

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

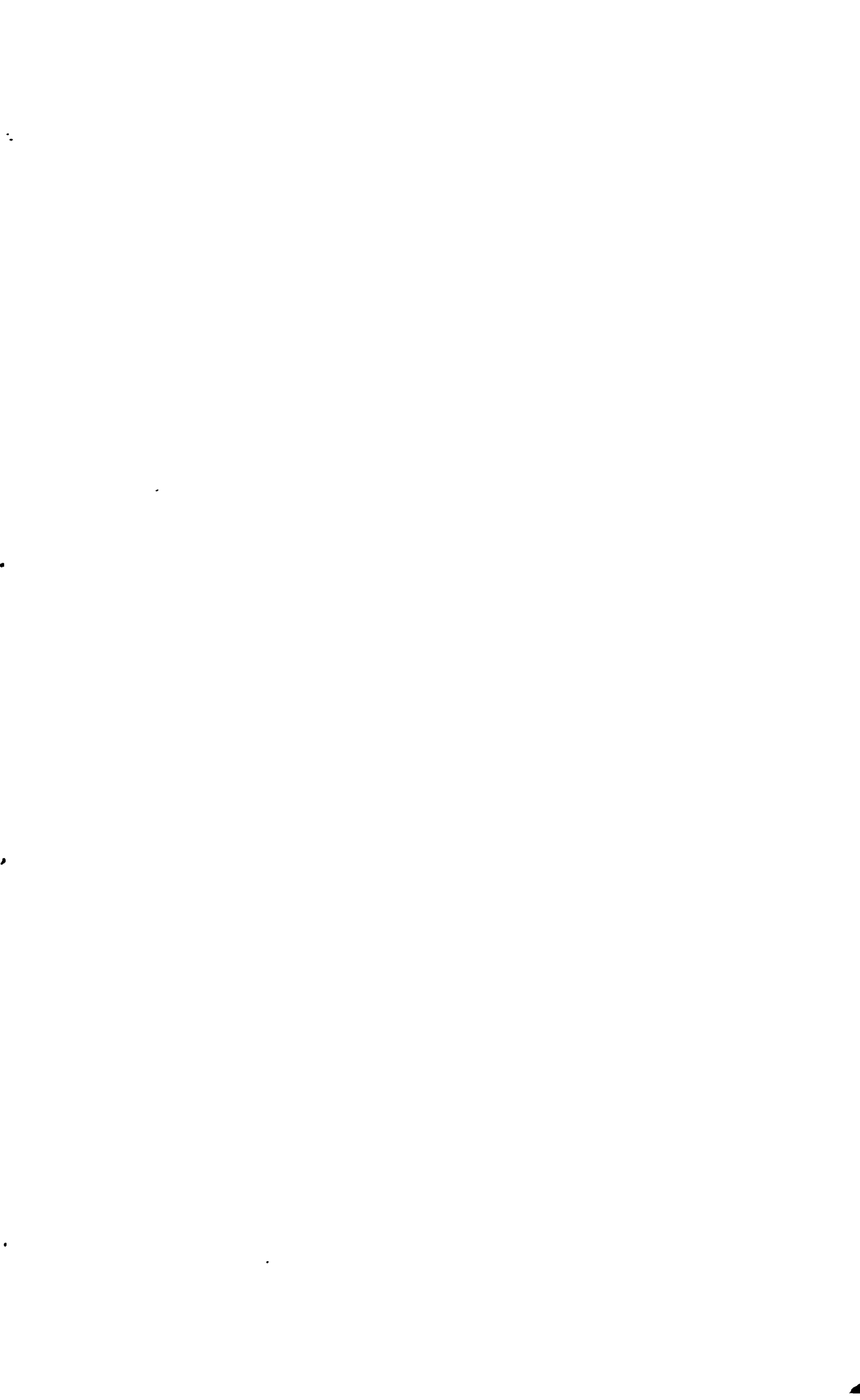
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

42.5
Chronicon
v. 2

CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.

EDITIO EMENDATIOR ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE
BORUSSICAE

CONTINUATA.

CHRONICON PASCHALE.

VOLUMEN II.

BONNAE

IMPENSIS E. D. WEBERI

MDCCCXXXII.

171100

JANOTM III (171100)

~~Andover~~

171100

Y42.8

Corpus

Chronicon

v. 2

171100

171100

171100

CHRONICON PASCHALE.

A D

EXEMPLAR VATICANUM

RECENSUIT

LUDOVICUS DINDORFIUS.

VOL. II.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXXXII.

PRAECELLENTISSIMO
AC
CHRISTIANISSIMO REGI
LUDOVICO,
REGUM MAXIMO,
TRIUMPHATORI,
PIO, FELICI, AUGUSTO,
PATRI PATRIAE,
FIDEI ADSERTORI ET VINDICI,
LITTERARUM PARENTI AC PATRONO. ¶

„Antiquis temporibus mos fuit bonarum artium studia mandare litteris, atque in libros redacta offerre Principibus, quia neque aliquid inchoatur, nisi post Deum fuerit Imperator.“ SACRAM MAJESTATEM TUAM iisdem mihi nunc affari verbis liceat, REX CHRISTIANISSIME, quibus olim Valentinianum Augustum Flavius Vegetius Renatus, cum suos ei offerret de Re militari commentarios. Tametsi enim quod in hoc opere pertractatur argumentum, nihil habet quod potentissimum Regem proprie spectet, nihil quod elegantia scriptio- nis ac materiae dignitate Vegetiano longe non cedat, haud alienum tamen ab officio meo esse duxi, si post- queatas aliquot nostras MAJESTATI TUAE qualescunque

EPISTOLA.

lucubrationes, hanc quoque postremam velut priorum leve corollarium Tibi Artium parenti nuncuparem. Neque mea me ac munusculi mei tenuitas deterruit id cogitantem quod Varius ille Geminus Rhetor de Imperatore summo ~~dictabat~~, „ut qui apud Te audent dicere, magnitudinem Tuam ignorant, ita qui non audent ignorare humanitatem.“ At hoc loco mihi, PRINCEPS INVICTISSIME, in SACRAE MAJESTATIS TUAE praeconia laudesve excurrere, vel eximias illas Regiasque prorsus animi virtutes, quibus Te Deus Optimus Maximus ad Gallorum Tuorum felicitatem beavit, commemorare consilium non est, nedum tot bello ac pace praeclare a Te gesta, quae et habentur in ore omnium, et qualis quantusque sis abunde exteris ipsis dissitisque nationibus

Tom. I. Hist. Franc. p. 857. declarant. „Multum namque Tuis onusta virtutibus currit fama cum pondere, et veris opinionibus jam adsuetata de Te tantum didicit non mentiri,“ id quod de

Theodeberto Rege e decessoribus Tuis, sed Te longe inferiore, jactavit olim Arelatensis Antistes Aurelianus. Quid quod laudum titulos omnes, quibus vel Reges Francici post illustria facta exornati olim, vel REGIAE MAJESTATIS TUAE jam ab aliis quamplurimis intra extra delibatae virtutes, quarum vel sola recordatione orbis quam late patet attonitus obstupescit, unus huic prae-

Gregor. M. Joan. VIII. etc. Conventus ad Andelaum. Synod. Germaniac. etc. fixus' Epistolae titulus complecti videtur. Nam ecqua potest PRAECELLENTISSIMI Principis appellatione excogitari illustrior, qua prae caeteris insigniti Francorum Reges, tum a Summis Pontificibus, tum a Praesulibus Gallicanis in publicis numerosi Cleri Comitibus saepe fuere? An non in Te vox illa cadit aptissime, qui non tam Regni quod obtines amplitudine ac dignitate, quam rerum gestarum laude ac fama caeteris orbis Principibus multo PRAECELLIS? Jam studium illud singulare quod in revellendis reliquiis haereticae pravitatis, quae scele-

Joan. XXII. tom. 7. Epist. secret. p. 126. ratis factionibus Galliam Tuam, („ubi inter caetera mundi regna clarere Religio Christiana noscitur“) pridem paene concusserat, tum in avitae religionis integritate

tuenda nullo non die adhibes, haud paullo verius, quam nobilissimos Antecessores Tuos, Te **ECOLESAE ac CHRISTIANAE FIDEI DEFENSOREM, VINDICEM et ADsertorem, Te PIUM, Te CHRISTIANISSIMUM** praedicant. Circumfertur illud sane de duobus Imperatoribus Christianae rei defensoribus clarissimis adsertoribusque celebratum, Paganorum Fana Constantinus Magnus clausit, Theodosius evertit. Tu post receptas ab Invictissimo Parente quas rebelles sectarii contra jus fasque omne invaserant civitates, non modo Tempia quae per vim nobis abstulerant, et eas quas violatis Legibus sanctissimis extruxerant Basilicas ipsis eripuisti, verum etiam justo perduellionis atque impiae sectae odio incitatus aequari sole et ubique dirui quae excitaverant Fana jussisti. Quid ita? ratus scilicet nec expiari posse, et sacros in usus conferri, quae essent ab his impia superstitione et inexpiabili perduellione inquinata, futurumque demum ut post detersam hujusce labis recordationem ipsam, floreat vigeatque illustris per Te in Gallia Christiana pietas, neque ullis postmodum maculis obscuretur. Quis deinde non satis unum id esse perspiciat, si **LUDOVICUM MAGNUM** quis appellet, ut **REGUM MAXIMUS, TRIUMPHATOR, FELIX, AUGUSTUS**, confestim agnoscatur? nisi forte minus honorifice sentire ac loqui de his Principibus, quos intuentur ipsi coram ac suspiciunt, Gallis absque piaculo licet, quam externis ac peregrinis, qui de his aliquid fama duntaxat et auditione acceperunt: quibus proinde haec ipsa praeconia non adulatio, quam in subditis ac domesticis pronum est suspicari, sed quae ubique vel apud hostes dominatur, vis una veritatis extorsit. Nam cur in Scripturis Anglicis haud certe postremus **REGEM FRANCORUM TERRESTRIVM REGEM REGVM** esse prodidit? aut cur Franciam **REGNUM REGNORVM** idem appellavit? cur Gregorius Pontifex, tum reipsa, tum appellatione Magnus, cum ad Childebertum scriberet, **QUANTO CAETEROS HOMINES REGIA DIGNITAS ANTECRDIT, TANTO CAETERARVM**

*Theodorit.
l. 5. c. 21.
Chron.
Pasch. in
Theod.*

*Matth. Pa-
ris. an.
1251. 1257.*

*Lib. 5.
Epist. 6.*

GENTIUM REGNA REGNI FRANCICI CULMEN dixit **EXCELLEN-**
RE? Cur ipsa deinde Graecia, unde hoc opus in Gal-
 lias Tuas advectum, quod nunc apparet in Tuo nomi-
 ne; cur ipsa, inquam, non cujusvis, aut e promiscua
 plebe, aut e graege Scriptorum, sed ipsius Annae Com-
 nenaе ore Regem Franciae, quanto autem illis tempori-
 bus te minorem? **REGEM** tamen esse **REGUM**, **MAJOREM-**
QUE OMNIBUS QUI SUB CAELO SUNT, in Alexiade praedi-
 cavit. Quid aliud quam perspecta Francioae Majestatis
 dignitas auctoritasque impulit, ut cum ea esset Alexii
 Comneni Augusti filia, Imperatorioque sanguine, ac Cae-
 sarea etiam appellatione nobilis, palmam nihilominus
 Regiae praerogativae nostris Principibus ultro deferret?
 Cur Alexii postea nepos, et idem Imperator Constanti-
 nopolitanus Manuel Comnenus, cum ad Alexandrum
 Summum Pontificem litteras daret, Ludovicum Franco-
 rum Regem **PROTONOBILISSIMI** cognomento donavit, nisi
 Regii generis nobilitate et vetustate, perinde atque Im-
 perii amplitudine caeteris orbis Principibus longe prae-
 stare eum idem agnosceret? Quod si prioribus illis hi tituli
 jure merito adscripti fuere, quanto potiore Tibi uni
 universi competunt, qui sparsas in singulis virtutes ac
 dotes, quas vetera Annalium monumenta commemorant,
 collectas in Te uno repraesentas? Quod igitur **REGUM**
MAXIMUS audis ubique ac diceris, licet aegre ferat in-
 nata **MAJESTATI TUAE** moderatio, non est tamen impe-
 tratura a nobis quin sic sentiamus; non poterit hanc af-
 ferre vim animis judiciisque nostris: cum vix quisque
 nostrum ab ipso **REGIS REGUM** titulo abstineat et tem-
 peret; qui quanto tamen in Te verius quam in priscos
 Parthorum et Persarum Reges ipse conveniat, hunc si cui-
 piam caeteris adjungere animus fuerit, cum Regibus caeteris
 non semel sed saepius, quibus stare eos oporteret ac juva-
 ret, leges perscripseris, unus belli nempe ac pacis in hoc
 orbe arbiter. Quamvis autem ea sit animi Tui magnitudo, ni-
 hil ut moliaris famae laudisque captandae apud omnes stu-
 dio: sed suis Te illecebris virtus ipsa traxerit ad verum de-

*Anna
Comn. l. 10.
Alexiad.*

*Apud Ba-
ron. an.
1180.*

eus, patere saltem non tam ob Regni, cui peculiari Naminis
 erga nos beneficio praees, dignitatem, productosque tandem
 illustribus Tuis ac gloriosis tropaeis eo usque fere il-
 lius fines, quo vetus Gallia protendebatur, quam ob
 eximias illas ac vere Regias animi dotes quibus insigni-
 ter adornaris; patere, inquam, non jam Te MAGNUM,
 qua Te appellatione, quod olim Arcadio contigit Theo- *Synerius*
 dosii Magni filio, in ipso fere aetatis flore appellari *or. de re-*
 gavi summo opere sumus: sed REGUM MAXIMUM, a *gno.*
 Tuis praecipue Gallis, quibus es probe perspectus ac
 cognitus, atque adeo in amore ac deliciis salutari. Pa-
 tere post tot nobiles ab hoste reportatas victorias, post
 tot expugnatas urbes, ac tot receptas provincias TRIUM-
 PHATOREM Te inscribi. Patere nos EXPERTAE FELICI- *Fest. Rufu-*
 TATI Tuae, quae consiliorum atque industriae sic est *de Pom-*
 adiutrix, hanc ut illa nunquam superarit, nec sit in Te *Eutrop. d*
 aliud praeter honestarum rerum prosperitatem, adgra- *Constanti-*
 tulari. Patere AUGUSTI Tibi a nobis nomen imponi, *no.*
 quod a Francorum Regibus pridem manavit, eorumque
 fuit peculiare ac proprium, et quod aequae atque ante-
 cessoribus Tuis Philippo II. et Carolo VIII. Tibi jure
 optimo deberi, testantur tam multae res ante hunc diem,
 a Te pie, fortiter ac praeclare gestae. Sed inter tot
 magnificos illos titulos erit et huic non omnium certe
 postremo locus, ut Te PATREM PATRIAE, quae fuit Lu-
 dovici XII. apud majores nostros nomenclatio, ob singu-
 larem Tuam humanitatem in subditos, ac in calamito-
 sos benignitatem Te praedicemus. Denique ut Fran-
 ciscum Regem maxime anterior aetas cognominavit
 LITTERARUM PARENTEM ac PATRONUM, pro Tua eximia
 erga viros litteratos effusione, pro Tuo erga discipli-
 nas omnes atque ingenuas artes, quas profiteamur, amo-
 re, patere dici ac celebrari. Votis caetero nostris Nu-
 men annuat, REX CHRISTIANISSIME, annos si Tuos de
 nostris, de hostium spoliis si triumphos, Serenissimum-
 que DELPHINUM, ac NOBILISSIMOS PUEROS, Nepotes
 Tuos, servet incolumes, si his perpetua decernat Im-

peria tum nostris ut posteris, et seris longo post intervallo nepotibus, infinitis saeculorum continuationibus

Jul. Fir- ipsi imperent; tum ut per eos omni malorum acerbi-
mic. l. 1. tate depulsa gens Francica quietae felicitatis munera
Math. c. 4. consequatur.

S. R. M. DEVOTISSIMUS
CAROLUS DU FRESNE.

POSTERITATI.

P 1
V 1

P R A E F A T I O,

U B I

DE AUCTORE CHRONICI PASCHALIS,
CAETERISQUE PASCHALIUM APUD
GRAECOS CONDITORIBUS.

I. „Singuli Patrum librum aliquem exposituri, sicut ratio Praefatio-
exigit, de auctore et materia ejus, intentione, causa et titulo, et num usus.
si quae alia sunt quae auditoribus et lectoribus faciliorem intelli-
gentiam sequentis operis praeparent, in tractatibus suis praemit-
tere consueverunt. Et haec quidem habita ratione loci et tempo-
ris, et eorum ad quos sermo dirigitur, ut ad formam Evangeli-
cae institutionis, familiae Domini mensuram cibi salutaris oppor-
tune dispensent. Nam, ut ait Palladius, magna pars prudentiae
est consulta ratione personam illius qui scribit permetiri.“ Hisce
ex Joanne Sarisberiensis ¹⁾, praemissis de Praefationibus, quas
λαλιὰς ἐπιγραφὰς vocat Epiphanius ²⁾, quasque, ut idem ait,
libris suis praemittere solebant παλαιοὶ συγγραφεῖς, quibus διὰ
αἰνύματος ὑπόφασιν ἰδείκνυον πάσης ὑποκειμένης πραγματείας,
neminem esse arbitror, qui priusquam ad hujusce Πασχαλίου,
sen Paschalis Chronici, quod typis Regiis prodit, lectionem qui-
vis accedat, non fateatur ultro pretium esse operae, ut non mo-
do quae sors illius fuerit, tum quid in hac editione praestitum
sit agnoscatur; sed etiam ut auctoris nomen, vel saltem quae pa-
tria, sit de utroque tamen, quod hactenus inexploratum manet,
quidpiam resciri possit, quod operis argumentum, quodve libro
lemma apponi debuerit, sedulo inquiratur: quae quidem in hac
Praefatione pro virili examinanda suscepimus.

---

¹⁾ Epist. 172.

²⁾ In Epist. ad Acacium, et Paul. Presb.

Fasti Siculo-
li, prout
Paschale
Chronicon
P 2
primo ap-
pellatum, ex
Sicilia Ro-
nam delati.

V 2

II. Atque ut ab illius, ut ita dicam, fortuna ordiamur, varia illa fuit. Tum primum quippe in Republica literaria, et apud viros eruditos innotuit, cum ex Sicilia, ubi ab Hieronymo Surita inventum ferunt, illius et Antonii Augustini opera Romam est perlatum. Qui enim ea tempestate Fastis Consularibus concinnandis et adornandis operam suam collocabant, Carolus Sigonius et Onuphrius Panvinus, Fastos Consulares in eodem Paschali exaratos sibi describi curarunt, quibus se in illis componendis non minime adjutos haud semel ii profitentur. Nos, inquit Sigonius in Commentario ad Fastos et Triumphos Romanorum, *Dionysium sequuti sumus, quem Fasti quidam Consulares Graece scripti, atque ex Sicilia, ut audio, advecti, et alii etiam Latini, quos citat Cuspinianus, sequuntur, in quibus Consules deinceps collocantur, cognominibus eorum tantum allatis, hoc modo, Βρούτου καὶ Κολλατίνου.* Et Panvinus in Praefatione Commentariorum ad Fastos: *Novissimus omnium ex antiquis qui Fastos Consulares, quod sciam, scripserit, est alius sine nomine auctor, qui in universali Chronico a se conscripto Consulum quoque nomina adjecit ab exactis Regibus ad primum (imo vigesimum) Heraclii Imperatoris annum. Is liber vetustissimis literis excavatus inventus est in Sicilia in antiqua Bibliotheca a Hieronymo Surita, operaque Antonii Augustini Rotae Auditoris factum est, ut ejus libri pars nobis transmitteretur, quae Consules contineret, cujus auxilio multum sublevatus sum in his Fastis concinnandis.* Idem Lib. II. in Praefat. *Nam Orosio, Cassiodoro, et Fastis illis Graecis nuper Romam ex Sicilia viri eruditissimi Antonii Augustini opera adductis, et quidem depravatissimis, tantum usus sum in ordinandis Consulibus.* Denique in Praefat. ad Lib. III. *Nam usque ad Heraclii tempora Fasti Graeci Antonii Augustini et Hieronymi Suritae opera ex Sicilia in Urbem advecti pertinent.* Hos igitur Fastos nudos primi Graece et Latine vulgarunt Sigonius et Panvinus, quos deinde Sylburgius to. III. Historiae Augustae a se editae, postmodum vero Andreas Schottus Stephani Vinandi Pighii volumini II. posthumo inseruere, et, ut alii passim, Fastos Siculos appellavere, quod, sicut diximus, tum primum in Sicilia Codex iste repertus sit.

An ex eo
Codice ex-
scriptum
sit Casau-
bonianum
Exemplar.

III. Istius Chronici exemplar aliud habetur in Bibliotheca Augustana, manu Andreae Darmarii Antiquarii descriptum, proinde litera recentiori, ut testatur Raderus, et a Sylburgio xxxvi. aureis Solaribus emptum, et Hoeschelio donatum, ab eodem Hoeschelio Reipublicae deinde Augustanae oblatum, ex quo Isaacus Casaubonus pleraque excerpit, quae non semel in Notis ad Capitolinum, Fastorum Graecorum, interdum Siculorum, quomodo primus illos vocavit Onuphrius Panvinus, titulo laudat. Istius porro Andreae Darmarii, quem Graecum mercatorem indi-

gitat, meminit idem Casaubonus ¹⁾, a quo se emisse testatur librum Julii Africani de Bellico apparatu, et Fragmentum Petri Alexandrini de Paschate; unde non modo illius aetas percipitur, sed et dubietas oritur, an is ex Romano exemplari Chronicon exscripserit, siquidem ex Graecia mercator in Gallias venerit: nisi forte fuerit ex illis Antiquariis Vaticanae Bibliothecae, fere semper natione Graecis, qui ex illius Codice haecce qualiacumque sibi transcripserit. Ut ut sit, ea excerpta cum Josepho Scaligero communicasset Casaubonus, is cum Eusebii Chronico a se adornato, una P 3 cum aliis similibus Chronicis, propter cognationem materiae, ut ipse ait, illa edenda curavit, *Chronicae temporum Epitomes* inscriptione. Verum in exscribendo Augustano exemplari multa praetermisit ipse Casaubonus, qui a Graeculo quodam (Darmario videlicet) acceptum, ut scribit Scaliger, manu sua descripserat; (antequam ab Hoeschelio emeretur) quia fortean cum exscriptionis integritate deterreretur, quae obvia aut supervacanea existimabat, omittenda censuerit. Sed et in annum xx. Mauricii Imp. duntaxat Chronicon illud Casaubonianum desinit, reliquis pariter omissis usque ad Heraclii annum xviii. in quem desinit ipse Codex Vaticanus. Cur autem Scaliger vel Casaubonus sequentes paginas omiserit, divinare non possum, inquit Raderus, nisi quod de sacris Imaginibus ibi multa mentio, quam, opinor, Iconomachi refugere: quod ego vix putem, sed quia scriptor in exscriptione defatigatus hic haesit, nec tanti ea censuit, ut suscepto labori ulterius incumberet. Qualiscumque autem ista sit editio, in Raderiana emendanda non parum adjumenti fuit, praesertim cum haec postrema pluribus mendis scateat, et ut nec probe omnino descripta sit a Radero, ita nec a Typographo typis sat accuratis expressa. Chronicon porro illud a se editum Casaubonianum Scaliger in Notis ad Eusebium semper appellat: ubi rursus Raderus, *Magna et gravis causa*, inquit, *ut si ego vocem Raderianum, quod mea manu descriperim, transtulerim, ediderim, observationes addiderim, neque tamen erit Raderianum,* V 3 *multo minus Casaubonianum.* Ego vero cur Radero id stomachum moveat, haud omnino assequor, cum proclive nimium sit, quod ab aliquo beneficium acceperis, illius edito nomine palam profiteri.

IV. Ut denique Paschalis istius Chronici fatum absolvam, Chronicon postrema tandem illius prodiit editio Monachii Bavariae Metropoli, anno ccccxcv. hoc titulo: *Chronicon Alexandrinum, idemque Astronomicum et Ecclesiasticum, vulgo Siculum, seu Fasti* Raderianum.

¹⁾ In Not. ad Sueton. in Jul. n. 31. et in Exercit. ad Annal. Eccl. p. 465.

*Siculi ab Sigonio, Panvinio, aliisque passim laudatum, partimque Graece editum, nunc integrum Graece cum Latina Interpretatione vulgatum, opera et studio Matthaei Raderi de Societate Jesu. Quae quidem ejusdem Chronici editio eruditorum fere omnium calculis est excepta: tum quod prior manca esset ac decurtata, illa vero suis, ut videbatur, numeris absoluta. Adde quod cum Graeca lingua apud plerosque, usus, seu ut verbo utar Petronii, saporis haud ait publici, Latina Raderi versio cujusvis lectioni librum promiscue exponeret. Chronici compendium au-
gebat praeterea quod tot rerum quae a celebrioribus Chronologis aut Historicis indicta, aut iis ignota fuerant, patefaceret; tum quod ejusdem opera Scriptorum aliorum locos emendaré vel illustrare viris doctis liceret. Qui quidem *Fasti Siculi*, inquit Scaliger ¹⁾, tametsi habeant multa quae reprehendas, tamen ope illorum multa menda de ratione temporum tolluntur, et longe plura supplentur. Et Jacobus Grandamicus ²⁾: auctor ille quamvis multa optima habeat, in multis tamen peccat, et in iis duntaxat sequendus est in quibus vel bonis characteribus utitur, vel probatis auctoribus adhaeret. Unde Casaubono ³⁾ *Χρονογράφος* dicitur. Petavius ⁴⁾ vero *Chronicon istud Alexandrinum, quod ex variis auctoribus cantonis instar concinnatum* fuisse ait, egregium nec satis laudatum appellat. Nam etsi idem Scaliger ⁵⁾ scriptorem idiotam interdum vocet, interdum multa in ea farragine esse, quae ridere an mirari debeat se nescire, et alibi, multa esse inepta dicat; fatendum tamen longe esse plura quae sua laude digna haberi debeant, cum eo praeponendi sint libri, quo prosunt, vel nova aut ignota proferunt ac docent. Multae enim sunt eruditae, licet fortassis longe petitae, saepe e re natae vel observationes vel digressiones, quibus hic liber tanquam segmentis purpurae veri luminis est ornatus: etsi iterationes aliquot ab incuria quandoque occurrant, verbi gratia cum seriem Pontificum Hebraeorum bis inserit, cum varietas ista narrationis inde oriatur, quod modo hunc, modo illum sequatur auctorem.*

An illud recte Alexandrinum dictum fuerit.

V. Non defuere interea ex eruditioribus qui affixum a Raderi a se in publicum emisso Chronico velut minus idoneum, ne dicam ineptum prorsus lemma suggillarunt, quod idem Chronicon, cujus auctor hactenus incertus habitus fuerat, Alexandrinum is appellaverit, nullo alio ductus fundamento, quam quod Petri Alexandrini nomen initio Codicis Augustani legisset: quasi,

¹⁾ L. 5. de Emendat. temp. p. 494.

²⁾ In Chronolog. Christ. lib. 3. cap. 8. extr.

³⁾ In Not. ad Lamprid. in Commod.

⁴⁾ In Not. ad Niceph. C. P. p. 4. 88. 1. ed.

⁵⁾ De Emend. temp. 220. 255.

licet Petrus iste Alexandrinus Chronici auctor extitisset, quod procul est a vero, uti mox ostendemus, Alexandrinum ideo illud vocare debuerit. Nam ut ita diceretur, necesse foret, ut vel res Alexandrinas duntaxat complecteretur, quemadmodum opus Callicini Sophistae, qui sub Gallieno vixit¹⁾, et x. libris res Alexandrinas persecutus est, quodque laudatur ab Hieronymo²⁾: vel Alexandrinorum Praesulum historiam, ut Chronicon Eutychiei, et illud quod Orientale vocant, typis Regiis editum: vel saltem tempora secundum Alexandrinorum aeram ac epochas in eo exigentur, quomodo Jacobus Cujacius³⁾ Chronicon illud Alexandrinum ex Bibliotheca Puteana appellat, quod in eo non ex Coss. V duntaxat Romanis, sed etiam ex suo Augustali annos putent Alexandrini. Quod quidem Puteanum Chronicon idem ipsum est quod edidit Scaliger post Eusebii Chronicon, hoc titulo: *Excerpta ex priore libro Chronologico Eusebii et Africano et aliis, latine conversa ab homine barbaro, inepto, Hellenismi et Latinitatis imperitissimo*.

VI. Id enimvero Chronicon, quod *Farraginis Alexandri-* Id nominis
nae lemma non semel laudat Jacobus Gottofredus⁴⁾, et unde Chronico,
 sua hausit Scaliger, servatur hodie in Bibliotheca Regia, in Co- quod Geor-
 dice membraneo, literis, uti vocant, uncialibus descripto, pro- gii Episco-
 indeque potioris omnino antiquitatis, in cujus limine recentiori pi Ambia-
 paullo caractere, aed qui Caroli Calvi aetatem redolet; haecce men prae-
 descripta leguntur: *Chronicon Georgii Ambianensis Episcopi, vel, fert, magis*
sicut alii dicunt, Victoris Turonensis Episcopi. Desinit autem convenit.
 istud Chronicon in tempora Anastasii Dicori, quo demum impe-
 rante videtur fuisse confectum; cum praesertim in Imperatorum
 serie, quam auctor descripsit, et in quo Imperii annos unicuique
 appingit, in Zenonem et Anastasium desinat, omissis eorum Im-
 perii annis. Porro Georgium Episcopum Ambianensem, qui a
 Carolo Magno Romam Legatus missus est circa annum DCCLXXIII.
 ut testatur Anastasius⁵⁾ nemo fortean erit, qui ex hacce appo- P 5
 sita Codici inscriptione auctorem velit asserere: tum quod ea ae-
 tate ejusmodi in latina lingua barbaries in Gallia minime obtine-
 ret; tum etiam quod etsi Georgii Episcopi Ambianensis nomen
 praeferat, fieri possit ut ejusmodi similes forte aliquot lucubra-
 tiones emiserit, ex quibus harum conditor haberi potuerit, tam-
 etsi an is quaedam scripserit incertum prorsus maneat. Neque
 potiori jure Victori Episcopo Turonensi, qui nullus fuit, debet

¹⁾ Suid.

²⁾ Comment. in Daniel.

³⁾ Paratit. ad tit. Cod. de Offic. Praef. August.

⁴⁾ In Not. ad Cod. Theod.

⁵⁾ In Adriano I.

adscribi, licet perperam forte scriptum fuerit. *Turonensi*, pro *Tunnunensi*; ita ut amanuensis quaedam ex Chronico Victoris Tunnunensis in Africa desumpta esse innuere voluerit, quod in Justinum Juniorem desinit, quod suadere videtur Chronicon ineditum Melliti in Cod. Colberteo cxxl. ubi is *Toronensis Ecclesiae Episcopus* dicitur; cum de illius Chronico agit. Haec enim prorsus evanida, nulloque fulta fundamento quoad Chronici istius barbarolatini Scriptorem, qui quantum conjicere licet Aegyptius fuerit, qui nec Graecam, vel certe nec Latiram linguam probe calluerit, tametsi in illo multa extent, quae ad Aegyptiorum, quorum aeram semper sequitur¹⁾, regna pertinent, et digna sint quae legantur etiam invitis soloecismis, propter ea sola quae in eo extant utilia et bonae frugis: quae est sententia ejusdem Scaligeri²⁾. Verum haec obiter et per transennam dicta sint de hoc Chronico, quod cum Cujacio in Notis nostris Alexandrinum deinceps appellamus.

Petrus Alexandrinus non fuit auctor Chronici Paschalis.

VII. Atque ut in orbitam redeat oratio, licet Petrus quispianam Alexandrinus Episcopus Paschalis Chronici, quod recudimus, auctor extitisse potuerit, non ideo tamen, uti supra attigimus, Alexandrinum illud appellari debuerit, sed Chronicon Petri Alexandrini. Deinde Petrus iste Alexandrinus Episcopus, cujus nomen legitur initio Syntagmatis de Paschate, quod Codici Vaticano praefigitur, prout certe exaratum editumque est, Chronici auctor esse non potuit, cum Martyr dicatur, Petrusque iste martyrium obierit imperante Diocletiano, ut prae caeteris testatur Epiphanius³⁾, et ex eo forte scriptor Paschalis Chronici⁴⁾, proindeque in Heraclii tempora, in quae protrahitur, illud deducere non potuerit. Verum quin idem Petrus auctor non sit habendus, suadent non solum, imo probant omnino quae in Syntagmate de Paschate proferuntur a Chronici scriptore ex illius libro de Judaeorum et Christianorum Paschali Festivitate, ubi eadem laudantur formula, qua Hippolyti Portus Episcopi, Apollinarii Hierapolitani Episcopi, Clementis Alexandrini, et Athanasii scripta, qui pari ratione Chronici auctores dici potuerint. Illud autem Petri Alexandrini opusculum extare vel extitisse in Bibliotheca Scorialensi cum alio hoc titulo, *Περὶ τοῦ Πάσχα, καὶ τῶν τούτου ζητημάτων*, docemur ex illius indice Codicum Graecorum inedito: sed et haberi in Bibliotheca Collegii Societatis Jesu Caesaraugustani in Hispania monet Petavius⁵⁾, a quo semel ac iterum laudatur.

¹⁾ Herwart. in Chronol. cap. 104.

²⁾ Ad Graeca Kusebii p. 411. 2. edit.

³⁾ In haer. Meletian.

⁴⁾ P. 276.

⁵⁾ To. 2. de Doctr. temp. p. 893.

Deinde Alexandrinae annorum epochae vel aerae, quae et Aegyptiaca fuit, nulla est in eo mentio, sed longe potius Antiochenae, uti censet Henricus Valesius ¹⁾; quod quidem Chronicon, inquit ille, nescio cur Raderus Alexandrinum vocaverit: ego certe Antiochenum vocare mallet. Etenim auctor illius Chronici diligentissimus est in rebus Antiochensium commemorandis et annis, et P 6 mensibus eorum perpetuo utitur ²⁾, ut olim notavi in Epistola ad Jacobum Usserium. Et alio loco ³⁾: Chronicon Alexandrinum, quod quidem libentius Antiochenum vocaverim. Verum licet Auctor Chronici aera Antiochena saepe utatur, alia tamen fuit Antiochenorum a mundo condito annos putandi ratio, ac diversa ab ea qua is utitur, ut in hac Praefatione ⁴⁾ observamus.

VIII. Neque etiam potiori jure Alexandrinum Chronicon ap-Neque a-
pellari debuerit, quod ab Alexandrino quodam Scriptore exara-lius quis-
tum inde forte existimari debeat, quod cum totum versetur in piam forte
disquirendis Paschalis Festivitatibus et examinandis difficultatibus, Alexandri-
Aegyptii maxime hujusce supputationis peculiarem habuisse noti-
tiam dicantur, ut loquitur S. Leo Papa, seu ut Proterius in Epi-
stola ad eundem Pontificem ⁵⁾, quod Aegyptiorum Ecclesia ma-
ter hujusce laboris extiterit. Idque vel inde patet, quod in Cou-
cilio Nicaeno cum decretum fuisset, ut eodem omnes tempore Ec-
clesiae Pascha celebrarent, datum id Alexandrinis negotium fue-
rit, qui syderum peraeque et ordinandorum temporum scientiae
erant majoris quam caeteri, et ut illorum Praesules legitimum ce-
lebrandi Paschatis diem quotannis invenirent, ac caeteris Eccle-
siis indicarent, quod longe ante Christi nativitatem factitatum te-
statur Joannes Philoponus ⁶⁾. Adde quod Auctor idem Pascha-
lis Chronici Regum Persarum usque ad Alexandrum M. ac deinde
Aegyptiorum Regum ex Ptolemaeis usque ad Cleopatram Catalo-
gum describit, et annos regni cujusque accurate recenset ac prae-
figit, sed et singularia quaedam de Alexandria subinde intermi-
scet, v. g. ubi de Pharo loquitur, et cum a Diocletiano praebi-
tum esse Panem castrensem Alexandrinis anno Imperii xviii. ob-
servat; ac interdum menses Aegyptiorum admittit. Verum pari
ratione Romano cuiquam, vel Graeco, vel etiam Judaeo idem
alius forte adscripserit, quod anni per Coss. per Olympiadas
Alexandrinis incognitas, (licet suas alias Olympiadas habuisse

¹⁾ In Not. ad Hist. Theodoret, lib. 2. c. 10.

²⁾ Pag. 16. 177. 187. 192. 208. 230. 232. 262. 263. 270. 272. 279.
289. 290. 292. 294. 296. 316. 321. 328. 331. b. 334. b. 377. 382.

³⁾ In Not. ad Euseb. p. 434. 2. ed.

⁴⁾ Sect. 25.

⁵⁾ Epist. 64.

⁶⁾ Lib. de Pasce. p. 290.

Aegyptios testetur Georgius Syncellus ¹⁾) ac per Indictiones in eo digesti legantur; menses vel Macedonum more, vel Latinorum, per Kalendas, Idus et Nonas efferantur; annorum initium a Kalendis Januarii, vel Septembris ducatur, contra quam apud Alexandrinos, apud quos anni initium sumitur a mense Thot, cujus primus dies respondet xxix. diei mensis Augusti. Quibus adducti rationibus non defuere qui hosce Annales Constantinopoli fuisse conscriptos existimarent, ubi praedicta omnia erant in usu
 V 6 vulgari, magna parte ex veteri Roma traducta simul cum Imperii sede, non item in reliqua Graecia a Latinis nominibus magis abstinente, illudque maxime, inquit Henschenius ²⁾), ex postremis Chronici annis liquet, in quibus tam prolixè describuntur acta Boni Magistri in Templo Studitarum Constantinopoli sepulti anno Heraclii xvii. ut non tantum ibidem scripsisse Auctorem, (vel potius Continuatores, de quo infra agemus) sed et ex Studitis unum fuisse appareat verisimillimum.

Quando il- IX. Verum cum Chronicon istud, seu Paschalion, ex variis
 lius auctor Scriptoribus centonis instar concinnatum sit, juxta Petavium,
 P 7 et ut ait Scaliger, *ex bonis aliquando pannis consutum, ex qui-*
 vixerit, dis- *bus et non tenuis fructus sit qui ex his colligi possit, idque ipsum*
 quiritur. observet exacti vir judicii Henricus Valesius, multaque hactenus
 inedita in eo inserta Auctorum segmenta, quorum persaepe nomina reticet, multa ex Africano (cujus assecla dicitur a Goaro ³⁾) Epiphano, Eusebio, Marcellino Comite, Idatio, Joanne Malela Antiocheno, aliisque verbo tenus descripta sint, non plane assequor quomodo inde, non nomen duntaxat dico, sed scriptoris patriam aut genus quispiam valeat subodorari. Nam quod quaedam ex Alexandrinis vel Antiochenis, et aliis ejusmodi rebus, ut videtur, singularibus subinde loquatur auctor, mirum videri non debet, cum opus suum praesertim contexuerit ex variis civitatum vel provinciarum Paschalibus, ut semel ac iterum profiteretur, in quibus ea solebant inserere potissimum quae patriam spectarent, ita ut Paschale Constantinopolitanum res Constantinopolitanas, Alexandrinum Alexandrinas, Antiochenum Antiochenas una cum singularum Epochis contineret, ex quibus quaedam prout sibi videbatur selegit scriptor. Hinc tam varii ac diversi Chronologici characterismi ac computi occurrunt in hoc Chronico, tum in annis a mundo condito, tum in eorum variis sumptis initiis, quae quidem interdum ab aequinoctio verno et Martii xxi. deducere se profitetur, et interdum orditur a Septem-

¹⁾ P. 197.

²⁾ In Exegesi praelim. ad tomum 3. Martii, cap. 2. n. 13.

³⁾ In Praef. ad Syncel.

bri, quae res, inquit Petavius ¹⁾, et Chronicum ipsum conturbat, et lectoris confundit ingenium. Neque aliunde Fasti Consulares exscripti sunt, cum in Paschalibus ii describi solerent. ut infra observamus. Sic porro Latinos Paschalia sua confecisse palam est, ex Tabulis quas Cereis Paschalibus appendere solent singulae vel civitates vel dioeceses ²⁾, in quibus singularia ista, quae illas spectant, annotari solent. Enimvero et si rem ut a se visam interdum enarret idem scriptor, vel ei gestae interfuisse aliquatenus colligi videatur posse ex ejus scriptis, veluti cum Melchisedecis et Hieremiae elogia perstringit, nemo ignorat ejusmodi Chronicorum confectores, dum sua ex alienis resarciunt, scriptorum verba integra, nullo habito delectu, inserere, cum quae ab illis visa sunt, vel eorum peracta aetate recensent, quasi a se visa, vel sua tempestate gesta enarrant. Atque id potissimum observare est ex Chronicis Georgii Syncelli, Georgii Hamartoli, Symeonis Logothetae, et aliis; tametsi fatendum sit, quae quo ipsimet vixere tempore contigere, non ab aliis scriptoribus solere mutuari, sed ea ex suo penu promere, ita ut siquidem Paschali Scriptor, vel certe Continuator sub Heraclio vixerit, in cujus annum xx. Chronicon perducitur, quae sua aetate, aut proxime contigere, vel quae viderit, aut sciverit, enarrasse vero proximum sit. Verum an idem scriptor sub Heraclio vixerit, addubitat Goarus in Praefatione ad Georgii Syncelli Chronologiam, cujus verba hic apponam: *Chronicon Alexandrinum haud V 7 lectum Georgio Syncello, nec Photio memoratum, aetatis penes me non est indubiae. Quod enim ad Heraclii tempestatem historiam profiteatur deducere, auctoris pariter et librarii testimonium esse potest, qui opus nondum forte absolutum naotus in Heraclii annos, ejus finem incidere, non auctorem vixisse testaturi, prout P 8 non absimili loquendi more, quo annis quingentis posteriorem Georgium Syncellum ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Διοκλητιανοῦ, ad Diocletiani Principis Imperium Chronographiam continuasse librarius noster scriptum in titulo reliquit; quamvis circa dubium nec sententiam ex tribunali pronuntiare, nec litem movere placet. Hactenus vir doctissimus, mihi dum viveret amicitia junctus, qui auctorem Paschali Syncello et Photio posteriorem videtur inde colligere, vel certe conjicere, quod de illo prorsus siluerint. Cui quidem firmandae conjecturae illud addere poterat, eundem Photium trium auctorum, quorum alter est Metrodorus, duo alii sunt anonymi, scripta de Paschate recensuisse, auctoris vero Chronici nostri non meminisse. Sed haec rem haud omnino probant, cum nec omnia vidisse vel legisse Photium quae sua tempestate supererant volumina pro certo haberi debeat.*

¹⁾ Lib. 9. de Doctr. temp. cap. 3.

²⁾ Vide Gloss. med. lat. in Cereis Paschalis.

Illius aucto-
res duo: alter sub
Constantio,
alter sub
Heraclio
vixit.

X. Quoad igitur aetatem auctoris Chronici, cum non unus extiterit a quo elucubratum fuerit, constat saltem illum, a quo ad Heraclium perductum est, non esse totius operis scriptorem, sed alterius, quod in annum Constantii xvii. qui est Christi cꝑcliv. desierit, Continuatores et interpolatores. Id docemur praesertim ex doctissimi Holstenii observationibus, quas Codici suo Chronici Alexandrini edito subinde affixerat, hisce ad praedictum annum Constantii, post haec verba, εἰδῶν Ἀυγούστου, adscriptis: *Hic desit auctor CHRONICI PASCHALIS, caetera sunt Continuatoris.* Id certe subodoratus fuerat vir admodum sagax Franciscus Pithoeus, qui de hoc Chronico verba faciens¹⁾, aiebat illud videri scriptum ultimo Magni Constantini anno, Feliciano et Tatiano Coss. Inde ergo colligitur primum auctorem Paschalis vixisse circa tempora Constantii, quibus adhuc vigeant de Paschalis Festivitate die controversiae: quae cum recruduissent sub Heraclio, ut infra observamus, occasionem alteri praebuerint Paschale istud Chronicon pridem conscriptum, Scriptoris insistendo computisticae rationi, ad sua usque tempora perducendi, atque adeo priorem hanc editionem subinde interpolandi, dum sua vel aliena intermiscet. Prius istud Chronicon vidit Holstenius, et quantum conjicere licet, ex Codice MS. quem, ut ex V. C. Emerico Bigotio didicimus, Abbas de Farina Siculus Regi Catholico ab Oratorio Constantinopoli comparaverat, ipsique communicaverat²⁾. Illud deinde cum editione Raderiana idem Holstenius contulit; variis ad margines adscriptis lectionibus, suis etiam interdum admistis emendationibus et conjecturis: ubi quae subinde erant inserta ab interpolatore, deerrantque in eodem MS. exemplari diligenter adnotavit. Quin etiam in reliqua deinceps Chronici parte emendationes ex ingenio adjecit. Quae quidem omnia in Notas nostras retulimus, eique, ut par est, adscripsimus, tum ne alium dicamur suppilasse, tum quod viri undequaque doctissimi in re literaria adepta pridem existimatio et auctoritas Lectorem in illius sententiam haud aegre forte adduxerit. Quin porro continuator Chronici sub Heraclio vixerit, negari fere non potest, tum quod Libri titulus in Codice Vaticano ac in Codd. Bibliothecae Regis Catholici, illud in annum xx. Heraclii, vel certe in illius tempora desinere innuat, tum quod quae de eodem Augusto, ejusque gestis narrantur, ac denique exscriptae prolixiores epistolae ad Persarum Regem vel Toparchas, atque adeo descriptorum in actis publicis ejus Imperii et filii Constantini annorum accurata notatio, et quod ipsum Heraclium εἰδῶν βασιλέα vocet, id suadeant omnino. Atqui ta-

P 9
V 8

¹⁾ Pithoeana MSS.

²⁾ Vide Apparatum Labbei ad Hist. Byzant. p. 8.

men non inde sequitur Georgium Pisidem, quod eodem Heraclio imperante vixerit, Chronici auctorem haberi debere, quod Joannes Georgius Herwartus ¹⁾ videtur existimasse, nulla alia conjectura quam ex verbis Suidae male intellectis.

XI. Ut ut est, cur Alexandrinum Chronicon potius dicatur, An Con-stantinopolitanaeque doctissimus, cum nihil minus quam Alexandrinum sit, nihilque commune habeat cum Alexandrinorum rationibus: adeo ut mirum sit, cur Raderus hocce lemma Chronico indiderit a se edito, Musis invitis, ac reclamantibus quotquot sunt eruditis, tametsi haud aliter hactenus laudatum sit, ex quo Raderiana ista editio prodiit, quo notiori nomini ac recepto usui serviretur. Hinc Jacobus Gotthofredus in Notis ad Philostorgium, *Chronicon quod hodie dicitur Alexandrinum* semper laudat: et scite quidem, cum ante Raderianam editionem aliis extaret et laudaretur titulis, iisdemque minus etiam idoneis, licet alias potiori sui parte decurtatum. Non defuere interea qui Constantinopolitanum illud appellari posse censuerunt, atque in iis Joannes Leunclavius ²⁾, quo loco Edictum Justiniani Imperatoris fidei confessionem continens primus edidit, praemissis iisdem verbis, quae habet hocce Chronicon Paschale ad annum xxv. Justiniani, ex veteribus Annalibus, quos quidam, uti subdit, *Constantinopolitanos appellant*, descriptis, adeo ut par sit existimare hocce vidisse Chronicon, et ex eo idipsum exscripsisse Edictum, tametsi ex alio quam Augustanae Bibliothecae Codice: quod vel inde percipitur, quod in eo quo usus est Raderus, in Edicto isto Justiniano ³⁾ magnus hiatus reperiatur in loco qui in Codice Vaticano, et apud Leunclavium integer describitur, ex quibus defectum Editionis Raderianae in hac Regia supplevimus, adjuncta veteris Interpretis versione Latina. Sed et in locis aliis ejusdem Edicti diversae interdum lectiones occurrunt, adeo ut jure dubitare liceat an Exemplar Augustanum ex Vaticano descriptum fuerit. In eadem porro sententia, quoad titulum Chronici, versatur vir eruditissimus Daniel Papebrochius ⁴⁾.

XII. Verum quisquis istius Chronici auctor fuerit, scripsit ille non tam Chronicon, quam Computum Paschalem, ut ipsemet Chronicon Paschale appellari debere probatur.

¹⁾ In Chronol. cap. 154. 203. 214. 325. 236.

²⁾ Steph. le Moine in Var. Sacr.

³⁾ In jure Gr. Rom. pag. 321.

⁴⁾ Pag. 820. edi. Rader.

⁵⁾ In Proleg. ad vit. S. Georgii n. 27. et in Propylaeo ad Maium p. 88.

in Praefatione¹), seu Syntagmate de Paschate, cujus meminimus, profitetur, vel Πασχάλιον, uti Graeci Ecclesiastici vocant, hoc est Canonem de celebrando Paschate, cujus primos conditores Alexandrinos agnoscunt veteres omnes scriptores Graeci. Id porro nominis inditum, quod non modo utriusque Paschatis, Judaici scilicet, seu Légalis, et Typici vel Christiani, sed et praecipuarum festivitatum, quas δεσποτικὰς, seu Christi vocant Graeci, Latini vero *Mobiles*, quod a Paschatis die pendeant, indicem exhibeant, diesque notent quibus singulae peraguntur: P 10 de quibus quidem Paschaliis, seu Paschalibus, egere Scaliger¹), et Petavius²): sed et nos quaedam de iis attigimus in Glossario mediae Graecitatis. Istiusmodi computos Paschales, seu κύκλους ἑορταστικούς, *Paschalia*, *Paschales cyclos*, *circulos*, *cur-sus*, *recursus*, passim vocant Victorius, Gennadius, Senator, Ado Viennensis, Beda, Paulus Warnefridus, et alii: recentiores V 9 vero ex Graecis scriptoribus, in quibus sunt S. Maximus³), et Nicephorus Gregoras⁴), Πασχάλια.

Paschaliū
scribendo-
rum ratio
ac metho-
dus duplex.

XIII. Duplex autem fuit Paschalion conscribendorum ratio: altera enim simplex est, altera fusiori commentario illustratur. Prior in Paschalis Festi diei investigandae methodo, tabulis etiam interdum in idem argumentum confectis, tota versatur, cujusmodi est Hippolyti Portuensis Episcopi Canon Paschalis xvi. annorum, qui proxime ad Urbem inventus, ac Romam delatus, et in Bibliotheca Vaticana repositus, a viris doctis subinde illustratus est, Scaligero scilicet in libris de Emendatione temporum, et in Notis ad Eusebii Chronicon, ex quibus in Gruterianas Inscriptiones est relatus, deinde ab Aegidio Bucherio ad Canonem Paschalem Victorii, ac nuper denique a viro doctissimo to. II. variorum sacrorum: de quo quidem Hippolyti Canone sic scribit Eusebius lib. VI. Hist. Eccl. cap. XXI. Τότε δῆτα καὶ Ἰππόλυτος συντάττων μετὰ πλείστων ἄλλων ὑπομνημάτων, καὶ περὶ τοῦ Πάσχα πεποίηται σύγγραμμα, ἐν ᾧ τῶν χρόνων ἀναγραφὴν ἐκθέμενος, καὶ τινὰ κανόνα ἐκκαιδεκαετηρίδος περὶ τοῦ Πάσχα προθεὶς, ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοὺς χρόνους περιγράφει, id est interprete Henr. Valesio: *Eodem tempore et Hippolytus inter plurima alia ingenii sui monumenta, librum de Pascha composuit: in quo temporum seriem describens, et Canonem quandam Paschalem per xvi. annorum*

¹) In Praefat. et in Chron. p. 75. 76. 117. 210. 211. 215. 216. 220. 221. 225. 229.

²) Lib. 5. de emend temp.

³) L. 8. auctarii cap. 12.

⁴) Part. 1. c. 16.

⁵) Isaac Argyr. p. 883.

circutum exhibens, anno 1. Imperatoris Alexandri computationem temporum circumscribit. Et ex Eusebio Hieronymus de Scriptoribus Ecclesiasticis¹): Hippolytus, cujusdam Ecclesiae Episcopus; (nomen quippe urbis rescire non potui) rationem Paschae, temporumque Canones scripsit, usque ad 1. annum Alexandri Imperatoris, et XVI. annorum circulum quem Graeci εκκαιδεκαετηρίδα vocant, reperit, et Eusebio qui super eodem Pascha Canonem decem et novem annorum circulum, id est εννεαδεκαετηρίδα composuit, occasionem dedit.

XIV. Paschaliōn vero, quae fusiori illustrantur Commen-
tario, binae rursus sunt species. Alia quippe ordine chronolo-
gico, seu juxta temporum seriem digeruntur: alia in methodi
formam conscribuntur, qua non modo Paschales, aliaeque fe-
stivitates, sed et caetera quae in Ecclesiasticis computis recen-
tioribus disquiri solent, investigantur. Atque ut a fusioribus
ordiamur, primus Hippolytus, cujus mox meminimus, ea scri-
bendi ratione usus dicitur: qua digestis a mundo condito ad sua
usque tempora elapsis annis, sedecennalis Cycli a se reperti in
inveniēdo Paschate methodum firmaret, descriptis subinde, ut
vero est simile, Paschalibus Festis, Legalibus forte et Christia-
nis. Quod quidem opus ad Alexandri Severi Imperatoris tem-
pora perduxit, ut ex Eusebii allato loco docemur, in quo tem-
porum descriptionem exposuit a mundi conditu ad eundem Ale-
xandrum, cui demum canonem sedecennalis Cycli praefixit; id
enim indicare videtur vox προθείς. Aliud autem fuere Hippo-
lyti ratio Paschae, temporumque Canones, uti appellantur ab
Hieronymo, aliud Canon εκκαιδεκαετηρίδος ab illo inventae:
quod et docet ipsius Hippolyti Canon quem edidit Scaliger, et
ex eo alii, in quo inter illius opera recensetur Απόδειξις χρό-
νων του Πάσχα κατά εν τῷ πίνακι. Ubi Scaliger reponendum
putat καὶ τὰ, vel καθὰ, quod postremum maluerim. Nam etsi,
ut et Bucherius, alterum praeferat, quia, inquiunt, ἀπόδειξις
et πίναξ longe diversa sunt, ita haec verba capiēda censuerim,
ut ἀπόδειξις temporum Paschatis juxta regulam in tabula descri-
ptam exarata, et secundum Eusebium, eidem operi praefixa
fuerit: nisi admittatur codicis Medicei lectio, προσθείς, cujus
meminit Valesius, ut addita fuerit, quod idem fere valet, tam-
etsi subditam potius videatur omnino indicare ejusdem Canonis
lemma, quod hisce verbis conceptum legitur: ἔτους α' βασιλείας
Αλεξάνδρου Αυτοκράτορος ἐγένετο ἡ ΔΙ του Πάσχα εἰδοῖς Απρι-
λλίαις, σαββάτω ἐμβολίμου μηνὸς γενομένου· ἔσται τοῖς ἐξῆς ἔτε-
σιν καθὼς ὑποτέταχθαι ἐν τῷ πίνακι· ἐγένετο δ' ἐν τοῖς παρω-

Paschaliūn
fusiorum
duae spe-
cies.

P 11

V 10

¹) Cap. 61.

χηκόσιν, καθὼς σημειώται. Id est, *Anno 1. Imperii Alexandri Imperatoris facta est XIV. Paschae Idibus Aprilis, Sabbato, cum mensis Embolimaeus fuisset. Sequentibus annis continget, sicut in tabula subjectum est, in praeteritis autem evenit, sicut indicatum est.* Ex quibus conficit Scaliger promittere Hippolytum hocce lemmate, non solum in futurum, sed etiam in perpetuum Canonis constantiam. Sed longe alia, nisi ipse fallar, sonant haecce verba. Operi ipsi quippe in Canonis seu regulae Paschalis Cycli specimen subdito hocce laterculo, eandem in posterum observandam regulam ait, quae in praeteritis annis fuerat observata. Unde colligere liceret in universo totius operis decursu non modo res praeteritas ex temporum ratione descripsisse, sed subinde etiam Paschalium festivitatum tempora ad suosmet expendisse Canones: quod prorsus velle videtur Eusebius, scribens operi de Paschate per tempora, seu ordine chronologico digesto, adjunctum fuisse Paschalem Canonem. Licet enim ejus canonem habeamus, inquit V. C. Henr. Dodwellus¹⁾, periit tamen liber quem scripsit de Canone.

De Paschali XV. Sed an opus istud Hippolyti idem sit quod de Paschate inscripsit, quod vult Valesius, dubium facit, quod Eusebius et Hieronymus post recensitum illud de Paschate opus, in quo rationem temporum ad Alexandri Imperatoris aetatem perduxerit, aliud rursus de Paschate recenseant: quod quidem in praefixo huicce quod recudimus Paschali syntagmate, et ab aliis subinde scriptoribus laudatur. Quinetiam haec verba quae laterculo adduntur, *de demonstratione temporum Paschae prout in tabula*, ita accipi possunt, ut tabula ipsa demonstrationem temporum Paschae complexa fuerit, proindeque ipsa demonstratio et tabula unum idemque extiterint, ac tabula adjuncta fuerit Chronico, cujus paullo ante meminit laterculus, hisce verbis: *Χρονικῶν πρὸς Ἕλληνας, καὶ πρὸς Πλάτωνα*. Ita tamen ut incertum sit, an πρὸς Ἕλληνας, referri debeat ad Chronicon quod Hippolytus conscripserit, aevi sui morem secutus, quo Sancti Patres Gentilium objecta eo scriptionis genere confutarent, qui religionis Christianae antiquitatem, quam ipsi Ethnici jactabant, ut est apud Paulum Orosium²⁾, ut fictam traducere solebant, sumpto a mundi exordio ad sua usque tempora antiquitates sacras asserebant, dum interim totam gentium Chronologiam, vel μυθικὴν, vel incertam, ac ferme nuperam esse ostenderent: Christiani vero suam a Judaeis, atque ab ipso Mose, ac proinde a mundi conditu repeterent. Quo forte spectavit pariter

¹⁾ Pag. 32.

²⁾ Lib. 7. cap. 26.

Senator, cum dixit ¹⁾): *Habent etiam post tractatores, diversos relatores temporum studia Christiana, qui Ecclesiastica gravitate compositi, per vicissitudines rerum, mutabilitatesque regnorum, lacteo quidem, sed cautissimo nitore decurrunt. Qui cum res Ecclesiasticas referant, et vicissitudines accedentes per tempora diversa describant, necesse est ut sensus legentium rebus caelestibus semper erudiant, quando nihil ad fortuitos casus, nihil ad Deorum potestates infirmas, ut Gentiles fecerunt, sed arbitrio Creatoris applicare veraciter universa contendant.* Caeterum laudantur a Labbeo ²⁾) ex Bibliotheca Monchaliana Tabulae Paschales Hippolyti Portuensis Episcopi Graece et Latine cum vita ejusdem Hippolyti ex libro Sancti Hieronymi Graece, et commentario italico recenti manu in easdem tabulas. Sed an hae tabulae eadem sint cum edita, cujus meminimus, haud omnino planum. Extant ejusdem Hippolyti opera alia, tum in Bibliotheca Regia MSS. ³⁾) tum edita pridem a Canisio, Combesio, et aliis: quaedam laudat praeterea Syncellus ⁴⁾). Sed de Hippolyto et ejus scriptis consulendus praeter Eusebium idem Combesius ad illius librum de XII. Apostolis et lib. de Antichristo.

V 11

XVI. Hac enimvero, quam hic attigimus scribendi ratione ⁵⁾) Cassianus auctor Exegeticōn, Tatianus, ut etiam de illo testatur auctor Chronici Paschalis, Clemens Alexandrinus, Hippolytus, Theophilus Antiochenus, Julius Africanus, Eusebius, Prosper Aquitanus, Georgius Syncellus, et aliquot alii, qui Christianam religionem non esse nuperam ἐξ ἀρχαιότητος τῶν προφητικῶν γραμμάτων demonstrarunt, Mosemque praecedere Trojanum bellum DCCCXXVIII. annis probarunt, quod in primis fecit Theophilus lib. III. ad Autolyicum, qui ut id certius demonstraretur, ab ipso mundi exordio repetendam temporum seriem existimabat: *Ἰνα δὲ ἀκριβεστέραν ποιήσωμεν τὴν ἀπόδειξιν τῶν καιρῶν καὶ χρόνων, Θεοῦ ἡμῖν παρέχοντος, οὐ μόνον τὰ μετὰ κατακλυσμὸν ἱστοροῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸ κατακλυσμοῦ, εἰς τὸ καὶ τῶν ἀπάντων κατὰ τὸ δυνατόν εἰπεῖν ἡμῖν τὸν ἀριθμὸν νυνὶ ποιησάμεθα, ἀναδραμόντες ἐπὶ τὴν ἀνέκαθεν ἀρχὴν τῆς τοῦ κόσμου κτίσεως ἣν ἀνέγραψε Μωσῆς ὁ θεράπων τοῦ Θεοῦ διὰ Πνεύματος ἁγίου.* Et eodem lib. *Οὐ γὰρ πρόκειται ἡμῖν ὕλη πολυλογίας, ἀλλὰ εἰς τὸ φανερῶσαι τὴν τῶν χρόνων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ποσότητα, καὶ ἐλέγξαι τὴν ματαιοπονίαν καὶ φλυαρίαν*

¹⁾ De divin. lect. c. 22.

²⁾ Pag. 189.

³⁾ Codd. 1828. 1892.

⁴⁾ Pag. 228. 230. 358. Canis. tom. 5. ant. lect.

⁵⁾ Epiphan. haer. 31. n. 33. Scalig. ad Graeca Euseb. p. 402. et ad Hier. p. 3. Chronic. Paschale p. 261. ubi de Tatiano.

τῶν συγγραφέων, ὅτι οὐκ εἰσω οὔτε δισμύριαι μυριάδες, ὡς Πλάτων ἔφη, etc. Eandem certe methodum ac scribendi rationem secutum auctorem Paschalis Chronici, quod publicamus, vel hinc apparet, quod non modo Christianae religionis primordia ac historiam ab ipsa mundi creatione repetat, resque Judaicas diligenter persequatur, sed etiam vana Gentilium circa sua Numina traducat et evertat commenta ¹⁾, dum solide probat quos adorabant Deos homines fuisse mortales, indicatis quibus ipsi vixere saeculis, proindeque religionem Judaicam, a qua Christiana promanavit, longe ante Saturnum ac Jovem extitisse.

P 13 Quo spectant ista Cypriani, seu alterius scriptoris in libro de Vanitate Idolorum: *Deos non esse quos colit vulgus, hinc notum est. Reges olim fuerunt, qui ob regalem memoriam coli apud suos postmodum etiam in morte coeperunt: inde illis instituta templa, inde ad defunctorum vultus per imaginem detinendos expressa simulacra: nam et immolabant hostias, et dies festos dando honore celebrabant. Inde posteris facta sunt sacra, quae primis fuerant assumpta solatia.* Cum igitur duae ex scientia temporum artes efflorescant, inquit Petavius, altera quae computistica vulgo appellatur, et circa Canones ac regulas ordinandorum ad civilem usum temporum versatur; altera quam Chronologiam dicimus, certis notis et indicis praeteritarum rerum memoriam suis temporibus assignet, utrumque complexus est auctor Paschalis, dum seriem temporum, quibus subinde res gestas adscribit, sedulo prosequitur, et Canones ἑορταστικῶς Paschalesque subinde interserit.

Illudne viderit scriptor Chronici Paschalis.

V 12 XVII. Incertum porro an Hippolyti Chronicon idem scriptor unquam viderit, vel legerit, ab eoque quaedam hauserit, vel sane res hasce tractandi methodum exceperit, dum Paschalis festivitatis investigandae rationem, rerum gestarum Chronologicae descriptioni intermiscet, licet Hippolytum ab eo visum ex praedictis colligere fortasse liceat, idque suadere aliquatenus videatur ipsius Chronici titulus, cujus duo exemplaria in Scorialensi Regis Catholici Bibliotheca extitisse docemur ex Catalogo Graecorum Codicum manuscriptorum necdum, ni fallor, edito, quorum prior hanc inscriptionem praefert: *Μαρκελλίνου καὶ Ἰππολύτου, ἧτοι ἀδήλου ἐπιτομὴ χρόνων ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῆς Βασιλείας Ηρακλείου τοῦ νέου, καὶ τοῦ αὐτοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου.* Alius vero: *Ἐπιτομὴ χρόνων ἀπὸ Ἀδὰμ Πέτρου Ἀλεξανδρείας Μάρτυρος, Κελλίνου καὶ Ἰππολύτου, ἧτοι ἀδήλου μέχρι Ηρακλείου τοῦ νέου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.* Ubi in primo pro Βασιλείας, legendum indubie ὑπατείας, tametsi caetera

¹⁾ Epiphani. in Ancor. n. 107. 108.

minus sana sint ac cohaereant. Unde vero Marcellini vel Hippolyti nomina huic Chronico, quove fundamento, praefigantur, vellem doceri, sive is sit Marcellinus Comes, ex cujus Chronico quaedam forte in posterioribus saeculis exscripserit, sive Hippolytus iste sit is de quo agimus, sive ille qui Thebanus vulgo indigitatur, cujus Chronicon Latine partim editum a Canisio, et excerpta Graeca aliquot habentur in Bibliotheca Regis Christianissimi. Sed cum Hippolytus iste Thebanus vixerit saeculo XI. Chronici vero scriptor in Heraclii, sub quo vixit, tempora desinat, vix est ut credam hunc in hocce lemmate posse intelligi. Atque hic quidem de Hippolyti Chronico fusius forte quam par erat egimus, tum ut qua ratione ejusmodi Paschalia primitus conscripserint veteres Christiani, planum fieret, tum etiam ut an supra memoratorum Codicum Scorialensis Bibliothecae tituli suadere possint, ex Hippolyti Chronico, scriptorem istius quod modo publicamus quaedam excerpisse, tametsi ad ejusdem Hippolyti Heccaedecaeteridem, de qua pluribus egere Scaliger et Petavius¹⁾, Paschales recursus minime exegisse constet, sed ad Octodecennalem, Vigintioctennalem, et DXXXII. annorum Cyclos, uti in Syntagmate de Paschate profitetur.

XVIII. Caeterum Hippolyti Chronico, de quo agimus, ge- P 14
 minum prope est, nisi ipsummet extiterit, Chronicon illud quod An Hippo-
 edidit Henricus Canisius Tom. II. Antiq. Lect. et Philippus Lab-lytus auctor
 beus Tom. I. Novae Bibliothecae ex MS. Cod. Collegii Paris. Soc. editi a Ca- sit Chronici
 Jesu, hocce titulo: *De divisionibus et generationibus gentium*, nisio et Lab-
 Quod quidem Chronicon ad Alexandri Severi annum XIII. eum- beo.
 que Imperii postremum, quo imperante se vixisse non semel Au-
 ctor innuit, perducitur. Is vero in praefatione descriptorum
 se ait²⁾ *Gentium divisionem, et parentum dinumeratam genera-
 tionem, inhabitationis quoque tempora, et bellorum commissiones,
 et Judicum tempora, qui et ex quibus Regibus nati sunt, qua-
 lesque captivitates populi, et quibus Judicibus contigerint, quique
 Sacerdotes, quibus temporibus fuerant, et quae divisio, et quae
 perditio facta sit, quonam modo generatio seminis Israel de Pa-
 tribus in Christo completa sit, et quot quantique per quanta tem-
 pora dinumerentur anni a creatura saeculi usque in hunc diem.*
 Praefationi Index subjicitur, cujus VI. caput hisce verbis con-
 ceptum legitur: *Declaratio Paschae, et quis quando servavit ex
 temporibus Moysi in hunc diem.* Quae quidem ad ea referuntur
 quae habentur in ea sectione, ubi de Paschate subinde a Judaeis
 exacto agitur. Tum additur: *A generatione autem Christi post*

¹⁾ Scalig. l. 2. de emend. temp. pag. 152. Petav. l. 2. c. 60.

²⁾ Ex Cod. MS.

XXX. annos cum passus est Dominus, Pascha celebratur. Ipse enim erat justum Pascha. A Passione autem Domini usque in XIII. annum Imperii Alexandri Caesaris anni CCVI. servatum est Pascha, quod in commemorationem Domini nostri Jesu Christi servatur a nobis. Fiunt igitur omnes anni ab Adam usque in hunc diem anni v. MDCGXXXVIII. Quae quidem licet a nobis allata si quis cum iis quae de Hippolyti Chronico attigimus adamussim conferre velit, illud ipsum esse ejusdem Chronicon haud difficulter forte concedet, cui laterculum is praemiserit, vel subdidit in Paschalis festi, de quo in illa quam diximus sectione egit, inveniendi Canonem seu regulam: ad quam praeteritos et sequentes annos expendere lectorem voluerit. Nec obstat quod ad postremum Alexandri Imperatoris annum hocce Chronicon Canisianum, seu Labbeanum deducatur, Hippolytus vero eo imperante Martyrium subiisse dicatur a quibusdam¹⁾, cum certe id prorsus incertum sit, nulloque probo auctore Martyrii tempus asseratur, quod sub Decio contigisse Gregorius Turonensis²⁾ et alii volunt, sed Alexandro duntaxat imperante vixisse tradant Eusebius, Hieronymus, et alii³⁾: Anonymus vero in Chronico MS. ex Cod. Reg. III. MLIV. Nicephorus Constantinopolit. in Chronologia, et Catalogus Imperatorum Constantinopolitanorum editus a Leunclavio lib. II. juris Graecoromani Severo imperante floruisse, perperam, ni fallor, scribunt: *ἐπὶ τούτου καὶ Ἰππόλυτος ὁ Ρωμαῖος συγγραφεὺς ἠκμαζε.* Tametsi nil obstat quin Severi etiam aetate tum primum nosci coeperit: nisi Severum cum Alexandro Severo confuderint. Conjecturam praeterea nostram de Hippolyto ejusdem opusculi scriptore firmare posse id videtur, quod quaedam ex eo in Raderianum Chronicon sint immissa, ut subinde in Notis indicamus: adeo ut haud injuria P 15 Hippolyti, ut et Marcellini, quisquis ille extiterit, nomina praetulerit Codex Scorialensis. Neque enim Baruoëtium absque fundamento aliquo, ea Codicis titulo affixisse probabile est.

Id vero proximum videtur ex rationibus allatis.

XIX. Praeter jam allatas conjecturas, quae Canisianum seu Labbeanum istud Chronicon Hippolyto videantur asserere, haud minimi etiam momenti forte censi debet illa quae circa annorum, tum a mundi conditione, tum a Christi Incarnatione et Natali, qua Hippolytus usus dicitur, putandorum rationem versatur, cum uterque scriptor in annis mundi conditi consentiant. Ut id porro exploretur, inquirendum primo qua methodo usus sit Hippolytus in consignandis annis, tum mundi, tum

¹⁾ Ughellus.

²⁾ Lib. 1. Hist. c. 28.

³⁾ Vide Hist. Dodwell. diss. 11. Cypr. n. 49. 50.

Christi: quod utcumque haurire licet ex Cyrillo Scythopolitano, qui Justiniano imperante vixit, tum in vita S. Euthymii, tum in vita S. Sabae, iis locis quibus sanctorum istorum Anachoretarum obitum commemorat. Atque ut a S. Euthymio initium ducatur, ipsissima Cyrilli verba placet adducere, prout habentur in Codice Colberteo: nam quae edita est Euthymii vita a Cotele-rio, ex Interpolatore Metaphraste desumpta est, tametsi eosdem annorum characterismos praeferat. Ea autem sunt: Η δὲ τελείωσις αὐτοῦ γέγονε κατὰ τὴν εἰκάδα τῆς Ιαννουαρίου μηνὸς τῆς ἐνδεκάτης Ἰνδίκτου, ἀπὸ μὲν κτίσεως κόσμου, ἀφ' οὐπερ χρόνος ἦρξαστο, τῆ τοῦ ἡλίου φορᾶ μετρεῖσθαι ἔτους πέντετου ἑξηκοστοῦ ἑννακοσιοστοῦ πεντακισχιλιοστοῦ· ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκ Παρθένου ἐνανθρωπήσεως ἔτους πέντετου ἑξηκοστοῦ τετρακοσιοστοῦ, κατὰ τοὺς συγγραφέντας χρόνους ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων Ἰππολύτου τοῦ παλαιοῦ, καὶ γνωρίμου τῶν Αποστόλων, καὶ Ἐπιφανίου τοῦ Κυπριώτου, καὶ Ἡρώου τοῦ Φιλοσόφου καὶ Ομολογητοῦ. Ex quibus colligimus obiisse S. Euthymium χx. Ianuarii, Indictione xi. anno mundi v. mccccclxv. Christi Incarnationis cdlxv. ac, ut infra ait, Leonis Magni anno xvi. Rursum idem Cyrillus in vita S. Sabae ¹⁾, scribit eundem Sanctum Anachoretam mortuum v. Decembris, Indict. x. anno a mundi condita vl mxxiv. Christi Incarnationis vel Nativitatis vxxiv. Justiniani anno vi. P. C. Orestis ii. ubi eadem formula de Hippolyti, Epiphanii et Heronis annorum characterismis loquitur.

XX. Quis autem fuerit hic Heron Confessor et Philosophus V 14 (ut et hoc obiter moneam) qui tempora consignarit, ignorari De Herone Chronolo- video a doctioribus. Quis enim asserere audeat eum esse qui ge. Origenis discipulus et sectator, et ab eo fidei rudimentis institutus, ejusque Philosophiam amplexus, una cum Heraclide, dum adhuc esset neophytus, martyr capite plexus est, ut scribit Eusebius ²⁾; et ex eo Nicephorus Callisti ³⁾? Qua vero flagrante persecutione martyrium ille obierit, non tradit Eusebius: licet vero simile sit id accidisse sub Deciana, in qua, ut attigimus, Hippolytum interiisse plerique volunt, ac utrumque vigentibus ea tempestate de Paschalis Festivitatis celebrandae tempore controversiis, de quibus idem agit Eusebius ⁴⁾, commentarios edidisse, in quibus Christi Nataſtiorum annum ac diem uterque observarit. Enimvero, cum neophytum adhuc, martyrium ex- plesse dicatur, nescio an is Marcus Aurelius Heron fuerit, qui

¹⁾ Cap. 77.

²⁾ L. 6. c. 4.

³⁾ L. 5. c. 6.

⁴⁾ Lib. 5. c. 23. 25.

Alexandro Severo adhuc imperante, tum erat *Νεώκος* templi Serapidis in Porto, ut est in antiqua Inscriptio basis marmoreae, deinde factus neophytus, martyrium subierit: quae quidem Inscriptio hac verborum serie descripta legitur apud Jacobum Sponium in *Miscellaneis eruditae antiquitatis* ¹⁾: ΜΑΡΚΟΥ ΑΤΡΗΛΙΟΥ ΣΕΟΥΤΗΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥΣ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΑΣ ΜΑΜΑΙΑΣ ΣΕΒΑΣΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΣΕΒ ΔΙΗ ΗΛΙΩ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΡΑΠΙΑΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΥΝΝΑΟΙΣ ΘΕΟΙΣ Μ. ΑΤΡΗΛΙΟΣ ΗΡΩΝ ΝΕΩΚΟΡΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΠΟΡΤΩ ΣΑΡΑΠΙΔΟΣ ΕΠΙ ΛΑΡΓΙΝΙΩ ΒΕΙΤΑΛΙΩΝΙ ΑΡΧΙΤΠΗΡΕΤΗ ΚΑΙ ΚΑΜΕΙΝΕΤΤΗ ΚΑΙ ΑΤΡΗΛΙΩ ΦΗΒΩ ΚΑΙ ΣΑΛΩΝΙΩ ΘΕΙΔΟΥΣ ΙΕΡΟΦΩΝΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΜΕΙΝΕΤΤΑΙΣ ΧΑΡΙΤΗ ΙΕΡΟΔΟΤΑΕΙΑ ΑΝΕΘΗΚΕΝ ΕΠΙ ΑΓΑΘΩ. In latere baseos, ΕΠΙ ΑΓΑΘΩ ΕΠΙ ΓΡΑΝΙΟΥΡΩ. Sed de hac circa Heronem Cyrillianum conjectura nihil temere definitio, cum alii extiterint hoc nomine, atque in iis Heron Patriarcha Antiochenus, quem alii *Ερωτα* vocant, et Heron natione Thebanus, dignitate Episcopus, Juliano imperante, cujus Philostorgius et hujusce Chronici scriptor meminere. Interim ex hac allata Inscriptio colligere saltem fortasse liceat verò esse simillimum, Portum, cujus in ea fit mentio, illam esse urbem, cujus Hippolytus Episcopus fuerit, tametsi qua in Provincia extiterit maneat incertum, ipseque Hieronymus, quod exerte testatur, nescierit, cui tam diu Romae versato, Portus Romae, cujus urbis Episcopum fuisse Hippolytum plerique volunt, minime ignotus esse debuit. Adeo ut haec Graeca Inscriptio, cultusque Serapidis Aegyptum, ubi notum Alexandriae illius fanum a Theodosio M. eversum, omnino videatur spectare, unde in Provinciam Gallicanam, ubi illa servatur, allata fuerit. Sed cum apud Geographos caeterosque scriptores, nulla occurrat civitas Portus nomine in Aegypto, ubi vigeat Graecus sermo, secus verò in Africa, ubi Latinus obtinebat, in qua ad tres recenset Anonymus Ravennas lib. III. cap. VIII. XI. et lib. V. cap. IV. Portum scilicet divinum, Sigensem et Magnum, atque adeo Hippolytus Portus duntaxat et cum nullo adjuncto Episcopus dicatur, sane verò est proximius Portum in ea Inscriptio intelligi Romanum. Nec obstat quod Serapidis templum in Porto, seu Portu, extitisse dicatur, cum in eo tractu cultum Serapidem, atque adeo in Ostiensi civitate, Portuensi proxima, ac solo fere Tyberi divulsa, prout a Procopio ²⁾ utraque civitas describitur, testatur Minutius Felix sub

V 15 initium operis: Romae vero, et in aliis Latinis Provinciis, eun-

¹⁾ Sect. 10. n. 22.

²⁾ Lib. 1. Gothic. cap. 25.

dem cultum fuisse Serapidem testentur Graecae pariter Inscriptiones apud Gruterum. Neque etiam opponi debet quod Inscriptio Graeca sit, cum in Latinis Provinciis haud paucae re-
 pertae sint. Sed quod Hippolytum Portus Romani fuisse Episcopum omnino videatur suadere, id potissimum fuerit, quod is Romanus dicatur in Catalogo Imperatorum Leunclaviano supra laudato, et quod anno mpli. in agro Verano non procul ab aede S. Laurentii ad Urbem reperta sit antiqua e marmore statua solio insidens, in cuius quidem solii binis laterculis Cycli Paschales annorum xvi. Graecis literis erant descripti: ex quibus, tum ex librorum lemmate, quod horum dexter continebat, Hippolyti, cuius nomen non erat expressum, facile deprehensum est statuam esse, quam ex Portu Romano, non vero ex Aegypto P 17 huc esse allatam admodum est probabile. Quinetiam alius haud videtur ab Hippolyto Presbytero, qui una cum Nepotiano, (alii Pontiano legunt) exul deportatus est in insulam nocivam Sardiniam, Severo et Quintiano Coss. seu anno Christi ccxxxv. Alexandri Imp. xi. ut est in Catalogo Pontificum Romanorum a Cospiniano et a nobis edito, in Pontiano Papa. Adeo ut hac tempestate Episcopatum Portuensem nondum fuisset consecutus: cur vero Metropolitanum Arabum eum indigitet Herwartius¹⁾, non plane percipio.

XXI. Sed ut redeam unde sum digressus; ex allatis ex Quam an-
 Cyrillo patet omnino hunc Panodori Aegyptii Monachi, qui Ar-
 cadio imperante, et sub Theophilo Episcopo Alexandrino vixit, norum ra-
 ut testatur Georgius Syncellus, quique Christi natalem in annum ctationem se-
 mundi v. mccccxciii. retulit, annos putandi rationem secutum. ctatus sit
 Quod ut planum fiat, observandum in primis triplicem apud Scythopoli-
 Graecos aeram obtinuisse annorum a mundo condito: primam tanus, et
 quae ab initio rerum ad natalem Christi putat annos v. mccccxciii. quotae fue-
 alteram, anno v. mdi. de qua Concilium Nicaenum II. act. vi.²⁾ rint Grae-
 et Syncellus³⁾, tertiam, quae etiamnum apud Graecos hodie- corum ae-
 nos in usu est v. mdix. Aliam enim omittimus, quae Antio- di ortu.
 chenorum propria fuit, et Christi Natalem anno mundi conditi
 sexmillesimo assignat, ut ex Hesychii loco, quem huicé Chrono-
 nico subiecimus, docemur. Sed et alia fuit, quae Natalem
 Christi anno mundi v. mdvi. assignat, de qua tractatulum sub-
 didimus pariter huic Chronico. Prioris aerae Graecanicae in-
 ventor, ut supra diximus, existimatur Panodorus, quam in lo-
 cis allatis sequitur Cyrillus. Illa porro (nam de hac prima hic
 potissimum est sermo) cum Dionysiana aera vulgari consentit,

¹⁾ Cap. 177.

²⁾ P. 406. ed. Labbei.

³⁾ P. 35. 218. 313. 316. 326.

quae Nativitatem Christi ad Consulatum Lentuli et Pisonis refert, hoc est uno anno minus quam in recepta hodie sententia, licet hanc dissonantiam concilient accuratiores Chronologi. In eo tamen discrepat utraque aera, quod Panodorus Christi annum illiget anno mundi v. mccccxciii. (cujus sententiae causam affert Syncellus ¹) Dionysius vero anno v. mdi. atque ita alter ab altero annis vii. remotus sit, licet uterque indictionem communem, tum feriam, vel lunarem aetatem certis diebus attributam obtineat. Etenim annum Christianae aerae primum uterque computus v. mccccxciii. numerat, necnon annum ejusdem aerae nonum uterque recenset v. mdi. quippe de anno currente mundi ad Incarnationis annum assequendum, priores annos v. md. detrahunt; posteriores v. mccccxcii. ex quo major hujus quam illius calculus efficitur. Unde conficit Petavius ²) trium aerarum

V 16 duas Incarnationem Christi diversis annis affigere, ac prioris, quae v. mdi. numerat, ultimum convenire Christi anno nono; alterius vero, quae v. mccccxciii. putat, anno primo, adeoque non duos annales computos, sed unum eundemque esse. Etenim annum Christianae vel Dionysianae aerae primum uterque computus v. mccccxciii. numerat, necnon annum ejusdem aerae nonum uterque recenset v. mdi. Quippe de anno currente mundi ad Incarnationis annum assequendum priores annos v. md. de-

P 18 trahunt, posteriores v. mccccxcii. ex quo major hujus quam illius calculus efficitur. Itaque in annis mundi consentiunt ambo computi, in annis Incarnationis dissentiunt. Non debent igitur mundi aerae vel computi censi duo, sed unus duntaxat, cujus ad diversos annos Christi *ἐνανθρώπησις* illigatur. Quare duae tantum, ut supra dictum est, praecipuae sunt aerae Graecorum: una cujus in annum v. mccccxciii. primus annus aerae Dionysianae vel communis congruit, et altera quae eundem annum numerat ab orbe condito v. mdix. Ita ratiocinatur Petavius harum rerum diligens explorator, cujus tamen hac in re sententia aliis non omnino arridet ³). Ut ut se res habet, haec Cyrillianis characterismis sunt aptanda. Ex anno mundi v. mdcccclxv. quo Sanctus Euthymius obiit, xx. Januarii, Indictione xi. deductis v. mccccxciii. annis, annus vulgaris Incarnationis erit cccclxxii. in quem cadit annus xvi. Leonis Magni. Rursum, si anno v. m. ccccxciii. addas cccclxxii. fiet annus mundi v. mdcccclxv. Christi cccclvii. cui si addantur viii. erit annus cccclxxii. vulgaris, quo currebat Indictio xi. Deinde anno v. mdcccclxv. adde viii. fiet annus vi. mdcccclxxiii. ex his si de-

¹) P. 326.

²) Lib. 8. auct. c. 1. p. 293.

³) Goar. ad Syncell. p. 83.

mantur CCCCLXXII. restabit v. MDI. Pari modo ex anno VI. MXXIV. quo S. Sabas decessit, v. Decembris, ablatis v. MCDXCIII. erit annus Incarnationis DXXXI. rursus anno v. MCCCCXCIII. si addantur DXXXI. erit annus mundi VI. MXXIV. a Cyvillo notatus: si VIII. erit annus Dionysianus vulgaris DXXXIX. quo mense Decembri currebat Indictio X. deinde ablatis DXXXIX. de VI. MXXXI. restabit annus DI.

XXII. Atque haec praemittenda fuere, ut quibus anno—^{Qua mundi}rum characterismis usus fuerit Hippolytus planum fieret, et an^{conditi aera} ex iis auctor existimari possit Chronici Canisiani seu Labbeani,^{usus sit Hip-} de quo in praesens agimus, expendere liceat. Quod sane haud^{polytus.} procul a vero abesse facile concedet qui illius computos accuratius in examen adduxerit. Anno quippe XIII. Alexandri Severi Imperii Chronicon istud conscriptum fuisse non uno loco indicatur. Imperium porro iniit Alexander anno Christi vulgari CCXXII. idque potissimum colligitur, ut pridem observatum a Scaligero¹⁾, Petavio, Bucherio²⁾, et aliis, ex Canone Paschali Hippolyti, cuius supra meminimus, in quo ejusdem Augusti anno I. qui ab X. die Martii deducitur, XIV. Paschalis evenisse notatur Idibus Juliis, Sabbato, cum mensis embolimaeus proxime praecessisset, qui erat tertius ejus sedecennalis cycli annus bisextilis: quae omnia non potuere contingere, nisi anno Dionysiano CCXXII. Proinde cum Alexander annos XIII. et dies IX. regnasse dicatur in eodem Chronico, ut et apud Lampridium, consequens est extinctum fuisse XIX. Martii, anno Christi vulgari CCXXV. quod quidem an variis annorum ab auctore Chronici allatis epochis quadret omnino, deinceps disquirendum.

XXIII. Is porro annum XIII. Alexandri in annum mundi^{An in iis} conditi v. MDCCXXXVIII. conjicit, Christi Natalis DXXXVI. hisce^{V 17} verbis: *Ab Adam autem usque in transmigrationem Babyloniae*^{concinat}
sub Jechonia, generationes LI. anni III. MDCCCLXII. menses VIII.^{cum Chro-}
Et post transmigrationem Babyloniae usque ad generationem Chri-^{nico Pa-}
sti generationes XIII. anni DCLX. et a generatione Christi usque^{P 19}
ad Passionem anni XXX. et a passione usque in hunc annum, qui^{schall.}
est XIII. Imperii Alexandri annus, anni CCVI. Fiunt igitur
omnes anni ab Adam usque ad XIII. Alexandri Imperatoris an-
num, anni v. MDCCXXXVIII. Quo quidem loco advertere in-
terim liceat auctorem Chronici Labbeani in anno Passionis Chri-
sti veterum Patrum³⁾ opinionem secutum, cuius meminit Cle-

¹⁾ Scal. l. 5. p. 491.

²⁾ Bucher. in Belg. Rom. l. 6. c. 8.

³⁾ Tertullian. Steph. Gobarus apud Phot.

mens Alexandrinus ¹⁾), Christum uno tantum anno praedicasse, eoque passum fuisse, quomodo denique scriptor Chronici Paschalis non uno loco eundem annum putat, verbi gratia pag. 203. et anno Chr. CCCLXXXI. CDXXXI. CDLII. tametsi locis aliis annos XXXIII. Christo fere semper adsignet: unde evidens est, quod non semel monuimus, hoc Chronicon ex variis scriptorum excerptis, nullo fere delectu, vel praevio examine, esse consarcinatum, sed et esse vero simile quae in eo secundum istum annorum Christi calculum inserta leguntur, excerpta fuisse ex Africano, siquidem, ut testatur Hieronymus ²⁾), hanc ille sententiam est sectatus. Deinde paullo infra ait supradictus scriptor post recensitos Persarum Reges: *Post quos tempora jam manifeste apud Graecos ex constructione Olympiadum sunt clara: nam usque ad Alexandrum Macedonem fuerunt Olympiades CXIV. quae faciunt annos CDLVI. ab Iphito, qui constituit Olympiades. Ab Alexandro usque ad Christum, Olympiades LXXX. quod sunt anni CCCXX. A Christo autem usque ad annum XIII. Imperii Alexandri, Olympiades LVIII. quod sunt anni CCXXXVI. Sunt ergo omnes Olympiades usque ad annum XIII. Alexandri Caesaris, Olympiades CCLIII. quod sunt anni MXII.* Quandoquidem igitur per Olympiades annos putandi ratio Chronici scriptori certior videtur, praesertim cum inter eruditos de earum constet initio, easque ab Iphito instauratas tradant scriptores anno ante aeram Christianam DCCCLXXVII. Periodi Julianae III. MDCCCXXXVIII. ab iis petendum in primis videtur exordium. Censorinus in libro de Die natali ³⁾) scribere se ait Ulpio et Pontiano Coss. eumque annum esse secundum Olympiadis CCLIV. ab Olympiade vero prima millesimum et quartum decimum, ex diebus scilicet aestivis quibus Olympicus agon celebrabatur, a Roma autem condita DCCCXCI. et quidem ex Palilibus, unde Urbis anni numerantur. Atqui hic Consulatus incidit in annum Christi vulgarem CCXXXVIII. qui, inquit Censorinus, erat annus secundus CCLIV. Olympiadis, et a I. Olympiade, MXIV. qui quidem calculus quadrat cum calculo auctoris Chronici, de quo agimus, qui biennio ante extitisse ait annum MXII. omnium Olympiadum, et annum CCXXXI. Olympiadum LIX. a Christo usque ad annum XIII. Imperii Alexandri: proinde Maximo et Africano Coss. fuit annus IV. Olympiadis MXII. ab Iphito, et quartus Olympiadis LIX. a Christo, qui est annus Christi vulgaris CCXXXVI. Is porro annus IV. Olympiadis CCLIII. incidit in annum periodi Julianae III. MDCCCXLIX. qui est Christi vulgaris

¹⁾ Lib. 1. Strom. p. 340.

²⁾ S. Hieron. in 9. Daniel.

³⁾ Cap. 18. 21.

ccxxxvi. Olympiades quippe institutae sunt, uti diximus, anno P 20° ejusdem Periodi III. MDCCCXXXVIII. a quo ad hunc descriptum annum totidem anni intersunt. Rursus ab eodem anno Juliano IV. MDCCCXLIX. si auferantur ccxxxvi. remanebit annus Julia- V 18 nus IV. MDCCXIII. qui incidit in Consulatum XIII. Octavii Caesaria, quo Christi Nativitatem contigisse auctor est etiam Epiphanius, proinde anno uno ante aera[m] Dionysianam, a quo putatus annus ccxxxvi. in Chronico, in annum vulgarem ccxxxv. cadet. Ex quibus colligitur Consulatum Maximi et Africani incidisse in hunc annum, eumque annum Iphiteum fuisse IV. Olympiadis CCLIII. prout recte observat Scaliger ad Chronicon nostrum Paschale: quo anni MXXII. omnium Olympiadum absolvuntur: a quibus si auferantur anni ccxxxvi. restabit annus DCCXXXVII. quo Olympiades ab Iphito institutae sunt, anno Periodi Julianae III. MDCCCXXXVIII. Enimvero quod auctor Chronici annum XIII. Alexandri in annum mundi V. MDCCCXXXVIII. conjicit, non quadrat omnino cum anno mundi juxta Graecos V. MD. a quo is annum Incarnationis videtur ordiri, cum ablatiis ccxxxvi. quot annos a Nativitate et Incarnatione putat, supersint anni V. MDII. haec examinabunt horumce calculorum peritiores.

XXIV. Quod vero auctor Chronici, quemadmodum Epiphanius, annum Christi in annum mundi juxta Graecos V. MD. consignet, quem alii in annum sequentem, non obstat quin in vicem consentiant: cum II. annum Incarnationis Christi, quae xxv. mensis Martii, et Nativitatis, quae demum xxv. Decembris accidit, intelligant: alii annum I. a Natali, initio a xxv. Decembris praecedentis sumpto, putare incipiant, quod et fecisse Dionysium observat Petavius, ita ut nulla inter eos occurrat dissonantia, qui utriusque anno, Christi annum affigunt, ut Annianus apud Georgium Syncellum ¹⁾, qui τὴν θεῶν σαρκωσιν τῷ ἐφ' πληρομένῳ, καὶ ἀρχαμένῳ τῷ ἐφ' ἀδ' adscribit. Cum igitur Chronici istius tot annorum characterismi cum ea annos mundi conditi, et Christi Incarnationis vel Nativitatis putandi ratione ab Hippolyto observata prorsus concinant, ipseque Hippolytus et auctor Chronici vixerint ipso Alexandri Severi aevo, immo anno illius Imperii XIII. se scribere profiteatur, nemo, opinor, inficias ierit, vero esse omnino proximum illud ipsum esse Chronicon, quod Hippolytum scripsisse testantur Eusebius et Hieronymus, quod vir aliquis doctus in Latinam linguam postea translulerit: cum id praeterea suadere videatur ipsa scribendi ratio, qua usum Hippolytum idem Eusebius satis insinuat, atque adeo, quod cum Georgius Syncellus ²⁾ scribat Hippolytum in libro

Qua aera auctor Chronici et Epiphanius utantur.

¹⁾ P. 85. 312.

²⁾ Pag. 218.

de Susanna et Daniele, Joacimo, qui et Joachas appellatus est, Regi Judae, filio Joacimi Regis, ac Josiae nepoti tres regni annos tribuere, contra quam Eusebius, auctor Paschalis et alii passim, qui tres regni duntaxat menses eidem assignant, id ipsum tradatur in hoc Chronico, hisce verbis: *Post Joachim regnat filius ejus Joachim annis tribus, et hunc ducit ad eum compeditum Nabuchodonosor Rex Babylonis et alios cum eo.*

De Chroni-
co Paschali
Hippolyti.

XXV. Chronici istius codex membraneus MS. servatur, P 21 ut attigimus, in Bibliotheca Collegii Societatis Jesu Parisiensi, praecipuae antiquitatis, cum circa. Caroli M. vel certe Caroli Calvi tempora exaratus sit, in quo describuntur praeterea Chronicon Eusebii ex versione S. Hieronymi, deinde Idatii Chronicon editum ex eodem codice a Sirmondo: cui subjiciuntur Fasti Consulares a Bruti et Collatini Consulatu, ad Anthemii Augusti secundum Consulatum, ab eodem Sirmondo partim, integri vero a Philippo Labbeo publicati. Hos subinde excipit idem Chronicon quod Hippolyto asserere audemus, hoc titulo: *Liber generationis ab Adam usque ad ordinem * quae continetur in hoc libro.* Titulo subjicitur Index operis: Indici Praefatio ad nescio quem Diaconum. Codex desinit in seriem Regum Persarum, eamque mutilam, cum postremum codicis folium media sui in longum parte laceratum sit, tametsi antiquarium ulterius haud processisse appareat. At cum editio Labbeana longe plura contineat, praeter hunc codicem, quem indubie vidit, et mecum communicavit vir humanitate perinde ac eruditione commendandus Joannes Harduinus, et editionem Canisii, alio, quique subdidit, complexus fuerit, usum Labbeum verisimile est: praesertim cum editio Canisii in seriem Regum Macedonum duntaxat desinat, et in scriptura cum Labbeana haud semper consentiat, ut ex lectionum diversitate, quam apponendam duximus, cuivis apparebit. Codicem etiam MS. cum Editione Labbeana rursus contulimus, ex quo infinitos propemodum locos emendavimus, ipsis verbis, prout jacent, etiam cum naevis suis descriptis, ut iterata editione, huicce quod recudimus Paschali Chronico propter cognationem materiae, propter scilicet Paschales observationes, adjungeretur. Caeterum non eadem omnino serie, quam index praefert, sectiones vel capita ubique describuntur. Sed et deest postremum caput, quod *nomina Episcoporum Romae, et quis, quot annis praefuit*, continebat: non, uti censet vir doctissimus ¹⁾, quod ideo omissum fuerit a Librario, quia ab Eusebiano Chronico, cui adhaerebat, magnopere discreparet; quod sane vix quispiam sibi persuadeat, sed potius quod revera

V 19
sic

¹⁾ Joan. Pearsonius Episcop. Cestr. in Dissert. de success. primor. Episcop. Romae cap. 10. n. 1.

sub finem mutilum fuerit exemplar, quod monet editor. Certe optandum foret, ut haec Romanorum Pontificum superesset series, cum in dubio sit an ante hunc scriptorem alius antiquior horum catalogum ac tempora descripserit. Sed damnum hoc resarciisse Georgium Syncellum putat Henricus Dodwellus ¹⁾, ut qui inter alios quos secutus est in universa Chronologia sua auctores, Hippolytum (quem tamen semel ac iterum duntaxat laudat, uti observavimus,) recenset; eo nimirum, inquit V. C. traditionis, ut videtur, ordine, ut Hippolytum exscripserit Annianus, Annianum Maximus Confessor, omnes ipse Syncellus: quos quidem quia ipsi invicem sentiebant, nusquam manifesto refellit. Indeque colligit, si quem repererit apud Hippolytum Pontificum Romanorum Catalogum, illum procul dubio secutum fuisse Syncellum: nec proinde alium ab Hippolyto quaerendum esse Syncelliani Catalogi auctorem, cum minus praeterea vero consonum videatur temere et pro arbitrato fuisse a Syncello confictum, quem longe ab Eusebiano esse diversum constat. Superest tamen, ut is alibi subdit ²⁾, capitis lemma lemmati Bucheriano adeo simile, ut vix dubitandi locus relinquatur, quin inde sua mutuatus fuerit iste Bucherianus, cujus lemma ita concipitur: *Ex quo tempore per successionem dispositum, quis Episcopus, et quot annis praefuit, vel quo imperante.* At vero cur vir eruditissimus Chronicon istud Canisianum, seu Labbeanum, ipsimet Hippolyto non potius adscripserit, quam ejusdem auctorem vestigia pressisse ipsius Hippolyti videri senserit, nulla alia in praesens mihi oboritur ratio, quam quod Hippolytum martyrio vitam finisse Alexandro imperante juxta quorundam sententiam existimaverit, scriptor vero Chronici eidem Augusto superstes extiterit, ut qui ejus mortem referat.

P 22

XXVI. Enimvero ejusmodi computisticae artis apud Graecos et Latinos artifices, ut tandem eo redeamus, unde sumus digressi, certas temporum epochas, de quibus citra ullam controversiam constans esset auctorum, vel omnium, vel plurium certe, potiorumque consensus, statuerunt, quae essent veluti *ἀρχήρια*, et lydii lapides, quorum beneficio, non temporum modo, sed et festorum Paschalium, Judaicorum nempe et Christianorum, rationem explorarent. Quod quidem ut amussim et cum accuratatione peragerent, necesse erat, ut ab ipso mundi conditu repeterent. Ita Victorius ³⁾: *Videre mihi videor, inquit, istiusmodi disciplinae secretum luculentissime posse enar-*

Paschalia
ab ipso
V 20
mundi ex-
ordio coe-
pta.

¹⁾ In Dissert. de primaeva Pontific. Rom. succes. cap. 14. §. 19. et 20.

²⁾ Cap. 5. §. 5.

³⁾ Ex Cod. MS.

rare, si ab ipsis mundi primordiis dierum institutio ac Lunae, vel temporum, ac deinceps hujus solemnitatis initium requiratur: atque per digestum ordinem saeculorum quaestionis abstrusae exploretur integritas. Et infra: Cum itaque nihil resedisset ambigui, diebus, lunis, ac bissextis, inde a constitutione humana, in nostram ad usque progeniem, mirabili decursione concordibus, necessarium fuit, propter quod maxime meae huic inquisitioni secundum tuae Venerationis mandatum, mea desudabat intentio, ut instituta Paschalia perscrutarer, vel illius temporis, quo praecipue illius quo pro redemptione nostra atque salute, ille verus agnus, cujus figura praecesserat, Pascha nostrum immolatus est Christus. Idem denique scriptor: Quapropter omnibus fixo limite consonans, necessarium erat propter Paschalis observantiae rationem, dies et lunas a mundi ipsius describi principio, quo possit rerum cursus evidenter agnosci. Ideo porro Victorius Lunae rationes et temporum seriem a mundi exordio ex Eusebii Chronico, et ex iis quae adjecta sunt ab Hieronymo, et a Prospero usque ad Consulatum Valentiniani A. VIII. et Anthemii, et ex Prosperi alterius a mundi exordio ad VI. Valentis Consulatum et Valentiniani II. repetiturum se quidem profitetur. Sed quia immensum opus majoris erat otii, ejus breviarium interim se explicare ait: Quod tamen, ut mox subdit, ex ipsius plenitudinis observatione descendat, ex tempore Passionis Dominicae, cum Fastis Consularibus, annis Periodi DXXXII. Bissexitis, feriis annuis in Kalendis Januariis, aetate Lunae in iisdem Kalendis, diebus Paschalibus, aetate Lunae Paschalis, et Indictionibus. Ejusmodi igitur Paschalia non nuda omnino primitus fuere confecta: sed in iis praecipuae temporum notae ex rebus singulis

P 23 annis gestis apponebantur, quo firmaretur cyclos et diem Paschatis investigandi methodus, cum in iis quo die solemnitas illa fuisset celebrata subinde annotaretur, quod prae caeteris testari videntur verba Leonis Papae ex Epistola ad Augustos ¹⁾, ubi de Paschate: Unde sollicitius congruit hoc requiri, ut omnis occasio tollatur erroris. Nam in nostris Annalibus, xv. Kalendarum Maiarum die apte a Patribus nostris constitutus legitur et celebratus. In Annales proinde referebant ad annos singulos quo die celebratum, vel celebrandum esset Pascha, ea scilicet fere methodo, qua auctor Paschalis centum annorum a Bucherio editus, in quo series Consulium cum diebus Paschatis describitur.

Anniani, XXVII. Quo igitur Paschalium ejusmodi Confectores, seu
Panodori, uti vocantur a Victorio, Disputatores praecipuae festivitatis, fir-

¹⁾ Epist. 57.

mo securoque pede in inveniendis Paschalis Festi Lunis ac diebus S. Maximi, progredierentur, necesse erat ut ab ipso mundi exordio initium et Bedae ducerent: ἀναγκαῖον δὲ πρὸς τούτοις εἶδέναι καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπὸ Ἀδάμ ἐτῶν, ut ait S. Maximus in computo Ecclesiastico ^{Paschalia.} ¹⁾, et ut Christi Natalis annum sedulo inquirerent, proindeque annorum seriem ab ipso Adamo ad sua tempora deducerent, ac continuarent: quod quidem fieri aliter non potuit, nisi descriptis singulorum primorum Patrum aetatibus, Consulatum deinde, ac Regum et Imperatorum annis, aliisque Chronologicis observationibus. Ita prae caeteris Annianum et Panodorum eruditos Monachos sua confecisse Paschalia auctor est Georgius Syncellus ²⁾: ac Annianum quidem brevi sed accurata methodo temporum rationem, ac festivitatum Dominicarum μετὰ τινῶν ἐπιστασιῶν, complexum esse, seu, ut alibi ait ³⁾, συντάξασθαι κύκλον ἰά. Πασχουάλια φλβ'. ἐτῶν, ἅμα σχολίοις ἀκριβέσι. Ubi videtur legendam Πασχαλλίους κύκλους ἰά. Panodorum vero aliam, fusio-rem nempe iniisse scribendi rationem tradit idem Photius, atque adeo πολυμερῆ τε καὶ πολυειδῆ, πολλά τε χρήσιμα ἔχουσαν, cum non solum continuam temporum seriem, sed et duorum magnorum luminarium, Solis et Lunae, motus in eo observarit. Atque hoc scriptionis genere usi non modo veteres computistae, seu cyclo-^{rum} confectores, sed etiam paullo recentiores, atque in iis S. Maximus, qui apud Graecos, ut Beda apud Latinos, ejusce artis princeps habetur. Horum alter edito Ecclesiastico computo, subjecit χρόνων ἀρίθμησιν καὶ ὁμάδα ab Adamo: deinde δήλωσιν τῶν ὑποκειμένων κεφαλαίων, πότε καὶ ἐπὶ τίνος ἐπληρώθη, in qua posteriori parte praecipuae temporum Epochae ad Justiniani tempora deducuntur, cum an prior sit S. Maximi, qui imperante Heraclio vixit, dubitare liceat, cum ad Constantinum et Romanum Imperatores protrahatur, nisi quae post Heraclium habentur, alterius dicantur esse scriptoris. Alter vero, nempe Beda, similem plane observavit methodum in libris de Ratione temporum, et de Natura rerum, in quibus dum Ecclesiastici computi methodum explanat, cursum temporum quem in vi. aetates distribuit, subinde interserit, vel operi subjicit.

XXVIII. Sed an idem S. Maximus, Chronici nostri Paschalis auctor haberi debeat, quod in suspicionem venit Radero, ut qui imperante Heraclio vixerit, multa-^{rum}que scripserit, atque adeo <sup>An S. Maxi-
mus Chro-
nici Pa-
schalis au-
computum etiam Ecclesiasticum, si id attentius expendatur, mi-
nus vero consonum videbitur. Ut enim S. Maximus a Graecis
ipsis pro cultissimo scriptore semper habitus est, ita Paschalis</sup> ^{P 24} <sup>ctor existi-
mari possit.</sup>

¹⁾ Part. I. cap. 17. 32.

²⁾ Pag. 85.

³⁾ Pag. 315.

auctor ut idiota traducitur a Scaligero: nec injuria, cum plurima atque adeo fere omnia stylo admodum vulgari et *χυδαίω* exaraverit. Huc accedit, quod cum triplex sit apud Graecos aera a mundi conditu, ad Natalem Christi, et exinde secutis temporibus, ut prae caeteris docet Petavius loco post Chronicon allato, aliam Sanctus Maximus, aliam auctor Paschalis ineunt. Quippe S. Maximus computum suum Ecclesiasticum anno xxxi. Heraclii (quo is extinctus est xi. Martii Ind. xiv.) se conscripsisse non uno loco testatur¹), qui, inquit, annus est a mundo condito vi. m^cxxxiii. Atqui ducto initio a Natali Christi, quem in annum mundi v. m^di. conjicit, idem annus xxxi. Heraclii in annum Christi Dionysianum juxta illius Calculum d^cxxxiii. incidere: quibus si viii. anni, quot proinde Natalem Christi antevertit, juxta Panodorum, ut et in Chronologia ejusdem computo subdita, addantur, fiet annus d^cxli. Dionysianus, quo Heraclius obiit. At secundum Paschalis scriptorem, cui annus Christi Natalis interdum est v. m^dvii. interdum v. m^dix. annus xxxi. Heraclii Imperii, sumpto initio a v. Octobris, quo die caeso Phoca tyranno, Indict. xiv. Imperium iniit, erit d^cxli. nam annus primus Heraclii in annum mundi conditi vi. m^cxix. seu potius vi. m^cxviii. quo indictio xiv. mense Septembri initium duxit, confert, qui fuit annus Christi Dionysianus d^cx. cui si addantur xxxi. Imperii ejusdem Augusti anni, fiet annus Christi vulgaris d^cxli. quo ille extinctus est. Jamvero quod S. Maximus, perinde ac auctor Paschalis Chronici, cyclum d^cxxxii. annorum admittat; receptum ea tempestate apud Graecos satis inde evincitur, quod etiam advertit Bucherius. Deinde si S. Maximus auctor esset Paschalis Chronici, ejusce operis a se editi meminisset indubie in computo Ecclesiastico, quem anno demum Heraclii xxxi. confectum testatur. Sed ea ipsamet tempestate, id est imperante Heraclio, Joannes Philoponus disputationem de Paschate instituit, qui eadem ratione auctor Chronici dici potuerit, qua scilicet, decima tertia Lunae pridie Legalis Paschatis mysticam Domini coenam, neque Christum tunc cum Discipulis agnum comedisse probat: cum essent nonnulli, qui simul, inquit ille, tum utrumque contigisse contenderent, ita ut nimirum Christus primum quidem legale Pascha adimpleverit, (*Quoniam, ait, non veni solvere legem, sed adimplere*²) huic autem verum statim et mysticum subjunxerit, cujus illud erat typus. Quod quidem Argumentum longe ante Philoponum aggressi fuerant Hippolytus Portuensis, eo in opere cui titulum praefixit, *Ὅτι ὁ Κύριος ἐν ᾧ ἔπαθε, τὸν τυπικὸν οὐκ ἔφαγεν*, Apollinaris Hierapolitanus Episcopus, Cle-

¹) Part. i. c. 17. 32.

²) Matth. v. 17.

mens Alexandrinus, ut et Petrus Alexandrinus Episcopus, a quo ii laudantur, uti testatur Petavius ¹⁾ ut patet ex Auctore Chronici in Praefatione: quae quidem opuscula extare vel extitisse in Bibliotheca Regis Catholici ex illius indice docemur.

XXIX. Sane saltem inde colligere liceat Heraclio imperante varias exortas de Festivitatibus Paschalibus, quas hisce temporibus minus congruas fuisse advertit etiam vir doctissimus Henr. Dodwellus ²⁾, controversias, quae ansam occasionemque praebuerint auctori Paschalis Chronici, S. Maximo, Joanni Philopono, et aliis forte nobis hactenus incognitis, de quaestionibus Paschate subinde ex aetate agitatis, conscribendi commentarios. Nam licet pro rato ac fixo illius celebrandi dies haberetur ³⁾, accidebat interdum ut in eo error vel dubietas interveniret, ut anno xxvi. Theodosii junioris, anno v. Marciani, xix. Justiniani, et xx. Copronymi evenisse narrat Theophanes: cujusmodi similes circa Pascha errores, non semel accidisse in Gallia auctor est Gregorius Turonensis ⁴⁾, immo anno Heraclii xvi. apud Scotos, Beda et Marianus Scotus ⁵⁾. Quinetiam ipsemet Heraclius computum Ecclesiasticum uti vocant, conscripsit, Imperii xiii. Indict. xi. Christi anno vulgari dcxxiii. ut ipsemet testatur, tribus distinctum capitibus vel sectionibus, ac nuper editum a supra laudato H. Dodwello. Harum sectionum prima est de ratione inveniendi cujusque mensis et septimanae diem et feriam, et Bissextum. Altera continet demonstrationem, cur oporteat quaerentes quotam mensis Alexandrini diem, a tribus ante Septembrem diebus incipere. Tertia denique methodum complectitur, qua Pascha secundum Ecclesiasticam traditionem sit investigandum. Qui quidem computus excerptus dicitur e commentario ejusdem Augusti in *προχρίσεις* Canones Ptolemaei.

XXX. Nec scio an huicce Heraclii tempestati adscribendi praeterea sint duorum Anonymorum libri de Paschate, quorum meminit Photius ⁶⁾; qui quidem eandem quam Philoponus et auctor Chronici Paschalis tuiti dicuntur sententiam, Christum scilicet decimatertiae Lunae, seu sacra feria quinta, Pascha nomicum non celebrasse, cum neque agnum, neque azyma comederit, neque aliud quidpiam eorum fecerit, quae legale observantes Pascha more ritumque majorum observare solebant: proindeque pri-

¹⁾ Lib. 12. de doctr. temp. cap. 15.

²⁾ In auct. ad dissert. Cyprian. p. 82.

³⁾ Vide Scaligeri Canon. p. 183.

⁴⁾ Lib. 5. Hist. c. 17.

⁵⁾ Lib. 10. c. 23.

⁶⁾ Cod. 115. 116.

vatam tantum, mysticam illam tamen, coenam comedisse, atque ex ea discipulis panem et calicem porrexisse, quae fuit nonnullorum ex SS. Patribus sententia: tametsi, inquit Photius¹⁾, Joan. Chrysostomus et Ecclesia legitimum Pascha perfecisse doceant, antequam mysticam institueret coenam. Prior Anonymus disputationem potissimum instituit contra Judaeos, unaque sentientes haereticos, et Quartadecimanos, qui primo Hebraeorum mense Sanctum Paschatis Festum non celebrabant. Alter idem ferme quod Paschalis nostri scriptor argumentum prosequitur: nam de Bissexto et mense intercalari, Solisque ac Lunae Epactis, et Decemnovennalibus Cyclis, et de ratione ac methodo haecce investigandi; singula excutiendo, dilucide tradit. De mensibus periude et Neomenia, et hebdomade, ejusque diebus, et quinam Circulares anni appellantur, quique Embolimaei seu interjecti anni, disquirat. De curriculo praeterea Solis octodecennalis Cycli agit, et decemnovennalis Lunae, et decimaquarta ejusdem. Rursum de mensibus lunaribus et solaribus, et Neomenia mensis cum lunaris, tum solaris, qui lunari sit par, deque mense aequabili Lunae, et mense exacto: de annorum denique mundi supputatione multa congerit, in quo quidem libro, quem auctor Theodoro cuidam inscripsit, simplici dictione styloque apertissimo exarato, Metrodorum saepe reprehendit, ut testatur idem Photius.

De Paschali Metrodori. XXXI. Scripserat autem Metrodorus decemnovennalium cyclorum viginti octo in seipsum recurrentium computum, ducto a Diocletiano exordio: in quo quingentorum triginta trium annorum dies Festos colligit, idque quantum videtur, secundum accuratam illam, quam vocant, Quartae-decimae Lunae computationem. Ex istis igitur Photianis colligere saltem liceat, ea qua scriptores isti de Paschate commentarios ediderunt tempestate, varias de hacce festivitate ortas agitasque fuisse quaestiones et controversias, quae harum scriptioni occasionem praebuerint, tum de coena Domini XIII. Lunae, tum etiam de utroque Paschate, typico et Christiano, quas ii varia methodo pertractarint, atque in his postremus ille Anonymus, qui idem argumentum quod auctor Paschalis Chronici quod edimus, simili perinde ratione est persecutus, temporum a mundo condito computatione, rebusque proinde aliis Chronologicis non omissis. Quinetiam aetate Metrodori, cujus meminit Photius, cyclum Victorianum DXXXII. annorum apud Orientales utcunque obtinuisse inde pariter advertere est: quem alias secutum auctorem Paschalis Chronici supra monuimus. Hoc porro Metrodori nomine aliquot alii oc-

¹⁾ Vide Praef. Auctoris, et Casauboni Exercitat. in Baron. p. 464. Cedren. p. 175. et Glycam p. 215.

currunt, quibus forte id operis ascribi possit, ac in primis Metrodorus Marcionis sectae Presbyter, cujus meminit Eusebius ¹⁾: Metrodorus Persa Philosophus, qui ob pietatis existimationem a Constantino Magno, quo demum imperante agitatae praesertim illae de Paschate controversiae, intra Palatii sacraria admissus legitur. Sed an illius ejusmodi institutum extiterit, dubitare liceat ex iis quae de eo narrant Cedrenus et Anonymus in Chron. MS. ab Adamo ad Leonem sapientem an. XXI. ejusdem Constantini. Occurrit praeterea Metrodorus Episcopus in Chron. Paschali inter alios Episcopos, a quibus damnatus est Macedonius. Alterius denique Metrodori sub Juliano et Joviano Amnianus, et alterius insignis Mathematici et Grammatici sub Justiniano, Agathias meminerunt. Sed quisquis fuerit Metrodorus iste Photianus, scri- V 24
ptor antiquus videtur, idemque Alexandrinus, vel Aegyptius, tum quod aeram Diocletianam, quae Alexandrinorum erat propria, diuque inter illos obtinuit, unice sectatus sit, tum quod Photius scribat ipsum collegisse *κατὰ τὴν λεγομένην ἀκριβῆ τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης ψηφιογραφίαν ἡμέρας, ὅσα τὸ δοκεῖν ἑορταστικὰς, Paschales scilicet Festivitates, licet, subdit ille, οὔτε νῦν ἐκκλησία, οὔτε ἡ παλαιὰ παράδοσις ταύταις φαίνεται κεχρημένη.* Unde patet computum illius Ecclesiasticum ac Paschalem non usquequaque ab omnibus fuisse receptum.

XXXII. Quippe post agitatae illas in Synodo Nicaena de De Cyclo Paschate disputationes, magna extitit in omni Ecclesia, Praetorio ac Palatio confusio: diversi item cycli per totum orbem dif-^{DXXXII. an-}
^{norum apud}
^{Graecos.}
fusi et disseminati, qui etiam Alexandrinorum animos inconcusse possederunt, ut testatur Cyrillus Alexandrinus: quasi dicat tam Alexandrinos, quam alios, nec omnes eodem usos cyclo, scilicet cyclo DXXXII. annorum, quem Magnum annum vulgo vocant. Au- P 27
ctor est enim Anatolius, Patribus Nicaenis paullo superior, fuisse in diversis Ecclesiis alium cyclum atque alium, alium Gallis, alium Africanis, alium suis Syris, et forsan Alexandrinis. Testatur etiam Chronici Paschalis scriptor ²⁾ Paschales cyclos annorum DXXXII. a plurimis esse descriptos, mixtoque cum veritate mendacio scandali ac turbae praebuisse occasiones simplicioribus. Cumque nullum hactenus invenisset, qui scripturis sacris in omnibus conveniret, alium ejusmodi semet confecisse subdit. Cyclum autem istum jam ante Victorium, quem primum excogitasse volunt Scaliger ³⁾ et alii, extitisse apud Orientales, inde praeterea colligit Bucherius, quod Theophilus, qui sub Theodosio Magno

¹⁾ Lib. 4. Hist. c. 1. Hieron. in Chron. Cedren. p. 296. Lib. 5.

²⁾ In Praefat.

³⁾ Lib. 5. de Emend. temp. p. 559.

scripsit, cyclum suum ccccxxxvii. annorum, si Pauli Middeburgensis lectio, inquit, admittatur, ab ejusdem Imperatoris anno I. qui est Christi vulgaris cccclxxx. incoepisse tradatur: quibus si a I. Diocletiani anno ad ejusdem Theodosii exordium anni xcv. qui jam effluxerant, addantur, plane perfectum Solis ac Lunae cyclum annorum dxxxii. texuerit Theophilus: cum ea denique aetate Paschalis Alexandrinorum cycli Decemnovennalis exordium a I. Diocletiani anno passim et vulgo repeteretur, quod et fecit Metrodorus. Et sane scribit alibi Scaliger ¹⁾ Aegyptios Christianos auctores esse hujus magnae Periodi, in quibus doctissimi Monachi Annianus et Panodorus de hac, Arcadio imperante, et sub annum xxii. Theophili Alexandrini Praesulis, libros ediderant: contra quam putavit Bucherius ²⁾ hunc cyclum Graecos a Victorio accepisse scribens. Ejusmodi autem est ista Periodus, ut xxvii. cyclis solaribus et lunaribus constet, Magni anni, ut diximus, nomenclatura vulgo donata: et a quovis annó illius initium ducatur, evolutis iis annis, in Epactis, in Concurrentibus, sive cyclis decemnovennali, vel lunari, nec non termino Paschali, ac Dominica Paschae, cum Luna ipsius diei, qualis fuit primus, talis sit annus qui alterius periodi initium conficit. Unde non mirum si varia istius Periodi principia pro libito cepere cyclorum Paschalium confectores. Georgius Syncellus ³⁾, ex quo hausit quae de Christi Passionis anno refert Symeon Logotheta, a primo anno mundi conditi primam orditur, ita ut post binas exactas, tertia succedat anno mlxv. Christus denique passus dicatur anno ccxiii. undecimae: Descripsit idem Scaliger lib. vii. de Emendat. temp. ut et Petavius post computum Ecclesiasticum S. Maximi, Temporum dinumerationem et collectionem, in qua, sub finem recensentur Periodi xi. a mundo condito dxxxii. annorum, quarum postrema in annum xxiv. Constantini desinit, mundi v. mdccclii. qui juxta calculum Chronici Paschalis est duntaxat v. mdcccxxxvii. Eandem undecimam Periodum auctor Chronici, quod Alexandrinum appellamus, expletam scribit anno quo Julianus Imperium invasit, Constantio scilicet xi. et eodem Juliano Caesare III. Coss. ut is ait: *Eodem anno completi sunt decem (leg. ut infra undecim) cycli saeculares ab anno quingentesimo trecentesimo (tricesimo) secundo: fiunt vero ab Adam, usque ad Consulatum hujus anni omnis v. mdcccliv.*, ubi Herwartius in Chronol. cap. cxciv. recte emendat v. mdccclii. ob similitudinem notarum iv. et ii. hoc est juxta calculum Aegyptiacum, seu Panodori, qui Natalem Christi in annum mundi v. mccccxciii. rejicit. Primam suam Periodum expletam ait scriptor Chronici Paschalis

¹⁾ L. 3. Can. Isag. p. 180.

²⁾ Bucher. p. 182, Syncel. p. 315.

³⁾ P. 16. 36. 320.

anno Justiniani xxxv. Indict. x. anno Christi vulgari dlxii. quam a Christi baptismo, Ind. iv. orditur: ita ut sequentis Periodi annus primus sit Christi dlxiii. Servatur in Bibliotheca Regia Chronicon MS. ab Adamo ad Michaellem Theophili filium, in quo sub annum vii. Justini-Junioris haec scribuntur: ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐπληρώθη κύκλος εἰς τοῦ ἀγίου Πάσχα φλβ. ἐξ ὅτου ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσταυρώθη, Ἰνδικτιῶνος ἕκτης, ἀπὸ κτίσεως κόσμου 555. Quae totidem verbis habentur in Chronologia Nicephori Patriarchae Constantinopolitani.

XXXIII. Ut Graeci, ita neque Latini computistae in ejus-
 modi Periodorum exordiis consenserunt, diversis saepe usi prin-
 cipiis. Victorius enim a Januario, Dionysius a Martio suos du-
 xere. Ac rursus ille a passione, vel baptismo Christi, iste a
 Natali. Victoriana desinit in anno Christi dlx. sumpto scilicet
 initio a Kalendis Januariis anni in quem contulit baptismum Chri-
 sti, qui erat, ut ipse putavit, xv. Tiberii, Consulatu duorum
 Geminorum, anno Christi xxix. vel xxviii. Dionysius vero Exi-
 gnus, dum Victorii Periodum emendare aggreditur, initium illius
 cepit ab anno i. Christi, ut ipse et sibi et posteritati persuasit,
 seu, ut ait Beda ¹⁾, ab anno dlxxxii. Incarnationis, perducto
 opere usque ad dlxiii. ejusdem sacrosanctae Incarnationis an-
 num: unde hactenus ab interpolatore Dionysiana nuncupatur. Is
 autem secundam Periodum inchoavit ab anno vi. Justiniani, Chri-
 sti dlxxxiii. ut verba Bedae capienda recte censet Florentius Wi-
 gorniensis ²⁾. Ut porro Victor Capuanus Episcopus et Dionysius
 Victorii, ita ejusdem Dionysii errores detexere alii: adeo ut non
 mirum sit, quod hujusce Chronici nostri scriptor, et omnibus qui
 sua aetate supererant Paschalibus dlxxxii. annorum cyclis, nul-
 lum sibi occurrisset scribat ³⁾, qui rerum naturae ac Ecclesiasticis
 regulis universe concineret. Nam et si in sacri Paschatis die qui-
 dam ex iis non fallerentur, plerosque tamen in caeteris, quas
 Ecclesia celebrat, Festivitatibus, plurimum aberrare contendit,
 quod sane in Dionysiano advertit Scaliger ⁴⁾. Unde forte colligere
 licet, utramque Periodum Victorii et Dionysii censura sua
 notare, quas ab illo visas argumento esse queat, quod addat istos,
 quos carpit, cyclorum confectores, in cyclo dlxxxii. annorum a
 mundo condito, annos praeterea apposuisse ab Christi Domini
 Incarnatione, et ab ejus resurrectione: quibus verbis Victorium V 26
 et Dionysium intellexerit, siquidem auctor Praefationis, sit ille
 continuator Chronici Paschalis, cum illius primus scriptor vixis-

¹⁾ Beda de natura rer. c. 65.

²⁾ Wigorn. et Sigebert. an. 532. 1064.

³⁾ In Proleg.

⁴⁾ P. 301.

se existimetur sub Constantino, aut sub Constantio, vel certe Annianum et Panodorum in suis Paschaliis: nam et ita libros suos inscripsisse testatur Georgius Syncellus ¹).

Paschalia
alia, et Ta-
bulae Pa-
p 29
schales,
apud Grae-
cos.

XXXIV. Alia praeterea extitere Paschalia, de quibus non semel agit Paschale quod edimus Chronicon: veluti eo loco ubi illius scriptor, ab anno III. Olympiadis cxvii. Syromacedonum seu Apamiensium annos putari εἰς τὸ Πασχάλιον, ab anno I. Diocletiani observat. Ita alibi scribit a Consulatu Diocletiani Augusti et Aristobuli, seu anno Christi cclxxv. τὰ Διοκλητιανοῦ ἔτη τάσσεσθαι. Idem denique anno vi. Focae certam ait se annorum rationem assecutum τῷ Πασχάλιῳ καὶ τοῖς Ππαταροῖς ἐντυχόντα. Quae quidem Paschalia alia non sunt, si bene conicio, ab indiculis illis Paschalibus, qui apud Occidentales singulis annis affigi solent Cereis, quos inde Paschales dicimus, quod tabula illa, in qua, quo die celebranda esset sacra Paschalis Festivitas, annotatur, Cereis ipsis Paschalibus appendatur. Nam, ut supra attigimus, cum in Concilio Nicaeno decretum esset, ut eodem omnes tempore Ecclesiae Pascha celebrarent ²), datumque esset Alexandrinis negotium, caeteris in ordinandorum temporum scientia peritioribus, ut legitimum celebrandi Paschatis diem sedulo inquirerent, eorumque Praesul caeteris Ecclesiis indicaret, Summi deinceps Pontifices Patriarchis, Patriarchae Archiepiscopis et Episcopis, ii vero singularum Ecclesiarum praepositis, idipsum denuntiabant, scriptis ad singulos Paschalibus, uti vocabant, Epistolis: quibus acceptis, Epiphaniarum die, vel Christi Natalitio, in Ecclesia denuntiabatur qui dies esset ille Paschatis, ut est in Concilio Aurelianensi iv ³). Erant autem eae Epistolae Encyclicae: cum enim ad omnes toto orbe diffusas Ecclesias subinde mitterentur, tum ab Alexandrino Praesule, tum a Summo Pontifice, atque inde a Patriarchis, non modo diem inventum Paschalis solemnitatis, sed et annum in quem dies ille incidebat, aliasque temporum notas continebant. Nam cum in plerisque Provinciis annorum putandorum varia esset ratio: verbi gratia, alii per Consules et Indictiones, alii a mundo condito, alii ab annis Alexandri, alii ab aera Diocletiana, alii ab Incarnatione, vel Nativitate, vel Baptismo, aut Passione Christi: urbes denique aliquot ab anno consecutae αὐτονομίας, seu libertatis, vel etiam earum conditus, annos suos putarent, necesse erat ut Epistolae illae Encyclicae hos omnes temporum caracterismos continerent, quo quaelibet Ecclesia

¹) P. 35.

²) Gloss. med. Lat. in v. *Paschales Epistolae*. Can. Ecol. Afr. c. 51.

³) Can. 1.

annum suum agnosceret. Atque inde factum, ut deinceps istiusmodi Paschalibus notae istae omnes Chronologicae apponderentur, quarum caeteroquin origines et caracterismos Chronicis suis demonstrationibus interseri debere censuerunt deinde cyclo-
rum conditores. Atque hinc usus invaluit ut hac ipsi uterentur
methodo ad temporum, quibus eorum potissimum nituntur re-
gulae, certio-rem rationem investigandam.

XXXV. Ex misais igitur ad singulas Ecclesias quolibet Tabulae
anno Epistolis istis Encyclicis, describebantur in Tabula, quae Paschales
in aedibus sacris appendebatur, praeter diem, quo celebrandum apud Lati-
erat Paschale Festum, annus ipse quo eae uti solebant, ac cae-
teri deinde annorum characterismi, varias apud gentes vel civi-
tates recepti, ut vel inde pateret in peragendo Paschate perpe-
tuum esse Ecclesiae consensum, nullamque extare in toto orbe V 27
diversitatem. Neque aliunde variarum civitatum ac Provincia-
rum annorum initia hausit scriptor hujusce Chronici, Aegyptio-
rum, Seleuciensium, Ascalonitarum, Philadelphiensium, Ga-
zeusium, Antiochenorum, Syromacedonum et Apamiensium, P 30
Comagenorum, Samosatensium, Petraeorum et Bostrenorum,
atque adeo annorum Diocletiani, quam ab ejusmodi populorum
et civitatum Paschaliis, quod ipse satis testatur, ubi de iisdem
annis Diocletiani loquitur, loco paullo ante allato. Hinc etiam
docemur cur notati interdum legantur menses Aegyptiorum in
rerum Chronologicarum narrationibus, quia scilicet eae desum-
ptae sunt ex Paschalibus Alexandrinorum, quod etiam dicendum
de rebus Antiochenorum, quorum res et anni saepiuscule descri-
buntur. Eum autem invaluisse in Graecanicis Ecclesiis morem
satis ipse innuit Chronici Paschalis scriptor ¹⁾, dum ait cyclo-
rum confectores ac reperto- res, non illos modo in commentarios
retulisse, sed etiam descriptos in tabulis in Ecclesiis appendisse.
Apud Latinos vero pariter observatum testantur in primis Indi-
culi illi, seu *Breviculi*, uti vocantur in Concilio Bracarensi III. ²⁾
quos cereis suis annuatim eae appendere solent, de quibus prae
caeteris Beda, et alii quos laudamus in Glossario mediae Latini-
tatis ³⁾: a quo quidem ritu a Graecis observato profluxit alter
qui nunc perstat, Paschalia sua concinnandi, in quibus anno-
tantur dies utriusque Paschatis, legalis et typici, aliorumque
Festorum mobilium, quae scilicet a Paschalis Festi die pendent,
cum jejuniis seu Quadragesimis a Graecis vulgo observari solitis.
Ejusmodi est Paschale, quod ab anno mundi conditi juxta eos-

¹⁾ In Praefat.

²⁾ Can. 9.

³⁾ In v. Cereus.

dem Graecos VII. MCLIV. Christi MDXXXVI. ad annum mundi VII. MLXIII. Christi MDLX. perducitur, quod Horologio edito Venetiis anno MDXXXV. subjicitur, in quo, primo loco ponitur παραμονή τῶν Χριστοῦ γεννῶν, seu vigilia Natalis Domini: secundo, Κρεωφαγία, hoc est dies omnes a Natali ad Dominicam Sexagesimae, quae Απόκρεως vocatur: tertio Τριώδιον, id est Dominica proxime praecedens Dominicam Septuagesimae: quarto, Dominica Αποκρέου, seu carnisprivii, vel Sexagesimae a qua Graeci a carne abstinere incipiunt: quinto legale Pascha: sexto Christianum Pascha: septimo Dominica Sanctorum omnium: octavo denique jejunium SS. Apostolorum, singulis annis additis Indictionibus, annis solarium et lunarium cyclorum, ex quibus utcunque colligere est quae olim fuerit veterum ejusmodi Paschalium formula, quae hodie Horologiis suis inserere solent, ut Latini suis precationum libellis, vel uti vocant breviariis: in quorum praeterea specimen praestat hic describere initium alterius quod Evangelistario subjicitur in Cod. Colberteo IV. MDLVI. ab anno mundi conditi VI. MDCCCXII. (Christi 1432.) ad an. VII. M. (Chr. 1492.) Ex his igitur primus annus, cui caeteri quoad formulam concinunt, haecce complectitur: ἔτους 5^{ου} μ. Ἰνδίκτου ι'. ἡλίου κύκλος κδ'. σελήνης κύκλος ε'. θεμέλιον σελήνης κη'. ἡ παραμονή τῶν Χριστοῦ γεννῶν β'. ἔσπερινὸν κρεωφαγία. εὐδομάδι η'. καὶ ἡμέρα ε'. Τὸ τριώδιον ἄρχεται φεβρουαρίου ι'. ἦτοι τοῦ τελώνου καὶ φαρισαίου. ἦχος πλαγίου. ἑωθινόν. ε'. ἡ ἀπόκρεω φεβρουαρίου κδ'. τοῦ εὐαγγελισμοῦ τρίτη τῆς δ'. εὐδομάδος τῶν νηστειῶν. νομικὸν φάσκα ἀπριλλίου ιη'. ἡμέρα παρασκευῆ. Χριστιανῶν πάσχα ἀπριλλίου κ'. τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῆ νεᾶ τετραδιτῶν ἁγίων πάντων Ἰουνίου ιε'. ἦτοι ἡ ἀπόκρεω ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Αποστόλων ἡμέρα ιγ'. καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα κυριακῆ.

P 31 Habetur aliud brevius ejusmodi Paschalion in Cod. Regio ab anno mundi VI. MDCCCXXX. (Chr. 1322.) ad ann. VII. M. (Chr. 1492.)

Fasti Consulares Paschali-
bus additi.

XXXVI. Jam vero inter certiores illas temporum notas, quas hactenus observarunt rerum praesertim Romanarum scriptores, atque adeo quotquot in designandis annorum characteribus certas sibi regulas praefixerunt, extitere Fasti Consulares, seu series Consulium Romanorum. Neque enim inter privatam quandam regionem vel provinciam, aut rempublicam, sese continuit putandorum per Consules annorum ratio, sed ubique fere propagata est, cum per orbem universum, Romanum protenderetur Imperium: *Κεῖται γὰρ οὐκ ἐν μιᾷ τινι πόλει, καθάπερ Ἀθήνησιν Ἀρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι τῆ τῆς πόλεως ὑποκείμενον τύχη, μετὰ ταύτης σωζόμενον τε καὶ διαφθειρόμενον, ut de Consulibus nomine loquitur Libanius* ¹⁾: sed, ut idem infra subdit,

¹⁾ Orat. in Consul. Juliani Imp.

τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἡλλοῦ δίκην ἐπέχει τῇ προσηγορίᾳ, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἐν στόμασι ἔστι τοῦνομα. Rursum: Ο δὲ Τρατος ἐν πανταχοῦ, καὶ πολὺν χρόνον, ἐλάττω καὶ πλείω διορίζων, οὐκ ἔων τοὺς νεωτέρους τὰ τῶν πρεσβυτέρων ἔχειν. Unde S. Eriphanus¹⁾, ubi Christi priores xxx. annos percensuit, haec subdit: καὶ ὁρᾷς ὅτι τριακονταέτης ἔστι χρόνος, διὸ ἐφιλοτιμησάμεθα τὰς καθεξῆς ὑπατείας ἀκριβῶς θέσθαι, εἰς τὸ τοὺς διερχομένους ἰδεῖν, ὅτι οὐκ ἔστι τι παραπεποιημένον ἐν τῷ θεῷ δόγματι τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ μετὰ ἀκριβείας τὰ πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ κεκήρυκται· τίς γὰρ ἀριθμῆσαι τὰς μὴ δυναμένας σφαλῆναι καθ' εἰρμὸν ὑπατείας, οὐ καταγνώσεται τῶν νομιζόντων διαφωνίαν εἶναι; Fastos igitur Consulares in putandis annis adhibere Paschaliū confectores, veluti praecipuum ac certum temporum Canonem, in firmandis Christianae religionis argumentis. Quemadmodum Theophilus Antistes Alexandrinus Laterculum per centum annos digestum conscripsisse dicitur, a primo Consulatu Theodosii Augusti et Gratiani v. in quo annumerans ab viii. Idus Martii usque in diem Nonas Aprilis, quolibet medio hujus temporis spatio, natam perhibet Lunam facere primi mensis initium, ut scribunt Victorius et Idatius: unde Chronici nomine eundem Laterculum donat Joannes Sarisberiensis²⁾, quod in eo Consulium Catalogus digeratur. Hanc etiam Paschalia scribendi rationem attigit Senator³⁾, hisce verbis: *A Bruto et Tarquinio usque ad Consulatum vestrum, sicut ex Tito Livio et Aufidio Basso, et Paschale virorum clarorum auctoritate firmato colligimus, anni sunt MXXX.* Non mirum proinde videri debet, si auctor Chronici Paschalis eadem in consignandis temporum et annorum notis utitur methodo, sua aetate recepta, et a Paschaliū confectoribus hactenus usurpata.

XXXVII. Caeterum per quadriennia, seu τετραετηρίδας, Et Lustra
 quas Olympiadas vocat, Consules is digessit, quomodo haben-
 tur in Fastis antiquis, quos laudat Cuspinianus, in Fastis Victo-
 rii, ut testatur Bucherius, et in fragmento Fastorum ab anno
 Christi cccv. ad annum cccliv. et in Paschali centum annorum
 initium ducente a Consulatu Constantini π. et Licinii π. ab eo-
 dem Bucherio⁴⁾ editis, ubi singula quadriennia ita distinguun-
 tur, ut annus illorum primus sit semper Bissextilis, litera B.
 ideo notatus, adjectis praeterea Kalendis Januarii et Epactis, ut
 in Cod. Colberteo ccxl. cycli Decemnovennales digeruntur per P 31
 Bissextos, initio ducto ab anno Bissextili dxxxii. quos omisit

¹⁾ Haer. 51. n. 22.

²⁾ Epist. 178.

³⁾ In Fast.

⁴⁾ Bucher. p. 11.

Joannes Noviomagus in laterculo eorundem cyclorum post Bedam de Natura rerum. Ita Hieronymus in Chronico Eusebiano Consules digessisse per lustra Juliana, Olympiadum nomine etiam donata, idque ab Africani temporibus obtinuisse, observat Scalliger¹⁾, qui recte monet studiosos cavere debere, ne Olympiadem Julianam cum Iphitea confundant apud eundem Africanum, Ausonium, Socratem, et alios, in quibus est auctor Chronici Paschalis, a quo Consules pariter digeruntur per lustra Juliana, quae Olympiadum nomine ab eo etiam donantur, et Idatius in Chronico a Sirmundo edito. Verbi enim gratia idem Idatius ait Theodosium ingressum Constantinopolim in primo Consulatu suo, quem cum Gratiano agebat Augusto, Olympiade cccx. qui erat annus Olympiadis seu lustrum Juliani primus, quartus vero Iphiteae cclxxxix. Apud eundem scriptorem, Theodosius in valetudine hydropis apud Mediolanum defunctus dicitur anno regni sui xvii. (Christi scilicet cccxv.) ex ante diem xvi. Kal. Febr. Olybrio et Probino Coss. qui quidem Consulatus in annum iv. Olympiadis seu lustrum Juliani cccxiii. incidit, qui erat iii. Iphiteae. Tum haec addit: *Et ipse annus, qui Theodosii xvii. ipse Arcadii et Honorii in initio regni eorum primus est. Quod ideo indicatur, ne Olympiadem v. annorum turbet adjectio, in hoc loco tantum propter regnantium inserta principium²⁾*. Dicitur porro Theodosius vita excessisse anno Regni xvii. ut qui levatus fuerit Sirmii ex ante diem xiv. Kal. Febr. anno Christi cccclxxix. extinctus vero ex ante diem xvi. Kal. Febr. a quo regnare coeperunt Arcadius et Honorius. Denique apud eundem Idatium, ut et scriptorem Chronici, Honorii viii. et Theodosii, Arcadii filii, iii. Consulatus refertur ad annum i. Olympiadis cccxcvii. qui fuit annus ii. Iphiteae.

Ausonius explicatus. XXXVIII. Sed et neque Olympiadum nomine aliud intellexit Ausonius, quam lustrum Julianum, in eo Epigrammate, in quo Fastos Consulares se conscripsisse testatur, ubi satis innuit sua aetate hos per Olympiadas fuisse digestos³⁾:

*Urbis ab aeternae deductam Rege Quirini
Annorum seriem quum, Procule, accipies,
Mille annos centumque, et bis fluxisse novenos,
Consulis Ausonii nomen ad usque leges.
Fors erit ut lustrum cum se cumulaverit istis,
Confectam Proculus signet Olympiadem.*

Id est, forte eveniet, ut praedictis ab U. C. exactis annis, qui-

¹⁾ In Not. ad Graeca Euseb. p. 22. et lib. 5. de Emend. temp. pag. 384. 385.

²⁾ Sic Cod. MS. non Principum, ut est in edit.

³⁾ Censorin. c. 8. Scalig. de emend. temp. p. 482.

bus Olympiadis cclxxxix. annis iv. qui iii. fuit Iphiteae, conficitur, Proculus suo Consulatu proximam signet Olympiadem: anno enim iv. Olympiadis Ausonius Consul fuit. Unde in sequenti Epigrammate Consulatum suum esse ait *quartum ab imo*, ubi quamvis satis obscure aut improprie loquatur, inquit Scaliger, satis ostendit anno iv. Olympiadis se fuisse designatum Consulem, ut est in Fastis Chronici. Longe quippe verisimilior Scaligeri videtur interpretatio Ausoniani Epigrammatis, quam Petavii ¹⁾. Quicquid enim is contra velit, Lustrum et Olympias in eo Epigrammate idem sonant. Sed major est difficultas in conciliandis Olympiadibus cum lustris illis Julianis apud Socratem, cujus locos uterque expendit, et de quibus invicem digladiantur: quibus quidem controversiis inter magnos illos viros dirimendis, neque iudicium meum interponere ausim, neque si velim id quoad rem praesentem haud magni interest. Illud duntaxat observare sufficiat eo spectasse Georgium Syncellum ²⁾, dum ait non omnium apud omnes eandem fuisse Olympiadum rationem: ὅθεν, inquit, καὶ τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς ἱστορικοῖς οὐ συμπεφώνηται, ὥς ἐστὶ μαθεῖν τοῖς βουλομένοις τοῖς ἐκείνων γράμμασιν ἐντυγχάνοντας, quod, ut alibi addit, non earum sit μία καὶ αὐτὴ θέσις. In eo tamen Scaliger et Petavius conveniunt, quod Consulatus per quadriennia componi solitos in citimae vetustatis annalibus tradant propter Julianam tetraeteridem, de qua ii pluribus agunt ³⁾, quod tum primum coepisse fieri vero simile est, quando Paschales isti Cycli cum nomenclatura Consulatum sunt adornati, in quibus notati sunt Bissexti quovis quadriennio instar Olympiadum recurrentes. Scribit Symeon Logotheta ⁴⁾ Olympiades tum primum desiisse numerari sub Theodosii Magni initia, quibus inquit successere Indictiones: Ολυμπιάς σημαίνει τὴν τετραετίαν ἤρξατο ἢ τοιαύτη πανήγυρις, ὅτε Μανασσῆς τῶν Ἰουδαίων ἐβασίλευσε, καὶ ἐφυλάττετο ἕως τῆς ἀρχῆς τοῦ Θεοδοσίου, εἶτα ἤρξατο ἀναριθμεῖσθαι Ἰνδικτος. At qui palam est longe ante Theodosium obtinuisse Indictiones ⁵⁾. Enimvero quod Eusebius post ccl. Olympiadem has numerare desierit, id fecit quod in istam desineret Africani Historia, quam totam descripsit. Nam deinceps etiam numeratas vel inde colligitur, quod Dexippus cclxii. Olympiadis, qua Historiam suam scribebat sub Claudio, meminerit: ac Julianus Imperator in Olympiadis cclxxxv. ludicrum sumptus contulisse legatur.

¹⁾ Petav. l. 9. de Doctr. temp. cap. 40. Scalig. de Emend. temp. p. 484. 485.

²⁾ Pag. 196. 228.

³⁾ Scal. p. 176. 178. 384. 405. Petav. lib. 10. et 20.

⁴⁾ In Chron. MS.

⁵⁾ Vide Gothofr. ad l. 3. Cod. Theod. de Indulg. debit.

Hinc ista ejusdem Augusti apud Chrysostomum Homil. II. in S. Babylam: *Ολύμπια μὲν οὐ μάλα πόρρω· συγκαλέσει δὲ ἡ πανηγυρίς τὰς πόλεις, αἱ δὲ ἤξουσι βοῦς ἄγουσαι τῷ Απόλλωνι θυσίαν,* etc. Denique Basilius Seleuciaepiscopus, qui Theodosio Juniore imperante vixit, in Olympia Homiliam scripsit, quum videret Christianos non minus quam Gentiles circa Olympiorum caeterorumque Circensium spectacula insanire: ita ut nec verum sit quod paullo aliter in eodem Theodosio refert Cedrenus ¹⁾, *desiisse τῶν Ολυμπιάδων πανήγυριν, ἣτις κατὰ τετραετῆ χρόνον ἐπετελεῖτο,* vel eas numerari, iisque successisse Indictiones, quod vult Logotheta: sed et quod tradit nuperus scriptor ²⁾, Constantinum M. abrogatis agonibus Capitolinis, atque adeo Olympicis, quod cum multis Deorum sacris impiis celebrarentur, Indictionum usum instituisse.

Unde Fasti
Chronici
Paschalis
exscripti.

XXXIX. Fastos Consulares exscripsisse aut secutum fuisse auctorem Paschalis, vel Cuspinianos, vel alios quosvis per Olympiades aut Bissextos digestos, par est existimare, vel eos certe qui sub Idatii nomine editi sunt a Labbeo, quorum exemplar non modicae, ut supra monuimus, antiquitatis in Bibliotheca Collegii Patrum Societatis Jesu Parisiensis asservatur, nullo tamen auctoris titulo praenotati, tametsi absque Bissextis, vel Olympiadibus, quae alias Chronico Idatiano a Sirmondo edito P 34 subjiciuntur. Ita porro Bissextos se copulasse ait Victorius, *quo manifestius, inquit, appareret, utrum sibi vel Bissextorum ratio, vel dierum tam Kalendarum Januariarum, quam VIII. Kalendarum Aprilium, quo mundus traditur institutus, continuata concinerent* ³⁾ *disputatione.* Et alio loco: *Bissextorum necessitate decursa, etc.* At licet Fastos suos Consulares scriptor Paschalis digerat per Iustra Juliana ab ipso Consulibus initio, et a I. Julii Caesaris anno Indictiones iis praemittat, ac Olympiadum et Indictionum perpetuam ac continuam seriem describat, singulis quadrienniis praefixo Olympiadum numero, quasi chronologiae cujusdam indubiae speciem referat: fatendum tamen nullam fere eorum esse habendam rationem quae ad temporum certos caracterismos inveniendos conducunt. In recensendis enim Consulibus complures praetermittit, alios falso intrudit, quod de Senatore observat Panvinius, atque eosdem pene omnes quos Idatius, adeo ut pro certo mihi sit utrumque scriptorem Fastos suos ab eodem fonte hausisse, uti non semel attigimus. Interea tamen quasi nihil intercedat, vel omittatur, seriem suam

¹⁾ Pag. 326.

²⁾ Grandamicus in Chronol. Christ. parte 3. p. 90. 104.

³⁾ Cod. MS. Petav. et Colberteus, continerent.

interque persequitur: ac scriptor quidem Paschalis Chronici, tum in Iustris Julianis seu Olympiadibus, tum in Indictionibus, in quibus nulla ideo certa erui potest temporis nota, praeterquam V 31 in iis quae ab imperio Constantini initium ducunt, ubi paullo accuratior haberi auctor videri potest, licet in caeteris sua laude minime careat, ac in iis maxime quae ex probatis minusque notis scriptoribus refert. Quapropter id operae pretium adhibendum duximus, ut hiatus, seu omissiones in Consulium serie lectori indicarentur, ne dum cursim librum evolvit, nullas esse, continuamque seriem recte se habere existimet. Ut porro id evidentius advertat, Olympiades Iphiteas, earumque annos ad latus singulorum Consulatum, ex Panvinio, Scaligero et aliis addidimus, ut statim utriusque Olympiadis discrimen quivis percipiat. Harum autem quartus annus fere semper in primum Iustri Juliani incidit, ubi praesertim Chronici scriptor accuratior esse incipit in serie Consulium, et ubi nullos omittit, ut ab Imperio Constantini Magni. Proinde ut series integra Consulium hic reperiatur, praetermissos subinde inseruimus, minutiori caeteroquin caractere descriptos, quibus et annos Urbis conditae, et aerae Christianae pariter praefiximus, quo perpetua etiam annorum series Chronico lucem accommodet. Publicavit nuper V. C. Henricus Dodwellus Fastos Consulares ab anno Christi cxxxviii. quos Theonis Alexandrini esse existimat, in quorum laterculo describuntur anni ab Alexandro et ab Augusto, praeterea epactae seu embolismi et τετραετηρίδες, seu singula quadriennia, notata per quatuor priores Alphabeti literas, quorum quartus annus semper desinit in primum Iustri Juliani, ut Olympiades Iphiteae in Chronico Paschali et Idatiano, adeo ut illas designari admodum probabile sit ¹⁾: licet vir doctissimus scribat hanc τετραετηρίδα, non pro iv. annorum intervallo, sed pro sexta Epagomena intercalari quarti cujusque anni propria intelligi debere. Quid autem intelligatur ἐπαγομένων voce non uno loco docet Scaliger in libris de Emendatione temporum.

XL. Fastos a Labbeo editos, ab ipsomet Idatio conscri- P 35
ptos jure, opinor, censet Sirmondus, non quod in eodem dun-AnexFastis
taxat codice, Idatii ejusdem Chronico subjiciantur, sed quod Idatianis.
rerum et verborum in utroque opere affinitas et cognatio, ut et
scriptionis color et genius eundem utriusque auctorem fuisse satis
ostendant: tametsi auctoris nomen nullum praeferat Inscriptio,
quae his verbis ibi concepta est: *Declaratio Consulium, ex quo
primum ordinati sunt.* Procedunt porro hi Fasti ad secundum
usque Anthemii Consulatum, id est ad ea tempora, quibus vixit

¹⁾ Vide Syncellum p. 512.
Chronicon Paschale vol. II.

Idatius, cum decessisse legatur Leone M. imperante, in qua cadit secundus Anthemii Consulatus, qui est annus Christi vulgaris CDLXVIII. quo etiam, vel certe sequenti, ejusdem Idatii Chronicon finitur. Adde quod Hispanum fuisse Fastorum istorum scriptorem, vel ex eo colligitur, quod aerae Hispanicae ab ejus initio in marginibus perpetuo iis ascribantur, quas etiam interdum adhibet Idatius in Chronico. Horum autem editionem a Labbeo confectam cum eodem quo usus est codice, quem vir doctissimus Joannes Harduinus nobis communicavit, contulimus, et quamplura ex eo emendavimus, cum essent parum fida vel accurata manu descripta: quibus etiam varias lectiones ejusdem laterculi Consularis, quem edidit Arnaldus Pontacus post Chronicon Eusebii ex Codd. Fuxensi et Fr. Pithoei, qui quidem in annum duntaxat Christi L. desinit, addidimus, tametsi in plerisque mendosae. Hos autem vel similes Fastos, a quibus suos hausit Idatius, vidisse aut secutum fuisse Epiphanium, atque ut V 32 mox diximus, auctorem Paschali, vel inde docemur, quod in Consulibus recensendis, fere semper cum iis concinant, adeo ut Idatius et idem scriptor quosdam ex Consulibus insititiis recenseant, quod subinde in Notis indicamus, eosdemque etiam omittant Consules: sed et quod in Nomenclatura Consulium Romanorum sub annum III. Olympiadis LXXXIX. scriptor Chronici tradat eo anno *Ἀρχοντας Παύλους* tum primum appellari coepisse¹⁾, quod ipsummet per vocem, *Proceres*, exponitur in Fastis, quos Idatianos appellamus, et in Pithoanis seu Arnaldi Pontaci, idque apud nullos alios, quod sciam, rerum Romanarum scriptores reperiatur. Quinetiam ubi de morte Neronis, ita ait: *His Coss. Nero non comparuit*, quod simili locutionis formula in Chronico Paschali habetur: *ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων ἀφανῆς ἐγένετο Νέρων*, ut locos aliquot alios praeteream, praesertim ubi uterque scriptor attigit tempora Christianorum Imperatorum. Sed an Idatius ipse, siquidem horum auctor haberi debeat, a Graecis vel Latinis quibusdam scriptoribus suos hauserit, haud promptum est definire: id tantum constat, Idatianos, ut et Fastos Paschalis Chronici pessime interdum esse descriptos. At cum Idatianos longe fere aliter quam in laudato Codice ediderit Labbeus, ipsos hic rursus damus prout jacent, hoc est cum naevis ipsis, quos ad examen revocare, et emendare cuivis liberum erit. Neque enim omnibus usquequaque probatur, ea quam sibi arrogant immutandi licentia in veterum scriptorum editionibus viri eruditi, quas tum primum in lucem emittunt: cum ex prava ista, uti putant, antiquariorum scriptura sanum aliud quidpiam eruere doctioribus persaepe contingat, notaque

¹⁾ Vide Notas p. 511.

sit ea Pythagorae lex apud Synesium: ὁ νόμος οὐκ ἐστὶ τοῖς βιβλίοις ἐπιποιεῖν, ἀλλὰ βούλεται μένειν αὐτὰ ἐπὶ τῆς πρώτης χειρὸς, ὅπως ποτὲ ἔσχε τύχης ἢ τέχνης. Unde longe satius videtur conjecturas vel emendationes marginibus adscribere, quam in textum ipsum, temere saepe, immittere, donec aliud emendatius occurrat exemplar, ex quo castigatior tandem editio prodest. Nam cum hocce quod recudimus Chronicon non modo Paschale dici debeat, sed et Consulare appellari possit, quod universam Fastorum Consularium seriem complectatur, quicquid in iis illustrandis conferre potest, huic subjungendum duximus, atque in primis Fastos illos Graecos quos supra laudatus Dodwelius publicavit. P 36

XLI. Certe alios ab iis extitisse Consulares Fastos, a quibus suos haurire potuerit scriptor Chronici, dubitare non licet. Auctor est enim Theophilus lib. III. ad Autolyicum ¹⁾ Fastos conscripsisse Chryserotem Nomenclatorem, ac Marci Antonini Veri Imperatoris libertum, quos ille ab U. C. ad Veri patroni sui mortem perduxit, descriptis nominibus Consulium, et annis U. C. Ita enim Theophili locum pridem emendarunt Casaubonus, Scaliger, Meursius, Petavins, etc. Sed et a compluribus aliis Fastos Consulares fuisse conscriptos palam est. Capitolinorum, quorum auctorem Marcum Valerium Flaccum ex Suetonio in Grammaticis illustribus opinatur Panvinius, fragmenta pridem edita in manibus omnium versantur. Eusebium in Chronico suo seriem Consulium descripsisse sat validis argumentis probat Scaliger ²⁾: ex quo suos male digestos fortean exscripserit auctor Chronici quod Alexandrinum appellamus. Hanc seriem Consulium a se, ut opinor, contextam Chronico Graeco ejusdem Eusebii inseruit idem Scaliger usque ad Consulatum Constantini Caesaris V. et Basilii. Integri ex Anonymo MS. ad Gotthorum tempora per quadriennia digesti laudantur non semel a Cuspiniano. Ausonius annos ab U. C. Consuliumque seriem ad suum usque Consulatum descripserat, atque ut videtur, per lustra Juliana digestam, quam eandem esse vult Scaliger quam Eusebius Chronico suo inseruerat. Senator seu Cassiodorus Fastos usque ad sua tempora pariter perduxit, quos a Livio et Aufidio Basso partim se hausisse ait, partim ex Paschalibus, (unde patet omnino in Paschales illatos Consulares Fastos, uti monuimus,) uterque Prosper, Marius Aventicensis, Victor Tunnunensis, Marcellinus; praeterea Victorius, Anonymus de Praefectis urbi, Auctor Paschalis laterculi a Constantino ad Theodosium, Auctor de Pon- De Fastorum conditionibus. V 33

¹⁾ p. 157.

²⁾ In Not. ad Chron. Euseb. p. 9. et 99.

tificibus Romanis a Bucherio editi, laterculus demique Fastorum Consularium ab Ausonii et Olybrii Consulatu ad xvii. Consulatum Basilii ex Cod. Petri Pithoei qui asservatur in Bibliotheca Colbertea cod. mcccxcviii. idem qui editus ab Arnaldo Pontaco, et alii forsitan Fastorum duntaxat partem tradidere. Consularia, quibus insertae subinde res historicae, laudantur a Gregorio Turonensi Episcopo ¹⁾: *Παράγια* in Chronico Paschali anno vii. Focae.

De Fastis

XLII. Fastos Graecos ab anno Christi vulgari cxxxviii. ad annum ccclxxii. ac rursus alios ab anno ccxxxii. ad annum dcxxx. utrosque cum annis Alexandri, Augusti et Diocletiani,

nis et aliis.

P 37

et *τετραστηρίων*, ex MSS. Codicibus eruit et edidit supra nominatus H. Dodwellus. Priores Savillianos appellamus, quod ex Savillii Codice eruti sint, qui quidem, ut diximus, initium ducunt a i. Antonini Pii anno, et ex paullo recentioribus Fastos integros deinde exaravit Marianus Scottus: ab Augusto vero ad Justinianum Florentius Wigorniensis. Fastos autem Consulares jam tum florentis Reipublicae temporibus mendosissimos ac parum inter se consentaneos fuisse Romanorum Historicorum monumenta confirmant ²⁾. Saepius enim ex diversis Annalium scriptoribus diversa Consulum paria eosdem in annos injiciuntur, tum nonnulli omittuntur quos Dionysius alique commemorant, et omnino multi hac in parte Fasti discrepant, quod ex Capitolinis, Cassiodoreis, ac Paschalis nostri, et si qui sint antiqui vel recentiores Consulum laterculi, perspicuum est. *Tanti quippe errores implicant temporum, inquit Livius ³⁾, aliter apud alios ordinatis Magistratibus, ut nec qui Consules secundum quosdam, nec quid quoque anno actum sit, in tanta vetustate, non rerum modo, sed etiam auctorum digerere possis:* quam quidem opinionum varietatem Marlianus, Cuspinianus, Sigonius, Panvinius, Glareanus, Contius, Keplerus, Petavius, Norisius, Pagijs, et alii, vel ex professo, vel prout se se res obtulit, accuratissime examinarunt. Nos vero omissis istiusmodi disquisitionibus, quibus enucleandis inanis ac supervacanea poneretur opera, re jam peracta, Fastos in hoc Chronico exaratos cum Idatianis praesertim ante Caesares contulimus, quod hosce aut similes, ut attigimus, vidiisse illius auctorem, atque adeo secutum esse mihi vero simillimum visum sit: ita tamen ut quae a mutatione Reipublicae, ab iis, quorum meminimus, in Fastorum Consularium comparatione enodantur difficultates et sale-

¹⁾ Lib. 2. Hist. c. 9.

²⁾ Petav. l. 9. c. 49. et in Not. ad Epiph. p. 267.

³⁾ Lib. 2.

brae brevi interdum annotatione indicentur, quo Lectori, si tanti sibi visum sit, hos consulere liceat.

XLIII. Hisce igitur in antecessum praemissis de scriptoris **Quid in hac Paschalis Chronici patria vel nomine, quae quidem etiamnum Chronici incerta manent, atque adeo de ea qua in rebus pertractandis V 94 utitur ratione vel methodo, superest ut quid in hac editione Re- Editione Regia a nobis utcumque praestitum sit, Lector paucis admoneatur. praestitum Priusquam igitur illustrandum hoc Chronicon aggredieremur, vi- sit. sum est operae compendium, ut Vaticanum exemplar (ex quo forte Augustanum exscriptum fuerit, et ex eo utraque prodierit editio) velut authenticum et singulare exemplar consuleretur. Cum vero RR. PP. Joannes Mabillonius, et Michael Germanus Benedictini, viri eruditissimi, Romae nuper versarentur, quo a Rege Christianissimo conquirendorum cum editorum tum Manuscriptorum Codicum gratia missi fuerant, quibus locupletaretur ditissima alias Regia Bibliotheca, ii una cum Claudio Stephanotio ejusdem Ordinis, viro perinde doctissimo, qui Romae suae Congregationis Procuratoris Generalis officio fungitur, qua sunt erga nos humanitate et benevolentia, ac in liberales omnes disciplinas propensione, id in se ultro oneris recepere. In Vaticanam quippe Bibliothecam aditu sibi permissa a viro singularis pariter eruditionis Emanuele Schelestrato S. T. D. ejusdemque Bibliothecae Praefecto, Codicem inspexere, membraneum illum P 38 ac notae optimae, et ab annis dcc. quantum conjicere licuit, scriptum: eodem titulo, quoad Chronicon, et cum iisdem lacunis quibus deturpatur Raderiana editio, ita ut dubitare non liceat, si non ex eo, saltem ex simili Codice exscriptum fuisse Augustanum exemplar. Initio autem ejusdem Codicis Vaticani, qui numero notatur mccccxli. haecce leguntur verba: *Messanae emptum a Georgio CP. vi. Kl. Octob. mdl. Quisquis porro Georgius iste fuerit, is videtur ex quo deinde comparatus fuit codex ab Hieronymo Surita, qui postmodum, curante Antonio Augustino, in Vaticanam Bibliothecam illatus fuit. In illo vero Codice praefiguntur instar praefationis, uti jam antea monuimus, excerpta quaedam de Paschate ex aliquot SS. Patribus, quorum primus laudatur Petrus Alexandriae Episcopus et Martyr, cujus ideo nomine prodit editio Raderiana, quod qui Augustanum exemplar descripserat, solo duntaxat ejusdem Petri Alexandrini nomine inscripto, caetera ejusdem Praefationis omiserit, praeter extremas quatuor lineas, quae eidem editioni praefiguntur.***

XLIV. In ea Praefatione, post allatas Patrum de Paschate **De Auctoris auctoritates, alia ex suo penu auctor promit de eodem argumen- Chronici to, ubi qua ratione investigandi singulis annis Paschalis Festi Praefatio- dies pluribus disquirat, ut et de cyclis decemnovennali et vigin-** ne.

tiocennali, ac de cyclo DXXXII. annorum agit, ad quos exigendos dies Paschales contendit: tum de Solis Epactis, de Solis et Lunae cyclis, de Epactis Lunae, de quartadecima Lunae, et aliis hujusmodi, quorum omnium methodum prosequitur. In cuius argumentum ac elucidationem binas proponit tabulas, quas *Rotas* vocat, quarum prima continet cyclum vigintioctennalis Solis in seipsum semper recurrentis, quo denotantur quovis anno Epactae: altera rationem inveniendi Paschatis legalis complectitur. Inter haec, methodos in toto subinde opere daturum se deinceps pollicetur, atque ex iisdem cyclis ostensurum se, supradictis omnibus patefactis ac declaratis, quibus eorundem cyclorum annis singulae Dominicae Festivitates, seu *δεσποτικά έορτά*, contigerint, additis qui a mundi conditu effluxere annis. Tum tractatum aliam subdit de legali Paschate et Lunis, quibus V 35 utrumque Pascha celebrari debeat. Quibus exactis, consilium suum aperit, de condenda annorum ab Adamo, seu a mundi exordio brevi historia, qui scripturae sacrae et SS. Patribus, ac rite hactenus celebratis in Sancta Dei et Catholica Ecclesia concinant. Ex quibus patet omnino Chronicon istud non esse aliud quam *Πασχάλιον*, brevi rerum gestarum ad annos singulos narratione subinde adornatum, tum ne prorsus nudum prodiret, tum etiam, quemadmodum attigimus, ut perpetuus in Christianae religionis antiquitate ac continuatione scriptorum consensus ejusmodi descriptione firmaretur. Hujus autem syntagmatis cum pleraque fuissent a Petavio edita in Uranologio ex schedis Andreae Schotti Romae antea descriptis, quae ex iis deerant ex Vaticano codice nobis describi curarunt viri iidem supradicti eruditi; neque haec modo, sed et tabulas binas alias, seu Rotas, quae ex eodem MS. codice inseruntur pag. 197. editionis P 39 Regiae, et pag. 288. post annum scilicet primum Olympiadis CCLXXXI. ut et aliquot variantes lectiones, de quibus a me consulti fuerant, cum Raderianam integram editionem cum ipso Vaticano exemplari conferre majoris fuisset otii et laboris. Unde hisce contentus, dum forte alius hanc sibi operam proponat, caetera quae in utraque editione forsitan occurrunt *σφάλματα*, ex ingenio seu conjectura ita emendavimus, ut non nisi monito prius lectore id praestiterimus, quo divinationes nostras in examen ad arbitrium velit adducere.

De Latina
versione.

XLV. Cum porro Latina Raderi versio, viri caeteroquin eruditi, et cui literae multum debent, quibusvis haud arrideret, ut qui in plerisque auctoris mentem non videretur assecutus, quod alii ante nos monuerunt, tum quod Codex quo usus fuerat, pluribus scateret mendis, nec esset probe scriptus, tum etiam quia extremam versionem manum apponere, atque adeo eam recensere, per otium non licuisset, aliam utcunque adornavimus, quae

fortasse etiam cultioribus minus placeat, sed quae, nisi ipse fallor, ad descriptionis genium propius accedat, ubi vertimus, ut sonant, verba, cum auctor pleraque stylo humiliori ac plebeio exaraverit, unde *scriptor idiota* dicitur Scaligero, seu ipsemet sua suis, vel aliena alienis verbis ita reddiderit: quamquam ut verum fateamur, principio non tam novam, quam interpolatam interpretationem dare propositum nobis erat, sicque in locis aliquot usi sumus. Verum cum auctoris verba aliter saepe quam eruditus interpretes reddiderimus, asserendae nostrae vel illius confatandae versioni immorari debere minime censuimus, tum quod sensus allata diversitas sententiam nostram, si non firmat, saltem prodat, de utraque judicandi relicto Lectori arbitrio: tum etiam quod ex alienis erratis, si quae occurrant, quod fecere viri aliquot doctissimi, qui toti fere sunt in iis notandis in aliorum versionibus, gloriam aucupari procul absit a moribus nostris. Id autem in primis praestitimus, in iis quae ex Sacris libris excerpta sunt, veterum Patrum utriusque linguae exemplo, ubi versiones receptas, quantum licuit, sumus secuti, non omissa etiam scribendi apud Hebraeos usitata ratione in nominibus appellativis reddendis, qui, ut ait Josephus, ἐν αὐτῶν σχῆμα, καὶ τὰ λευτῆν μίαν semper servant, contra quam Graeci ac Latini, qui ea διὰ τὸ τῆς γραφῆς εὐπρεπές, suis linguis accommodant. Adde quod, quando Latinae linguae lepores et munditias plus quam par est sectatur interpretes, vertendo saepe evertat, ut censet Hieronymus: cum praeterea τῆς ἐρμηνείας μόνη ἀρετὴ sit σαφήνεια, ut ait Galenus¹⁾. In quam sententiam praeclare Clemens Alexandrinus²⁾, ἡ μὲν λέξις οἷον ἐσθῆς ἐστὶ σώματος, τὰ δὲ πρῶτα γράματα, σάρκες εἰσὶ καὶ νεῦρα. οὐ γὰρ τὸ λύνναι τῆς ἐσθῆτος πρὸς τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας κήδεσθαι, *dictio veluti vestis est corporis. Res autem ipsae, carnes sunt et nervi, non igitur prae corporis salute vestium habenda cura.*

XLVI. Quoad vero Notas, quas illustrando utcunque scri- De Nota
ptori nostro subiecimus, in eo argumento ita sumus versati, ut tionibus
loci qui lucem aliquam expetere viderentur, brevi duntaxat dilu-
cidarentur annotatione: aut si ab aliis vel ex professo, aut alia
qualibet occasione res de qua agitur esset pertractata, Lectori
tantum indicaretur, ne actum dicamur agere, vel aliorum obser- P 40
vationibus nostras infarcire: cum alias minime persequi eorum
potius sit qui ne satis multa, quam qui ne satis utilia scribant ve-

¹⁾ Galen. l. 9. de simpl. medic. p. 121.

²⁾ Lib. 1. Strom.

rentur: ac denique aliud sit notas, aliud commentarios scribere. Unde saepe ad Scaligerianas in Chronicon Eusebii, ex quo pleraque vel certe plurima hausit scriptor, lectorem amandamus, cum in iis explicandis vir omniscius nihil omiserit, quibus etiam eas addere Lector poterit quas Arnaldus Pontacus ejusdem Eusebii Chronico subdidit; ut et ad Petavium, Salianum, caeterosque ejusmodi rerum Chronologicarum eruditos et accuratos scrutatores, ex quibus si quid naevi aut dubii suboleat, illius enodationem haurire quivis facile possit. Scriptores quippe qui universalem historiam aliquatenus complectuntur, cujusmodi sunt Chronologi, qui prolixioribus Commentariis adornare aggredieretur, supervacaneam ac inanem, vel certe importunam luderet operam, uti nuper monuimus in Praefatione ad Joannis Zonarae Annales, cum quae ii in tanta rerum varietate levi manu attigere, pluribus longe verbis enucleare necesse haberet, et commentariorum mole lectorem, cujus fastidiis potius quam aliorum tarditati occurrendum in hoc genere est, penitus obrueret. Eapropter multa praetermissimus ex iis quae fortasse potuissent illustrari, ut sunt quae sacros libros spectant, atque in primis Annales illos Ecclesiasticos ex veteri Testamento, quod id argumenti multa cum eruditione pridem pertractatum sit ab eruditis illius interpretibus, iisque qui data opera Historiam Sacram ab ipso mundi conditu per annorum seriem, vel aliter sunt persecuti, qui nihil fere intactum vel intentatum reliquere. Ab iis vero quae descriptionem urbis Constantinopolitanae, vel illius aedes ac regiones spectant: atque adeo a Graecobarbaris, aut insolentis notionis vocabulis, quibus passim hocce inspergitur Chronicon, illustrandis vel enodandis consulto abstinuimus, cum aliud nihil nobis occurreret, quod in Constantinopoli Christiana, et in Glossario mediae et infimae Graecitatis a nobis hactenus editis illustratum vel explicatum non fuerit, rerum ac verborum duntaxat confecto indice, quae in utraque lucubratione plene, opinor, pertractata Lector reperiet. Notis nostris varias lectiones et conjecturas eruditissimi Holstenii, quarum supra meminimus, subinde inseruimus, quo nihil praeteriretur ex iis quibus hocce Chronicon possit illustrari. Chronologicis vero calculis, qui crebrius in eo occurrunt expendendis, interdum et prout se se obtulit occasio institimus, nec tamen semper, tum quod haec majus otium ac diligens examen efflagitent, quibus examinandis immorari minime debere visum est, cum satis esse arbitraremur si quae ab aliis subinde essent in hanc rem annotata duntaxat indicarentur, via caeteroquin aliis relicta, quo ignota e suis loculis proferant, ac

V 37 iis praesertim qui in hisce studiis operam suam collocarunt. Sed et neque, ut fateamur quod res est, numeros toties passimque descriptos scrupulosius ad calculos revocavimus, vel an in his auctor vel antiquarius peccaverit, examinavimus, utraque dun-

taxat editione recensita, ac invicem quantalibet cum fide collata et exhibita.

XLVII. Ut porro temporum certiores essent notae, in Con- P 41
sulum Fastis annos ab U. C. a Palilibus Varroianis ad Christi De annis a
Nativitatem, deinde a Nativitate annos Dionysianos singulis pa- mundo con-
ribus Consulium, annos etiam mundi juxta Graecos, in margini- dito, ab U.
bus subinde adscripsimus, prout hos suo codici edito adscripse- C. et a
rat Antonius Allenus vir doctissimus. In recensendis vero Regum tali Chroni-
vel Imperatorum annis, cum in editione Raderiana Indictionibus co additis.
ii subjicerentur, in Scaligeriana vero, (nescio an etiam in MS.
codice) praeponerentur, in hoc ut commodiorem Scaligerianam
sumus secuti. Cum denique lectorem nosse intersit, qua apud
artis istius computisticae scriptores recepta methodo ac ratione
usus sit idem auctor Paschalis, ut quae apud illos varia sit, nec
proinde unica, tum in putandis Mundi conditi, vel Christi annis
ac Indictionibus, vel in inveniendis Epactis, Noviluniis, Pascha-
libus aliisque Festis, quae in id argumentum observata sunt a
Petavio praesertim, qui ejusdem auctoris Chronici Paschalis com-
putos ad censuram et examen saepe adduxit, in Selectis subji-
cienda duximus. Neque haec duntaxat, sed et viri doctissimi
observationes quasdam Chronologicas ad idem Chronicon quae
serius in manus nostras pervenerunt, huic Praefationi subdidi-
mus. Ex illorum enim et aliorum Chronologorum scriptis, vel-
uti fontibus, omnium qui deinceps in istis controversiis versati
sunt disputationes et commentarii profluxerunt: cum nihil fere
post illos sit allatum, quod non inde promptum ac derivatum
fuerit, ut qui ea quae illi attigerunt legerit, istorum omnium ut
et nostram industriam non magnopere desideret. Sed et addidimus
Selecta aliquot quae ad Chronici illustrationem aliquatenus neces-
saria visa sunt, partim ex editis partim ex MSS. codicibus eruta, vel
cum iis collata, de quibus fere omnibus actum est vel in hac nostra
Praefatione, vel in Notis ad idem Chronicon Paschale. Hisce
denique Laterculum Mensium Macedonicorum adjunximus, qui-
bus perpetuo auctor Chronici utitur, quos fere semper cum men-
sibus a Latinis receptis comparare solet, adjectis Idibus, Nonis,
et Kalendis. Atque hos quidem menses Macedonicos mediae ve-
tustatis scriptores, praesertim Christiani, cum Syromacedonicis,
quos et Asianorum menses appellant, ut plurimum confun-
dunt¹⁾, cum apud Priscos scriptores, Syromacedonum, seu An-
tiochenorum, seu denique *Συροελλήνων*, quas et *Ελληνας* inter-
dum nude vocant, mensium alius in anno situs quam Macedoni-
corum fuerit, non modo veterum, quos lunares fuisse opinatur

¹⁾ Concil. Socrat. Evagr. Suid.

Petavius ¹⁾, atque adeo recentiorum ac fixorum, ut observatum pridem a viris eruditis ²⁾. Sed et alii adnotarunt Scaligerum menses Macedonicos et Syromacedonicos perperam existimasse semper fuisse Julianos, cum antequam haec aequatio facta esset, mensis Macedonicus aliqua sui parte menses duos Julianos attingeret, ac deinde ad eum mensem totus accommodatus sit, quem longe maxima ejus pars antea occupabat.

---

¹⁾ Petav. ad Epiphani. p. 192. 138. 199.

²⁾ Jean. Pearsonius dissert. 2. de annis priorum Romae Episcop. cap. 18.

V 38

ANALYSIS CHRONOLOGICA
AD
CHRONICON PASCHALE
EX OBSERVATIONIBUS
JOANNIS BAPTISTAE HAUTINI,
REGII IN PRAEFECTURA PARISIENSI
CONSILIARII, VIRI LONGE DOCTISSIMI,
AC IN RE CHRONOLOGICA PRAE CAETERIS
VERSATISSIMI, QUAS MECUM COMMUNICAVIT
V. C. EX FILIO NEPOS.

In hoc Chronico non eadem semper et ubique observatur supputatio annorum mundi. Nam verbi gratia Augusti mors, sive finis 56. ejus annorum, inferri videtur anno mundi 5521. pag. 189. d. (*ed. Reg.*) postea tamen ejusdem Augusti annus 89. comparatur cum anno M. 5506. p. 534. c. quo fit ut annus ejusdem 56. sive ultimus, finem habeat in anno M. tum 5523. non 521. et sic ubique semper in annis collectis est metachronismus biennii, cum in annis expansis sit prochronismus eiusdem. Notandum autem quod ab eodem anno 5523. in quo mortem Augusti constituit, etsi is vulgo putetur 6. menses praeter 56. annos imperasse, Tiberii tum primum etiam inchoat. Nam annum Tiberii 15. comparat cum anno M. 5537. p. 209. quod ut fiat necesse fuerit primum Tiberii annum comparare cum anno M. 5523 imo comparat 18. et p. 211. a. cum anno M. 5536. Jam dicendum est Augusti mortem eum constituere in illo primo anno qui notatus erat 5521. et Tiberii initium in 5522. sicque nullus erit metachronismus deinceps, qui deprehensus est tum in Christi Natali, ut dixi. Et vero legendum esse 5536. non 5537. apparet ex supputatione annorum infra p. 215. a. deinde secundum eandem supputationem comparat annum 19. Tiberii cum anno M. 5540. p. 220. d. et 221. et si id referat sub anno tum 18. ejusdem Ti-

berii *p.* 217. *d.* ideoque annum eius 20. bis numerat *p.* 225. et 229. Caligulae tum mortem, quae secundum hanc supputationem incidebat tum in anno M. 5547. refert anno M. 5548. *p.* 230. *b.* Indict. 8. sicque est metachronismus hujus anni et continuus, sed annos Galbae et tyrannorum confundit cum ultimo Neronis usque ad finem: itaque censendus in hoc Chronico Tiberii annus 23. non 22. ut dico infra.

Existimatur in hoc Chronico Christus natus anno 16. Cycli Lunaris 1. *p.* 199. *c.* Nam etsi ibi dubiam lectionem notavi, haec tamen lectio confirmatur ex eo quod *p.* 215. *c.* annus Christi 32. comparatur cum Cyclo Lunari 9. sequitur enim inde primum annum comparari deberi cum Cyclo 16. non 15.

Existimatur item Christus natus Cyclo solari 19. nam annus Christi 32. comparatur cum Cyclo solari 22. *ibid.* *p.* 216. *a.* Illius autem Cycli anno 32. retro ante fuit 19.

Etsi non exprimitur in hoc Chronico qui sint anni Bissextilia, colligi tamen potest ex methodo qua in eo feriae inveniuntur: nam anno cujus feria indagatur, tot adduntur dies quot Bissexta transierunt, quod vocatur quarta pars anni quaesiti. Cum igitur ab illo anno quarta parte exacta eximi potest, sic ut nullus numerus supersit, ejus quarta pars deduci non potest, illo anno Bissextilis est, ut in anno Chr. 31. qui est annus mundi 5536. quarta pars illius numeri 5536. est 1384. quae est integra et solida pars quarta illius numeri 5536. De eo enim numero 5536. nihil amplius dividendum superest, sed quatuor numeri 1384. conficiunt exacte illum numerum 5536. Itaque ille annus proculdubio Bissextilis est. Quoties vero integra quarta pars anni quaesiti eximi nequit, et de illo anno quaesito aliquis numerus superest, qui in quatuor dividi non potest, tunc ille annus non est Bissextilis, et numerus indivisibilis indicat quotus ille annus sit a Bissexto; si enim superest unum, datur intelligi illum annum primum esse a Bissexto, hoc est proxime
P 48 sequentem Bissextilis, si duo supersunt, esse secundum, si tria, tertium, nunquam vero quatuor supersunt, quia quatuor in quatuor per unitatem dividi possunt, tuncque est Bissextilis. Verbi gratia post illum annum 5536. qui est Bissextilis, sequitur annus mundi 5537. cujus quarta pars est item 1384. ut erat anni 5536. Sed de 37. superest unus numerus, qui in quatuor dividi non potest, et ideo indicat illum annum primum esse a Bissexto. Sic anni sequentis 5538. quarta pars item est 1384. sed de 38. duo supersunt indivisibilia, quae indicant illum annum esse secundum a Bissexto, sicut anni 5539. quarta item pars est 1384. sed de 39. supersunt tria, quae indicant illum annum esse tertium a Bissexto, et ita etiam vocatur hic *pag.* 221. *τοῦτον ἔτος ὄντος μὲν τὸ Βίσεξτον.* Trinus autem ille numerus indicat etiam diei quadrantes praecessisse, sic ut in anno sequenti quadrans ultimus

cum tribus illis praeteritis conficiat unum diem, cujus causa ille annus est Bissextilis, cum ille dies numeretur Bis sexto Kalendas Martias. Ergo quarti quique anni a conditu mundi Bissextilis sunt, hi nempe 4. 8. 12. verbi gratia, quod et confirmat Isaac Argyrus in Computo Paschali cap. 2. pag. 10. cum ait Bissextilis annos, esse quartum, octavum, et consequentes, et cum ait 16. c. i. p. 4. primum nempe diem a primo septimanae die coepisse, secundum a secundo, tertium a tertio, quartum a quarto, quintum autem non a quinto, sed quia quartus annus fuit Bissextilis, a sexto septimanae die incoepisse.

Anni mundi hujus Chronici initium sumunt a die 21. Martii, ut hic pag. 72. ergo primus mundi annus per decem primos ab orbe condito menses currens in die demum 20. mensis tertii anni sequentis, hoc est mensis Martii anni secundi desinit. Itaque hic et Christus dicitur conceptus 8. Kal. Apriles anno mundi V 39 5507. pag. 199. c. et in templo susceptus a Symeone die 2. Febr. anni sequentis, qui tum erat idem annus mundi 5507. pag. 205. c. Repugnat tamen quod hic scribitur sub annum mundi 3839. pag. 75 c. Auctor enim hujusce Chronici illum annum ait fuisse mundi 3838. a die vero 21. Martii inchoatum esse annum mundi 3839. quod si est, sequitur annum mundi primum per duos tantum menses durasse et dies 20. nempe a die primo Januarii ad diem 21. Martii. Nec dicendum est illum annum ideo nuncupatum esse 3838. quia de eo cujus 10. menses praeterfluxerant anno praecedente, supererant adhuc illi duo menses, vel paene tres usque ad 21. Martii. Sic enim a minori parte annus denominaretur, et aliud absurdum sequeretur, quod secundus mundi annus primus nuncupandus esset, secundus vero tertius, et sic deinceps, decem vero primi menses nulli omnino anno attribui possent, siquidem primus annus is tum vocaretur qui a Januario post decem illos primos exactos menses inciperet. At vero usitatus est primum annum illum vocari qui constat primis illis decem mensibus, secundum qui decem ultimis mensibus anni sequentis, ita illum annum a cujus die 21. Martii exordium sumitur anni mundi magis expedit 3839. appellare, quam 3838. quia non in anno mundi 3838. incipit 3839. sed 3838. annus desinit in 3839. ut secundus annus mundi non habuit ortum in primo, sed primus annus potius finem posuit in secundo. Aliud dicendum est de annis Christi, quia ii non ortum habent a se ut anni mundi, sed ab ipsis mundi annis deducuntur et originem sumunt, ut in anno Christi 619. p. 388. b. dicitur inchoatus jam esse annus Christi 620. quia in hoc Chronico non is primus putatur annus Christi quo vel conceptus vel natus est, sicque non a se ortum habent anni Christi, sed ille tantum qui primus post Nativitatem Christi coepit et numerari et nominari, ut in hoc Chronico Christus putatur natus 25. Decembr. anno mundi 5506. qui

est mihi 5505. non is tamen primus annus Christi vocatur, sed sequens tum ortum habens a Januario proximo sequenti, nempe annus 5507. ergo et secundus Christi ortum habebit in eodem anno mundi 5507. nempe a die 25. Decembr. ejusdem anni 5507. sic et annus Christi 5620. ortum habet a die 25. Decembr. anni mundi 6125. qui est mihi 6124. in quo et desinit annus Christi 619.

Sed his omissis, aliud oritur dubium soluta difficilius de anno qui sensim et sine sensu in hoc Chronico irrepsit. Etenim per deductionem annorum ab ipso mundi exordio, annum quo Christi natales signantur reperio incidere in annum mundi 5505. p. 196. hic tamen is annus nuncupatur 5507. *ibid.* 199. c. quasi duo anni desiderentur, qui sive per imprudentiam omissi sunt, sive fictitie additi, certe ab hoc Chronico penitus absunt. Sequens autem annus itidem nuncupatur 5507. p. 205. c. qui mihi est tantum 5506. sicque unus duntaxat annus desiderari videtur. Tamen pag. 209. c. et 210. d. annum mundi nominat 5536. qui mihi quoque idem est, sicque vere is est; Christum quoque natum esse anno mundi 5506. necesse est, quae est Cedreni sententia et Nicetae apud Paulo de Mildeburgo lib. iv. de die Passionis Domini p. 881. non autem anno mundi 5507. Sed auctor hujus Chronici variat; nam paullo post eundem annum quem dixit esse 5536. nominat 5537. p. 215. c. et sequentem 5538. et sic deinceps usque ad finem anno uno semper praecurrit. Quod ideo forte factum est, quia Tiberii anni tantum 22. putantur, cum sex menses praeterea imperavit, qui juncti sex mensibus qui Augusto quoque competunt, praeter 56. annos, quorumque nulla hic habetur ratio, conficiunt unum annum solidum, ita ut Tiberius dici possit 23. annis imperasse. Quod si ille annus 23. qui hic notatus non est, admittitur, recte Caligulae caedes incidet in annum mundi 5548. alias unus annus in Caligulae Imperio abundaret, ut alibi dixi. Quia igitur annus qui hic deest fini tamen Tiberii addendus est, ideo dicendum Christum natum die 25. Decembr. anno mundi 5505. primumque Christi vulgo dici et numerari annum 5506. baptizatum autem anno mundi 5536. cruci affixum anno mundi 5539. Tiberium vero Imperatorem mortem oppetiisse anno mundi 5544. non ut hic 5543. sicque Caligulae caedem recte incidere in annum mundi 5548. ut hic notata est, et sequentes propterea anni usque ad finem recte notati erunt. Annum tamen Constantini 20. ait auctor secundum priorem supputationem esse M. 5833. p. 283. c. cum si primus annus Tiberii 23. admittatur, sit 5834. Sed nunc tandem deprehendi illum annum vere esse 5833. non 5834. quod patet ex Cyclis solaribus 5. ex feriis Hebdomadarum quae infra notantur, ut in anno mundi quem scripsi 5839. p. 285. a. cum dies II. Maii dicatur esse feria secunda, id non hoc anno contigit, sed prae-

cedenti, nempe mundi 5838. ut et notavi, idemque postea ubique praestiti, cum Cyclus solaris esset 14. et litera Dominicalis D. item anno mundi 5846. p. 286. d. ubi dies 22. Maii dictus est esse feria 1. et Pentecoste, verius est et scribi debuit 5845. quo Cyclus solaris erat 21. et litera Dominicalis B. ut et infra anno mundi qui notatus est 6118. pag. 381. c. quo dicitur Aprilis dies 1. fuisse feria 3. sursum retrahendus est ad annum praecedentem, nempe mundi 6117. Illo enim tum anno 6117. Cyclus solaris fuit 13. et litera Dominicalis E, quae indicat diem primum Aprilis notatum litera G. esse feriam 3. seu diem Martis, et sic in sequentibus. Ergo ab anno mundi 5588. pag. 249. a. ubi monui emendandos esse hos numeros, unusquisque annus mundi vel Cycli lunaris solarisque minuendus est una unitate usque ad finem Chronici. Feria item recte notata est in anno M. 5499. p. 193. c. ubi dies 8. Septembris dicitur esse dies lunae: Cyclus enim solis erat 2. et litera Dominicalis E. Sed haec regula feriarum non in omnibus procedit, aut sibi constat, sed plerumque fallit. Nam p. 307. d. annus mundi 5912. cum Cyclus solis est 4. litera Dominicalis B. dies 6. Kal. Jul. sive 26. Junii dicitur esse feria Hebdomadis 2. cum tamen sit prima: qui error culpa librariorum admissus est. Nam in eodem anno dies pridie Nonas Octobr. sive 6. Octobr. recte dicitur feria 5. ibidemque dies 4. Idus, sive 12. Octobr. recte dicitur feria 4. recte item ibidem Indiot. 13. p. 309. b. dies 3. Kal. Aug. sive 30. Julii dicitur esse feria 6. Cyclo solis 15. litera Dominicali C. et dies 8. Kal. Octobr. sive 24. Sept. feria 6. *ibid.* unde discitur literam Dominicalem sive Cyclum solis non mutari in initio Septembr. quod tamen putat Scaliger l. 7. de Emendat. temp. p. 711. a. Sed nomen mensis interdum aliud pro alio ponitur *μηνὶ Γορπιαίῳ* πρὸς ε'. *Ἰδῶν Οκτωβρίων ἡμέτερον κυριακῆν*, cum *Γορπιαῖος* sit September, non October. Feria tamen recte notata est secundum Octobrem, et videtur hic auctor ubique *Γορπιαῖον* pro Octobri accipere: verbi causa, *ibid.* p. 310. b. *μηνὶ Γορπιαίῳ* πρὸς ε'. *Νονῶν Σεπτεμβρίων ἡμέτερον σαββάτων*, nam in Septembri nullus est dies 6. Nonas Septembris, in Octobri vero 6. Nonas, sive 2. dies est feria 7. illo anno solis 15. At p. 313. c. Ind. 4. *Γορπιαῖος* pro Septembri accipitur, et secundum eum recte notatur feria 3. 8. Id. Septembr. Cyclo solis 21. Litera Dominicali B. Sed ibidem error est, cum dies 6. Id. Jul. sive 10. Julii dicitur feria 7. erat enim Dominica, nisi si Cyclus mutetur ante Septembrem, et pro 3. 21. sit adhuc 20. ut dixi supra ex Scaligero: tunc enim cum sit litera Dominicalis C. dies 10. Julii fuit feria 7. Sed non puto, ut dixi supra, mutationem Cycli nisi in mense Januarii fieri, quod praeter exemplum supra citatum apparet in Ind. 14. p. 310. b. et Ind. 2. p. 310. c. apparet etiam p. 384. b. Ind. 15. Nam cum ibi et dies 3. Maii recte dicatur

fuisse feria 4. et dies 13. Augusti feria 1. Cyclo solis 16. litera Dominicali A. ita et post mensem Septembr. servatur, eadem litera Dominicalis idemque Cyclo, cum dies 5. Decembris dicitur fuisse feria 3. Itaque loco citato ex pag. 313. c. magis puto mendum esse ut 6. Idus Jul. scriptum sit, pro 7. Idus. Nam
V 40 pluribus aliis in locis feriae mendose corruptae sunt, ut pag. 313. d. Ind. 6. 7. Id. April. sive 7. April. dicitur fuisse feria 2. cum fuerit 7. litera G. et Ind. 3. p. 319. b. dies 25. Augusti dicitur fuisse feria 5. cum fuerit 6. Cyclo solis 22. litera Dominica A. et p. 322. Ind. 3. dies 2. Sept. dicitur feria 4. cum sit 5. Cyclo solis 9. litera Dominic. C. Et p. 385. b. Ind. 2. dies 28. Octobr. dicitur feria 7. cum sit 2. Cyclo solis 18. litera F. et p. 390. a. Ind. 9. dies 5. Junii dicitur feria 1. cum sit 6. Cyclo solis 25. litera D. Et quia hoc in Chronico frequenter anni initium constituitur in die 21. Martii, quo aequinoctium a Patribus stabilitum, ut infra p. 72. b. ubi omnino sciendum neque post 21. Martii Cycli solaris vel literae mutationem fieri, ut patet p. 382. b. Ind. 18. ubi dies 20. Martii recte dicitur feria 6. Cyclo solis 14. litera D. et consequenter dies 22. dicitur 16. feria 1. et consequenter item dies 3. Octobr. feria 7. ita ut eo anno a 20. Martii usque ad 3. Octobr. eadem proculdubio sit litera Dominicalis. Initium enim anni secundum Romanos est a Januario, ut patet ex pag. 379. Cycli tamen solares et lunares paene omnes uno
P 45 no ante scribuntur quam orientur, ut in anno mundi 5504. p. 194. c. dicitur esse Cyclo 14. cum sit tantum 13. quia nimirum putatur esse annus 5505. non 5504. Sic et anno mundi 5505. Cyclo lunaris dicitur esse 16. cum sit tantum 14. quia videlicet existimatur esse annus M. 5507. non 5505. pag. 199. c. sic et pag. 215. b. annus M. 5537. Cyclo lunaris dicitur esse 9. et solaris 22. quia existimatur esse annus M. 5538. cum sit tantum 5537. et Cyclo lunae 8. et solis 21. et annus M. 5539. pag. 220. d. cum sit annus 10. Lunaris, dicitur quidem esse *φύσει* decimus, *θέσει* vero undecimus, quod nondum capio, et consequenter annus mundi 5540. p. 229. c. dicitur esse Cyclo lunaris 11. *κατὰ φύσιν*, cum secundum consequentiam praecedentium debuerit esse 12. sed *θέσει* tantum videlicet.

Christi ortum secundum hoc Chronicon deducendum esse ab anno mundi 5507. ut dixi, non 5506. ex eo confirmatur primum, quod annus qui mihi est Christi 619. de quo supra illi est proculdubio 620. Deinde annus Herodis 35. quo dicit Christum natum p. 191. b. exacte incidit in annum mundi 5507. quia annos Herodis deducit ab anno mundi 5473. Itaque primum annum Christi comparabo in meo Chronologio cum anno mundi 5507. non ut in hoc Chronico, cum anno mundi 5506. Vere enim hujus Chronici haec mens est Christum natum esse 25. Decembr. anno

mundi 5506. primumque annum Christi componendum cum anno mundi 5507.

Caeterum adjunxerat Codicis sui Raderiani marginibus vir eruditissimus seriem accuratam non modo annorum a mundo condito, sed et a Christi Nativitate, et a Resurrectione, atque adeo Antiochenorum, additis praeterea uniuscujusque anni Cyclis lunae et solis: quae quidem alias passim habentur apud ejusmodi Annalium et Ephemeridum scriptores.

Sed et subinde iisdem marginibus notas quasdam breviores, ac locorum collationes adscripserat, ex quibus aliquot excerpimus, quas hic exhibemus, ne his lector fraudetur.

● Pag. ed. Bonn. 119. 7. Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας] Imo est primus. Nam Exodus contigit anno Moysis 81. pag. 168. 10. anno 2. et ita sentit ipse pag. 133. 14. ergo hic caput 2. Exodi notat. V 41

Pag. 258. 2. Η τὰ γῆ] Quasi τετραγμῆνον ὄψον, ut ap. Plutarch. in Lycurgo tom. 1. pag. 82. d.

Pag. 265. Sequentium Regum Romanorum, nempe Servii Tullii et Tarquini Superbi, nec nomina nec anni exprimuntur. Sed et plusquam 60. Consulatus deficiunt. Itaque sufficiet deinceps annos U. C. annotare, et numerum Consulatum, ubi eos attigerimus.

Pag. 310. 18. Ρωμαῖοι Ἀρχοντες] Intelligit Tribunos militum qui creari coepti ann. U. C. 310. Olympiadis 84. an. 1. Censores etiam tunc creati. an. U. C. 311. Onuphr. de Tribunis. Vide Sigon. fastos pag. 40. c. an. U. C. 309. (*Atqui hoc cadit in an. U. C. 265. quo Proceres Romani dicti hic leguntur.*)

Pag. 312. 2. Ἐξέρξης] Pertinet ad primum Xerxem. Mox, iste Sogdianus mensibus tantum, non annis septem regnavit, et alio loco hic ponitur, cum successerit non Dario notho, sed Xerxi 2. filio Artaxerxis Longimano fratri suo.

Pag. 320. 2. Ἀπόλοχος] Legendum Ἀρσῆς Ὀχου.

Pag. 323. 17. Ὑψηλίζονται, etc.] Infra pag. 591. 7.

Pag. 323. 18. Ἀπαμείων] Nam tres Apameus condidit Selencus, a cujus anno primo creditur haec Epochā deduci. App. in Syriacis pag. 66. et 12. anno regni sui condidisse notat Syncellus, qui est illi duodecimus a morte Alexandri.

Pag. 340. 8. Ἐτη λ.] Legendum λγ. ut infra pag. 357. 18.

Pag. 346. 9. Ἰωάνθης] Alii omnes habent Ἰωάννης. Eusebius tamen unico tantum in loco Jonatham vocat nu. 1913. pag. 149. (i. ed.)

Pag. 348. 9. Ο νέος] Chronic. Scalig. barbarolat. pag. 285. e. et Diodorus Siculus lib. 2. Biblioth. hist. pag. 41. a. et Velleius Paternulus. De Antonio pag. 47. et Athenaeus lib. 4. pag. 148. d.

Pag. 354. 19. Πρώτης ἐπινεμήσεως] Infra ead. pag. 6.

Pag. 358. 6. *Χριστοὶ Pontifices*] Imo ab octavo anno Darii Hystaspis, supra *ead. pag. a. et p. 272. 4.* qui est secundus Olympiadis 183.

Pag. 359. 3.. Sed templi instauratione permessa Judaeis a Cyro, simulque libertas iis reddita anno ipsius Cyri primo, supra *pag. 265. 13.* sed incursionibus vicinarum gentium prohibiti Judaei templi instaurationem absolvere nequiverunt nisi post 46. annos. Supra *pag. 272. 4. et 270. 20.* nempe illo 8. an. Darii. *ibid. et pag. 273. 3.* illam autem instaurationem serio tandem aggressi sunt an. 2. ejusdem Darii. *ibid. et pag. 272. 4. 270. 20. P 46 et 269. 3.*

Pag. 375. 13. *Ἐννεακαίδεκαετηρίδος ἔτος*] At sup. *p. 368. 2.* dixit anno praecedenti qui est M. 5506. Cyclum fuisset tantum 14. *sup. pag. 140. 10.*

Pag. 382. 18. Semel tantum in hoc Chronico mentio fit anni a Nativitate Christi 619. i. in an. ab Ascensione 586. *pag. 710.*

Pag. 391. 14. *Ἐση ὑπὴ'*] Imo 599. ab A. M. 4986. ad 5535. imo non a Cyro sed a Dario putandum. Vide *pag. 356.*

Pag. 392. 17. *Ἐτους αψ'.*] Ab Exodo, supra *pag. 117.* est enim annus 3886.

Pag. 393. 14. *εφλς'.*] Reprehendit Epiphanius haeresi 51. *pag. 196. εἰκοστῶ,* imo 30. *sup. p. 360.* et in hoc Chronico manifeste annus M. 5507. concurrit cum anno 42. Augusti.

Pag. 431. 4. *Τετάρτη*] Legendum *πέμπτη* ut sequentia indicant.

Pag. 464. 18. Sequentes numeri pro uno minus accipiendi sunt ut pro Cyclo lunari 2. scribendum 1. pro solari 16. scribendum 15. pro anno M. 5588. scribendum 5587. et rationem annorum M. dixi in Caligula usque ad finem. Id demum praestiti, nam omnia emendavi, itaque nunc nihil est amplius mutandum.

Pag. 515. 1. Scaliger in *Can. Isag. p. 1280. 1. edit. legit ἀγούστου.*

Pag. 522. 19. A' Consulatu Volusiani et Aniani, i. *pag. 685. 9. Anno ccxv.* Reparatur error qui *sup. 512. 11.*

Pag. 562. 9. Reparatur error qui *sup. p. 529. 11.*

EPISTOLA

P 49
V 48

STEPHANI BALUZII TUTELENSIS

AD VIRUM CLARISSIMUM

EUSEBIUM RENAUDOTUM

DE VITA ET MORTE CAROLI DUFRESNII CANGII.

Exinctus his diebus amicus noster summus *Carolus Dufresnius Cangius*¹⁾ id a nobis exigit, *Eusebi Carissime*, ut amicitiam nostram, quam si vera fuit, uti certe fuit, firmam et perpetuam praestare ei debuimus, integram erga defunctum conservemus, et pro nostra virili elaboremus ut posteritas scire possit quis fuerit vir ille cujus nunc exitum dessemus. Itaque cum iuter nos de ea re colloqueremur, tuque, ut assoles, virum multis laudibus extulisses, ego vero dixissem decrevisse me aliquid scribere de vita ejus, qui illum non solum publice, ut verbis utar Plinii, sed etiam privatim, quantum admirabar, tantum diligebam, tu non solum laudasti consilium illud meum, sed etiam hortatus es ut id quamprimum efficerem. Pareo lubens hortationi tuae. Haec ergo sunt quae scire posteros volo.

Ortus est *Carolus*, uti domesticis memoriis compertum habemus, ex antiqua et nobili gente Dufresniorum apud Samarobriam Ambianorum clarissimam civitatem in provincia Belgica secunda; eaque gens clarioribus quibusque ejusdem urbis ac circumpositae regionis familiis inserta est per connubia et affinitates. Non immorabor in recensendis *Caroli* majoribus, cum neque genealogiam texere velim, nec satis otii mihi concessum sit ad excurrendum per memoriam eorum. Illis virtute sua, absit verbo invidia, praeluxit *Carolus*; ad quem festinans, de patre pauca dicam. Fuit is Ludovicus Dufresnius Toparcha Fri-

---

¹⁾ Charles du Fresne Seigneur du Cange.

gidae - vallis ¹⁾ et Praepositus Belliquercus ²⁾), quae splendida est administratio in ea Belgicae secundae parte quam posterior aetas vocavit Picardiam, vir, ut ex filio audivisse me memini, doctus, et bonarum literarum amantissimus, et qui Graecae quoque eruditionis expertus non esset. Duo ille matrimonia expertus est. Ex priore tres liberos habuit, Hadrianum, qui ei in magistratu Belliquercus successit, Joannem Advocatum in supremo senatu Parisiensi, et Ludovicum medicum, omnes doctrinae et eruditionis fama claros. Ex iis ego Joannem novi, virum bonum, gravem, prudentem, Juris civilis ac municipalis, ut etiam lucubrationes ejus editae, quae in omnium manibus versantur, ostendunt, peritissimum, isthic Lutetiae defunctum ante aliquot annos. Ex posteriore, quod anno MDCVI. postrid. V 44 Kal. Jul. contraxit cum Helena Relya ³⁾ filia Ludovici Relyi Toparchae Framicurtis ⁴⁾ et Margaritae Fosseae ex nobilitate Normannica, tres quoque habuit, Michaellem et Franciscum instituti Societatis Jesu professores, omnibus honoribus in ea functos, et P 50 hunc *Carolus*. Optimas haec matrona, ut hoc quoque detur memoriae insignium virorum, orta erat ex vetere et illustri familia Relyorum apud Atrebates ⁵⁾: quae, praeter ceteros, aevo Caroli VIII. Regis Francorum protulit virum magni per eas tempestates nominis Joannem Relyum Episcopum Andegavensem. Ipsa vero ex postremo puerperio mortua est anno MDCXIII. prid. Non. Mart. decimo die postquam peperit, annum agens aetatis suae trigesimum secundum. *Carolus* igitur, ut ad id redeamus unde digressi sumus, in lucem editus est apud Samarobriam anno MDCX. xv. Kal. Januar. circa horam septimam matutinam; eodemque die gratiam Christi consecutus est in Ecclesia parociali sancti Firmini quam vocant ad Petram ⁶⁾. Prima studiorum rudimenta posuit in Collegio Ambianensi Patrum Societatis Jesu; apud quos certum est eum, licet admodum puerum, magnam diligentiae doctrinaeque laudem esse adeptum. Tum ad celebrem academiam Aurelianensem missus ut Juri discendo daret operam, postea in Advocatorum ordinem cooptatus est Lutetiae anno MDCXXXI. v. Idus Augusti; ac mox in patriam reversus, cum se totum dederet studiis bonarum literarum, brevi ad famam pervenit, laetante multum patre ac gaudente quod talis ei filius obvenisset. Excessit ille e vivis septuagenarius anno MDCXXXVII. v. Idus Januar. assidente ei per omne tempus morbi,

¹⁾ Froideval.

²⁾ Beauquesne.

³⁾ De Rely.

⁴⁾ Framicourt.

⁵⁾ Vide familias Picardiae Adriani de la Morlière pag. 323.

⁶⁾ Saint Firmin à la Pierre.

quod annuum fuit, *Carolo* amantissimo filio. Hac conjunctissima, jucundissima, et utilissima societate contentus *Carolus* hactenus de nuptiis non cogitaverat. Sed tum, cum ei amici suaderent ducendam esse uxorem, pluresque ei generosae puellae offerrentur, praetulit Catharinam Bosiam Drancurtiam ¹⁾ splendidis natalibus apud Ambianos ortam, eamque duxit anno MDCXXXVIII. XIV. Kal. Augusti. Credunt plerique obesse literarum culturae vinculum conjugale, eamque esse studiorum rationem ut ab iis tantum tractentur qui caelibem vitam ducunt, qui libero lectulo, ut Cicero aiebat, utuntur, id est, nullis impedimentis, nulla rei familiaris aut liberorum educandorum cura distinentur. *Cangii* tamen studiis nihil morae aut tarditatis attulit uxor, quam ex animi sui sententia habuisse eum hinc liquet quod per quinquaginta et quod excurrit annos una vixere concordia admirabili. Superest etiamnum singularis exempli femina in liberorum subsidium simul et solatium. Anno dein MDCXLV. IV. Idus Jun. Quaesturae ²⁾ dignitate ornatus apud suos, eam retinuit donec Samarobrivam relinquere decrevit ob pestilentiam quae illic grassabatur, ut Lutetiam in hanc sedem studiorum se cum uxore, liberis, et libris transferret. Anno itaque MDCXLVIII. captum ab eo est consilium quod nobis totique reipublicae literariae maximas commoditates attulit. Nam tum, quod in aliis urbibus contingere nemini potest, paratum habuit omne genus librorum seu manuscriptorum seu typis editorum, cum ei omnes bibliothecae tum publicae tum privatae paterent, nemoque esset qui non cum illo lubenter communicaret quicquid ei poterat esse conducibile et utile ad perficiendas perpoliendasque lucubrationes suas. Etiam summi in republica viri ei impense faverunt, adeo ut affirmare liceat nulli alii homini privato majorem honorem habitum ab illis fuisse. Viginti annis isthic nobiscum vixit, semper studens, semper aliquid scribens. Hinc Cinnami historia, hinc annales Joannis Zonarae, descriptio Constantinopoleos et familiarum Byzantinarum, Glossaria mediae et infimae Latinitatis et Graecitatis, et Chronicon Paschale sive Alexandrinum; cui edendo dum incumbit, incidit in hunc gravem ac diuturnum morbum qui nobis eum abstulit. Fuit hic morbus urinae crebra cupiditas, sed magna difficultas, quam dysuriam vocant, qua is extinctum quoque patrem suum meminerat. Ea autem laborare primum coepit IV. Idus Jun. hujus anni adeo graviter ut per decem dies continuos necessario indigerit ope chirurgi ad exonerandam vesicam ejiciendamque urinam. Tum induciae per aliquot menses, sed parum tutae, pa-

P 51
V 45

¹⁾ Du Bos Seigneur de Drancourt.

²⁾ Thésorier général de France.

rum firmæ. Nam mox bellum, et illud quidem sævum et atrox, xvi. Kal. Septembr. Intellexit vir prudens imminere sibi fatalem ac supremum diem. Itaque transactis inter manus medicorum aliquot diebus cum summis doloribus, quamquam nondum desperatus, accersiri sacerdotem jussit, eique sua peccata erroresque suos placide sedateque confessus, sacra se Corporis Domini nostri *Jesu Christi* communionem muniri postulavit. Quod ei datum iii. Kal. Octobris. Gravescere interim valetudo ejus; et inordinati quidam horridique rigores indicio fuere abscessum alicubi latere, qui mox deprehensus est in regione renum. His accessit febris continua duplici tertianæ vehementissimæ conjuncta, et sitis ardens. Inter hæc tamen tormina ac noctes insomnes gravesque et alvi profluvium dirissimum, nam hæc quoque mala aliis accessere, retinuit constantiam dignam viro forti. Miratus esses, si intersuisses, qua patientia hanc ipsam valetudinem toleravit, ut dolori restiterit, ut incredibilem febrium ardorem immotus opertusque transmiserit, ut uxorem liberosque afflictos consolatus sit, moriendum esse cunctis dictitans, et sibi actam longam aetatem, ad quam pauci admodum pervenirent. Amicos etiam, cum dolores remittebant, admittens, suaviter et comiter ut antea excipiebat, nulla ferme mentione malorum suorum, tamquam vereretur vir optimus ne illis molestiam exhiberet per commemorationem eorum. In illa animi tranquillitate ac securitate, sana semper mente, etiam usque ad extremum anhelitum, cum videret adesse sibi supremum diem, viatico se instruxit et extrema unctione xvi. Kal. Novembris. Post quæ uxori ac liberis valedicens, tamquam moriturus, eis benedictionem suam peramanter impertiit, eosque amplexatus, ad extremum hortatus est uti post mortem suam concordia inter ipsos esset perpetua quemadmodum se vivo fuerat. Inter hæc cogitationes et eas quæ Christiano homini in mentem venire solent cum proficisci parat ad Deum, cum dolores semper acres essent et vehementes, deficerentque vires, placida compositus pace quievit x. Kal. Novembr. circa horam sextam vespertinam; et viii. Kal. sepultus est in Ecclesia sancti Gervasii, magno concursu eorum qui dediti sunt studiis literarum. Annum octavum et septuagesimum ferme explevit in altissima tranquillitate, pari veneratione. Firma et incorrupta valetudine per quinquaginta et quinque postremos annos vitæ suæ usus est donec is morbus eum corripuit. Liberos ex uxore habuit omnino decem, sex masculos, feminas quatuor. Ex his hodie supersunt mares duo, P 52 feminae totidem. Philippus natu major est Franciæ Quæstor apud Pictavos. Alter, cui Francisco nomen est, nondum elegit vitæ statum. Catharina et Joanna juxta matrem et fratres sunt. Quod si habitum quoque ejus posteri noscere velint, V 46 tura fuit paulo infra mediocrem, capite apto, oculis venustis

et ignis, decorus aspectu, forma denique praestantissima, et specie liberali. Sanguis et bilis in eo praevalabant, mirabili temperatione ad morum facilitatem et comitatem et ad excellendam in iis studiis in quibus se exercuit. Robustum in tenui gracilique corpore fuisse haec res probat quod in ambulationibus, quantumvis longis, ne in aestate quidem fatigabatur, neque quietem poscebat. Opibus nimis non gaudebat, speciosae contigerant; neque unquam majores concupivit, dictitans iis contentum esse debere hominem literatum quae victum et vestitum darent liberaliter et sumptus ad emendos libros. Amicos, quos multos habebat, ex animo amabat, observantia et officiis retinebat. Inimicos, si quos habuit, contempsit. Toto vitae tempore aequabilis, nulli molestus, nulli gravis, totum se praebens iis qui ejus opem implorabant, facile communicans fructus studiorum suorum, et ad bene merendum quam reposcendum propensior.

Factum est, *Eusebi Clarissime*, quod imperasti. Habes imaginem senis optimi meo penicillo adumbratam. Habes haec expressa signa virtutum ejus. Et quamquam monitore non indigeas, quippe qui quotidie exempla bene vivendi praebes iis qui rectam semitam sequi volunt, hortor tamen te ut semper intuearis in hanc imaginem, semper illius memineris qui te et diligebat et plurimi faciebat. Vale.

Lutetiae Parisiorum Kal. Novembr. MDCLXXXVIII.

CATALOGUS LIBRORUM EDITORUM v 47

A VIRO CLARISSIMO CAROLO DU FRESNE

DOMINO DU CANGE.

Histoire de la Conquete de Constantinople composée par Geoffroy de Ville-Hardouin, avec la suite composée par Philippes Mouskes. *A Paris de l'Imprimerie Royale 1657. fol.*

Traité Historique du Chef de Saint Jean Baptiste. *A Paris chez Sebastien Cramoisy 1665. 4°.*

Histoire de Saint Louis IX. du nom, Roy de France, écrite par Jean Sire de Joinville, avec des Observations

et Dissertations historiques. *A Paris chez Sebastien Mabre-Cramoisy* 1668. fol.

Joannis Cinnami Historiarum Libri VI. et Pauli Silentiarum descriptio S. Sophiae, cum Notis in Nicephorum Bryennium, Annam Comnenam, et Cinnamum. *Parisiis e Typographia Regia* 1670. fol.

Glossarium ad Scriptores mediae et infimae Latinitatis. Accessit Dissertatio de Numismatibus Imperatorum Romanorum. *Parisiis apud Ludovicum Billaine* 1678. fol. 3. vol.

Cyrilli, Philoxeni, aliorumque veterum Glossaria Latino-Graeca et Graeco-Latina. *Parisiis apud Ludovicum Billaine* 1679. fol.

Historia Byzantina duplici commentario illustrata. *Parisiis apud Ludovicum Billaine* 1680. fol.

Joannis Zonarae Annales, cum Notis. *Parisiis e Typographia Regia* 1687. fol. 2. vol.

Glossarium ad Scriptores mediae et infimae Graecitatis. *Lugduni apud Anissonios* 1688. fol. 2. vol.

Chronicon Paschale sive Alexandrinum, cum Notis. *Parisiis e Typographia Regia* 1688. fol.

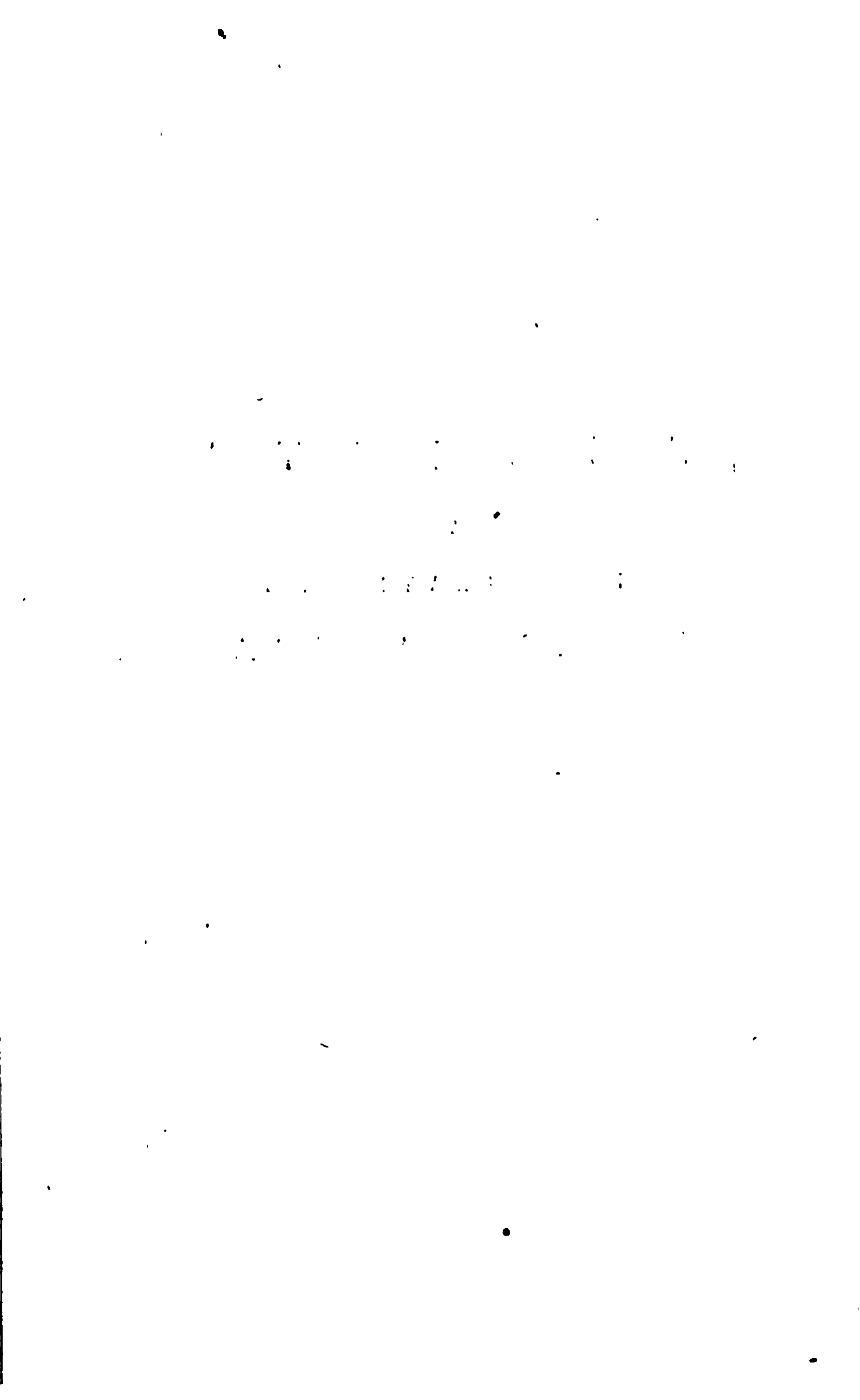

S E L E C T A

A D

I L L U S T R A T I O N E M

C H R O N I C I P A S C H A L I S .

SELECTA QUAE DAM.

P 408
V 321

A D

. ILLUSTRATIONEM

CHRONICI PASCHALIS.

---

eorumdem INDEX.

I. Χρόνων ἀρίθμῆσις καὶ ὁμάς.

Temporum putatio et summa. *Ex Scaligero lib. vii. de emendat. temp. et Uranologio Petavii.*

II. Δήλωσις τῶν ὑποκειμένων κεφαλαίων, πότε καὶ ἐπὶ τίνος αὐτῶν ἕκαστον ἐπληρώθη.

Explicatio subsectorum capitum, quando et sub quo unumquodque contigit. *Ex Uranolog. Petavii.*

III. Imperatorum Romanorum Catalogus ab Augusto ad Constantinum Monomachum. *Vide Notas ad pag. Chronici 187.*

IV. Liber generationis ab Adam usque ad ordinem quae (*sic*) continetur in hoc libro. *Opus quod Hippolito Portuensi adscribi posse duximus in Praefatione: ex editione Henr. Canisii et Philippi Labbei, ad fidem Codicis Collegii Paris. Soc. Jesu recognitum.*

V. Fragmentum ex Eusebii Chronicis. *Ex Codd. Reg. 2431. fol. 17. et 2919. et Colberteo 1350.*

VI. Ex Hesychio, in Nativitatem Christi. *Ex iisdem Codd.*

VII. Ex Anonymo, de Christi Nativitatis et Passionis annis. *Ex Cod. Reg. 2431. fol. 172. v.*

VIII. Σύγγραμμα Εκκλησιαστικὸν περὶ τῶν ὀ μαθητῶν τοῦ Κυρίου, Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου, ἀρχαίου ἀνδρός, etc.

Dorotheus de lxx. Discipulis Domini etc. *Ex Codd. Reg. 2760. et 2819.*

IX. Τῶν ιβ' Ἀποστόλων αἱ πατρίδαι, καὶ τὰ ὀνόματα Τῶν γεννησάντων.

Duodecim Apostolorum patriae, eorumque nomina, ex quibus sunt nati. *Ex Cod. Reg.*

X. Theodoritus Episcopus Tyri, de baptismo Sanctorum Apostolorum et Deiparae. *Ex Chron. MS. Symeonis Logothetae.*

XI. Fragmentum ex Fastis Cuspinianeis, in omis-
sorum specimen.

XII. Descriptio Consulium ex quo primum ordinati sunt, Fastorum Idatianorum lemmate hactenus edita, *ad MS. exemplar Collegii Parisiensis Soc. Jesu recognita, et cum Arnaldi Pontaci Episcopi Vasatensis editione collata.*

XIII. Fasti Graeci ab an. Chr. cxxxviii. ad annum ccclxii. *Ex Cod. Savilliano, et Editione V. C. Henr. Doduelli in Append. ad Dissert. Cyprianic.*

XIV. Fasti Graeci alii, ex apographo Vossiano, ab anno ccxxii. ad annum dcxxx. *Ex edit. ejusdem Doduelli.*

XV. Fragmentum Fastorum ab anno Christi ccv. ad annum cccliv. *Ex Bucherio.*

XVI. Ex temporibus Gallieni, quis, quantum temporis Praefecturam Urbis administraverit, ab anno Christi ccliv. ad annum cccliv. *Ex Bucherio.*

XVII. Catalogus Pontificum Romanorum, in quo Fasti aliquot Consulares recensentur. *Ex Bucherio.*

XVIII. Paschalis centum annorum, ab anno Christi cccxii. ad annum ccccxi. *Ex Bucherio, ubi emaculatus datur.*

XIX. Laterculus Fastorum Consularium, ab Ausonii et Olybrii Consulatu, ad xvii. Post-Consula-

tum Basilii. *Ex Cod. Colbert. 240. et ex edit. Arnaldi Pontaci post Notas in Eusebii Chronicon.*

XX. Laterculus alter Consulium, post Chronicon Senatoris. *Ex eodem Cod. Colbert.*

XXI. Methodus qua invenitur cujusque mensis quaecumque dies, et in quam septimanae feriam incurrit, et in quem annum incidit Bissexus. *Ex Commentario Heraclii Imperatoris in προχειρους Ptolemaei Canones, ex edit. Doduelli V. C.*

XXII. Variæ Lectiones ad binas Epistolas Dionysii Exigui de ratione Paschæ. *Ex variis Codd. MSS. Regio, Colberteio et Petaviano.*

XXIII. De Paschate Judæorum. *Ex Cod. Colberteio.*

XXIV. Argumenta Aegyptiorum, quorum meminit Dionysius Exiguus in Epistola ad Petronium, et Victorius in Canone Paschali. *Ex Cod. Colberteio 240. post Epistolam Paschasini Episcopi ad Papam Leonem.*

XXV. De triplici Graecorum aera, et ea qua utitur Auctor Paschalis Chronici. *Ex Petavio lib. ix. de Doctr. temp. cap. iii.*

XXVI. De duabus Epochis Christi, etc. *Ex eodem Petavio, lib. viii. Auctarii cap. i.*

XXVII. Methodus Epactarum, et Novilunii investigandi ratio, qua utitur Auctor Chronici Paschalis. *Ex eodem, lib. ix. de Doctr. temp. cap. v.*

XXVIII. Methodus ad Paschales terminos sive Judaica Paschata cognoscenda, qua Auctor Chronici Paschalis utitur. *Ex eodem, lib. viii. Auctarii cap. xi.*

XXIX. Laterculus mensium Macedonicorum.

I.

ΧΡΟΝΩΝ ΑΡΙΘΜΗΣΙΣ ΚΑΙ ΟΜΑΣ.

Αδάμ	—	—	—	—	—	ἕτη σλ'	
Σήθ	—	—	—	—	—	σε'	υλε'
Ενωσ	—	—	—	—	—	ρλ'	χκέ'
Καϊνάν	—	—	—	—	—	ρο'	ψλε'
Μαλελεήλ	—	—	—	—	—	ρξε'	ρξ'
Ιαρέδ	—	—	—	—	—	ρξβ'	αρκβ'
Ενώχ	—	—	—	—	—	ρξε'	ασπξ'
Μαθουσαίλα	—	—	—	—	—	ρξξ'	αυνδ'
Λάμεχ	—	—	—	—	—	ρπη'	αχμβ'
Νῶε	—	—	—	—	—	φ'	βρμβ'
Σήμ	—	—	—	—	—	ρ	
Αρφαζάδ	—	—	—	—	—	ρλα'	
Καϊνάν	—	—	—	—	—	ρλ'	
Σάλα	—	—	—	—	—	ρλ'	
Εβερ	—	—	—	—	—	ρλβ'	
Φάλεγ	—	—	—	—	—	ρλ'	
Ραγαῦ	—	—	—	—	—	ρλβ'	
Σερούχ	—	—	—	—	—	ρλ'	
Ναχώρ	—	—	—	—	—	σο'	
Θάερα	—	—	—	—	—	ο'	
Αβραάμ	—	—	—	—	—	ρ'	
Ισαάκ	—	—	—	—	—	ξ'	
Ιακώβ	—	—	—	—	—	πσ'	
Λευί	—	—	—	—	—	μξ'	
Καάθ	—	—	—	—	—	ξβ'	
Αράμ	—	—	—	—	—	οε'	
Μαῦσης	—	—	—	—	—	π'	
Εν τῇ ἐρήμῳ	—	—	—	—	—	μ'	
Ἰησοῦς	—	—	—	—	—	λβ'	
Οἱ πρεσβύτεροι	—	—	—	—	—	ν'	
* γρ. ν' Χουσαρσαθέμ	—	—	—	—	—	* η'	ιγρθ'
Γοθονιήλ	—	—	—	—	—	ν'	ιγρνθ'
Αιγλώμ	—	—	—	—	—	ιη'	ιγροξ'

I.

TEMPORUM PUTATIO ET SUMMA.

Adam	—	—	—	—	ann.	280	
Seth	—	—	—	—	—	205	485
Enos	—	—	—	—	—	190	625
Cainan	—	—	—	—	—	170	795
Malaleel	—	—	—	—	—	165	960
Jared	—	—	—	—	—	162	1122
Enoch	—	—	—	—	—	165	1287
Mathusala	—	—	—	—	—	167	1454
Lamech	—	—	—	—	—	188	1642
Noe	—	—	—	—	—	500	2142
Sem	—	—	—	—	—	100	
Arphaxad	—	—	—	—	—	185	
Cainan	—	—	—	—	—	130	
Sala	—	—	—	—	—	180	
Heber	—	—	—	—	—	132	
Phaleg	—	—	—	—	—	180	
Ragan	—	—	—	—	—	182	
Seruch	—	—	—	—	—	130	
Nachor	—	—	—	—	—	270	
Tharra	—	—	—	—	—	70	
Abraam	—	—	—	—	—	100	
Isaac	—	—	—	—	—	60	
Jacob	—	—	—	—	—	85	
Levi	—	—	—	—	—	47	
Caath	—	—	—	—	—	62	
Aram	—	—	—	—	—	75	
Moyses	—	—	—	—	—	80	
In deserto	—	—	—	—	—	40	
Jesus	—	—	—	—	—	82	
Seniores	—	—	—	—	—	50	
Chusarsathem	—	—	—	—	—	50	8909
Othoniel	—	—	—	—	—	50	8959
Aeglom	—	—	—	—	—	18	8977

	Αώθ	—	—	—	—	—	ν'	,δκζ'
	Σεμεγάρ	—	—	—	—	—	κ'	,δμζ'
	Ιεβουσαιῖοι	—	—	—	—	—	κ'	,δξζ'
	Δεββόρα	—	—	—	—	—	μ'	,δρζ'
	Ωρίφ και Ζήφ	—	—	—	—	—	ζ'	,δριδ'
	Γεδεών	—	—	—	—	—	μ'	,δρνδ'
	Αβιμέλεχ	—	—	—	—	—	γ'	,δρνζ'
	Θόλα	—	—	—	—	—	κβ'	,δροθ'
	Ιαήρ	—	—	—	—	—	κβ'	,δσα'
	Αμμανίται	—	—	—	—	—	ιη'	,δσιθ'
	Ιεφθαέ	—	—	—	—	—	ς'	,δσκε'
P 405	Εσσεβών	—	—	—	—	—	ζ'	,δσλβ'
	Αιλών	—	—	—	—	—	ι'	,δσμβ'
	Αβδών	—	—	—	—	—	η'	,δσν'
	Φιλιστιείμ	—	—	—	—	—	μ'	,δσλ'
	Σαμψώμ	—	—	—	—	—	κ'	,δτι'
	Αναρχίας και ειρήνης	—	—	—	—	—	μ'	,δτυν'
	Ηλι Ιερεύς	—	—	—	—	—	κ'	,δτο'
	Σαμουήλ Ιερεύς	—	—	—	—	—	κ'	,δτλ'
	Σαούλ	—	—	—	—	—	μ'	,δυλ'
	Δαυίδ	—	—	—	—	—	μ'	,δυο'
V 324	Σολομών	—	—	—	—	—	μ'	,δφι'
	Ροβοάμ	—	—	—	—	—	ιζ'	,δφκζ'
	Αβιά	—	—	—	—	—	γ'	,δφλ'
	Ασά	—	—	—	—	—	μα'	,δφοα'
	Ιωσαφάτ	—	—	—	—	—	λθ'	,δχι'
	Ιωράμ	—	—	—	—	—	η'	,δχιη'
	Οχοσίας	—	—	—	—	—	α'	,δχιθ'
	Γοθολία	—	—	—	—	—	ζ'	,δχκς'
	Ιωάς	—	—	—	—	—	μ'	,δχξς'
	Αμασίας	—	—	—	—	—	κθ'	,δχλε'
	Οζίας	—	—	—	—	—	νβ'	,δψμζ'
	Ιωαθάμ	—	—	—	—	—	ις'	,δψξγ'
	Αχάζ	—	—	—	—	—	ις'	,δψοθ'
	Εζεκίας	—	—	—	—	—	κθ'	,δωη'
	Μανασσής	—	—	—	—	—	νε'	,δωξγ'
	Αμώς	—	—	—	—	—	β'	,δωξε'
	Ιωσίας	—	—	—	—	—	λα'	,δωλς'
	Ιωαχάς	—	—	—	—	—	α'	,δωλζ'
	Ιωακείμ	—	—	—	—	—	ια'	,δωη'
	Ιεχονίας	—	—	—	—	—	α'	,δωθθ'
	Σεδεκίας	—	—	—	—	—	ια'	,δωκ'
	Ναβουχοδονόσορ	—	—	—	—	—	κδ'	,δωμδ'
	Ούαλαμαδαράχ	—	—	—	—	—	ε'	,δωμθ'
	Βαλτάσαρ	—	—	—	—	—	γ'	,δωνβ'
	Δαρείος και Αστυάγης	—	—	—	—	—	ιζ'	,δωξθ'

Aoth	—	—	—	—	—	50	4027
Semegar	—	—	—	—	—	20	4047
Jebusaei	—	—	—	—	—	20	4067
Debbora	—	—	—	—	—	40	4107
Oriph et Ziph	—	—	—	—	—	7	4114
Gedeon	—	—	—	—	—	40	4154
Abimelech	—	—	—	—	—	3	4157
Thola	—	—	—	—	—	22	4179
Jaer	—	—	—	—	—	22	4201
Ammanitae	—	—	—	—	—	18	4219
Jephtaë	—	—	—	—	—	6	4225
Essebon	—	—	—	—	—	7	4232
Aelon	—	—	—	—	—	10	4242
Abdon	—	—	—	—	—	8	4250
Philistaei	—	—	—	—	—	40	4290
Sampson	—	—	—	—	—	20	4310
Interregni et pacis	—	—	—	—	—	40	4350
Heli Sacerdos	—	—	—	—	—	20	4370
Samuel Sacerdos	—	—	—	—	—	20	4390
Saül	—	—	—	—	—	40	4430
David	—	—	—	—	—	40	4470
Solomon	—	—	—	—	—	40	4510
Roboam	—	—	—	—	—	17	4527
Abia	—	—	—	—	—	3	4530
Asa	—	—	—	—	—	41	4571
Josaphat	—	—	—	—	—	39	4610
Joram	—	—	—	—	—	8	4618
Ochozias	—	—	—	—	—	1	4619
Gotholia	—	—	—	—	—	7	4626
Joas	—	—	—	—	—	40	4666
Amasias	—	—	—	—	—	29	4695
Ozias	—	—	—	—	—	52	4747
Joatham	—	—	—	—	—	16	4763
Achaz	—	—	—	—	—	16	4779
Ezechias	—	—	—	—	—	29	4808
Manasses	—	—	—	—	—	55	4863
Amos	—	—	—	—	—	2	4865
Josias	—	—	—	—	—	31	4896
Joachaz	—	—	—	—	—	1	4897
Joacim	—	—	—	—	—	11	4908
Jechonias	—	—	—	—	—	1	4909
Sedecias	—	—	—	—	—	11	4920
Nabuchodonosor	—	—	—	—	—	24	4944
Valamadarach	—	—	—	—	—	5	4949
Baltasar	—	—	—	—	—	3	4952
Darius et Astyages	—	—	—	—	—	17	4969

Κῦρος ὁ Πέρσης	—	—	—	—	λβ	,εα'
Καμβύσης	—	—	—	—	η'	,εθ'
Δαρείος ὁ Μῆδος	—	—	—	—	κη'	,ελζ'
Ξέρξης	—	—	—	—	κα'	,ενη'
Αρταξέρξης	—	—	—	—	λγ'	,εθα'
Δαρείος	—	—	—	—	ιδ'	,ερι'
Αρταξέρξης	—	—	—	—	λδ'	,ερμδ'
Ωχος	—	—	—	—	κα'	,ερξέ'
Αρσῆς Ωχος	—	—	—	—	β'	,ερξζ'
Δαρείος	—	—	—	—	ς'	,ερογ'
Αλέξανδρος ὁ Μακεδών	—	—	—	—	ιβ'	,ερπέ'
Πτολεμαῖος ὁ Αἰγύπτου	—	—	—	—	κδ'	,εσθ'
Πτολεμαῖος Φιλαδέλφος	—	—	—	—	λ'	,εσλθ'
Πτολεμαῖος Εὐεργέτης	—	—	—	—	κε'	,εσξδ'
Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ	—	—	—	—	ιζ'	,εσπα'
Πτολεμαῖος Επιφανής	—	—	—	—	κγ'	,ετδ'
P 406 Πτολεμαῖος Φιλομήτωρ	—	—	—	—	λέ'	,ετλθ'
Πτολεμαῖος Εὐεργέτης	—	—	—	—	κθ'	,ετζη'
Πτολεμαῖος Φύσκωνος	—	—	—	—	ις'	,ετπδ'
Πτολεμαῖος Σιδηρίτης	—	—	—	—	θ'	,ετγ'
Πτολεμαῖος, ὁ καὶ Αλέξανδρος	—	—	—	—	γ'	,ετλς'
Πτολεμαῖος ὁ Σωτήρ	—	—	—	—	η'	,ευδ'
Διόνυσος ὁ νέος	—	—	—	—	κη'	,ευλβ'
Κλεοπάτρα	—	—	—	—	κβ'	,ευνδ'
Γάιος Ιούλιος Ρωμαίων	—	—	—	—	δ'	,ευνη'
Καῖσαρ Αὔγουστος	—	—	—	—	νζ'	,εφιε'
Τιβέριος	—	—	—	—	κβ'	,εφλζ'
Γάιος	—	—	—	—	δ'	,εφμα'
Κλαύδιος	—	—	—	—	ιδ'	,εφνε'
Νέρων	—	—	—	—	ιδ'	,εφξθ'
Οὔεσπασιανός	—	—	—	—	ι'	,εφοθ'
Τίτος	—	—	—	—	γ'	,εφπβ'
Δομετιανός	—	—	—	—	ιε'	,εφλζ'
Νέρουας	—	—	—	—	α'	,εφλη'
Τραϊανός	—	—	—	—	ση'	,εχισ'
Αδριανός	—	—	—	—	κα'	,εχλζ'
Αἴλιος Αντωνῖνος	—	—	—	—	κ'	,εχνζ'
Μάρκος Αντωνῖνος	—	—	—	—	ις'	,εχογ'
V 325 Κόμοδος	—	—	—	—	ιβ'	,εχπε'
* γε. * Σεουήρος	—	—	—	—	ση'	,εψγ'
Σευήρος Αντώνιος Καρακάλλου	—	—	—	—	ζ'	,εψι'
Αντώνιος ἄλλος	—	—	—	—	δ'	,εψιδ'
Αλέξανδρος Μαμέας	—	—	—	—	ιδ'	,εψκζ'
Μαξιμῖνος	—	—	—	—	γ'	,εψλ'
Γορδιανός	—	—	—	—	ς'	,εψλς'
Φίλιππος	—	—	—	—	ς'	,εψμβ'

Cyrus Persa	—	—	—	—	82	5001
Cambyses	—	—	—	—	8	5009
Darius Medus	—	—	—	—	28	5087
Xerxes	—	—	—	—	21	5058
Artaxerxes	—	—	—	—	88	5091
Darius	—	—	—	—	19	5110
Artaxerxes	—	—	—	—	84	5144
Ochus	—	—	—	—	21	5165
Arses Ochus	—	—	—	—	2	5167
Darius	—	—	—	—	6	5178
Alexander Macedo	—	—	—	—	12	5185
Ptolemaeus Aegypti	—	—	—	—	24	5209
Ptolemaeus Philadelphus	—	—	—	—	80	5239
Ptolemaeus Evergetes	—	—	—	—	25	5264
Ptolemaeus Philopator	—	—	—	—	17	5281
Ptolemaeus Epiphanes	—	—	—	—	23	5304
Ptolemaeus Philometor	—	—	—	—	85	5339
Ptolemaeus Evergetes	—	—	—	—	29	5368
Ptolemaeus Physconis	—	—	—	—	16	5384
Ptolemaeus Siderites	—	—	—	—	9	5398
Ptolemaeus, qui et Alexander	—	—	—	—	3	5396
Ptolemaeus Soter	—	—	—	—	8	5404
Bacchus novus	—	—	—	—	28	5432
Cleopatra	—	—	—	—	22	5454
C. Julius Romanorum	—	—	—	—	4	5458
Caesar Augustus	—	—	—	—	57	5515
Tiberius	—	—	—	—	22	5537
Caïus	—	—	—	—	4	5541
Claudius	—	—	—	—	14	5555
Nero	—	—	—	—	14	5569
Vespasianus	—	—	—	—	10	5579
Titus	—	—	—	—	3	5582
Domitianus	—	—	—	—	15	5597
Nerva	—	—	—	—	1	5598
Trajanus	—	—	—	—	18	5616
Adrianus	—	—	—	—	21	5637
Aelius Antoninus	—	—	—	—	20	5657
Marcus Antoninus	—	—	—	—	16	5673
Commodus	—	—	—	—	12	5685
Severus	—	—	—	—	18	5708
Antonius Caracalla	—	—	—	—	7	5710
Antonius alter	—	—	—	—	4	5714
Alexander Mameae	—	—	—	—	14	5727
Maximianus	—	—	—	—	3	5730
Gordianus	—	—	—	—	6	5736
Philippus	—	—	—	—	6	5742

Δέκιος	—	—	—	—	—	α'	,εψμγ'
Γάλλος καὶ Βολουσιανός	—	—	—	—	—	β'	,εψμε'
Οὐαλεριανός καὶ Γαλῖνος	—	—	—	—	—	ιε'	,εψξ'
Κλαύδιος	—	—	—	—	—	α'	,εψξά'
Αὐρίλλιος	—	—	—	—	—	ς'	,εψξζ'
Πρόβος	—	—	—	—	—	ζ'	,εψοδ'
Κᾶρος καὶ Καρῖνος	—	—	—	—	—	β'	,εψος'
Διοκλητιανός	—	—	—	—	—	κ'	,εψλς'
Κωνσταντῖνος	—	—	—	—	—	λβ'	,εωκη'
Κωνσταντῖος	—	—	—	—	—	κβ'	,εωνβ'
Ιουλιανός	—	—	—	—	—	γ'	,εωνε'
Ιοβιανός	—	—	—	—	—	α'	,εωνς'
Οὐαλεντινιανός	—	—	—	—	—	ι'	,εωξς'
Οὐάλης	—	—	—	—	—	δ'	,εωο'
Θεοδόσιος	—	—	—	—	—	ις'	,εωπς'
Αρκάδιος	—	—	—	—	—	ιδ'	,εωδ'
Θεοδόσιος ὁ νέος	—	—	—	—	—	μβ'	,εωμβ'
Μαρτιανός	—	—	—	—	—	ς'	,εωμη'
Λέων	—	—	—	—	—	νη'	,εωξς'
Ζήνων	—	—	—	—	—	ιζ'	,εωπγ'
P 407 Αναστάσιος	—	—	—	—	—	κζ'	,σι'
Ιουστῖνος	—	—	—	—	—	θ'	,σιθ'
Ιουστινιανός	—	—	—	—	—	λη'	,σνζ'
Ιουστῖνος νέος	—	—	—	—	—	ιγ'	,σο'
Τιβέριος	—	—	—	—	—	δ'	,σοδ'
Μαυρίκιος	—	—	—	—	—	κ'	,σλδ'
Φωκᾶς	—	—	—	—	—	η'	,σρβ'
Ηράκλειος	—	—	—	—	—	λα'	,σρλγ'
Κωνσταντῖνος	—	—	—	—	—	α'	,σρλδ,
Κωνσταντῖνος	—	—	—	—	—	κζ'	,σρξά'
Κωνσταντῖνος	—	—	—	—	—	ιζ'	,σροη'
Ιουστινιανός	—	—	—	—	—	ι'	,σροπη'
Λέων	—	—	—	—	—	γ'	,σρλα'
Τιβέριος ὁ καὶ Αψίμαρος	—	—	—	—	—	ζ'	,σρλη'
Ιουστινιανός πάλιν	—	—	—	—	—	ς'	,σσοδ'
Φιλιππικὸς, ὁ καὶ Βαρδάνης	—	—	—	—	—	β'	,σσος'
Αρτέμιος, ὁ καὶ Αναστάσιος	—	—	—	—	—	γ'	,σσοθ'
Θεοδόσιος ὁ Ατραμυτηνός	—	—	—	—	—	α'	,σσοι'
Λέων, ὁ καὶ Κόνων	—	—	—	—	—	κε'	,σσολε'
Αρταύασδος	—	—	—	—	—	γ'	,σσολη'
Κωνσταντῖνος, υἱὸς Λέοντος	—	—	—	—	—	λα'	,σσοξθ'
Λέων, υἱὸς Κωνσταντίνου	—	—	—	—	—	ε'	,σσοοδ'
Κωνσταντῖνος, υἱὸς Λέοντος σὺν τῇ μητρὶ Εἰρήνῃ	—	—	—	—	—	ι'μβ'	,σσοπδ'
Κωνσταντῖνος μόνος	—	—	—	—	—	ς'μθ'	,σσοη'
Εἰρήνη ἢ μήτηρ αὐτοῦ πάλιν	—	—	—	—	—	β'μς'	,σσοηβ'
Νικηφόρος	—	—	—	—	—	η'μθ'	,σστα'

Decius	—	—	—	—	—	1	5743
Gallus et Volusianus	—	—	—	—	—	2	5745
Valerianus et Galienus	—	—	—	—	—	15	5760
Claudius	—	—	—	—	—	1	5761
Aurelianus	—	—	—	—	—	6	5767
Probus	—	—	—	—	—	7	5774
Carus et Carinus	—	—	—	—	—	2	5776
Diocletianus	—	—	—	—	—	20	5796
Constantinus	—	—	—	—	—	32	5828
Constantius	—	—	—	—	—	22	5852
Julianus	—	—	—	—	—	3	5855
Jovianus	—	—	—	—	—	1	5856
Valentinianus	—	—	—	—	—	10	5866
Valens	—	—	—	—	—	4	5870
Theodosius	—	—	—	—	—	16	5886
Arcadius	—	—	—	—	—	14	5900
Theodosius Junior	—	—	—	—	—	42	5942
Marcianus	—	—	—	—	—	6	5948
Leo	—	—	—	—	—	18	5966
Zeno	—	—	—	—	—	17	5983
Anastasius	—	—	—	—	—	27	6010
Justinus	—	—	—	—	—	9	6019
Justinianus	—	—	—	—	—	38	6057
Justinus Junior	—	—	—	—	—	13	6070
Tiberius	—	—	—	—	—	4	6074
Mauricius	—	—	—	—	—	20	6094
Phocas	—	—	—	—	—	8	6102
Heraclius	—	—	—	—	—	31	6133
Constantinus	—	—	—	—	—	1	6134
Constantinus	—	—	—	—	—	27	6161
Constantinus	—	—	—	—	—	17	6178
Justinianus	—	—	—	—	—	10	6188
Leo	—	—	—	—	—	3	6191
Tiberius, qui et Apsimarus	—	—	—	—	—	7	6198
Justinianus iterum	—	—	—	—	—	6	6204
Philippus, qui et Bardanes	—	—	—	—	—	2	6206
Artemius, qui et Anastasius	—	—	—	—	—	3	6209
Theodosius Atramytenus	—	—	—	—	—	1	6210
Leo, qui et Cono	—	—	—	—	—	25	6235
Artavasdus	—	—	—	—	—	3	6238
Constantinus, Leonis F.	—	—	—	—	—	31	6269
Leo, Constantini F.	—	—	—	—	—	5	6274
Constantinus, Leonis F. cum matre Irene	—	—	—	—	—	10, m. 2	6284
Constantinus solus	—	—	—	—	—	6, m. 9	6290
Irene illius mater rursus	—	—	—	—	—	2, m. 6	6292
Nicephorus	—	—	—	—	—	8, m. 9	6301

	Σταυράκιος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ	—	—	—	β'	,στγ'
	Μιχαήλ καὶ Θεοφύλακτος	—	—	—	β'	,στε'
	Λέων ὁ Ἀρμέντης	—	—	—	ζ'	,στιβ'
	Μιχαήλ	—	—	—	θ'	,σπα'
	Θεόφιλος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ	—	—	—	ιβ'	,σπλγ'
V 326	Μιχαήλ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, σὺν τῇ μητρὶ Θεοδώρᾳ	—	—	—	ιδ'	
	Μιχαήλ μόνος	—	—	—	ια'	
	Μιχαήλ καὶ Βασίλειος	—	—	—	α'	
	Βασίλειος ὁ Θραῖξ	—	—	—	ιδ'	
	Λέων καὶ Ἀλέξανδρος, υἱοὶ αὐτοῦ	—	—	—	κς'	
	Ἀλέξανδρος καὶ Κωνσταντῖνος	—	—	—	α'	
	Κωνσταντῖνος μόνος	—	—	—	ζ'	
	Κωνσταντῖνος καὶ Ρωμανός					

P 408 Περὶ τῶν ἕξ χιλιετηρίδων, πότε τούτων ἐκάστη, καὶ ἐπὶ τίνος πεπλήρωται.

Η α'	ἐν τῷ τοῦ Ἰαρέδ ἔτει	—	—	—	μ'
Η β'	ἐν τῷ τοῦ Νῶε ἔτει	—	—	—	τη'
Η γ'	ἐν τῷ τοῦ Ραγαῦ ἔτει	—	—	—	ηθ'
Η δ'	ἐν τῷ τοῦ Ἀώθ ἔτει	—	—	—	κγ'
Η ε'	ἐν τῷ τοῦ Κύρου τοῦ Πέρσου ἔτει	—	—	—	λα'
Η ς'	ἐν τῷ τῆς Βασιλείας τοῦ Ἀναστασίου ἔτει				ις'

Περὶ τῶν ἰα' περιόδων τῶν ἀπὸ φλβ' ἐτῶν, πότε, καὶ ἐπὶ τίνος ἐκάστη τούτων πεπλήρωται.

Η α'	ἐν τῷ τοῦ Ἐνώς ἔτει	—	—	—	ηζ'	,φλβ'
Η β'	ἐν τῷ τοῦ Ἰαρέδ ἔτει	—	—	—	ρλ'	,αξδ'
Η γ'	ἐν τῷ τοῦ Λαμὲχ ἔτει	—	—	—	ρμβ'	,αφλς'
Η δ'	ἐν τῷ τοῦ Νῶε ἔτει	—	—	—	υπς'	,βρπη'
Η ε'	ἐν τῷ τοῦ Ἐβερ ἔτει	—	—	—	κγ'	,βλξ'
Η ς'	ἐν τῷ τοῦ Ναχωρ ἔτει	—	—	—	κθ'	,γρλβ'
Η ζ'	ἐν τῷ τοῦ Ἀράμ ἔτει	—	—	—	νη'	,γψκδ'
Η η'	ἐν τῷ τοῦ Φιλιστιαίων ἔτει	—	—	—	ς'	,δονς'
Η θ'	ἐν τῷ τοῦ Ἐζεκία ἔτει	—	—	—	ο'	,δψπη'
Η ι'	ἐν τῷ τοῦ Φιλομήτορος ἔτει	—	—	—	ις'	,ετκ'
Η ια'	ἐν τῷ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου ἔτει				κθ'	,εωνβ'

Stauracius, Nicephori F.	—	—	—	2	6303
Michael et Theophylactus	—	—	—	2	6305
Leo Armenius	—	—	—	7	6312
Michael	—	—	—	9	6321
Theophilus, Michaelis F.	—	—	—	12	6333
Michael, Theophili F. cum matre Theodora				14	
Michael solus	—	—	—	11	
Michael et Basilius	—	—	—	1	
Basilius Thrax	—	—	—	19	
Leo et Alexander, Basili filii				26	
Alexander et Constantinus	—	—	—	1	
Constantinus solus	—	—	—	7	
Constantinus et Romanus					

De sex millenariis, quando singuli, et in quo desinant.

I in anno Jared	—	—	—	—	40
II in anno Noe	—	—	—	—	308
III in anno Ragau	—	—	—	—	99
IV in anno Aoth	—	—	—	—	23
V in anno Cyri Persae	—	—	—	—	31
VI in anno Anastasii	—	—	—	—	17

De periodis xi, quarum singulae annis constant 10XXXII. quando, et ubi unaquaeque desinat.

I in anno Enos	—	—	—	—	97	532
II in anno Jared	—	—	—	—	130	1064
III in anno Lamech					142	1596
IV in anno Noe	—	—	—	—	486	2128
V in anno Heber	—	—	—	—	23	2660
VI in anno Nachor					29	3192
VII in anno Aram	—	—	—	—	58	8724
VIII in anno Philistaeorum					6	4256
IX in anno Ezechiae	—	—	—	—	70	4788
X in anno Philometoris	—	—	—	—	16	5320
XI in anno imperii Constantini	—	—	—	—	24	5852

II.

V 327

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ,

ΠΟΤΕ, ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΙΝΟΣ ΑΤΤΩΝ ΕΚΑΣΤΟΝ ΕΠΛΗΡΩΘΗ.

Εν ἔτει πα' Μωσέως, ἢ τ' ἀπὸ Αἰγύπτου γέγονεν ἔξοδος, καὶ τὸ πρῶτον Πάσχα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς πρῶτον μῆνα, λέγω δὴ τὸν Νισάν. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ* ,γωκζ'.

* γρ. γωκβ'.

Εν ἔτει ιβ' Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, εἰσῆλθεν ἐν τῇ γῆ τῆς ἐπαγγελίας εἰς τὰ ἅγια τῶν ἀγίων ὁ Ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν ι' τοῦ ζ' μηνὸς, ἢ γουν τοῦ* Θερσί. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,γωξγ'.

* Θεσρὶ

* Ἰηβ...

Scalig.

Εν ἔτει κ' τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ, ὁ* Ἰεβουλαῖος ἤρξατο καθ' Εβραίους ψηφίζεσθαι, τοῦτ' ἔστιν ἡ πεντηκονταετηρίς. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ* ,γωπς'.

* γρ.

γωπβ'.

Εν ἔτει δ' τῆς βασιλείας Σολομῶντος, ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις ἤρξατο οἰκοδομεῖσθαι ναός. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,δυοδ'.

P. 409

Εν ἔτει γ' τῆς βασιλείας Ἰωακεῖμ, τὸ πρῶτον ἔτος ψηφίζεται τῆς εἰς Βαβυλῶνα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀποικίας. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,δϞδ'.

* γρ. αἰχμα-
λώσεως.

Εν ἔτει ια' τοῦ Κύρου τοῦ Πέρσου τὸ τῆς* αἰχμαλωτίας τελευταῖον ἔτος συνεπληρώθη, ἢ γουν τὸ ο'. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,δϞε'.

Εν ἔτει γ' τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Μήδου, ὑπὸ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσέδεκ καὶ Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις αὐθις ὠκοδομήθη ναός. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,εια'.

* γρ. αὐτοῦ

τοῦ

Εν ἔτει β' τῆς βασιλείας* Ἀυγούστου Καίσαρος, αἱ Ἰνδικτοὶ ἤρξαντο ψηφίζεσθαι, καὶ οἱ τῶν Ῥωμαίων μῆνες οὐ πρότερον ἢ κατ' ἐκείνο καιροῦ πρὸς αὐτῶν ἐπινοηθέντες. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,ευξ'.

Εν ἔτει μγ' αὐτοῦ, γεννᾶται καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπὲρ ἡμᾶς μονογενὴς τοῦ Πατρὸς υἱός, Ἰησοῦς Χριστός, καὶ φύσει γίνεται δι' ἡμᾶς τέλειος ἄνθρωπος, φύσει τέλειος δι' ἑαυτὸν ὑπάρχων Θεός. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,εφα'.

Εν τῇ ιε' τῆς βασιλείας Τιβερίου, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτίζεται, καὶ τὴν ἐν Πνεύματι ἀγίῳ τοῖς πιστεύουσιν υἰοθεσίαν χαρίζεται. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,εφλ'.

Εν ἔτει ιθ' τοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ σωτήριον ἵεται πάθος, ἀπάθειαν ἐντεῦθεν τῇ ἡμετέρᾳ φύσει δωρούμενος. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,εφλδ'.

Εν ἔτει κ' τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου, ἡ ἐν Νικαίᾳ γέγονε Σύνοδος. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,εωις', τῶν ἀπὸ Χριστοῦ δὲ τὸ τισ'.

II.

EXPLICATIO SUBJECTORUM
CAPITUM,

QUANDO, ET SUB QUO UNUMQUODQUE CONTIGIT.

Anno Moysis octogesimo primo, incidit migratio Israëli-
rum ex Aegypto; nec non eorum Pascha primum in primo eo-
rundem mense, hoc est Nisan. Anno ab Adamo 3827.

Anno duodecimo Jesu filii Nave, ingressus est in terra pro-
missa in Sancta sanctorum summus Pontifex decima die mensis
septimi, qui est Tisri. Erat autem annus Adami 3863.

Anno xxv. ejusdem Jesu, Jobelaeus ab Hebraeis putari
coeptus est, hoc est quinquagenarius orbis annorum. Erat annus
Adami 3886.

Anno iv. regni Solomonis, coeptum est aedificari templum
Hierosolymitanum, anno Adami 4474.

Anno tertio regni Joacim, primus numerari incipit depor-
tationis Israëliitarum in Aegyptum. Erat ab Adamo 4900.

Anno Cyri Persae undecimo, ultimus captivitatis annus
desiit, videlicet septuagesimus, qui est ab Adamo 4970.

Anno tertio regni Darii Medi, ab Jesu filio Josedec, et Zoro-
babele filio Salathielis Hierosolymitanum templum instauratur,
anno Adami 5011.

Anno secundo Imperii Augusti Caesaris numerari coeperunt
Indictiones, Romanique menses tum primum ab illis excogitati,
anno Adami 5460.

Anno Augusti XLIII. nascitur secundum nos qui supra nos
est unigena patris filius Jesus Christus, ac natura propter nos
perfectus fit homo, qui natura per sese perfectus erat Deus,
anno Adami 5501.

Anno xv. Tiberii in Jordane baptizatur, et adoptionem Spi-
ritus sancti credentibus largitur, anno Adami 5530.

Anno xix. Tiberii ejusdem ad salutiferam passionem venit,
impassibilitatem ex ea naturae nostrae conferens, anno Adami
5534.

Anno Constantini xx. Nicaeae Synodus habita est, anno
Adami 5816. Christi 316.

Ἐν ἔτει β' τῆς βασιλείας Θεοδοσίου, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει γέγονε Σύνοδος. Ἦν δὲ τῶν μὲν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,εωβ'. τῶν δὲ ἀπὸ Χριστοῦ τὸ τοβ'.

Ἐν ἔτει ιγ' τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ νέου ἡ ἐν Εφέσῳ τὸ πρότερον γέγονε Σύνοδος. Ἦν δὲ τῶν μὲν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,εϞιγ'. τῶν δὲ ἀπὸ Χριστοῦ τὸ υιγ'.

Ἐν ἔτει α' τῆς βασιλείας Μαρκιανουῦ ἡ ἐν Καλχηδόνι γέγονε Σύνοδος. Ἦν δὲ τῶν μὲν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,εϞμγ'. τῶν δὲ ἀπὸ Χριστοῦ υμγ'.

Ἐν ἔτει κς' βασιλείας Ιουστινιανουῦ ἡ ε' γέγονε Σύνοδος. Ἦν δὲ τῶν μὲν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,σμεί. τῶν δὲ ἀπὸ Χριστοῦ φμέ'.

P 410
V 328

III.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΡΩΜΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ, ΟΙ ΕΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝ ΕΝ Τῇ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡῃ ΡΩΜῃ.

Αὔγουστος Οκτάβιος. Ἐπὶ τούτου ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς· ἐκράτησεν δὲ Αὔγουστος ἔτη νζ'.

Τιβέριος, ἔτη κβ'.

Γάιος, ἐσφάγη ἐν Ρώμῃ· ὃς ἐκράτησεν ἔτη δ'.

Κλαύδιος, ἐσφάγη ὁμοίως· ὃς ἐκράτησεν ἔτη ιδ'.

Νέρων, ἔτη ιδ'.

Γάλβας, ἔτη γ'.

Οθων, μῆνας γ'.

Βιτέλλιος, μῆνας η'.

Ούεσπασιανὸς, ἔτη ι'.

Τίτος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἔτη γ'.

Δομιτιανὸς, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ Παλατίῳ, ἔτη ιε'.

Νέρουας, ἔτος α', μῆνας δ'.

Τραϊανὸς, ἔτη ιθ'.

Ἀδριανὸς Αἴλιος, κα'.

Ἀντωνῖνος, κγ'.

Μάρκος Αὐρηλῖος, ιθ'.

Ἀντωνῖνος, καὶ Βῆρος, ιβ'.

Κόμμοδος, ἐσφάγη ἐν Παλατίῳ, κγ'.

Περτίναξ, ἐσφάγη ἐν Παλατίῳ.

Ἐσβῆρος καὶ Ἀντωνῖνος κς'.

Ἐπὶ τούτου, Λεονίδης ὁ πατὴρ Δριγένους τοῦ αἰρετικοῦ ἐμαρτύρησεν.

Ἀντωνῖνος Καρακάλλος, ἐσφάγη, ζ'.

Μακρίνος, ἐσφάγη, α'.

Ἀντωνῖνος ἄλλος, ἐσφάγη ἐν Ρώμῃ, δ'.

Anno secundo Theodosii, Constantinopoli celebrata est Synodus, anno Adami 5872. Christi 372.

Anno XIII. Theodosii Junioris, Ephesina prima Synodus habita est, anno 5913. Christi 413.

Anno primo imperii Marciani, Calchedonense Concilium celebratur, anno ab Adamo 5943. a Christo 443.

Anno XXVI. imperii Justiniani, Quinta Synodus habita est, ab Adamo anno 6045. a Christo 545.

III.

IMPERATORES ROMANI QUI IN ANTIQUA ROMA REGNAVERUNT.

Octavius Augustus. Eo regnante, Christus natus est: imperavit vero Augustus annos LVII.

Tiberius ann. XXII.

Caïus, Romae interfectus est: is imperavit ann. IV.

Claudius, pariter interfectus est: is imperavit ann. XIV.

Nero, ann. XIV.

Galba, ann. III.

Otho, menses III.

Vitellius, menses III.

Vespasianus, ann. X.

Titus, ejus filius, ann. II.

Domitianus, illius frater, in Palatio interfectus, ann. XV.

Nerva, ann. I. menses IV.

Trajanus ann. XIX.

Adrianus Aelius XXI.

Antoninus XXIII.

Marcus Aurelius ann. XIX.

Antoninus et Verus ann. XII.

Commodus, occisus est in Palatio, ann. XXIII.

Pertinax, interfectus est in Palatio...

Severus et Antoninus, ann. XXV.

Illo regnante, Leonides Origenis haeretici pater martyrium subiit.

Antoninus Caracallus, interfectus est, ann. VII.

Macrinus, interfectus est, ann. I.

Antoninus alius, Romae interfectus est, ann. IV.

- Ἀλέξανδρος ὁ Μαμαίας, ἐσφάγη, ιγ'.
 Μάξιμος, ὃς ἐσφάγη ἐν Ἀκυλία, γ'.
 Πομπῖνος σὺν Ἀλβίνῳ, μῆνας γ'.
 Γορδιανὸς ἤγγεν ἑαυτὸν ἐν Ἀφρικῇ· ὃς ἐκράτησε ς'.
 Φίλιππος, ὃς ἐσφάγη ἐν κήποις Βεριανοῖς, ζ'.
 Δέκιος, ἐσφάγη ἐν τῷ φόρῳ, α'.
 Γάλλος καὶ Βολουσιανὸς, β'.
 Γαλεριανὸς καὶ Γαλιηνὸς, ιε'.
 P 411 Κλαύδιος, ἔτη α'.
 Ἀβριλιανὸς, ς'.
 Τάκητος καὶ Φλωριανὸς, μῆνας ς'.
 Πρόβος, ζ'.
 Κάρος, σὺν υἱέσι Καρίνῳ καὶ Νουμεριανῷ, β'.
 Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ερκούλιος, κδ'.
 V 329 Μαξιμιανὸς ὁ Γαλέριος, καὶ Μαξέντιος ὁ υἱὸς τοῦ Ερκουλίου, θ'.
 Ομοῦ ἔτη τνθ', καὶ μῆνας ς'.
 Ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου Παρουσίας, ἕως ἀναδείξεως τοῦ Μεγάλου
 Κωνσταντίνου, ἔτη τίζ' καὶ μῆνας ς'.
 Καὶ ὅσοι ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐβασίλευσαν Βασιλεῖς Ρωμαῖοι Χριστιανοὶ
 ὀρθόδοξοι.
 Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας, ἔτη λβ'.
 Κωνσταντῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀρειανὸς, κδ'.
 Ιουλιανὸς ὁ παραβάτης, β', καὶ ἡμισυ.
 Ιωβιανὸς, α'.
 Οὐαλεντινιανὸς, ια'.
 Οὐάλης, Ἀρειανὸς, ιδ'.
 Θεοδόσιος ὁ Μέγας καὶ Γρατιανὸς ἐν Ρώμῃ, καὶ Οὐαλεντινιανὸς
 ὁ νέος ις'.
 Ἀρκάδιος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἐν Ρώμῃ, κε', μῆνας γ'.
 Θεοδόσιος, Ἀρκαδίου υἱὸς, σὺν Εὐδοκίᾳ τῇ γαμετῇ αὐτοῦ, καὶ
 ἀδελφῇ Πουλχερίᾳ, μβ'.
 Μαρκιανὸς, ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, σὺν τῇ γαμετῇ αὐτοῦ Πουλχερίᾳ,
 κτίζει τὰ Χαλκοπράτεια, καὶ τὰς Βλαχέρνας, ς'.
 Λέων ὁ μέγας, ἔτη ιη'.
 Λέων μικρὸς, α'.
 Ζήνων Ἀζέφα, ἐπικληθεὶς ἀγόνατος, καὶ ὁ υἱός, ις'.
 Ἀναστάσιος, ὁ καλούμενος ὁ Δίκωρος, κς'.
 Ιουστῖνος ὁ πρῶτος, θ'.
 Ιουστινιανὸς ὁ πρῶτος. Οὗτος κτίζει τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν.
 ἔτη λη'.
 Ιουστῖνος ὁ νέος, ιγ'.
 Τιβερίος καὶ Κωνσταντῖνος, δ'.
 Μαυρίκιος, ἔτη κ'.
 Φωκᾶς, ὁ τύραννος Μαυρικίου, η'.
 Ἡράκλειος, Μονοθελίτης, λα'.
 Κωνσταντῖνος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, α'.

- Alexander Mammaeae filius, interfectus est, ann. XIII.
 Maximus, is Aquileiae interfectus est, ann. III.
 Pompinus cum Albino, menses III.
 Gordianus, laqueo sibi gulam fregit in Africa. Is imperavit ann. VI.
 Philippus. Is interfectus est in hortis Verianis, ann. VII.
 Decius, interfectus est in Foro, ann. I.
 Gallus et Volusianus, ann. II.
 Galerianus et Galienus, ann. XV.
 Claudius, ann. I.
 Aurelianus, ann. VI.
 Tacitus et Florianus, menses VI.
 Probus, ann. VII.
 Carus, cum filiis Carino et Numeriano, ann. II.
 Diocletianus et Maximianus Herculus, ann. XXIV.
 Maximianus Galerius, et Maxentius Heraclii filius, ann. IX. Col-
 liguntur anni CCCLIX. et menses VI.
 A Christi Nativitate, usque ad inaugurationem Constantini Ma-
 gni, anni CCCXVII. menses VI.
 Deinceps quotquot Byzantii regnarunt Imperatores Romani Chri-
 stiani orthodoxi.
 Constantinus Magnus, ann. XXXII.
 Constantius illius filius, Arianus, ann. XXIV.
 Julianus Apostata, ann. II. et dimidium.
 Jovianus, ann. I.
 Valentinianus, ann. XI.
 Valens, Arianus, ann. XIV.
 Theodosius Magnus et Gratianus Romae, et Valentinianus Junior,
 ann. XVI.
 Arcadius, filius illius, ann. XXV. menses III.
 Theodosius, Arcadii filius, cum Eudocia uxore, et sorore sua
 Pulcheria, ann. XLII.
 Marcianus, illius affinis, cum uxore Pulcheria condidit Chalco-
 pratia et Blachernas, ann. VI.
 Leo Magnus, ann. XVIII.
 Leo Minor, ann. I.
 Zeno Azepha, cognominatus absque genibus, et filius, ann. XVII.
 Anastasius cogn. Dicorus, ann. XXVII.
 Justinus I. ann. IX.
 Justinianus I. Hic condidit magnam Ecclesiam, ann. XXXIX.
 Justinus Junior, ann. XIII.
 Tiberius, ann. VI.
 Mauricius, ann. XX.
 Focas, tyrannus Mauricii, ann. VIII.
 Heraclius, Monothelita, ann. XXXI.
 Constantinus, illius filius, ann. XXVII.

- Κωνσταντῖνος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ὁ τῆς ε' Συνόδου Πατριάρχης Γεώργιος, ιε'.
- Ιουστινιανὸς, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ Ρινοκόπτης, γ'.
- Λεόντιος, γ'.
- P 412 Αψίμαρος, ὁ καὶ Τιβέριος, ζ'.
- Ιουστινιανὸς πάλιν ὁ Ρινοκοπηθεὶς τὸ β', ε'.
- Φιλιππικὸς, ὁ καὶ Βαρδανίσκος, β'.
- Αρτέμιος, ὁ καὶ Αναστάσιος, α', β'.
- Θεοδόσιος ὁ Ατραμυτηνός, α'.
- Λέων ὁ Εἰκονοκλάστης ὁ Ἰσαύρος, κε'.
- Κωνσταντῖνος ὁ Καβαλῖνος ὁ εἰκονοκλάστης, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ δυσσεβῆς, λε'.
- Λέων, ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ ἐκ τῆς Χαζάρης, ε'.
- Κωνσταντῖνος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, σὺν Εἰρήνῃ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ὅς κτίζει τὴν Ποσέως, ι'.
- Κωνσταντῖνος ὁ αὐτὸς μόνος κατεβίβασε τὴν μητέρα, ζ'.
- Εἰρήνη μήτηρ αὐτοῦ μόνη τὸ β', ἔτη ε'.
- Νικηφόρος, θ'.
- Σταυράκιος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, μῆνας β', ἡμέρας ι'.
- Μιχαὴλ, ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, β'.
- V 890 Λέων ὁ δυσσεβῆς καὶ θηριογνώμων, ὁ σφαγεὶς εἰς τὸν Κυριακὸν, ζ' καὶ ἡμισυ.
- Μιχαὴλ ἄλλος ὁ Τραυλὸς, ια'.
- Θεόφιλος ὁ αἰρετικὸς, ιβ'.
- Μιχαὴλ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, σὺν Βασιλείῳ τῷ Μακεδόνι, ιε'.
- Βασίλειος Αὐτοκράτωρ, κ'.
- Λέων, σὺν τῷ υἱῷ Κωνσταντίνῳ, καὶ Ἀλέξανδρος ἀδελφὸς αὐτοῦ.....
- Ἀλέξανδρος, ὁ ἀδελφὸς Λέοντος, ἔτη α', μῆνα α'.
- Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Λέοντος ὁ Πορφυρογέννητος μετὰ Νικολάου Πατριάρχου τοῦ ἐπίκλην Δογγοβάροῦ, ὁ ἐπίτροπος* Ἀλεξανδρείας, διὰ τὸ εἶναι τὸν Κωνσταντῖνον παῖδα, ζ'.
- Ρωμανὸς ὁ γέρον, ὁ ἐλθὼν μετὰ τὴν χιλιάδα, σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ Χριστοφόρῳ, Στεφάνῳ, καὶ Κωνσταντίνῳ τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ τῷ Πορφυρογεννήτῳ, κς'.
- Κωνσταντῖνος Πορφυρογέννητος, σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ρωμανῷ, ιε'.
- Ρωμανὸς, ὁ υἱὸς Κωνσταντίνου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου, γ'.
- Νικηφόρος, ὁ καὶ Φωκάς, σὺν τῷ Βασιλείῳ καὶ Κωνσταντίνῳ, ε' καὶ ἡμισυ.
- Βασίλειος, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου, να'.
- Κωνσταντῖνος, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἔτη γ'.
- Ρωμανὸς Ἀργυρὸς, ἔτη ε', μῆνας ε'.
- Μιχαὴλ ὁ νέος ὁ Παφλαγῶν, ἔτη ζ', μῆνας η'.
- Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος, ἔτη οβ', μῆνας ζ'.

- Constantinus illius filius. vi. Synodo Patriarc. Georgius praefuit,
ann. xvi.
- Justinianus, illius filius, naso truncatus, ann. iiii.
- Leontius, ann. iiii.
- Apsimarus, qui et Tiberius, ann. vii.
- Justinianus naso truncatus iterum, ann. vi.
- Philippicus, qui et Bardaniscus, ann. ii.
- Artemius, qui et Anastasius, ann. ii.
- Theodosius Atramytenus, ann. i.
- Leo Iconoclasta Isaurus, ann. xxiv.
- Constantinus Caballinus Iconoclasta, illius filius, impius, ann.
xxxv.
- Leo, filius ejus, ex Chazara natus, ann. v.
- Constantinus, illius filius, cum Irene ejus matre. Is condidit
aedem Poseos: ann. x.
- Constantinus ipse solus matrem exauctoravit, ann. vii.
- Irene illius mater sola iterum, ann. v.
- Nicephorus, ann. ix.
- Stauracius, illius filius, mens. ii. dies x.
- Michael, ejus affinis, ann. ii.
- Leo impius et ferini ingenii, qui interfectus est in Dominico, seu
aede sacra, ann. vii. et dimid.
- Michael alius Balbus, ann. xi.
- Theophilus haereticus, ann. xii.
- Michael, illius filius, cum Basilio Macedone, ann. xv.
- Basilus Imperator, ann. xx.
- Leo, cum filio Constantino, et Alexander illius frater, ...
- Alexander, Leonis frater, ann. i. mensem i.
- Constantinus ejusdem Leonis filius Porphyrogenitus cum Nicolao
Patriarcha cognomento Longobardo tutore ab Alexandro
dato, quod Constantinus puer esset, ann. vii.
- Romanus senex, qui post . . . . . cum filiis suis Christo-
phoro, Stephano, et Constantino genero ejus Porphyro-
genito, ann. xxvi.
- Constantinus Porphyrogenitus, cum filio Romano, ann. xv.
- Romanus, filius Constantini, cum filiis suis Basilio et Constan-
tino, ann. iii.
- Nicephorus, qui et Focas, cum Basilio et Constantino, ann. vi.
et dimid.
- Basilus, cum fratre Constantino, ann. li.
- Constantinus, illius frater, ann. iii.
- Romanus Argyrus, ann. v. menses v.
- Michael Junior Paphlagon, ann. vii. menses viii.
- Constantinus Monomachus, ann. xii. menses vii.

P 413

V 331

IV.

**LIBER GENERATIONIS AB ADAM
USQUE AD ORDINEM QUAE* CONTINETUR IN HOC LIBRO.**

Dinumeratio temporum et annorum. Generationes saeculi usque in hunc diem. Terrae divisio tribus filiis Noae.

Declaratio gentium, quae ex quibus factae sunt, et quas singuli terras et civitates sortiti sunt: quantae Insulae clarae: qui ex quibus gentibus transmigraverunt: quot Flumina nominata: quot Montes nominati.

Quot Iudices: et quis quot annis populum iudicavit.

Quot Reges in Tribu Juda: et quis quot annis regnavit.

Declaratio Paschae, et quis quando servavit ex temporibus Moysi in hunc diem.

Reges Persarum a Cyro, et quis quot annis regnavit.

Reges Macedonum ab Alexandro, et quis quot annis regnavit.

Imperatores Romanorum ab Augusto, et quis quot annis imperavit.

Tempora Olympiadum ab Ifito, usque in praesentem Olympiadem.

Nomina Patriarcharum ac generationes.

Nomina Prophetarum. Mulieres Prophetissae.

Nomina Regum Hebraeorum et Regum qui in Samaria regnaverunt supra decem Tribus: et quis quot annis regnavit?

Nomina Sacerdotum.

Nomina Episcoporum Romae, et quis quot annis praefuit?

Quandoquidem oportet instructum esse veritate, necessarium existimavi, FRATRES CARISSIMI, hunc in brevi de Sanctis Scripturis facere sermonem ad corroborandam doctrinam, ut per paucas enarrationes, non sine causa inquisitas virtutes veritatis citius agnoscamus, absidentes prius indoctorum generatam contentionem, quae obumbrat sensus, hujuscemodi indoctum edoceat. Summa autem cum industria praevidere cupientes juxta veritatem cognoscimus Gentium DIVISIONEM, et parentum dinumeratam GENERATIONEM. Inhabitorum quoque tempora, bellorum commissiones, et Judicum tempora, dispensationes, et Regum annos, et Prophetarum tempora, qui et ex quibus Regibus nati sunt, qualesque captivitates populi, quibus Regibus, et quibus iudicibus contigerint, quique Sacerdotes, quibus temporibus fuerint, et quae perditio facta sit, quae ammodo gene-

---

* sic MS.

ratio seminis Israel de Patribus in **CANON** completa sit, et quot quantique per quanta tempora dinumerentur anni a creatura saeculi usque in hunc diem.

Existimavimus autem incipientes a Genesi juxta verborum ostensionem, sicut expetit, declarare, non ex nostra quadam parte, sed ex ipsis sanctis Scripturis testificari. Hinc ergo occasionem arripientes juxta ordinem de Genesi sermonem facimus.

Explicit Praefatio.

Incipit Narratio.

LIBER GENERATIONIS HOMINUM.

Quo die fecit Deus Adam, ad imaginem Dei fecit eos.

Vixit autem Adam annis **CCXXX.** et genuit Seth.

Vixit autem Seth annis **CCV.** et genuit Enos.

Et vixit Enos annis **CLXI.** et genuit Caïnan.

Et vixit Caïnan annis **CLXX.** et genuit Malaleel.

*) Annis **CLXV.** et genuit Jared.

Et vixit Jared annis **CLXII.** et genuit Enoch.

Et vixit Enoch annis **CLXV.** et genuit Mathusalam.

Et vixit Mathusalam annis **CLXVII.** et genuit Lamec.

Et vixit Lamec annis **CLXXXVIII.** et genuit Noe.

Et erat Noe annorum **D.** et genuit tres filios, Sem, Cham et Japhet.

Post annos autem **C.** postquam generatus est Sem, fit Diluvium, cum esset annorum sescentorum Noe.

Fiunt ergo ab Adam usque ad Diluvium generationes **XI.** anni **II. MCCXLII.**

Istae sunt generationes Sem.

Sem cum esset annorum **C.** genuit Arfaxat anno secundo post Diluvium.

Et vixit Arfaxat annis **CXXXV.** et genuit Caïnan.

P 414

Et vixit Cainan annis **CXXX.** et genuit Sale.

Et vixit Sale annis **CXXX.** et genuit Heber.

Et vixit Heber annis **CXXXIV.** et genuit Phalec.

Usque ad hunc, generationes **V.** an. **DXXIX.** ab Adam autem, generationes **XV.** anni sunt **II. MDCCLXXI.**

DIVISIO TERRAE ET DE TRIBUS FILIIS NOE.

Post Diluvium autem, Sem, Cham, et Japhet, trium fratrum, Tribus divisae sunt.

Et Sem quidem primogenito a Persida et Bactris usque in India longe et usque in Rhinocoruris est.

*) Malaleel vixit

V 332

Cham autem secundo a Rhinocoruris usque Gadir.

Japhet autem III. a Media usque Gadir usque Buroem.

Habet autem Japhet flumen Tigridem, qui dividit Mediam et Babyloniam: Sem autem Eufratem, et Cham Geon, qui vocatur Nilus.

Confusae sunt autem linguae post Diluvium. Erant autem quae confusae sunt linguae LXXII. et qui Turrem aedificabant erant gentes LXXII. quae etiam in linguis super faciem totius terrae divisae sunt.

Nebrot autem gigans filius Chus, Aethiops, in escam inediis venando subministrabat bestias in cibum.

Vocabula autem LXXII. haec sunt.

Filii Japhet, Gamer, ex quo Cappadoces.....

Magog, de quo Galtae et Galatae.

Madae, de quo Medii.

Van, de quo Graeci et Iones.

Thobel, unde et Thalienses.

Mosoc, unde Illyrici.

Thiras, unde Traces.

Cethyn, unde Macedones.

Et filii Gamer, Ascanaz, de quo Sarmatae.

Rifan, de quo Sauromatae.

Thogorma, de quo Armenii.

Et filii Van, Elisan, unde Siculi.

Tharsis, ex quo Hiberi, qui et Tyrreni.

Cithii, de quo Romani, qui et Latini, Rodii: omnes xv. de his extiterunt.

Insulae gentium, sunt autem Cyprii ex Citiensibus.

Ex Japhet siquidem invenimus, et eos qui sunt ad Borram ex ipsis de ea tribu Citiensium.

Sunt autem ex ipsis etiam gentes quae sunt in Etiada, praeter eos, qui postmodum advenerunt ibi: Reges qui habitaverunt civitate, quae apud Graecos honoratur Athenas et Thebeorum: quoniam Sidoniorum sunt inhabitatores, et quicumque sunt alii similiter, posthaec apud Halladam transmigraverunt. Cognoscimus autem haec ex Lege et Prophetis.

Erant ergo de Japhet ad confusionem Turris Tribus xv. et hae gentes Japhet. A Media usque Vesperum Oceani diffusae sunt adtendentes usque ad Borram.

Medi, Albani, Gargani, Arrei, Armeni, Amazones, Culi, Corzieni, Benageni, Cappadoces, Paflagones, Mariandeni, Tibarenses, Chalibes, Mossynnoti, Colchi, Melanceni, Sarmatae, Sauromatae, Meothes, Scytes, Tauri, Thraces, Bastarni, Illuri, Macedones, Hellenes, Graeci, Lybies, Istri, Vieni, Daunii, Dapies, Calabrii, Pici, Latini, qui et Romani, Tyrrehi, Galli qui et Celtae, Libyestini, Celtiberi, Hiberi, Galli, Aquitani,

Illuriani, Casanotes, Cyrtani, Lusitani, Vaccei, Cunienses, Brittones qui et in insulis habitant.

Qui autem eorum noverunt litteras, hi sunt: Hiberi, Latini qui vocantur Romani, Hispani, Graeci, Armeni.

Sunt autem fines eorum ad Borram usque Gadiram, a Potameda fluvio usque ad Mastusiadilion.

Terrae autem eorum hae sunt: Media, Albania, Amazonis, Armenia minor, Armenia major, Cappadocia, Paflagonia, Galatia, Collis Indiae, Bosphorma, Mediaerris, Sarnatia, Tauriana, Scythiae, Bastarnia, Thracia, Macedonia, Dalmatia mollis, Thessalia, Locria, Boëtia, Betolia, Attica, Achaia, Pellenia, quae appellatur Peloponnensus, Arcanea, Epirotia, Illyria, Aodimus, Hadriace, ex qua pelagus Hadriaticum, Calatia, Lusitania, Italia, Thusgene, Massalia, Celtes, Gallia, Hispania, Galli, Hiberia, Hispania major.

Huc usque definit terra Japhet, usque ad Britannicas Insulas omnes ad Borram respicientes.

Sunt autem his et Insulae istae: Britannicae, Sicilia, Euboea, Rhodus, Chius, Lesbos, Chithera, Iacetus, Cefalenia, Ithace, Corcyra, et Cyclades Insulae, et pars quaedam Asiae, quae appellatur Ionia.

Flumen autem est his Tygris dividens inter Mediam et Babyloniam. Hi sunt fines Japhet.

Filii autem Cham: Chus ex quo Aethiopes.

Mestram, ex quo Aegyptii.

Eud, de quo Trogloditae.

Chanana, de quo Afri et Fenices.

Et filii Chus: Saba, Evilat, Sabat, Regma et Sagabacata.

Filii autem Regma, Saba et Dadan.

Et Chus genuit Nebroth.

Aegyptiorum patriae, cum Mesram patre ipsorum, viii. Dicit enim, Et

Mesram genuit Ludim, unde Lydii; Enemim de quo Pamfili; P 415
Labaïn de quo Laboez, Neptoin et Patrosonim, unde Cretes, Casluin, unde Lycii, unde exierunt Filistin, et Capturin, unde Cileces.

Chananeorum sunt patriae cum patre eorum xii. Dicit enim, Et

Chanana genuit Sidona primogenitum, ex quo Sidonii, et Cheteum, et Jebyseum, et Amorreum, et Gergesseum, et Aracum, et Euveum, ex quo Tripolitae, et Aseneam, et Aradium, unde Aradii, et Samersam, et Amathi, unde Amathusi.

Est autem habitatio eorum a Rinocoruris usque Gadiram.

Ex his autem nascuntur Reges vel gentes: Aethiopes, Trogloditae, Aggei, Isabini, Ictyofagi, Valanni, Aegyptii, Foenices, Libyes, Marmaredae, Charisilittae, Mysi, Mossynoeci,

Friges, Magones, Bithyni, Nomades, Lycinii, Mariandeni, Pamfyli, Minisci, Dipisideni, Lygallii, Cilices, Maurosii, Cretae, Magartae, Numidiae, Macrones, Nasomones.

Hi possident ab Aegypto usque ad Oceanum.

Sunt autem Insulae in his communes hae: Corsola, Lupadus, Agaudius, Meletae, Cercenna, Menis, Cardinia, Galata, Corsuna, Cretae, Gaulus, Rheda, Ethera, Careatus, Astypala, Chius, Lesbus, Tenedos, Imbrus, Jassus, Cobus, Chnidos, Nisurus, Megistae, Cyprus.

Qui autem eorum sunt litterati, hi sunt: Fenices, Aegyptii, Pamfyli, Fryges.

Sunt autem fines Cham a Rinocoryris, quae dividit Syriam et Aegyptum, usque Garira in longum.

Nomina autem gentium, haec sunt: Aegyptus et Aethiopia quae tendit adversus Indiam, et altera Aethiopia, unde proficitur flumen Aethiopum, Erythara, quod est rubrum adtendens ad Orientem: Thebea Libyae, quae extendit usque Syrtes, habens gentes has: Nasamonas, Macas, Tautameos: Lybiae quae a Lepti extendit usque minorem Syrtem: Numidia, Masseria, Mauritania quae extendit usque Herculeas, quod est Heracleoticas stellas contra Gadiram.

Habet autem ad Borram maritimam Ciliciam, Pamfyliam, Pisidiam, Mysiam, Lycaoniam, Frygiam, Camaliam, Lyciam, Cariam, Lydiam, Mysiam aliam, Troadem, Aolidem, Bityniam veterem, Frygiam altiore.

V 393 Habet etiam Insulas has: Sardiniam, Cretam, Cyprum, et flumen Geon, qui appellatur Nilus. Dividit autem inter Cham et inter Japhet, et os vespertini maris. Haec media Cham generatio.

De Sem autem seniore filio Noe, sunt tribus cognitae xxv. Hi ad Orientem inhabitaverunt.

Filii Sem, Aelam, de quo Aelymei et Assyrii: Et

Arfaxat, unde Chaldaei et Ludii, unde Lazones: Et

Aram, unde Ethes prioris hos excidit Abraham: et filii Aram Oscevi, de quo Lidii, et Gart, de quo Gasfeni, et Mosoc, unde Mossyni: Et

Arfaxat genuit Sala, et Sala genuit Heber, unde Hebraei: et Heber nati sunt duo filii, Falec et Deboc, unde ducitur genus Abraham, et Tactem, et Jectan. Jectan autem genuit Elmodal, de quo Indi; et Salef, de quo Bactriani, et Asarmot de quo Arabes priores, et Duran, de quo Camehi; et Derra, de quo Mardi, et Ezei, de quo Arriani, et Declam, de quo Cedrusi, et Gebal, de quo Scythii priores, et Abimeel, de quo Hircani, et Sabat, unde Arabi primi: et Ufir, de quo Armenii, et Oevilat, unde Gemnosofaetae. Hi omnes Bactriani.

Omnes autem de tribus filiis Noe sunt lxxii.

Omniū autem filiorum Sem habitatio est a Bacris usque Rhinocoruris, quae dividit Syriam et Aegyptum, et Rubrum mare ab ore Arsinoes, quae est Indiae.

Haec sunt autem quae sunt factae ex his Gentes: Hebrei qui Judaei, Persae, Medi, Poenes, Arriani, Hircani, Assyrii, Indi, Macardi, Parthi, Germani, Helymei, Cessei, Arabes primi, Cedrusii, Scytae, Arabes ultra, Sapientes qui dicuntur Gymnosofistae nudi sapientes.

Habitatio autem eorum usque Rinocorura et Cilicia.

Qui autem eorum noverunt litteras, hii sunt: Judaei, Persae, Medi, Chaldei, Indi, Assyrii.

Est autem habitatio eorum, id est filiorum Sem, in longum quidem ab India usque Rinocorura: lata autem a Perside et Bactris usque Indiam.

Vocabula autem gentium haec sunt: Persis, Bactrianae, Hircania, Babylona, Corbulia, Assyria, Mesopotamia, Arabia vetus, Alimales, India, Arabia eudaemon, Caelessyria, Comagena, et Fynicia, quae est filiorum Sem.

Gentes autem quae linguas suas habent, haec sunt: Hebrei qui et Judaei, Assyrii, Chaldaei, Persae, Medi, Arabes, Madian, Adiabeni, Taleni, Alamosenni, Saraceni, Magi, Caspii, Albani, Indi, Aethiopes, Aegyptii, Libyes, Chetei, Cananaei, Ferezaei, Euvei, Gergesei, Jebusaei, Idumei, Samaritae, Foenices, Syri, Cilices, Tharsenses, Cappadoces, Armenii, Hibenii, Librani, Scytae, Colchi, Sanni, Bosphorani, Asiani, Hisaurienses, Lycaones, Pysidae, Galatae, Paflagones, Fryges, Achai, Thessali, Machedones, Traces, Mysi, Bessi, Dardani, Sarmatae, Germani, Pannoni, Peones, Norici, Dalmatae, Romani, P 416 qui et Latini, Ligures, Galli, qui et Celtae, Aquitani, Brittani, Hispani qui et Tyrreni, Mauri, Baccuates, et Massennas, Getuli, Afri qui et Barbares, Mazicei, Garamantes, qui et Marmaredae, qui usque Aethiopiam extenduntur.

Necessarium autem putavi et inhabitationes Gentium et cognominationes declarari.

Incipiam autem ab Oriente: Persarum et Medorum inhabitatores Parthi et vicinae gentes pacis usque Syriam coele.

Arabum inhabitatores Arabes Eudemones: hoc enim nomine appellantur.

Arabia Eudemones Chaldaeorum inhabitatores Mesopotamii.

Madianensium inhabitatores Cynedocolpitaee et Troclodytae et Ichthyofagi.

Graecorum autem gentes et vocabula v. Iones, Arcades, Boeti, Aeoli, Lacones.

Horum inhabitatores fuerunt Pontici, Bitini, Troes, Asiani, Cari, Legii, Pamfili, Cyrinei, et Insulae plures, id est Cyclades

quidem decem quae Myrti pelagum continent. Haec sunt autem nomina earum.

Andrum, Tenoemteo, Naxus, Geos, Gyarus, Delos, Fynus, Renea, Cynos, Maraton. Sunt autem et aliae Insulae majores XII. quae etiam civitates habent plurimas, quae dicuntur Spodes; in quibus inhabitaverunt Graeci. Haec sunt autem nomina earum: Euboea, Creta, Sicilia, Cyprus, Coos, Samus, Rhodus, Chios, Thapsus, Lemnus, Lesbos, Samotraces. Est autem a Boeotia Euboea, sicuti ab Ione Ionides civitates XVI. hae: Cladiomena, Mitylene, Focaea, Priene, Eryx, Samos, Teos, Colophon, Cius, Efesus, Smyrna, Berinthus, Byzantium, Calcedon, Pontus et Amisos libera.

Romanorum, qui et Citiensium, gentes et inhabitationes hae sunt: Tusci, Emilienses, Piceni, Campani, Apulienses, Lucani.

Afrorum gentes et inhabitationes hae sunt: Lebdeni, Cinti, Numidae, Nasamones, Saci.

Insulae autem hae sunt, quae habentes civitates: Sardinia, Corsica, Girda quae et Benigga, Cercyna, Galata.

Maurorum autem gentes et inhabitationes hae sunt: Musulani, Tingitani, Caesarienses.

Hispanorum autem gentes et inhabitationes hae sunt, Tyranni et Turrenorum, qui et Terraconenses, Lysitani, Beticii, Autryconi, Vascones, Callici, qui et Astures.

Insulae autem quae pertinent ad Hispaniam Terraconensem tres sunt, quae appellantur Valliaricae. Habent autem civitates V. hae: Ebuso, Palmae, Pollentia, quae dicitur Majorica, Tommaene, Magonae, quae appellatur Minorica.

Harum inhabitatores fuerunt Cananei fugientes a facie Jesu filii Nave: nam et Sidona qui condiderunt et ipsi Cananei. Gadis autem Jebusaei condiderunt, et ipsi similiter profugi.

Gallorum autem Narbonensium gentes et inhabitationes: Amaxobii Graecosarmatae.

Et hos autem necessarium fuit declarare tibi, ne ignotarum gentium vocabula, et gentes, manifesta flumina ignores.

Incipiam ergo dicere de gentibus ab Oriente.

Adiabeni et Taleni contra Arabiam, Saraceni, Saraceni alii Ataleni contra Arabiam. Albani contra Fyas Caspiae. Madiantae majores, quos expugnavit Moyses, inter Mesopotamiam et mare Rubrum, Minor autem Madiam est contra mare Rubrum juxta Aegyptum, ubi regnavit Ravel socer Moysi, qui et Jothro.

Contra Cappadoces a parte dextra Armenii, Hiberii, Berrani, Scytae, Colchi, Bosforani, Sani, qui appellantur Samices, usque Pontum extendentes, ubi est Accessus, Absarus, et Sebastopolis, et Ussilimen quod est portus, et Padius flumen, usque Trapezunto extenduntur hae gentes.

V 334 Montes autem sunt nominati XII. Caucasus, Taurus, Atlas,

Parnaysus, Citeron, Helicon, Parthenius, Nysa, Lucabentus, Penitus, Olympus, Libanus.

Flumina autem sunt magna et nominata xli. Idos qui et Frison, Nilus qui et Geon, Tigris, Eufrates, Jordanis, Cefsoa, Tanaes, Menos, Erimanthus, Alys, Asopus, Thermodon, Erasinus, Rius, Borusthenes, Alfeus, Taurus, Eurota, Meander, Hermus, Axius, Pyramus, Bajus, Hebron, Sangarius, Achelous, Penitus, Ebenus, Sperchius, Cayster, Simois, Scamander, Stryfon, Parthenius, Ister Illurius qui et Danubius, Rheanus, Rhodanus, Betis, Heridanus, Thember qui nunc dicitur Tiberis.

Filiorum igitur trium Noe tripartitum saeculum divisorem.

Et quidem Sem primogenitus accepit Orientem: Cham autem mediterraneam: Japhet Occidentem. Et ostensio gentibus, quae de quo creatae sint, necessario decurremus ad annos.

Falec annorum cxxx. genuit Ragau.

Ragau annorum cxxxii. genuit Seruch.

Seruch annorum cxxx. genuit Nachor.

Nachor annorum lxxix. genuit Tharam.

Thara annorum lxx. genuit Abraham.

Abraham autem erat annorum lxxv. quo tempore edixit illi Deus, ut exiret de terra sua, et de domo patris sui, et veniret in terram Chanaam.

Fiunt igitur a divisione usquequo venit Abraham in terram Chanaam generationes quinque, anni dcxvi. ab Adam autem generationes xx. annis iiii. mcccclxxxvii.

P 417

Conversatus est autem cum Chanaam annis xxv. et genuit Isaac.

Isaac annorum lx. genuit Jacob.

Jacob annorum lxxxvi. genuit Levi.

Levi annorum xl. genuit Caath.

Caath annorum lx. genuit Amram.

Amram annorum lxx. genuit Aaron.

In octogesimo autem et tertio anno Aaron, egressi sunt filii Israel de Aegypto, ducente eos Moyse.

Fiunt igitur omnes anni cccxxx.

In deserto xl. annos facit populus sub Moyse.

Jesus Nave transito Jordane facit in terra annos xxvii. bellum agit annis vii. et postquam possedit terram, vixit annis xx.

Fiunt ergo, ex quo Abraham venit in terram Chanaam, usque ad mortem Jesu Nave, generationes numero vii. anni d. ex Adam autem generationes xxvii. anni iiii. mcccclxxxiv.

Post mortem vero Jesu peccans populus traditur Cusarsaton Regi Mesopotamiae, cui servit annos viii. et cum clamasset ad Dominum, exurrexit Gothoniel frater Caleb junior de Tribu

Juda, qui denunciavit ipsi Cusarsaton, et occidit illam, et gessit ducatum populi annis xxxi.

Et iterum dum peccaret, traditus est Eglon Regi Moab, et servivit illi annis xviii. Converso autem populo, surrexit Aod, vir de Tribu Effrem, et occiso Eglon principatus est populo annis lxxx.

Mortuo autem Aod, delinquens populus traditus est Jabin Regi Cananaeorum, cui servivit annis xx. Sub eo prophetavit Deborra, uxor Lapidod, de Tribu Effrem: et per ipsam ducatum gessit Barac Aminoem, de Tribu Neptalim. Hic denunciavit Jabin Regi, et occidit eum, et regnavit judicans cum Deborra annis xl.

Post cuius mortem peccavit populus, et traditus est Madianis annis vii. super quos surrexit Gedeon de Tribu Manasse, qui in ccc. viris cxx. hostium perdidit. Hic rexit populum annis xl.

Hujus filius Abimelec.

Post hunc praefuit populo Thole filius Fale, filii Caram, de Tribu Effrem annis xx.

Post hunc, judicavit Jaïr Galaditis de Tribu Manasse, et praefuit annis xxii.

Post hunc, peccans populus traditus est Ammanitis annis xviii. et cum clamasset ad Dominum, surrexit illis Princeps Jepte Galadita, de Tribu Gad, de civitate Masefath, et gessit ducatum annis vi.

Post hunc, judicavit Elon annis x.

Post hunc, judicavit Hebron, filius Allelon Farathonoin, de Tribu Effrem, annis viii.

Post hunc, peccans populus traditur Allofilis per annos xl.

Post haec, conversis filiis Israel surrexit Samson, filius Manoe, de Tribu Dan. Hic debellavit Allofiles, et gessit principatum annis xx.

Post hunc, Heli Sacerdos judicavit annos xx.

Post Samuel Propheta unxit Saül in Regem, et ipse judicavit populum annis xxx.

Post tempus, cum regnaret David, eduxit arcam de domo Aminadab, et divertit vitulos, et cum reverteretur opposuit manus filius Aminabad, nomine Ozia, et percussus est, et timuit David, et induxit illam in domum Abeddarat Gethaei, et fecit ibi menses tres.

Regnavit autem Saül annis xxx. Erat autem illi Dux Abner, filius Ner. Ipse autem Samuel unxit David in Regem.

Fiunt igitur ab Jesu usquequo conversus cepit David regnum de Tribu Juda, generationes ix. an. cccclxxx. ab Adam autem generationes xxxiv. an. iv. mcccclxiv.

Deinceps regnat David annis xl. mensibus sex.

In Ebron autem regnavit annis vii. mensibus sex, et in Jerusalem annis xxxiii. Sub hoc Sacerdos Abiathar, filius Abimelec, ex genere Heli, et ex alia patria Saddoc.

Prophetabant autem temporibus David Gat, et Nathan. Erat autem ipsi David Dux Joad, filius Sarviae, sororis David. Hic dinumeravit populum, et erat numerus, quos numeravit filiorum Israel millies centies milleni: filii autem Juda quadringenties septies milleni. Levi autem et Benjamin non dinumeravit. Numerus autem eorum qui ceciderunt ex Israel, lxx.

Post David autem, regnat Salomon filius ejus annis xl. et sub ipso adhuc Nathan prophetat, et Achias ex Selon, et inter eos Sacerdos Soddoc.

Post Salomonem, regnat Roboam filius ejus annos xv. Sub hoc divisum est regnum, et regnavit in Saramia Jeroboam servus Salomonis, de tribu Effrem. Prophetat autem, et sub Jeroboam Achias Selonites, et Sameas filius Aelami.

Post Roboam, regnat Abias filius ejus annis xvii.

Post Abiam, regnat Asab filius ejus annis xli. Hic in tempore senectutis pedes doluit. Prophetabat autem sub eo Azarias.

Post Asab, regnat filius ejus Josaphat annis xxv. Sub hoc prophetat Helias, et Micheas filius Jemblas, et Abdias filius Ananiae. Sub Michea autem erat Pseudopropheta Sedecias filius Cananaei.

Post Josaphat, regnat filius ejus Joram annis xx. et sub ipso prophetat Helias, et post hunc prophetat Heliseus sub filio Joram Ochozia, sub quo populus in Samaria filios suos, et stercus V 335 columbinum manducabat, regnante in Samaria Joram.

Post Joram regnavit filius ejus Ochozias anno uno: et sub P 418 hoc prophetat Gothol et Labdone.

Post hunc, regnat Gotholia, mater Ochoziae, annis viii. Quae exurgens occidit natos filii sui: erat enim de genere Achab Regis Israel: soror autem Ochoziae, nomine Zosabae, cum esset Joïadae Sacerdotis uxor, furata est Joas, filium Ochoziae, cui Joïada Sacerdos imposuit regimonium. Prophetat autem sub Gotholia Eliseus.

Post hanc, regnat Joas filius Ochoziae annis xl. Hic interfecit Zachariam filium Joïadae Sacerdotis.

Post Joas, regnavit filius ejus Amasias annis viii.

Post Amasiam, regnat filius ejus Ozias annis lxx. Hic leprosus fuit usquequo moreretur. Judicabat autem sub eo Joatham filius ejus. Prophetabant sub Ozia Amos, et Esaias filius ejus, et Osee filius Beheri, et Jonas filius Amathi ex Goser.

Post Oziam, regnat filius ejus Joatham annis xvi. Sub hoc Prophetae Esaias, Osee, Micheas Morathita, et Joel filius Batuel.

Post Joatham, regnat filius ejus Achas annis xv. et sub hoc Prophetae Esaias, Osee et Micheas: Sacerdos autem Urias. Sub

hoc Salmanassar Rex Assyriorum eos qui erant in Samaria transmigravit in Mediam et Babyloniam.

Post Achas, regnavit filius ejus Ezechias annis xxv. Sub hoc Prophetæ Esaias, Micheas, et Osee.

Post Ezechiam, filius ejus Manasse ann. lv.

Post Manasse, regnat filius ejus Amos annis duobus.

Post Amos regnat filius ejus Josias annis xxxi. Hic Idola et altarium Samariae dissipavit. Sub hoc Pascha celebratum est anno xviii. regni ejus. Nam ex quo mortuus est Jesu Nave, non est servatum Pascha sicut tunc. Sub hoc Celcias Sacerdos pater Jeremiae Prophetæ invenit in sacrario librum Legis in xviii. anno regni Josiae. Prophetant autem sub eo Oliba uxor Sellim A veste Sacerdotis, et Sofonias, et Jeremias, sub quo Pseudo-propheta Ananias.

Post Josiam, regnat Sofonias annis quinque, mensibus undecim.

Post Sofoniam, regnat Joachas filius ejus menses quatuor. Hunc ligavit Neçhao Rex Aegypti, et adduxit in Aegyptum, ordinato in loco ejus Eliachim, qui cognominatus est Joachim, regnat annis xi. Sub hoc prophetat Jeremias, et Buzi, et Urias filius Samace ex Cariathiarim. Hunc Nabuchodonosor ligavit catenis aereis Joachim Regem Juda, et duxit in Babylonia.

Post Joachim, regnat filius ejus Joachim annis tribus, et hunc ducit ad eam compeditum Nabuchodonosor Rex Babyloniae, et alios cum eo.

Per ipsum, constituitur in loco ejus frater Joachim, cujus nomen Sedecias, qui et Jechonias, qui regnavit annis xi.

In anno duodecimo transmigravit illum in Babyloniae, effossis oculis, et populum transduxit cum eo, praeter paucos, qui postea in Aegyptum descenderunt. Prophetant autem sub Sedecia Jeremias et Ambacum; in anno autem ix. regni ejus prophetavit in Babylonia Ezechiel. Post hunc Prophetæ Naum et Melachias, et Danihel, qui vidit de Hebdomadis in primo anno Darii Regis, filii Assueri, de semine Medorum, qui regnavit super Regnum Chaldeorum.

In primo autem anno regni sui Cyrus dimisit populum redire in Jerusalem. Eo autem tempore, quo templum aedificavit, prophetant simul Aggeus et Zacharias. Post quos Neemias filius Acheli de semine Israel fabricavit civitatem Hierusalem, cum esset ab annis Artaxersis Regis: et post hunc secundus Mardocheus.

Fiunt igitur a David usque Sedeciae, qui et Zeconiae, transmigrationem, generationes xviii. an cccclxxviii. menses ix. ab Adam autem usque in transmigrationem Babyloniae sub Jechonia, generationes li. anni iv. mcccxxlii. menses ix.

Et post transmigrationem Babyloniae, usque ad generatio-

nem Christi, generationes XIV. AN. DCLX. et a generatione Christi usque ad Passionem anni XXX. et a Passione usque ad hunc annum, qui est XIII. Imperii ALEXANDRI annus, AN. DCVL.

Fiunt igitur omnes anni ab Adam, usque ad tertium decimum ALEXANDRI Imperatoris annum, anni V. MDCCXXXVIII.

Ut autem et aliter ostendamus non tantum per tempora Regum, sed etiam a quo Pascha servatum est, dinumerantes simul annos dicemus.

Ab Adam usque Diluvium AN. II. MCOXLII.

A Diluvio usque ad exitum Abraham de terra sua MCLV.

Hinc usquequo exirent Israelitae de Aegypto, educente eos Moyse, quando et Pascha fecerunt, anni sunt CCCXXX.

Ab Exodo Aegypti usque in transitum Jordanis, quando Jesus Pascha celebravit, sunt anni XLI.

Ezechias post annos CCCCLXIV. celebravit Pascha.

Post Ezechiam Josias anno CXIV. Pascha celebravit.

Post Josiam Heszras post annos CVIII. Pascha celebravit.*)

Post Heszram servatoris usque generationes Christi post annos DLXIII. Pascha fit.

A generatione autem Christi post XXX. annos, cum passus est Dominus, Pascha celebratur, ipse enim erat justum Pascha.

A Passione autem Domini usque in XIII. annum imperii Imperatoris ALEXANDRI Caesaris anni DCVI. servatum est Pascha, quod id commemorationem Domini nostri JESU CHRISTI servatur a nobis. P 419

Fiunt igitur omnes anni ab Adam usque in hunc diem anni quinquies mille septingenti triginta octo.

REGES PERSARUM EX TEMPORE CYRI.

Cyrus regnavit Persis annis XXX.

Post hunc, Cambyses annis novem.

Smerdus Magus mensibus octo.

Darius annis XXXVI.

Xerxes annis XXVI.

Artaxerxes Longimanus annis XXXVI.

Xerxes dies sexaginta.

Sogdianus menses septem.

Darius Nothus annis XVIII.

Artaxerxes, Cyri junioris frater, annis LXII.

Ocor, qui et Artaxerxes annis XXIII. mensibus septem.

Arses Nothus annis tribus.

Darius annis XII. Hic est quem Alexander Macedo deposuit in bello, quod fuit inenarrabile.

*) Italica supplentur ex alio Cod.

Fiunt omnes anni CCXLV.

Post quos, tempora jam apud Graecos ex constructione Olympiadum sunt clara: nam usque ad Alexandrum Macedonem fuerunt
 V 836 *Olympiades CXIV. quae faciunt annos CCCCLVI. ab Iphito qui constituit Olympiades.*

Ab Alexandro usque ad Christum Olympiades LXXX. quod sunt anni CCCXX.

A Christo autem usque annum XIII Imperii ALEXANDRI Olympiades LVIII. quod sunt anni CCXXXVI.

Sunt ergo omnes Olympiades usque annum XIII ALEXANDRI Caesaris Olympiades CCLIII. quod sunt anni MXII.

Hactenus Cod. vetus Colleg. Soc. Jesu Paris.

N O M I N A C R E A T U R A E.

Adam, Seth, Enos, Caïnan, Malaleel, Jared, Enoc, Matusalam, Lamech, Noe, Sem, Arfaxat, Sala, Heber, Falec, sub quo divisa est terra, Ragau, Seruc, Nagor, Thara, Abraham, Isaac, Jacob, Juda, Fares, Esrum, Aram, Aminadab, Naasson, Salmon, Boz, Obet, Jesse, David, Salomon, Roboam, Abiam, Asa, Josaphat, Joram, Ochozias, Joas, Amasias, Ozias, Joatham, Achaz, Ezechias, Manasses, Amos, Josias.

Josias autem genuit Jonaan et Joachim et fratres ejus, Eliachim qui et Joachim et Sedeciam qui et Jeconias dictus est Salum.

In transmigracione autem Babyloniae Joachim genuit Jeconiam et Sedeciam. Jeconias autem genuit Salathiel, Fanneam et Sale, Saer et Joconiam, Ortamno et Deebi et Filifania, Zorobabel et fratres ejus Abiut et Masolam et Ananias, et Saladi soror eorum, et Sedbel et Thoul, et Archia, et Asadia, et Sobesec.

Aedificatum est autem sanctuarium tempore Zorobabelis, cujus filius Abiud: dehinc Eliachim, Azor, Sadoc, Achim, Heliod, Eleazar, Mathan, Jacob, Joseph, cui desponsata fuit Virgo MARIA, quae genuit JESUM CHRISTUM ex Spiritu Sancto.

PROPHETARUM NOMINA.

Adam, Noe, Abraham, Isaac, Jacob, Moyses, Aaron, Jesus Nave, Heldab et Modat, Natan, David, Salomon, Elmodac, Achias Silonita, Sameas filius Elam, Ananias, Helias, Micheas filius Emblac, Abdiu, Heliseus, Abladan, Amos, Esaias, Osee filius Beer, Joanas, Micheas, Raban, Johel filius Batuel, Jeremias filius Helciae Sacerdotis, Sophonias, Buz, Ezechiel, Urias, Sameas, Ambacuc, Naum, Daniel, Malachias, Aggaeus, Zacharias, et sub Christo Simeon et Joannes Baptista.

ITEM Mulieres Prophetissae, Sarra, Rebecca, Maria soror Moysi, Debbora, Oliba, et sub Christo Anna, Elisabeth, MARIA quae genuit CHRISTUM.

N O M I N A R E G U M.

Saul de Tribu Benjamin.

Postquam autem translatum est regnum in Tribum Juda, David, Salomon, Roboam, Abia, Asa, Josaphat, Joram, Ochozias, Joatham, Achaz, Ezechias, Manasses, Amos, Josias, Joschim, Eliachim, Sedecias, et Jeconias: sub hoc transmigratio facta est sub Nabuchodonosor.

Nomina Regum, qui regnaverunt in Samaria super decem Tribus ex quo regnum divisum est.

Jeroboam filius Nabath annis xxii.

Nabath filius ejus annis duobus.

Saba filius Achiae annis xxiv. Hic vindicavit domum Jeroboam.

Hela filius Base annis duobus.

Zambri annis xii.

Achab filius ejus annis xxii.

Ochosias, filius Achab, et Joram filius Jeconiae, annis xii. Sub hoc filios suos et stercus columbinum hi qui erant in Samaria manducaverunt.

Jehu, filius Namsi, annis xxviii. Hic in initio pius fuit: fecit vindictam super domum Achab, occisis Joram et Jezabel, et Ochosia Rege Juda.

Joachaz annis xvii.

Joas filius ejus annis xvi. Hic Amasiam Regem occidit, et destruxit de muro Jerusalem cubita cccc.

Jeroboam, filius Joas, annis xv.

Azarias, filius Jeroboam, mensibus tribus.

Selem, filius Abia, mense uno.

Unornane, filius Gadi, annis decem.

Falacias Manaae annis duobus.

Facea, filius Romeliae, annis decem. Hic obsedit Jerusalem, regnante Achaz, non possedit eam.

Osee, filius Dale, annis octo. Sub hoc decem tribus transmigratae sunt in regione Medorum a Salmanassar, qui et ipsum Osee conligatum habens abiit, regnante Achaz super duas Tribus in Jerusalem.

N O M I N A S A C E R D O T U M.

Aaron genuit Eleazar, Finees, Achias, Razaza, Moriat, Arnaria, Amitob, Settis, Achivas, hujus filius Helias Propheta, et Salon, Joram, Amos Joadae filius, Sedecias, Sedecia, Jehel, Uria, Tieem, Salon qui genuit Celciam, cujus filius Hieremias Propheta et Azarias filius Azazae, Sareu, Josedech qui genuit Jesum qui fuit Sacerdos, cum instauraretur templum post captivitatem, Celicias, Joachim, Caedue.

Item alia patria, ex qua fuit Ezechiel Propheta: Jode, Fa-

tua, Amorius, Zadiar, Samuhel, Evexia, Melchius, Salon, Comorius, Barracim, Soffonias, Maxses, Celcius, Buzi, Ezechiel.

Item alia patria, unde Heli Sacerdos, cujus filii Finees et Ofu rapiebant immolationem: Princeps patriae de Filiis Gaad, Achimelech, Habiathar, Uriu, Nathan, Heli.

Item patria Leviticum, unde fuit Samuhel Propheta: Chore qui restitit Mosi: filius hujus Helcana, Sufem et Abiar, Zeraam, Chelchanu, Samuel. Huic fuerunt duo filii munerum acceptatores, Johel et Habia.

Initium patriae Levitarum, unde sunt Sacerdotes, ministri et Levitae. Amram filius Cahaad, filius Levi, filius Jacob. Levi genuit Gerson et Cahaad, et Merari. Filii autem Gerson Semei et Emeber. Hi filii Levitae et filii Cahaad, Amram, Esaar Cefron, Odiel. Amram genuit Moysen et Aaron, et Mariam. Aaron genuit ex Helisabet sorore Naasson, Nadab, et Abiud, et Eleazar, et Ithamar. Mortui sunt autem Nadab et Abiud offerentes ignem alienum. Post Aaron, Eleazar suscepit Sacerdotium, post Eleazarum, Finees. Ithamar autem et filius ejus: Isaar autem frater Amram et ipse Levita. Hujus filii Chore et Nabith et Gazer: et filii Chore Air et Helcana et Abiasap. Hic Chore restitit adversus Moysen et Aaron, et Chao absorptus est in Viriseel. Cebron frater Amram, Aercius, filii ejus Misahel, Elisaphath, et Setis, et Dile. Hi Levitae traditi sunt. Omnes autem Aaron et Filii ejus Arcae Testamenti, ut ministrarent ei, et tollerent eam, et facta est eis pars decima V 837 Sacerdotibus initiata, et primogenita, et quae in sacrificiis constituta, et primogenito, et destinata Levitis dicta est lex, ut quaecumque acciperent a populo ex decimis, decimas darent Sacerdotibus, ut existimaretur eis tanquam oblatio. Initio eorum traditae sunt illis etiam civitates refugiorum sex, et harum prae sementia in circuitu cujusque civitatis cubiti duo millia, et haec civitates XLII. Sacerdotibus quidem decem, Levitis vero XII.

Puto latius nos dixisse, quam speravimus, tamen necessaria pro his qui scrupulosius requirere volunt, et multa legerunt: quos existimo facile percipere, quas scripta sunt: sed et illi, qui pauca legerunt, facilius ad intellectum possunt pervenire ex illis, quae a nobis per breviam inquisitionem declarata sunt.

MACEDONUM REGES JUXTA ALEXANDRINOS.

ALEXANDER filius Philippi, post Darium annis VII.

Ptolemaeus Lagi socer, annis LII.

Ptolemaeus filius, Philadelfi, ann. XXXVIII.

Ptolemaeus filius, Evergetes, annis XXX.

Ptolemaeus, Evergetae filius, annis XXV.

Ptolemaeus Philopator, annis XVII.

Ptolemaeus frater, annis XXII.

Ptolemaeus Fuscus, annis II.

Evergetes annis XXVI.

Ptolemaeus Alexus, annis XX.

Alexander frater Ptolemaei Alexae, annis XVIII.

Ptolemaeus Dionysius, an. XXIX.

Cleopatra filia, annis XXV.

Fiunt insimul anni CCCXLVI.

Sequentia abruunt a Canisio.

IMPERATORES ROMANORUM.

Augustus annis LVII.

Tiberius annis XXII. mensibus VII. diebus XXIII.

Caïus annis tribus, mensibus novem.

Claudius annis XIII. mense, anno, diebus XXVIII.

Nero annis XIII. mensibus octo, diebus XXVIII.

Galba mensibus quinque, diebus XXVI.

Otho mensibus octo, diebus septem.

Vitellius mensibus novem, diebus XV.

* *

Titus annis tribus, mensibus duobus, diebus duobus.

* *

Trajanus annis XVII. mensibus octo, diebus sex.

P 421

Hadrianus annis XX. mensibus decem, diebus XXVIII.

Antoninus pius . . . . . mensibus octo, diebus XXII.

Marcus annis XIX. mensibus quinque, diebus duodecim.

Commodus annis XII. mensibus octo, diebus XXIV.

Aelius Pertinax mensibus septem.

Julianus mensibus duobus, diebus septem.

Severus annis XIV.

Antoninus, cognomento Caracalla, Severi filius, annis sex, mensibus novem, diebus duobus.

Macrinus anno uno, diebus sex.

Antoninus annis sex, mensibus octo, diebus XXVIII.

ALEXANDES annis tredecim, diebus novem.

REGUM HEBRAEORUM.

Saul annis XXX. David annis XL. Salomon annis XL. Roboam annis XVII. Abia annis tribus, Asa annis XLI. Josafat annis XXV. Joram annis novem, Ocosias anno uno, Gotholia mater annis octo, Joas annis XL. Amessias annis XXXVIII. Ozias annis LVII. Joatham annis XVI. Ahas annis XVII. Ezechias annis XXXIX. Manasses annis LV. Amos annis duobus, Josias annis XXXV. Joachim frater Joachaz annis XI. Joachim filius Hemeras annis tribus captivitatis, Sedecias annis XI. Nabuchodonosor redux annis XV. Cymaroth filius annis XII. Baldasar frater annis XIV. Darius Assuerus annis XLIII. Cyrus anno primo. *Cactera decerant in MS. Exemplari.*

V 338

V. *)

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ.

Μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὰ ,εφ' ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἐπεδήμησεν ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ δὴ γεννηθεὶς τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου Μαρίας, καὶ ἀρχομένου τοῦ τριακοστοῦ αὐτοῦ ἔτους, καθὰ φησὶν ὁ Λουκᾶς, μηνὶ Ιανουαρίῳ, ἐν τε ἡμέρᾳ τρίτῃ τῆς ἑβδομάδος μετὰ κθ' ἔτη τῆς αὐτοῦ ἐπιφανείας, ἐβαπτίσθη ἀπὸ Ἰωάννου, καὶ ἄλλα πρὸς τούτοις τρία ἔτη θαυματουργίας, ,εφλγ' ἐνιαυτῷ ἀπὸ κτίσεως κόσμου [διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν] ἐσταυρώθη. Φαγῶν (γὰρ) τὸ σκιῶδες Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν, καὶ εἰσαγαγὼν τὸ αὐθεντικὸν τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, ἣτις ἦν τῆς σελήνης ιδ'. τοῦ δὲ μηνὸς Μαρτίου κβ', Ἰνδικτιῶνος ιε', αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ φερούσῃ εἰς τὴν κγ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, παρεδόθη, καὶ σταυρωθεὶς, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀνέστη κέ, ἡμέρᾳ κυριακῇ.

* ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ ΕΚ ΤΩΝ ΑΤΤΩΝ.

* Haec ab-
sunt in aliis
Codd.

P 422

Τουτῶν δὲ οὕτως εἰρημένων τῶν ἀναγκαιοτάτων, ἐστὶν ἐπισημαίνεσθαι καὶ τὸ τῆς κοσμογενείας ἔτος, ἐν ᾧ τὴν ὑπερκόσμιον ἐν κόσμῳ πεποίηται σάρκωσιν ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου Μαρίας ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ἦν οὖν τὸ τηνικαῦτα ,εφ' ἔτος, κατὰ τὴν ἐν δελτοῖς ἱεροῖς γραφὴν τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ ἀριθμουμένων ἔτων. Ἐν τούτῳ γὰρ ὅ τε Εὐαγγελισμὸς γέγονε ἁγίας τῆς Παρθένου, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς πάναγνος Γέννησις. Ἔτος δὲ ἦν ἡλίου μὲν ιγ'. σελήνης δὲ τὸ ι'. ἡμέρᾳ δὲ ἦν τῆς ἑβδομάδος, τοῦ μὲν Εὐαγγελισμοῦ β', τῆς δὲ Γεννήσεως δ'. οὕτω δὲ καὶ τὸ θεῖον αὐτοῦ Βάπτισμα τῷ ,εφλ' ἔτει γέγονεν· ἔτος δὲ ἦν ἡλίου μὲν τὸ ιδ', σελήνης δὲ τὸ πρῶτον, ἡμέρᾳ δὲ τῆς ἑβδομάδος γ'. Πάλιν δὲ τὸ σωτήριον αὐτοῦ Πάθος γέγονε τῷ ,εφλδ' ἔτει· ἔτος δὲ ἦν ἡλίου μὲν τὸ ε'. σελήνης δὲ τὸ ιδ'.

Δειχθέντος οὖν ἐν συντόμῳ τοῦ ,εφα' ἔτους ἐξ Ἀδὰμ ὄντος τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν, εὐλογον οἶμαι καὶ διαφορὰς ἔτων καὶ μηνῶν μικρὰ προσθῆναι, πολλῆς ἐκ τῆς τούτων ἀγνοίας ἐπιγινωμένης τοῖς πολλοῖς πλάνης. Ἐρῶ δὲ τῶν ἐπισημοτέρων αὐτοῦ διαφορῶν τριχῶς διαιρουμένων· ἢ γὰρ κατὰ

*) Fragmenta duo quae Cangius chronico paschali subtexit, tamquam ex Eusebii chronicis libris petita, rectissime post Pontacum eusebiana esse negavit, multis in eam rem argumentis congestis, Hieronymus de Prato, in egregio opere de chronicis Eusebii libris dissert. part. III. 5. Reapse in alio codice vaticano fragmenta haec non Eusebio, sed Severo tribuuntur, Σεβήρον δὲ τῶν χρονικῶν; sive is est Se-

V.

EX EUSEBII CHRONICIS.

Expletis a mundo condito annis v. MD. cum hominibus conversatus est Dominus noster, incarnatus ex Sancta Virgine Maria, ac ineunte trigesimo ipsius anno, quemadmodum ait Sanctus Lucas, mense Januario, feria tertia hebdomadis, anno post ejus apparitionem xxix. baptizatus est a Joanne, tribusque deinde annis quibus miracula edidit exactis, anno a mundi conditione vi. MDXXXIII. propter nostram salutem crucifixus est. Cum enim una cum discipulis umbratile Pascha comedisset, inducto alio authentico Paschate, feria v. hebdomadis, in qua erat xiv. Lunae, mensis vero Martii xxii. Indictione xv. ipsa nocte in ejusdem mensis xxiii. progrediente, traditus est et crucifixus, ipsa die resurrexit xv. die Dominica.

EX EJUSDEM EUSEBII CHRONICIS.

Hisce dictis ac praemissis, operae pretium videtur ut indicemus annum ab orbe condito, quo Dominus noster Jesus Christus in mundo admirandam ac superexcellentem illam fecit Incarnationem ex Sancta Virgine Maria. Erat autem tunc annus v. MD. quemadmodum anni ab Adamo in libris sacris putantur. Illo quippe, Virginis Annuntiatio, et ex illa, castissima Nativitas facta est. Annus autem solis erat xiii. lunae x. feria vero hebdomadis, ac Annuntiationis quidem ii. Nativitatis autem iv. atque adeo divinus ejus Baptismus contigit anno v. MDXXX. quo annus solis erat xiv. lunae i. feria hebdomadis iii. Rursum vero salutaris illius Passio facta est anno v. MDXXXIII. quo annus solis fuit v. lunae xiv.

Enimvero breviter demonstrato v. MDI. anno ab Adamo, quo Christi secundum carnem Natalis contigit, annorum et mensium differentias praestat modo subdere, quod ex eorum ignorance plurimos errare contingat. Pauca autem dicam duntaxat de insignioribus illorum discriminibus, quae quidem

---

verus ille antiochenus, cuius reliquias aliquot inter commentarios ad Danielelem legimus, sive alius quilibet et tot Severis, quorum varia scripta a bibliographis commemorantur. Certe verum auctorem illorum fragmentorum, Eusebio perperam adtributorum, nunc demum, ut arbitror, deprehendisse non inutile est. MAIUS Novae Collect. Vatic. vol. I. p. 222.

διαφορὰς ἔθνῶν τοὺς αὐτοὺς ἔχόντων χρόνους ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχο-
 μένων ἀρχῆς, περὶ δὲ τὰ ὀνόματα διαφερόντων, ἢ κατὰ τὸ ὄνομα
 καὶ τὸ πρᾶγμα, διαφωνούντων μὲν περὶ τὰ ὀνόματα, περὶ δὲ τὰς
 ἀρχὰς τῶν ἐτῶν ἐν δυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις, ἢ τὸ πλεῖστον ἑπτὰ
 προαρχομένων τοῦ ἔτους, ἢ τοῦ μηνός, ἢ τὰς μὲν τῶν μηνῶν
 ἀρχὰς τὰς αὐτὰς ἔχόντων, τοῦ δὲ ἔτους ἄλλως. Ρωμαῖοι τοίνυν
 καὶ Ἕλληνες τὰς μὲν τῶν μηνῶν ἀρχὰς τὰς αὐτὰς ἔχουσι, περὶ δὲ
 τὰ ὀνόματα μόνον διαφέρονται. Οὐ γὰρ πρὸς τῶν Ρωμαίων, φέρε
 V 339 εἰπεῖν, Ἀπρίλλιος καλούμενος πρὸς Ἑλλήνων Ξανθικός ὀνομάζε-
 ται, καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ἔχει· ἡ πρώτη γὰρ τοῦ Ξανθικοῦ πρώ-
 τη καὶ τοῦ Ἀπριλλίου πέφυκε. Τὴν δὲ τοῦ ἔτους ἀρχὴν οἱ μὲν
 Ἕλληνες ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου ποιοῦντες, οἱ δὲ Ρωμαῖοι ἀπὸ τοῦ
 Ιανουαρίου· καὶ οὕτω Ρωμαῖοι καὶ Ἕλληνες τὰς αὐτὰς μὲν τῶν
 μηνῶν ἀρχὰς ἔχουσιν, οὐ τὰς αὐτὰς δὲ ἀρχὰς τοῦ ἔτους. Πάλιν
 δὲ Ἕλληνες καὶ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ Αἰγύπτιοι τὰς αὐτὰς μὲν ἀρχὰς
 τοῦ ἔτους ἔχουσι, τουτέστιν ἐν τῷ αὐτῷ μηνὶ τοῦ Θωθ ἄρχονται
 τοῦ ἔτους, οὐ κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας· ἀλλ' οἱ μὲν Ἕλληνες ἀρ-
 χὴν ἔτους καὶ Ἰνδίκτου ἔχουσιν τὴν πρώτην τοῦ παρὰ Ρωμαίους
 Σεπτεμβρίου μηνός· οἱ δὲ Ἀλεξανδρεῖς πρὸ τριῶν ἡμερῶν τῆς
 πρώτης τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, τουτέστιν κθ' τοῦ Αὐγούστου
 μηνός. Διαφέρουσι δὲ καὶ κατὰ τοὺς μῆνας, ὅτι ἀνὰ τριάκοντα
 ἡμερῶν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐκάστῳ μηνὶ δίδωσιν, ὡς εἶναι τξ' ἡμερῶν
 τοὺς ιβ' τοὺς παρ' αὐτοῖς μῆνας, αἷ τινές εἰσιν τξ' ἡμέραι· συμ-
 πληροῦνται δὲ τῇ κγ' τοῦ αὐτοῦ Αὐγούστου, κατ' ἔτος, καὶ ποιοῦ-
 σιν ἄλλον μῆνα πεντῆμερον ἀπὸ τῶν λοιπῶν πέντε ἡμερῶν, ἦτοι
 P 423 κδ', καὶ κε', καὶ κς', καὶ κζ', καὶ κη'. Ἐὰν δὲ καταντήσῃ τετραε-
 τηρικός, τουτέστι Βίσεκτος, ἕξ γίνονται αἱ τοιαῦται ἑπακταὶ λε-
 γόμεναι παρ' αὐτοῖς, καὶ κατὰ ὄ' ἔτη, ἐξῆμερος. Οἱ δὲ παλαιῶν
 V. Petav. Αἰγύπτιοι τξέ' ἡμερῶν τιθέμενοι τὸν ἐνιαυτὸν μόνον, καὶ οὐχὲ
 lib. 5. auct. τξέ', ὡς οἱ Ρωμαῖοι, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀλεξανδρεῖς, κατὰ αὐξ'
 cap. 3. ἔτη. Καὶ αὐτοὶ μετὰ τῶν Ἀλεξανδρέων τε καὶ Ἑλλήνων τῆς τοῦ
 ἔτους ἀπάρχονται, καὶ μετὰ ὄ' ἔτη πρὸ μιᾶς ἡμέρας, τουτέστι τῇ
 κη' τοῦ Αὐγούστου μηνός· καὶ οὕτως κατὰ ὄ' ἔτη μίαν ἡμέραν
 προλαμβάνοντες διὰ τῶν εἰρημένων αὐξ' ἐτῶν, ἀποκαθίσταται.
 Τετράκις γὰρ τξέ' γίνονται χίλια υξ'. Οὐδὲ κατὰ Ἰουδαίους ἐνιαυ-
 τός, καὶ οἱ μῆνες, ἦτοι κατὰ τὴν θείαν νομοθεσίαν, καὶ ὄνοματι
 καὶ πράγματι πρὸς Ἕλληνας, καὶ Ρωμαίους, καὶ Αἰγυπτίους
 διενήνοχε. Τοὺς μὲν γὰρ μῆνας σεληνιακοὺς ἄγει ἀνὰ κθ' ἡμε-
 ρῶν, καὶ συμπληρουμένων τῶν ιβ' εἰς τινδ' ἡμέρας, ποιεῖ κατὰ γ'
 ἔτη τὸν λεγόμενον ἐμβόλιμον μῆνα, ἐπισυναγόμενον ἡμέραις λγ'
 τρισκαιδέκατον. Τὴν δὲ τοῦ ἔτους μεσομηνίαν τοῦ παρ' αὐτοῖς
 λεγομένου Νισάν, ἦτοι ταῦ κε' τοῦ Μαρτίου μηνός ἔχει πάντοτε,
 ἣτις ἐστὶ πρωτόκτιστος ἡμέρα, ἐν ἣ τὸδε τὸ πᾶν ἐκ μῆ ὄντων εἰς
 τὸ εἶναι παραγαγὼν ὁ Θεὸς κατ' αὐτὴν εὐδοκίαν τοῦ Πατρὸς, καὶ
 συνεργίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐνοικήσας ἐν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Μη-
 τρὶ καὶ Παρθένῳ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐνανθρώπησε, καὶ κατ' αὐτὴν καὶ

triplicia sunt: vel enim secundum nationum differentias, quae eisdem habent annos ab eodem coeptos principio, sed in nominibus diversos, vel etiam in nominibus et rebus, cum in notitiis scilicet, in annorum autem initiis duobus vel tribus, aut ad plurimum in septem diebus dissentiant, dum anni vel mensis praevertunt initia, ac denique in mensibus eadem habentibus principia, aliter autem anno. Romani igitur et Graeci eadem mensium habent initia, sed in nominibus tantum differunt. A Romanis quippe qui vocatur Aprilis, a Graecis Xanthicus appellatur, idemque habet principium: primus enim dies Xanthici primus est dies Aprilis. Jamvero annum ineunt Graeci a Septembri, Romani autem a Januario, sicque Romani et Graeci eadem habent mensium, non vero annorum principia. Rursum Graecis et Alexandrinis ac Aegyptiis eadem sunt annorum initia, cum ipso eodem mense Thoth, non vero diebus iisdem annum ineant. Sed ac anni et Indictionis initium ducunt Graeci primo mensis a Romanis appellati Septembris die: Alexandrini autem primum Septembris mensis diebus tribus praevertunt, xxix. scilicet mensis Augusti anno inito. Differunt etiam circa menses, dum singulis mensibus xxx. dies adscribunt, ita ut cccclx. diebus constant xii. eorum menses, quos ii dies conficiunt: complentur vero vicesimo tertio ipsius Augusti annis singulis, aliumque efficiunt mensem quinque dierum ex reliquis v. diebus, scilicet xxiv. xxv. xxvi. xxvii. et xxviii. Si vero quadriennium occurrat, id est Bissextus, sex fiunt ejusmodi Epactae, uti ab iis vocantur, singulis quadrienniis, sex dierum. Veteres porro Aegyptii cccclxv. dies duntaxat anno adscribebant, non vero cccclxv. quemadmodum Romani, Graeci, et Alexandrini per annos mcccclx. Ac ipsi cum Alexandrinis et Graecis anni principium ineunt, et post iv. annos ante unum diem, scilicet xxviii. die mensis Augusti: sicque singulis iv. annis praeverso die uno, propter praedictos mcccclx. annos, restituitur. Quater enim cccclxv. conficiunt mcccclx. Annus porro et menses secundum Judaeos, seu secundum divinam legem, nomine et re a Graecis, Romanis et Aegyptiis differunt. Mensibus enim lunaribus, singulis dierum xxix. eorum annus constat, iisque xii. mensibus completis intra dies ccccliv. facit in tertio quovis anno mensem decimum tertium, colligitque dies xxxiii. Habet autem omnino medium anni mensem, quem Nisan vocant, seu xxv. mensis Martii, qui primus est dies a Deo conditus, quo quicquid est, produxit ex nihilo Deus secundum Patris propositum et cooperationem Sancti Spiritus, qui habitans in sancta sua Matre et Virgine, ipsomet anno incarnatus est, ac ipsomet die ex

ἐκ τάφου ἀνάστη. Αὕτη τοίνυν καὶ ἡμῖν κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ ἁγίαν Ἐκκλησίαν ἀρχὴ ἔτους ἔστω πάντοτε, καθ' ὃν καὶ τὸ ἅγιον Πάσχα εὐρίσκοντες εἰς Κυριακὴν ἐμπίπτει μετὰ τὴν ἰδ' τῆς σελήνης τοῦδε τοῦ μηνός, οὐκ Ἰουδαϊκῶς, ἀλλ' Ἀποστολικῶς ἐκτελοῦμεν, κατὰ φυσικὴν καὶ θεοπαράδοτον μέθοδον. Οὐκοῦν πάντες οἱ μὴ λέγοντες τῷ ,εφλδ' ἔτει γεγονέναι τὸ πρῶτον κυριακὸν Πάσχα, οὔτε τὴν παρ' Ἑβραίοις τὸ τηνικαῦτα ἰδ' τῆς σελήνης, καὶ κγ' τοῦ Μαρτίου μηνός καταντήσασαν τῇ μεγάλῃ τοῦ σωτηρίου πάθους Παρασκευῇ σώζουσαι δεῖξαι, οὔτε τὴν Ἀναστάσιμον δεσποτικὴν Κυριακὴν τῇ κέ' τοῦ Μαρτίου μηνός, οὔτινος μὴ δαικνυμένου, ψευδεῖς αὐτόθεν αἰ παρ' αὐτοῖς εὐρίσκονται ψῆφοι.

VI.

P 424

V 340

ΗΣΥΧΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Desunt in
Cod. Colb.
,εϞξξ'.

Ἐν τῷ μβ' ἔτει τῆς Βασιλείας Ἀυγούστου, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κέ', ἡμέρᾳ ε', ὥρᾳ ζ' τῆς ἡμέρας, ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου Μαρίας, ἔτους κατὰ Ἀντιοχεῖς ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἕως τῆς Χριστοῦ γεννήσεως [καὶ σταυρώσεως] ε'. Συνάγεται γὰρ ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Φαλὲκ υἱοῦ Ἐβερ ἔτη τρισχίλια, καὶ ἀπὸ τοῦ Φαλὲκ ἕως μβ' ἔτους τῆς Βασιλείας Ἀυγούστου ἔτη ,εϞξξ', καὶ λοιπὸν συνανεστράφη ὁ Σωτὴρ τοῖς ἀνθρώποις ἔτη λγ', ὡς γίνεσθαι ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως [καὶ σταυρώσεως] ἔτη ,ε' πλήρη. Ο γὰρ Φαλὲκ, κατὰ τὴν προφητείαν Μώσεως, τὸ ἡμισυ λέγεται τοῦ χρόνου τῆς Χριστοῦ ἐπιφανείας. Ὡσπερ γὰρ τὸν ἄνθρωπον τῇ ε' ἡμέρᾳ πλάσας ὁ Θεὸς, καὶ ἐξῆς ὑπέπεσεν τῇ ἁμαρτίᾳ, οὔτως καὶ τῇ ε' ἡμέρᾳ τῆς χιλιάδος ἐπὶ τῆς γῆς ἦλθεν, καὶ ἔσωσεν αὐτόν. Τοῦτο γὰρ δηλοῖ καὶ ἡ θεία γραφή, λέγουσα· Ἡμέρα Κυρίου ὡς χίλια ἔτη. Ἀτινα καὶ Κλήμης, καὶ Θεόφιλος, καὶ Τιμόθεος οἱ θεοφιλέστατοι χρονογράφοι ἐξέθεντο ὁμοφρονήσαντες, ὅτι τῇ ε' χιλιάδι τῶν ἐνιαυτῶν ἐφάνη ὁ Κύριος κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ε' ἡμερῶν τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδάμ, ῥυσάμενος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Ἐτεροι δὲ φασὶν ὅτι τῷ ,εφ' ἔτει ἦλθεν Κύριος· ἀλλ' οὐ πολλοὶ συμφωνοῦσιν εἰς τοῦτο, ἐν δὲ τῷ ε' ἔτει πάντες οἱ ἀκριβεῖς συγγραφεῖς συμφωνοῦσιν περὶ τούτου τινές, ἀλλ' ἡ προφητικὴ φωνὴ ἀληθεύει μᾶλλον διδάσκουσα εἰς τὸ ,ε ἔτος φανῆναι τὸν Κύριον ἄνθρωπον.

sepulcro resurrexit. Nobis proinde omnimodo sit hic dies anni principium, prout est in sancta Dei Ecclesia, juxta quem sancto Paschate occurrente in diem dominicum post xiv. lunae istius mensis, non Judaice sed Apostolice illud peragamus juxta naturalem nobisque traditam methodum. Quotquot igitur non dicunt extitisse primum Dominicum Pascha anno v. MDXXXIV. vel apud Hebraeos xiv. lunae, et xxiii. Martii mensis magna salutaris Passionis Parasceve, ac Resurrectionis Dominicam xiv. Martii mensis die tum non occurrisse, cum id minime demonstrare possint, falsi protinus convincuntur eorum calculi.

VI.

EX HESYCHII HOMILIA IN NATALEM
CHRISTI.

Anno XLII. imperii Augusti, mense Decembri, die xxv. feria vi. hora vii. diei, incarnatus est Dominus noster Jesus Christus ex sancta Virgine Maria, anno, juxta Antiochenos, a mundo condito usque ad Christi Nativitatem [et crucifixionem] vi. m. Colliguntur enim ab Adamo usque ad Phalec filium Eber anni iii. m. et a Phalec usque ad XLII. annum imperii Augusti, anni v. MDCCCLXVII. ac deinceps cum hominibus conversatus est Salvator annis xxxiii. ita ut ab Adamo usque ad Christi Natalem et crucifixionem conficiantur anni vi. m. pleni. Phalec quippe, juxta Moysis Prophetiam, medium dicitur anni Christi apparitionis. Quemadmodum enim hominem die vi. creavit Deus, qui deinceps in peccatum incidit, sic et millenarii die vi. in terram venit, illumque salvum fecit. Hoc enim indicat divina Scriptura, dum ait, *Dies Domini ut mille anni*. Quae quidem etiam Clemens, ac Theophilus, et Timotheus piissimi temporum indagatores consensu unanimi sunt interpretati, sexto scilicet annorum millenario apparuisse Dominum, juxta vi. dierum numerum formationis Adami, universis salvis factis hominibus. Alii autem dicunt venisse Dominum anno v. MD. sed pauci in hoc consentiunt, in anno vero vi. m. omnes accurati Scriptores conveniunt: sed vox prophetica veritatem longe magis probat, quae sexmillesimo anno incarnatum Dominum docet.

VII.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τριακονταετίων ἐτῶν γενόμενος ὁ
 Χριστὸς κατὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίαν
 ἐσταυρώθη, καὶ ἀπέθανεν ὡς ἄνθρωπος, καὶ τοῦτο ἀναμφίβολον
 παρὰ πάντων ἐστίν. Οἱ οὖν λέγοντες ὅτι ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη μὲν
 τὸ κατὰ σάρκα ἐν ἔτει ,εφ', ἐσταυρώθη δὲ ἀκολούθως ἐν ἔτει τῷ
 P 425 ,εφλγ' ψεύδονται σφάλλοντες· καὶ πῶς, σαφῆς ἢ ἀπόδειξις. Συμ-
 ψηφιζομένων γὰρ τούτων τῶν ἐξ ἀρχῆς ἀπάντων ἐτῶν τῶν ,εφλγ',
 καὶ περιοδευομένων ἐπὶ τῶν δεκαεννέα (τοσοῦτον γὰρ εἰσιν οἱ κύ-
 κλοι τῆς σελήνης) εὐρίσκεται ὁμολογουμένως τέταρτος ὁ κύκλος
 τῆς σελήνης ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔτει, ἦγουν τῷ ,εφλγ'. Τετάρτου δὲ
 ὄντος ἐκ παντὸς κύκλου τῷ τότε τῆς σελήνης, εὐρίσκεται διὰ τῆς
 ἀναγραφῆς τοῦ Πασχαίου ψῆφου καὶ Πάσχα τοῦ νομικοῦ ἀφ' ἧς τρια-
 κοστῆ τοῦ Μαρτίου μηνὸς γενομένου κατὰ τὴν ιε' τῆς σελήνης,
 δηλονότι ἡμέρα. Οτε δὲ ἔπαθεν ὁ Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν τὸ σωτήριον
 πάθος, εἰκοστῆ τρίτῃ ἦν τοῦ Μαρτίου μηνὸς, καὶ ιδ' τῆς σελήνης,
 V 841 ἑσπέρα δηλονότι τοῦ Πάσχα τοῦ νομικοῦ, ἢ καὶ προλαβὼν μίαν
 ἡμέραν ἔφαγεν ὁ Χριστὸς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, διὰ τὸ μέλ-
 λειν τελευτᾶν, ἦγουν τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ, τῷ κβ' τοῦ Μαρτίου
 μηνὸς, καὶ ιγ' τῆς σελήνης. Οὕτως οὐκ εὐρίσκονται σφάλλοντες
 περὶ τὸν καιρὸν τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, οἱ λέ-
 γοντες αὐτὸν ἐν ἔτει ,εφ' γεννηθῆναι, ἀπὸ τοῦ προακρούειν τὴν
 ψῆφον τοῦ νομικοῦ Πάσχα, καὶ ἐναντιοῦσθαι ταῖς γραφαῖς, καὶ
 τοῖς ὁμολογουμένοις ἐν τῷ πάθει τοῦ Σωτήρος παρακολουθήμα-
 τιν. Οἱ δὲ γε ἀκριβέστερον ἀναγράφαντες τοὺς χρόνους, καὶ τῆς
 ἀληθείας ὡς ἐπίσης ἐχόμενοι, λέγουσιν ὅτι ἡ μὲν τοῦ Θεοῦ Λόγου
 ἐνανθρωπήσις γέγονε ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,εφς', τὸ δὲ σω-
 τήριον αὐτοῦ πάθος, ἐπεὶ τριάκοντα τρεῖς χρόνους τοὺς πάντας,
 ὡς ὁμολόγηται, ἀνεστράφη ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ἔτει ,εφλθ'. Οπηνίκα
 δὲ καὶ εὐρίσκεται δέκατος προτρέχων τῆς σελήνης κύκλος, ἐν τού-
 τῳ δὲ ψηφιζόμενον τὸ Πάσχα εὐρίσκεται ἐν τῇ κδ' τοῦ Μαρτίου
 μηνὸς γινόμενον, τότε γὰρ φέρεται ἡ σελήνη ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου·
 καὶ οὕτως φαίνεται συνάδειν ὁ χρόνος πάσῃ τῇ τότε ἀκολουθίᾳ.
 Ἐν γὰρ τῇ αγ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς, ιδ' τῆς σελήνης, ἡμέρα Πα-
 ρασκευῆ καὶ σωτήριον πάθος ἐπέστη· Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῇ ἑσπέ-
 ρᾳ δηλαδὴ τοῦ νομικοῦ Πάσχα, καὶ κη' κέ τοῦ αὐτοῦ Μαρτίου
 μηνὸς ἀνέστη, μετὰ τρεῖς δηλονότι τοῦ ἀποθανεῖν ἡμέρας, συν-
 τρεχόντων ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τοῦ καιροῦ ἐκείνου
 παρατηρημάτων, κατὰ τὸν προκείμενον τοῦ σοφοῦ Χρυσοστόμου
 ἀκριβασμὸν τῆς τε ἰσημερίας καὶ τῆς πανσελήνου, καὶ τῆς ἐκ-
 πτώσεως τοῦ πρωτοπλαστοῦ, καὶ πασῶν τῶν λοιπῶν προθεσμίων,

VII.

E X A N O N Y M O,

DE CHRISTI NATIVITATIS ET PASSIONIS ANNIS.

Illud etiam observandum, Christum, cum annorum esset xxxiii. ex quo in terra apparuit, crucifixum fuisse ut hominem: idque indubitatum apud quosvis manet. Qui igitur Christum natum esse secundum carnem anno v. m. ac consequenter anno v. mdxxxiii. fuisse cruci affixum, falsum dicunt, aliosque fallunt: qua vero ratione, evidens est demonstratio. Computatis quippe universis iis a mundo condito an. v. mdxxxiii. ac in decemnovennales periodos partitis, (tot enim sunt cycli lunae) quartus cyclus lunae absque ulla controversia invenitur eo anno, seu v. mdxxxiii. Cum vero quartus omnino sit hoc ipso anno lunae cyclus, ex certissima Paschali putatione sequitur ipso xxx. Martii mensis die legale Pascha reperiri, ac xv. lunae, scilicet die. Quando autem Christus pro nobis salutarem passionem obiit, xxiii. erat Martii mensis, et xiv. lunae, vespere scilicet Paschatis legalis, quod quidem uno die praevertens Christus cum discipulis suis comedit, quia mortem erat subiturus, seu magna quinta, xxii. mensis Martii, et xiii. lunae. Sic igitur circa Christi secundum humanitatem nativitatis tempus falli reperiuntur, qui anno v. m. natum dicunt, cum errent in legalis Paschatis computo, et sacris Scripturis adversentur, ac receptis in Salvatoris passione consequentiis. Qui porro aliqua cum accuratione tempora descriperunt, ac veritati perinde institerunt, Dei nostri Verbi inhumanationem factam aiunt anno a mundi conditu v. mdvi. salutarem vero illius Passionem, (quandoquidem triginta tres annos integros, uti in confesso est, in terra est conversatus) anno v. mdxxxix. Cum autem invenitur decimus praecurrens lunae cyclus, in eo et computatum Pascha, xxiv. mensis Martii esse reperitur. Tum enim occurrit luna xv. in die sabbati, sicque universae ac omnimodae consecutioni tempus concinere apparet. Nam xxiii. mensis Martii, xiv. lunae, feria vi. salutarem Passionem passus est Christus Deus noster, vespere scilicet Paschatis legalis, ac xxv. ejusdem mensis Martii resurrexit, post tres nempe ex quo mortuus est dies, concurrentibus aliis omnibus temporis iustius observationibus, juxta accuratam docti Chrysostomi examinationem aequinoctii, ac plenilunii, et lapsus primi a Deo conditi hominis caeterorumque

ὧν ὁ Χρυσόστομος τρανοτέρως διεξήλθε, ὡς προείπομεν, αὐτῷ εἰς τὸ Πάσχα λόγῳ αὐτοῦ, οὗ ἡ ἀρχή, Χθές, ἀδελφοί, περὶ τῆς προθεσμίας τοῦ Πάσχα. †)

P 426

V 842

Vide Notas
ad p. 212.

VIII. *)

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ Ο΄ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Δωροθέου Επισκόπου Τύρου, ἀρχαίου ἀνδρός, πνευ-
ματοφόρου, καὶ μάρτυρος γεγονότος ἐν τοῖς καιροῖς
Δικινίου καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων.

Οὗτος ὁ προλεχθεὶς αἰόδιμος ἀνὴρ καὶ συγγράμματα καταλέ-
λοιπεν Ῥωμαϊκὰ τε καὶ Ἑλληνικά, ἐπειδήπερ καὶ ἑκατέρων τῶν
γλωσσῶν ἔμπειρος ὑπῆρχεν· γέγονε δὲ καὶ πολυῖστωρ δι' εὐφυΐαν.
μετὰ τὴν τελευτὴν Διοκλητιανοῦ καὶ Δικινίου κατέλαβε καὶ αὐ-
τὸς τὴν ἰδίαν παροικίαν, καὶ ἦν ἰδύνων τὴν ἐν Τύρῳ ἐκκλησίαν 5
μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ τυράννου. καὶ ἐπειδήπερ οὐκ αὐτοφανῶς,
ἀλλὰ κρυπτῶς διὰ τῶν ἀρχόντων Ἰουλιανὸς ἀνῆρει τοὺς χριστια-
νοὺς, πάλιν ὁ Δωρόθεος κατέλαβεν τὴν Ὀδησσὸν πόλιν, ἔνθα
καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουλιανοῦ ἀρχόντων, καὶ πολλοὺς αἰκι-
σμοὺς ὑπομείνας, ἐν βαθυτάτῳ γήρα διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολο- 10
γίαν ταῖς βασάνοις ἐναπέθανεν, ἑκατὸν καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ἤδη τυγχά-
νων. οὗτος τοίνυν ὁ μέγας πρεσβύτης καὶ συγγράμματα ἡμῖν ἐκ-
κλησιαστικὰ καταλέλοιπεν, ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ τῶν ο΄ μαθητῶν τοῦ
σωτῆρος ἱστορήσεν, καὶ ἔνθα ὁ καθεὶς τῶν προφητῶν καὶ ἀπο-
στόλων τὸν βίον ἐτέλεσεν. ἐν πρώτοις μὲν τοὺς ο΄ ἐκείνους εἶναι 15
λέγει, ὧν οἱ πλείους καὶ ἐπίσκοποι ἐν διαφόροις παροικίαις ἐγένον-
το, ὧν καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος ἐν τοῖς ἀσπασμοῖς αὐτοῦ μέμνηται
μετὰ γὰρ τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν πάντας
αὐτοὺς ἐπιστρέψαι σημαίνει καὶ ἐν τοῖς ἀποστόλοις γεγενῆσθαι,
ὧν καὶ τὰς ἐπωνυμίας ᾧδὲ που οὗτος ἐπισημαίνεται λέγων. 20

†) Extat to. V. Savillii.

*) Libelli huius quum Leidae codicem praestantem servari meminisssem, varietates eius a Geelio meo petii, statimque impetravi ab amicis-
simi viri comitate. Scriptus in membranis saeculo, ut Geelio vide-
batur, undecimo habet praeterea Palladii Historiam Lausiacam et
alia quaedam, desinitque p. 430. cum vocabulo ἀπετμήθησαν.8. Ὀδυσσὸν Paris., Ὀδύσσοῦ Leid. 12. οὕτως LP. 15. βίων
LP. 16. ἐγένοντο L, γέγοντο P. 18. τὴν om. L. 19.
ἐπιστρέψαι] ἐπιστέψαι L, ἐπιτρέψαι P. 20. οὗτος] οὕτως LP.

omnium terminorum, quas quidem is diserte ac aperte explanavit, uti diximus, in sermone in Pascha, cujus initium, *Hodie, fratres, de terminis Paschatis, etc.*

VIII.

DE SEPTUAGINTA DOMINI DISCIPULIS COMMENTARIUS

Dorothei Episcopi Tyri, viri antiqui, et spiritualis, quique Martyrium passus est Licinii et Constantini Imperatorum temporibus.

Hic inclytus praedictus vir Romanos et Graecos commentarios reliquit: utramque enim linguam multasque historias, ut erat singulari ac excellenti ingenio, apprime calluit. Post obitum Diocletiani et Licinii, ad suam profectus est paroeciam, Tyrique Ecclesiam rexit usque ad Juliani tyranni tempora. Verum cum non palam, sed Christianos clam per suos Praefectos interficeret Julianus, rursum Odyssum urbem venit, ubi a Juliani Praefectis comprehensus, multisque toleratis opprobriis, in extrema senectute propter Christi confessionem in ipsis tormentis vitam exiit, cum annorum esset centum et septem. Hic igitur magnus senex scripta Ecclesiastica nobis reliquit, in quibus de septuaginta etiam Salvatoris Discipulis disseruit, et ubi unusquisque Prophetarum et Apostolorum vitam finiit. Ac in primis septuaginta illos esse ait, quorum etiam complures variis in provinciis Episcopi extitere, quorum divinus meminit Apostolus in suis salutationibus. Quippe post Salvatoris nostri ex mortuis Resurrectionem, hos omnes missos fuisse indicat, et inter Apostolos numeratos fuisse, quorum nomina hisce verbis recenset.

α'. **Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κυρίου γενόμενος.**

β'. **Κλεοπᾶς ὁ ἀνεψιὸς τοῦ κυρίου καὶ δεύτερος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, ὃς καὶ εἶδεν αὐτὸν μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.**

γ'. **Ματθίας ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα ἀποστόλων.**

δ'. **Ταδδαῖος ὁ τὴν ἐπιστολὴν Λύγῳ τοπάρχῃ ἀποκομίσας ἐν Ἐδέσῃ καὶ ἰασάμενος αὐτοῦ τὸ πάθος.**

P 427 ε'. **Ἀνένιας ὁ βαπτίσας τὸν ἅγιον Παύλου καὶ Δαμασκῶ 10 μετέπειτα γενόμενος ἐπίσκοπος.**

ς'. **Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς ὁ εἷς τῶν ἐκλελεγμένων ὑπὸ τῶν ἰβ' ἀποστόλων εἰς διακονίαν.**

ζ'. **Φίλιππος ὁ εἷς τῶν ζ', ὁ καὶ Σίμωνα καὶ τὸν εὐνοῦχον βαπτίσας, καὶ ἐν Τράλλεσι τῆς Ἀσίας γεγονώς ἐπίσκοπος.**

η'. **Πρόχωρος ὁ εἷς τῶν ζ' καὶ ἐπίσκοπος Νικομηδείας τῆς Βιθυνίας γενόμενος.**

θ'. **Νικάνωρ ὁ εἷς τῶν ζ', ὃς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀπέθανεν καθ' ἣν ὁ ἅγιος Στέφανος σὺν δισχιλίοις ἄλλοις τῶν ἡλικιωτέρων εἰς τὸν Χριστὸν.**

V 343 ι'. **Τίμων ὁ εἷς τῶν ζ', ὃς ἐπίσκοπος Βόστρης τῆς Ἀράβων γενόμενος ἐκαύθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.**

ια'. **Παρμενᾶς ὁ εἷς τῶν ζ', ὃς ἐπ' ὄψει τῶν ἀποστόλων ἀπέθανεν ἐν τῇ διακονίᾳ αὐτοῦ.**

ιβ'. **Νικόλαος ὁ εἷς τῶν ζ', ὃς ἐπίσκοπος Σαμαρείας γενόμενος ἑτεροδόξησεν ἅμα τῷ Σίμωνι.**

ιγ'. **Βαρθολομαῖος ὁ μετὰ Παύλου τῷ λόγῳ διακονήσας πρῶτος ἐν Ῥώμῃ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξεν, ἐπίσκοπος Μεδιολάνου μετέπειτα γεγονώς.**

ιδ'. **Μάρκος, ὃς ὑπὸ Πέτρου τοῦ ἀποστόλου ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἐγένετο καὶ εὐαγγελιστής.**

ιε'. **Σιλᾶς ὁ σὺν τῷ Παύλῳ τῷ λόγῳ διακονήσας καὶ ἐν Κορίνθῳ ἐπίσκοπος γεγονώς.**

ις'. **Λουκᾶς, ὃς κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν τὸ εὐαγγέλιον σὺν τῷ Παύλῳ ἐκήρυξεν.**

ιζ'. **Σιλουανὸς ὁ σὺν τῷ Παύλῳ τῷ λόγῳ διακονήσας Θεσσαλονίκης ἐπίσκοπος γέγονεν.**

ιη'. **Κρήσκης, οὗ μέμνηται ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον δευτέρᾳ ἐπιστολῇ, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος τῆς ἐν Γαλιλίας ἐγένετο.**

4. ἴδεν LP. 2. γενόμενος] γεγονώς L. 3. Κλεοπᾶς LP.

15. Τράλλεσι LP. 18. ὁ addit L. 20. τὸν addit L. 21.

Τίμων L et interpretatio latina, Σίμων P. 25. ὃς om. L.

26. ἑτεροδόξος L. 27. Βαρνάβας L. τῷ λόγῳ addit L. 32.

διακονήσας L, τῆς διακονίας P. 36. διακονήσας L, τῆς διακονίας P. 38. Κρήσκης] Κρισκῆς L, Κλήμης P.

i. Iacobus frater Domini, et primus Hierosolymitanus Episcopus ab ipso Domino constitutus.

ii. Cleopas, Domini patruelis, secundus Hierosolymitanus Episcopus, qui et ipse illum vidit, postquam ex mortuis resurrexit.

iii. Matthias, qui duodecim Apostolorum numerum explevit.

iv. Thaddaeus, qui Epistolam ad Abgarum Toparcham Edessam tulit, eumque a morbo sanavit.

v. Ananias, qui Sanctum Paulum baptizavit, posteaque fuit Damasci Episcopus.

vi. Stephanus primus Martyr, qui a duodecim Apostolis ad diaconatum assumptus est.

vii. Philippus unus ex septem, qui et Simonem et Eunuchum baptizavit, et Trallium Asiae urbis Episcopus extitit.

viii. Prochorus, qui unus ex septem, ac Nicomediae Bithyniae urbis fuit Episcopus.

ix. Nicanor, unus e septem, qui ipsomet die obiit, quo Sanctus Stephanus, cum duobus millibus aliis in Christum credentium.

x. Timon, unus e septem, qui Bostrae Arabum Episcopus factus, vivus combustus est a Gentilibus.

xi. Parmenas unus e septem, qui coram Apostolis in suo diaconatu vita functus est.

xii. Nicolaus unus e septem, qui cum Episcopus esset Samariae, una cum Simone, Christianam religionem ejuravit.

xiii. Barrabas, qui cum Paulo Diaconi officio fungens, primus Romae Christum praedicavit, Mediolani Episcopus postea factus.

xiv. Marcus, qui a Petro Apostolo Episcopus Alexandriae ordinatus est, idem et Evangelista.

xv. Silas, qui cum Paulo Diaconiae sermoni praefectus, et Corinthi Episcopus fuit.

xvi. Lucas, qui per universam terram Evangelium cum Paulo praedicavit.

xvii. Silvanus, qui cum Paulo Diaconiae sermoni praefectus, Thessalonicae Episcopus extitit.

xviii. Clemens, cujus meminit Apostolus in Epistola secunda ad Timotheum, Episcopus Chalcedonis in Gallia fuit.

ιβ'. Ἐπαίνετος, οὗ ὁ ἀπόστολος μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Καρθαγένης ἐγένετο.

κ'. Ἀνδρόνικος, οὗ ὁ ἀπόστολος μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Σπανίας ἐγένετο.

κα'. Ἀμπλίας, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους, 5 ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ὀδησσοῦ ἐγένετο.

κβ'. Οὐρβανός, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται, ὃς ἐπίσκοπος Μακεδονίας ἐγένετο.

κγ'. Στάχυς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται, P 428 ὃν καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος τὴν Ποντικὴν θάλασσαν διαπλέων 10 ἐν Ἀργυροπόλει τῆς Θράκης ἐπίσκοπον τοῦ Βυζαντίου κατέστησεν.

κδ'. Ἀπελλῆς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Ἡρακλείας ἐγένετο.

κε'. Φύγελλος τὰ Σίμωνος φρονήσας Ἐφέσου ἐπίσκοπος ἐγένετο. 15

κς'. Ἐρμογένης, ὃς ἐν Μεγάροις καὶ αὐτὸς κατέστη ἐπίσκοπος.

κζ'. Δημᾶς, οὗ ὁ ἀπόστολος μνημονεύει ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον δευτέρᾳ ἐπιστολῇ ὅτι ἑτεροδοξήσαντες Φύγελλος καὶ Ἐρμογένης ἀνέστησαν τῇ διδασκαλίᾳ αὐτοῦ. ὁ δὲ Δημᾶς ἀγαπήσας 20 τὸν νῦν αἰῶνα κατέλιπεν τὸν εὐαγγελικὸν λόγον, καὶ ἐν Θεσσαλονίκη ἱερεὺς τῶν εἰδώλων ἐγένετο, περὶ οὗ καὶ Ἰωάννης ὁ ἀπόστολος ἔγραψεν, Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν.

κη'. Ἀπελλῆς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Σμύρνης ἐγένετο πρὸ τοῦ 25 ἁγίου Πολυκάρπου.

κθ'. Ἀριστόβουλος, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς Βρετανίας ἐπίσκοπος ἐγένετο.

λ'. Νάρκισσος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους, ὃς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν γέγονεν. 30

V 344 λα'. Ἡρωδίων, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Πατρῶν ἐγένετο.

λβ'. Ἄγαβος ὁ ἐν ταῖς Πράξεσιν τῶν ἀποστόλων μνημονευόμενος, ὃς καὶ προφητικῶν χαρίσματος ἠξιώθη.

λγ'. Ροῦφος, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ ἀπόστο- 35 λος μέμνηται, ὃς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Θηβῶν ἐγένετο.

λδ'. Ἀσύγκριτος, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ μέμνηται, ὃς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Οὐρβανίας ἐγένετο.

2. Καρθαγένης P, Χαρταγένης L. Caeterum sic ordinat L: Amplicius, Andronicus, Praenetus. 5. ἐν τῇ] ἐκ τῆς L. 6. Ὀδύσσοῦ LP. 13. ὁ ἀπόστολος om. L. 18. ὁ om. P. 19. ὅτι ἑτεροδοξήσαν ὅτε Φ. καὶ Ἐ. καὶ ἀνέστησαν P. 24. Ἀμπέλλης P, Ἀπέλλης L. 28. Βρετανίας P. ἐγένετο] γέγονεν L. 30. αὐτὸς om. P. 31. Ἡρωδίων P. 32. ὁ om. P. 35. ὁ om. P. 36. Θηβῶν] Ἰταλίας L. (Nonne pro Οὐρβανίας v. 38.?)

xix. Epænetus, cujus meminit Apostolus in Epistola ad Romanos, qui et Episcopus Cartaginis extitit.

xx. Andronicus, cujus meminit Apostolus in Epistola ad Romanos, qui et Hispaniæ Episcopus fuit.

xxi. Aniphas, cujus etiam meminit in Epistola ad Romanos, qui et Episcopus Odyssi fuit.

xxii. Urbanus, cujus pariter meminit in Epistola ad Romanos, qui Macedoniae Episcopus extitit.

xxiii. Stachys, cujus perinde mentionem agit in Epistola ad Romanos, quem Andreas Apostolus, dum Ponticum enavigaret mære, Argyropoli Thraciæ municipio, Byzantii Episcopum constituit.

xxiv. Apelles, de quo idem Apostolus meminit in Epistola ad Romanos, qui et Heracleæ Episcopus fuit.

xxv. Phugellus, Simoniaca hæresi infectus, qui et Ephesi Episcopus fuit.

xxvi. Hermogenes, qui Megariæ Episcopus est ordinatus.

xxvii. Demas, cujus meminit Apostolus in secunda ad Timotheum Epistola, Christum abnegavit, ac Phugellus et Hermogenes ejus doctrinam sunt amplexi. Demas vero sæculi hujus amore Evangelico verbo derelicto, idolorum factus est Sacerdos, de quo Joannes Apostolus hæc scripsit: *Ex nostris egressi sunt, sed non erant ex nostris.*

xxviii. Ampeles, cujus etiam meminit Apostolus in Epistola ad Romanos, is Smyrnae ante Sanctum Polycarpum Episcopatum obtinuit.

xxix. Aristobulus, cujus pariter in Epistola ad Romanos meminit Apostolus, qui Britanniae fuit Episcopus.

xxx. Narcissus, cujus perinde meminit in Epistola ad Romanos, qui et Athenarum Episcopus extitit.

xxxi. Herodion, cujus meminit Apostolus in Epistola ad Romanos, qui et Patrarum Episcopus fuit.

xxxii. Agabus, cujus mentio fit in Actis Apostolorum, qui et prophetica gratia donari meruit.

xxxiii. Rufus, cujus in Epistola ad Romanos meminit Apostolus, qui et Thebarum fuit Episcopus.

xxxiv. Asyncritus, cujus mentio fit in Epistola ad Romanos, qui et Urbaniae Episcopus fuit.

λε'. Φλέγων, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται, ὅς καὶ ἐπίσκοπος Μαράθων ἐγένετο.

λς'. Ἐρμῆς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται, ὅς καὶ ἐπίσκοπος Δαλματίας γέγονεν.

λζ'. Πατροβᾶς, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὅς 5 καὶ ἐπίσκοπος ἐν Ποτιόλοις γέγονεν.

λη'. Ἐρμᾶς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται, ὅς καὶ ἐπίσκοπος Φιλιπποπόλεως ἐγένετο.

λθ'. Λίνος ὁ μετὰ Πέτρον τὸν ἀπόστολον Ῥώμης ἐπίσκοπος γεγονώς. 10

μ'. Γάϊος, οὗ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὅς ἐπίσκοπος Ἐφέσου P 429 ἐγένετο μετὰ Τιμόθεον τὸν μαθητὴν Παύλου τοῦ ἀποστόλου.

μα'. Φιλόλογος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὅς καὶ ἐπίσκοπος γέγονεν ἐπὶ Ἀνδρέου ἀποστόλου ἐν Σινώπῃ.

μβ'. Ὀλυμπᾶς. 15

μγ'. Ῥοδίων, ὧν καὶ αὐτῶν ὁ ἀπόστολος μέμνηται, οἳ καὶ ἐν Ῥώμῃ ἅμα Πέτρῳ τῷ ἀποστόλῳ ὑπὸ Νέρωνος τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθησαν.

μδ'. Λουκᾶς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται, ὅς καὶ ἐπίσκοπος ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας ἐγένετο. 20

με'. Ἰάσων, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται, ὅς καὶ ἐπίσκοπος Ταρσοῦ ἐγένετο.

μς'. Σωσίπατρος, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται, ὅς καὶ ἐπίσκοπος Ἰκονίου ἐγένετο.

μζ'. Τέρτιος ὁ καὶ τὴν πρὸς Ῥωμαίους γράψας ἐπιστολήν, 25 ὅς δεύτερος ἐπίσκοπος Ἰκονίου ἐγένετο.

μη'. Ἐραστός, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ, ὅς καὶ οἰκονόμος τῆς ἐν Ἱερουσαλύμοις ἐκκλησίας γέγονεν καὶ ἐπίσκοπος μετέπειτα Πανιάδος.

μθ'. Κούαρτος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστο- 30 λῇ, ὅς καὶ ἐπίσκοπος Βηρύτου γέγονεν.

ν'. Ἀπολλώς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὅς καὶ ἐπίσκοπος Καισαρείας γέγονεν.

να'. Κηφᾶς, ὃν ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἤλεγξεν, ὅς καὶ ἐπίσκοπος Κονίας ἐγένετο. 35

νβ'. Σωσθένης, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὅς καὶ ἐπίσκοπος Κολοφωνίας ἐγένετο.

νγ'. Τυχικός, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὅς ἐπίσκοπος Κολοφωνίας ἐγένετο.

2. Μαράθωνος P. 5. Πατροβᾶν P. 8. Φιλιππουπό-
λεως P. 11. ὁ om. P. 16. ὃν καὶ αὐτὸν LP.
μέμνηται ἀπόστολος P. οἳ L, ὁ P. 24. Ἰκονίου L.
25. Tertium inter Erastum et Quartum ponit L. 27. καὶ αὐ-
τός P. 31. Βηρύτου P, Βιρίτου L. 32. Ἀπολλώς L.
34. ὃν L, οὗ P. 36. ὁ om. P. 37. καὶ om. P.
39. Ἀνδριακῆς L. ἐγένετο] γέγονεν L.

XXXV. Phlegon, cujus meminit in Epistola ad Romanos, qui et Marathonis Episcopus extitit.

XXXVI. Hermes, cujus mentio est in Epistola ad Romanos, qui et Dalmatiae Episcopus fuit.

XXXVII. Patroban, cujus meminit Apostolus, qui et Puteolorum fuit Episcopus.

XXXVIII. Hermas, cujus meminit in Epistola ad Romanos, qui et Episcopus fuit Philippopoleos.

XXXIX. Linus, qui post Petrum Apostolum Romae Episcopus fuit.

XL. Caius, cujus meminit Apostolus, qui et Ephesi Episcopus post Timotheum Pauli Apostoli Discipulum.

XLI. Philologus, cujus pariter meminit Apostolus, qui et Sinopes Episcopus ab Andrea Apostolo ordinatus est.

XLII. Olympas.

XLIII. Rhodion, cujus meminit Apostolus, qui et Romae una cum Petro Apostolo, sub Nerone capite plexus est.

XLIV. Lucas, cujus meminit in Epistola ad Romanos, qui et Episcopus Laodiceae Syriae fuit.

XLV. Jason, cujus meminit in Epistola ad Romanos, qui et Tarsi Episcopus fuit.

XLVI. Sosipater, cujus mentio est in Epistola ad Romanos, qui et Iconii Episcopus fuit.

XLVII. Tertius, qui Epistolam ad Romanos scripsit, qui secundus Iconii fuit Episcopus.

XLVIII. Erastus, cujus etiam in eadem Epistola meminit, qui et Hierosolymitanae Ecclesiae Oeconomus fuit, ac deinde Paniadis Episcopus.

XLIX. Quartus, cujus in eadem Epistola meminit, qui et Beryti fuit Episcopus.

L. Apollo, cujus meminit in Epistola ad Corinthios Apostolus, qui et Caesareae Episcopus extitit.

LI. Cephas, quem Antiochiae coarguit Paulus Apostolus, qui et Coniae fuit Episcopus.

LII. Sosthenes, cujus meminit Apostolus, Colophoniae Episcopus.

LIII. Tychicus, cujus meminit Apostolus, Colophoniae Episcopus.

νδ'. Ἐκαφρόδιτος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ἀνδριακῆς γέγονεν.

νε'. Καῖσαρ, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς ἐπίσκοπος τοῦ Δοραχίου γέγονεν.

V 345 νς'. Μαρίνος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος γέγονεν.

νη'. Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουστὸς, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος ἐν ταῖς Πράξεσιν τῶν ἀποστόλων, ὃς καὶ ἐπίσκοπος γέγονεν ἐν Ἐλευθεροπόλει.

νθ'. Ἀρτεμᾶς, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς 10 ἐπίσκοπος γέγονεν Δυστρίας.

P 490 νθ'. Κλήμης, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος λέγων, Μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὃς καὶ πρῶτος ἐξ ἐθνῶν καὶ Ἑλλήνων ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν, ὃς καὶ μετέπειτα ἐπίσκοπος Σαρδικῆς γέγονεν. 15

ξ'. Ὀνησιφόρος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς ἐπίσκοπος Κορωνίας γέγονεν.

ξα'. Τυχικός, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος Καληθόνης τῆς Βιθυνίας γέγονεν.

ξβ'. Κάρπος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ 20 Βεροίας τῆς Θράκης ἐπίσκοπος γέγονεν.

ξγ'. Εὐδόξος, ὃς μετὰ Πέτρον τὸν ἀπόστολον ἐπίσκοπος γέγονεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται.

ξδ'. Ἀρίσταρχος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Συρίας γέγονεν. 25

ξε'. Μάρκος ὁ καὶ Ἰωάννης καλούμενος, οὗ ὁ Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν μέμνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Βύβλου γέγονεν.

ξς'. Ζηνᾶς ὁ νομικός, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Διοσπόλεως γέγονεν.

ξζ'. Φιλήμων, πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὴν ἔγραψεν, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Γάζης γέγονεν. 30

ξη'. ξθ'. ο'. Ἀρίσταρχος καὶ Πούδης καὶ Τρόφιμος. οὗτοι οἱ τρεῖς ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς τοῦ ἀποστόλου συγκακοπαθήσαντες τέλος ἐν Ῥώμῃ σὺν τῷ αὐτῷ ἀποστόλῳ ὑπὸ Νέρωνος τοῦ βασιλέως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. 35

Ταῦτα ὁ τρισμακάριστος καὶ πανόλβιος Δωρόθεος ἐν Ῥώμῃ γεγωνῶς διὰ Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου ἐν ὑπομνήμασιν καταλέλοιπεν, ἐξ ὧν καὶ ἡμεῖς ἐρανισάμενοι καὶ πρὸς τὴν ἑλλάδα μεθερμηνεύσαντες φωνὴν ἐμφανῆ τοῖς πᾶσιν πεποιήκαμεν τὴν τῶν ἑβδομήκοντα

1. ο om. LP.	2. καὶ om L.	5. Μαρίνος] Μάρκος L.
9. ἐν Ἐλευθεροπόλει] Ἐλευθεροπόλεως L.	11. Δυστρίας] Δύστρης L.	13. καὶ prius om. L.
17. Κορωνίας L.	19. Καληθόνης P.	21. Βεροίας P.
22. ὃς om. L.	23. ἐν Ἀντιοχείᾳ] Ἀντιοχείας L.	25. γέγονεν τῆς Συρίας L.
27. Βύβλου LP.	32. καὶ bis om. L.	
34. αὐτῶom. L.		

LIV. Epaphroditus, cujus meminit Apostolus, qui Andriacae Episcopus fuit.

LV. Caesar, cujus meminit Apostolus, qui Dirrhachii Episcopus fuit.

LVI. Marinus Barnabae patruelis, cujus etiam meminit Apostolus, qui et Apolloniados fuit Episcopus.

LVII. Jesus, appellatus Justus, cujus meminit Apostolus in Actis Apostolorum, qui et Eleutheropoli Episcopus fuit.

LVIII. Artemas, cujus meminit Apostolus, qui Lystriae fuit Episcopus.

LIX. Clemens, cujus meminit Apostolus, ubi ait: *Cum Clemente et cooperantibus meis*, qui et primus ex Gentilibus et Graecis in Christum credidit, et postmodum Sardicae Episcopus fuit.

LX. Onesiphorus, cujus meminit Apostolus, qui Episcopus fuit Coroneae.

LXI. Tychicus, cujus meminit Apostolus, qui et primus extitit Episcopus Calchedonis Bithyniae urbis.

LXII. Carpus, cujus meminit Apostolus, qui et Berrhoeae (*sic leg.*) Thraçiae urbis Episcopus fuit.

LXIII. Evodus, post Petrum Apostolum Antiochiae fuit Episcopus, cujus etiam meminit Apostolus.

LXIV. Aristarchus, cujus etiam meminit Apostolus, qui et Apameae Syriae fuit Episcopus.

LXV. Marcus, qui et Joannes dictus, cujus Lucas meminit in Actis Apostolorum, qui Bybli fuit Episcopus.

LXVI. Zenas Notarius, cujus etiam meminit Apostolus, qui et Episcopus fuit Diospoleos.

LXVII. Philaemon, ad quem etiam Epistolam scripsit, qui et Episcopus Gazae fuit.

LXVIII. LXIX. LXX. Aristarchus, et Pudens, et Trophimus. Hi tres in omnibus persecutionibus cum Apostolo vexati, tandem Romae cum eodem Apostolo sub Nerocae Imperatore capite plexi sunt.

Haec ter beatissimus felixque omnino Dorotheus, cum Romae ageret, Romano sermone in commentarios retulit, ex quibus a nobis exceptam, ac in Graecam linguam conversam, septuaginta discipulorum collectionem, eamque fidam ac veritati

μαθητῶν ἐκλογὴν, πιστὴν καὶ ἀληθῆ αὐτὴν καταλαβόμενοι. Καὶ γὰρ ὁ ἀπόστολος γράφων περὶ αὐτῶν ἔλεγεν ὅτι Καὶ πρὸ ἡμῶν γέγονασιν ἐν κυρίῳ. Καὶ οὐκ ἂν ἄπιστόν τις λογίσηται μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἐπιστρέψαι τοὺς ὁ καὶ πιστεῦσαι εἰς αὐτόν, θεωρήσαντας τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, ἢ μείζον πάντων τῶν θαυμάτων ὑπῆρξεν καὶ ἔστιν. Οὗτος τοίνυν ὁ μέγας ἀρχιερεὺς Δωρόθεος διηγήσατο ἐν γραφαῖς ὅτιπερ ὁ σεπτὸς οἶκος τῆς ἀγίας καὶ καλλινίκου μάρτυρος Εὐφημίας ἐν τῷ Πετρίῳ ὑπὸ Τίτου τινὸς ἐκτίσθη ἀπὸ πρώτης, ὅστις Τίτος γεγονὼς ἐπίσκοπος τοῦ Βυζαντίου, καὶ τελειωθείς ἐν αὐτῇ, ἀπετέθη πλησίον τῶν παλαιῶν τειχῶν, ἐξ ὅτε Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος καὶ τοῖς τόποις ἐπέστη καὶ πολλὰ πλήθη χριστιανῶν παρ' αὐτὰ συντρέχειν παρεσκεύαζεν, ὡς μήτε τοσοῦτους ἐν ἄλλοις τόποις εὐρίσκεισθαι. Ἀπαντες γὰρ οἱ τοῦ Βυζαντίου διδάσκαλοι, καὶ ὑπομονητικοὶ γενόμενοι, P 481 V 846 διὰ ταπεινοφροσύνην, τὰς μὲν τυραννικὰς ἀπέφυγον ἀπειλὰς, τοῖς δὲ ἔθνῶν, ἢ ἐξ Ἰουδαϊσμοῦ τὸν ἔνθεον ἐπέσπερον λογισμόν, εἰ καὶ μάλιστα τοῦ Τίτου θαυματοργίας ἐπιτελοῦντος, οἷας τε καὶ ὁ Σωτὴρ ἐπιτέλεσεν. Ἐτι δὲ καὶ τῆς τυραννίδος Δικινίου καὶ Miri ana-chronismi. Διοκλητιανοῦ κρατούσης, ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἀναιρεῖται. Καὶ Κάρος ὁ Βασιλεὺς, καὶ οἱ τοῦ δύο υἱοὶ Καρίνος καὶ Νουμεριανὸς λοιπὸν ἐν ἀδείᾳ οἱ τύραννοι γενόμενοι, ἀναιδεστέρως πρὸς τὰς τιμωρίας τῶν Χριστιανῶν ἠτύτομόλουν, εἰς χιλιάδας τὸ καθ' ἡμέραν ἐκ τούτων ἀναιροῦντες· μεθ' ὧν Ἀδριανὸς ὁ τοῦ Πρόβου υἱὸς θανεῖν ἔσπευσεν. Γενόμενος γὰρ ὧν ἐν τῇ Νικομηδέων πόλει μετὰ τὴν Κάρου ἀναίρεσιν, καὶ ἰδὼν τὰ πλήθη τῶν Χριστιανῶν ὑπὸ Δικινίου ἀναιδῶς ἀναιρούμενα, προσελθὼν πρὸς τὸ βῆμα ἔλεγεν τῷ Δικινίῳ, Διὰ τί οὕτως ἀναιδῶς τὸ στράτευμα τῶν Ρωμαίων ἀναιρεῖται; Καὶ ἰδοὺ τὰ πλεῖστα τῶν Ρωμαίων βάρβαροι κατέχουσιν. Οὗ δὲ Δικίνιος πρὸς αὐτόν, Μὴ καὶ σὺ Χριστιανὸς εἶ; Οὗ δὲ Ἀδριανὸς πρὸς αὐτόν, Καὶ μὴν εὐχομαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ταύτῃ τελειωθῆναι, ἢ τὸ ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν. Δικίνιος δὲ πολλὰς μὲν βασάνους, πολλὰς δὲ καὶ θωπεύσεις καὶ ἐπαγγελίας πρὸς αὐτόν προσήγαγεν· ὡς δὲ ἐώρα αὐτόν τῇ τοῦ Χριστιανοῦ ὁμολογίᾳ ἐνιστάμενον, θυμομαχήσας κατ' αὐτοῦ, ἐκέλευσεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι. Τοῦ δὲ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ταύτῃ τελειωθέντος, ὁ Μητροφάνης * γενῆς ἄρτι τῆς Ἐπισκοπῆς ἐναρξάμενος, ἅμα τοῖς συνοῦσιν αὐτῷ καταλαμβάνει τὴν Νικομήδειαν, καὶ ὑποκλέψας αὐτοῦ τοῦ Καλλινίκου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ τὸ λείψανον, ἀπεκομίσατο αὐτὸ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῖς ὑπαρξάσῃ Ἐκκλησίᾳ, διακειμένη πλησίον τοῦ νῦν Βυζαντίου ἐπιλεγομένου τόπου Ἀργυροπόλεως, ἔνθα καὶ Τίτος πρῶτος ἡγησάμενος Ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἀπέθετο τὸ λείψανον Ἀδριανοῦ τοῦ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ μαρτυρήσαντος, καὶ Ναταλίαν τὴν τούτου γυναῖκα, καὶ ἑτέρους τοὺς σὺν αὐτῷ μαρτυρήσαντας, ὅπου καὶ τὸ λείψανον ἀπέκειτο Σταχῆος τοῦ ἐνὸς ἑβδομήκοντα Μαθητῶν, ὃς ὑπὸ Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου ἐν τῷ αὐτόθι τόπῳ πρῶτος

prorsus consentaneam omnibus patefecimus. Quippe Apostolus de iis scribens, dixit, *Et ante nos fuerunt in Domino*. Neque quisquam incredibile existimet post Christi a mortuis Resurrectionem conversos esse septuaginta Discipulos, et in eum credidisse, cum illius a mortuis attenderent Resurrectionem, quod omnium miraculorum majus extitit, ac revera est. Ipse igitur magnus Pontifex Dorotheus scripto reliquit, venerandam aedem sanctae et invictae Martyris Euphemiae in Petrio a quodam Tito primum fuisse conditam: qui quidem Titus cum Byzantii esset Episcopus, in eaque urbe martyrio vitam terminasset, juxta veteres muros depositus est, ex quo Sanctus Andreas Apostolus ad haec loca venit, quo tanta Christianorum multitudo confluit, ut tot aliis in locis minime invententur. Universi enim Byzantii doctores, qui hactenus multa passi fuerant, tyrannicis ex quadam animi pusillanimitate vitatis minis, iis, qui ex gentilibus erant, vel ex Judaeis, divinum disseminabant sermonem, Tito interea multa edente miracula, et qualia Servator ediderat. Adhuc porro vigente Licinii et Diocletiani tyrannide, rebus ita se habentibus, interficitur. Et Carus Imperator, ejusque filii duo Carinus et Numerianus tyranni deinceps effecti, ad Christianorum supplicia promiscue progressi sunt, ex iis usque ad mille per singulos dies interfectis: cum quibus Adrianus etiam Probi filius, morti sese exposuit. Cum enim in Nicomediensium urbe post Cari necem versaretur, videretque Christianorum multitudinem a Licinio sine ullo delectu sublatam, accedens ad tribunal, ita hunc est affatus: *Cur Romanorum exercitus ita temere nullaque de causa interficitur? Ecce pleraque Romanorum a barbaris occupantur*. Tum Licinius ad Adrianum, *An et tu, inquit, Christianus es?* Cui Adrianus, *Quinimmo*, ait, *longe potius mihi est ut in hac confessione moriar, quam Christum negem*. Licinius multis tormentis intentatis, multis etiam adulationibus et adhortationibus quibus flecteretur, adhibitis, ut in Christianae fidei confessione constantem advertit, iracundia ac animo exaestuans, hunc securi percuti jussit. Quo in hac confessione extincto, Metrophanes qui nuper (Byzantii) Episcopatum inierat, assumptis comitibus Christianis, Nicomediam venit, clamque subreptas Adriani Martyris reliquias, in prima ab ipsis condita Ecclesia, quae modo Byzantio adjacet, loco quem Argyropolim vocant, deposuit, ubi et Titus, qui primus extitit Constantinopoleos Episcopus, Adriani, qui sub Maximino martyrium subiit, reliquias deposuit, ut et Nataliae illius uxoris, ac caeterorum qui cum illis vitam martyrio finierunt, ubi perinde repositum erat cadaver Stachys, unius e septuaginta Discipulis, quem Andreas Apostolus eodem in loco primum By-

Επίσκοπος τοῦ νῦν Βυζαντίου κατέστη. Ο γὰρ Ἀνδρέας ἐπὶ τὸν Πόντον διαπερούμενος, ἤθελεν τοῖς ἐν τῷ Βυζαντίῳ τὸν Χριστὸν καταγγεῖλαι. Ἀλλ' ἐπειδήπερ Ζευξίππος τὸν τόπον τότε ἡγεμονεύων αἰμοβόρος τις ᾧν, πάντας τοὺς προσβάλλοντας ξένους τῷ

P 432 Βυζαντίῳ πρότερον διερωτωμένους τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ, εἶδ' οὕτως εἰσιέναι συνεχῶρει. Καὶ ἂν τις ὁμολόγησεν τὸν Χριστὸν, εἰς δέσμα τοῦτον εὐθύς καὶ παρ' αὐτὰ δεσμευθέντας τοὺς πόδας τε καὶ χεῖρας θαλαττοῦσθαι προσέτασεν. Διὰ τὴν τοιαύτην οὖν ὀμότητα παραπλεύσας ὁ Ἀνδρέας τὸ Βυζάντιον, κατώκησεν ἐπὶ διέτη χρόνον πλησίον τοῦ Βυζαντίου τῷ Θρακίῳ μέρει, ὡς ἀπὸ σταδίου ἐνὸς τῆς Ἀργυροπόλεως, ἐκεῖ ἐπισυναγωγὴν τῶν ἐνθέσμων καὶ φιλαλήθων ἀνδρῶν ποιούμενος. Ὡς οὖν περὶ τοὺς δισχιλίους ἐπισυνάξας, τῷ Χριστῷ θυσιαστήριον ἐδράσας ἐν τῇ Ἀργυροπόλει, καὶ τὸν Σταχὺν Επίσκοπον καταστήσας, εἰς Σινώπην τοῦ Πόντου μεθίσταται. Τοῦ δὲ Σταχῦος διαγενομένου τοῖς αὐτοῦ ἕξ καὶ δέκατον ἔτος ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ, Ονήσιμος μετὰ τοῦτον γίνεται, περὶ οὗ Παῦλος ὁ Απόστολος τῷ Φιλήμονι ἔγραψεν. Καὶ τούτου δὲ τεσσαρεσκαίδέκατον ἔτος διανύσαντος ἐν τῇ λειτουργίᾳ, Πολύκαρ-

V 347 πος μετὰ τούτου τρία ἔτη Επίσκοπος τοῦ Βυζαντίου καθίσταται. Διαγενομένου δὲ καὶ τούτου δέκα πρὸς τοῖς ὀκτῶ ἔτεσιν, Πλούταρχος μετέρχεται τὴν ἱερωσύνην. Καὶ αὐτοῦ δὲ διανύσαντος ἰς, Σεδεκίαν διαδοχος αὐτοῦ καθίσταται ἐπὶ ἐνναετῇ χρόνον. Μεθ' ὃν Διογένης ἐν ἔτει ιε' τῇ ἱερατείᾳ προσμείνας τελειοῦται. Μετὰ δὲ τοῦτον Ἐλευθέριος ἐπὶ ἑπταετῇ χρόνον. Μεθ' ὃν Φίλιξ ἐπὶ πέμπτου ἔτους. Καὶ μετὰ τοῦτον Πολύκαρπος ἕως ἑτῶν ἰς'. Ἐνθα τοίνυν τὰ τούτων σῶματα ἀπετέθη λιθίνῳ σηκῷ ἐκεῖ· καὶ τὸ τῆς Ναταλίας σῶμα ἀπετέθη καὶ Ἀδριανοῦ τοῦ μετέπειτα μαρτυρήσαντος. Ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ λάρνακι ἐξ εὐθείας τότε ποιηθέντι τῶν ἐν Μαρτύρων τὰ λείψανα ἐνεβλήθη. Ἐν δὲ μολυβδίνῳ λάρνακι καθ' ἑαυτὸν ἀπετέθη ὁ Ἀδριανὸς ὁ Ναταλίας ἀνὴρ, ᾧ καὶ μέχρι τῆς δεῦρο ἐμφανῶς πρόκεινται ἐν τῷ ὑπογαίῳ σπηλαίῳ, ἔνθα Ἀπόστολος Ἀνδρέας τὸ θυσιαστήριον ἤδρασεν. Ἡδὴ δὲ πλήθους ἱκανοῦ συναθροισθέντος τῶν εἰς Χριστὸν ἠλπικότεων, παυσάμενης δὲ καὶ τυραννίδος τοῦ Βυζαντίου μετὰ τὴν τοῦ Ζευξίππου τελευταίην, ἐγκρατεῖς τε τόπων πλείονων γενόμενοι οἱ τῆς ἐν Ἀργυροπόλει Ἐκκλησίας προεστῶτες τὴν τῶν πολλῶν ὄχλησιν, καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑβραίων προσβολὴν ἐκφυγεῖν βουλόμενοι, ἐν τοῖς μεσογαίοις πλησίον τῆς Ἀργυροπόλεως Ἐκκλησίαν ἄλλην ἀνεγείρουσιν, ἣν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας Βασιλεὺς μετέπειτα μειζοτέραν πεποίηκεν, σταυροειδῆ αὐτὴν διαγραφάμενος, βουλόμενος καὶ τὸ αὐτοῦ σῶμα ἐκεῖσε κατατεθῆναι. Ἀλλ' ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ τοῦ Βυζαντίου ηὔξήθη, συνεβούλευσαν οἱ συνόντες τῷ Κωνσταντίνῳ μὴ δεῖν ἔξωθεν τῆς πόλεως τὰ τῶν Βασιλέων σῶματα ἀποκομίζεσθαι. Τούτου οὖν χάριν ἕτερος μὲν τόπος εἰς ταφὴν τῶν Βασι-

P 433 λέων ἐγένετο. Ο δὲ γεγονῶς οἶκος ἀμφιερώθη τοῖς ἐν τῷ νόμῳ καρτερικοῖς καὶ θεόφροσιν ἑπτὰ Παισὶν καὶ Ἐλεαζάρῳ τῷ Ἀρχιερεῖ,

zantii Episcopum constituerat. Andreas quippe in Pontum trajiciens, Byzantiis Christum annuntiare decrevit. At cum ea tempestate vir insigni crudelitate Zeuxippus locum illum tum regeret, quotquot ex advenis Byzantium appellebant, priusquam ingrederentur, an Christum colerent rogabat, permissio postea si negarent urbis ingressu. Si vero Christum quispiam confiteretur, confestim in vincula conjiciebatur, ac deinde pedibus manibusque ligatis in mare praecipitari jubebatur. Qua quidem audita crudelitate, Byzantium praeternavigans Andreas, in ea Thraciae parte, quae Byzantio adjacet, stadio circiter uno ab Argyropoli, per biennium constitit, coacto illic legis ac veritatis amantium hominum coetu. Duobus igitur circiter millibus ibi collectis, erectoque Argyropoli Christo altari, ac Stachy constituto Episcopo, Sinopen Ponti perrexit. Exactis autem a Stachy in Episcopatu annis sedecim, ei successit Onesimus, cujus meminit Paulus Apostolus in Epistola ad Philemonem; cumque eo esset functus officio per annos quatuordecim, cum illo Polycarpus Byzantii Episcopus triennium constituitur: quo post decem et octo annos extincto, Episcopatum adeptus est Plutarchus, cui annis sedecim peractis, Sedecion successor substituitur, per annos novemdecim: post quem Diogenes anno Pontificatus decimo quinto vitam exiit; post hunc, sedem Episcopalem obtinere Eleutherius per septem, Felix deinde per quinque, ac denique Polycarpus per annos tredecim. Horum corpora in sepulcris lapideis hic recondita sunt, ut et Nataliae corpus, et Adriani qui postea Martyrium subiit. In alio vero conditorio tumultuarie tum facta, tredecim Martyrum reliquiae depositae sunt: in arca autem plumbea solus depositus est Adrianus Nataliae vir, quae quidem sepulcra omnia usque ad haec tempora prostant in subterraneo antro, in quo altare erexit Andreas Apostolus. Epimvero eorum qui in Christum credunt, plurimo coacto coetu, cessataque post Zeuxippi obitum Byzantii tyrannide, cum qui Argyropoli Ecclesiae praerant multorum locorum essent compotes, et Gentilium ac Judaeorum impressiones defugere satagerent, in mediterraneis juxta Argyropolim aliam erexerunt Ecclesiam, quam postea Constantinus Magnus Imperator, in crucis figuram confectam ampliorem fecit, cum in hac corpus suum recondendum decrevisset. Verum Byzantio majorem amplitudinem nacto, qui Constantino adhaerebant, Imperatorum corpora extra urbem minime esse transferenda subjecere. Unde locus alius ad Imperatorum sepulcra postea delectus est. Ecclesia autem illa fortibus illis, ac piis in lege septem pueris et Eleazaro Pontifici deinceps dicata

τὴν ἀρχαίαν ἀπωνυμίαν τὸν τόπον οἶκος κληρωσάμενος. Ελαιῶν γὰρ ἐξ ἀρχαίων τῶν χρόνων ὁ τόπος ἐπικέκληται, ὄνπερ εὐκτήριον οἶκον Ἀθηνόδωρος ὁ μετὰ Πολύκαρπον Ἐπίσκοπος γεγωνῶς πρῶτος ἐνήρξατο, ἐκεῖ τὴν Ἐπισκοπὴν διανύσας ἐν ἔτεσιν τέσσαρσιν· μεθ' ὧν ἐν τοῖς αὐτοῦ ἐνδέκατος Ἐπίσκοπος τοῦ νῦν Βυζαντίου καθίσταται Εὐζώϊος, ὃς καὶ αὐτὸς ἐν ἔτεσιν ἕξ τοῖς αὐτῶν ἱερατεύσας, Λαυρεντίῳ τὴν ἱερωσύνην καταλέλοιπεν. Καὶ αὐτοῦ δὲ ἕνδεκα ἔτη καὶ μῆνας ἕξ πληρώσαντος, Ἀλύπιος ἡγεῖται τῆς ἱερωσύνης ἐπὶ ἔτη ιγ' ἡμισυ. Πάλιν δὲ μετὰ τοῦτον Περτίναξ ἐγένετο, ἔτη ιθ' κρατήσας τῆς ἱερωσύνης. Οὗτος δὲ ὁ Περτίναξ Ἰτατικὸς τῶν ἐν Ρώμῃ καὶ Στρατηλάτης γεγωνῶς, πάθει τε ἀφύκτω παραπεπτακῶς, διάγων ἐν τοῖς Θρακίαις μέρεσιν, ἔμαθεν πλείστας δυνάμεις γενέσθαι ἐν τῷ Βυζαντίῳ ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν. Παραγενόμενος δὲ πρὸς Ἀλυπίον τὸν Ἐπίσκοπον ἐν τῇ ἐπὶ Ελαίας λεγομένῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ διὰ τῆς αὐτοῦ ἐντεύξεως, καὶ τῆς τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐπιθέσεως ἑυσθεῖς τῶν ἀλγηδόνων, ἀπαρνεῖται τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην, καὶ τὴν τῆς στρατίας ὑπεροχὴν, καὶ βαπτισθεῖς, τῇ εἰς Χριστὸν ἐλπίδι ἣν προσκαρτερῶν τῷ Ἀλυπίῳ, τῆς τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίας μετεληφῶς, ἐν δάκρυσιν κατανύξιος ἐκάστην ἡμέραν διατελοῶν, καὶ μετὰ τὴν Ἀλυπίου τελευτήν, εἰς Ἐπίσκοπον αὐτὸν προχειρίσαντο. Πλούσιός τε σφόδρα ὑπάρχων ὁ

V 348 Περτίναξ, πάλιν αὐτὸς Ἐκκλησίαν ἀνίστησιν παρ' αὐτὰ τὸ θαλασσιδίον ἐν τῷ ἐπιλεγομένῳ Σύναις, Εἰρήνην τὸν οἶκον προσαγορεύσας· ὄνπερ τόπον οἱ Χριστιανοὶ ὡς μίαν τῶν πόλεων ἀπετέλεσαν, οἶκους διαφόρους καὶ πλείστους ἀναστήσαντες, διόπερ καὶ μετέπειτα Κωνσταντῖνος ὁ αἰσιδέβαστος τείχεσι τὸν τόπον ἐτίμησεν. Μετὰ δὲ τὸν Περτίνακα, καὶ Ολυμπιανὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ ἐπιλεγομένῃ Εἰρήνῃ καθίσταται Ἐπίσκοπος, αὐτὸς ἱερατεύσας ἐπὶ ια' ἔτος. Τούτου διάδοχος γίνεται Μάρκος ἐπὶ τρισκαιδέκατον ἔτος· μετὰ τοῦτον Κυριλλιανὸς ἐν ἔτεσιν ιε'. μετὰ τοῦτον Καστῖνος ἑτῶν ἑπτά. Οὗν Κωνσταντῖνος ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ ἔτει Ἐκκλησίαν ἄλλην ἀνίστησιν ἔσωθεν τοῦ Βυζαντίου κατὰ τὸ βόρειον μέρος, ἐνθα καὶ οἱ ἠνεμονεύσαντες τοῦ Βυζαντίου κατέκειντο, Εὐφημίας τῆς Μάρτυρος τὸν οἶκον προσαγορεύσας, κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν μαρτυρησάσης αὐτῆς. Ἐκεῖ τοίνυν τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τῆς ἱερατείας τελέσας, Τίτον διάδοχον καταλιμπάνει, ὃς ἔτη λβ' καὶ

P 484 μῆνας ε' πληρώσας Δομετίον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Πρόβου τοῦ Βασιλέως διάδοχον καθίστησιν, καὶ τούτου δὲ κδ' ἔτη πρὸς μῆσιν ἕξ τελέσαντος, Πρόβος ὁ Δομετίου υἱὸς διαδέχεται τὴν ἱερωσύνην ἕως πληρώσεως ἑτῶν δώδεκα· μεθ' ὧν Μητροφάνης ἀδελφὸς Πρόβου, καὶ Δομετίου υἱὸς, Ἐπίσκοπος τοῦ Βυζαντίου καθίσταται δέκα ἔτη προσμείνας τῇ ἱερατείᾳ. Ἐφ' οὗπερ καὶ Κωνσταντῖνος ὁ αἰσιδέβαστος ἕνεκεν τῆς πρὸς Λικίνιον παρατάξεως καταλαβὼν τὸ Βυζάντιον, καὶ ἀρεσθεῖς τῇ τοῦ ἀνδρὸς σεμνότητι, καὶ τὴν τῶν τόπων εὐκοσμίαν ἐννοήσας, τέως ταῖς εὐχαῖς τοῦ Μητροφάνους

est, retenta tamen veteri loci appellatione: Elaeon quippe seu Olivetum ab antiquo locus vocabatur, quod quidem oratorium Athenodorus, qui post Polycarpum extitit Episcopus, primus incoepit, hicque per quadriennium Pontificatum obtinuit. Post hos, undecimus Byzantii Episcopus constituitur Enzoius, qui et ipse cum annos sex sedisset, Laurentio Pontificatum reliquit. Hunc post undecim annos sexque menses exactos, excepit Alypius, annis tredecim cum dimidio eo potitus. Rursum post hunc Pertinax fit Episcopus, qui annis novemdecim sedem obtinuit. Hic autem Pertinax vir Romanus et Consularis, ac Magister militum, cum in difficilem incidisset morbum, atque in Thraciae partibus ea tempestate versaretur, plurimaeque miracula Byzantii fieri a Christianis accepisset, Alypium in Elaeae appellata Ecclesia Episcopum convenit, cujus usus contubernio, illius manus impositione quibus vexabatur doloribus liber factus est, indeque Idolorum abdicato cultu ac errore, militiaeque dimissa praerogativa, baptismo donatus, fide in Christum eximia, ab Alypii latere non discedebat, a quo Presbyterii dignitatem consecutus, in compunctionis lacrymis singulis diebus exactis, tandem post Alypii excessum in Episcopum ordinatur. Cum porro admodum locuples esset Pertinax, Ecclesiam aliam rursum erexit versus maris littora, in loco qui Sycae nuncupatur, Irene data appellatione: quem quidem locum a Christianis in urbis speciem deinceps effectum, variis ac compluribus excitatis aedibus, Constantinus semper Augustus moenibus postea donavit. Post Pertinacem, in aede Irene nuncupata Episcopus constituitur Olympianus, in qua per annos undecim sedit. Huic successor fit Marcus per annos tredecim, post hunc Cyrillianus per annos sedecim, ac deinde Castinus per annos septem Episcopi extitere. Constantinus igitur primo ipsius anno aliam intra Byzantium erexit Ecclesiam versus Aquilonem, ubi *) Anemodulium prostat, Euphemiae Martyris, quae ea tempestate martyrium obiit, Ecclesia appellata. Reliquo igitur Pontificatus tempore ibi exacto, Titum successorem reliquit, qui annis triginta quinque cum mensibus sex expletis, Domitium Probi Imperatoris fratrem successorem constituit, cui post exactos annos viginti quatuor cum sex mensibus, Probus Domitii filius in Pontificatu sufficitur, in quo annos duodecim exegit: post quos Metrophanes, Probi frater, et Domitii filius, Byzantii fit Episcopus, qui per annos decem sedem obtinuit. Qua tempestate Constantinus semper Augustus cum propter bellum Licinianum Byzantium accessisset, viri conversatione delectatus, locorumque contem-

*) Vide Constantinopol. Christ. lib. 2. sect. 16. n. 3.

ἐγκρατῆς τοῦ κατὰ Δικίνιον πολέμου ἐγένετο, καὶ εὐθύς τὰ τῆς Ρώμης βασιλεία εἰς τὸ Βυζάντιον μετατίθησιν, τείχεσιν τε αὐτὴν ὀχυρώσας, καὶ ὀρόφοις, παροχάς τε δαψιλῆς τοῖς πολίταις χαρισάμενος, κατὰ τὴν αὐτοῦ ἐπωνυμίαν. Ταῦτα ὁ πανάρετος Δωροθέος ἐν Ρωμαϊκοῖς συγγράμμασιν καταλέλοιπεν, ἀντεβλήθησάν τε καὶ παρ' ἡμῶν ἐν Γκατεία Φιλοξένου καὶ Πράβου, ὀπηνίκα Ἰωάννης ὁ Ἐπίσκοπος Ρώμης ἤλυθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Προτραπείς γὰρ ὑπὸ τοῦ τῆς πόλεως Ἀρχιεπισκόπου συλλειτουργῆσαι αὐτῷ ἐν τοῖς γενεθλίοις τοῦ Χριστοῦ, ἀπηγόρευσεν τοῦτο ποιῆσαι, ἐὰν μὴ πρῶτος* τοῦ τῆς πόλεως Ἐπισκόπου ἱερατεύσῃ, ὅσα τε δὴ τῆς Ρώμης πρὸ Κωνσταντίνου πόλεως Ἐπίσκοπον δεξαμένης. Κινήσεως οὖν ἐκ τούτου γεναμένης, ἐκ τῶν συγγραμμάτων τοῦ μεγάλου Δωροθέου τὴν σύστασιν οἱ Κωνσταντινουπόλεως ἐποιοῦντο, δεικνύοντες προγενεστέραν τῆς Ρώμης τὴν Κωνσταντινουπόλεως εἶναι Ἐπισκοπτήν. Ἰωάννης δὲ ὁ Ρωμαίων Ἐπίσκοπος τὸ μὲν σύγγραμμα Δωροθέου ἀληθὲς εἶναι διεβεβαιούτο, προτιμᾶσθαι δὲ τοῦ τῆς πόλεως Ἐπισκόπου ἔλεγεν, διὰ τοῦ κορυφαιοτάτου τῶν Ἀποστόλων τὸν τρόπον ἐπέχειν, καὶ τούτου ἕνεκεν τὰ πρωτεῖα αὐτῷ παραχωρήθη, οὐ μὴν διὰ τὸ προὔπαρχειν τὴν τῆς Ρώμης Ἐπισκοπὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Γκοκατιῶν δὲ ἐν τοῖς τελευταίοις τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ ὁ ἱερὸς Δωροθέος, μνήμην ποιῆται, καὶ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, σημαίνων ἔνθα ὁ καθεὶς αὐτῶν ἐκήρυξεν, εἰπών,

α'. Πέτρον μὲν τὸν Ἀπόστολον ἐν Γαλλία καὶ ἐν τοῖς μεσογαίοις Πόντου, καὶ πᾶσαν τὴν Καππαδοκίαν, καὶ Βιθυνίαν κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τὸ ἐπαναζεῦξαι αὐτὸν ἀπὸ Ἀντιοχείας, ὕστερον δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ πάσῃ καὶ Ρώμῃ, ἔνθα καὶ ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς ἐν αὐτῇ τῇ Ρώμῃ θάπτεται πρὸ τριῶν Καλανδῶν Ἰουλίω.

V 349 β'. Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ πᾶσαν τὴν παραλίαν τῆς Βιθυνίας τε καὶ Πόντου Θράκης τε, καὶ Σκύθας διῆλθεν εὐαγγελιζόμενος τὸν Κύριον. Μετέπειτα ἐπορεύθη ἐν Σεβαστοπόλει τῇ P 435 μεγάλη, ὅπου ἡ παρεμβολὴ Ἀψαρος, καὶ ὁ Φάσις ποταμὸς, ἔνθα οἱ ἐσώτεροι Αἰθίοπες κατοικοῦσιν. Ἐτάφη ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας, σταυρωθεὶς ὑπὸ Ἀλγείατου.

γ'. Ἰάκωβος δὲ ὁ τοῦ Ζεβεδαίου τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ μεθ' ὧν εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστὸν ἀναιρεῖται μαχαίρᾳ ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Τετράρχου ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης.

δ'. Ἰωάννης ὁ τούτου ἀδελφὸς, ὃς καὶ Εὐαγγέλιον γεγράφηκεν ἐν τῇ Εφέσῳ κηρύξας τὸν Χριστὸν, ὑπὸ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως εἰς Πάτμον τὴν νῆσον, διὰ τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ ἐξορίζεται. Ἐκ ταύτης μετάρσεως γεγονῶς, διὸ καὶ λόγος κεκράτηκεν σὺν τῷ Ἐνώχ καὶ τῷ Ἡλία ἔτι ἐν σαρκὶ αὐτὸν ὑπάρχειν.

ε'. Φίλιππος δὲ Ἀπόστολος ἐν Φρυγίᾳ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, θάπτεται ἐν Ἱεραπόλει μετὰ τῶν ἑπτὰ θυγατέρων αὐτοῦ,

plata amoenitate, tandem Metrophanis precibus devicto ac superato Licinio, statim Romae Palatia Byzantium transtulit, murisque urbe firmata, ac tectis, congiariisque uberrimis civibus donatis, nomen illi suum indidit. Haec ab omni virtutum genere insigni Dorotheo in commentariis Latinis relictis, a nobis excerpta sunt Philoxeno et Probo Coss. quando Constantinopolim venit Joannes Romae Episcopus. Persuasus enim ab Urbis Archiepiscopo, ut secum in Christi Natalitio sacris operaretur, id facere renuit, nisi ante Urbis Episcopum primus ipse sacra faceret, utpote Roma ante Urbem Constantinopolitanam Episcopum nacta. Ex hisce igitur oborta contentione, convenere Constantinopolitani, ostendereque ex magni Dorothei Commentariis Romano antiquiorem esse Episcopatum Constantinopolitanum. Joannes quidem Romanorum Episcopus Dorothei scripta vera esse asseruit, praeferrī tamen se debere quod Principis Apostolorum locum teneret contendit, cujus tandem rei gratia praerogativa ipsi est concessa, non autem quod Romanus Episcopatus ante Constantinopolitanum praexistit. Iam vero Sanctus Dorotheus in operis sui extremo duodecim Apostolorum mentionem praeterea egit, ubi quibus locis, eorum singuli Christum annuntiarint indicat, scribens,

I. Petrum quidem in Gallia, et in mediterraneis Ponti regionibus, ac in universa Cappadocia et Bithynia praedicasse Evangelium, postquam Antiochia reversus est, ac postmodum in universa Italia et Romae, ubi a Nerone in crucem actus, in eadem urbe sepultus est tertio Kalendas Julias.

II. Andreas illius frater oram universam maritimam Bithyniae Ponti, et Thraciae, ac Scythas praeterea peragravit, Christum annuntians. Postea in magnam Sebastopolim profectus est, ubi Castra sunt Apsarus dicta, et Phasis fluvius, ubi interiores Aethiopes habitant. Sepultus est Patris Aethiopiae urbe, cum ab Aegeate in crucem actus fuisset.

III. Jacobus Zebedaei filius, duodecim tribus Israel emensus, Christum annuntians gladio interficitur ab Herode Tetrarcha, Caesareae urbe Palaestinae.

IV. Joannes illius frater, qui et Ephesi Evangelium conscripsit, dum Christum praedicat, a Trajano Imperatore in Insulam Patmum propter Verbum Christi in exilium mittitur. Ex hac porro translatione, fama extitit cum Enoch et Elia adhuc in carne ipsum existere.

V. Philippus Apostolus cum in Phrygia Evangelium an-

ὄν Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς ἐν ταῖς Πράξεσιν τῶν Αποστόλων ἀπεμνημόνευσεν.

ζ'. Βαρθολομαῖος ὁ Απόστολος Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσιν κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ δεδωκὼς αὐτοῖς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, ἐκοιμήθη ἐν Κορβανοπόλει τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

ζ'. Θωμᾶς δὲ ὁ Απόστολος Πάρθοις καὶ Μήδοις, καὶ Πέρσαις, καὶ Γερμανοῖς, καὶ Βάκτροις, καὶ Μάγοις κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, τελειοῦται ἐν πόλει τῆς Ἰνδίας Καλαμίτη λεγομένη.

η'. Ματθαῖος δὲ ὁ Εὐαγγελιστὴς τῇ Εβραϊδὶ διαλέκτῳ τὸ Εὐαγγέλιον παραδούς, τῇ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίᾳ κηρύξας τὸν Χριστὸν, τελειοῦται ἐν Ἱεραπόλει τῆς Συρίας.

θ'. Ιούδας δὲ ὁ Ἰακώβου ἐν πάσῃ τῇ Μεσοποταμίᾳ κηρύξας τὸν Χριστὸν, τελειοῦται ἐν Ἐδέσση, καὶ ἐκεῖ θάπτεται.

ι. Σιμων δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Ιούδας ἐν Ἐλευθεροπόλει, καὶ ἀπὸ Γάζης ἕως Αἰγύπτου κηρύξας τὸν Χριστὸν, θάπτεται ἐν τῇ Οστρακίνῃ πόλει τῆς Αἰγύπτου, σταυρωθεὶς ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως.

ια'. Ματθίας δὲ ὁ συγκαταριθμηθεὶς τοῖς ἕνδεκα Αποστόλοις ἀντὶ Ιούδα τῇ πρώτῃ Αἰθιοπία κηρύξας τὸν Χριστὸν, τελειοῦται καὶ θάπτεται ἐκεῖ.

ιβ'. Σίμων δὲ ὁ Ζηλωτὴς πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν, καὶ τὴν τῶν Αφρῶν χώραν διελθὼν, καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, ὕστερον δὲ καὶ ἐν Βριτανία σταυρωθεὶς ὑπ' αὐτῶν, καὶ τελειωθεὶς θάπτεται ἐκεῖ.

Ταῦτα ἡμῖν ὁ Δωρόθεος ἐξ Ἑλληνικῶν καὶ Εβραϊκῶν συνήγαγεν, καὶ παρέδωκεν Ῥωμαίκοις ὑπομνήμασιν, ἅπερ ἡμεῖς ὡς χρηστὰ, καὶ εὐπαράδεκτα συναγαγόντες, ἐμφανῆ πεποιήκαμεν, ὅπως τε ἡ ἑναρξίς τῆς Ἐπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως γέγονεν, ἐξ οἴου τε γένους ὁ Μητροφάνης κατήγετο. Εὗρομεν καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἱστορικοῖς συγγράμμασιν τοῦ λεχθέντος θείου ἀνδρὸς Δωροθέου, ὅτι ὁ Σίμων ὁ Κυρηναῖος ἐσταυρώθη ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ· καὶ ὅτιπερ ὁ Ἱερεμίας ἱερεὺς ὢν καὶ προφήτης θείῳ Πνεύματι προθεωρήσας καὶ τὴν τῆς Ἱερουσαλήμ αἰχμαλωσίαν, μετὰ τὴν τελευτην Ἰωσίου τοῦ Βασιλέως Ἰουδαίας, ἄρας τὴν σκηνὴν τὴν Μωσαϊκὴν, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, καὶ πάντα τὰ ἅγια τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ Μωσῆς κατεσκεύασεν, ἔλθων εἰς τὸ ὄρος Ναβίου ἐνθα ὁ Μωσῆς αὐτὸς ἐτάφη, εὗρεν σπήλαιον, καὶ κει πάντα ἀπέθετο, καὶ ἠῤῥατο εὐχὴν, ὥστε μὴ φανερωθῆναι αὐτὰ, ἕως συντελείας τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἔκτοτε ὁ τόπος ἀγνώριστος ἐγένετο καὶ αὐτοῖς τοῖς ἱερεῦσιν ἅμα τῷ Ἱερεμίᾳ ἀποθεμένοις αὐτὰ. Σὺν οἷς καὶ ταῦτα εὗρήκαμεν· ἐπὶ ὑπατείας Γάλβου καὶ Σύλλα, ἐπὶ ταύτῳ τῷ Ἰπάτῳ ὑπὸ κρύους παγωθείσης τῆς λίμνης Γενησαρέτ, ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος κατὰ τέρψιν ἐπὶ τοῦ πάγου ἀπέβαινεν. Τοῦ δὲ πάγου διατρυβέντος, τὸ σῶμα αὐτῆς κατεπόθη ὑπὸ τοῦ πάγου ἄνωθεν ἐμφυέντος. Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐπὶ τῶν γονά-

nuntiasset, sepelitur Hierapoli cum septem suis sororibus, quarum meminit Lucas in Actis Apostolorum.

vi. Bartholomaeus Apostolus, Indis, qui Felices vocantur, praedicato Evangelio, iisque dato Matthaei Evangelio, martyr obit Carbanopoli magnae Armeniae urbe.

vii. Thomas Apostolus, Parthis, Medis, Persis, Germanis, Bactris et Magis annuntiato Christi Evangelio, martyrium patitur Calamitae Indiae urbe sic appellata.

viii. Matthaens Evangelista lingua Hebraica Evangelium tradidit Ecclesiae Hierosolymitanae, praedicans Christum, ac martyrio vitam finivit Hierapoli urbe Syriae.

ix. Judas Jacobi filius in universa Mesopotamia annuntiato Christo Martyrium passus Edessae, ibi humatur.

x. Simon, cognominatus Judas, Eleutheropoli, et a Gaza usque in Aegyptum praedicato Christo humo conditur Ostracinae urbe Aegypti, crucifixus Trajano imperante.

xi. Matthias duodecim Discipulis loco Judae annumeratus, cum in prima Aethiopia Christum praedicasset, Martyrium passus, ibi sepultus est.

xii. Simon Zelotes universa Mauritania percursa, Christoque in ea praedicato, postmodum in Britanniam profectus, Martyr effectus, ibi sepelitur.

Haec in Latinis suis Commentariis, ex Graecorum et Judaeorum scriptis collecta nobis tradidit Dorotheus: quae quidem velut bona et probe accepta simul congesta in publicum emisimus, ut vel inde Constantinopolitani Episcopatus pateret initium, quoque ex genere ortus esset Metrophanes. Invenimus praeterea in historicis praedicti divini viri Dorothei libris, Simonem Cyrenaeum pro Christo fuisse crucifixum: ac Hieremiam Pontificem et Prophetam, divino afflatum spiritu, Hierosolymitana praevisa captivitate, post Josiae Regis Judaeae obitum, Moysis tabernaculo, arcaque testamenti, et sacris omnibus quae in eo recondita erant, ac vasis universis a Moyse confectis sublatis, cum venisset in montem Nabaou, invenisse antrum, ubi ipse Moyses sepultus fuerat, in illoque omnia ista deposuisse, ac preces fudisse, ut ea usque ad saeculi consummationem non revelarentur. Unde hactenus locus ille incognitus mansit Pontificibus, atque ipsi adeo qui ea deposuerat Hieremiae. Cum iis et ista reperimus, Galba et Sylla Coss. An. Chr. 34. prae frigore congelato lacu Genesereth, Herodiadis filiam ludicri gratia in glaciem descendisse, eaque disrupta, ac facto hiatu, illius corpus fuisse absumptum, glacie desuper coalescente: Herodiadem vero, sumpto intra genua filiae capite,

των αὐτῆς ἀποθεμένη τὴν κεφαλὴν τῆς θυγατρὸς, κλαίουσα, ὁμολόγει διὰ τοῦ αἰτήσασθαι αὐτὴν τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ τοῦτο ὑπέμεινεν. Καὶ Ἡρώδης δὲ κατὰ ταύτην Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων τετραρχήσας ἀπέθανεν σκολικόβρωτος γενόμενος. Ἐκληρονόμησεν δὲ τὸν Ἡρώδη τὸ Πιλάτος, καθότι * κατοφθαλμοὺς Ἡρώδου· καὶ οἱ τέσσαρες υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἡ Ἡρωδιάς, ἐξ ἧς ἔσχεν αὐτοὺς, σκολικόβρωτοι γενόμενοι ἐξέψυξαν. Προκόπιος τοίνυν τις τοῦ πρεσβυτερίου ἡξιώμενος, βίῳ τε καὶ λόγῳ εὐσεβείας διαπρέψας, καὶ πάσῃ τῇ περὶ τὰς γραφὰς ἐμμελείᾳ τε καὶ ἐμπειρίᾳ αἰεὶ ἐνασκηθεὶς, καὶ ἐντυχηκῶς ταῖς ἱστορικαῖς συγγραφαῖς τοῦ ἀγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου Ἐπισκόπου καὶ Μάρτυρος Δωροθέου, ταῦτα πάντα ἡμῖν ἐγγράφως καταλέλοιπεν. Χάρις τοίνυν αὐτοῦ τοῖς πόνοις, καὶ τῇ ἀθανάτῳ μνήμῃ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

V 351 Prostat in Cod. Reg. II. MDCCLXXI. fol. 257. brevior indiculus LXI. Apostolorum, cujus auctor Hippolytus Tyri Episcopus dicitur, eadem serie qua apud Dorotheum, ex quo variantes aliquot lectiones hic apponimus, ne quid in hisce Lector desideret. 11. Ἐπίσκοπος Σόλων. 15. Λουκᾶς Εὐαγγελιστῆς· οὗτοι οἱ ἰεὶ ἐκ τῶν ὀτυγχανόντων διασκορπισθέντων ἐπὶ τῷ δήματι ὃ εἶπεν ὁ Κύριος, Ἐὰν μὴ τις φάγη τὴν σάρκα, καὶ πίει μου αἷμα, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. Ἀλλ' ὁ μὲν διὰ Πέτρου, ὁ δὲ διὰ Παύλου πάλιν ἐπανακαλύψαντες, πρὸς Κύριον εὐαγγελίζεσθαι καταξιοῦνται, ὑπὲρ οὗ ἐμαρτύρισαν, ὁ μὲν πυρπολυθεὶς, ὁ δὲ σταυρωθεὶς ἐπὶ ἐλαίας. 18. Κλήμης. 20. Ἐπίσκ. Παννονίας. 24. Βαρσαβᾶς. 26. Ερμογένης, οὗτος ὁμόφρων αὐτοῦ γέγονεν. 28. Ἀπέλλης. 31. Ἐπίσκ... Τάρσου. 32. Ἀγαβὸς ὁ Προφήτης. 33. Ροῦφος. 34. Ἐπ. Τρκανίας. 35. Μάρθων. 37. Πατροκλὸς. 38. Ἐπ. Φιλίππων. 43. Ἡρωδίων. 44. Λούκιος. 48. Τερέντιος. 49. Βηρύτου. 55. Δυρδαχίου. 56. Μάρκος. 57. Ἰουῆτος Ἐπίσκ. Ἐλευθ. 58. Ἀρτεμᾶς. 59. Ἐπ. Σαρδανίας. 69. Σπούδης.

P 487 Habetur praeterea alia series eorundem LXI. Christi Discipulorum in Chronico MS. Symeonis Logothetae, in qua iidem qui a Dorotheo et Hippolyto recensentur, aliquot tamen omissis, aliis substitutis, qui non habentur apud Dorotheum. Ii sunt, Πρίσκος, οὗ μέμνηται Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον β' ἐπιστολῇ, ὃς Ἐπίσκοπος Χαλκίδος ἐγένετο. Κηφᾶς, ὃν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἤλεγξεν· οὗτος Ἐπίσκοπος Κολωνίας ἐγένετο. Ἰγνάτιος ὁ Θεόφορος, ὁ γενόμενος Ἀντιοχείας Ἐπίσκοπος, ὃς ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Τραιανοῦ θηριομαχεῖ. Σίμων ὁ ἀγγαρευθεὶς ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου, ὁ καὶ σταυρωθεὶς ὑπὲρ Χριστοῦ τελειοῖ τὸν βίον. Ναθαναὴλ ὁ Γραμματεὺς, ὁ εἰπὼν, Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι. Deinde huic seriei haec subduntur: Καὶ τῶν μὲν ὀ Αποστόλων τὰ ὀνόματα ἐνταῦθα οὕτως ἐγράφησαν. Ἐν δὲ τοῖς θείοις

confessam esse cum ejulatu id se perpressam quod Joannis Baptistae caput petiisset. Quin et ipse perinde Herodes Judaeorum Rex ac Tetrarcha a vermibus corrosus periit. Herodias autem haereditatem adiit Pilatus, ut qui Herodi invideret. Sed et quatuor illius filii, ipsaque Herodias ex qua hos susceperat, vermibus consumpti pariter perierunt. Procopius quidam Presbyterii dignitate donatus, vitae sanctitate ac eloquentia praestans, et in omni circa disciplinas concinnitate et experientia semper versatus, cum in Historicos sanctissimi et beatissimi Episcopi et Martyris Dorothei commentarios incidisset, haec omnia scriptis nobis reliquit. Gratias igitur agamus illius laboribus et immortalis memoriae, nunc et semper et in saecula saeculorum, amen.

Εὐαγγέλιος, εἰς τινὰ μὲν ἀντίγραφα περιέχει ὡς οβ' ὑπῆρχον, εἰς ἕτερα ο' μόνον, οἳ καὶ ἠγωνήσαντο γενναίως ἐν τοῖς ψευδαποστόλοις, καὶ λοιποῖς ἀντιθέτοις τοῦ ὀρθοῦ τῆς ἀληθείας δόγματος καὶ κηρύγματος. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ μακάριος Παῦλος τοὺς ο' Χριστοῦ μαθητὰς, συνεργοὺς καλεῖ.

Describitur denique in alio Cod. Reg. sign. II. MDCCCCL. fol. 233. Syntagma τοῦ Επιφανίου Επισκόπου Κύπρου περὶ τῶν ἁγίων Αποστόλων, ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ περὶ καὶ ποῦ ἐτελεύτησαν, καὶ τὰ ἅγια αὐτῶν σώματα ποῦ κεῖνται, καὶ ἐν ποίοις τόποις, cui quidem Syntagmati subjiciuntur nomina et Episcopatus LXX. Discipulorum. Verum cum nihil aliud fere contineat quod non habeatur apud Dorotheum, et in illius serie XII. Apostolorum, ac illa quae praefigitur operibus Oecumenii, Catalogum illum, ut et alios quorum nos meminimus, omitti debere censuimus. Cui quidem Epirhanii opusculo subditur in eodem Codice aliud ejusdem forte Epirhanii, hoc titulo: Τὰ ὀνόματα τῶν γονέων τῶν ιβ' Αποστόλων, καὶ τοῦ Μελησεδέχ, editum a J. B. Cotelerio ad Constit. Apostol. pag. 194.

V 352

IX.

**ΤΩΝ ιβ' ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΑΙ ΠΑΤΡΙΔΑΙ,
ΚΑΙ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΓΕΝΝΗΣΑΝΤΩΝ ΑΥΤΟΥΣ.**

Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ἀδελφοί, ἐκ πατρὸς Ἰωάννου, μητρὸς Ἰωαννᾶ, ἀλιεῖς τὴν τέχνην, ἀπὸ Θηβαΐδας τῆς κόμης.

Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης ἀδελφοί, ἐκ πατρὸς Ζεβεδαίου, μητρὸς Ἱεροκλείας, ἀλιεῖς καὶ αὐτοί.

Φίλιππος ἐκ πατρὸς Φιλισανῶς, μητρὸς δὲ Σοφίας, ἀπὸ Θεβαΐδας τῆς κόμης, ἡνλοχοὶ τὸ ἐπιτήδευμα.

Θωμᾶς, ὁ καὶ Δίδυμος, ὧν μετὰ ἀδελφῆς λεγομένης Ἀυσίας, ἐκ πατρὸς Διοφανοῦς, μητρὸς δὲ Ρῶας, ἀπὸ Ἀντιοχείας.

Βαρθολομαῖος ἐκ πατρὸς Σωσθένους, μητρὸς δὲ Οὐρινίας, νομαρείτης, ἥτοι λαχάνια φυτεύων.

Θαδδαῖος, ὁ καὶ Λεββαῖος, ἐκ πατρὸς Νεκρεφᾶ, μητρὸς δὲ Σελήνης, Ἰταλικός.

Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, ἐκ πατρὸς Ἀνδρωνος, μητρὸς δὲ Εὐτυχίας, ἀπὸ Ἱεραπόλεως, λαῖξός τὴν τέχνην.

Ματθαῖος, ὁ καὶ Λεὺς, τελώνης τὸ ἐπιτήδευμα, ἐκ πατρὸς Ρούκου, μητρὸς δὲ Χειροθείας, ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας.

P 438

Σίμων Κανανίτης, ἀριστόκλητος τοῦ Κυρίου εἰς τοὺς γάμους, ἐκ πατρὸς Γαλλίονος, μητρὸς δὲ Ἀμμίας.

Σίμων ὁ καλούμενος Ζηλωτῆς, ἀπὸ Σαλείμ, ἐκ πατρὸς Ζήνωνος.

Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ Λουκᾶς τὸν μὲν Θαδδαῖον Ἰούδαν Ἰακώβου ἐκάλεσεν, Σίμωνα δὲ τὸν Κανανίτην Ζηλωτὴν ἐκάλεσεν.

Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης.

IX.

DUODECIM APOSTOLORUM PATRIAE,
ET EORUM NOMINA EX QUIBUS SUNT NATI.

Petrus et Andreas fratres, ex patre Joanne, matre Joanna, arte piscatores, ex municipio Thebaïda.

Jacobus et Joannes fratres, ex patre Zebedaeo, matre Hieroclea, ipsi etiam piscatores.

Philippus ex patre Philisanos, matre Sophia, ex municipio Thebaïda, instituto auriga.

Thomas, qui et Didymus, cum sorore Lysia nuncupata, ex patre Diophane, matre Rhoa, ex Antiochia.

Bartholomaeus ex patre Sosthene, matre Urinia, Olitor, seu olerum sator.

Thaddaeus, qui et Lebbaeus, ex patre Necrefa, matre Selene, Italicus.

Jacobus Alfei filius, ex patre Androne, matre Eutychia, ex Hierapoli, arte Lapidarius.

Matthaeus, qui et Levi, instituto Publicanus, ex patre Ruco, matre vero Chirotheia, ex Galilaea.

Simon Cananites, nomenclator Domini ad nuptias, ex patre Gallione, matre vero Ammia.

Simon Zelotes cognominatus, ex Saleim, patre Zenone.

Nota Thaddaeum Judam Jacobi, Simonem vero Cananitem Zelotem a Luca fuisse appellatos.

Judas Iscariotes.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ ΕΠΙ-
ΣΚΟΠΟΥ ΤΥΡΟΥ,

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Απορούντων τινῶν καὶ λεγόντων, Ὑπὸ τίνος ἄρα οἱ Απόστολοι ἐβαπτίσθησαν, καὶ εἰ μὴ ἐβαπτίσθησαν, πῶς ἐβάπτισον· καὶ εἰ μὴ παρὰ τίνος χειροτόνηνται, πῶς ἐχειροτόνου; Παρώρμησαν οὖν τὴν ἡμετέραν ταπεινώσειν φιλοπονώτερον περὶ τούτων τὴν ἔρευναν ποιήσασθαι. Εὐρομεν οὖν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τοῦ ἁγίου Σωφρονίου καὶ ἄλλα μὲν πλείστα μνήμης ἄξια, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτο, ὅτι μόνον τὸν ἅγιον Πέτρον ὁ Κύριος οἰκείαις χερσὶ ἐβάπτισεν, Πέτρος δὲ Ἀνδρέαν, καὶ Ἀνδρέας Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην. Οὗτος δὲ τοὺς λοιποὺς πάντας Ἀποστόλους· καὶ ὅτι τὴν Δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον Ἰωάννης σὺν τῷ Πέτρῳ ἐβάπτισεν. Καὶ προθεῖς ὅτι ἀνεψιὸς ἦν ὁ Θεολόγος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα. Ο γὰρ Ἰωσήφ ὁ μνηστήρ τῆς παρθένου, τέσσαρας υἱοὺς ἔσχεν ἐκ τῆς βιωτικῆς αὐτοῦ γυναικὸς, Ἰάκωβον, Σίμωνα, Ἰούδαν καὶ Ἰωσή, καὶ τρεῖς θυγατέρας, Εσθήρ, Θάμαρ, καὶ Σαλώμην ὁμώνυμον τῇ μητρὶ, ἣν τινα ἐξέδοτο Ἰωσήφ πρὸς γάμον τῷ Ζεβεδαιῷ. Μεθ' ἧς ἔτεκεν ὁ Ζεβεδαιῶς Ἰάκωβον καὶ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, ὃς τρεῖς μητέρας ἔσχεν ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν Σαλώμην, ἐξ ἧς καὶ γεγένηται σωματικῶς· δευτέραν δὲ, ὅτι Βροντῆς υἱὸς ἐχρημάτισε νοητῶς παρὰ τοῦ Κυρίου· καὶ τρίτην τὴν ἁγίαν Θεοτόκον πνευματικῶς, 'κατὰ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου· καὶ αὐθις πρὸς τὴν Θεοτόκον· Ἰδοὺ ὁ υἱός σου.

X.

EX SANCTO THEODORITO TYRI
EPISCOPO,DE BAPTISMO SANCTORUM APOSTOLORUM ET
DEIPARAE.

Cum quidam dubitarent, ac dicerent, a quo igitur baptizati sunt Apostoli, et si non fuerunt baptizati, quomodo baptizarunt: deinde si ab aliquo manus impositionem non acceperunt, qui fieri potest, ut manus imposuerint? Cum igitur hortati essent nostram humilitatem, ut de hisce accurate inquireremus, invenimus in Sancti Sophronii Commentariis, inter alia plurima quidem memoria digna, illud praesertim, solum Sanctum Petrum a Domino propriis manibus fuisse baptizatum, Andream vero a Petro, Jacobum et Joannem ab Andrea, reliquos autem omnes Apostolos ab Joanne: praeterea Dominam nostram Deiparam a Joanne et Sancto Petro fuisse baptizatam. Addit praeterea Theologum, Domini nostri Jesu Christi secundum carnem fuisse consanguineum. Habuit enim Josephus Deiparae sponsus ex uxore sua seculari, filios quatuor *), Jacobum, Simonem, Judam, et Jose, tresque filias, Ether, Thamar, et Salomen eodem quo mater nomine appellatam, quam Josepho Zebedaeo in matrimonium dedit, cum qua genuit Zebedaeus Jacobum et Joannem Evangelistam, qui tres in terra matres habuit, videlicet Salomen, ex qua carnaliter natus est; alteram, ut qui Filius tonitruum intellectualiter a Domino appellatus est; ac tertiam, sanctam Deiparam spiritualiter, juxta quod dictum est a Domino in cruce, *Ecce mater tua*; et rursus ad Deiparam, *Ecce filius tuus*.

---

*) Vide notata ad pag. Chron. 203.

XI.

FRAGMENTUM EX FASTIS CUSPINLANEIS,
IN OMISSORUM SPECIMEN.

An. 266.

Augurino II. et Aratino.

Cornuto et Labo.

Julo et Mamerteno.

Tusco et Sabino.

Rutilo et Viscellino III.

An. 453.

Dextro et Paulo.

Corno II. et Rulliano.

Corvino V. et Pansa.

An. 483.

Licinio et Cinna.

Cursore II. et Maximo.

Claudio et Clepsina.

Clepsina et Bleso.

Gallo et Pictore.

An. 688.

Lepido et Tullo.

Sulla et Paeto.

Caesare et Turino.

Cicerone et Antonio.

An. 743.

Massala et Quirino.

Rubellio et Saturnino.

Maximo et Tuberone.

Aphricano et Maximo.

Druso et Crispino.

An. 789.

B

Gallieno et Plautio.

Proculo et Nigrino.

Juliano et Asprenate.

Caesare II. et Caesiano.

B

Caesare III. et Solo.

Caesare IV. et Saturnino.

T. Claudio II. et Longo.

T. Claudio II. et Vitellio.

B

Crispo II. et Tauro.
Venitio et Corvino.

An. 831.

Vespasianus II. et Titus.
Vespasianus III. et Nerva.
Vespasianus IV. et Titus II.
Domitianus II. et Messalinus.
Vespasianus V. et Titus III.
Vespasianus VI. et Titus IV.
Vespasianus VII. et Titus V.
Vespasianus VIII. et Domitianus V.
Commodus et Priscus.
Vespasianus IX. et Titus VI.

XII.

V 344

DESCRIPTIO CONSULUM

EX QUO PRIMUM ORDINATI SUNT.

245. Bruto et Collatino.	Anni ab U. C. Varroniani.
246. Publicola et Lucretio.	
247. Publicola II. et Publilio.	Variae Lect. ex Cod. Fu- xensi.
248. Lartio et Exquilino.	
249. Valerio et Tuberto.	
250. Publicola III. et Lucretio II.	
251. Menenio Agrippa et Postamio.	Memo.
252. Tricasto et Vistellino.	
253. Aurunco et Flavo.	Armeo.
254. Camerino et Longo.	
255. Helva et Gemino.	
256. Flavo et Sifulo.	
257. Atratino et Augurino.	
258. Albo et Coelimontano.	
259. Sabino et Prisco.	
260. Coelimontano II. et Vitellino III.	
261. Aurunco II. et Vitellino.	
262. Macrino et Augurino.	
263. Augurino II. et Atratio.	Acratio.
264. Camerino et Flabio.	Fabio.
265. Tullo et Rufo.	

HIS CONSS. *Romani Proceres dicti sunt.*

266. Nautio et Rufo.
 267. Tusco et Sabino.
 268. Rutilio et Vitcellino.
 269. Fabio et Maloginense.
 270. Mamerco et Fabio.
 271. Fabio et Volesio.
 272. Tertullo et Fabio II.
 Ego. 273. Sabino et Fugo.
 Cneumato. 274. Cincinnato et Fabio III.
 275. Rutilio et Fabio IV.
 Armillo. 276. Aemilio II. et Aesculino.
 Ignato et Publio. 277. Laenate et Publilio.
 278. Tricosto et Structo.
 279. Nautio et Publicola.
 280. Mallio et Furio.
 281. Aemilio et Julio.
 282. Pinario et Fusco.
 P 440 283. Sabino et Capitolino.
 284. Emilio et Valerio.
 285. Coelimontano et Prisco II.
 Capitalino. 286. Capitolino et Prisco.
 287. Aemilio II. et Bibulano.
 288. Regilliano et Fusco.
 289. Capitolino III. et Fabio II.
 290. Prisco et Albo.
 291. Prisco et Elva.
 292. Tricipitino et Veturio.
 293. Gallo et Camerio.
 294. Publicola II. et Sabino.
 Maloginense. 295. Vibulano et Maloginense.
 Rauto et Atrac- 296. Nauto et Atratino.
 ctino.
 Publio. 297. Publilio et Hilario.
 Vergeno. 298. Maximo et Verginio.
 299. Rogo et Veturio.
 300. Capitolino et Varo.
 301. Festo et Quintillo.
 Levato et Capu- 302. Laenate et Capitolino.

HIS CONSS. *Decemviri creati priores et posteriores ann. II.*

305. Barbaro et Potito.
 Tricosto. 306. Hermenio et Tricosto.
 307. Macrino et Julio.
 308. Furio et Capitolino.
 Gemino. 309. Genucio et Curtio.

HIS CONSS. *Tribuni plebis facti III. anno I.*

310. Mugillano et Atratino.

311. Macrino et Capitolino. et Curtio.
312. Vibulano et Helva.
313. Pacilio et Crasso. omittuntur.
314. Macerino et Lanato.
315. Mallio et Capitolino.
- His Conss. item Tribuni plebis III. ann. II.
317. Macrino et Fidenate. Fidenate.
318. Malaginense et Grasso. Grasso.
319. Julio et Verginio. Verguno.
320. Capitolino et Carino. Capitalino.
- His Conss. item Tribuni plebis III. ann. II.
323. Poeno et Melitono. Melitona.
324. Crasso et Julio.
325. Tricipitino et Fidenate II. Triapitino.
326. Cosso et Poeno.
327. Achilla et Mugilano.
- His Conss. item Tribuni plebis IV. annis III.
331. Atratino et Vibulano. et Juliano.
332. Capitolino et Vibolano. omittuntur.
- His Conss. item Tribuni plebis IV. ann. VIII.
341. Cosso et Medullino.
342. Ambusto et Paclo.
343. Mugilano et Rutilio.
344. Aemilio et Rustico.
345. Casso et Mudullino. Casso et Mudi-
lino.
- His Conss. item Tribuni plebis IV. et VI. annis XV. His Consulibus
item creati sunt
III. et III. et VI.
an. quindecim.
361. Flabo et Camerino.
362. Potito et Capitolino.
- His Conss. item Tribuni plebis creati sunt ann. XVIII.
postea ann. IV. nemo curulis Magistratus fuit. Item Tri-
buni plebis VI. Magister.
388. Mamertino et Laterano.
389. Genutio et Curtio. Genutio.
390. Petico et Galva. Petito.
391. Mamertino II. et Silla.
392. Achala et Genucio.
393. Stollone et Petino. Sotonelle.
394. Balbo et Ambusto.
395. Bibone et Lenate. et Levata.
396. Ambusto et Proculo. et Pipenso.
397. Rustico et Capitolino.
398. Ambusto II. et Lenate. Levata.
399. Potito et Publicola.
400. Ambusto III. et Capitolino.
401. Petico IV. et Poplicola II.
402. P. Publicola et Rutilo II.

- Retico.** 403. Roetico et Poeno seu Poëno.
Levate. 404. Scipione et Lenate II.
 405. Camillo et Crasso.
Levate. 406. Corvino et Lenate III.
Venteco. 407. Veneco et Torquato.
 408. Corvino II. et Libone.
Suzona. 409. Bursone et Camerino.
 410. Rutilio et Torquato II.
 411. Corvino III. et Cosco.
 412. Achala et Rutilio II.
Veneco. 413. Venoce II. et Mamertino.
 414. Torquato III. et Musone.
Beleno. 415. Mamertino et Seleno.
Moeno. 416. Camillo et Moenio.
 417. Festo et Longo.
 418. Crasso et Dulillo.
 419. Regulo et Corvino.
 420. Albino et Galbino.
 421. Absque Consulibus.
 422. Galbino et Cossò,
 423. Potito et Marcello.
Venote. 424. Crasso et Venoce.
V 355
Datiano. 425. Mamertino II. et Deciano.
Venote. 426. Venoce II. et Scipione.
Phylone. 427. Lentulo et Silone.
 428. Libonio et Cursore.
Cannullo. 429. Camillo et Bruto.
Apinius. 430. His Conss. tum Dictator creatus Papyrius Cursor, et Ma-
Rafus. gister Equitum Drusus.
 431. Longo et Ceretano.
Sullo. 432. Cursore et Rullo.
Albino. 433. Galbino et Balbino.
Phylone. 434. Cursore II. et Filone.
Papino. 435. Papirio et Gaeretano.
Venote. 436. Venoce et Flaccino.
 437. Barbulo et Bubulco.
Levate. 438. Rutilio et Lenate.
Phylone decet II. 439. Cursore III. et Lenate II.
 440. Samnite et Longo.
desunt. 441. Cursore IV. et Bubulco II.
Rusone. 442. Maximo et Musone.
 443. Bubulco III. et Barbula.
 444. Rullo et Rutilio.
Censor. 445. His Conss. tum Dictator Cursor, et Magister Equitum
 Bubulcus.
* decet. 446. Musone II. et Rullo* II.

447. Appio Gaeco et Violente.	Applogoo.
448. Remulo et Albino.	Remulo.
449. Metello et Minutio.	Munio.
450. Semfronio et Faberio.	
451. Lentulo et Abentesi.	
452. Dentone et Emilio.	
453. His Conss. <i>item Corvinus Dictator, et Emilius Magister Equitum mensibus vi. deinde fuerunt.</i>	
454. Corvino et Pansa.	
455. Poetico et Torquato.	
456. Scipione et Maximo.	
457. Rullo III. et Musone III.	desunt.
458. Claudio II. et Violente II.	
459. Rullo V. et Musone V.	
460. Metello et Regulo.	
461. Cursore et Maximo.	
462. Maximo Gurgite et Braccho.	Bracchio.
463. Metello II. et Vulbo.	Vulbo.
464. Ruffino et Dentato.	
465. Maximo et Noctuo.	
466. Cremulo et Albino.	
467. Marcello et Rutilio.	
468. Potito et Petito.	Porbeito.
469. Lepido et Caecina.	Cetuno.
470. Tacio et Dantone.	Tatio.
471. Dolabella et Maximo.	
472. Lucio et Papo.	Lucino.
473. Barbula et Philippo.	
474. Laebymno et Caeruntano.	Lebino et Terun- tono.
475. Ceverione et Musone.	Cautone et Ma- rone.
476. Lucinio et Papo.	
477. Rufino et Bubulco.	Bufino.
478. Gurgito et Clepyno.	Lepino.
479. Benago et Lentulo.	
480. Benago II. et Merinda.	Meringa.
481. Licinio et Cambia.	
482. Cursore et Maximo.	
483. Claudio et Clepinate.	Lepinate.
484. Clepsina et Blasio.	
485. Gallo Sabino et Pisone.	
486. Simfronio Sapiente et Rufo.	
487. Regulo et Libone.	Hunigulo.
488. Fabio et Pictore et Poeta.	Pecta.
489. Maximo et Vitulo.	
490. Theudace et Flacco.	Tendace.
491. Maximo et Crasso.	

- Vitruvio.** 492. Albino et Vitulo.
 493. Flacco II. et Crasso.
- Asino et Duillio.** 494. Scipione Asinae et Duillio.
 495. Scipione et Floro.
 496. Catacoeno et Patrevulo.
 497. Regulo et Blaeso.
 498. Wlone et Decio. *His Conss. suffectus est Regulus.*
 499. Paetino et Paulo.
- Catanone.** 500. Scipione et Calatino,
Blere. 501. Capitone et Blaeso.
Cocta. 502. Cotta et Gemino.
 503. Metello et Papo.
- Vulso.** 504. Regulo II. et Wlone.
 505. Pulchro et Pulchro.
 506. Cotta II. et Gemino II.
 507. Metello et Buteone.
 508. Crasso et Licinio.
 509. Buteone II. et Bullo.
- Beposo.** 510. Torquato et Blaeso.
 511. Fundolo et Gallo Longo.
 512. Catulo et Albino.
 513. Torquato et Catone.
- Gentone.** 514. Centone et Tuditano.
omittitur. 515. Tuncino et Falcone.
omittitur. 516. Graccho et Falcone.
 517. Lentulo et Flacco.
- Dentulo.** 518. Claudio Lentulo et Varo.
 519. Torquato et Volbo.
 520. Albino et Rogo.
 521. Maximo et Machone.
- Balbulo.** 522. Lepido et Balbulo.
Masone et 523. Matone et Masone.
 524. Balbulo II. et Pera.
 525. Albino et Centumalo.
- Burga.** 526. Carvilio et Maximo Vero.
 527. Flacco et Regulo.
 528. Maximo Messala et Arustio.
 529. Papo et Regulo.
 530. Torquato et Papo.
- Flaminio.** 531. Flaminio et Filone.
 532. Scipione et Marcello.
 533. Scipione Nasica et Rufo.
 534. Catulo et Filone.
 535. Paulo et Salinatore.
 536. Scipione et Longo.
- Flaminio.** 537. Gemino et Flaminio. *His Conss. suffectus Regulus.*

538. Paulo II. et Varrone.	
539. Fabio Maximo et Grecho.	Gracho.
540. Fabio Maximo II. et Marcello.	omittitur.
541. Maximo et Graccho.	omittitur.
542. Pulchro et Flacco.	Flaco.
543. Galva et Centumalo.	
544. Lebyino et Marcello.	Lebuno.
545. Fabio et Flacco.	
546. Marcello et Crispino.	
547. Nerone et Salinatorè.	
548. Metello et Filone.	
549. Scipione et Crasso divite.	
550. Caethego et Tuditano.	
551. Caepione et Servilio.	
552. Nerone et Servilio.	
553. Lentulo et Paeto.	
554. Galba II. et Cotta.	
555. Lentulo et Tappulo.	Capulo.
556. Flaminio et Peto.	Flaminino.
557. Cethego et Rufo.	
558. Porphyrio et Marcello.	Borfirio.
559. Festo et Flacco.	
560. Scipione Africano et Longo.	Cipione et
561. Merrulla et Hermo.	Merulla.
562. Flaminio et Ahenobarbo.	Flaminino et
563. Glabrione et Nasica.	Habunbarbo.
564. Scipione et Lellio.	
565. Wulscone et Nobiliore.	
566. Salinatore et Messala.	P 442
567. Lepido et Flaminio.	COL. Messaluc.
568. Albino et Philippo.	Flaminino.
569. Pulchro et Tuditano.	
570. Pulchro II. et Licinio.	
571. Labaeme et Marcello.	
572. Pamphilio et Paulo.	
573. Cethego et Pamphilio.	
574. Albino et Pisone.	
575. Acindyno et Flacco.	Acend...
576. Bruto et Vulsone.	
577. Pulchro et Graccho.	Gracho.
578. Scipione et Petico.	V 356
579. Lepido II. et Scaebola.	Petito.
580. Albino et Scaevola.	Cabola.
581. Albino et Benate.	Benenate.
582. Lenate et Aelio.	Levate.
583. Crasso et Longo.	Crassa.

584. Macrino et Serrano.
- Caepione.** 585. Philippo et Caepione.
586. Paulo et Crasso.
587. Paeto et Paenno.
588. Gallo et Claudio.
- omittitur.** 589. Torquato et Octabio.
- III.** 590. Torquato II. et Longino.
- Graccho.** 591. Graccho et Talina.
592. Scipione Nasica et Figulo.
- qui** His **CONSS.** in horum locum, quia vitio creati erant, *suffi-*
ciuntur Lentulus et Domitius.
593. Messala et Carbone.
- Cotgo.** 594. Gallo et Cethego.
595. Dolabella et Fulvino Nobiliore.
- Levate.** 596. Lepido et Lenate II.
597. Caesare et Horeste.
598. Lentulo et Figulo.
599. Nasica et Marcello.
- omittuntur.** 600. Opimio et Albino.
- Opimio et Lau-** 601. Nobiliore et Lausco.
sio.
602. Marcello II. et Flacco.
- Lesulo.** 603. Loculo et Albino.
604. Elaminio et Balbo.
605. Censorino et Manilio.
606. Albino et Pisone.
- Enule.** 607. Scipione Aemilii et Druso.
- Namistio.** 608. Lentulo et Numicio.
- Nillo et Anavo.** 609. Maximo Aemilii et Manono.
610. Galva et Cotta.
611. Claudio et Metello.
612. Metello II. et Maximo.
613. Caepione et Rufo.
614. Caepione et Lacro.
- Raptone.** 615. Baenate et Pisone.
616. Narsica Sabione et Bruto.
617. Lepido Porcina et Mancino.
- Plabo et Feris-** 618. Philo et Servilio.
spio.
619. Flacco et Pisone.
620. Scipione Africano et Flacco.
- Calph...** 621. Scaevola et Calpurnio.
- Levate.** 622. Laenate et Rutilio.
623. Crasso et Flacco.
- Pertana.** 624. Lentulo et Perperna.
- Anditano et** 625. Tuditano et Anulio.
Evillo.
626. Octavio et Rufo.
- Viana.** 627. Longino et Cinna.

628. Lepido et Oreste.	Hor...
629. Hypsæo et Flacco.	Ireæo.
630. Longino et Bulvino.	Bolvino.
631. Metello et Flammino.	Flem...
632. Ahenobarbo et Faenio.	Regio.
633. Opimio et Maximo Aemilii.	Maximo Ballo.
634. Manilio et Carba.	
635. Metello et Cotta.	
636. Catone et Marcio Rega.	
637. Metello Diademeo et Mutio Sinerebula.	Diademe et Sinerebula.
638. Geto et Maximo Serviliano.	Maximino.
639. Scauro et Metello.	Scapiano
640. Balbo et Catone.	Scaurio.
641. Metello et Carbone.	Ballo.
642. Bruto et Peone.	et Porone.
His Cons. initium belli Jugurthini.	Initium est bellum Ligurtinum.
643. Nasica Scipione et Bastia Calpurnio.	Calph...
644. Rufo et Albino.	
645. Metello Numidico et Silano.	Metello.
646. Sulpitio et Scauro.	
647. Longino et Mario.	Mario.
648. Serrano et Caepione.	Serrano.
His Cons. natus est Cicero die VIII. Kalendas Maias.	
649. Rufo et Mallio.	
650. Mario II. et Fimbria.	
651. Mario III. et Oreste.	Hor...
652. Mario IV. et Catulolo.	Turullo.
653. Mario V. et Aquilio.	
654. Mario VI. et Flacco.	
655. Antonio et Albino.	
656. Metello Nepote et Tito Didio.	et Didentulo.
657. Lentulo et Crasso.	
658. Ahenobarbo et Longino.	
659. Crasso et Scaevola.	Sebella.
660. Galva et Ahenobarbo.	
661. Flacco et Herennio.	
662. Pulchro et Perperna.	Perperna.
663. Philippo et Caesare.	
664. Caesare et Lupo.	
665. Strabone et Catone.	
666. Sylla et Rufo.	
667. Octabio et Cinna.	
668. Mario VII. et Cinna II.	CCCL.
His Cons. natus est Salustius die Kalend. Octobr.	
669. Cinna III. et Carbone.	
670. Carbone II. et Scribonio.	Scribonio.

- et Carbone. 671. Scipione et Norbano.
672. Carbone III. et Mario.
- Direula. 673. Diecula et Dollabella.
674. Sylla et Metello Pio.
- Pronastio et 675. Vitia et Pulchro.
Claudio et Servilio.
676. Lepido et Catullo.
- Magnerto. 677. Bruto et Mamerco.
- Octavo et Curione. 678. Octavio et Curione.
omittitur.
et Micosta. 679. Octavio et Cotta.
680. Lucullo et Micotta.
681. Marco Lucullo et Cassio Longino.
- P 448 682. Cn. Lentulo et Gellio.
- Fluendo et 683. P. Lentulo et Oreste.
Hor... 684. Pompeio et Crasso.
685. Hortensio et Metello.
- Virg... His Conss. *natus est Vergilius die Id. Octobr.*
- Mitello. 686. Marcio Rege et Metello.
687. Pisone et Galbrione.
- Bulcatio et 688. Bulcatio et Tullo.
Cotta. 689. Cotta et Torquato.
690. L. Caesare et Figulo.
- Antonio. 691. Cicerone et Antonino.
His Conss. *bellum Catilinae gestum est.*
- Silano et Muraena. 692. Silano et Muraena.
- Messa. 693. Pisone Frugi et Messala Nigro.
- Nigro Afronio. 694. Afronio et Metello Celere.
- Bibolo. 695. Decio Caesare et Bibolo.
696. Pisone et Gabinio.
- Marcello. 697. Lentulo et Metello Nepote.
698. Marcellino et Philippo.
699. Pompeio II. et Crasso II.
700. Ahenobarbo et Pulchro.
701. Balbino et Messala.
702. Pompeio III. et Metello Scipione.
703. Rufo et Marcello.
704. Marcello et Paulo.
705. Lentulo et Marcello.
- Isaur... abest. 706. Caesare et Servilio Isaurico.
- Fullo Caleno. 707. Caleno et Vatino.
708. Caesare III. et Lepido.
- et Solo. 709. Caesare IV. solo.
710. Caesare V. et Antonino.
* * * *Vide paullo infra.*
- Ertio. 711. Pansa et Hirtio.
His Conss. *obiit Cicero die IV. Kal. Maias.*

712. Lepido et Plano.
713. Antonino pietate et Isaurico. Pietati.
His Conss. bellum Isauricum gestum est, et Julius Caesar ex Senatus consilio deceptus in Curia occiditur a Cassio et Bruto. Senatu. Concilio. Cassio.
Post hunc Octavianus Caesar Augustus appellatur. Abhinc Imperatores. 1
714. Galbino II. et Pollinione. Pollinione.
715. Rufo Censorino et Sabino. V 357
716. Pulchro et Flacco. Rufino.
His Conss. obiit Salustius die III. Idus Maias.
717. Agrippa et Gallo.
718. Publicola et Nerva Cocceio. Nerva Cocceio.
719. Cornificio et Pompeio Magno. His Coss. obiit Cicero: interfectus est die IV. Kal. Maiarum.
His Conss. bellum Fugitivorum gestum est. Haec absunt apud Pontac.
720. Antonino II. et Libone.
- xxx. *His Conss. obiit Cicero interfectus die IV. Kalend. Maias.*
721. Octaviano Augusto II. et Paulo. Octavo, etc.
722. Ahenobarbo et Sosio. Hi extra ordinem infra positi. His Coss. Era prima cursus Lunae inventus est.
723. Octaviano Augusto III. et Corbilio.
724. Octaviano IV. et Crasso.
725. Octaviano V. et Pulchro. X.
726. Octaviano VI. et Agrippa. desunt.
His Conss. Carthago libertatem a Populo Romano recepit.
727. Octaviano VII. et Agrippa II.
728. Octaviano VIII. et Tauro II. desunt.
729. Octaviano IX. et Silano.
730. Octaviano X. et Flacco.
731. Octaviano XI. et Pisone.
732. Aesernino et Aruntio. Aesernino et Aruntio.
 Celso et Hiberno.
733. Lollio et Lepido.
734. Apuleio et Nerva.
735. Saturnino et Lucretio Cinna. XX.
736. Duobus Lentulis. Virg... die I. Kalendarum Octobrium.
His Conss. obiit Vergilius die XI. Kalend. Octobr. Lentulo et Cornelio.
737. Fornicio et Silvano. Fornicio.
738. Domitio Scipione et Ahenobarbo. Ahenobarbo.
739. Libone et Pisone.
740. Crasso et Lentulo.
741. Nerone et Varo.
742. Messala et Quirino. Hi temere inserti.
 Robellio et Saturnino.
743. Maximo et Tuberone. Tuberone.
744. Africano et Maximo.

XXX. 745. Druso et Crispino.

Censorino XXX. et Gallo.

746. Censorino et Gallio.

747. Nerone II. et Pisone II.

748. Balbo et Vetere.

XV.

749. Octaviano XII. et Sylla.

Sabiano.

750. Sabino et Rufino.

751. Lentulo et Messalino.

XVI.

752. Octaviano XIII. et Silano.

HIS CONSS. *natus est* CHRISTUS *die VIII. Kalend. Jan.*

753. Lentulo et Pisone.

1. Caesare et Lucio Paulo.

2. Vindicio et Varo.

XL.

* Sic. Lamio Innocentiano.

3. Lamia et Servilio *ñ mano.

4. Aelio Cato et Saturnino.

5. Magno Pompeio et Valerio.

Arundo.

6. Lepido et Aruntio.

Caesare et Capitone.

7. Cretico et Nerva.

8. Camillo et Quintiliano.

9. Camero et Sabino.

10. Dolabella et Salino.

11. Lepido et Tauro.

12. Germanico Caesare et Capitone.

L.

13. Flacco et Silano.

Duobus Sextis.

14. Duobus Sextis Pompeio Magno et Apuleio.

15. Bruto et Flacco.

16. Tauro et Libone.

17. Crasso et Rufo.

18. Tiberiano Caesare II. et Druso Germanico II.

19. Silano et Balbo.

20. Messala et Grato.

21. Tiberiano Caesare III. et Druso Germanico III.

LX. Gallo.

P 444

no.

22. Agrippa et Galba.

23. Pollione et Vetere.

24. Cethego et Varo.

Pemulo Galba.

25. Agrippa II. et Lentulo Galva.

26. Getulio et Sabino.

27. Crasso et Fisone.

28. Silano et Nerva.

Reb...

29. Rufo et Rubellione.

Sequentia margini adscripta leguntur. *Cum Joannis Evangelium doceat Dominum Salvatorem nostrum tribus annis post baptismum docuisse ad quos venit xxx. ætatis suæ anno, sicut in Imperio Tiberii habetur adscriptum, in hoc loco per Consules error annorum est, nisi de Rufo et Rubellione in tertium ordinem Consulibus nupputatio postulat.*

His Conss. passus est Christus die decimo Kalendas Aprilis,
et resurrexit viii. Kalendas easdem.

30. Vinicio et Longino Cassio.	.. ultio.
31. Tiberiano Caesare IV. solo.	Tiberiano Consule et Solo.
32. Aruntio et Ahenobarbo.	LXX.
33. Galba Libolo et Sylla.	Aruntello.
34. Persico et Vitellio - Pulo.	
35. Gallo et Nonniano.	Isti supra inco- runtur.
36. Emiliano et Plautio.	
37. Proculo et Nigrino.	
38. Juliano et Asprenate.	
39. Caesare II. et Caesiano.	Caesiano.
40. Caesare III. solo.	et Solo.
41. Caesare IV. et Antonino.	
42. Claudio II. et Larbo.	LXXX.
43. Claudio III. et Vitellio.	Vitellio II.
44. Crispo II. et Tauro.	deest.
45. Vinitio et Corvino.	deest.
46. Asiatico et Silano.	deest.
47. Claudio IV. et Vitellio III.	deest.
48. Vitellio IV. et Publicola.	deest.
49. Veriano et Gallo.	
50. Vetere et Nerviniano.	Valertano.
. Hic desinit Cod. Fuxensis.	
51. Claudio et Orfito.	
52. Sylla et Catone.	XC.
53. Silano et Antonino.	
54. Marcello et Aviola.	
55. Nerone et Vetere.	
56. Saturnino et Scipione.	
57. Nerone II. et Pisone.	
58. Nerone III. et Messala Corvino.	
His Conss. Petrus et Paulus passi sunt die III. Kalend. Julias.	
59. Aproniano et Capitone.	
60. Nerone IV. et Lentulo.	
61. Lacio et Turpiniano.	
62. Mario et Gallo.	C.
His Conss. Judaea capta est.	
63. Rufo et Regula.	
64. Crasso et Basso	
65. Helva et Vestino.	
66. Telesino et Paulino.	
67. Capitone et Rufo.	
68. Italico et Trahalo.	
His Conss. Nero non comparuit.	

69. Galba II. et Tito Rufino.
 70. Vespasiano II. solo.
 71. Vespasiano III. et Nerva.
 CX. 72. Vespasiano IV. et Tito II.
 73. Domitiano II. et Messalino.
 74. Vespasiano V. et Tito III.
 75. Vespasiano VI. et Tito IV.
 76. Vespasiano VII. et Tito V.
 77. Vespasiano VIII. et Domitiano III.
 His Conss. *Judaei pervicti sunt.*
 78. Commodo et Prisco.
 79. Vespasiano IX. et Tito VI.
 80. Tito VII. et Domitiano IV.
 81. Galva et Pollione.
 CXX. 82. Domitiano V. et Sabino.
 83. Domitiano VI. et Rufo.
 84. Domitiano VII. et Sabino II.
 85. Domitiano VIII. et Fulvio.
 V 358 86. Domitiano IX. et Dolabella.
 87. Domitiano X. et Saturnino.
 88. Domitiano XI. et Rufo.
 89. Fulvio et Atratino.
 90. Domitiano XII. et Nerva II.
 91. Grabrione et Gralano.
 CXXX. 92. Domitiano XIII. et Sturnino.
 93. Pompeiano et Prisciano.
 94. Asprenate et Laterano.
 95. Domitiano XIV. et Clemente.
 96. Valente et Vetere.
 His Conss. *excessit Domitianus in Palatio Romae.*
 97. Nerva III. et Rufo III.
 98. Nerva IV. et Trajano II.
 99. Palma et Senecio.
 100. Trajano III. et Pontino.
 101. Trajano IV. et Peto.
 CXL. 102. Severiano et Sirio.
 103. Trajano V. et Maximo.
 104. Suburano II. et Marcello.
 105. Candido II. et Quadrato.
 106. Commodo et Cereali.
 107. Syra III. et Senecione II.
 108. Gallo et Bradua.
 109. Palma II. et Tullo.
 110. Orfito et Prisciano.
 111. Pisone et Juliano.

112. Trajano VI. et Anfricano. CL.
His Conss. persecutio Christianorum.
113. Celso II. et Prisciano II.
114. Malsa et Volciso.
115. Messala et Podone.
116. Eliano et Vetere.
117. Aproniano et Nigro.
118. Hadriano et Salinatore.
119. Hadriano IV. et Rustico.
120. Severo II. et Fulgo.
121. Vero II. et Augure.
122. Aviola et Pansa. CLX.
123. Aproniano et Panpino.
124. Glabrione et Torquato.
125. Asiatico et Aquilino.
126. Vero III. et Ambigulo.
127. Titiano et Gallicano.
128. Torquato et Libone.
129. Marcello et Celso. P 445
130. Catullino et Libone.
131. Pontiano et Rufo.
132. Auguriano et Sergiano. CLXX.
133. Hiberno et Sisenna.
134. Severo III. et Varo.
135. Pontiano et Aquilino Rufo.
136. Commodo et Pompeiano.
137. Cesare II. et Balbino.
138. Camerino et Nigro.
139. Antonino II. et Praesente.
140. Antonino III. et Aurelio.
141. Severo et Silvano.
142. Rufino et Quadrato. CLXXX.
143. Torquato et Hedore.
144. Avito et Maximo.
145. Antonino IV. et Aurelio II.
146. Claro et Severo.
147. Largo et Messalino.
148. Torquato et Juliano.
149. Orfito et Prisco.
150. Glabrione et Vetere.
151. Gordiano et Maximo.
152. Glabrione II. et Humillio. CLX.
153. Praesente et Rufino.
154. Commodo et Laterano.
155. Severo et Sabiniano.
156. Silvano et Augurino.

157. Barbato et Regulo.
 158. Tullo et Sacerdote.
 159. Quintillo et Prisco.
 160. Bradua et Vero.
 161. Antonino V. et Aurelio Caes. duobus Augustis.
     His Conss. orta persecutione passi Polycarpus et Pionius.
 cc. 162. Rufino et Aequilino.
     163. Laeliano et Pastore.
     164. Macrino et Celso.
     165. Orfito et Pudente.
     166. Pudente et Pollione.
     167. Vero III. et Quadrato.
         In Chronico his Conss. passos legis.
     168. Aproniano et Paulo.
     169. Prisco et Apollenare.
     170. Cethego et Claro.
     171. Severo et Herenniano.
 ccx. 172. Orfito et Maximo.
     173. Severo II. et Pompeiano.
     174. Gallo et Flacco.
     175. Pisone et Juliano.
     176. Pollione et Apro.
     177. Commodo et Quintillo.
     178. Orfito et Rufo.
     179. Commodo II. et Vero.
     180. Praesente et Condiano.
     181. Commodo III. et Byrro.
 ccxx. 182. Mamertino et Rufo.
     183. Commodo IV. et Victorino.
     184. Marullo et Aeliano.
     185. Materno et Bradua.
     186. Commodo V. et Glabrione.
     187. Crispino et Aeliano.
     188. Fusciano et Silano.
     189. Duobus Silanis.
     190. Commodo VI. et Septimiano.
     191. Aproniano et Braduo.
 ccxxx. 192. Commodo VII. et Pertinace.
     193. Flaccone et Claro.
     194. Severo II. et Albino.
     195. Tertullo et Clemente.
     196. Dextro et Prisco.
     197. Laterano et Rufino.
     198. Saturnino et Gallo.
     199. Annullino et Frontone.
     200. Severo II. et Victorino.

201. Muciano et Fabiano.
202. Severo III. et Antonino. CCL.
203. Plautiano II. et Geta.
204. Chilone et Libone.
205. Antonino II. et Geta II.
206. Albino et Emiliano.
207. Apro et Maximo.
208. Antonino III. et Geta III.
209. Pompeiano et Avito.
210. Faustino et Rufino.
211. Gentiano et Basso.
212. Duobus Aspris. CCL.
213. Antonino IV. et Balbino.
214. Messala et Sabino.
215. Laeto et Cereale.
216. Sabino et Anullino.
217. Praesente et Extricato.
218. Antonino et Advento.
- His Cons. instrumenta debitorum fusco in foro Romano arserunt per dies xxx.*
219. Antonino II. et Sacerdote.
220. Antonino III. et Comazonte.
221. Grato et Selenco.
222. Antonino IV. et Alexandro. CCLX.
223. Maximo II. et Aeliano.
224. Fabiano et Crispino.
225. Fusciano et Dextro.
226. Alexandro II. et Marcello.
227. Albino et Maximo.
228. Modesto et Probo.
229. Alexandro III. et Dione.
230. Agricola et Clemente.
231. Pompeiano et Peligiano.
232. Lupo et Maximo. CCLXX.
233. Maximo et Paterno.
234. Maximo II. et Urbano. V 859
235. Severo et Quintiano.
236. Maximo III. et Africano.
237. Perpetuo et Corneliano.
238. Pio et Pontiano.
239. Gordiano et Aviola.
240. Albino et Venusto.
241. Gordiano II. et Pompeiano.
242. Attico et Praetextato. CCLXXX.
243. Arriano et Papo.
244. Peregrino et Aemiliano.

245. Philippo et Titiano.
 246. Praesente et Albino.
 247. Philippo II. et Philippo.
 P 446 248. Philippo III. et Philippo II.
 249. Aemiliano et Aquiliano.
 250. Decio II. et Grato.
 251. Decio III. et Decio Caesare.
 His Conss. *persecutio Christianorum.*
 CCCX. 252. Gallo II. et Volusiano.
 253. Volusiano II. et Maximo.
 254. Valeriano II. et Gallieno.
 255. Valeriano III. et Gallieno II.
 256. Maximo et Glabrione.
 257. Valeriano IV. et Gallieno III.
 258. Tusco et Basso.
 His Conss. *passus est Cyprianus die xviii. Kalend. Octobris.*
 259. Aemiliano et Basso.
 260. Seclare et Donato.
 261. Gallieno IV. et Volusiano.
 His Conss. *hostes multi irruerunt in Romania.*
 CCC. 262. Gallieno V. et Faustianiano.
 263. Albino et Dextro.
 264. Gallieno VI. et Saturnino.
 265. Valeriano V. et Lucillo.
 266. Gallieno VII. et Sabinillo.
 His Conss. *captus Valerianus in Persida.*
 267. Paterno et Arcesilao.
 268. Paterno II. et Mariniano.
 269. Claudio et Paterno.
 His Conss. *victi Gothi a Claudio.*
 270. Antiochiano et Orfito.
 His Conss. *levatus Aurelianus Imperator.*
 271. Aureliano et Basso.
 His Conss. *muri urbis coepti fieri.*
 CCCX. 272. Quieto et Valdumiano.
 273. Tacito et Placidiano.
 274. Aureliano II. et Capitolino.
 275. Aureliano III. et Marcellino.
 His Conss. *occisus est Aurelianus Imper. Coenofrurio, et
 levatus est post dies... Tacitus Romae.*
 276. Tacito II. et Aemiliano.
 277. Probo et Paulino.
 His Conss. *occisus est Tacitus Tyana.*
 278. Probo II. et Lupo.
 279. Probo III. et Paterno.
 280. Messala et Grato.

281. Probo IV. et Tiberiano.
282. Probo V. et Victorino. CCCLXX.
283. Caro et Carino.
His Conss. *occisus est Probus Sirmium.*
284. Caro II. et Numeriano.
His Conss. *magna fames fuit.*
285. Dioclitiano II. et Aristobulo.
His Conss. *occisus est Carinus Margo, qui ipso anno cum Aristobulo Consul processerat.*
286. Maximo II. et Aquilino.
His Conss. *levatus est Maximianus Imperator senior die Kalend. Aprilis.*
287. Dioclitiano III. et Maximiano.
288. Maximiano II. et Anuarino.
289. Basso et Quintiano.
290. Dioclitiano IV. et Maximiano III.
291. Tiberiano et Dione.
His Conss. *tenebrae fuerunt inter diem; et eo anno levati sunt Constantius et Maximianus Caesares die Kal. Mart.*
292. Annibaliano et Asclepiodoto. CCCLXXX.
293. Dioclitiano V. et Maximiano IV.
294. Constantino et Maximiano.
His Conss. *castra facta in Sarmatia contra Acinco et Bononia.*
295. Fusco et Anolino.
His Conss. *Carporum gens universa in Romania se tradidit.*
296. Dioclitiano VI. et Constantio II.
297. Maximiano VI. et Maximiano II.
His Conss. *victi Persae.*
298. Fausto II. et Gallo.
299. Dioclitiano VII. et Maximiano VI,
His Conss. *victi Marcomanni.*
300. Constantio III. et Maximiano III.
301. Titiano II. et Nepotiano.
302. Constantio IV. et Maximiano IV. CCCLX.
His Conss. *vilitatem jusserunt Imperatores esse.*
303. Dioclitiano VIII. et Maximiano VII.
His Conss. *persecutio Christianorum.*
304. Dioclitiano IX. et Maximiano VIII.
His Conss. *deponerunt purpuram privati effecti Dioclitianus et Maximianus, et vestierunt Severum et Maximinum. Nam Constantius et Maximianus, qui Caesares fuerant, eadem hora Augusti nuncupati sunt die Kalend. April.*
305. Constantio V. et Maximiano V.

306. Constantio VI. et Maximiano VI.
His CONSS. diem functus Constantius, et postea levatus est
Constantinus VIII. Kal. Aug.
307. Novies et Constantino.
His CONSS. quod est, post sextum Consulatum, occisus
Severus Romae.
308. Item decies et Maximiano.
His CONSS. quod est, Maxentio et Romulo, levatus Lici-
nius Carnunto III. Idus Novemb.
309. Post Cons. X. et septimum.
His CONSS. quod est, Maxentio II. et Romulo II.
310. Anno II. post Cons. X. et septimum.
His CONSS. quod est, Maxentio III. solo, diem * factus
Maximianus senior.
311. Maximiano VIII. Consule.
His CONSS. quod est, Rufino et Volusiano, diem functus
Maximianus Junior.
- CCCL. 312. Constantino II. et Licinio II.
His CONSS. quod est Maxentio IV. solo, victus et occisus
Maxentius Romae ad Pontem Mulvium.
- P 447 313. Constantino III. et Licinio III.
314. Volusiano II. et Anniano.
His CONSS. bellum Cibalense fuit die VIII. Idus Octobr.
315. Constantino IV. et Licinio IV.
316. Sabino et Rufino.
His CONSS. diem functus Dioclitianus Sola XII. Non. Decemb.
- Sola XII. N. Dec. 317. Gallicano et Bassa.
His CONSS. levati tres Caesares, Crispus, Licinius et Con-
stantinus die Kalend. Mart.
- K etc ad marg. 318. Licinio V. et Crispo Caesare.
His CONSS. tenebrae fuerunt inter diem hora IX.
319. Constantino V. et Licinio Caesare.
320. Constantio VI. et Constantino Caesare.
321. Crispo II. et Constantino II.
- CCCLX. 322. Probiano et Juliano.
323. Severo et Rufino.
324. Crispo III. et Constantino III.
His CONSS. bellum Adrianopolitanum die V. Non. Juli, et
bellum Calcaedonense XIV. Kal. Octob. et levatus est Con-
stantinus Caesar VI. Idus Novemb.
- V 360 325. Paulino et Juliano.
His CONSS. occisus Licinius.
326. Constantino VII. et Constantino Caesare.
His CONSS. occisus est Crispus, et edidit vicennaliu Con-
stantinus Augustus Romae.
327. Constantino et Maximo.

328. Januarino et Justo.
 329. Constantino VIII. et Constantino IV.
 330. Gallicano et Symmacho.
 His Conss. *dedicata est Constantinopoli die v. Idus Maias.*
 331. Basso et Ablabio.
 332. Pacatiano et Hilariano. CCCLXX.
 His Conss. *victi Gothi ab exercitu Romano in terris Sarmatarum die xii. Kalend. Maii.*
 333. Dalmatio et Zenophilo.
 His Conss. *levatus est Constans die viii. Kalend. Januar.*
 334. Optato et Paulino.
 His Conss. *Sarmatae servi universa gens dominos suos in Romaniam expulerunt.*
 335. Constantino et Albino.
 His Conss. *tricennalia edidit Constantinus Aug. die viii. Kal. Aug. et levatus est Dalmatius Caesar xiv. Kalend. Octob.*
 336. Nepotiano et Facundo.
 337. Feliciano et Titiano.
 His Conss. *Constantinus Augustus ad caelestia regna ablatus est xi. Kalend. Junias, et ipso anno nuncupati sunt tres Augusti, Constantinus, et Constantius, et Constans v. Idus Septemb.*
 338. Urso et Polemio.
 339. Constantio II. et Constante.
 340. Acyndino et Proculo.
 His Conss. *occisus est Constantinus Junior.*
 341. Marcellino et Probino.
 His Conss. *pugna facta est cum gente Francorum a Constante Aug. in Galliis. Et ipso anno terraemotus fuit ad Orientem per totum annum praeter Antiochiam.*
 342. Constantio III. et Constante II. CCCLXXX.
 His Conss. *victi Franci a Constante Aug. seu pacati. Tractus Hermogenes.*
 343. Placido et Romulo.
 344. Leontio et Salustio.
 345. Amentio et Albino.
 346. Constantio IV. et Constante III.
 347. Rufino et Eusebio.
 348. Philippo et Salia.
 His Conss. *bellum Persicum fuit nocturnum.*
 349. Limemio et Catullino.
 350. Sergio et Nigrimiano.
 His Conss. *Constans occisus est in Galliis a Magnentio, et levatus est Magnentius die xv. Kal. Februar. et Vetricio apud Sirmium Kalend. Martiis eo anno, et Nepotianus*

Romae III. Non. Junias, et pugna magna fuit cum Romanis et Magnentianis.

351. Post Cons. Sergii et Nigriniani.

HIS CONSS. bellum Magnentii fuit Morsa die IV. Kal. Octobr. et eo anno depositus Vetrano VIII. Kal. Januar. et levatus est Constantius Caesar Idus Martias, et apparuit in Oriente signum Salvatoris die III. Kal. Februar. Luna XXVIII.

CCCXC. 352. Constantio V. Constantio Caes.

353. Constantio VI. et Constantio II.

HIS CONSS. Magnentius se interfecit in Gallis apud Lugdunum die III. Idus Aug. et Decentius frater Magnentii laqueo se suspendit XV. Kal. Septemb.

354. Constantio VII. et Constantio III.

HIS CONSS. occisus est Constantius Caesar in insula Flanona.

355. Arbitione et Lolliano.

HIS CONSS. levatus est Julianus Caesar die VIII. Idus Novembres.

356. Constantio VIII. et Juliano Caes.

HIS CONSS. introierunt Constantinopolim reliquiae Apostoli Timothei die Kal. Jun.

357. Constantio IX. et Juliano Caes. II.

HIS CONSS. introierunt Constantinopolim reliquiae Sanctorum Apostolorum Andreae et Lucae die V. Non. Mart. et introivit Constantius Aug. Romae IV. Kal. Maias, et edidit XXXV.

P 448

358. Datiano et Caereale.

HIS CONSS. introierunt Constantinopolim legati Persarum die VII. Kal. Martii. Ipso anno terraemotus factus, ita ut civitas Nicomedensium funditus versaretur die VIII. Kal. Septemb. aliae vero CL. civitates partibus veratae sunt.

359. Eusebio et Hypatio.

HIS CONSS. natus est Gratianus filius Augusti Valentiniiani die XIV. Kalend. Maias, et ipso anno primum processit Constantinopolim Praefectus urbis, nomine Honoratus, die III. Idus Decemb.

360. Constantio X. et Juliano III.

HIS CONSS. dedicatum est Constantinopoli Dominicum die XV. Kalend. Martias.

361. Tauro et Florentio.

HIS CONSS. diem functus Constantius Augustus Mopsucrenas in fines Ciliciae Foeniciae provinciae III. Non. Novemb. et introivit Julianus Aug. Constantinopolim die III. Idus Decembres.

CCCC. 362. Mamertino et Nevitta.

363. Juliano Augusto IV. et Salustio.
 His Conss. occisus est Julianus Augustus in bello Persico die vi. Kal. Julias, et quia apostata a Deo factus est Christianorum etiam persecutor, occisus est, et levatus est Christianissimus Jovianus Augustus, v. Kal. Julias.
364. Joviano Augusto et Varro.
 His Conss. recessit Jovianus Augustus Dadastana die xi. Kal. Mart. et levatus est Valentinianus Augustus apud Niceam die v. Kal. Mart. Ipso anno levatus est Valens Augustus Constantinopolim in miliario vii. in tribunali a fratre suo Valentiniano die iv. Kal. April.
365. Valentiniano et Valente Augg.
 His Conss. mare ultra terminos suos egressum est die xii. Kal. Aug. et ipso anno lutro nocturnus hostisque publicus intra urbem Constantinopolim apparuit die iv. Kal. Octob.
366. Gratiano Nob. et Dalaifo.
 His Conss. natus est Valentinianus Junior filius Augusti Valentis die xv. Kal. Febr. et ipso anno idem hostis publicus et praedo intra Frygiam salutarem, et in Inacoliensium campo ab Augusto Valente oppressus atque extinctus est die vi. Kal. Junias. Ipso anno Augustus Valentinianus gentem Alamannicam pervicit. V 361
367. Lupicino et Jovino.
 His Conss. in civitate Constantinopoli Deus grandinem pluit in modum petrarum die iv. Nonas Julias. Et ipso anno levatus est Gratianus Augustus in Galliis apud Ambianis in tribunali a patre suo Augusto Valentiniano die viii. Kal. Septemb.
368. Valentiniano II. et Valente II.
 His Conss. terraemotus factus, ita ut civitas Nicaenorum terrae funditus prosterneretur die v. Idus Octob.
369. Valentiniano Nob. et Victore.
 His Conss. opus magnificum cisternae Constantinopolitanae completum est a Domitio Modesto v. c. iterum Praefecto urbis, quod in prima inchoaverat Praefectura. Agon post annos xvii. restitutus est ab Augusto Valente.
370. Valentiniano III. et Valente III.
 His Conss. magna fames fuit in partibus Frygiae, et dedicata est sancta Ecclesia, ubi beati Apostoli positi sunt, v. Idus April.
371. Gratiano Augusto II. et Probo.
372. Modesto et Arintheo. CCOOX.
373. Valentiniano IV. et Valente IV.
374. Gratiano III. et Equitio.
375. Post Conss. Gratiani III. et Aequitii.
 His Conss. thermae Carorianae dedicatae sunt, agente Prae-

fecto v. c. *Vindalario Magno*. Et ipso anno diem functus *Valentinianus senior xv. Kal. Decemb.* in castello *Virgitione*, et levatus est *Valentinianus Junior Aug. filius Aug. Valentiniani* ab exercitu in tribunali die *x. Kal. Decemb.* in civitate *Acinco*.

376. *Valente Aug. V. et Valentiniano Juniore Augusto.*
His *CONSS.* victi et expulsi sunt *Gothi* a gente *Unorum*, et suscepti sunt in *Romania* pro misericordia, jussione *Aug. Valentis*. Et ipso anno introivit corpus *Augusti Valentiniani Constantinopolim*, v. *Kal. Janu.*

377. *Gratiano IV. et Merobaude.*
His *CONSS.* gens *Gothorum*, qui pro misericordia suscepti sunt, rebellaverunt adversus *Romanos*, ad quos expugnandos sunt missi *Comites* cum militibus, et pugnaverunt cum *Gothis*.

CCCOXVI. 378. *Valente VI. et Valentiniano II.*
His *CONSS.* ingressus est *Valens Aug.* ab Oriente *Constantinopolim* die *III. Kal. Jun.* Et ipso anno profectus est *Valens Aug.* ex urbe ad fossatum die *III. Idus Junias*, et pugna magna fuit cum *Romanis* et *Gothis* militorio *XII.* ab *Hadrianopoli*, die *v. Idus Augusti*. Ex ea die *Valens Augustus* nusquam apparuit, et toto anno per diocesim *Thrachiarum*, et *Scythiae*, et *Moeriae*, *Gothi* habitaverunt simul, et eas praedaverunt, deinde usque ad portas urbis *Constantinopolitanae* venerunt.

P 449

379. *Ausonio et Olybrio.*
His *CONSS.* levatus est *Theodosius Aug.* ab *Augusto Gratiano* die *XIV. Kal. Februar.* in civitate *Sirmium*. Ipso anno multa bella *Romani* cum *Gothis* commiserunt. Deinde victoriae nuntiatae sunt adversus *Gothos*, *Alanos*, atque *Hunos* die *xv. Kal. Decemb.*

Ad oram codicis MS. haec habentur adscripta, quae *Sirmondus* omisit. His *CONS.* *Theofilus Alexandriae Episcopus* subjectum laterculum infra de *Paschae* observatione conscribit.

380. *Gratiano Augusto V. et Theodosio Augusto.*
His *CONSS.* victoriae nuntiatae sunt amborum *Augustorum*. Et ipso anno ingressus est *Theodosius Aug.* *Constantinopolim* die *xviii. Kalend. Decemb.*

381. *Syagrio et Eucherio.*
His *CONSS.* ingressus est *Atharicus Rex Gothorum Constantinopolim* die *III. Idus Januar.* Eodem mense diem functus idem *Atharicus* *viii. Kal. Februar.*

CCCXX. 382. *Antonio et Syagrio.*
His *CONSS.* *Theodosius Augustus* corpus *Augusti Valentiniani* in sarcophago deposuit die *ix. Kal. Mart.* Ipso anno uni-

versa gens Gothorum cum Rege suo in Romaniam se traderent die v. Non. Octob.

383. Merobande II. et Saturnino.

HIS CONSS. levatus est Arcadius Aug. Constantinopolim in miliario VII. in tribunali a Theodosio Aug. patre suo die XVII. Kalend. Febr. Et ipso anno ingressum est Constantinopolim corpus Constantiae filiae Augusti Constantini die II. Idus Septemb.

384. Ricomeri et Clearcho.

HIS CONSS. introierunt Constantinopolim legati Persarum. Ipso anno natus est Honorius Nobilissimus in purpuris die v. Idus Septembr.

385. Arcadio Augusto et Bauto.

386. Honorio Nobilissimo et Evodio.

HIS CONSS. victi atque expugnati, et in Romanis captivi adducti gens Greothyngorum a nostris Theodosio et Arcadio, deinde cum victoria et triumpho ingressi sunt Constantinopolim die IV. Idus Octobres.

387. Valerio III. et Eutropio.

HIS CONSS. Quinquennalia Arcadius Augustus propria cum Theodosio Augusto patre suo editionibus ludisque celebravit XVII. Kal. Feb.

388. Theodosio Augusto II. et Cynegio.

HIS CONSS. Defunctus est Cynegius Praefectus Orientis in Consulatu suo Constantinopolim. Hic universas provincias longi temporis labe deceptas in statum pristinum revocavit, et usque ad Aegyptum penetravit, et simulacra gentium evertit. Unde cum magno fletu totius populi civitatis deductum est corpus ejus ad Apostolos die XIV. Kal. April. Et post annum transtulit cum matrona ejus Achantia ad Hispanias pedestre. Et ipso anno occiditur hostis publicus Maximus tyrannus a Theodosio Aug. in miliario III. et Aquileia die v. Kal. Aug. Sed et filius ejus Victor occiditur post paucos dies in Gallis a Comite Theodosii Augusti.

389. Timasio et Promoto.

HIS CONSS. intraivit Theodosius Aug. in urbem Romam cum Honorio filio suo die Iduum Juniarum, et dedit congiarium Romanis.

390. Valentiniano IV. et Neuterio.

391. Tatiano et Symmacho.

392. Arcadio Augusto II. et Rufino.

HIS CONSS. Valentinianus Junior apud Viennam est interfectus, et levavit se Eugenius tyrannus. Postmodum Theodosius Aug. occidit Eugenium.

393. Theodosio Aug. III. et Abundantio.

394. Arcadio Aug. III. et Honorio Aug. II.
 395. Olybrio et Probino.
 His Conss. recessit apud Mediolanum Theodosius Aug.
396. Arcadio Aug. IV. et Honorio Aug. III.
 397. Attico et Caesario.
 398. Honorio Aug. IV. et Entyciano.
 His Conss. *Gildo occisus.*
399. Manilio et Theodoro v. c.
 His Conss. *templa gentilium demolita sunt, Joviano et Gaudentio Comitibus.*
400. Stelicone v. c. Consule.
 401. Vincentio et Fravito.
- CCCOXI. 402. Arcadio V. et Honorio V.
 His Conss. *Solis facta defectio III. Idus Novembres.*
403. Theodosio et Rumorido.
 404. Honorio V. et Aristone.
 His Conss. *bellum civile fuit ex III. Kal. September.*
405. Stelicone II. et Antemio.
 His Conss. *inter Catholicos et Donatistas unitas facta.*
406. Arcadio VI. et Probo.
 407. Honorio VII. et Theodosio Aug. II.
- P 450
 CCCCXLVII. 408. Bosso et Philippo.
 409. Honorio VIII. et Theodosio III.
 His Conss. *Barbari Hispanias ingressi.*
410. Honorio IX. et Varan quod fuit Tertullo.
 411. Theodosio Aug. IV.
 His Conss. *Constantini tyranni in conto caput adlatum est XIV. Kal. Octobres.*
- CCCC. 412. Honorio IX. et Theodosio V.
 413. Post Consulatum Honorii IX. et Theodosii V. Lucio Cos.
 His Conss. *occisi sunt Jovianus, Sebastianus, Salustius, et Heraclianus abolutus est.*
414. Constantio v. c.
 415. Honorio X. et Theodosio VI.
 His Conss. *Sanctus Stephanus primus Martyr revelatur sancto Presbytero Luciano die VI. feria, quae fuit tunc III. Non. Decembres, in Hierosolymis Sancto Joanne Episcopo praesidente, et *extante ex his gestis epistolae supradicti presbyteri, et Sancti Aviti presbyteri Bracarenensis, qui tunc in Hierosolymis degebant.*
416. Theodosio VII. et Palladio.
 417. Honorio XI. et Constantio II.
 418. Honorio XII. et Theodosio VIII.
 419. Monaxio et Plenta.
 His Conss. *Sanctus Joannes et Hierosolymorum Episcopus*

* extant.

qui supra, epistolam dirigit per Ecclesias orbis terrarum, quae habetur, de signis terroribusque divinitus perpetratis.

420. Theodosio IX. et Constantino III.
421. Agricolo et Eustatio.
422. Honorio XIII. et Theodosio X. CCCCLX.
423. Mariniano et Asclepiodoto.
His Cons. *Honorius Aug. recessit Ravennae.*
424. Castino et Victore.
425. Theodosio XI. et Valentiniano Caes.
426. Theodosio XII. et Valentiniano II. Aug.
427. Pierio et Ardabu.
428. Felice et Tauro.
429. Florentino et Dionisio.
430. Theodosio XIII. et Valentiniano III.
431. Basso et Antiocho.
432. Aetio et Valerio. CCCCLXX.
433. * Theodosio XIV. et Maximo. * His Cons...
434. Aspare et Ariovindo.
435. Theodosio XV. et Valentiniano IV.
436. Isidoro et Senatore.
437. Aetio II. et Segisvulto. His Cons.
438. Theodosio XVI. et Fausto.
439. Theodosio XVII. et Festo.
440. Valentiniano V. et Anatholio.
441. Cyro v. c.
442. Dioscoro. CCCCLXXX.
443. Maximo II. et Paterio.
444. Theodosio XVIII. et Albino.
445. Valentiniano VI. et Aetio. CC.
446. Aetio III.
447. Callepio et Ardabure.
448. Postumiano et Zenone.
449. Asturio et Protogene.
450. Valentiniano VII. et Avieno.
451. Adelfio et Marciano.
452. Herculano et Parracio. CCCCXC.
453. Opihione.
454. Aetio IV. et Studio.
455. Valentiniano VIII. et Anthemio.
456. Avito Augusto Consule.
- 457.
458. Rechimero, et qui de Oriente. DCCC.
459. Majoriano Augusto et Ariovindo. CCCCLXLVIII.
460. Magno et Apollonio.
461. Severiano et qui de Oriente.
His Cons. *Majorianus occiditur, et Severus efficitur Imperator.*

	207	Ακρων και Μάξιμος,	φλ'	σλς'	νη'	γ'.
	208	Αντώνιος τὸ γ', και Γέτας τὸ β',	φλα'	σλς'	νη'	δ'.
	209	Πομπιανὸς και Αβιτος,	φλβ'	σλη'	νη'	α'.
	210	Φαυστῖνος και Ρουφῖνος,	φλγ'	σλθ'	νη'	β'.
	211	Γεντιανὸς και Βάσος,	φλδ'	σμ'	νη'	γ'.
	212	Ασπρος και Ασπρος,	φλε'	σμα'	νθ'	δ'.
	213	Αντώνιος τὸ δ', και Βαλβῖνος,	φλς'	σμβ'	νθ'	α'.
	214	Μεσαλαῦς και Σαβῖνος,	φλζ'	σμγ'	νθ'	β'.
	215	Λαῖτος και Κεραιάλης,	φλη'	σμδ'	νθ'	γ'.
	216	Σαβῖνος τὸ β', και Ανυλλῖνος,	φλθ'	σμε'	ξ'	δ'.
	217	Πέρσης τὸ β', και Εστρικάτος,	φμ'	σμς'	ξ'	α'.
	218	Οκλατιανὸς και Αλβεντος,	φμα'	σμζ'	ξ'	β'.
	219	Σάπερδος τὸ β', και Αντώνιος τὸ β',	φμβ'	σμη'	ξ'	γ'.
	220	Βαλλέριος και Κομάζων,	φμγ'	σμθ'	ξα'	δ'.
	221	Σαβινιανὸς και Σέλευκος,	φμδ'	σν'	ξα'	α'.
	222	Αὐτοκράτωρ Αλέξανδρος και Μόδεστος,	φμε'	σνα'	ξα'	β'.
	223	Μάξιμος και Ηλιανὸς,	φμς'	σνβ'	ξα'	γ'.
	224	Ιουλιανὸς και Κρισπῖνος,	φμζ'	σνγ'	ξβ'	δ'.
	225	Φουῦσκος τὸ β', και Δέκστρας,	φμη'	σνδ'	ξβ'	α'.
	226	Αλέξανδρος τὸ β', και Μαρκελῖνος,	φμθ'	σνε'	ξβ'	β'.
	227	Σαβῖνος και Μάξιμος,	φν'	σνς'	ξβ'	γ'.
P 458	228	Μόδεστος και Πρόβος,	φνα'	σνζ'	ξγ'	δ'.
	229	Αλέξανδρος τὸ γ', και Δίων,	φνβ'	σνη'	ξγ'	α'.
	230	Πρισκιλλιανὸς και Αγρικολάος,	φνγ'	σνθ'	ξγ'	β'.
	231	Πομπηϊανὸς και Πελιγνιανὸς,	φνδ'	σξ'	ξγ'	γ'.
	232	Λουῦμπος και Μάξιμος,	φνε'	σξα'	ξδ'	δ'.
	233	Μάξιμος και Πάτερνος,	φνς'	σξβ'	ξδ'	α'.
	234	Μάξιμος τὸ β', και Οὐβανὸς,	φνζ'	σξγ'	ξδ'	β'.
	235	Πομπηϊανὸς και Κυντιανὸς,	φνη'	σξδ'	ξδ'	γ'.
	236	Περπέτουος και Αφρικανὸς,	φνθ'	σξε'	ξε'	δ'.
	237	Πῖος και Κορνηλιανὸς,	φξ'	σξς'	ξε'	α'.
	238	Γορδιανὸς και Ποντιανὸς,	φξα'	σξζ'	ξε'	β'.
	239	Σαβῖνος τὸ β', και Κορνιλιανὸς,	φξβ'	σξη'	ξε'	γ'.
	240	Γορδιανὸς τὸ β', και Πομπηϊανὸς,	φξγ'	σξθ'	ξς'	δ'.
	241	Αττικὸς και Αβίολα,	φξδ'	σο'	ξς'	α'.
	242	Αριανὸς και Βενοῦστος,	φξε'	σοα'	ξς'	β'.
	243	Πετετρίνος και Πομπηϊανὸς,	φξς'	σοβ'	ξς'	γ'.
	244	Φίλιππος Σεβαστὸς τὸ β', και Πελέκ- στρων,	φξζ'	σογ'	ξς'	δ'.
	245	Πέρσης και Πάππος,	φξη'	σοδ'	ξς'	α'.
	246	Φίλιππος Σεβαστὸς τὸ β', και Αιμι- λιανὸς,	φξθ'	σοε'	ξς'	β'.
	247	Φίλιππος τὸ γ', και Φίλιππος Αὐτο- κράτωρ,	φο'	σος'	ξς'	γ'.
	248	Αιμιλιανὸς τὸ β', και Φίλιππος τὸ β',	φοα'	σοζ'	ξη'	δ'.
V 865	249	Δέκιος τὸ β', και Καυλῖνος,	φοβ'	σοη'	ξη'	α'.

250 Δέκιος τὸ γ', καὶ Γράτας,	φογ'	σοθ'	ξη'	β'.
251 Γάλλος τὸ β', καὶ Δέκιος,	φοδ'	σπ'	ξη'	γ'.
252 Βολουσιανὸς τὸ β', καὶ Βολουσιανὸς,	φοε'	σπα'	ξθ'	δ'.
253 Βαλεριανὸς καὶ Μαξιμῖνος,	φος'	σπβ'	ξθ'	α'.
254 Βαλλερριανὸς τὸ β', καὶ Γαληνὸς τὸ β',	φοζ'	σπγ'	ξθ'	β'.
255 Βαλλερριανὸς τὸ γ', καὶ Γαληνὸς τὸ γ',	φοη'	σπδ'	ξθ'	γ'.
256 Μάξιμος καὶ Γλαβρίων,	φοθ'	σπε'	ο'	δ'.
257 Βαλλερριανὸς τὸ δ', καὶ Γαληῖνος,	φπ'	σπς'	ο'	α'.
258 Τοῦσκος καὶ Βάσσος,	φπα'	σπζ'	ο'	β'.
259 Αἰμιλιανὸς καὶ Βάσσος,	φπβ'	σπη'	ο'	γ'.
260 Σεκουλάριος καὶ Δονάτος,	φπγ'	σπθ'	οα'	δ'.
261 Γαλληῖνος Σεβαστὸς τὸ δ', καὶ Βολουσιανὸς,	φπδ'	σλ'	οα'	α'.
262 Γαλληῖνος τὸ ε', καὶ Φαυστιανὸς,	φπε'	σλα'	οα'	β'.
263 Αλβῖνος καὶ Δέκστρος,	φπς'	σλβ'	οα'	γ'.
264 Γαλληῖνος τὸ ε', καὶ Σατορνίλος,	φπζ'	σλγ'	οβ'	δ'.
265 Βαλλερριανὸς καὶ Δουκουῖλλος,	φπη'	σλδ'	οβ'	α'.
266 Γαλληῖνος τὸ ζ', καὶ Σαβῖνος,	φπθ'	σλε'	οβ'	β'.
267 Πάτερνος καὶ Αρκεσίλαος,	φλ'	σλς'	οβ'	γ'.
268 Πάτερνος τὸ β', καὶ Μαρινιανὸς,	φλα'	σλζ'	ογ'	δ'.
269 Κλαύδιος,	φλβ'	σλη'	ογ'	α'.
270 Κλαύδιος Σεβαστὸς καὶ Πάτερνος,	φλγ'	σλθ'	ογ'	β'.
271 Αντίοχος τὸ β', καὶ Ορφίτος,	φλδ'	τ'	ογ'	γ'.
272 Αὐριλλιανὸς Σεβαστὸς καὶ Βάσσος,	φλε'	τα'	οδ'	δ'.
273 Κύντος καὶ Βελλουμηνιανὸς,	φλς'	τβ'	οδ'	α'.
274 Αὐριλλιανὸς τὸ β', καὶ Καπετολῖνος,	φλζ'	τγ'	οδ'	β'.
275 Αὐριλλιανὸς τὸ γ', καὶ Μαρκελῖνος,	φλη'	τδ'	οδ'	γ'.
276 Τάκιτος Σεβαστὸς καὶ Αἰμιλιανὸς,	φλθ'	τε'	οε'	δ'.
277 Πρόβος Σεβαστὸς καὶ Παυλῖνος,	χ'	τς'	οε'	α'.
278 Πρόβος τὸ β', καὶ Λοῦπος,	χα'	τζ'	οε'	β'.
279 Πρόβος τὸ γ', καὶ Πάτερνος,	χβ'	τη'	οε'	γ'.
280 Μεσσαλαῖς καὶ Γράτος,	χγ'	τθ'	ος'	δ'.
281 Πρόβος τὸ δ', καὶ Τιβεριανὸς,	χδ'	τι'	ος'	α'.
282 Πρόβος τὸ ε' καὶ Βικτορίνος,	χε'	τια'	ος'	β'.
283 Κάρος Σεβαστὸς καὶ Καρίνος,	χς'	τιβ'	ος'	γ'.
284 Καρίνος Σεβαστὸς καὶ Νουμεριανὸς,	χζ'	τιγ'	ος'	δ'.
285 Διοκλητιανὸς Σεβαστὸς καὶ Αριστόβουλος,	χη'	τιδ'	ος'	α'.
286 Μαξιμῖνος καὶ Ακυλῖνος,	χθ'	τιε'	ος'	β'.
287 Διοκλητιανὸς Σεβαστὸς καὶ Μαξιμιανὸς,	χι'	τις'	ος'	γ'.
288 Μαξιμῖνος Σεβαστὸς καὶ Ιαννουάριος,	χια'	τιζ'	οη'	δ'.
289 Βάσσος τὸ β', καὶ Κυντιανὸς,	χιβ'	τιη'	οη'	α'.
290 Διοκλητιανὸς Σεβαστὸς καὶ Μαξιμῖνος Σεβαστὸς,	χιγ'	τιθ'	οη'	β'.
291 Τιβεριανὸς καὶ Δίων,	χιδ'	τικ'	οη'	γ'.

P 454

292	Ανηβολιανός και Ασκληπιόδοτος,	χιε'	τκα'	οθ'	δ'.
293	Διοκλητιανός και Μαξιμιανός,	χις'	τκβ'	οθ'	α'.
294	Κωνσταντίνος Καίσαρ και Μαξιμιανός Καίσαρ,	χιζ'	τκγ'	οθ'	β'.
295	Τούσας και Ανυλλίνος,	χιη'	τκδ'	οθ'	γ'.
296	Διοκλητιανός Σεβαστός και Κωνσταντίνος Καίσαρ τὸ η',	χιθ'	τκε'	π'	δ'.
297	Μαξιμιανός Σεβαστός τὸ ε', και Μαξιμίνος Σεβαστός τὸ ζ',	χκ'	τκε'	π'	α'.
298	Εἴστος τὸ β', και Γάλλος,	χκα'	τκς'	π'	β'.
299	Διοκλητιανός Σεβαστός τὸ ξ', και Μαξιμιανός Σεβαστός τὸ σ',	χκβ'	τκη'	π'	γ'.
300	Κωνσταντίνος Καίσαρ τὸ γ', και Μαξιμιανός Καίσαρ τὸ γ',	χκγ'	τκθ'	πα'	δ'.
301	Τιτιανός και Νεποτιανός,	χκδ'	τλ'	πα'	α'.
302	Κωνσταντίνος Καίσαρ τὸ δ', και Μαξιμίνος Καίσαρ τὸ δ',	χκε'	τλα'	πα'	β'.
303	Διοκλητιανός Σεβαστός τὸ η', και Μαξιμίνος Σεβαστός τὸ ζ',	χκς'	τλβ'	πα'	γ'.
304	Διοκλητιανός τὸ θ', και Μαξιμίνος Σεβαστός τὸ ε',	χκς'	τλγ'	πβ'	δ'.
305	Κωνσταντίνος Καίσαρ τὸ ε', και Μαξιμίνος Καίσαρ τὸ ε',	χκη'	τλδ'	πβ'	α'.
306	Κωνσταντίνος Σεβαστός τὸ σ', και Μαξιμίνος Σεβαστός τὸ σ',	χκθ'	τλε'	πβ'	β'.
307	Σαβῆρος Σεβαστός και Μαξιμιανός Καίσαρ,	χλ'	τλε'	πβ'	γ'.
308	Διοκλητιανός Σεβαστός τὸ ε', και Μαξιμιανός Σεβαστός τὸ θ',	χλα'	τλς'	πγ'	δ'.
v 366 309	Αικίνιος Σεβαστός τὸ α', και Κωνσταντίνος τὸ α',	χλβ'	τλη'	πγ'	α'.
310	Ανδρόνικος και Πρόβος,	χλγ'	τλθ'	πγ'	β'.
311	Μαξιμιανός και Μαξιμίνος,	χλδ'	εμ'	πγ'	γ'.
312	Κωνσταντίνος τὸ β', και Αικίνιος τὸ β',	χλε'	εμα'	πδ'	δ'.
313	Κωνσταντίνος τὸ γ', και Αικίνιος τὸ γ',	χλε'	τρβ'	πδ'	α'.
314	Βολουσιανός και Ανίανος,	χλς'	τμγ'	πδ'	β'.
315	Κωνσταντίνος τὸ δ', και Αικίνιος τὸ δ',	χλη'	τμδ'	πδ'	γ'.
316	Σαβῆρος και Ρουφῆνος,	χλθ'	εμε'	πε'	δ'.
317	Γαλλικός και Βάσος,	χμ'	τρς'	πε'	α'.
318	Αικίνιος τὸ ε', και Κρίσπος Καίσαρ,	χκα'	τρς'	πε'	β'.
319	Κωνσταντίνος Σεβαστός τὸ ε', και Αικίνιος Καίσαρ,	χμβ'	τρη'	πε'	γ'.
320	Κωνσταντίνος Σεβαστός τὸ σ', και Κωνσταντίνος Καίσαρ,	χκγ'	τμθ'	πε'	δ'.
321	Κρίσπος Καίσαρ τὸ β', και Κωνσταντίνος Καίσαρ,	χμδ'	εν'	πε'	α'.

322 Προβιανὸς καὶ Ἰουλιανὸς,	χμς'	τυα'	πς'	β'.	
323 Σεβήριος καὶ Ρουφίνος,	χμς'	τυβ'	πς'	γ'.	
324 Κρίσπος Καῖσαρ καὶ Κωνσταντῖος Καῖσαρ,	χμς'	τυγ'	πς'	δ'.	
325 Πρόκλος ἤτοι Παυλῖνος καὶ Ἰουλιανὸς,	χμς'	τυδ'	πς'	ε'.	
326 Κωνσταντῖνος τὸ ζ', καὶ Κωνσταν- τῖος τὸ α',	χμθ'	τυε'	πς'	β'.	
327 Κωνσταντῖνος καὶ Μαξιμῖνος,	χν'	τυς'	πς'	γ'.	
328 Ἰανουάριος καὶ Ἰούλιος,	χνα'	τυς'	πη'	δ'.	
329 Κωνσταντῖνος τὸ η', καὶ Κωνσταν- τῖος τὸ β',	χνβ'	τυη'	πη'	α'.	
330 Γαλλικανὸς καὶ Σύμμαχος,	χνγ'	τυθ'	πη'	β'.	P 455
331 Βάσσιος καὶ Αβλάβιος,	χνδ'	τη'	πη'	γ'.	
332 Παράτανος καὶ Παριανὸς,	χνε'	τηα'	πηθ'	δ'.	
333 Δελμάτιος καὶ Ζηνόφιλος,	χνε'	τηβ'	πηθ'	ε'.	
334 Οπτάτος καὶ Παυλῖνος,	χνς'	τηγ'	πηθ'	β'.	
335 Κωνσταντῖος καὶ Αλβῖνος,	χνγ'	τηδ'	πηθ'	γ'.	
336 Νεποτιανὸς καὶ Φακοῦνδος,	χνθ'	τηε'	η'	δ'.	
337 Φελεκιανὸς καὶ Τιτανὸς,	χς'	της'	η'	ε'.	
338 Οὔρσιος καὶ Πολέμιος,	χςα'	της'	η'	β'.	
339 Κωνσταντῖος τὸ β', καὶ Κώνστας τὸ α',	χςβ'	τηη'	η'	γ'.	
340 Ακίνδυνος καὶ Πρόκλος,	χςγ'	τηθ'	ηα'	δ'.	
341 Μαρκελλῖνος καὶ Προβιανὸς,	χςδ'	το'	ηα'	ε'.	
342 Κωνσταντῖος Σεβαστὸς τὸ γ', καὶ Κώνστας Σεβαστὸς τὸ β',	χςε'	τοα'	ηα'	β'.	
343 Πλάκιτος καὶ Ρωμύλος,	χςς'	τοβ'	ηα'	γ'.	
344 Λεόντιος καὶ Σαλούστιος,	χςς'	τογ'	ηβ'	δ'.	
345 Αμάντιος καὶ Αλμῖνος,	χςη'	τοδ'	ηβ'	ε'.	
346 Κωνσταντῖος τὸ δ', καὶ Κωνσταντῖος τὸ γ',	χςθ'	τοε'	ηβ'	β'.	
347 Ρουφίνος καὶ Εὐσέβιος,	χο'	τος'	ηβ'	γ'.	
348 Φίλιππος καὶ Σάλιας,	χοα'	τος'	ηγ'	δ'.	
349 Διμήνιος καὶ Κατυλῖνος,	χοβ'	τοη'	ηγ'	ε'.	
350 Σέργιος καὶ Νιγρινιανὸς,	χογ'	τοθ'	ηγ'	β'.	
351 Τοῖς ἐομόνοις,	χοδ'	τη'	ηγ'	γ'.	
352 Κωνσταντῖος Αὐγούστος τὸ ε', καὶ Κωνσταντῖος Καῖσαρ,	χοε'	τηα'	ηδ'	δ'.	
353 Κωνσταντῖος τὸ ζ', καὶ Κωνσταντῖος Καῖσαρ τὸ η',	χος'	τηβ'	ηδ'	ε'.	
354 Κωνσταντῖος τὸ ζ', καὶ Κωνσταντῖος Καῖσαρ τὸ γ',	χος'	τηγ'	ηδ'	β'.	
355 Αρβιτιανὸς καὶ Δουλιανὸς,	χοη'	τηδ'	ηδ'	γ'.	
356 Κωνσταντῖος Αὐγούστος τὸ η', καὶ Ἰουλιανὸς Καῖσαρ τὸ α',	χοθ'	τηε'	ηε'	δ'.	
357 Κωνσταντῖος Αὐγούστος τὸ θ', καὶ Ἰουλιανὸς Καῖσαρ τὸ β',	χοπ'	της'	ηε'	ε'.	

358	Δατιανὸς καὶ Κερέλλιος,	χπα'	επζ'	ηε'	β'.
359	Εὐσέβιος καὶ Ἰπάτιος,	χπβ'	επη'	ηε'	γ'.
360	Κωνσταντῖος Αὐγούστος τὸ ε', καὶ Ἰουλιανὸς Καῖσαρ τὸ γ',	χπγ'	επθ'	ηε'	δ'.
361	Ταῦρος καὶ Φλωρέντιος,	χπδ'	εη'	ηε'	α'.
362	Μαμερτῖνος καὶ Νεουέτας,	χπε'	εηα'	ηε'	β'.
363	Ἰουλιανὸς Αὐγούστος τὸ δ', καὶ Σα- λούστιος,	χπς'	εηβ'	ηε'	γ'.
364	Ἰουλιανὸς Αὐγούστος καὶ Οὐαρονιανὸς,	χπζ'	εηγ'	ηε'	δ'.
365	Οὐαλεντινιανὸς καὶ Οὐάλης Αὐγου- στος τὸ α',	χπη'	εηδ'	ηε'	α'.
366	Γρατιανὸς Επιφανέστατος καὶ Δαγα- λαῖφος,	χπθ'	εηε'	ηε'	β'.
367	Λουπίκιος καὶ Ἰουιανὸς,	χη'	εης'	ηε'	γ'.
368	Οὐαλεντινιανὸς καὶ Οὐάλης Αὐγου- στος τὸ β',	χηα'	εηζ'	ηη'	δ'.
V 367	369 Οὐαλεντινιανὸς καὶ Ιουίκτωρ,	χηβ'	εηη'	ηη'	α'.
	370 Οὐαλεντινιανὸς καὶ Οὐάλης τὸ γ',	χηγ'	εηθ'	ηη'	β'.
	371 Γρατιανὸς Αὐγούστος τὸ β', καὶ Πρόβος,	χηδ'	υ'	ηη'	γ'.
	372 Μόδεστος καὶ Αρενθέου,	χηε'	υα'	ηθ'	δ'.

XIV.

P 456

FASTI GRAECI ALII EX APOGRAPHO
VOSSIANO

AB ANNO CCXXII. AD ANNUM DCXXX.

<i>Μετα την βασιλιαν Αντωνινου.</i>	Anni, ut videtur, Imperii.	Anni Augusti.	<i>In apogra- pho emitt- untur ac- centus et spiritus.</i>
222 Αντωνινος το δ και Αλεξανδρος	δα	σπβ	
223 Μαξιμιнос το δ και Σελιнос	β	252	
224 Ιουλιανος β και Κρισπινος	γ	procul dubio.	
225 Φουσκος το β και Σεκστος	δ		
226 Σευηρος β και Μαρκελο το β	ε		
227 Αλβιανος β και Μαξιμιнос	ς		
228 Μοδεστος β και Προβος	ζ		
229 Σευηρος και Αλεξ. και Διων β	η		
230 Πρισκιλλιανος και Αγρικολας	θ	σξ	
231 Κομοδος και Πελιγνιανος	ι		
232 Λουππος και Μαξημος	ια		
233 Μαξημος και Πατερνος	ιβ		
234 Μαξιμος β και Ουρβιανος	ιγ		
235 Σευηρος και Μουσιανος	α		
236 Μαξημος και Αφριμιανος	β		
237 Περπετουος και Κορδινιανος	γ		
238 Πιος και Προκλος	α		
239 Γορδιανου και Αβιολαου	β		
240 Σαβινος β και Βρενατος	γ	σθ	
241 Γορδιανος β και Πομπιλιανος	δ		
242 Αττικος και Πρετεκαστος	ε		
243 Αριανος και Παππος	ς		
244 Πελεγρινος Εμηλιανος	α		
245 Φιλιππος Σεβαστος και Τιττιανος	β		
246 Βασσος και Αλβιανος	γ		
247 Φιλιππος Σεβαστος β και Φιλιπ- πος Κεσαρ.)(	δ		
248 Αιμιλιανος β και Ακυλλινος	ς		
249 Δεκιος β και Γρατος	α	σπ	
251 Δεκιος το γ και Δεκιος Καισαρ το β	α		
252 Γαλος το β και Ουολουσιανος	β		
253 Ουολουσιανος το β και Γαληνος το α	γα		

	254	Ουαλλερριανος και Γαληνος το β	β	
	256	Μαξιμος και Γλαβριον το γ	δ	
	257	Ουαλλερριανος το δ και Γαλλιανος το γ	ε	
	258	Τουσκος και Βασσος	ε	
	259	Αμυλιανος και Βασσος	ς	
	260	Σεκουλλαριος το β και Δωνατος	ζ	
	261	Γαλινου το δ και Ουολουσιανος	η	σδ
	262	Γαλινος το ε και Φαυστινιανος	θ	
	263	Αλβινος το β και Δεξτρος	ι	
	264	Γαλλιηνου το ς και Σατορνινος	ια	
	265	Ουαλλερριανος το β και Λουκιος	ιβ	
P 457	266	Γαλλιηνου το ζ και Σαβινελλος	ιγ	
	267	Πατερνος και Αρκεσιλαος	ιδ	
	268	Πατερνος το β και Μαρινιανος	ιε	
	269	Κλαυδιος Σεβαστος και Πατερνος	α	
	270	Αντιοχιανος το β και Ορφητος	α	
	271	Αυριλλιανος Σεβαστος και Βασ- σος το β	β	τ
V 368	272	Κυντος το β και Βελδουβινιανος	γ	
	273	Τατικός και Πλακιβιανος	α	
	274	Αυριλλιανος το β και Καπτολιμωδς	ε	
	275	Αυριλλιανος το γ και Μαρκελλιανος	ς	
	276	Τατικός το β και Ερηλιανος	α	
	277	Προβος Σεβαστος και Παυλιнос	β	
	278	Προβος το β και Αρυνπος	γ	
	279	Προβος το γ και Πατερνος το β	δ	
	280	Μεσσαλας και Γρατος	ε	τε
	281	Προβος το δ και Τιβεριος	ς	
	282	Προβος το ε και Ουιτορινος	ζ	
	283	Καρος Σεβαστος και Καρινος	α	
	284	Καρινος το β και Νουμεριανος	β	χδ

Omittitur deinde Epocha Augusti.

Τα απο Φιλιππου μεχρι Διοκλη- τιανου το β στη		KZ	Phi-	
		Ep. Dio-	lippi.	
		olet.		
	285	Διοκλητιανου το β και Αριστοβουλου	επη α	χη
	286	Μαξιμος και Ακυλλιανος	β	χθ
	287	Διοκλητιανου το γ και Μαξιμιнос Σεβαστος	γ	χι
	288	Μαξιμινου το β και Ιανουαριου	δ	χια
	289	Τιβεριου Βασσου και Διωνος και Κυντιανου	ε	χιβ
	290	Διοκλητιανου το δ και Μαξιμα- νου γ	ς	χιγ

291	Τιβεριανου το β και Διονος	ξ	χιδ
292	Ανιλιανου και Ασκληπιοδοτου	η	χιε
293	Διοκλητιανου το ε και Μαξιμια- νου το δ	θ	χιϛ
294	Κωνσταντινου Καισαρ και Μαξι- μιανου Καισαρ	ι	χιζ
295	Τουσκου και Ανυλλινου	ια	χιη
296	Διοκλητιανου το ε και Κωνσταν- τινου το β	ιβ	χιθ
297	Μαξιμινου το ε και Μαξιμιανου Καισαρ το β	ιγ	χικ
298	Φαυστος και Γαλλος	ιδ	χικα
299	Διοκλητιανου Ζ η viz. και Μαξι- μιανου το ε	ιθ	χιβ
300	Κωνσταντινου Καις το γ και Μα- ξιμιανου το	ις	χιγ
301	Τιτιανου και Νεπωτιανου	ιζ	χιδ
302	Κωνσταντινου Καισαρ δ και Μα- ξιμιανος Καισαρ το α	ιη	χιε
303	Διοκλητιανου το η και Μαξιμια- νου το ζ	ιθ	χις
304	Διοκλητιανου το θ και Μαξιμιανου το η	κ	χιζ
305	Κωνσταντ Καισαρ το ζ και Μαξι- μιανου Καισαρ το ε	κα	χιη
338	Ουρσου και Πολεμιου		
339	Κωνσταντιου το β και Κωνσταντος το α		
340	Ακινδυνου και Προπλου		
341	Γρονιος και Προρινου		
342	Κωνσταντιου το γ και Κωνσταντος το β		
343	Πλακιανου και Ρομφλλου		
344	Λεοντιου και Σαλλουστιου		
345	Αμαντιου και Αλβιανου		
346	Κωνσταντιου το δ και Κωνσταντος το γ		
347	Ρουφινου και Ευσεβιου		
348	Φιλιππου και Σαλια		
349	Αημενιου και Κατυλινου		
350	Σεργιος και Νιγριανος		
351	Οι μετα Τηατιαν Σεργιου και Νιγριανου		
352	Κωνσταντιου το ε και Κωνσταντιου ναιου το α		
353	Κωνσταντιου το β και Κωνσταντος το β		
354	Κωνσταντιου το ζ και Κωνσταντος το γ		
355	Αροητιονος και Αολλιανου		
356	Κωνσταντιου το η και Ιουλιανου Καισαρ το α		
357	Κωνσταντιου το θ και Ιουλιανου Καισαρ το β		
358	Δατιανος και Καφαλλιος		

			Indictio.
359	Ευσεβιος και Υπατιος		
360	Κωνσταντιου το ι και Ιουλιανου το γ	ος	γ
361	Ταυρου και Φλορεντιου	οη	δ
362	Μαμερτινου και Νεβιττας	οθ	ε
V 369 363	Ιουλιανου το δ και Σαλουστιου	π	ς
364	Ιοβιανος και Βαρρωνιανος	πα	ζ
365	Ουαλεντινιανου και Ουαλεντος το β	πβ	η
366	Γρατιανος και Δαγαλαις	πγ	θ
367	Λουπηκινος και Ιοβιανος	πδ	ι
368	Ουαλεντινιανου το β και Ουαλις το β	πε	ια
369	Ουαλεντινιανου και Ουικτορος	πε	ιβ
370	Ουαλεντινιανου και Ουαλεντος το γ	πς	ιγ
371	Γρατιανου το β και Προβου	πη	ιδ
372	Μοδεστος και Αρινθεος	πθ	ιε
373	Ουαλεντινιανος και Ουαλης το δ	ι	α
374	Γρατιανου το δ και Εκυτιου	ια	β
375	Τοις μετα την Υπατιαν Γρατιανου και Εκυτιου	ιβ	γ
376	Ουαλεντος το ε και Ουαλεντινος Νεος	ιγ	δ
377	Γρατιανος το δ και Μεροβανδος	ιδ	ε
378	Ουαλεντινιανος το ς και Ουαλεν- τινος ναιος	ιε	ς
379	Αυσωνιου και Ολυβριου	ις	ζ
380	Γρατιανος το β και Θεοδωσιου το δ	ιζ	η
381	Ευχεριος και Ευαγριος το α	ιη	θ
382	Αντωνινου και Συναγριου το β	ιθ	ι
383	Μεροβαυδου το β και Σατορνιλου το α	ρ	ια
384	Ρηχομηρου και Κλεαρχου	ρα	ιβ
385	Αρκαδιου το α και Βαυδωνος	ρβ	ιγ
386	Ονωριου Επιφανεστατου και Ενο- διου	ργ	ιδ
387	Βαλεντινιανου το γ και Ευτροπιου	ρδ	ιε
388	Θεοδωσιου το β και Κυνιγιου	ρε	α
389	Τιμασιου και Προμοτου	ρς	β
390	Ουαλεντινιανου το δ και Νεωτεριου	ρζ	γ
391	Τατιανου και Συμαχου	ρη	δ
392	Αρκαδιου το β και Ρουφινου	ρθ	ε
393	Θεοδοσιου το γ και Αβουδαντιου	ρι	ς
394	Αρκαδιου το γ και Ονωριου το β	ρια	ζ
395	Ολυβριου και Προβινου	ριβ	η
P 459 396	Αρκαδιου το δ και Ονωριου το γ	ριγ	θ
397	Καισαριου και Αττικου	ριδ	ι
398	Ονοριου το δ και Ευτυχιανου	ριδ male	ια

399	Ευτροπιου και Θεοδωρου	ριε	ψκβ	ιβ	
400	Ιτελιχωνος και Αυριλλιανου	ρις	ψκγ	ιγ	
401	Βικεντιου και Φρασηττα	ριζ	ψκδ	ιδ	
402	Αρκαδιου το ε και Ονωριου το ε	ριη	ψκε	ιε	
403	Θεοδωσιου το α και Ρομιορδου	ριθ	ψκς	α	
404	Ονωριου το ς και Αριστινιτου	ρκ	ψκζ	β	
405	Στελιχωνος το β και Ανθεμιου το α	ρκα	ψκη	γ	
406	Αρκαδιου το ς και Προβου	ρκβ	ψκθ	δ	
407	Ονωριου το ζ και Θεοδωσιου το β	ρκγ	ψλ	ε	
408	Βασσου και Φιλιππου	ρκδ	ψλα	ς	
409	Ονωριου το η και Θεοδωσιου το γ	ρκε	ψλβ	ζ	
410	Ουαρανου του Λαμπροτατου	ρκς	ψλγ	η	
411	Ονωριου το θ και Θεοδωσιου το δ	ρκζ	ψλδ	θ	
412	Ονωριου το ι και Θεοδωσιου το ε	ρκη	ψλε	ι	
413	Λουκιου του Λαμπροτατου	ρκθ	ψλς	ια	
414	Κωνσταντιου και Κωσταντος	ρλ	ψλζ	ιβ	
415	Ονωριου το ια και Θεοδωσιου το ς	ρλα	ψλη	ιγ	
416	Θεοδωσιου το ζ και Παλλαδιου	ρλβ	ψλθ	ιδ	
417	Ονωριου το ιβ και Κωσταντος το β	ρλγ	ψμ	ιε	
418	Ονωριου το ιγ και Θεοδωσιου το η	ρλδ	ψμα	α	
419	Μοναξιου και Πλινθα	ρλε	ψμβ	β	
420	Θεοδωσιου το θ και Κωσταντος το γ	ρλς	ψμγ	γ	
421	Ευσαθιου και Αγρικολα	ρλζ	ψμδ	δ	
422	Ονωριου το ιδ και Θεοδωσιου το ι	ρλη	ψμε	ε	
423	Ασκληπιωδωτου και Μαρινιανου	ρλθ	ψμς	ς	
425	Θεοδωσιος το ια και Ουαλεντινια- νου Καισαρ	ρμ	ψμζ	ζ η	
426	Θεοδωσιος το ιβ και Ουαλεντινια- νου το β	ρμα	ψμη	θ	
427	Ιεριου και Αρδαβουριου	ρμβ	ψμθ	ι	V 370
428	Φιλικος και Ταυρου	ρμγ	ψν	ια	
429	Φλωρεντιου και Διονυσου	ρμδ	ψνα	ιβ	
430	Θεοδωσιου το ιγ και Ουαλεντινια- νου το γ	ρμε	ψνβ	ιγ	
431	Αντιοχου και Βασσου	ρμς	ψνγ	ιδ	
432	Ουαλλεριου και Αστιου	ρμζ	ψνδ	ιε	
433	Θεοδοσιου το ιδ και Μαξιμου	ρμη	ψνε	α	
434	Αρεοβινδα και Ασπαρος	ρμθ	ψνς	β	
435	Θεοδοσιος το ιε και Ουαλεντινια- νου το ιδ	ρν	ψνζ	γ	
436	Ισιδορου και Σινατορου	ρνα	ψνη	δ	
437	Αετιου το β και Σιγησβουλδου	ρνβ	ψνθ	ε	
438	Θεοδοσιου το ις και Φαυστου	ρνγ	ψξ	ς	
439	Θεοδωσιου το ιζ και Φιστου	ρνδ	ψξα	ζ	
440	Ανατολιου και Ουαλεντινου	ρνε	ψξβ	η	
441	Κυρου μονου	ρνε	ψξγ	θ	

	442	Ευδοξίου και Διοσκορου	ρνζ	ψξδ	ι
	443	Μαξίμου και Πατερίου	ρνη	ψξε	ια
	444	Θεοδοσίου το ιη και Αλβίνου	ρνθ	ψξς	ιβ
	445	Ουαλεντινιανου το ς και Νομου	ρξ	ψξζ	ιγ
	446	Αετίου το γ και Συμμος	ρξα	ψξη	ιδ
	447	Αρταβουρίου και Αλυπίου	ρξβ	ψξθ	ιε
P 460	448	Ζινωνος και Ποστουμianου	ρξγ	ψο	α
	449	Πρωτογενους και Αστυρίου	ρξδ	ψοα	β
	450	Βαλεντινιανου και Αβιηνου	ρξε	ψοβ	γ
	451	Μαρκιανου Αυγουστου και Αδελφίου	ρξς	ψογ	δ
	452	Σπορακίου και Ερκουλανου	ρξζ	ψοδ	ε
	453	Βινκομαλου και Οπηλιωνος	ρξη	ψοε	ς
	454	Αετίου και Στουλίου	ρξθ	ψος	ζ
	455	Βαλεντινιανου το η και Ανθεμιου	ρο	ψοζ	η
	456	Βαρανου και Ιωαννου	ροα	ψοη	θ
	457	Κωνσταντιου και Ρουφου	ροβ	ψοθ	ι
	518	Μαγνου μονου	ολβ	ωλθ	ια
	519	Ιουστινος Αυγουστος και Ευθεριχος	ολγ	ωμ	ιβ
	520	Βιταλιανου και Ρουστικίου	ολδ	ωμα	ιγ
	521	Ιουστινιανου και Ουαλλερίου	ολε	ωμβ	ιδ
	522	Συμμαχου και Βοητίου	ολς	ωμγ	ιε
	523	Μαξιμίνου μονου	ολζ	ωμδ	α
	524	Ιουστινιανου Αυγουστου και Οπι- λιονος	ολη	ωμα	β
	525	Φιλοξενου και Προβου	ολθ	ωμς	γ
	526	Ολυβρίου μονου	ομ	ωμζ	δ
	527	Μαβορτίου μονου	ομα	ωμη	ε
	528	Ιουστινιανου Αυγ. το β μονου	ομβ	ωμθ	ς
	529	Δεκίου μονου	ομγ	ων	ζ
	530	Λαμπαδίου και Ορεστου	ομδ	ωνα	η
	531	Ανυπατα	ομε	ωνβ	θ
	532	Ανυπατα	ομς	ωνγ	ι
	533	Ιουστινιανος Αυγ. το γ μονου	ομζ	ωνδ	ια
	534	Ιουστινιανου Αυγ. το δ και Παν- λινου	ομη	ωνε	ιβ
	535	Βελισαρίου μονου	ομθ	ωνς	ιγ
	536	Ανυπατα	ον	ωνζ	ιδ
	537	Ανυπατα	ονα	ωνη	ιε
	538	Ιωαννου μονου και Επαρχου Πρε- τορου	ομβ	ωνθ	α
	539	Αππιονος μονου	οηγ	ωξ	β
	540	Ιουστινου μονου	ονδ	ωξα	γ
	541	Βασιλείου μονου	ονε	ωξβ	δ
	542	Ανυπατα	ονς	ωξγ	ε
	543	Ανυπατα	ονζ	ωξδ	ς
	544	Ανυπατα	ονμ	ωξε	ζ

545	Ανυπατα	σνθ	ωξς	η	
546	Ανυπατα	σξ	ωξζ	θ	
547	Ανυπατα	σξα	ωξη	ι	
548	Ανυπατα	σξβ	ωξθ	ια	
549	Ανυπατα	σξγ	ωθ	ιβ	
550	Ανυπατα	σξδ	ωοα	ιγ	V 371
551	Ανυπατα	σξε	ωοβ	ιδ	
552	Ανυπατα	σξς	ωογ	ιε	
553	Ανυπατα	σξζ	ωοδ	α	
554	Ανυπατα	σξη	ωοε	β	
555	Ανυπατα	σξθ	ωος	γ	
556	Ανυπατα	σο	ωοζ	δ	
557	Ανυπατα	σοα	ωοη	ε	
558	Ανυπατα	σοβ	ωοθ	ς	
559	Ανυπατα	σογ	ωοπ	ζ	P 461
560	Ανυπατα	σοδ	ωπα	η	
561	Ανυπατα	σοε	ωπβ	θ	
562	Ανυπατα	σος	ωπγ	ι	
563	Ανυπατα	σοζ	ωπδ	ια	
564	Ανυπατα	σοη	ωπε	ιβ	
565	Ανυπατα	σοθ	ωπς	ιγ	
566	Ιουστινου Αυγ. μονου	σπ	ωπζ	ιδ	
567	Ανυπατα	σπα	ωπη	ιε	
568	Ιουστινου Αυγς το β μονου	σπβ	ωπθ	α	
569	Ανυπατα	σπγ	ωλ	β	
570	Ανυπατα	σπδ	ωλα	γ	
571	Ανυπατα	σπε	ωλβ	δ	
572	Ανυπατα	σπς	ωλγ	ε	
573	Ανυπατα	σπζ	ωλδ	ς	
574	Ανυπατα	σπη	ωλε	ζ	
575	Ανυπατα	σπθ	ωλς	η	
576	Ανυπατα	σλ	ωλζ	θ	
577	Ανυπατα	σλα	ωλη	ι	
578	Ανυπατα	σλβ	ωλθ	ια	
579	Τιβεριου Κωνσταντ. Αυγ. μονου	σλγ	ωλ	ιβ	
580	Ανυπατα	σλδ	ωλα	ιγ	
581	Ανυπατα	σλε	ωλβ	ιδ	
582	Ανυπατα	σλς	ωλγ	ιε	
583	Ανυπατα	σλζ	ωλδ	α	
584	Μαυρικιου Τιβεριου Αυγ. μονου	σλη	ωλε	β	
458	Λεωντος Αυγ. μονου	ρογ	ψπ	ιβ	
460	Απολλωνιου και Μαγνου	ροδ	ψπα	ιγ	
461	Δαγαλαφου και Σεβεριου	ροε	ψπβ	ιδ	
462	Λεωντος β μονου	ρος	ψπγ	ιε	
463	Βιβιανου μονου	ροζ	ψπδ	α	
464	Ρουστικου και Ολυβριου	ροη	ψπε	β	

	465	Βασιλείσκου και Αρμεναρικού	ροθ	ψπς	γ
	466	Λεοντος γ μονου	ρπ	ψπζ	δ
	467	Πουσaiου και Ιωαννου	ρπα	ψπη	ε
	468	Ανθεμιου Αυγς μονου	ρπβ	ψπθ	ς
	469	Ζινωνος και Μαρκιανος	ρπγ	ψη	ζ
	470	Ιωρδανου και Σεβηρου	ρπδ	ψηα	η
	471	Λεοντος δ μονου και Προβιανου	ρπε	ψηβ	θ
	472	Μαρκιανου μονου και Φηστου	ρπς	ψηγ	ι
	473	Λεοντος μονου ε'	ρπζ	ψηδ	ια
	474	Λεοντος ναιου Αυγς μονου	ρπη	ψηε	ιβ
	475	Ανυπατα	ρπθ	ψης	ιγ
	476	Βασιλείου Αυγουστου μονου και Αρματιου μονου	ρλ	ψηζ	ιδ
	477	Ανυπατα	ρλα	ψηη	ιε
	478	Ιολου μονου	ρλβ	ψηθ	α
	479	Ζινωνος Αυγουστου μονου	ρλγ	ω	β
	480	Βασιλείου μονου	ρλδ	ωα	γ
	481	Πλακητου μονου	ρλε	ωβ	δ
	482	Τροκουνδου μονου	ρλς	ωγ	ε
	483	Ανυπατα	ρλζ	ωδ	ς
P 462	484	Θεοδωριχου μονου	ρλη	ωε	ζ
	485	Συμμαχου μονου	ρλθ	ως	η
	486	Λογγινου β μονου	σ	ωζ	θ
V 872	487	Βοητιου μονου	σα	ωη	ι
	488	Αυναμιου και Σιφιδιου	σβ	ωθ	ια
	489	Ευσεβιου μονου	σγ	ωι	ιβ
	490	Λογγινου δευτερον μονου	σδ	ωια	ιγ
	491	Ολυβριου Ναιου μονου	σε	ωιβ	ιδ
	492	Αναστασιου Αυγς και Ρουφου	σε	ωιγ	ιε
	493	Ευσεβιου β μονου Ανυπατα	σε	ωιδ	α
	494	Αστεριου και Περσιδιου	ση	ωιε	β
	495	Βιατορος	ση	ωιε	β
	496	Παυλου μονου	σθ	ωις	γ
	497	Αναστασιου Αυγς το β	σι	ωιζ	δ
	498	Ιωαννου και Παυλινου	σια	ωιη	ε
	499	Ιωαννου αλλου μονου Κυρτου	σιβ	ωιθ	ς
	500	Πατρικιου και Τπατιου	σιγ	ωκ	ζ
	501	Πομπηινου και Αβηινου	σιδ	ωκα	η
	502	Προβου και Αβηινου	σιε	ωκβ	θ
	503	Δεξιπρατους και Βουλουσιανου	σις	ωκγ	ι
	504	Κεθηγου μονου	σιζ	ωκδ	ια
	505	Σαβινιανου και Θεοδωρου	σιη	ωκε	ιβ
	506	Αρεοβιναδου Ναιου και Μεσσαλα	σιθ	ωκς	ιγ
	507	Αναστασιου Αυγς το γ και Βεναν- τιου	σκ	ωκζ	ιδ
			σκα	ωκη	ιε

508	Καλλερος και αλλου Βιναντιου	σκβ	ωκθ	α
509	Οπορτουνου μονου	σκγ	ωλ	β
510	Δοητιου μονου	σκδ	ωλα	γ
511	Σεκουνδινου και Φηνικος	σκε	ωλβ	δ
512	Παυλου του Βιβιανου και Μοσχ- ανου	σκς	ωλγ	ε
513	Κλιμεντινου και Προβου αλλου	σκζ	ωλδ	ς
514	Σενατορος μονου	σκη	ωλε	ξ
515	Ανθεμιου και Φλορεντινου	σκθ	ωλς	η
516	Πετρου μονου	σλ	ωλζ	θ
517	Αναστασιου και Αγαπητου	σλα	ωλη	ι
585	Ανυπατα	σλβ	Ϟς	γ
586	Ανυπατα	τ	Ϟζ	δ
587	Ανυπατα	τα	Ϟη	ε
588	Ανυπατα	τβ	Ϟθ	ς
589	Ανυπατα	τγ	Ϟι	ξ
590	Ανυπατα	τδ	Ϟια	η
591	Ανυπατα	τε	Ϟιβ	θ
592	Ανυπατα	τς	Ϟιγ	ι
593	Ανυπατα	τζ	Ϟιδ	ια
594	Ανυπατα	τη	Ϟιε	ιβ
595	Ανυπατα	τθ	Ϟις	ιγ
596	Ανυπατα	τι	Ϟιζ	ιδ
597	Ανυπατα	τια	Ϟιη	ιε
598	Ανυπατα	τιβ	Ϟιθ	α
599	Ανυπατα	τιγ	Ϟκ	β
600	Ανυπατα	τιδ	Ϟκα	γ
601	Ανυπατα	τιε	Ϟκβ	δ
602	Ανυπατα	τις	Ϟκγ	ε
603	Ανυπατα	τιζ	Ϟκδ	ς
604	Φακα Αυγς μονου	τιη	Ϟκε	ξ
605	Ανυπατα	τιθ	Ϟκς	η
606	Ανυπατα	τκ	Ϟκζ	θ
607	Ανυπατα	τκα	Ϟκη	ι
608	Ανυπατα	τκβ	Ϟκθ	ια
609	Ανυπατα	τκε	Ϟκβ	ιβ
610	Ανυπατα	τκς	Ϟκγ	ιγ
611	Ηρακλειου Αυγς μονου	τκζ	Ϟκδ	ιδ
612	Ανυπατα	τκη	Ϟκε	ιε
613	Ανυπατα	τκθ	Ϟκς	α
614	Ανυπατα	τλ	Ϟκζ	β
615	Ανυπατα	τλα	Ϟκη	γ
616	Ανυπατα	τλβ	Ϟκθ	δ

P 463

V 378

<i>Ex In-</i>	<i>Ανυπατα</i>				<i>Epocha</i>
<i>dictio-</i>	<i>Ανυπατα</i>				<i>Augusti.</i>
<i>ne.</i>	<i>Ανυπατα</i>				
617	<i>Ανυπατα</i>	τλγ	Ϟμ	θ	χμς
618	<i>Ανυπατα</i>	τλδ	Ϟμα	ς	χμζ
619	<i>Ανυπατα</i>	τλε	Ϟμβ	ξ	χμη
620	<i>Ανυπατα</i>	τλς	Ϟμγ	η	χμθ
621	<i>Ανυπατα</i>	τλζ	Ϟμδ	θ	χν
622	<i>Ανυπατα</i>	τλη	Ϟμε	ι	χνα
623	<i>Ανυπατα</i>	τλθ	Ϟμς	ια	χνβ
624	<i>Ανυπατα</i>	τμ	Ϟμζ	ιβ	χγγ
625	<i>Ανυπατα</i>	τμα	Ϟμη	ιγ	χνδ
626	<i>Ανυπατα</i>	τμβ	Ϟμθ	ιδ	χνε
627	<i>Ανυπατα</i>	τμγ	Ϟν	ιε	χνς
628	<i>Ανυπατα</i>	τμδ	Ϟνα	α	χνζ
629	<i>Ανυπατα</i>	τμε	Ϟνβ	β	χνη
630	<i>Ανυπατα</i>	τμς	Ϟνγ	γ	χνθ

XV.

FRAGMENTUM FASTORUM

AB ANNO CHRISTI CCV. AD ANNUM CCCLIV.

	205	F	Antonino II. et Geta.	Mar. xxii.
	206	E	Albino et Aemiliano.	Mer. iii.
	207	D	Caro et Maximo.	Jov. xiv.
	208	CB	Antonino III. et Geta II.	B Ven. xv.
	209	A	Pompeiano et Avito.	Sol. vi.
	210	G	Faustino et Rufino.	Lun. xvii.
	211	F	Gentiano et Basso.	Mar. xxviii.
	212	ED	Duobus Aspris.	B Mer. ix.
	213	C	Antonino IV. et Balbino.	Ven. xx.
	214	B	Messala et Sabino.	Sat. i.
	215	A	Laeto et Cereale.	Sol. xii.
	216	GF	Sabino et Anulino.	B Lun. xxiii.
	217	E	Praesente et Extricato.	Mer. iv.
	218	D	Antonino et Advento.	Jov. xv.
	219	C	Antonino II. et Sacerdote.	Ven. xxvi.
P 464	220	BA	Antonino III. et Comazonte.	B Sat. vii.
	221	G	Grato et Seleuco.	Lun. xviii.
	222	F	Antonino IV. et Alexandro.	Mar. xxix.
	223	E	Maximo et Heliano.	Mer. x.

224	DC	Juliano et Crispino.	B	Jov.	XXI.
225	B	Fasco et Dextro.		Sat.	II.
226	A	Alexandro II. et Marcello.		Sol.	XIV.
227	G	Sabino et Maximo.		Lun.	XXV.
228	FE	Modesto et Probo.	B	Mar.	VI.
229	D	Alexandro III. et Dione.		Jov.	XVII.
230	C	Agricola et Clementino.		Ven.	XXVIII.
231	B	Pompeiano et Peligniano.		Sat.	IX.
232	AG	Lupo et Maximo.	B	Sol.	XX.
233	F	Maximo et Paterno.		Mar.	I.
234	E	Maximo II. et Urbano.		Mer.	XII.
235	D	Severo et Quintiano.		Jov.	XXIII.
236	CB	Maximino et Africano.	B	Ven.	IV.
237	A	Perpetuo et Corneliano.		Sol.	XV.
238	G	Pio (<i>al. Ulpio</i>) et Pontiano.		Lun.	XXVII.
239	F	Gordiano et Aviola.		Mar.	VIII.
240	ED	Sabino et Venusto.	B	Mer.	XIX.
241	C	Gordiano et Pompeiano.		Ven.	XXX.
242	B	Attico et Praetextato.		Sat.	XI.
243	A	Arriano et Papo.		Sol.	XXII.
244	GF	Peregrino et Aemiliano.	B	Lun.	III.
245	E	Philippo et Titiano.		Mer.	XIV.
246	D	Praesente et Albino.		Jov.	XXV.
247	C	Philippo II. et Philippo.		Ven.	VI.
248	BA	Philippo III. et Philippo II.	B	Sat.	XVII.
249	G	Aemiliano et Aquilino.		Lun.	XXVIII.
250	F	Decio II. et Grato.		Mar.	IX.
251	E	Decio III. et Decio Cassare.		Mer.	XXI.
252	DC	Gallo II. et Volusiano.	B	Jov.	II.
253	B	Volusiano II. et Maximo.		Sat.	XIII.
254	A	Valeriano II. et Gallieno.		Sol.	XXIV.
255	G	Valeriano III. et Gallieno II.		Lun.	V.
256	FE	Maximo et Glabrione.	B	Mar.	XVI.
257	D	Valeriano IV. et Gallieno III.		Jov.	XXVII.
258	C	Tusco et Basso.		Ven.	VIII.
259	B	Aemiliano et Basso.		Sat.	XIX.
260	AG	Saeculare et Donato.	B	Sol.	XXX.
261	F	Gallieno IV. et Volusiano.		Mar.	XI.
262	E	Gallieno V. et Faustine.		Mer.	XXIII.
263	D	Albino et Dextro.		Jov.	IV.
264	CB	Gallieno VI. et Saturnino.	B	Ven.	XV.
265	A	Valeriano II. et Lucille.		Sol.	XXVI.
266	G	Gallieno VII. et Sabino.		Lun.	VII.
267	F	Paterno et Arcesilao.		Mar.	XVIII.
268	ED	Paterno II. et Mariniano.	B	Mer.	XXIX.
269	C	Claudio et Paterno.		Ven.	X.

	270	B	Antiochiano et Orfito.		Sat. XXI.
	271	A	Aureliano et Basso.		Sol. II.
	272	GF	Quieto et Voldumiano.	B	Lun. XIII.
	273	E	Tacito et Placidiano.		Mer. XXIV.
	274	D	Aureliano II. et Capitolino.		Jov. VI.
	275	C	Aureliano III. et Marcellino.		Ven. XVII.
	276	BA	Tacito II. et Aemiliano.	B	Sat. XXVIII.
	277	G	Probo et Paulino.		Lun. VIII.
	278	F	Probo II. et Lupo.		Mar. XX.
	279	E	Probo III. et Paterno.		Mer. I.
	280	DC	Messala et Grato.	B	Jov. XII.
	281	B	Probo IV. et Tiberiano.		Sat. XXIII.
	282	A	Probo V. et Victorino.		Sol. IV.
P 465	283	G	Caro et Carino.		Lun. XV.
	284	FE	Carino II. et Numeriano.	B	Mar. XXV.
	285	D	Diocletiano II. et Aristobulo.		Jov. VII.
	286	C	Maximo II. et Aquilino.		Ven. XVIII.
	287	B	Diocletiano III. et Maximiano.		Sat. XXX.
	288	AG	Maximiano II. et Januario.	B	Sol. XI.
	289	F	Basso II. et Quintiano.		Mar. XXII.
	290	E	Diocletiano IV. et Maximiano III.		Mer. III.
	291	D	Tiberiano et Dione.		Jov. XIV.
	292	CB	Annibaliano et Asclepiodoto.	B	Ven. XXV.
	293	A	Diocletiano V. et Maximiano IV.		Sol. VI.
	294	G	Constantio et Maximiano.		Lun. XVII.
	295	F	Tusco et Anullino.		Mar. XXVIII.
	296	ED	Diocletiano VI. et Constantio II.	B	Mer. IX.
	297	C	Maximiano V. et Maximiano II.		Ven. XX.
	298	B	Fausto II. et Gallo.		Sat. I.
	299	A	Diocletiano VII. et Maximiano VI.		Sol. XII.
	300	GF	Constantio III. et Maximiano III.	B	Lun. XXIII.
	301	E	Titiano et Nepotiano.		Mer. IV.
	302	D	Constantio IV. et Maximiano IV.		Jov. XV.
	303	C	Diocletiano VIII. et Maximiano VII.		Ven. XXVI.
	304	BA	Diocletiano IX. et Maximiano VIII.	B	Sat. VII.
	305	G	Constantio V. et Maximiano V.		Lun. XVIII.
	306	F	Constantio VI. et Maximiano VI.		Mar. XXIX.
	307	E	Novies et Constantino.		Mer. X.
	308	DC	Decies et Maximiano VII.	B	Jov. XXI.
	309	B	Post Consul. X. et VII.		Sat. II.
	310	A	Anno II. post Consul. X. et VII.		Sol. XIII.
	311	G	Maximiano VIII. solo.		Lun. XXV.
	312	FE	Constantino II. et Licinio II.	B	Mar. VI.
	313	D	Constantino III. et Licinio III.		Jov. XVII.
	314	C	Volusiano et Anniano.		Ven. XVIII.
	315	B	Constantino IV. et Licinio IV.		Sat. IX.

316	AG	Sabino et Rufino.	B	Sol. xx.	
317	F	Gallicano et Basso.		Mar. i.	
318	E	Licinio V. et Crispo.		Mer. xii.	
319	D	Constantino V. et Licinio.		Jov. xxiii.	
320	CB	Constantino VI. et Constantino.	B	Ven. iv.	
321	A	Crispo II. et Constantino II.		Sol. xv.	
322	G	Probiano et Juliano.		Lun. xxvii.	
323	F	Severo et Rufino.		Mar. viii.	
324	ED	Crispo III. et Constantino III.	B	Mer. xix.	
325	C	Paulino et Juliano.		Ven. xxx.	
326	B	Constantino VII. et Constantio.		Sat. xi.	
327	A	Constantio et Maximo.		Sol. xxii.	
328	GF	Januarino et Justo.	B	Lun. iii.	
329	E	Constantino VIII. et Constantino IV.		Mer. xiv.	
330	D	Gallicano et Symmacho.		Jov. xxv.	
331	C	Basso et Ablavio.		Ven. vi.	
332	BA	Pacatiano et Hilariano.	B	Sat. xvii.	
333	G	Dalmatio et Zenofilo.		Lun. xxviii.	
334	F	Optato et Paulino.		Mar. x.	
335	E	Constantio et Albino.		Mer. xxi.	
336	DC	Nepotiano et Facundo.	B	Jov. ii.	
337	B	Feliciano et Titiano.		Sat. xiii.	
338	A	Urso et Polemio.		Sol. xxiv.	
339	G	Constantio II. et Constante.		Lun. v.	
340	FE	Aquindino et Proculo.	B	Mar. xvi.	V 875
341	D	Marcellino et Probino.		Jov. xxvii.	
342	C	Constantio III. et Constante II.		Ven. viii.	
343	B	Placido et Romulo.		Sat. xix.	
344	AG	Leontio et Sallustio.	B	Sol. xxx.	
345	F	Amantio et Albino.		Mar. xi.	
346	E	Post Amantio et Albino.		Mer. xxiii.	P 466
347	D	Rufino et Eusebio.		Jov. iv.	
348	CB	Philippo et Salia.	B	Ven. xv.	
349	A	Limenio et Catullino.		Sol. xxvi.	
350	G	Sergio et Nigriniano.		Lun. vii.	
351	F	Post Sergio et Nigriniano.		Mar. xviii.	
352	ED	Constantio V. et Constantio Cass.	B	Mer. xxix.	
353	C	Constantio VI. et Constantio II.		Ven. x.	
354	B	Constantio VII. et Constantio III.		Sat. xxii.	

XVI.

EX TEMPORIBUS GALLIENI,
 QUIS, QUANTUM TEMPORIS PRAEFECTURAM URBIS
 ADMINISTRAVERIT,

AB ANNO CHRISTI CCLIV. AD ANNUM CCCLIV.

254. Valeriano II. et Gallieno. Lollianus Praefectus Urbi.
 255. Valeriano III. et Gallieno II. Valerius Maximus P. V.
 256. Maximo et Glabrione. Nummius Albinus P. V.
 257. Valeriano IV. et Gallieno III. Julius Donatus P. V.
 258. Tusco et Basso. Cornelius Saecularis P. V.
 259. Aemiliano et Basso. Cornelius Saecularis P. V.
 260. Saeculari II. et Donato. Cornelius Saecularis P. V.
 261. Gallieno IV. et Volusiano. Nummius Albinus P. V.
 262. Gallieno V. et Faustino. Nummius Albinus P. V.
 263. Albino II. et Dextro. Nummius Albinus P. V.
 264. Gallieno VI. et Saturnino. Paternus P. V.
 265. Valeriano II. et Lucillo. Paternus P. V.
 266. Gallieno VII. et Sabinillo. Paternus P. V.
 267. Paterno et Harcesilao. Petronius Volusianus P. V.
 268. Paterno II. et Mariniano. Petronius Volusianus P. V.
 269. Claudio et Paterno. Flavius Antiochianus P. V.
 270. Antiochiano et Orfito. Flavius Antiochianus P. V.
 271. Aureliano et Basso. Postumius Varus P. V.
 272. Quiete et Voldumiano. Flavius Antiochianus P. V.
 273. Tacite et Placidiano. Virius Orfitus P. V.
 274. Aureliano II. et Capitolino. Virius Orfitus P. V.
 275. Aureliano III. et Marcellino. Postumius Syagrius P. V.
 276. Tacito II. et Aemiliano. Ovinus Pacatianus P. V.
 277. Probo et Paulino. Ovinus Pacatianus P. V.
 278. Probo II. et Lupo. Virius Lupus P. V.
 279. Probo III. et Paterno. Virius Lupus P. V.
 280. Messala et Grato. Virius Lupus P. V.
 281. Probo IV. et Tiberiano. Ovinus Paternus P. V.
 282. Probo V. et Victorino. Pomponius Victorianus P. V.
 283. Caro et Carino. Titutius Roburrus P. V.
 284. Carino II. et Numeriano. Ceionius Varus P. V.
 v 876 285. Diocletiano II. et Aristobolo. Ceionius Varus P. V.
 286. Maximo II. et Aquilino. Junius Maximus P. V.
 287. Diocletiano III. et Maximiano. Junius Maximus P. V.

288. Maximiano II. et Januario. iii. Kalendas Martii, Pomponius Januarius P. V.
289. Basso II. et Quintiano. Pomponius Januarius P. V.
290. Diocletiano IV. et Maximiano III. Tarranius Gratianus P. V.
291. Tiberiano II. et Dione. xii. Kalend. Martii, Junius Tiberianus P. V.
292. Annibaliano et Asclepiodoto III. Nonas Augusti, Claudius Marcellus P. V.
293. Diocletiano V. et Maximiano IV. iii. Idus Martii, Septimius Acyndinus P. V.
294. Constantio et Maximiano. Septimius Acyndinus P. V.
295. Tusco et Antino. iii. Idus Januarii, Aristobulus P. V.
296. Diocletiano VI. et Constantio III. xii. Kalend. Martii, Cassius Dion P. V.
297. Maximiano V. et Maximiano II. Aetanius Annibalianus P. 467 P. V.
298. Fausto II. et Gallo. Asterius Maximus P. V.
299. Diocletiano VII. et Maximiano VI. Asterius Faustus P. V.
300. Constantio III. et Maximiano III. Kalendis Martii, Pompeius Faustinus P. V.
301. Titiano II. et Nepotiano. Aelius Dionysius P. V.
302. Constantio IV. et Maximiano IV. xi. Kalendas Martii, Nummius Tascus P. V.
303. Diocletiano VIII. et Maximiano VII. Pridie Idus Septembris, Junius Tiberianus P. V.
304. Diocletiano IX. et Maximiano VIII. Pridie Nonas Januarii, Aradius Rufinus P. V.
305. Constantio V. et Maximiano V. Pridie Idus Februarii, Postumius Titianus P. V.
306. Constantio VI. et Maximiano VI. xiv. Kalendas Aprilis, Annus Anulinus P. V.
307. Maximiano VII. et Maximiano. ex mense Aprili, factus est sextus Consulatus, quod est, Novius et Constantino. vi. Kalendas Septembris, Justinus Tertullus P. V.
308. Consules quos jussit DD. NN. Augusti. ex xii. Kalendas Martii factum est, Maxentio et Romulo, quod est, Decius et Maximiano. vii. Idus Aprilis, Statius Rufinus P. V.
309. Maxentio II. et Romulo II. iii. Kalendas Novembris, Aurelius Herthogetes P. V.
310. Maxentio III. Consule. v. Kal. Novembris, Rufinus Volusianus P. V.
311. Consules quos jussit DD. NN. Augusti. ex Mense Septembris, factum est, Rufino et Eusebio. v. Kalendas Novembris, Junius Flavianus P. V.

312. : Maxentio IV. Consule, qui sunt Constantino II. et Licinio II. v. Idus Februarii, Aradius Rufinus P. V. vi. Kalend. Novemb. Annius Anulinus dies xxxiv. P. V. iii. Kalendas Decembris, Aradius Rufinus iterum P. V.
313. Constantino III. et Licinio III. vi. Idus Decembris, Rufus Volusianus P. V.
314. Volusiano et Anniano. Rufus Volusianus P. V.
315. Constantino IV. et Licinio IV. xiii. Kalendas Septembris, Vectius Rufinus P. V.
316. Sabino et Rufino. Pridie Nonas Augusti, Ovinus Gallicanus P. V.
317. Consules quos jusserint DD. NN. Augusti. ex die xiii. Kalendas Martii, Gallicano et Basso. Idibus Maii, Septimius Bassus P. V.
318. Licinio V. et Crispo Caesare. ex die iii. Idus Julii in Idus Augusti, vice illius cognovit Julius Cassius, eo quod ad Augustum profectus est. Septimius Bassus regressus P. V.
319. Constantino V. et Licinio Caesare. Kalend. Septembris, Valerius Maximus Basilias P. V.
320. Constantino VI. et Constantino Caesare. Valerius Maximus P. V.
321. Crispo II. et Constantio II. Valerius Maximus P. V.
322. Probiano et Juliano. Valerius Maximus P. V.
323. Severo et Rufino. Idibus Septembris, Lucer. Verinus P. V.
324. Crispo III. et Constantino III. Lucer. Verinus P. V.
325. Paulino et Juliano. Pridie Nonas Januarii, Acilius Severus P. V.
326. Constantino VII. et Constantio Caesare. Idibus Novembris, Anicius Julianus P. V.
327. Constantio et Maximo. Anicius Julianus P. V.
328. Januarino et Justo. Anicius Julianus P. V.
329. Constantino VIII. et Constantino IV. vii. Idus Septembris, Publilius Optatianus P. V. dies xxxi. Item viii. Idus Octobris, Petronius Probianus P. V.
330. Gallicane et Symmacho. Petronius Probianus P. V.
331. Basso et Ablavio. Pridie Idus Aprilis, Anicius Paulinus P. V.
332. Pacatiano et Hilariano. Anicius Paulinus P. V.
333. / Dalmatio et Zenoflo. Septimo Idus Aprilis, Publilius Optatianus P. V. Item in dies xxxii. Item sexto Idus Maias, Ceionius Julianus Kamenius P. V.
334. Optato et Paulino. v. Kalendas Maii, Anicius Paulinus P. V.

335. Constantio et Paulino. *iii.* Kalendas Januarii, Rufius Albinus P. V.
336. Nepotiano et Facundo. Rufius Albinus P. V.
337. Feliciano et Titiano. *vii.* Idus Martii, Valerius Proculus P. V.
338. Urso et Polemio. *Idibus* Januarii, Mecilinius Hilarianus P. V.
339. Constantio II. et Constante. *Pridie Idus* Julias, Turgius Apronianus, *Menses iii.* P. V. *Item viii.* Kalendas Novembris, Fabius Titianus P. V.
340. Acyndino et Proculo. *ex die iii.* Nonas Maii, *in vii.* P 468 *Idus Junii*, Junius Tertullus Vicarius cognovit, eo quod ad Augustum profectus est. postea reversus Fabius Titianus P. V.
341. Marcellino et Probino. *v.* Kalendas Martii, Aurelius Celsinus P. V.
342. Constantio III. et Constante II. *Kalendis* Aprilis, Filolianus Mavortius *Menses iii.* dies *vi.* P. V. *Item Pridie Nonas* Julias, Aco Catulinus Philomatius P. V.
343. Placido et Romulo. Aco Catulinus P. V.
344. Leontio et Salustio. Aco Catulinus P. V. *sed iii.* Idus Aprilis, Quintus Rusticus P. V.
345. Amantio et Albino. Quintus Rusticus P. V. *iii.* Nonas Julias, Probinus P. V.
346. Post Consulatam Amantii et Albini, Probinus P. V. *vii.* Kalendas Januarii, Placidus P. V.
347. Rufino et Eusebio. Placidus P. V. *Pridie Idus* Junias, Limenius Praefectus Praetorio et Urbi.
348. Philippo et Salia. Ulpus Limenius Praefectus Praetorio et Urbi.
349. Limenio et Catulino. Limenius Praefectus Praetorio et Urbi. Cessaverunt Praefecturae dies *xli.* a die *vi.* Idus Aprilis usque in *xv.* Kalendas Junii. *xiv.* Kalendas Junii, Hermognes Praefectus Praetorio et Urbi.
350. Sergio et Nigriniano. Hermogenes Praefectus Praetorio et Urbi. *iii.* Kalendas Martii, Fabius Titianus P. V.
351. Magnentio et Gaisone. Fabius Titianus P. V. *Iterum Kalendis* Martii, Aurelius Celsinus P. V. *Iterum iv.* Idus Maii, Caelius Probatas P. V. *vii.* Idus Junii, Clodius Adelfus P. V. *xv.* Kalendas Januarii, Valerius Proculus P. V.
352. Decentio et Paulo. Valerius Proculus P. V. *Iterum v.* Idus Septembris, Septimius Mnasea P. V. *vi.* Kalendas Octobris, Neratius Cerealis P. V.

853. Constantio VI. et Constantio II. Neratius Cerealis P. V.
vi. Idus Decembris, Vitrasius Orfitus P. V.
854. Constantio VII. et Constantio III. Vitrasius Orfitus Praefectus Urbis.

XVII.

CATALOGUS PONTIFICUM ROMANORUM, IN QUO FASTI ALIQUOT CONSULARES RECENSENTUR.

IMPERANTE TIBERIO Caesare, passus est Dominus noster Iesus Christus, duobus Geminis Consulibus, viii. Kalendas Aprilis, et post adscensum ejus Beatissimus Petrus Episcopatum suscepit. Ex quo tempore per successionem dispositum, quis Episcopus, et quot annis praefuit, vel quo imperante.

Petrus annis viginti quinque, mense uno, diebus novem. Fuit temporibus Tiberii Caesaris, et Caii, et Tiberii Claudii, et Neronis, a Consulatu Vinicii et Longini usque Neronis et Veteris. Passus autem cum Paulo die tertia Kalendas Julias, Consulibus SS. imperante Nerone.

Lixus annis duodecim, mensibus quatuor, diebus duodecim. Fuit temporibus Neronis a Consulatu Saturnini et Scipionis usque Capitone et Rufo.

CLEMENS annis novem, mensibus undecim, diebus duodecim. Fuit temporibus Galbae et Vespasiani, a Consulatu Trachali et Italici, usque Vespasiano VI. et Tito.

CLETUS annis sex, mensibus duobus, diebus decem. Fuit temporibus Vespasiani et Titae, et initio Domitiani, a Consulibus Vespasiano VIII, et Domitiano V. usque Domitiano IX. et Rufo.

ANACLETUS annis duodecim, mensibus decem, diebus tribus. Fuit temporibus Domitiani, a Consulibus Domitiano X. et Sabino, usque Domitiano XVII. et Clemente.

EVARISTUS annis tredecim, mensibus septem, diebus duobus. Fuit temporibus novissimis Domitiani, et Nervae, et Trajani; a Consulatu Valentis et Vari, usque Gallo et Bradua.

ALEXANDER annis septem, mensibus duobus, die uno. Fuit

temporibus Trajani, a Consulatu Palmæ et Tulli, usque Velianno et Vetere.

SIXTUS annis decem, mensibus tribus, diebus viginti uno. Fuit temporibus Hadriani, a Consulatu Nigri et Aproniani, usque Vero III. et Ambibulo.

THEOPHORUS annis undecim, mensibus tribus, diebus tribus. Fuit temporibus Antonini Macrini, a Consulatu Titiani et Gallicani, usque Caesare et Balbino.

HYENTUS annis duodecim, mensibus tribus, diebus sex. Fuit P 469 temporibus Veri, a Consulatu Gallicani et Veteris, usque Praesente et Rufino.

PIVS annis viginti, mensibus quatuor, diebus viginti uno. Fuit temporibus Antonini Pii, a Consulatu Clari et Severi, usque duobus Augustis. Sub hujus Episcopatu frater ejus Hermes librum scripsit, in quo mandatur, contineturque quod ei præcepit Angelus, cum venit ad eum in habitu pasteris.

SORAN annis novem, mensibus tribus, diebus duobus. Fuit temporibus Antonini et Commodi, a Consulatu Veri et Erenniani, usque Paterno et Bradæ.

VICTOR annis novem, mensibus duobus, diebus decem. A Consulatu Saturnini et Galli, usque Praesente et Extricato.

CALLISTUS annos quinque, menses duos, dies decem. Fuit temporibus Macrini et Heliogabali, a Consulatu Antennini et Adventi, usque Antonino III. et Alexandro.

URBANUS annos octo, menses undecim, dies duodecim. Fuit temporibus Alexandri, a Consulatu Maximi et Aeliani, usque Agricola et Clementino.

POTTIANNUS annis quinque, mensibus duobus, diebus septem. Fuit temporibus Alexandri, a Consulatu Pompeiani et Peligniani. Eo tempore Nepotianus Episcopus et Hippolytus presbyter exules sunt deportati in insulam nocivam Sardiniam, Severo et Quintiano Consulibus. In eadem insula disiectus est iv. Kalendas Octobris, et loco ejus ordinatus est Anteros xi. Kalendas Decembris, Consulibus SS.

APPEROS mense uno, diebus decem. Dormit iij. Nonas Januarii, Maximo et Africano Consulibus.

FABIANUS annos quatuordecim, mensem unum, dies decem. Fuit temporibus Maximini, et Gordiani, et Philippi. A Consulatu Maximini et Africani, usque Decio II. et Grato. Passus xii. Kalendas Februarii. Hic regiones divisit Diaconibus: et multas fabricas per coemeteria fieri jussit. Post passionem ejus, Moyses et Maximus Presbyteri, et Nicostratus Diaconus comprehensi sunt, et in carcerem missi. Eo tempore supervenit Novatus ex Africa; et se-

paravit de Ecclesia Novatianum, et quosdam confessores, postquam Moyses in carcere defunctus est, qui fuit ibi menses undecim, dies undecim.

CORNELIUS annos duos, menses tres, dies decem. A Consulibus Decio IV. et Decio II. usque Gallo et Volusiano. Sub Episcopatu ejus Novatus extra Ecclesiam ordinavit Novatianum in urbe Roma, et Nicostratum in Africa. Hoc facto, Confessores, qui se separaverunt a Cornelio, cum Maximo Presbytero, qui cum Moyse fuit, ad Ecclesiam sunt reversi; post hoc Centumcellis expulsi. Ibi cum gloria dormitionem accepit.

LUCRUS annos tres, menses octo, dies decem. Fuit temporibus Galli et Volusiani, usque Valeriano III. et Gallieno II. Hic exul fuit, et postea nutu Dei incolumis ad Ecclesiam reversus est, tertio Nonas Martias, Consulibus SS.

STEPHANUS annos quatuor, menses duos, dies viginti unum. Fuit temporibus Valeriani et Gallieni, a Consulatu Volusiani et Maximini, usque Valeriano III. et Gallieno II.

SIXTUS annis duobus, mensibus undecim, diebus sex. Coepit a Consulatu Maximi et Glabrionis, usque Tusco et Basso, et passus est VIII. Idus Augusti, a Consulatu Tusci et Bassi, usque in die XII. Kalendas Augusti, Aemiliano et Basso Consulibus.

DIONYSIUS annis octo, mensibus duobus, diebus quatuor. Fuit temporibus Gallieni, ex die undecimo Kalendarum Augusti, Aemiliano et Basso Consulibus, usque in diem septimum Kalendas Januarii, Consulibus Claudio et Paterno.

FELIX annis quinque, mensibus undecim, diebus viginti quinque. Fuit temporibus Claudii et Aureliani: a Consulatu Claudii et Paterni, usque in Consulatum Aureliani II. et Capitolini.

EUTYCHIANUS annis octo, mensibus undecim, diebus tribus. Fuit temporibus Aureliani, a Consulatu Aureliani III. et Marcellini, usque in diem VII. Idus Decembris, Caro II. et Carino Consulibus.

CAIUS annis duodecim, mensibus quatuor, diebus septem. Fuit temporibus Cari et Carini, ex die XVI. Kalendas Januarii, Consulibus Caro II. et Carino, usque in X. Kalendas Maii, Diocletiano VI. et Constantio II. Consulibus.

MARCELLINUS annis octo, mensibus tribus, diebus viginti quinque. Fuit temporibus Diocletiani et Maximiani, ex die Pridie Kalendas Julias, a Consulibus Diocletiano VI. et Constantio II. usque in Consulatum Diocletiani IX. et Maximiani VIII. Quo tempore fuit persecutio, et cessavit Episcopatus annis VII. mensibus VI. diebus XXV.

MARCELLUS anno uno, mensibus septem, diebus viginti. Fuit

temporibus Maxentii, a Consulatu x. et Maximiano, usque post Consulatum x. et septimum.

EUSEBIUS menses quatuor, dies sedecim, a xiv. Kalendas Maias, P 470 usque in diem xvi. Kalendas Septembris.

MILTIADES annis tribus, mensibus sex, diebus novem, ex die sexto Nonas Julias, a Consulatu, Maximiano VIII. solo; quod fuit mense Septembri, Volusiano et Rufino, usque in iii. Idus Januarii, Volusiano et Anniano Consulibus.

SYLVESTER annis viginti uno, mensibus undecim. Fuit temporibus Constantini, a Consulatu Volusiani et Anniani, ex die Pridie Kalendas Februarii, usque in diem Kalendarum Januariarum, Constantio et Albino Consulibus.

MARCUS menses octo, dies viginti. Et hic fuit temporibus Constantini, Nepotiano et Facundo Consulibus, ex die xv. Kalendas Februarias, usque in die Nonarum Octobrium, Consulibus SS.

JULIUS annos quindecim, mensem unum, dies undecim. Fuit temporibus Constantini, a Consulatu Feliciani et Titiani, ex die viii. Idus Februarii, in diem Pridie Idus Aprilis, Constantio V. et Constantio Caesare Consulibus. Hic multas fabricas fecit: Basilicam in via Portense, milliario iii. Basilicam in via Flaminia, milliario ii. quae appellatur VALENTINI: Basilicam Juliam, quae est Regione vii. juxta forum Divi Trajani: Basilicam trans Tiberim, Regione xiv. juxta Callistum: Basilicam in via Aurelia, milliario iii. ad Callistum.

LIBERIUS fuit temporibus Constantii, ex die xi. Kalendas Junias, in diem ..... a Consulibus Constantio V. et Constantio Caesare.

XVIII.

V 378

PASCHALIS CENTUM ANNORUM,
 AB ANNO CHRISTI CCCXII. AD ANNUM CCCCXI.

B.	Constantino II. et Licinio II.	III.	Idus	April.
	Constantino III. et Licinio III.	III.	Kal.	April.
	Valeriano et Anniano.	XIV.	Kal.	Maii.
	Constantino IV. et Licinio IV.	III.	Idus	April.
B.	Sabino et Rufino.	VIII.	Kal.	April.
	Gallicano et Basso.	XVIII.	Kal.	Maii.
	Licinio V. et Crispo.	VIII.	Idus	April.
	Constantino V. et Licinio.	IV.	Kal.	April.
B.	Constantino VI. et Constantino.	III.	Idus	April.
	Crispo II. et Constantino II.	IV.	Non.	April.
	Probiano et Juliano.	VIII.	Kal.	April.
	Severo et Rufo.	VII.	Idus	April.
B.	Crispo III. et Constantino III.	IV.	Kal.	April.
	Paulino et Juliano.	XIV.	Kal.	Maii.
	Constantino VII. et Constantio.	III.	Idus	April.
	Constantio et Maximo.	VII.	Kal.	April.
B.	Januarino et Justo.	XIX.	Kal.	Maii.
	Constantino VIII. et Constantino IV.	VIII.	Idus	April.
	Gallicano et Symmacho.	III.	Kal.	Maii.
	Basso et Ablavio.	III.	Idus	April.
B.	Pacatiano et Hilariano.	IV.	Non.	April.
	Dalmatio et Zenofilo.	XVII.	Kal.	Maii.
	Optato et Paulino.	VII.	Idus	April.
	Constantio et Albino.	III.	Kal.	April.
B.	Nepotiano et Facundo.	XIV.	Kal.	Maii.
	Feliciano et Titiano.	III.	Non.	April.
	Urso et Polemio.	VIII.	Kal.	April.
	Constantio II. et Constante.	XVII.	Kal.	Maii.
B.	Acyndino et Proculo.	III.	Kal.	April.
	Marcellino et Probino.	XIII.	Kal.	Maii.
	Constantio III. et Constante II.	III.	Idus	April.
	Placido et Romulo.	III.	Non.	April.
B.	Leontio et Sallustio.	XVII.	Kal.	Maii.
	Amantio et Albino.	VII.	Idus	April.
	Post Amantio et Albino.	III.	Kal.	April.
	Rufino et Eusebio.	Prid.	Idus	April.
P 471 B.	Philippo et Salia.	III.	Non.	April.

	Limense et Catulino.	* vi.	Kal.	April.	* lege vii.
	Sergio et Nigriniano.	xvii.	Kal.	Maii.	
	Post Sergio et Nigriniano.	Prid.	Kal.	April.	
B.	Constantio V. et Constantio Jun.	* xi.	Kal.	Maii.	* xiii.
	Constantio VI. et Constantio II.	iii.	Idus	April.	
	Constantio VII. et Constantio III.	vi.	Kal.	April.	
	Arbitione et Lolliano.	xvi.	Kal.	Maii.	
B.	Constantio VIII. et Juliano I.	vii.	Idus	April.	
	Constantio IX. et Juliano II.	iii.	Kal.	April.	
	Datiano et Cereale.	Prid.	Idus	April.	
	* Valentiniano II. et Valente II.	* Prid.	Non.	April.	* Desunt hic
B.	Valentiniano Nobiliss. et Victore.	xvi.	Kal.	Maii.	novemparia
	Valentiniano III. et Valente III.	vi.	Idus	April.	Consulum.
	Gratiano II. et Probo.	vi.	Idus.	April.	Hinc magna
	Modesta et Arintheo.	xvi.	Kal.	Maii.	deinceps
B.	Valentiniano IV. et Valente IV.	vii.	Idus	April.	perturba-
	Gratiano III. et Equitio.	iii.	Kal.	April.	tio.
	P. C. Gratiani III. et Equitii.	+ Prid.	Idus	April.	+ Haec octo
	Valente V. et Valentiniano Caes. Jun.	Prid.	Non.	April.	Paschata
B.	Gratiano et Merobaude.	xvi.	Kal.	Maii.	sunt eadem
	P. C. Gratiani et Merobaudis.	vi.	Idus	April.	cum totidem
	Valente VI. et Valentiniano Jun.	Prid.	Kal.	April.	praecedentibus, et hic
	Olybrio et Ansonio.	xii.	Kal.	Maii.	vitiose re-
B.	Gratiano V. et Theodosio.	Prid.	Non.	April.	petuntur.
	Syagrio et Eucherio.	vi.	Kal.	April.	Hinc major
	Antonio et Evagrio.	xvi.	Kal.	Maii.	confusio.
	Saturnino et Syagrio.		Kal.	April.	
B.	Ricomede et Clearcho.	xii.	Kal.	Maii.	
	Arcadio et Bantone.	Prid.	Idus	April.	
	Honorio et Evodio.	v.	Kal.	April.	
	Valentiniano III. et Eutropio.	xv.	Kal.	Maii.	
B.	Theodosio II. et Cynegio.	vi.	Idus	April.	
	Timasio et Promoto.	* viii.	Kal.	April.	* ix. seu
	Valentiniano IV. et Neoterio.		Idib.	April.	viii.
	Tatiano et Symmacho.		Non.	April.	
B.	Arcadio Aug. II. et Rufino.	vi.	Kal.	April.	V 379
	Theodosio Aug. III. et Abundantio.	xvi.	Kal.	Maii.	
	Arcadio Aug. III. et Honorio II.		Kal.	April.	
	Olybrio et Probino.	xi.	Kal.	Maii.	
B.	Arcadio Aug. IV. et Honorio Aug. III.	Prid.	Idus	April.	
	Caesario et Attico.	* vi.	Kal.	April.	* v.
	Honorio Aug. IV. et Eutychemo.	+ xvi.	Kal.	Maii.	+ xv.
	Eutropio et Theodoro.	v.	Idus	April.	
B.	Stilicone et Aureliano.	* viii.	Kal.	April.	* viii seu
	Vincentio et Stravito.		Idib.	April.	ix.
	Arcadio Aug. V. et Honorio Aug. V.		Non.	April.	

	Theodosio Aug. et Rumorido.	xiv.	Kal.	Maii.
B.	Honorio VI. et Aristeneto.	v.	Idus	April.
	Stilicone II. et Anthemio.		Kal.	April.
	Arcadio VI. et Probo.	xi.	Kal.	Maii.
	Theodosio II. et Honorio VI.	viii.	Idus	April.
B.	Basso et Philippo.	v.	Kal.	April.
	Theodosio III. et Honorio VII.	xv.	Kal.	Maii.
	Varrane et	iv.	Non.	April.
* viii.		* vii.	Kal.	April.
			Idib.	April.
			Non.	April.
† xiv.		† xiii.	Kal.	Maii.
* iv.		* iii.	Idus	April.
			Kal.	April.
† xviii.		† xvii.	Kal.	Maii.
P 472		iii.	Kal.	April.
* Deest hic		*		
unius anni		iv.	Idus	April.
Pascha.		iv.	Non.	April.
		† vii.	Kal.	April.
† viii.		xviii.	Kal.	Maii.
* Kal.		iv.	* Non.	April.
		xiv.	Kal.	Maii.
		iv.	Idus	April.
		vii.	Kal.	April.

Omissae Bucherii notae ad marg. pag. praecedentis.

Lin. 1. lege. * Idibus. ex lit. Dom̄n. E. l. 2. * iv. l. 8. * iv. l. 9. * iv. l. 15. * iv. l. 17. * xviii. l. 19. * xiii. l. 27. * vii.

XIX.

LATERCULUS FASTORUM CONSULARIUM,

AB AUSONII ET OLYBRII CONSULATU AD XVII.
POST - CONSULATUM BASILII.

CONS. ORDENARI POST SC̄ HIRONIMV̄ CONSTTUM.

Ausonio et Olybrio.	
Gratiano V. et Theodosio.	
Syagrio et Eucherio.	
Antonio et Siagrio.	
Merobaude II. et Saturnino.	
Ricomede et Chiarco.	
Arcadio et Bacone.	
Honorio et Evodio.	
Valentiniano III. et Eutropio.	
Theodosio II. et Cinegio.	
Timasio et Promoto.	
Valentiniano III. et *Euterio.	* Neoterio.
Taciano et Simmacho.	
Arcadio II. et Rufino.	
Theodosio III. et Abundancio.	
Arcadio III. et Honorio.	
Olibrio et Rufino.	
Arcadio III. et Honorio III.	
Caesario et Attico.	
Honorio III. et Euticiano.	
Theodoro V. C.	
Stelicone V. C.	
Vincentio et *Fabrigo.	* Fravita.
Arcadio II. et Honorio II.	
Theodosio *III. et Rumorido.	* I.
Honorio *VII. et Aristone.	* VI. et Aristeneto.
Stilicone II. et Antemio.	
Arcadio *VII. et Probo.	* VI.
Honorio *VIII. et Theodosio II.	* VII.
Basso V. C. et Philippo.	
Honorio VIII. et Theodosio III.	
*Varone V. C.	* Varane.
Theodosio III.	
Honorio *VIII. et Theodosio V.	* VIII.
*Lucio V. C. COSL.	* Luciano.

- Constantino et Constante.
 Honorio X. et Theodosio VI.
 Theodosio VII. et Palladio.
 Honorio XI. et Constantio II.
 Honorio XII. et Theodosio VIII.
 Monaxio et Plinta.
 Theodosio VIII. et Constantio III.
 Agrecula et Eustathio.
 Honorio XIII. et Theodosio X.
 Mariniano et Asclipiodoto.
 Castino VC. CONSL.
 * XI. Theodosio * XII. et Valentiniano I.
 Theodosio XII. et Valentiniano II.
 Hierio et Ardabura.
 Felice et Tauro.
 Florentio et Dionisio.
 Theodosio XIII. et Valentiniano III.
 Basso et Antiocho.
 Aetio et Valerio.
 Theodosio XIII. et Maximo.
 Aspare et Ariovindo.
 Theodosio XV. et Valentiniano III.
 Isidoro et Senatore.
 Aetio et Segisvulto.
 Theodosio XVI. et Fausto.
 Valentiniano V. et Placido.
 Caro VC. CSL.
 Dioscoro VC. CSL.
 Maximo II. et Paterio.
 Theodosio XVIII. et Albino.
 Valentiniano VI. et Nomo.
 Aetio III. et Symmacho.
 Calepio et Ardabure.
 Postumiano et Zenone.
 Valentiniano VII. et Abieno.
 Asterio et Protogene.
 Valentiniano et Abieno.
 Adelfio VC. CSL.
 V 390 Erculano VC. CSL. * nullus.
 * sic Opilione VC. CSL. Basilio.
 Aetio et Studio.
 Valentiniano VIII. et Antemio.
 Joanne et Suarane.
 Constantino et Rufo.
 Leone et Majoriano.
 Recimere et Patricio.

Magno et Apollonio.
Severino et Gadalaifo.
Leone Aug. II. et Severo.

Basilio.

Olybrio.

Basilico et Armanrico.

Leone Aug. III.

Psoeo et Joanne.

Anthemio.

Martiano et Leone.

Severo.

Leone IIII. et Probiano.

Festo et Marciano.

Leone V.

Leone Juniore.

Zenone.

Basilico et Armato.

Zenone III.

Ullus.

Basilio.

Placido.

Severino.

Fausto.

Venantio et Theudorico.

Symmacho.

Decio et Longino.

Beotio.

Dynamio et Sifidio.

Probino et Eusebio.

Fausto et Longino.

His Conss. *Theodoricus Rex intravit Italiam.*

PC.

Venantio.

Venantio Basilio Juniore.

Importuno.

Boëtio.

Felice.

PC.

Probo.

Senatore.

Florentio.

Petro.

Agapito.

PC.

Euterico et Rusticiano.

Valerio.

Symmacho et Boëtio.

PC.

Maximo.

Opilione.

Probo Juniore.

Elebrio.

Mavortio.

PC. Mavortio.

Decio.

Lampadio et Oreste.

PC. Lampadio et Oreste.

Lampadio III. et Oreste.

Paulino Juniore.

Paulino I. et Bisilario I.

Paulino II. et Bisilario II.

Paulino III. et Bilisario III.

Paulino IIII. et Joanne.

Paulino V. et Joanne II.

Paulino VI. et Appione.

Paulino VII. et Appione II.

Basilio.

PC.

It. PC.

Ter. PC.

III. PC.

V. PC.

VI. PC.

VII. PC.

VIII. PC.

VIII. PC.

X. PC.

XI. PC.

XII. PC.

XIII. PC.

XIII. PC.

XV. PC.

XVI. PC.

XVII. PC.

XX.

LATERCULUS ALTER CONSULUM,
POST CHRONICON SENATORIS.

Rusticus et Vitalis Augg. Conss.
Valerius et Justinianus VV. CC.
Symmachus et Boëtius VV. CC.
Maximus V. C.
Opilio et Justinus Augg. VV. CC.
Probus et Filoxenus VV. CC.
Olibrius V. C.
Maburtius V. C.
Justinianus Aug. II. V. C.
Decius V. C.
Lampadius et Orestis VV. CC.
PC. Lampadi et Orestis VV. CC.
Justinianus Aug. III. Conss.
Justinianus Aug. IIII. et Paulinus Conss.
Belisarius V. C.
P. C. Bilisari V. C.
It. P. C. Bilisari V. C.
Johannis V. C.
Appius V. C.
Justinus Junior V. C.
Basilus V. C.
P. C. Basili V. C.
Et It. P. C. Basili V. C.
III. P. C. Basili V. V.
IIII. P. C. Basili V. C.
V. P. C. Basili V. C.
VI. P. C. Basili V. C.
VII. P. C. Basili V. C.
VIII. P. C. Basili V. C.
VIII. P. C. Basili V. C.
X. P. C. Basili V. C.
XI. P. C. Basili V. C.
XII. P. C. Basili V. C.
XIII. P. C. Basili V. C.
XIIII. P. C. Basili V. C.
XV. P. C. Basili V. C.
XVI. P. C. Basili V. C.
XVII. P. C. V. C.

P 474

V 881

XXI.

Μ Ε Θ Ο Δ Ο Σ

ΔΙ' ΗΣ ΕΤΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΙΑ ΔΗΠΟΤΕ
ΗΜΕΡΑ,

ΚΑΙ ΒΙΣ ΠΟΙΑΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΗΜΕΡΑΝ, ΚΑΙ ΠΟΙΟΝ
ΕΝΙΑΤΤΟΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΒΙΣΕΞΤΟΝ.

Εν τῷ προχείρῳ κανόνι τοῦ Πτολεμαίου μετὰ τοὺς κανόνας τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἔγκειται κανόνια, δι' ἧν δύναται τις γνῶναι τὴν ἐκάστου μηνὸς ἡμέραν, εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος καταντᾷ. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἄνευ τῶν τοιούτων κανονίων οὐ δύναται τις εὐρίσκειν τὴν ἐπιζητουμένην ἡμέραν, ἐφεύρομεν ἡμεῖς συντομοτέραν-μέθοδον, ὥστε χωρὶς τοῦ τοιούτου κανόνος εὐρίσκειν εὐχερῶς τὴν ἐν οἷα δήποτε ἐπινημήσει ἐκάστου μηνὸς ἡμέρα ἐν ποίᾳ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα καταντᾷ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ δίσεξτον ἐν ποίᾳ γίνεται ἔτει. Δεῖ τοίνυν λαμβάνειν τὰ συναγόμενα ἔτη ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ γ' ἔτους τῆς *) εὐδοκίας Θεοῦ ἡμετέρας βασιλείας, τουτέστι ἀπὸ τῆς α' ἐπινημήσεως, καὶ τῷ συναγομένῳ ποσῷ τῶν ἔτων αἰεὶ προστιθέναι τὸ ἴδιον δ' καὶ μετὰ τῆς [τὴν] πρόσθεσιν τοῦ δ, δέον ἐκάστῳ τὸ ἐν ἀφαιρεῖν, καὶ εἶθ' οὕτω προσθεῖναι τὰς ἡμέρας τοῦ μηνὸς τὰς ἐπιζητουμένας ὡς κατ' Ἀλεξανδρεῖς, καὶ ἀριθμεῖν ἀπὸ τοῦ Σεπτεβρίου μηνὸς ὡς τοῦ ἐπιζητουμένου μηνὸς, πόσοι μῆνες εἰσὶ, καὶ τούτους διπλασιάζειν καὶ προσθεῖναι τῷ συναχθέντι ποσῷ, καὶ τὸ γινόμενον ποσὸν μερίζειν εἰς τὸν ζ'· καὶ ὅσαι ἡμέραι καταλειφθῶσι, πρὸς ἐκεῖνο τὸ ποσὸν λέγειν εἶναι τὴν ἐπιζητουμένην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος· εἴτε γὰρ μίᾳ ὑπολειφθείῃ Κυριακῇ πάντως ἢ ἡμέρα εὐρίσκεται, εἴτε δύο δευτέρα, καὶ ἐφεξῆς ὁμοίως ὡς τοῦ σαββάτου. Ὑποδείγματος δὲ ἕνεκεν, ὑποκείσω ἡμῶν ἢ ἰα' τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς τῆς ἐνισταμένης ἐβδόμης ἐπινημήσεως. Εἰσὶν οὖν ἀπὸ τῆς α' ἐπινημήσεως ἧς **) τούτου ἔτους τῆς ἡμετέρας κελεύσει Θεοῦ βασιλείας μέχρι τῆς ἐβδόμης αὐτῆς ἐπινημήσεως ἔτη ζ', καὶ τὸ τέταρτον αὐτῶν ἐστὶν α'. Τὰ γὰρ γ' τὰ ἀποσέμοντα δηλοῦσι τὰ ἔτη τὰ μετὰ τὸ δίσεξτον· καὶ τούτων τέως οὐ λαμβάνο-
P 475 μεν τὸ δ', ὡς οὐ θ' ***) ἀπαρτιθῶσιν, ἵνα τὸ δ' αὐτῶν γένηται ἐν

*) Marg. habent: ἡγουν γ' ἔτος τῆς εὐδοκίας Θεοῦ ἡμετέρας βασιλείας ἐστὶ τὸ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἄρκ' quae textui videntur inserenda.

**) ἕως, vel ὡς.

***) η'.

XXI.

METHODUS

QUA INVENITUR CUJUSQUE MENSIS QUAE-
CUMQUE DIES,

ET IN QUAM SEPTIMANAE FERIAM INCURRIT, ET IN
QUEM ANNUM INCIDIT BISSEXTUS.

In expedito Ptolemaei Canone post Canones inerrantium stellarum, habentur etiam praeterea et alii Canones, quorum ope intelligi possit cujusvis mensis dies in quem septimanae diem incurrit. Quoniam vero sine illis tabulis non poterit dies expetita reperiri, proinde methodum expeditiorem nos excogitavimus, qua inveniri facile possit, in quacunque Indictione, cujuscumque mensis diem in quam septimanae feriam conveniat; quin et illud quoque, in quo anno sit Bissextus interpolandus. Ergo ab initio tertii anni nostri, quod Dei gratia administramus, Imperii, repetendi sunt anni, inque unam summam colligendi, a prima viz. Indictione, et collectae annorum summae pro quarto quoque anno, unitas per perpetuam regulam addenda. Qua facta additione unitatis quartae, alia vicissim unitas a summa quaque detrahenda erit. Tum et dies mensis, de quibus instituitur quaestio, in praedictam summam conferendi; quod tamen ita intelligendum ut pro Alexandrinorum more procedat calculus, a mense nempe Septembri proinde repetendus. Inde numerandi menses ad eum usque mensem cujus feriam quaeris, mensiumque numerus duplicatus summae jam collectae adjiciendus. Ea summa ita aucta, in septenos distribuenda, et quae dies reliqua fuerit, eam habeas pro die septimanae expetita: seu anni una fuerit relicta, Dominica fuisse deprehenditur, seu duae, feria secunda, et sic deinceps usque ad Sabbatum. Exempli gratia, proponatur Aprilis xi. Indictionis septimae jam labentis. Sunt itaque a prima Indictione ad hunc usque annum nostri, quod divino nutu administramus, imperii, Indictionem nempe vii. anni vii. quorum quarta pars unicam praebet unitatem. Tres enim reliqui eorum indicant annorum numerum qui a Bissexto fluxere. Horum itaque quartam partem non accipimus dum ad ix. usque assurrexerint, ut alia rursus unitas pro quarta

ὅταν γὰρ μεριζόμενος ὁ συναγόμενος τῶν ἐτῶν ἀριθμὸς ἀπὸ τῆς ἀ ἐπινεμήσεως εἰς τὸν δ' μηδὲν καταλείπη ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ δίσεκτον γίνεται, ὡσπερ περὶ τῆς μελλούσης εἰσιέναι ἢ ἐπινεμήσεως εἰς τὸν τέσσαρα μεριζόμενος οὐδὲν καταλιμπάνει. Οὐδοον γὰρ ὑπάρχει ἀπὸ τῆς αὐτῆς πρώτης ἐπινεμήσεως. Ομοίως δὲ καὶ εἰς τὸ ιβ' ἔτος τὸ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπινεμήσεως, καὶ εἰς τὸν ις', καὶ ἐφεξῆς ὡσαύτως. Τὰ γὰρ μετὰ τοῦ μερισμοῦ τοῦ δ', ὡς εἰκὸς, V 382 καταλιμπανόμενα αὐτὰ εἰσι τὰ ἔτη τὰ μετὰ τὸ δίσεκτον, εἴτε ἐν καταλειφθείη, εἴτε δύο, εἴτε τρία ὧν τινων, ὡς εἴρηται, τὸ δ' οὐ λαμβάνομεν μέχρι οὗ ὁ τῶν δ' ἐτῶν ἀριθμὸς πληρωθῆ, τότε καὶ τὸ δ' αὐτῶν ἐν γίνεται. Δεῖ οὖν τὸ ἐν τὸ ἀπὸ τοῦ μερισμοῦ τοῦ δ' τῶν ζ' ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀ ἐπινεμήσεως μέχρι τῆς ἐνισταμένης ἐβδόμης γινόμενον προσθεῖναι τοῖς ζ' ἔτεσι. Γίνονται οὖν τὰ ἔτη σὺν τῇ προσθέσει τοῦ δ' τῷ ἀριθμῷ ἢ ἀφ' ὧν δεόν ἀφελεῖν ἐν, καθὰ προδεδήλωται, καὶ πάλιν μενοῦσι τῷ ἀριθμῷ ζ'. Χρῆ οὖν τούτοις προσθεῖναι τὴν ἐπιζητουμένην ἡμέραν, τουτέστι, τὴν ι' τοῦ Ἀπριλλίου μηνός, ἣτις ἐστὶ παρ' Ἀλεξανδρεῦσι ιε'. Δεῖ τοίνυν τὰς ιε ταύτας προσθεῖναι τοῖς ἑπτὰ τοῖς μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐνός, καὶ γίνονται κβ'. Δέον δὲ μετρησαί ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου πόσοι μῆνες εἰσὶν ἕως τοῦ ἐπιζητουμένου μηνός, τουτέστι, Ἀπριλλίου, καὶ εἰσι ἦ, καὶ τούτους διπλασιάζοντες τὰ ις' προστίθεμεν τοῖς κβ', καὶ γίνονται τῷ ἀριθμῷ λη'. Τοῦτον οὖν τὰ τριάκοντα ὀκτῶ ἀριθμὸν, μερίζοντες τὰ ἑπτὰ, ἐκβάλλομεν ἑπτάδας πέντε, καὶ εὐρίσκομεν ἀπομενούσας γ', καὶ δηλοῦσι ὅτι ἢ ι' τοῦ Ἀπριλλίου μηνός εἰς τρίτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος κατανατᾶ.

* χάριν
ζητούντες.

Ἀπόδειξις τίνος * χαριζητουῦντες τοῦ παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι μηνός τὴν ποστέαν ἡμέραν εὐρεῖν τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός.

Ἐπειδὴ ἀναγκαῖον ἐστὶ γινῶναι, ἥτοι γινώσκειν τίνος ἕνεκεν ζητούντων ἡμῶν εὐρεῖν ποστέαν ἔχει ὁ παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι μὴν, τρεῖς ἡμέρας λαμβάνομεν πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Σεπτεμβρίου· ἰστέον ἡμῶν τῶν Ρωμαίων τὴν ἀρχὴν τῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μηνός ψηφηζόντων, τῶν δὲ Ἀλεξανδρέων ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου P 476 τοῦ λεγομένου Θῶθ, παρ' αὐτῶν· συναγονται τέως τοῦ Ἀγούστου πληρουμένου τρεῖς ἡμέραι περισσᾶι πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐκάστου μηνός ἀπὸ λ' ἡμερῶν ψηφιζομένου, καθάπερ οἱ Ἀλεξανδρεῖς τοὺς μῆνας ψηφήζειν εἰώθασι. Συναγομένου γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μηνός, μέχρι τοῦ Ἀγούστου πληρουμένου, τουτέστι, τῶν ὀκτῶ μηνῶν ἀπὸ λ' ἡμερῶν, ὡς εἴρηται, καθὼς οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἀποτελοῦσι τοὺς μῆνας, μένουσιν ἡμέραι τρεῖς· καὶ εὐρίσκονται αἱ αὐταὶ τρεῖς ἡμέραι τοῦ ἐνάτου μηνός παρὰ Ρωμαίοις, τουτέστι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ παρ' Ἀλεξανδρεῦσι πρώτου. Ὄταν οὖν ἔχωμεν ἡμεῖς κθ' τοῦ Ἀγούστου, οἱ Ἀλεξαν-

eorum parte accedat. Cum enim numero annorum a prima Indictione per vi. distributo, nihil restat reliquum, illi anno Bissexus inserendus. Sic in futura Indictione octava, numerus octonarius in iv. distributus nihil facit reliquum. Est enim ille annus ab eadem prima Indictione prorsus octavus. Similiter et in anno xii. et in xvi. a prima illa Indictione, et in reliquis deinceps eodem ordine respondentibus. Qui enim reliqui supersunt (ut fieri solet) post divisionem per quatuor, illi sunt anni a Bissexto, seu unus fuerit relictus, seu duo, seu tres. Horum, ut dixi, quartam non accipimus unitatem dum quatuor annorum numerus fuerit impletus. Tum pro quarta eorum parte unitas addenda. Quare unitatem illam ab annorum vii. (a prima Indictione ad eam quae jam instat vii.) per quatuor distributione relictam. vii. illis annis oportebit adjicere. Ea igitur adjecta parte quarta, prodibunt anni numero octo. Horum unus, uti jam ostendimus, subducendus. Ita rursus supererunt numero septem. His addenda dies de qua instituitur quaestio, Aprilis undecima, quae eodem apud Alexandrinos xv. est. Ergo septem illis, ablata unitate, relictis addere oportet quindecim, et fient xxii. Porro a Septembri menses numerabis ad quaesitum usque mensem, id est Aprilem, suntque octo. Hi duplicati faciunt sedecim. Illos adde praedictis xxii. eruntque in universum xxxviii. Ex hoc itaque numero xxxviii. per vii. diviso, ejectis quinque septenariis, supererunt tres, e quibus intelligimus decimum Aprilis mensis diem in feriam septimanae tertiam incurrere.

Demonstratio cur oporteat, quaerentes quotam mensis Alexandrini diem, a tribus ante Septembrem diebus incipere.

Quoniam necessarium est ut sciamus, quoties Alexandrini mensis diem investigamus, cur tres accipiamus, ante Septembris initium, dies; sciendum nobis Romanis primum mensium numerari Januarium, Alexandrinis autem Septembrem, quem et Thoth appellant. Huic itaque accensent tres Augusti supra numerum dies, singulis nimirum mensibus dies xxx. concedentes: sic enim menses suos numerare solent Alexandrini. Si enim dies ab ineunte Januario ad Augusti finem, mensium nimirum octo, in unam summam colligamus, erunt dies cclxvii. Subductis rursus vii. mensibus Alexandrinis, xxx. dierum, ut dixi, singulis, reliqui invenientur dies tres ante mensem Romanum nonum, quem numerant primum Alexandrini. Quem itaque Augusti diem nos xxxix. numeramus, eundem Alexan-

Τρεῖς πρῶτον ἔχουσι τοῦ Θῶθ, τουτέστι, τοῦ Σεπτεβρίου. Όταν δὲ ἡμεῖς πρῶτον ἔχωμεν τοῦ Σεπτεβρίου, οἱ Ἀλεξανδρεῖς τετάρτην ἔχουσι τοῦ αὐτοῦ μηνός. Πρὸς τὸ οὖν γινώσκεισθαι τὸν κατ' Ἀλεξανδρεῦσι μῆνα τὸν Θῶθ, ἤτοιγε καὶ τοὺς ἐξῆς, καὶ πόστιν ἔχοι παρ' αὐτοῖς ὁ μῆν, ἀνάγκη τὰς τρεῖς ταύτας τὰς περισσευούσας προστιθέναι, καὶ εἶθ' οὕτως ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ Σεπτεβρίου, καὶ ψηφῆζειν ἕως τοῦ Ἀγύστου πληρουμένου τοῦ ὀνομαζομένου παρ' αὐτοῖς Μεσωρί. Πληρουμένου οὖν τοῦ αὐτοῦ Ἀγύστου, εὐρίσκονται οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἢ ἡμέρας ἔχοντες περισσάς. Τῶν γὰρ γ' προστιθεμένων πρὸ τοῦ Σεπτεβρίου οὕτως ἐκάστου μηνός τῶν ἀπὸ λα ἡμερῶν τὴν περισσὴν μίαν ἡμέραν προστίθεμεν ταῖς τρισὶ

V 383 ταύταις, τουτέστιν, Οκτωβρίου μίαν, Δεκεμβρίου μίαν, Ιανουαρίου μίαν, ὡς γίνεσθαι τῷ ἀριθμῷ ε' ὑφεξαιρουμένων δὲ δύο ὑπὲρ τοῦ Φευρουαρίου μηνός, μένουσι τέσσαρες. Προδήλως δὲ δεῖ προσθεῖναι τοῦ Μαρτίου καὶ τοῦ Μαΐου, καὶ τοῦ Ιουλίου, καὶ τοῦ Ἀγούστου, τῶν τεσσάρων, ἅνα μίας ἡμέρας. Οὗτοι γὰρ πάντες ἀπὸ λα ἡμέρας ἔχουσι. Προστιθεμένων δὲ τῶν τεσσάρων, γίνονται ἢ πληρουμένου τοῦ Ἀγούστου. Οἱ δὲ Ἀλεξανδρεῖς ἐκ τῶν ἢ ἀφαιροῦντες τὰς ε' ἡμέρας, καὶ ἐπιτελοῦντες ἕνα μῆνα τὸν λεγόμενον παρ' αὐτοῖς πενθήμερον, καταλιμπάνουσι τρεῖς ἡμέρας, ὡς πάλιν τοῦ Σεπτεβρίου ἀρχομένου δεῖον πάλιν προστίθεσθαι διὰ τὸ εὐρίσκεισθαι τὸν κατ' Ἀλεξανδρεῖς Θῶθ μῆνα τὸν μετὰ τὴν πενθήμερον ἀρχάμενον τρίτην ἡμέραν ἤδη τε πληρώματα ἔχοντα. Οὕτω δεῖ πάλιν ψηφῆζειν τοὺς μῆνας, καὶ ἐκάστου μηνός τὴν μίαν ἡμέραν τὴν περιττὴν προστιθέναι τοῖς τρισὶ. Οτι δὲ δισέξτον ἔστιν ἐν τῷ πρὸ τοῦ δισέξτου ἐνιαυτῷ, τουτέστιν, ὅτε πληρωθῶσιν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐκείνῳ τῷ ἐνιαυτῷ, καὶ μόνῳ, μετὰ τὸν Ἀγούστον τὸν λεγόμενον παρ' αὐτοῖς Μεσωρί, ἀντὶ τοῦ πενθημέρου μηνός,

P 477 ἑξήμερον ἀποτελοῦσιν. Αφαιροῦντες δὲ αὐτῶν τὰς ε' ἡμέρας ἐκ τῶν ἢ τῶν περισσῶν ἡμερῶν εὐρίσκονται περισσὰ β' ἡμέραι ὑπολιμπανόμεναι, καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, καὶ μόνῳ τῷ τοῦ δισέξτου δύο ἡμέραι προστίθενται πρὸ τοῦ Σεπτεβρίου, καὶ ὑπὲρ τοῦ Φευρουαρίου οὐ * ἀφαιροῦνται δύο, ἀλλὰ μίᾳ διὰ τὸ

* ἀφαιροῦντες. τοὺς Ρωμαίους ἐν τῷ δισέξτῳ κθ' ἡμέρας ποιεῖν Φευρουάριον.

Μέθοδος δὲ ἧς τὸ Πάσχα εὐρίσκειται κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν.

Ἡ πάντιμος ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῆς ζωοποιουῦ Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀληθεινοῦ Θεοῦ ἐπιτελεῖται ἀπὸ τῆς κβ' Μαρτίου μηνός, καὶ αὐτῆς τῆς κβ' ἕως τῆς κ' τοῦ Ἀπριλλίου μηνός καὶ αὐτῆς κ'. Οὐδὲν γὰρ κα' τοῦ Μαρτίου τελεῖται, οὐδὲ κς' Ἀπριλλίου. Γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς ιε' τῆς D καὶ αὐτῆς ἕως τῆς κα' τῆς D καὶ αὐτῆς. Οὐ γὰρ τῆ ιδ' τῆς D γίνεται, οὐδὲ τῆ κβ'. Ἡ δὲ τοιαύτη ἑορταστικὴ ἡμέρα εὐρίσκειται διὰ τῆς ἐκκλησια-

drini primum sui Thoth, (nostri) scilicet Septembris. Quam rursus nos Septembris primum censemus, eum ejusdem mensis iv. Alexandrini. Ergo ut sciamus mensem Alexandrinum Thoth aut aliquem deinceps quemvis alium, et quo pacto sibi apud illos respondeant; tres hosce dies superfluos addere necesse est, atque ita a Septembri incipere, numerosque ad Augusti finem perducere, quem illi Mesori appellant. Sub finem itaque Augusti, viii. apud Alexandrinos dies redundantes deprehendemus. Tribus enim ante Septembrem additis, aliorum quoque mensium dies (qui quidem dies habent xxxi.) redundantes unam e singulis oportebit adjicere, unam scilicet Octobris, Decembris unam, et unam Januarii. Ita erunt numero vi. Inde duobus pro Februario mense subductis, restabunt quatuor. Deinde manifestum est quatuor mensium, Martii, Maii, Junii, et Augusti pro singulis, diem unum esse adjiciendum. Hi enim omnes xxxi. dies habent. His vi. additis, fiet, Augusto exeunte, viii. Illis viii. diebus cum quinque dies detraxerint, unumque inde mensem conflarint Alexandrini, quem et πενθήμερον, id est quinque dierum, appellant, tres deinde relinquunt dies Septembri ineunti rursus adjiciendos, si quis velit Thoth Alexandrinum mensem reperire, qui illum excipit (diem dixi) πενθήμερον, dierumque trium auctarium completitur. Ita rursus et menses numerare oportet, singulorumque mensium diebus singulis redundantibus tres illos augere. Quoties vero annus est Bissexus, solent Alexandrini, in anno ante Bissexum (id est quando supputationem impleverint) in illo (inquam) anno, et eo quidem solo, finito jam Augusto (quem illi Mesori vocant) pro quinque dierum mense, senum dierum illum conficere. Demtis itaque vi. diebus ex viii. dierum numero, (quem dixi) redundantium, reliquae erunt duae. Quapropter illo anno, et quidem Bissexi illo solo, duae dies adjiciendae ante Septembrem; et pro Februario, non duae, sed unica eximenda, quia Februarium in Bissexo xxix. dierum faciunt Romani.

Methodus qua Pascha, secundum Ecclesiasticam Traditionem, sit investigandum.

Dies omni cultu dignissima, qua vivificae Resurrectionis Domini nostri et veri Dei Jesu Christi festum celebramus a xxii. mensis Martii incipit, ipsaque illa xxii. et ad xxv. mensis Aprilis pertingit, quam et ipsam includit xxv. Neque enim xxii. Martii celebratur, neque Aprilis xxvi. Observari autem solet a Luna xv. et ea ipsa, usque ad Lunam xxi. et eam quoque ipsam. Nec enim Luna xiv. solet, nec etiam xxii.

στικῆς ψήφου τῷ τρόπῳ τούτῳ. Δέον ζητεῖν τὰς ἑπακτὰς τοῦ ☉ καὶ τῆς ♃. Αἱ δὲ ἑπακταὶ τοῦ ☉ εὐρίσκονται οὕτως. ἀπὸ τῆς νυνὶ διελθούσης ἀ' ἐπινεμήσεως τοῦ τρίτου ἔτους τῇ εὐδοκίᾳ Θεοῦ ἡμετέρας βασιλείας, δέον ἀριθμεῖν πάντας τοὺς συναγομένους ἔνιαυτοὺς, ὥσπερ νῦν μέχρι τῆς ἐνισταμένης ἰα' ἐπινεμήσεως συναγονται ἔτη ἰα'. Καὶ δέον λαβεῖν τὸ δ' αὐτῶν καὶ προσθεῖναι αὐτοῖς ὅπερ ἔστι δύο· δ' γὰρ δύο γίνονται ἦ, ἀπομενοῦσιν γ', ὧν τινῶν οὐ δέον τὸ δ' λαβεῖν· αὐτὰ γὰρ τὰ τρία τὰ μένοντα σημαίνουνσι τὰ τρία ἔτη τὰ μετὰ τὸν δίσεξτον. Ὅσα γὰρ μένουσι μετὰ τὸ λαβεῖν τὸ δ', εἴτε ἕν, εἴτε δύο, εἴτε τρία, [εἰ ἦ] τὰ ἔτη, ὡς εἴρηται τὰ μετὰ τὸν δίσεξτον σημαίνουνσι. Καὶ οὐ δεῖ τούτων λαμβάνειν τὸ δ'. Δέον οὖν, ὡς εἴρηται, τὸ δ' τῶν συναγομένων ἔτων ἀπὸ τῆς ἀ' ἐπινεμήσεως πάντοτε προστιθέναι αὐτῇ, ὥσπερ

V 884 νῦν τοῖς ἰα' ἔτεσι, τὸ δ' αὐτῶν, τουτέστιν, τὰ β', καὶ μετὰ τὸ γενεσθαι τὴν πρόσθεσιν τοῦ ἑνὸς δ', δέον πάντοτε ἀφαιρεῖν ἕν καὶ μερίζειν εἰς τὸν ζ' ἀριθμὸν, καὶ τὰ γινόμενα, ἥτοι μένοντα λέγειν τὰς ἑπακτὰς εἶναι τοῦ ☉. Ὡσπερ νῦν εἰσὶ ἰα' ἔτη τὰ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπινεμήσεως, τὸ δ' τούτων β', προστιθεμένων τῶν β' γίνονται ιγ'. Ἀφελὸν ἀ' πάντοτε, μένουσιν ιβ', καὶ μερίζοντες εἰς τὸν ζ' ἀριθμὸν, καὶ ποιοῦντες ἕν ζ', εὐρίσκομεν πέντε τὸν μένοντα

P 478 ἀριθμὸν, καὶ αὐταὶ εἰσὶν αἱ ἑπακταὶ τοῦ ☉, τῆς ἰα' ἐπινεμήσεως. Αἱ δὲ ἑπακταὶ τῆς ♃ εὐρίσκονται οὕτως. Δέον ἀπὸ τῆς ἐπινεμήσεως τῆς ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ ἐν εὐσεβεῖ τῇ λήξει, μερίζειν τοὺς χρόνους, οἵτινές εἰσι μέχρι τῆς ἰα' ἐπινεμήσεως λδ', καὶ δέον πάντοτε ὅσαι ἐννεακαιδεκαετηρίδες εὐρεθῶσι ὑπεξελεῖν ἐκ τῶν συναγομένων χρόνων, καὶ τοὺς ἀπομένοντας χρόνους πολλαπλασιάσαι εἰς τὸν ἰα' ἀριθμὸν· καὶ δέον ἀφαιρεῖν ὅσοις ἂν εὐρομεν μῆνας ἀπὸ λ' ἡμερῶν· καὶ εὐρίσκεται ὁ καταλιμπανόμενος ἀριθμὸς αἱ ἑπακταὶ τῆς ♃. Ὡσπερ νῦν λαμβάνομεν ἀπὸ τῆς ἦ, ὡς εἴρηται, ἐπινεμήσεως μέχρι τῆς ἐνισταμένης ἰα' ἐπινεμήσεως ἔνιαυτοὺς λδ'· καὶ ἀφαιροῦμεν τούτων τὴν μίαν ἐννεακαιδεκαετηρίδα, καὶ μένουσιν ἔτη ιε'. Ταῦτα πολλαπλασιάζοντες ἐπὶ τὴν ἰα' συναγοῦσιν ρξέ'. Ἀφαιροῦμεν ἀπ' αὐτῶν τοὺς ἀπὸ λ' ἡμερῶν μῆνας, τουτέστι ελ' ἡμέρας, καὶ μένουσιν ἡμέραι ιε', αἵ τινές εἰσι αἱ ἑπακταὶ τῆς ♃ καὶ δέον πάντοτε προστιθέναι τῆς ♃ ὀκτῶ ἡμέρας. Ὡσπερ οὖν ἔχοντες ἕν τῇ ἐνισταμένῃ ἕν ἰα' ἐπινεμήσει τὰς ἑπακτὰς τῆς ♃ ιβ'·

* τῶ ἀριθμῷ. προστίθεμεν αὐταῖς τὰς ἦ ἡμέρας, καὶ γίνονται * τῶν ἀριθμῶν κγ'. Καὶ δέον λαβεῖν πάντοτε τοῦ ἀριθμοῦ τούτου τὸν λείποντα εἰς τὰς μδ' ἡμέρας ἀριθμὸν· εὐρίσκομεν γινόμενα τὸν ἀριθμὸν κα', καὶ σημαίνει ὅτι κα' Μαρτίου τῆς ἐνισταμένης ἰα' ἐπινεμήσεως, γίνεται ἦ ιδ' τῆς ♃. Εἴτι γὰρ ἐπάνω ἢ ἀπομένοι μεταλαβεῖν εἰς τὰς

* ἡμέρας. μδ' * μέρος τοῦ Μαρτίου ἔστι. Καὶ οὕτω δεῖ τηρῆσαι τὴν ιδ' τῆς ♃. Ἐτι δὲ ἦτιον τῶν ἦ εὐρεθῆ, εἶδέναι δέον ὅτι τοῦ Ἀπριλλίου ἔστιν, ὅτι ἦ ιδ' τῆς ♃ ἔστι. Καὶ ἐὰν ἔλαττον τῶν ἦ ἔστι τοῦ Ἀπριλλίου, δέον ἐξ αὐτῶν τῶν μεινάντων εἰς τὸν λείποντα εἰς τὸν μδ' ἀριθμὸν ἕν πάντοτε ἀφαιρεῖν, καὶ ὁ καταλιμπανόμενος ἀριθμὸς

Hoc autem modo invenitur hujus festi dies secundum calculum Ecclesiasticum. Quaerere oportet imprimis Epactas Solis et Lunae. Sic autem invenientur Epactae Solis. Ab indictione prima nuper praeterita, tertio nimirum anno nostri Deo grati Imperii, annos omnes oportet in unam summam collectos numerare. Ita usque ad Indictionem, quae jam adest, undecimam, colliguntur anni xi. Horum quartam partem, binarium scilicet, accipies, addesque superioribus. Bis enim quatuor viii. sunt. Reliqui sunt tres quorum quartam partem non accipies. Indicant enim tres illi reliqui tres annos a Bissexto. Quarta enim parte detracta, quae supererunt, seu unus, seu duo, seu tres, annos indicant, ut dictum est, qui ab ultimo Bissexto transierint. Quare horum pars quarta accipienda non est. Ergo annorum a prima Indictione collectorum pars quarta, uti diximus, Indictioni semper addenda erit, ut in hac ipsa Indictione, quae jam adest, xi. pars ejus quarta, nempe binarius; factaque additione, quartae unius unitas rursus semper eximenda; tum reliqua per vii. partierte, et quae deinde supererunt, ea Solis Epactas appellabis. Exempli gratia, jam xi. est a prima Indictione annus. Horum quarta pars duo quibus additis fiunt xii. Rursus unitate, per perpetuam regulam, sublata, restant xi. His per vii. divisus supererunt quinque pro xi. Indictione, Solis Epactae. Sic autem reperiuntur Epactae Lunae. A Mauricii beatae memoriae Principis Indictione seponere annos usque ad xi. Indictionem xxxiv. Quotquot autem reperti fuerint xix. annorum Cycli illi ex annorum praedicta collectione detrahendi, qui autem supererunt per xi. multiplicandi, inde menses xxx. dierum omnes detrahendi, numero reliquo Epactae Lunae reperiuntur. Sic ab octava, uti dictum, Indictione ad illam, quae jam instat, undecimam annos accipimus xxxiv. His uno Cyclo novendecennali subducto, manebunt anni xv. Illos si per xi. multiplices, dant annos clxv. Hinc subducimus menses lxx. dierum, id est quinquies triginta, (seu, quod eodem redit) dies cl. ita manebunt dies xv. pro Epactis Lunae. Porro Epactis Lunae dies vii. semper addendae sunt. Quare cum in ea quae jam adest xi. Indictione Epactas Lunae habeamus xv. octo praeterea dies addimus, fientque numero xxiii. Pro hoc autem numero illum semper accipere oportet quo deficit a numero dierum xliv. nempe numerum xxi. indicatque Martii xxi. hujus Indictionis xi. Lunam fore xiv. Et quidem Lunae xiv. ita observanda est. Seu enim octonarium superet, numerus ei geminus quo deficit a xliv. pro die Martii accipiendus est; seu ab octonario deficiat, colligendum inde in Aprilem incidere Lunam xiv. Et quidem si sit Aprilis vii. minor, e reliquo numero quo deficit ad xliv. semper unitas detrahenda est, reliquus erit Aprilis

ἔστιν Ἀπριλλίου ἐν ᾧ ἰδ' τῆς D εὑρίσκεται. Εἴτε ὁ λείπων εἰς τὸν μδ' ἀριθμὸν τῶν συναγομένων ἑπακτῶν τῆς D, δέον τὰ λα' ὑφαίρειν καὶ εἶδέναι ὅτι ὁ ἀπομένων ἀριθμὸς Ἀπριλλίου ἔστιν, ἐν ᾧ ἰδ' τῆς D εὑρίσκεται. Εἰ δὲ ἀναλυόμενοι οἱ χρόνοι ἀπὸ τῆς ἡ' ἐπινεμήσεως τῆς ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ ἐν εὐσεβεί τῇ λήξει τῆς ἐννεακαιδεκατηρίδος εἰς μηδὲν λήξουσιν, ἀλλὰ πάντες οἱ χρόνοι εἰς ἐννεακαιδεκατηρίδας ἀναλυθῶσι· δέον τὸν ἐνιαυτὸν ἐκεῖνον ἀνέπακτον λέγειν, καὶ μόνον τὸν ἡ' ἀριθμὸν πάντοτε προστιθέμενον ταῖς ἑπακταῖς τῆς D λαμβάνειν, καὶ τὸν λείποντα τούτῳ τῷ ἀριθμῷ εἰς τὸν μδ' αὐτῶν δέον τηρεῖν, καὶ ἀπὸ τούτου ἀφαιρεῖν λα', καὶ τότε λέγειν ἰδ' τῆς D εἶναι. Τῆς γὰρ ἐπινεμήσεως ἐκείνης ἀνεπάκτου οὔσης ἔχομεν τὸν προστιθέμενον ταῖς ἑπακταῖς τὸν ἡ' ἀριθμὸν, καὶ λαμβάνομεν τὰ λείποντα εἰς τὸν μδ', καὶ γίνεται ὁ μέ-

P 479 νων ἀριθμὸς λς'. Αφαιροῦμεν οὖν, καθὰ ἀνωτέρω εἴρηται, τὸν * ε. μένων λα' ἀριθμὸν, * μετὰ β' ἀριθμὸς σημαίνει ὅτι τῇ πέμπτῃ τοῦ Ἀπριλλίου γίνεται ἡ' ἰδ' τῆς D, ὅτε ἀνέπακτός ἐστιν ἐκείνη ἡ' ἐπινεμήσις.

V 385 Εἰ μέντοι ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ὁποίας ἔστιν ἐν ἡ' ἰδ' τῆς D εὑρίσκεται, εἴτε εἰς Μάρτιον, εἴτε εἰς τὸν Ἀπρίλλιον τυχὸν αὐτῇ ἐμπίπτει, γινώσκεται τῷ τρόπῳ τούτῳ. Δέον τὰς ἑπακτάς τοῦ ☉ προστιθέναι ταῖς ἡμέραις τοῦ μηνὸς ἐν ᾧ ἡ' ἰδ' τῆς D εὑρίσκεται. Ὡσπερ νῦν αἱ ἑπακταὶ τοῦ ☉ ἐγένοντο * τῶν ἀριθμῶν ε', ἡ' δὲ ἰδ' τῆς D εἰκοστῇ πρώτῃ Μαρτίου ἐνέπεσε, ἐν ἡ' ἡ' ἰδ' τῆς D ἔφθασε, καὶ γίνονται κς' τῷ ἀριθμῷ. Καὶ δέον πάντοτε καθότι ἐστιν ἐν Μαρτίῳ ἡ' ἰδ' τῆς D τέσσαρας προστιθέναι. Γίνονται δὲ ἐν τῇ ἐνισταμένῃ ἐν ια' ἐπινεμήσει, λ'. Ἐὰν δὲ εἰς Ἀπρίλλιον ἐμπέσῃ ἡ' ἰδ' τῆς D, οὐ δεῖ προστιθέναι τὰς δ'. Δέον τοίνυν μερίζειν τὸν γενόμενον ἀριθμὸν εἰς τὸν ζ'. Ὡσπερ νῦν μερίζοντες δ' ζ' κη', εὑρίσκομεν μενούσας ἐκ τῶν λ' δύο ἡμέρας, αἵτινες σημαίνουσι ὅτι δευτέρα ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἔστιν ἡ' κα' τοῦ Μαρτίου μηνὸς ἐν ἡ' ἡ' ἰδ' τῆς D ἔφθασε. Τῆς οὖν κα' τοῦ Μαρτίου μηνὸς οὔσης, ὡς εἴρηται, ἐν δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, καὶ προστιθεμένων τῶν ἡμερῶν τῶν μέχρι τῆς Κυριακῆς εὑρίσκεται τῇ κς' τοῦ Μαρτίου ἡ' ἅγιος καὶ ζωοποιὸς ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ τοῖς βουλομένοις γνωστὴ γίνεται, προδήλως τοῦ ἐνὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ πάντοτε προστιθεμένου καθ' ἕκαστον Ἰνδικτον ἀπὸ τῆς ἐπινεμήσεως τῆς ἡμετέρας σὺν Θεῷ βασιλείας εἰς τὸ γινώσκειν τὰς ἑπακτάς τοῦ ☉, καὶ ἀπὸ τῆς ἡ' ἐπινεμήσεως τῆς ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ ἐν εὐσεβεί τῇ λήξει εἰς τὸ εὑρίσκειν τὰς ἑπακτάς τῆς D κατὰ τοὺς προειρημένους τρόπους. Καὶ εὑρισκόμεθα, κατὰ τὴν Ἀποστολικὴν τῶν ἁγίων Πατέρων παράδοσιν, τὴν ζωοποιὸν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐπιτελοῦντες, χαίροντες, καὶ δοξάζοντες τὸ πανάγιον αὐτοῦ ὄνομα σὺν τῷ ἀνάσχω Πατρὶ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

dies quo Luna invenietur xiv. Sin vero collectae Lunae Epactae cum additione supradicta numerum complementi, quo deficit xliv. relinquunt mense majorem; deestis xxxi. reliquum scies numerum esse Aprilis quo Luna xiv. invenienda sit. Quod si anni ab viii. Indictione Mauricii beatae memoriae, per novendecim annorum Cyclos divisi nihil faciant reliquum, sed possint omnes in pares Cyclos resolvi; nullas annus iste habebit Epactas. Proinde solum octonarium accipies Epactis Lunae, per perpetuam regulam, addendum; et quo superatur a xliv. numerum observabis, verum subductis xxxi. eoque die Lunam dices xiv. Cum enim Epactis illa careat Indictio, habemus tamen numerum octonarium Epactis adjiciendum, cujus et reliquum accipimus qui ei deest ad xliv. estque ille reliquus xxxvi. Subductis itaque (uti jam superius diximus) xxxi. restant v. ex quo discimus, quoties occurrit Indictio, Epactis destituta, quintum Aprilis Lunae esse xiv.

Qua autem Septimanae feria Luna illa xiv. inveniat, seu in mensem Martium, seu potius in Aprilem fortassis incurrit, hoc modo investigamus. Diei mensis, quo Luna xiv. inventa est, Epactae Solis addendae. Epactae Solis jam v. sunt, Luna autem xiv. in Martii incidit xxi. quo ipso die eam habet aetatem Luna. Sic fiet numero xxvi. Semper autem (quoties in Martium cadit Luna xiv.) (quatuor) addenda, fietque, nostra Indictione xi. xxx. Quod si in Aprilem ea Luna xiv. inciderit, quatuor addenda non sunt. Ergo numerus inde conflatus per septena dividendus. Ita jam quater vii. fiunt xxviii. Reliquae sunt e xxx. duae dies, id nempe indicantes secundam esse Septimanae feriam diem illam Martii xxi. cui concurrat Luna xiv. Cum itaque dies Martii xxi. secunda sit Septimanae feria, reliquis praeterea ad Dominicam usque diebus additis, Martii xxvii. invenietur sancta et vivifica Resurrectionis dies pro Indictione xi. Ad eundem modum, pro quocunque anno eadem sacra et vivifica dies Resurrectionis Domini nostri et veri Dei cupientibus innotescet, si quis velit, pro singulis Indictionibus ab Indictione nostri Deo auspice imperii unum semper annum adjicere, ad indagandas Epactas Solis; et ab octava Mauricii beatae memoriae Indictione, methodo praedicta procedere ad Lunae Epactas similiter investigandas. Ita inveniemus vivificam Christi nostri Resurrectionem, pro Apostolica Sanctorum Patrum traditione celebrare, laeti, et summa gloria efferentes sanctissimum illius nomen, cum ingenito Patre, et vivifico Spiritu, nunc et semper, et in secula seculorum. Amen.

XXII.

VARIÆ LECTIONES
AD EPISTOLAM DIONYSII EXIGUI
DE RATIONE PASCHAE,

ex Codd. Reg. mccccxlv. Colberteo ccxl. et Petaviano, ad
Editionem Bucherii pag. 485.

Pag. 485. titul. *Incipit Epistola Dionysii Exigui ad Patronium Episcopum de ratione Paschali. Repetuntur. Ita MSS. Singulari. MSS. saeculari. Et stabilem. MSS. ac, etc. Festivitatis unicae. MSS. antiqua. Ordinantes. Ita MSS. Praeferunt. MSS. P 480 expraferent. Qui etiam. Ita MSS. Veneranda. MSS. reverenda. Desciverunt. MSS. discesserunt. Enneacaidecaetirida. MSS. enniacedecerida. Circulum. MSS. ciclum.*

Pag. 486. *Imo. MSS. immo. Et ultimum. Sequitur, per annos singulos unum numerare curabis, in eo tamen modo anno. Nos autem ccxlviii. etc. Quod Circulus iste. MSS. quod Ciclus ipse. Propositam. MSS. praepositam. Ordinem. Deest. Annotatas. MSS. adnotatas. Decemnovennalem. MSS. . . . his. Hebdomadum. MSS. septimanae. Domini. MSS. dominicus. Hebdomadum. MSS. septimanarum. In eo tantummodo. MSS. in eo tamen modo. Bissextus. MSS. bis sextus. Sic alibi. In illis solis. MSS. in his solis. Proposuimus. MSS. praeposuimus. Dum temporis initium ignoratur. Desunt in MSS.*

Pag. 487. *Mensis iste. Addunt MSS. vobis. Legislator. MSS. lator legis. Commonet. MSS. ammonet. Noctu. MSS. nocte. Die. MSS. Add. mensis. Vesperum. MSS. vesperam. Mensis hic. MSS. mensis iste. Legitur. MSS. intelligitur. Venerabiles ccc. et xviii. Exordium. MSS. initium. Tantorum. MSS. tantarum. Vernalis. MSS. vernaes. Consequatur. MSS. non consequantur. Qui a duodecimo. MSS. quia xii. etc. In quo etiam, etc. MSS. secutus sanctioni signari dum alia supputationis in quo etiamsi luna xiiii. Sabbato contigerit, qui semel in xcvi. accedere manifestum est. Paschalis festi. MSS. paschali festo. Aestimantes. MSS. existimantes. Solarem annum. MSS. solares annos. Accommodant. MSS. adcom . . . Juxta hanc. Vocem hanc omittunt MSS.*

Pag. 488. *Sive potius sanctionis ignari. Haec desunt. Perquirunt. MSS. perquirant. Recedunt. MSS. recesserunt. Ut quando. MSS. ut quam. Religionis. Addunt MSS. a tantorum Pontificum*

constitutione. Prorsus. Deest. Observatione. MSS. devotione. Terrarum orbe. MSS. orbe terrarum. Labor est. MSS. est labor. Secundum. MSS. sanctum. Nicaeam. MSS. Antiochium. Protulerant. MSS. protulerunt. De Eccl. pellendos. MSS. expellendos de Ecclesia. Seorsim. MSS. seorsum. Sed plur. MSS. sed etiam. Extiterit. MSS. exstit.. Illi qui. MSS. illos qui. Dei. Abest. Quid velit. MSS. aliquid. Ut oportet. MSS. sicut op.. Serventur. MSS. servantur.

Pag. 489. *Indicatur. MSS. inditur. Despexerit. MSS. disp.. Relatione. MSS. revelatione. Athanasii. Add. MSS. Episcopi. Epist. Sancti Prot. MSS. Proterii Epistola Alex.. Domini. Add. MSS. nostri Jesu Christi. Sive. MSS. qui. Caeterique. MSS. caeteri aequae. Simili. MSS. similes. Requirantur. MSS. requirentur.*

V A R I A E L E C T I O N E S

V 386

A D E P I S T O L A M I I. D I O N Y S I I
D E R A T I O N E P A S C H A E. pag. 489.

Titulus. *Incipit disputatio Dionysii Exigui. Observantiae. MSS. Reverentiae. Oppugnationem. MSS. obpugnantiam. Chalced... MSS. Calcid. Huic praesenti. MSS. haec pr.. Decreta. MSS. decrevit. Quod vero in. MSS. quia vero scriptis.*

Pag. 490. *Volentibus. Add. MSS. veritatem. Paterna regulae. MSS. paternae regulae. Digerere. MSS. degerere. Cyclo. MSS. circulo. Incipit, etc. MSS. incipit anno Ciclo Decemnovennali. Embolismis. MSS. Add. vero. Quia. MSS. quod. Anni solaris. MSS. solis annum. Videtur solarem. MSS. sol. vid. Circuli. MSS. cicli. Trecenti. MSS. tric.. Octogeni. MSS. octuageni. Quadrans. MSS. quadrantes. Hendecadis. MSS. hendecades.*

Pag. 491. *Detrim. Comp. MSS. comp. detr. Dies unus. MSS. unus dies. Cycli. MSS. circuli. Finem ejus. MSS. ejusdem. Praefixos dies. MSS. dies non fixos. Ratiocinationis. MSS. rationis. Circulus XI. MSS. cyclus XI. Quot sunt dies. MSS. q. d. s. Definitionem. MSS. deff..*

Pag. 492. *Colligemus. MSS. colligentur. Quod quaer. MSS. quam. Communis annus. MSS. an.. com.. Quia regula. MSS. quae reg. Anno dec.. Vox anno, deest, et deinceps. Sunt dies. MSS. sunt d. Quia communis est. MSS. qui communis annus est. Et sic deinceps, vel qui embolismus annus est. Ultima perioche deest in MSS. ac praesertim Colberteo, in quo sequentia subdantur.*

XXIII.

D E P A S C H A T E J U D A E O R U M .

Post biduum Pascha fiet, id est, congruum fuit Pascha Judaeorum in aequinoctio, id est, in vii. Kalend. Aprilis; ut in aequinoctio novissimo, mundi renovatio et redemptio per necem Christi; quia in aequinoctio mundi fuit contritio et compositio, ne dispar sibi invicem fieret utraque formatio. Deinde eadem longitudo facta est ex potentia Dei tribus primis diebus et noctibus. Sed addit sol cursum dierum quando inluxit in mundo iii^o die. Luna contrario dempsit cursum noctium. Etenim ad venerationem et honorem aequinoctii novissimi et Paschae Christi praesignata est et facta est mundi prima constructio in aequinoctio primo. In aequinoctio quoque solutio facta est et redemptio Israël de servitute Aegyptiorum, ut in eodem aequinoctio post xii. Kalend. April. praecepit filiis Israel Pascha celebrare. Quod est typus Paschae Christi futuri per omnia in finem ex initio. Typus namque Christi agnus qui occisus est. Et manducatur cotidie agnus a vii. viris, hoc est, a vii. gradibus Ecclesiae. Tantum autem mysterium Dei scitote. Quidem non est mirum si acciderit iudicium, si convenerit aequinoctium, quod est viii. Kal. Aprilis, sexta feria, luna xiiii. et Resurrectio luna xvi. Post xii. Kal. Aprilis, quod est aequinoctium vernale, hoc est initium anni solis, et ante hoc initium non facitur Pascha apud Hebraeos et Graecos et Latinos nisi in errore quod dies Dominica, in qua facta est lux, fuit ante xii. Kal. Aprilis, quod est in nocte ii. feriae in anno crucis. xi. autem Kal. April. iii. feria, et x. Kal. April. iii. feria, in quo dictum est: *Post biduum Pascha fiet.* Deinde consentiunt alii quod ita fiat post biduum, id est, completionem et integritatem duorum testamentorum Pascha et transcensus ad regnum Dei, conveniente in vi. feria aequinoctio, luna xiiii. et solemnitate Resurrectionis, in die Dominica autem totius generis humani, ex quo genere virga de radice Jesse exiit: quae virga redemit Israël de Aegypto; quae conversa est in serpentem, ut liberarentur Israelitae ab Aegypto, qui serpens homini persuasit, hoc est, diabolus, mortem. Si ergo mors a serpente, virgam serpentem, Christus in mortem, serpens exaltatur in aëre, ut sanaret vulnera corporum respicientium in serpentem aeneum, ut solveret servitutum Israelitarum famulantium in Aegypto. Sic homines

Moysi a serpentibus sanabantur a venenis intuendo magnum Sacramentum. Quid est intuendo sanari a serpente, nisi credendo in mortuum Christum, sanari a morte peccatorum, ut liberaretur populus ab Aegypto per virgam in serpentem conversam et agnum in Pascha occisum, hoc est, Christum in mortem. Ita liberatur totum humana genus a Pascha Passionis; qui est verus serpens occidens serpentem diabolum, et devorans virgas magorum et philosophorum et ministrorum diaboli. Quid autem conversa virga in serpentem, et praecipiente Deo eam tenere, expavit Moyses et fugit; quoniam mortificatus est Christus, expaverunt et fugerunt discipuli. Caudam adprehende, posteriora adprehende, et ut illud, posteriora mea videbis. Primo factus est Christus serpens. Sed cauda retenta facta est virga. Primo occisus est, postea resurrexit. Cauda retenta, visus est Cephae, deinde visus est xi. Et jam in cauda significatur serpentis finis saeculi, quia mortalitas generis humani ambulat per mortem diabolo intam; sed in fine saeculi, sicut a cauda redimus ad manum Dei, et efficitur stabilitum regnum Dei. Post haec autem omnia breviter dicamus, quod nunquam factum est Pascha apud Judaeos ante xii. Kal. Aprilis; quia luna nata in viii. Idus Martii, xiiii. est in xii. Kal. Aprilis. Observa igitur cursum lunarem juxta regulam Graecorum more Aegyptiorum, et non secundum spactas, id est, adjectiones lunares: quia ibi pervenitur a iiii. luna ad xvi. hic autem ad xv. juxta compositionem Josepi, qui primus conscribit circulum x. et viii. annorum, Athanasii, Theophili, Cyrilli, * *Dionysiique Exigui*, usque dum scripsit Victorius Hilarii Papae urbis Romae Episcopi. Tunc cessaverunt Alexandrini disputatores et Antiocheni circulos post alios conscribere.

---

* Forte est glesema.

XXIV.

V 387

ARGUMENTA AEGYPTIORUM,
 QUORUM MEMINIT DIONYSIUS EXIGUUS IN EPISTOLA AD
 PETRONIUM, ET VICTORIUS IN CANONE PASCHALI.

Incipit calculatio quomodo repperire possit quota feria annis singulis XIII. luna Paschalis, id est, primi circuli decennovalis anno primo, quia non habet epactas lunares pro eo quod cum noni decimi inferioris anni XVIII. et suas XI. epactas, addito etiam ab Aegyptiis die uno, fiunt XXX. id est, luna mensis unius integra, et nihil remanet de epactis. Et quia in Aprilio mense incidit eo anno luna Paschalis XIII. tene regulares in eo semper XXXV. Subtrahe XXX. id est, ipsa luna integra, remanent V. Quinta die a Kalendis, hoc est, Nonis Aprilis, occurrit luna XIII. Paschalis. Tene supra scripta V. Adde et concurrentes ejusdem anni V. Fiunt X. Hos partire per VII. id est, septies I. VII. remanent. Igitur tertia feria incurrit luna Paschalis XIII. et Dominicus festi Paschalis dies luna XVIII. Item praefati circuli annus secundus, a quo sumunt exordium epactae XI. et incidit in eodem anno luna Paschalis XIII. Martii. Tene XXXVI. regulares in eo semper. Subtrahe epactas XI. remanent XXV. Vicesima quinta die mensis a Kalendis Martii, qua est VIII. Kalend. Aprilis, occurrit luna Paschalis, id est, XIII. Tene supra scriptos XXV. Adde concurrentes ejusdem anni VI. fiunt XXXI. Adde semper in fine hujus mensis regulares III. Hos partire per VII. id est, septies quinque. XXXV. occurrit luna Paschalis XIII. et Dominica dies festi Paschalis luna XV. Iterum mense Aprili saepe dicti circuli primi anno III. Tene semper in eo mense in primis XXXV. Subtrahe epactas ejusdem anni. XXXII. remanent. A XXXIII. XIII. die mensis, id est, Id. Aprilis, occurrit luna Paschalis. Tene hos XIII. Adde concurrentes VII. fiunt XX. Adde in Aprili semper in inferius regulares VII. fiunt XXVII. Hos partire per VII. septem II. XIII. remanent sex. VI. feria erit XIII. luna Paschalis, et Dominicus dies Paschalis luna XVI. Ita singulis annis a primo anno usque ad XVIII. annum calculabis. Si quando mense Martio XIII. luna Paschalis incurrit, XXXVI. regulares in primis teneas, ex quibus * deducas epactas cujus volueris anni * deductas, et concurrentes adjicias, et in fine semper III. regulares augmentis. Aprilis vero mense XXXV. semper in capite tene; ex quibus ut supra

* deducas

* deductas epactas, et adjectis ejusdem anni concurrentibus * deducas
 suis, augmenta latius ac brevius omnia argumenta Paschalia
 calculabis. Hoc tamen praeterea lectori sit cognitum, quoties
 in utrosque menses supra scriptos in prima regula contingit
 ut deductas epactas amplius a xxx. remaneant, dimitte xxx.
 Quod si unus aut duo seu amplius superfuerint, tot dies ipsius
 mensis a Kalendis fit luna Paschalis xiiii. Quando autem de-
 ductas epactas infra xxx. ut puta xx. seu amplius minusve
 remanserint, item tot dies mensis a Kal. occurrit luna xiiii.
 Paschalis. Si enim deductas epactas xxx. tamen remanserint,
 quod semel in decem et viii. annis accedere manifestum est,
 xxx. die a Kalend. erit luna Paschalis xiiii.

XXV.

V 388

DE TRIPLICI GRAECORUM AERA,
 ET EA QUA UTITUR AUCTOR PASCHALIS CHRONICI.

*Es Petavio
 l.9.de doctr.
 temp. c. 3.*

Christianorum quidem veterum, qui ex lxx. Seniorum
 auctoritate mundi tempora digesserunt, opiniones sunt admo-
 dum variae. Posterioribus saeculis ad duo vel tria fastigia
 omnis illa diversitas abiit. Itaque triplex Graecorum aera
 celebratur. Prima est quae ab initio rerum ad natalem Christi
 putat annos 5498. secunda anno mundi 5501. eundem annum
 assignat. Tertia anno 5509. Postrema haec omnium ceber-
 rima, qua Constantinopolitana Ecclesia, eique subjectae omnes
 utuntur. Itaque in Codice Juris Orientalis Imperatorum edicta
 hac aera consignantur. Tum Alexandrinum Chronicon, ac
 Graeci denique recentiores illam adhibent: secundam Georgius
 Monachus, Theophanes, Nicephorus, et ante hos Sanctus Ma-
 ximus Monachus usurpant, quam Africani antiqui scriptoris
 esse capite superiori diximus. Primam autem Panodorus Aegy-
 ptius Monachus, qui Arcadio imperante vixit, amplexus est:
 et, ut arbitror, illius auctor fuit. Hunc enim Georgius Syn-
 cellus refert anno mundi 5498. natum asseverasse Christum.

Et horum trium intervallorum origines, et in iis dispu-
 tandis Scaligeri, et aliorum errata patefaciamus. Tria quae-
 dam in illis animadvertenda sunt. Primum annorum initium,
 quod alii ab autumno, alii a vere putare annos incipiunt.
 Alterum, Natalis Christi, in quem velut in communem termi-
 num computi illi desinunt: tertium, cyclosum characteres an-

nis singulis attributi. Horum διαρθρώσεως in triplici Graecorum computo magnopere necessaria est, quorum ex neglectu vel ignoratione multiplex error admittitur.

Quod ad initium igitur annorum pertinet, alii, ut diximus, annos suos ab orbe condito ista dinumerant, ut eorum primordium in verno mense constituent. Chronici Alexandrini scriptor, qui tertiam aeram sequitur, hoc est ultra 5500. Christi natalem extendit annum, caput annorum ab aequinoctio verno et Martii **xxi.** deducere se profitetur: et imprudens tamen interdum orditur a Septembri, quae res et Chronicon ipsum conturbat, et lectoris confundit ingenium.

Pag. 209. Christum ecce baptizatum refert anno mundi 5536. Januarii **vi.** Ind. **i.** Tiberii decimo quinto, Rufo et Rubellino

Pag. 211. Coss. Paulo post vero annum sequentem 5537. a **xxi.** Martii

Pag. 211. docet incipere, eadem Indictione prima. Tum apertius deinde, Indictione **ii.** anno Tiberii **xvi.** notat annum mundi 5538. ab orbe condito, et ejus initium repetit a **xxi.** Martii.

Pag. 211. Verum eadem pugna in qua primum Pascha tribuerat anno mundi 5537. quem et a **xxi.** Martii die inchoari dixerat, subinde annum eundem 5536. numerat. Neque librarii hic error est: nam et illius numeri partitio per 19. ad cyclum eruendum, et epactarum solis investigatio demonstrant, ipsummet annum, quem ab orbis initio 5537. putaverat, mox statuit 5536.

Pag. 215. Praeterea auctor idem scribit ab orbe condito, ad **xxi.** Martii diem ejus anni, quo baptizatus est Christus, Indictionis primae, colligi annos 5537. ac statim Indictione **ii.** Tiberii **xiv.** annum 5538. iniri a **xxi.** Martii anno nono cycli lunaris, solaris **xxii.** Manifeste annum 5538. incipit a **xxi.** Martii, ejus

P 482 anni Juliani, in quo Christus a Joanne baptizatus est, quinque cyclis Romanis praelatus fuit, solis **x.** litera **B.** anno

Pag. 210. mundi 5537. et post tres menses, Indictione **ii.** anno Tiberii **xvi.** mundi 5538. primum Pascha celebrasse: cujus decima quarta luna contigit Aprilis **xv.** feria **vi.** Fuit itaque cyclus idem, qui et antea, solis, nimirum **x.** lunae vero **xi.** Haec ambo cum Indictione **ii.** in alium annum competere nequeunt, quam 4742. periodi Julianae, ut ex Methodo libro **vii.** cap. **ix.** intelligi potest. Igitur eodem anno Juliano desiit annus mundi 5537, die Martii **xx.** et sequenti, annus 5538. iniiit. Atqui annus idem ille 5538. non nisi 5536. ab eo putabatur. Quocirca duplex initium anni in animo ille scriptor habuit, et utrumque per imprudentiam permiscuit. Annus Constantinopolitanus una cum Indictione a Septembri incipit. Annus Christianus quo Chronici auctor uti se profitetur, iniiit a **xxi.** Martii, **vi.** mensibus post civilem. Quare Christus baptizatus est anno mundi 5537. a Septembri, a Martio vero, 5536.

Chronicon vero praepostere annum illum 5537. a Martio putavit: unde sequentis Martii **xxi.** die 5538. iniiit. Quod enim ita se res habeat, ex eo patet, quoniam anno 5507. mundi currente natum asserit Christum Lentulo et Pisone Coss. Post hos vero Coss. paria **xxxi.** subjicit: quorum in postremum, nempe Rufi et Rubellini, baptismum conjicit. Si ad annos 5507. currentes a Septembri addideris **xxxi.** annus 5538. a Septembri ordietur. At ille scriptor, quasi annus 5537. a Martio procederet, 5538. non a Septembri sequente, sed a Martio putavit. Non aliter extricari istae possunt, quam hac probabili conjectura. Quamquam in illa tota disputatione Chronologica de Natali et Passione Christi mire perplexus est, et annos duos dissimulat, ac supprimit, quod suo loco declarabitur. Ex eadem hallucinatione, Indictiones, quas a Septembri inchoari scripserat, a Martio similiter orditur. Quippe Indictionem **ii.** una cum anno Tiberii **xvi.** et mundi 5538. a **xxi.** Martii proficisci docet.

Pag. 196.
et 298.

Pag. 187.
Pag. 216.

XXVI.

V 389

DE DUABUS EPOCHIS CHRISTI,
EX SENTENTIA PANODORI ET DIONYSII, AC ISAACI,
SEU RECENTIORUM SCRIPTORUM.

Ex eod. Petavio lib. 8. Auctarii c. 1. p. 293.

Erit qui ad illas duas tertiam putet adjungendam, quae annum Incarnationis et Natalis computat ab Adamo 5507. quam adhibent auctores aliqui, ut Alexandrinum Chronicon, uno minus Cedrenus, qui anno 5506. id esse factum asserit; et qui anno 5500. ortum Christi, Passionem 5533. assignant, errare contendit. Sed hanc aeram ab illa, quae est Isaaci, discrepare non arbitror, sed in eodem computo diversum annum Incarnationis praestituere, puta biennio aeram communem antevertere, et si de amborum illorum sententia nihil certe consequi possimus, praeterea quod imperite omnia permiscent, et eos characterismos adhibent, qui conciliari invicem nequeunt. Adde Cap. v.

XXVII.

*Ex eodem
Petavio lib.
19. de doctr.
temp. c. 5.*

METHODUS EPACTARUM
ET NOVILUNII INVESTIGANDI RATIO,
QUA UTITUR AUCTOR CHRONICI PASCHALIS.

Chronicon Alexandrinum aliquot locis epactarum metho-
 dum ac novilunii investigandi rationem explicat: quam quidem
 a Martio mense deducit, et ab ejus **xxi.** die. Nam **xx.** pri-
 mos dies perpetua lege ad epactas adjicit. Epactas autem non
 eodem modo computat. Quippe alibi populari calculo decem
 ad aureum cyclum lunae labentem adjungit: alias ex Diony-
 sii, Bedae, caeterorumque computistarum praescripto decem
 ad anni superioris cyclum addit. Exempli causa anno mundi
 3838. quo exodum consignat, cyclum lunae **xix.** numerat, ei-
 que tribuit epactas **xxx.** haec est plebeia epactarum methodus.
 At vero 5507. in quem natalem Christi confert, cyclum lunae
 computat **xvi.** epactas vero **xv.** Ubi epactas appellat dies re-
 siduos ex anno superiore, ac jam praeterito, quomodo et
 Dionysius ac Beda usurpare solent. Ita cyclo **x.** epactas as-
 signat **ix.** et cyclo **ix.** epactas **xxviii.** Hoc igitur modo cum
 et a Martio epactarum ratiocinia procedant, et praeteriti anni
 residui dies assumantur, falsa erit Scaligeriana methodus, quia
 iccirco decurtatam aeram annis **xiv.** existimat, ut a Septembri
 epactarum progressionem facta, novilunia diebus suis redderen-
 tur. Nam in illa Chronici doctrina, epactae solae absque regu-
 laribus illis, cum diebus mensis copulatae neomenias exhibent
 in primo mense. In caeteris regulares adhibentur: Aprili vi-
 delicet, **i.** Maio, **ii.** etc. Septembri, **viii.** Doceamus hoc uno
 aliove exemplo. Esto cyclus Dionysianus **xii.** Constantinopo-
 litanus **x.** epactae ex Alexandrino Chronico erunt **ix.** Eae
 porro cum **xxii.** Martii die, dant **xxxi.** sive novilunium. At
 in Septembri iisdem cyclis, epactae **ix.** cum **xv.** die Septemb.
 et regularibus **vii.** totidem dies conficient, nempe **xxxi.** Item
 cyclo Dionysiano **xi.** Constantinopolitano **ix.** epactae **xxviii.** ex
 Alexandrini Chronici methodo cum tertio Martii dant novilu-
 nium. In Septembri eadem epactae **xv.** cum regularibus **vii.**
 et **ix.** diebus Septembris idem novilunium ostendunt. Apparet
 ergo nulla computi mutilatione opus esse ad lunares epactas
 procedendas, quae cum *νοβηλια* mensis et regularibus neo-
 menias exhibent: siquidem aera illa communis, cujus in annum

5509. Dionysius Natalis competit, citra diminutionem ullam, idoneas ad lunarem methodum epactas efficit. Quod si epactarum calculus a Septembri initium sumeret, tum quidem additis ad cyclum Dionysianum tribus, epactae propagarentur, quae cum *ποστικά* mensis et uno praeterea regulari, xxxi. constarent. Sed ex eo minime sequitur Constantinopolitanos computum istum illius rei causa annis xiv. mutilasse: cum, ut ostendimus, annus Natalis vulgaris non in annum 5495. aerae illius decurtatae, sed in 5498. incidat. Postremo si in eadem aera, cujus annus 5509. vulgari Natali congruit, epactas plebeio more formaveris, additis ad cyclum anni labentis decem, tum praeter epactas, regulares assumendi erunt, et quidem plures: quemadmodum et in Dionysiano cyclo accidit, in quo epactae quae ex aureis numeris consurgunt, regulares omnibus numeris exigunt. Esto cyclus Dionysianus ix. Constantinopolitanus vii. epactae xvii. cum xviii. die mensis, relinquunt v. Addendi igitur regulares xxvi. Sed haec methodus minus est priore illa probabilis.

XXVIII.

V 390

METHODUS AD PASCHALES TERMINOS, Ex cod. Petavio lib. 8.
 SIVE JUDAICA PASCHATA COGNOSCENDA, QUO AUCTOR Auctarii cap. 11.
 CHRONICI PASCHALIS UTITUR.

Est Graecorum Computatorum et alia methodus ad Paschales terminos, sive Judaica Paschata cognoscenda, quam Chronicon Alexandrinum sequitur: cui non multum dissimilis est ea quae in Computo Andreae Hierosolymitani legitur, cujus declaratio ad ea quae capitibus antecedentibus explicata sunt non parum conducet.

Annis ab Adamo per xix. distributis, cyclum lunae, et ei congruentes epactas invenire jubet. His deinde dies xiii. addere τὰς πρὸ τῶν φωστήρων, quae antecedunt luminaria. Item προσελήνους, antelunares vii. Tum ad complendam decimam quartam, quot opus est dies adjicere. Facilis est methodus, a Kalendis Martiis, ad viii. usque diem, quae prima est Neomenia Paschalis, dies sunt vii. li propterea προσέληνοι vocantur, quia primam Neomeniam praecedunt. Inde ad xx. Martii, dies xiii. qui πρὸ τῶν φωστήρων appellantur, eo quod primam ac citimam omnium decimam quartam proxime antecedunt, quae est xxi. Martii. Luminarium autem oppositio fieri ab illis putabatur in termino Paschali. Itaque citra am-

N O T A E

P 489

V 395

I N

C H R O N I C O N P A S C H A L E .

Pag. ed. Bonn. 32. 4. Ομοῦ] Occurrit haec vox crebrius in hoc Chronico, pro collectione temporum exactorum, quam ἀριθμησιν χρόνων καὶ ὁμάδα, seu *summam*, vocant Graeci computatores, ut Eusebius in Chronico, et ex eo Georgius Syncellus, qua ea temporum designantur intervalla in quibus quicquid per annos expansos, qui iisdem Graecis ἀπλᾶ ἔτη dicuntur, supra digestum est, unico numero colligitur, ut pluribus observant Josephus Scaliger lib. vii. de Emendat. temp. statim initio, et in Animadversionibus ad eundem Eusebium pag. 10. 2. edit. quam hic sequimur, Petavius in Auctario librorum de Doctrina temporum libro viii. cap. i. et alii. Observandum tamen Holstenium hanc ὁμάδα, seu vocem ὁμοῦ, adscribere duntaxat annis vel aetatum, vel imperii aut regni cuiusvis, cum iis qui annos mundi conditi designant, vocem κόσμου, pro ὁμοῦ adscribat, non quod Codex quem vidit ita praeferat, sed, ni fallor, ex ingenio, uti mox, ubi de filiis Noe agitur. Minor enim numerus horum natalem, alter mortis tempus a mundo condito indicat: nihil tamen mutandum duximus ab editione, satis esse de hisce monuisse lectorem arbitrati.

Pag. 35. 11. Περὶ τῆς προφητείας Ενωχ] Libro scilicet apocrypho, cujus prae caeteris meminit Georgius Syncellus in Chron. ubi de Angelis ἐγγηγόροις, et de quo Salianus anno dcccclxxxvii. n. xiv. et alii, quos is laudat.

Pag. 36. 10. Μαθουσαλά] Vide Petavium lib. ix. de Doctr. temp. cap. viii.

Pag. 36. 18. Καὶ ,βσξβ'.] lxx. Seniorum epocham xx. annis ampliore epocha Africani, Nicephori Patr. Constantinopolitani, Honorii Augustod. et aliorum hic observat Scaliger

lib. v. de emendat. temp. quem consule, ut et Petavium lib. ix. de Doctr. temp. cap. x. et xl. ubi multa de diluvii epocha; de qua sic Joannes Antiochenus, ἔτη ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλισμοῦ, βφνβ. nisi mendum sit in Cod. Reg.

Pag. 38. 4. Οὓς ἀνόμασεν] Filios illos Dei, qui filias hominum adamasse dicuntur Genes. vi. corporeos esse persuasum habuisse plerosque, ut inter caeteros Augustinum, observant pariter idem Petavius ad Epiphanium Haer. lxxiv. n. xxi. Salianus n. l. xlii. et alii.

Pag. 38. 21. Συναφθέντες] Vide Cotelerium ad lib. v. Recogn. cap. xxix. et Stephanum *Le Moine* to. ii. Varior. Sacror. pag. 650. et seqq.

Pag. 39. 9. Ἀλωρος, καὶ μετ' αὐτὸν Ἀλαπρος] Georgius Syncellus pag. 18. Ἀλαπρος habet. Vide Salianum in scholiis ad an. mκλπ.

Pag. 39. 14. Βήρωσος] Ea verba desumpta sunt ex Josephi lib. i. contra Apionem pag. 1043. quae hic restituimus, non vero ex lib. i. Antiq.

Pag. 39. 19. Καὶ τί με δεῖ] Haec absunt a Cod. Holstenii usque ad voces, καὶ τὸν Σήθ.

Pag. 40. 15. Κλημῖω] Leg. Κλήμεντι, uti restituimus, vel εἰς τὰ Κληρέντια, ut infra. Locus extat in Recognit. lib. iv. n. xii. xiii. et in Clementin. Homil. viii. n. xxvii. Hic vero Ruffini versionem fere sumus secuti.

P 490 *Ibid.* Ἐνί τινι] Ita emendavimus ex laudata Homilia, cum ἔν τινι editum esset.

Pag. 40. 16. Μετὰ τῶν ἐξ αὐτοῦ] Clementina viii. Μετὰ εἰς ἐξ αὐτοῦ τριῶν, σὺν ταῖς αὐτῶν γυναῖξιν. Proinde hic legendum, σὺν ταῖς γυναῖξιν αὐτῶν. Ita rursus lib. i. Recogn. n. xxix.

Ibid. Νῶς σὺν τοῖς ἐξ αὐτοῦ] Haec delet Holstenius.

Pag. 41. 6. Ἐν τάξει κατάρας] Notanda haec locutio, ἐν τάξει, qua rursus Auctor utitur infra.

Pag. 42. 9. Αἱ δὲ τῶν, etc.] Ex Epiphanio Haer. i. n. iv. ex quo caeteri qui de haeresibus scripserunt. Vide Scaligerum ad Graeca Eusebii pag. 411. Caeterum haec omnia Epiphanii delet Codex Holstenii, ut addititia, usque ad vocem ἐγένετο.

V 396 Pag. 42. 17. Ἐκ τῶν προκειμένων, etc.] Post hanc periochen, sequitur alia in Cod. Holstenii. Αἱ τῶν αἰρέσεων, usque ad vocem, ἀπέθανεν. deinde, εἰς τὸν Νῶς, etc. Et post vocem ἐκταλούμενα, alia hoc initio, τὰ δὲ μετὰ τὸν κατακλισμὸν, etc. Atque ita sic edidimus, cum haec praepostero omnino ordine essent descripta.

Pag. 43. 5. Καϊνὰν] Hunc Cainan contra fidem Hebraïci Codicis tam Judaeorum quam Samaritanorum inter Arphaxad

et Sela insertum a lxx. Senioribus observatum ab Eusebio, et Scaligero in Prolegomenis ad eundem, qui inde expungendos cxxx. annos, quos iidem Seniores illi adscribunt, continent, ut recta ab Adamo ad Christum v. mccc.lxx. annorum constet epocha. Hos adeat qui haec accuratius expendere volet.

Pag. 44. 16. Ἐπεὶ οὖν] Haec et sequentia usque ad pag. 110. et voces, *ἐβασίλευσαν Αἰγύπτιοι οἱ λοιποὶ*, desunt in Codice Holstenii: proinde quae subinde in hoc Chronico interseruntur, sunt Continuatoris.

Pag. 44. 20. Εἰς τὸν Ἀγκυρωτὸν αὐτοῦ] n. cxiv. et cxv. et Haer. lxxvi. n. lxxxiii.

Pag. 45. 5. Πέμπτη] Haec Eriphauii ex Prologo ad Panarium paullo diversa sunt in edit. Petaviana: ac primum, pro *πέμπτη γενεὰ*, legitur, *πέμπτη τολύων γενεᾶ*.

Ibid. Τουτέστιν] Haec sunt Chronici Scriptoris.

Pag. 45. 8. Γεγόνασιν] Edit. *ἐγεγόνασιν*.

Pag. 45. 10. Λουβάρ] Petavius ad Eriphan. pag. 5.

Pag. 45. 11. Ἀραράτ] *Ibid.* Petavius, ubi de hoc monte.

Ibid. Σεναάρ] Idem Petavius, et Salianus an. mccc.cix. n. xvii.

Ibid. Ἐπελέξαντο] Quae sequuntur absunt ab edito: *ἐκεῖσε πρῶτον κατοίκησις γίνεται μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τῶν ἀνθρώπων· καὶ κεῖ φυτεύσας ἀμπελῶνα Νῶε ὁ Προφήτης, οἰκήτωρ τόπου γίνεται*, quae etiam, cum Chronici Continuatoris videantur, parenthesis claudenda.

Pag. 45. 16. Συνευάσαντες] Ita Rader. *συνδοιάσαντες*, emendavimus (de qua voce vide Gloss. med. Graecit.) ex Codice Vaticano, in quo legitur *συνδυάσαντες*: sed in hoc Cod. v. passim pro *οι* poni observare est.

Ibid. Ποιησάμενοι] Edit. *λαμβάνόμενοι*.

Pag. 45. 17. Οἰκοδομήσαι] Sequuntur in edito, *ἀπὸ δὲ τοῦ κλίματος τοῦ πρὸς Εὐρώπην εἰς Ἀσίαν περικτότος, ἐπωνομάσθησαν πάντες κατὰ τὴν χρόνου ἐπίκλησιν Σκύθαι. Deinde, κτίζουσι δὲ, etc.*

Pag. 45. 19. Ἀνομίας] Edit. *ἀνοίας*.

Ibid. Ἀπὸ μιᾶς] Vide Petavium ad hunc locum pag. 6.

Ibid. Γνώμας] Edit. *γλώσσας*. Vide eundem Petavium.

Pag. 45. 21. Εὐρεθέντων] *εὐρεθέντα*.

Pag. 46. 3. Δέον δὲ μνημονεῦσαι] De hac terrarum et orbis partium inter filios Noe divisione agunt passim Annales sacri, qui in plerisque invicem minime consentiunt. Aliter enim iis eorumque posteris populos ac regiones attribuunt Josephus lib. 1. Antiq. Judaic. cap. viii. Africanus, seu quivis alius apud Georg. Syncell. pag. 45. ex quo descripsit Scaliger quae Eusebii Graecis inseruit, Auctor Chronici de Divisioni-

bus gentium, quod Hippolyto adscribendum duximus, Hieronymus in Traditionibus Hebraïcis, Arnobius in Psal. civ. Farrago Alexandrina Scaligeriana, quam Chronici Alexandrini
 V 897 nomine cum Cujacio donamus, Epiphanius in Ancorato n. cxv. et Haeresi lxxvi. n. xliii. Cedrenus pag. 12. et Chronica MSS. Georgii Hamartoli et Symeonis Logothetae: quibus addenda Ecloge Historiarum MS. hoc titulo, *Εκλογή Ιστοριῶν ἀπὸ τῆς Μωσέως βίβλου καὶ τῶν ἔξω Ιστοριογραφησάντων ἐπισήμων ἀνδρῶν, καὶ τῆς θείας γραφῆς, τόμος διερχομένη μέχρι τῆς Αναστασίου βασιλείας.* At in Cod. Reg. II. MCDXXXI. desinit duntaxat in tempora Abraami. Neque porro dubium est quin ex iis quidam ab aliquo primaevo fonte sua hauserint, ut Auctor Chronici Paschalis, qui ex Epiphanio quae hoc loco inseruit se descripsisse testatur, nonnullis, ut idem profitetur, ex aliis Scriptoribus subinde mutuatis, ex Hippolyto forte et Chronico isto Alexandrino, quibus in multis concinit, ita ut hosce vidisse Scriptores pro certo haberi debeat. In iis autem scrupulosius exponendis immorari debere haud censuimus, tum quod res pridem acta vel tentata ab Annalium Ecclesiasticorum Conditoribus, Torniello in primis, Saliano et aliis Chronologis, sacraeque Scripturae recentioribus Interpretibus, et quod Goarus ad Syncellum divisionem hanc, quam habet Chronicon Paschale, cum ea quae apud eundem Syncellum legitur contulerit: praesertim etiam quod, ut ait Augustinus lib. xvi. de Civitate Dei cap. xi. illarum gentium, quarum apud hosce Scriptores mentio fit, vocabula, si quaedam hodie maneat, ut appareat unde fuerint derivata, complura alia
 P 491 temporis vetustate sic mutata sint, ut vix homines doctissimi antiquissimas historias perscrutantes, nec omnium, sed aliquarum ex istis origines gentium potuerint reperire. Quapropter variantes quasdam, ubi occurrent, lectiones duntaxat indicabimus, ut et Scriptores a quibus istius partitionis loci sunt illustrati, ut ex iis lucem lector queat haurire. Omnes enim persequi, et notis onerare, res operosa nimium foret, ac fortasse supervacanea, cum tota fere in conjecturis et divinationibus consistat.

Pag. 46. 6. Ἐως Γαδαρινῶν] Ecloge MS. ἀπὸ Μηδείας ἕως Γαδείρων.

Pag. 46. 10. Γάμερ ἔξ οὗ Κελταῖοι] Auctor Ecloges, ἀπὸ μὲν τοῦ Γάμερ, Γαμαρεῖς, οἱ νῦν Γαλάται. Ita Gomer Hippolyto et Eusebio, qui Syncello et aliis Gomer. Κελταῖοι autem iidem qui Κέλται, Galli. Vide Salianum an. MCCCCLXXI. et Zonarae Annales lib. I. n. v. Porro filiis Gomer diversas omnino gentes tribuit idem Hippolytus.

Pag. 46. 11. Μαγῶν] Bochartus in Phalec, seu Geographia sacra, lib. III. cap. XII.

Pag. 46. 14. Μαδάϊ] Auctor Eclog. ἀπὸ Μάδω, Μηδοί· ἐκ δὲ Ἰῶνος, Ἴωνες, καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες. Vide Sali-
num anno laudato n. κxiv.

Pag. 46. 15. Ἰωνά] Syncell. Ἰωνάν. Idem Sali-
nus n. κxv.

Ibid. Τυράννιοι] Hippolyt. *Hiberi qui et Tyrreni.*

Pag. 46. 16. Ελισσα] Idem Sali-
nus n. κxvi. in Schol.

Pag. 46. 17. Μακουακοί] Macua urbem Aethiopiae habet
Plinius.

Ibid. Θόβελ] Ecloge MS. ἐκ δὲ τοῦ Θόβελ, Θοβηλοί, οἱ νῦν
Ἰβηρες· ἀπὸ δὲ Μελχῶ, Μελχηνοί, διὸ καὶ Μάζακα ἢ παρ' αὐτοῖς
μητρόπολις· ἀπὸ δὲ Θήρα Θράκες, ἀπὸ δὲ Θάρδου Θάρσεις, οἱ
νῦν Κίλικες, ἀφ' οὗ καὶ Τάρσος καὶ ἡ παρὰ Κίλιξι ἀξιολογοτάτη
γενομένη τῆς δὲ τῆς δηλωθείσης διανεμήσεως. Vide Sali-
num n. κxvi.

Pag. 46. 18. Μόσοχ] Idem Sali-
nus n. κxvii. et in Scho-
liis, ubi ille Getulos absurde in Chronico a Mosoch-
o ortos ait, cum Africa, inquit, filiis Japheti tributa sit.

Pag. 46. 19. Θηράς] Idem Sali-
nus n. κxx. Post Theras, qui
octavus filius Japhet fuit, sequitur apud Syncellum, Χετταλεῖμ,
ἐξ οὗ Μακεδόνες. Post quem haec scribuntur: οἱ υἱοὶ Γάμερ τοῦ
υἱοῦ Ἰαφέθ. Ασχανάς, Ριχάθ, et Θόργαμα. Deinde, οἱ υἱοὶ
Ἰωνάν, Ελισσα, Θαρσεῖς, Κίτιοι, et Ρόδιοι, seu ut praefert
Chronicon MS. Symeonis Logothetae, Κίτιος et Ρούδιος, a
quibus ortas alias ac diversas gentes scribit idem Africanus,
et ex eo alii. Proinde in hisce nominibus appellativis non
omnino invicem conveniunt.

Pag. 47. 1. Μάξιες] De quibus Ammianus.

Pag. 47. 2. Ταράμαντες] Sic etiam Cod. Vatic. Forte V 898
Ταράμαντες, inquit Raderus: Sauromatas ex Eusebio mavult
Sali-
nus.

Pag. 47. 3. Θορμαγάρ] Cod. Vatic. Θόργαμα. Θορμαγὰς,
aliis. Idem Sali-
nus n. κxxii. in Schol.

Ibid. Βοράδες] Vide Bochartum in Phalec lib. iii. cap.
xi. initio.

Pag. 47. 8. Σαιτώων] Saitas Susianae populos memorat
Plinius. Sed aliter hanc periochen effert Hippolytus MS. Sunt
autem ex ipsis etiam gentes quae sunt in Etiada (Ellada) praeter eos
qui postmodum advenerunt ibi, Reges qui habitaverunt civitatem, quae
apud Graecos honoratur, Athenas, et Thebeorum, quoniam Sidoniorum
sunt inhabitatores, et quicumque sunt alii similiter posthaec apud
Halladam transmigraverunt, etc.

Pag. 47. 13. Εἰσὶν δὲ τὰ τοῦ Ἰαφέθ] Vide Anonym. Ra-
vennat. lib. iv. sect. i.

Pag. 47. 15. Οὔεννοι] Ita Syncellus, ubi Οὔεννους ad

marginem reposuit Goarus: Ούενοσι, Logothetae, Ούενοι, Cedreno.

Pag. 47. 15. Δαυνεῖς] Ita Syncell. et Cedren. Δανεῖς, Logotheta.

Ibid. Κορζηνοὶ] Corzini, in Chron. Alexandr.

Pag. 47. 16. Ἰππικοὶ] Cod. Vatic. Ἰππηκοί. Οππικοί, Syncello et in Chron. Alexandr. Vide Stephanum in Οπικοί.

Ibid. Χάλυκες] Χάλυβες, Syncellus et Logotheta.

Pag. 47. 17. Ταύριοι] Qui Eriphanio, Syncello, et Logothetae Ταῦροι.

Ibid. Βάσαντες] Ita Syncell. et Cedren. Basantii, in Chron. Alexandr. Eriphan. Βενεαγηνοί.

Pag. 47. 18. Γαγηνοὶ] Syncell. Logoth. Cedren. Γαργηνοί, vel Γαργανοί.

Pag. 47. 19. Αμαξωνεῖς] Αμαζωνεῖς in Cod. Vatic. Αμάζονες, Eriphan.

Ibid. Δηγηστανοὶ] Chron. Alexandr. Ligistini. Eriphan. Λιβυστικοί.

Ibid. Δηνναγηνοὶ] Δενναγηνοί, Cod. Vatican. Δενναγινοί, Syncellus, Logoth. Dennaci. Chron. Alexandrinum.

Ibid. Ακύτινοι] Eriphan. Syncell. Cedr. Ακουϊτανοί.

Ibid. Μαριανδηνοὶ] Eriphan. Μαριανδουνοί.

Pag. 47. 20. Κυρτιανοὶ] Eriphan. Καρτανοί. Syncell. Logotheta et Cedren. Κυρτανοί. Chron. Alexandr. Cyrtanii.

Pag. 48. 2. Ἰστροὶ] Ἰστριοί, Syncello et aliis.

Ibid. Δυσιτάνιοι] Eriphan. Δυσιτανοί, Cod. Vatic. Δυσιτάνιοι.

Ibid. Εῤῥεοί] Ita Symeon Logotheta: Eriphan. Αῤῥεοί. At Cedrenus hoc loco habet, Οὐακκαῖοι, Vaccæi.

P 492 Ibid. Βερταννοὶ] Eriphan. Βριταννικοί.

Ibid. Κῶλοι] Ita Logotheta, et Chron. Alexandrinum: Κολλοί, Syncellus et Cedrenus. Κολκοί, legendum censent Raderus et Goarus.

Pag. 48. 3. Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι, etc.] Haec ita effert Syncellus: οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν εἰδόντες γράμματα. Hippolytus, Qui autem eorum sunt literati.

Pag. 48. 4. Ἰβηρες] Cod. Vatic. Ἰβιρες.

Ibid. Ταβαρηνοὶ] Tabarini, Chron. Alexandrinum: Τεβαρηνοί, Eriphanus: Ταβιεννοί, Cedr.

Pag. 48. 5. Σπόθεις] Σπόθαι, Syncell. Logoth. Cedr.

Ibid. Βασταρινοὶ] Bastarnae, qui in Chronico Alexandrino Bastarni dicuntur.

Pag. 48. 8. Ποταμίδος] Ταναῖδος, hoc loco habet Syncellus. Hippolytus: Sunt autem fines eorum ad Borram usque Gadiran, a Potameda fluvio usque Mastusadilion. In Ecloge MS. Λιβύη ἢ ἀπὸ Ποτάμειος παρεκτείνουσα μέχρις ἄκρας Σύρτειος. Sic porro Re-

giones Iaphet recenset idem Auctor Ecloges: *Μηδία, Ἀλβανία, Ἀμαζόνις, Ἀρμενία τε μικρὰ καὶ μεγάλῃ, Καππαδοκία, Παφλαγονία, Γαλατία, Κολχίς, Βοσπόρη, Μαιῶτις, Δερβίς, Σαρματίς, Ταυριανίς, Βασταρνίς, Σκυθία, Θράκη, Μακεδονία, Δαλματία, Μολοσσίς, Θεσσαλία, Λοκρίς, Βοιωτία, Αἰτωλία, Ἀττική, Ἀχαΐα, Πελλήνη, ἢ καλουμένη Πελοπόννησος, Ἀρκαδία, Ἡπειρῶτις, Ἰλλυρίς, Λυχνίτις, Ἀδριακὴ, ἀφ' ἧς τὸ πέλαγος τὸ Ἀδριακόν.* Sic etiam Georgius Monachus in Chron. MS.

Pag. 48. 9. Μαστουσία] Ita Syncell. Logoth. Cedren. Vide Ortel. in *Matusium*.

Ibid. Καθ' Ἡλιον] Sic legunt Syncellus, Logoth. et Chron. Alexandrinum. Ex quibus emendandus Cedrenus, apud quem perperam legitur, *κατὰ Ἴλιον*, tametsi ita videatur legisse Hippolytus, *Mastusadilion*, pro *Mastusa ad Ilion*.

Pag. 48. 10. Ἀδριάβη] Emendavimus *Ἀδριακὴν*, ut habent Cod. Vatic. Hippolytus, Syncellus, Auctor Ecloges, et V 399 Logoth. *Adria*, Chron. Alexand.

Pag. 48. 11. Ἀδριατικόν] Cod. Vatic. *Ἀδριακόν*.

Pag. 48. 12. Θουσκηνή] Ita Logotheta: Syncell. *Θουσκηνή, Thuscia*.

Pag. 48. 13. Κολχίς] Cod. Vatic. *Κολχολί*.

Pag. 48. 14. Σπανογαλλία] *Celtiberia*. Anonymus Ravenas seu Langobardus in Geographia nuper edita, *Spanovascopiae* non semel meminit.

Ibid. Βοσπορινοί, Μαιῶτις] Haec nomina depravata leguntur apud Hippolytum: *Bosphorma, Mediaerris*.

Pag. 48. 15. Ταυριαννίς] Hippol. *Tauriana*

Pag. 48. 17. Καὶ Βοιωτίς] Desunt in Cod. Vatic.

Pag. 48. 18. Ἀκαρνία] Ita Hippolytus, Syncellus et Logotheta: sed leg. *Ἀκαρνανία*, ut est apud Cedrenum.

Pag. 49. 1. Κύφηρα] *Κύθηρα*, Auctor Ecloges: *Κύθειρα* Hippolytus, Syncellus, Logotheta, et Cedrenus legunt.

Pag. 49. 2. Κόρουρα] *Κέρκυρα* legit Auctor Ecloges: *Κόρκυρα* Hippolytus et Chronicon Alexandrinum. Hanc alii omittunt.

Pag. 49. 6. Χὰμ δέ, etc.] Haec perioche abest ab Eriphanio, qui rursum incipit ab his vocibus, *υἱὸν Χὰμ, etc.* ubi tamen quaedam alia Scriptor Chronici intermiscet. *Ecloge MS. ἕως Γαδείρων τὰ πρὸς νότον.*

Pag. 49. 9. Φυλαὶ λα'] xxxii. habent Eusebius et Eriphanus.

Pag. 49. 10. Ἐξ οὗ Αἰθίοπες] Zonaras: *ἐκ μὲν Χοῦς Κουσαῖοι· Αἰθίοπες οὗτοί εἰσι.*

Pag. 49. 11. Οὗτος ὁ Μισραῖμ] De quo Cotelerius ad lib. iv. *Recognit. cap. xxvii.* Zonarae *Μισραῖμ* dicitur.

marginem reposuit Goarus: Ούενοσι, Logothetae, Ούενοι, Cedreno.

Pag. 47. 15. Δαυνεῖς] Ita Syncell. et Cedren. Δαυαῖς, Logotheta.

Ibid. Κορζηνοὶ] Corsini, in Chron. Alexandr.

Pag. 47. 16. Ἰππικοὶ] Cod. Vatic. Ἰππηκοί. Οππικοί, Syncello et in Chron. Alexandr. Vide Stephanum in Οπικοί.

Ibid. Χάλυκες] Χάλυβες, Syncellus et Logotheta.

Pag. 47. 17. Ταύριοι] Qui Eriphanio, Syncello, et Logothetae Ταῦροι.

Ibid. Βάσαντες] Ita Syncell. et Cedren. *Basantii*, in Chron. Alexandr. Eriphan. Βενεαγηνοί.

Pag. 47. 18. Γαγηνοὶ] Syncell. Logoth. Cedren. Γαργηνοί, vel Γαργανοί.

Pag. 47. 19. Αμαξωνεῖς] Αμαζωνεῖς in Cod. Vatic. Αμάζονες, Eriphan.

Ibid. Ληγηστανοὶ] Chron. Alexandr. *Ligistini*. Eriphan. Λιβυστικοί.

Ibid. Δηνναγηνοὶ] Δενναγηνοί, Cod. Vatican. Δενναγινοί, Syncellus, Logoth. *Deniaci*. Chron. Alexandrinum.

Ibid. Ακύτινοι] Eriphan. Syncell. Cedr. Ακουϊτανοί.

Ibid. Μαριανδηνοὶ] Eriphan. Μαριανδυνοί.

Pag. 47. 20. Κυρτιανοὶ] Eriphan. Καρτανοί. Syncell. Logotheta et Cedren. Κυρτανοί. Chron. Alexandr. *Cyrtanii*.

Pag. 48. 2. Ἰστροὶ] Ἰστριοί, Syncello et aliis.

Ibid. Δυσιτάνιοι] Eriphan. Δυσιτανοί, Cod. Vatic. Δυσιτάνιοι.

Ibid. Ερρῆοι] Ita Symeon Logotheta: Eriphan. Αρρῆοι. At Cedrenus hoc loco habet, Ούακκαῖοι, *Vaccæi*.

P 492 Ibid. Βερτιανοὶ] Eriphan. Βριταννικοί.

Ibid. Κῶλοι] Ita Logotheta, et Chron. Alexandrinum: Κολλοί, Syncellus et Cedrenus. Κολκοί, legendum censent Raderus et Goarus.

Pag. 48. 3. Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι, etc.] Haec ita effert Syncellus: οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν εἰδόντες γράμματα. Hippolytus, Qui autem eorum sunt literati.

Pag. 48. 4. Ἰβηρες] Cod. Vatic. Ἰβιρες.

Ibid. Ταβαρηνοὶ] *Tabarini*, Chron. Alexandrinum: Τεβαρηνοί, Eriphanus: Ταβιεννοί, Cedr.

Pag. 48. 5. Σκύθεις] Σκύθαι, Syncell. Logoth. Cedr.

Ibid. Βασταρινοὶ] *Bastarnae*, qui in Chronico Alexandrino *Bastarni* dicuntur.

Pag. 48. 8. Ποταμίδος] Ταναΐδος, hoc loco habet Syncellus. Hippolytus: Sunt autem fines eorum ad Borram usque Gadiran, a Potameda fluvio usque Mastusadilion. In Ecloge MS. Λιβύη ἢ ἀπὸ Ποτάμειος παρεκτείνουσα μέχρις ἄκρας Σύρτειος. Sic porro Re-

giones Iaphet recenset idem Auctor Ecloges: *Μηδία, Ἀλβανία, Ἀμαζόνις, Ἀρμενία τε μικρὰ καὶ μεγάλη, Καππαδοκία, Παφλαγονία, Γαλατία, Κολχίς, Βοσπόρη, Μαιῶτις, Δερβίς, Σαρματίς, Ταυριανίς, Βασταρνίς, Σκυθία, Θράκη, Μακεδονία, Δαλματία, Μολοσσίς, Θεσσαλία, Λοκρίς, Βοιωτία, Αἰτωλία, Ἀττική, Ἀχαΐα, Πελλήνη, ἢ καλουμένη Πελοπόννησος, Ἀρκαδία, Ἡπειρώτις, Ἰλλυρίς, Λυχνίτις, Ἀδριακή, ἀφ' ἧς τὸ πέλαγος τὸ Ἀδριακόν.* Sic etiam Georgius Monachus in Chron. MS.

Pag. 48. 9. Μαστουσία] Ita Syncell. Logoth. Cedren. Vide Ortel. in *Matusium*.

Ibid. Καθ' Ἡλιον] Sic legunt Syncellus, Logoth. et Chron. Alexandrinum. Ex quibus emendandus Cedrenus, apud quem perperam legitur, *κατὰ Ἴλιον*, tametsi ita videatur legisse Hippolytus, *Mastusadilion*, pro *Mastusa ad Ilion*.

Pag. 48. 10. Ἀδριάβη] Emendavimus *Ἀδριακή*, ut habent Cod. Vatic. Hippolytus, Syncellus, Auctor Ecloges, et V 399 Logoth. *Adria*, Chron. Alexand.

Pag. 48. 11. Ἀδριατικόν] Cod. Vatic. *Ἀδριακόν*.

Pag. 48. 12. Θουσκηνή] Ita Logotheta: Syncell. *Θουσκηνή, Thuscia*.

Pag. 48. 13. Κολχίς] Cod. Vatic. *Κολχοί*.

Pag. 48. 14. Σπανογαλλία] *Celtiberia*. Anonymus Ravenas seu Langobardus in Geographia nuper edita, *Spanovasconiae* non semel meminit.

Ibid. Βοσπορινοί, Μαιῶτις] Haec nomina depravata leguntur apud Hippolytum: *Bosphorma, Mediaerris*.

Pag. 48. 15. Ταυριαννίς] Hippol. *Tauriana*

Pag. 48. 17. Καὶ Βοιωτίς] Desunt in Cod. Vatic.

Pag. 48. 18. Ἀκαρνία] Ita Hippolytus, Syncellus et Logotheta: sed leg. *Ἀκαρνανία*, ut est apud Cedrenum.

Pag. 49. 1. Κύφηρα] *Κύθηρα*, Auctor Ecloges: *Κύθειρα* Hippolytus, Syncellus, Logotheta, et Cedrenus legunt.

Pag. 49. 2. Κόρουρα] *Κέρκυρα* legit Auctor Ecloges: *Κόρκυρα* Hippolytus et Chronicon Alexandrinum. Hanc alii omittunt.

Pag. 49. 6. Χὰμ δὲ, etc.] Haec perioche abest ab Eriphanio, qui rursum incipit ab his vocibus, *υἱοὶ Χὰμ, etc.* ubi tamen quaedam alia Scriptor Chronici intermiscet. Ecloge MS. *ἕως Γαδελῶν τὰ πρὸς νότον*.

Pag. 49. 9. Φυλαὶ λα'] xxxii. habent Eusebius et Eriphanus.

Pag. 49. 10. Ἐξ οὗ Αἰθίοπες] Zonaras: *ἐκ μὲν Χοῦς Κουσαῖοι· Αἰθίοπες οὗτοί εἰσι*.

Pag. 49. 11. Οὗτος ὁ Μεσραΐμ] De quo Cotelerius ad lib. iv. Recognit. cap. xxvii. Zonarae *Μεσρεῖν* dicitur.

Pag. 49. 16. Διακονίας] Cod. Vatic. ἐγένετο κακῆς διακονίας. Videtur legendum διαβολίας, vel διχονολίας.

Pag. 49. 17. Οὐ καὶ Ζωροάστρη] De quo consulendi Petrus Daniel Huetius V. C. in praeparat. Evangel. Propos. iv. cap. v. Cotelerius loco laudato, et Croius ad Origen. p. 30. ut alios praeteream.

Ibid. Τοῦτον ἠνέξατο] Lib. iv. Recogn. S. Clement. n. xiii. initio.

Pag. 49. 21. Ἐξ οὗ Ἀφροί, etc.] Hactenus in tribus aliis filiis Cham Africano et caeteris consensit Chronicon: in Chanaam vero dissentit, a quo Chananaeos ii deducunt, quibusque Symeon Logotheta in Chron. MS. aptat locum Procopii lib. ii. Vandalic. cap. x. ubi de Maurusiorum gente agit.

Pag. 50. 3. Σάβα] Alii Σαβάρ, ἐξ οὗ Σαβάρ, vel Σάβα. Sabadii, apud Euseb. ubi haec addit: *ab ista terra Regina venit audire sapientiam Salomonis.* Unde pro *Ἰταβηνοί*, legendum forte hoc Chronici loco *Σαβατηνοί*: nisi quis malit *Σαβίνοι*, quos caeteri *Sabatha* adscribunt, ut *Ichtyophagos Rhegma*. Qui vero ex *Sabacata* populi prodierint, ii silent. Vide Salianum anno laudato n. lii.

Pag. 50. 9. Μαρμαρίδες] Alii *Μαρμαρίται*.

Pag. 50. 10. Δαδάν] Alii *Ἰουδαδάν*, ἐξ οὗ *Φολνικες*.

Pag. 50. 11. Καὶ Νεβρωδ] Nescio cur is filiis Rhegma accenseatur apud Syncellum, Cedrenum, hicque in Chronico, cum statim ex Genesi filius Chus dicatur, quomodo recte habetur apud Symeonem Logothetam, et in Chronico Alexandrino, ubi duo duntaxat filii Rhegma dicuntur Saba et Judadad.

Pag. 50. 17. Ἐἰς τὰ Κλημέντια] Hic porro colligit eruditus Cotelerius ex istis ab Auctore ex Clementinis, tum etiam ex aliis a Damasceno et Maximo laudatis, hosce libros fuisse interpolatos.

Pag. 50. 18. Φησὶ γὰρ Πέτρος] Lib. i. Recognit. Clem. n. xxx. et lib. iv. n. xxix.

Pag. 50. 20. Ἐἰς Νίνον] Ita rursus infra, pro *Νινεύι*. Euseb. *Ninus condidit civitatem Ninum in regione Assyriorum, quam Hebraei vocant Niniven.* Apud Josephum, Assur, a quo Assyrii, condidisse urbem *Νίνον* dicitur.

Pag. 50. 21. Πρὸς τὸ] Censet idem Cotelerius has voces positas pro *πρὸς τοῦτο*, quae locutionis ratio crebrius occurrit apud Graecos recentiores, ita ut *ex eo*, de nomine Babylonis regionis, urbi Babylonis nomen is imposuerit.

Pag. 51. 1. Σέβειν τὸ πῦρ] De igne Zoroastreo, passim Scriptores, quorum locos collegere alii, atque in primis Brissonius de Regno Persar. et idem Cotelerius ad Recogn. Clement. pag. 376.

Pag. 51. 6. *Ἐξ οὗ Ἀυδοί*] Gentes et nationes ex filiis Mesraim ortae desunt apud Syncellum, Logothetam et Cedrenum, apud quos apponitur nota defectus: sed habentur tum in hoc Chronico, tum in Alexandrino, et apud Hippolytum.

Pag. 51. 7. *Ἀνεμετιεῖμ*] Hippolyt. *Ἐνεμιν*: Syncell. et Logoth. *Νεμετιεῖμ*. Cedren. *Νεμεστιεῖμ*. In his vero Mesraim recensendis filiis peccat non semel Auctor Chronici Alexandrini. Vide Salian. an. laudato n. LXXI.

Pag. 51. 9. *Φρύγες*] Cod. Vatic. *Φρύγαις*.

Pag. 51. 10. *Κρίταις*] Epiphani. *Κρηῆτες*.

Pag. 51. 11. *Χασλωνιεῖμ*] Salian. anno laudato n. LXXII.

Pag. 51. 13. *Χαφθοριεῖμ*] Syncell. et Cedren. *Χαφθονιεῖμ*. Logotheta *Χαφθιριεῖμ*.

Ibid. *Κήλικες*] Leg. *Κίλικες*. Cilicii, in Chronico Alexandrino.

Pag. 51. 17. *Χετταῖον*] Supplendi Syncellus et Cedrenus ex Chronico Paschali, *ἔξ οὗ Δάρδανοι*. Sed perperam uterque habet *Χετταῖον* in reliquis filiis Chanaan, quoad gentes, cum eodem Chronico ii non consentiunt.

Pag. 52. 1. *Ἀρουκαῖον*] Ita caeteri: Hippolytus *Ἀρακεῖον*: solus Cedrenus *Ἀρουκον*, ut infra, *Ἀραδον* pro *Ἀράδιον* habet: quo loco Symeon Logotheta perperam legit, *Ἀράβιος*, *ἔξ οὗ Ἀράβιοι*. Vide Salian. anno laudato n. LXXK.

Pag. 52. 2. *Ἀσενναῖον*] Idem Salian. n. LXXIX.

Pag. 52. 8. *Ῥωμαῖοι, οἱ καὶ Κετταῖοι*] *Κίτιαι*. dicti *ἔξ Κίτιος* filio Iovan. Vide Suidam in *Ἀετῆροι*.

Pag. 52. 5. *Ἀβαθῆ*] Syncellus et alii *Ἀραθαῖς*. Hippolytus *Amathi*.

Pag. 52. 9. *Τὰ μὲν ὄρια τῶν υἱῶν τοῦ Χάμ*] Vide Anonymum Ravennatem lib. III. sect. XII.

Pag. 52. 13. *Καὶ ἕτερα Ἀιθιοπία*] Utramque hanc Aethiopiam sic indicat Georgius Monach. in Chron. MS. *Ἀιθιοπία ἡ βλέπουσα κατὰ Ἰνδοῦς*. *ἕτερα Ἀιθιοπία ὅθεν ἐπιπορεύεται ἡ ποταμός τῶν Ἀιθιοπῶν*. Sed de duplici Aethiopia consulendus Petavius ad Epiphanium pag. 371. praeterea Anonymus Ravennas, qui plures Aethiopias recenset.

Pag. 52. 14. *Καὶ Γήων*] Addit Auctor Ecloges: *Ἐρυθραῖα ἡ βλέπουσα κατὰ ἀνατολᾶς, Θηβαῖς, Λιβύη ἡ παρεκτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαμαρῖς, Σύρις, Λιβύη ἡ ἀπὸ Ποταμῆος, παρεκτείνουσα μέχρις ἄκρας Σύριως, Νουμηδία, Μασσηρῖς, Σύρις, Λιβύη, Μαυριτανία παρεκτείνουσα μέχρις Ἡρακλειωτικῶν στηλῶν κατέναντι Γαδείρων*.

Pag. 52. 15. *Κορυβήνης*] Leg. ut in Ecloge, et apud Logoth. *Κυρίνης*. Atque ita emendavimus.

Pag. 52. 16. [*Νασσαμῶνας, Μάκονς*] Syncellus et Cedrenus

nus, *Μασαμῶνας καὶ Μάικονας*. Symeon Logotheta *Μάικας*. *Μακος*, populos circa Aracosiam memorat Plinius.

Pag. 52. 18. *Γαδείων*] Syncell. et alii, *Γαδείρων*.

Pag. 52. 20. *Λυγονίαν*] *Λυκαουίαν* legunt Auctor Ecloges, Syncellus, et alii.

Pag. 53. 1. *Καμίλιαν*] *Καμηλίαν* Cod. Vatic. *Καββαλίαν* Syncellus: *Καβαλίαν* Cedrenus: *Καμβαλίαν* Logotheta: *Καμαλίαν* Georgius Monachus, Hamartolus, Auctor Ecloges, et Logotheta.

Pag. 53. 2. *Φρυγίαν*] *Τὴν ἀρχαίαν Φρυγίαν, Αἰωλίδα*, Auctor Eclog. et Logoth.

Pag. 53. 3. *Κορσύρα*] *Κόρσουλαν* legunt Syncellus, Auctor Chronici Alexandrini, Logotheta et Cedrenus, qui tres ἐπισήμους insulas hoc loco praemittunt, Sardum, Cretam et Cyprum: reliquas ἐπικρίνουσ, seu ut praefert Logotheta, ἐπικρινοῦ, vel ut Cedrenus, ἐπικρινοῖ, inter quas primum locum obtinet *Corsula*. Infra autem communes fuisse Chamo et Japhetq. dicuntur. Vide praeterea Anonymum Ravennatem lib. 5. sect. xxxii.

... *Ibid.* *Ταυριανίς*] Chron. Alex. *Taurana* Hippol. *Tauriana*. An *Tauriana*, de qua Strabo lib. vi.

Pag. 53. 4. *Κῶς*] *Κίως* Cod. Vatican. Apud Epiphanium haec vox male jungitur sequenti, *Κορκουλακάδουσα*. Chron. Alexandr. *Corsula*, *Lampadusa*.

Pag. 53. 5. *Γαῦσος*] *Γαῦδος* Codex Vaticanus, Syncellus et alii: *Gaulus* Hippolyt. *Gaulus* in Chron. Alexandrino. Vide Ortel. in *Gaulos*.

Ibid. *Γόρσκυα*] *Γορσύνυα* Epiphani. *Κορσύρα* Syncellus *Γορσύνυα* Cod. Vatic. Hippolytus, Logotheta, Cedrenus et Chron. Alexandrinum.

P 494 *Ibid.* *Νίσυρος*] *Νίσουρος* Epiphanius: *Νήσουρος* Syncellus: *Νήσουρος* Cod. MS. Cedreni: *Νίσυρις*, Editus, *Νίσυρα*, Chron. Alexandrinum.

Pag. 53. 6. *Μεγίστη*] Ita Hippolytus et Epiphanius. Lyciae insula Ptolemaea (et Stephano nota.

Ibid. *Κερκίνα*] Epiphani. *Κέρκυρα* Vide Not. ad pag. 33. et

Ibid. *Γαυλορήτη*] *Γαυλορίδης*, Syncellus, Logotheta et Cedrenus: *Γαυλορῆς* Chronicon Alexandrinum. *Γαῦλος* *Ρήδη* Epiphani. distinctis vocibus: Hippolyt. *Cretae*, *Gaulus*. Anonymus Ravennas, *Gaulanetin*, forte pro *Gauloretin*, inter insulas Lampadusae vicinas pariter recenset lib. v. sect. xxxii.

Pag. 53. 7. *Μήνιξ*] *Μήνη* Epiphanius: *Μίνη* Syncellus, Logotheta et Cedrenus: *Μίνια* Chronicon Alexandr. *Μενια* Hippolytus. Victor in Epit. In insula *Meninge*, quae nunc *Girba* dicitur.

Pag. 53. 7. *Ιάσος*] *Θάσος* Syncellus et Logotheta: *Θάσος* Cedrenus: *Jasa* Chron. Alexandr. *Ιάσος* Eriphan.

Ibid. *Σαρδενίς*] Eriphan. *Σαρδάνη*, eadem insula quae nunc *Σαρδανία* dicitur, *Sardinia*.

Pag. 53. 12. *Ποταμὸν*] Sic emendavimus ex Cedreno, cum *ποταμὸς* editum esset: *ποταμὸν δὲ διορτζόντα τὸν Νεῖλον, ὃς καὶ Γεὼν καὶ Χρυσορρόας λέγεται*. Ita etiam Chron. Alexandrinum.

Pag. 53. 17. *Ἐπιφάνιος*] In Ancorato n. cxiv.

Pag. 53. 18. *Ἔως Ἰνδικῆς*] Addit Chron. Reg. καὶ *Πινοκούρων*.

Pag. 53. 19. *Ἡσῖται δὲ ἀντὶ τῆς Πινοκούρου*] Eriphan. ἡ *Πινοκουρούων*: atque sic emendavimus.

Pag. 54. 1. *Φυλαὶ κζ'*] Euseb. Logoth. etc. κζ'.

Pag. 54. 2. *Αἰλάμ*] Euseb. et Cedren. *Αλάμ*: Syncell. Logoth. *Ελάμ*.

Ibid. *Ελαμίται*] Syncell. et Cedren. *Ελυμαῖοι*: Logoth. *Ελαμένοι*.

Pag. 54. 4. *Αρφαξάδ*] *Αρφαξάδ*, Cod. Vatican. Salian. anno laudato n. xcvi.

Pag. 54. 5. *Ἐξ οὗ οἱ Μαζῶνες, etc.*] Alii ἀφ' οὗ *Λυδοί*. Chron. Alexandr. *Ελγασοῖ*.

Pag. 54. 6. *Οἱ Ἐκται*] Cod. Vatic. οἱ *Αἰκται*. Quoad gentes variant omnino Scriptores in filiis Aram et Arphaxad. Eriphanus hic legit *Ενόται*, ubi Petavius monet in Cod. Reg. haberi *ἔνται*. Hippolyt. unde *Ethas*.

Pag. 54. 8. *Καῖνάν*] Salian. anno laudato n. xcvi.

Pag. 54. 10. *Μαδιναῖοι*] Eriphan. *Μαδιθηναῖοι*.

Pag. 54. 12. *Γαρφηνοί*] Cod. Vatic. Eriphan. Syncell. Logoth. Cedren. *Γασφηνοί*. *Gouphini* in Chron. Alexandr.

Pag. 54. 13. *Αλασσηνοί*] Eriphan. *Ελαμασηνοί*.

Pag. 54. 17. *Ἐβερ*] Salian. anno laudato n. xcix.

Pag. 54. 18. *Φαλέγ*] Idem Salianus n. c.

Ibid. *Προπάτορος*] Abest a Cod. Vatic. Sed in margine scriptum est, *προπάντω Ἀβραάμ*.

Pag. 55. 2. *Σαρμαῖθ*] Hippolyt. *Sarmat*, de quo Arabes *primi*.

Pag. 55. 3. *Καμπλιος*] Eriphan. *Καμήλιος*, ἢ forte qui infra *Καρημίλιοι*.

Pag. 55. 4. *Ἀρδιανοί*] Eriphan. *Αρριανοί*. Chron. Alexandr. *Αρριανῖ*. Hippolyt. *Δεττα*, de quo *Mardi*, et *Exsi*; de quo *Αρριανῖ*.

Pag. 55. 8. *Σαβαύ*] Leg. *Σαβῶν*, ut apud caeteros. *Sabal* legit Chron. Alexandr. Hippolytus, *Sabat*, unde *Arabi primi*.

Pag. 55. 9. *Ουείρ*] Cod. Vatic. *Ούφστ*: Syncell. et Cedren. *Ουείρ*: Logoth. *Ουάρ*: Chron. Alexandr. *Ἡσῖ*: Hippolyt. *Ufir*. Vide Salian. an. *κcccxxxi*. n. vi.

V 402 Pag. 55. 10. Οὔτοι πάντες] Ita etiam Syncellus, Cedrenus, et alii periochen hanc efferunt.

Pag. 55. 15. Ασύριοι δεύτεροι] Sic infra, Αραβες πρῶτοι καὶ δεύτεροι, Ἰνδοὶ πρῶτοι, Ἰνδοὶ δεύτεροι, Μαθηναῖοι πρῶτοι καὶ δεύτεροι, etc. Camdenus in Britannia pag. 94. edit. iii. recte observat Romanos eas Provincias semper primas vocasse, quae Romae fuerant proximiores, seu qui Roma discedentibus primae occurrebant, ut Germaniam primam, Belgicam primam, Lugdunensem primam, Aquitaniam primam, Pannoniam primam, quae omnes Romae propiores erant, quam quae secundae nominantur: et has primas ab elegantioribus superiores, secundas inferiores dictas fuisse, vel interiores, ut apud Senatorem in Severo. Εσωτέροις in hoc Chronico non semel opponuntur ἐξώτεροι. Hae vero regiones Primae vel Secundae dictae sunt respectu patriae cujusvis Scriptoris.

Pag. 55. 17. Σκύθαι] Cod. Vatic. Σκύθε.

Pag. 55. 20. Γερμανοὶ] Sic Hippolyt. Epiphani. et Chron. Alexandr. ubi Petavius Καρμανοὶ legendum putat.

Pag. 55. 21. Γαρφηνοὶ] Cod. Vatic. Γασφηνοὶ, de quibus supra.

Pag. 56. 5. Βάκτρον] Leg. Βάκτρον, ut supra: atque sic edidimus. Hippolyt. Bactris. Ecloge MS. εἶσι δὲ αἱ λαχοῦσαι χῶραι κατ' ὄνομα τῷ Σῆμ τῷ πρωτοτόκῳ υἱῷ τοῦ Νῶε, αἱ δὲ, Περσίς, Βαδιανή, Τρκανία, Βαβυλωνία, Κορδύνη, Ασσυρία, Μεσοποταμία, Αραβία ἢ Αρχαία, Ελυμαῖς, Ἰνδική, Αραβία εὐδαίμων, Κοιλὴ Συρία, Κομμαγηνή, καὶ Φοινίκη πᾶσα. Symeon Logoth. pro Βαδιανή, habet Βακτριανή, pro Κορδύνη, Κορδὴνη.

Pag. 56. 8. Κορδουλία] Hippolyt. Corbulia.

P 495 Ibid. Μεσοποταμία] Addit Cod. Vatican. Ελυμαῖς. ζ'. Αραβία ἢ ἀρχαία. ι' Κυλισυρία. ιβ' Φοινίκη, Συρία ἢ ἐξωτέρα.

Pag. 56. 10. Κυλισυρία] Chron. Alexandr. Cylisyrta, pro Coelesyria. Ita infra Συρία κύλη pro κοίλη. Hippolyt. Coelesyria.

Pag. 56. 10. Συρία ἑτέρα] Cod. Vatic. ἡ ἐξωτέρα.

Pag. 56. 15. Εβραῖοι] Addit Cod. Vatican. οἱ καὶ Ἰουδαῖοι. Ita etiam Chron. Alexandr. quod in recensendis lxxii. nationibus Chronico Paschali consentit, tametsi earum nomina paullo aliter interdum describantur ab homine utriusque linguae paene imperito.

Pag. 56. 18. Αλαμοσσυνοὶ] Hippolyt. Alamosenai.

Pag. 56. 21. Χετταῖοι] i. Maccab. Χεττεῖμ, pro tota Graecia sumitur.

Pag. 57. 1. Γεργεσαῖοι] Cod. Vatic. Γεργεσετοί.

Ibid. Ἰεβουσαῖοι] Idem Cod. Ἰεβουσσαῖοι.

Pag. 57. 2. Σαρμάται] Cod. Vatic. Σαμαραῖοι. Chron.

Alexandr. *Samarei*: atque sic videtur legendum, nam n. LIII. Sarmatae occurrunt.

Ibid. Κίλικες] Cod. Vat. Κήλικες. Μοχ, Ιβερεις. Σκύθες.

Pag. 57. 6. Παμφλαγῶνες] *Pamphlagones* habet etiam idem Chron. Alex. Cod. Vatic. Παφλαγῶνες.

Ibid. Οἱ καὶ Ἀχαιοὶ] Cod. Vat. Ἀρχαῖοι.

Pag. 57. 9. Οἱ καὶ Τῖοι] Cod. Vatic. οἱ καὶ Κίτιοι. Chron. Alexandr. *Romaei qui et Citti*. Hippolyt. *Romani qui et Latini*.

Pag. 57. 10. Οἱ καὶ Κελταῖοι] Hippolyt. *qui et Celtae, Aquitani*, etc. Μοχ, pro *Τυράννιοι, Tyrreni*.

Pag. 57. 11. Σπάνοι] Ita passim Scriptores. Galenus lib. II. de Aliment. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν τε καὶ Σπανίαν ὀνομαζομένην.

Pag. 57. 13. Οἱ καὶ Μάκορες] Cod. Vatic. Μάκαρες. Haec desunt in Chron. Alexandr. ut et quae mox sequuntur, οἱ καὶ Σποράδες. Vide Scymnum Chium p. 381.

Pag. 57. 14. Ναυσθοί, etc.] Aliter LXXII. nationes exhibet Chronicon Alexandr. *Taramantii exteriores, qui usque in Aethiopia extendunt*: ubi legendum *Garamantii*, ut paulo ante, *Garamantii exteriores*.

Pag. 57. 16. Ταῦτά ἐστιν] Haec et sequentia habentur etiam in eodem Chronico Alexandrino.

Pag. 58. 4. Τῆς Εἰρήνης] Sic legit Chron. Alexandr. Sed videtur scribendum *Κυρήνης*, ut supra.

Pag. 58. 8. Μαδιωέων] Hippolyt. *Madianensium*.

Ibid. Κηδοκολπιται] Chron. Alexandr. et Hippolyt. *Cinedocolpita*.

Pag. 58. 13. Ἀδιανοί] Cod. Vatic. Ἀσιανοί. Sic pariter Hippolytus et Chronic. Alexandr. *Asianos* inter LXXII. nationes V 403 supra nominavit etiam Chronicon Paschale.

Ibid. Λύκιοι] Hippolyt. *Legii*.

Pag. 58. 16. Τίνος] Hippolyt. MS. *Tenoentee*: sed voces divellendae.

Ibid. Καλώς] Hippolyt. *Geos, Gyarus, Delos, Finus, Renea*.

Pag. 58. 18. Ομοῦ ἰά] Addit Chron. Alexandr. *Cyclades undecim, qui Myrtium pelagium habent*.

Pag. 58. 20. Πλεῖσται] Leg. *πλείστας*, ex Hippolyto, atque ita edidimus.

Pag. 59. 2. Θάσος] Hippol. *Thapsus*.

Pag. 59. 8. Ἀμισσος] Chron. Alexandr. *Amisus Eleuthra*, pro *Ἀμισος ἐλευθέρρα*, quomodo indigitatur in veteribus nummis apud virum doctissimum Joan. Harduinum in *Nummis antiq.* illustrat. Vide Scymnum Chium p. 384.

Pag. 59. 10. Ἀμηλήσιοι] Chron. Alexandr. *Emilliusi, Sicinii, Campani, Apullinii, Calabriai, Lucani*, ex quo emendan-

dum Chronicon Paschale, ubi leg. *Απυλλήσιοι, Καλαβροί, Λουκανοί*. Ita etiam Hippolytus: *Apulienses, Lucani*.

Pag. 59. 12. *Αφρωῶν Ἰθνη*] Sic emendavimus ex Hippolyto, cum prave editum esset *ἀφ' ὧν*.

Ibid. *Κνήθοι*, etc.] Hippolyt. *Cinti, Numidae, Nasamonae, Saci*.

Pag. 59. 15. *Γήρβα*] Chron. Alex. *Girba*. Hippolyt. *Gir-da, quae et Benigga Cercina et Galata*. Vide Ortelium in *Loto-phagites*, et supra notata ad pag. 30.

Pag. 59. 16. *Κερκίνα*] Chron. Alexandr. *Cercinia, Galata*. *Cercina* est Africi maris insula. *Galata* est insula Gaulo vicina, Plinio et Melae: in Cod. Vatic. *Γαλάτι*. Vide Anonymum Ravennatem lib. v. sect. xxv.

Pag. 59. 17. *Αποικίαι*] *Αποκείαι*. Sic semper in Cod. Vatic.

Ibid. *Μουσουδαμοί*, etc.] *Τησιπιτανοί* in Cod. Vatic. Hippolyt. *Musulani, Tingitani, Caesanienses*. Chron. Alex. *Musulani, Tigsitanii, et Sarinei*. Atque inde licet emendare Chronicon Paschale, *Μουσουλανοί, Τηχζητανοί, καὶ Σαρίνεοι*. Sunt autem *Musulani* Numidiae gens apud Tacitum: *Tingitani* vero Mauritaniae populi: *Sarinei* denique, iidem forte cum *Sarianae* Provinciae Africae incolae.

Pag. 59. 19. *Παρακοννησίων*] Chron. Alexandr. *Parakon-nisii*. Sed leg. uti edidimus, *Ταρακοννησίων*. Hippolyt. *Hispanorum autem gentes et inhabitationes haec sunt, Tiranni et Turrenorum, qui et Tarraconenses*.

Pag. 60. 1. *Βαυτικοί*] Leg. *Βαιτικοί*. Hippolyt. *Betici, Autricani, etc.* Chron. Alex. *Beticii*. Boeticam Hispaniae regionem esse nemo ignorat.

P 496 Pag. 60. 2. *Καλλιακοί*] Rectius Chron. Alex. *Callaici, seu Gallaeci Hispani*. Hippolyt. *Calleci qui et Astures*. Atque hinc emendanda vox *ἄσπορας*: atque ita emendavimus.

Pag. 60. 3. *Κεναρβουσίων*] Leg. *καὶ Ναρβωνουσίων*, atque sic edidimus.

Pag. 60. 4. *Βελικοί*] Chron. Alex. *Bilici*.

Ibid. *Εδνοί*] *Edni* in eodem Chron. Sed videtur leg. *Εδουοί, Hedui*, quomodo edidimus.

Pag. 60. 5. *Μαρκόμαλοι*] Sic legit pariter Chron. Alexandr. *Marcomalli, Barduni, Cuadrii, Berdili, Ermunduri*: ubi legendum *Marcomanni, Quadi, Hermunduri*, populi Germaniae, de quibus copiose Cluverius in German. antiq. *Vardulos* in Hispania statuunt Geographi. *Veridi*, qui sint, ignotum.

Pag. 60. 6. *Ερμολοί*] Cod. Vatic. *Ερμοεολοί*.

Pag. 60. 13. *Αδαβηνοί*] Leg. *Αδιαβηνοί*, ex Hippolyto et Chron. Alex. de quibus Geographi.

Pag. 60. 13. *Ταιανοί*] Cod. Vatic. *Tatnoi*. Hippolyt. *Taleni contra Arabiam, Saraceni, Saraceni alii a Talenos contra Arabiam.*

Pag. 60. 15. *Ταιανῶν*] Cod. Vatic. *τῶν Ταηίνων.*

Pag. 60. 19. *Οἱ μικρὰ Μαδιὰμ*] Cod. Vatic. *ή.*

Pag. 61. 4. *Ἰβηρες*] Cod. Vat. *Ἰβερεις.*

Ibid. *Καὶ Βερόβανοί*] Hippolyt. MS. *Hiberii, Irrani, Scytae, Colchi, Bosforani, Sani qui appellantur Sannices usque Pontum extendentes.*

Pag. 61. 6. *Οπου ἐστὶν παρεμβολὴ Ἀψαρος*] Hippolyt. *ubi est accessus Adarus, forte pro aggestus. Nomina xii. Apostolorum, ubi de S. Andrea: Σκύθαις καὶ Σογδιανοῖς καὶ Σάκαις ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐν πόλει τῇ μεγάλῃ, ὅπου ἡ παρεμβολὴ Ἀψαρος, καὶ Φάσις ποταμὸς· et in S. Matthia: θνήσκει δὲ ἐν Αἰθιοπία τῇ ἔξω, ὅπου ἡ παρεμβολὴ Ἀψαρος, ἐκεῖ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον. Congregationem παρεμβολὴν vertit Chron. Alexandr. Graecis interjectum vel castra significat. Favorinus Camers: παρεμβολή, ἡ σκηνή, κάστρον, στρατόπεδον. Glossae Basilic. in φύσα. Τράφος (Τάφος) ἤως παρεμβολή. Sunt igitur παρεμβολαὶ castra, sed illa proprie, quibus olim Regni vel Imperii limites muniri soluisse observat Casaubonus ad Spartianum. Vide Genesin cap. xxxii. Aliter sonat apud Tacticos, et apud Aelianum in Tactic. cap. xxk. et Suidam. Παρεμβολῆς vero nomine aliquot urbes occurrunt apud Geographos, ab ejusmodi forte castris, ut παρεμβολῶν *Επίσκοπος*, in vita MS. S. Euthymii n. xii.*

Pag. 61. 7. *Οἴσσου λιμὴν*] Chron. Alexandr. legit *Κανσολιμὴν*. Hippolyt. *Ussilimen, quod est portus, et Pasius flumen.*

Pag. 61. 8. *Ταῦτα*] Post hanc vocem addit Chron. Alex. *In laeva autem parte Nauschi et Laboti, voces corruptae.*

Pag. 61. 9. *Ονομαστὰ ἰβ'*] Addit idem Chron. *In terra excepto illum Deo spiratum mentem, id est, praeter θεόπνευστον mentem. Sina.*

Ibid. *Ἐν Συρία*] Addit idem Chron. *inter Biblo et Birytho.*

Pag. 61. 11. *Τῇ δευτέρῃ*] Abest haec vox in Chronico Alex.

Pag. 61. 12. *Ἐν Θράκη*] *Ἐν τῇ Θράκῃ* Cod. Vatic. Chr. Alex. in *Eubia*, seu *Euboea*, in qua urbs hac nomenclatura nominatur a Stephano. Sed mons hic innuitur in Thracia, seu promontorium in Taurica Chersoneso, de quo Ptolemaeus et Plinius.

Ibid. *Νύσσοι*] Hippolyt. *Nysa*. Chron. Alex. *Nysseus in Arabia*. At Cod. Vatic. habet *Νύσσαις*, τὸ *Σίνα*. Nysam supra montem excelsum in Arabia Felici ex Diodoro Siculo habet Ortelius.

Pag. 61. 13. *Ἀνκάβητος ἐν Χίω*] *Ἀνκάβητος* in Cod. Vatic.

Hippolyt. *Lycabantus*. Chron. Alex. *Lycabantus in Italia et Gallia, Pinnius in Chio, qui et Mimas*. Haec omnia turbata. *Lycabetus* mons a Plinio et aliis in Attica statuitur. Per *Pinnium* vero in *Italia*, montem *Apeninuum* intelligit Auctor Chronici. *Mimas* denique in insula *Chio* a Scholiaste Callimachi ponitur.

Pag. 61. 18. *Κίφισος*] Hippolyt. *Cefisos*. Chron. Alexandr. *Ciphissus, Caerhissus*.

Pag. 61. 19. *Ισμινός*] Hippolyt. *Menos*.

Pag. 61. 20. *Βορυνθίνης*] Hippolyt. *Borusthenes*. Chron. Alex. *Borysthenus*, seu *Borysthenes*.

Pag. 61. 21. *Εἶσμος*] Cod. Vatic. *Εἶσμος*. Hippolyt. *Hermus*. Abest in Chron. Alex.

Pag. 62. 1. *Εξίος*] Leg. *Αξίος*, ex Hippolyto et Chr. Alex. de quo egimus in Notis ad *Alexiadem*.

Ibid. *Βοῖος*] Hippolyt. *Baius*: sed *Δανούβιος* legendum ex Chron. Alexandr.

Pag. 62. 2. *Πίννιος*] Hippolyt. MS. *Penitus*.

Ibid. *Εὔκνος*] Cod. Vatic. *Εκνος*. *Euginus* Chron. Alex. Hippolyt. *Ebenus*.

Pag. 62. 4. *Βέτιης*] *Betis* Hippolyt. *Betus* Chron. Alex. *Baetis* Hispaniae fluvius.

Pag. 62. 5. *Θούβηρις*] *Thubiris* Chron. Alex. Hippolyt. *Thember*, qui nunc dicitur *Tiberis*. Legendum forte *Θύμβρις* nam sic efferunt *Dionysius Alexandr.* *Stephanus*, *Hesychius*, et alii, ut observatum a *Salmasio* ad *Inscript.* *Herod.* et a nobis ad *Zonarae Annales*.

Pag. 62. 6. *Εδοξέ μοι*] *Sequentia* desunt in Chronico Alexandrino.

Pag. 62. 11. *Σωίνη*] Cod. Reg. *μμσδxxxi*. fol. 171. τὸ δὲ δεύτερον κλίμα διὰ *Συτίνης* ἐστίν, ἐν ᾧ οἰκοῦσιν *Αἰγύπτιοι*. *Symeon Sethi* in lib. cui titulus, *Σύνοψις καὶ ἀπάνθισμα φυσικῶν τῶν φιλοσόφων διδαγμάτων*. In Cod. Reg. *μμλxxvii* fol. 15. de secundo climate: καὶ ἐκάλεσαν τοῦτο διὰ *Συήνης* ἢ δὲ *Συήνη* ἐστίν πόλις ἐν μεταχμίῳ τῆς *Αἰθιοπικῆς* χώρας. Atque sic emendandum, tum etiam ex *Geographis*.

Pag. 62. 14. *Τανχιστὰ*] Cod. Vatic. *Τανχηρά*.

Pag. 62. 16. *Πτολεμαῖς Ερμείου*] Cujus urbis meminit

V 405 *Ptolemaeus*. Cod. Vat. *Πτολεμαῖς Ερμίου*.

Pag. 62. 19. *Μειδάβα*] Cod. Vatic. *Μηδάβα*.

Pag. 63. 1. *Αρα*] De qua urbe *Scaliger* ad *Eusebium* pag. 233. col. 2. *Casaubonus* ad *Lampridium* in *Alexandro Severo* p. 158. 2. edit. et *Salmasius* ad eundem *Lampridium* p. 273.

Pag. 63. 2. *Αἴμισα*] Ita alibi in hoc Chron. *Εμισα* *Stephano*: *Εμεσα* *Herodiano*: *Εμισσα* *Ptolemaeo* et aliis.

Pag. 63. 3. *Αραβίας*] Cod. Vatic. *Αραβίας*.

Pag. 63. 4. Νήσιβι] Seu potius *Νήσιβις*, nam ita semel ac iterum haec vox effertur, quam urbem lex v. Cod. Th. de Exaction. et Scriptores fere omnes *Νισιβιν* vocant: nummi vero *Νέσιβιν*, ut monent Holstenius et V. C. Jo. Harduinus.

Pag. 63. 6. Εκβάτανα] Zonaras lib. iii. Annal. num. xiv. Bochartus in Phaleco lib. iii. cap. xiv. etc.

Pag. 63. 7. Κλίματος πέμπτου] Cod. MS. τὸ δὲ πέμπτου κλίμα ἐστὶ δι' Ἑλλησπόντου, ἢ διὰ βορειότερον τῆς θαλάσσης καὶ τῆς μεσογαίας τοῦ πᾶν Ὀψικίου καλουμένου, τῶν Βουκελάτων, καὶ τῶν Ἀρμενίων.

Pag. 63. 11. Κύλα] Κοῖλα legendum monet Henric. Vallesius ad lib. xxii. Ammiani pag. 215. 1. edit. Sed in Cod. Vatic. v pro oi promiscue ponitur, ut *Κυλησουρία*, *Εὐβύα*, etc.

Pag. 64. 6. Καλχηδῶν] Ita etiam haec vox scribitur in Chronico MS. Symeonis Logothetae, quomodo praeferunt veteres nummi, ut observatum a Sirmondo, Spanhemio, Harduino, et aliis. Vide Sirmondum ad Sidonium in panegyri. Anthemii. v. 49.

Pag. 64. 8. Κλίματος ἑβδόμου] Cod. MS. τὸ δὲ ἑβδομον κλίμα ἐστὶ τὸ διὰ Βορυσθένους, καὶ τοῦ Δαννούβε, καὶ τῶν βορειωτέρων, ὅπου κατοικοῦσιν Φράγγοι καὶ Χάζαροι ἐγγίζοντες τῷ Ὠκεανῷ.

Pag. 64. 9. Περὶ Ἀστρονομίας] Exactis gentium ac populorum divisionibus, Deorum historiam fere semper aggrediuntur veteres Chronologi Christiani, quo non revera Deos, sed homines illos fuisse demonstrant, ipsosque esse longe posteriores veteribus istis Patribus, quorum Sacra meminit Scriptura. Ita Georgius Syncellus, qui statim subjungit Θεῶν βασιλείαν ex veteri Chronico, Symeon Logotheta et Cedrenus ex aliis Scriptoribus. Auctor denique Chronici Paschalis fusio-rem quam caeteri hanc ipsam Numinum paganorum Historiam persequitur, cui illustrandae unus forte suffecerit Joannes Antiochenus, cujus excerpta habentur in Codice Regio, interim dum totus ille prodeat.

Pag. 64. 11. Ἀνδουβάριος] Symeon Logoth. Cedren. pag. 14. etc.

Pag. 64. 13. Εκ τῆς φυλῆς τοῦ Σῆμ] Ita Logotheta et Cedrenus: at Raderus legendum censet τοῦ Χαίμ, cujus Chus filius fuit.

Pag. 64. 14. Τὴν Βαβυλωνίαν] Cedrenus et Logotheta, τὴν Βαβυλωνίαν. Nam Babylonia Ptolemaeo, Plinio, Marciano Capellae, et aliis, pars Mesopotamiae et Assyriae ita appellatur: quam Berosus, ut Auctor est Alexander Polyhistor apud Georgium Syncellum, κείσθαι ἐπὶ τοῦ Τίγριδος καὶ Εὐφράτου ποταμοῦ μέσην scribit. Caeterum Babylonis conditorem Nembrodum agnoscant etiam

Augustinus lib. xvi. de Civitate Dei, Orosius lib. ii. cap. vi. Severus Sulpitius lib. ii. Hist. etc.

Pag. 65. 3. *Επικληθείς*] *Ἰπὸ τοῦ πατρὸς*. Eclogæ Hist.

Pag. 65. 19. *Τὸν παῖδα*] Legendum forte τὸν πόδα, ut referatur ad vocis βέλος etymon, nam ὄξυς dicitur celer, pernix, quemadmodum notant Grammatici: ut apud Homerum, ὄξυς Ἀρης, ὁ ταχύς vulgo interpretantur. Joannes Antiochenus, διὰ τὸ ὄξύτατον εἶναι. Cedrenus vero et Logotheta, διὰ τὸ ὄξυκίνητος εἶναι, habent, quomodo hic emendandum censebat Seldenus in ii. syntagmate de Dīs Syris cap. i. ubi Graeculorum ejusmodi originationes in vocibus Poenicis perstringit.

Pag. 66. 5. *Καὶ ἔσχεν*] Haec paullo aliter habentur in Eclogæ Hist. *ἔσχε δὲ Κρόνος καὶ ἕτερον υἱὸν ὀνόματι Ἀφρων, ᾧ ἀπεκλήρωσε τὴν πρὸς Λιβύην γῆν, ὃς ἔγημε τὴν Ἀστυνόμην, γεννήσας ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσεν Ἀφροδίτην*. Ita etiam Chron. MS. Logothetae, et Joannes Antioch.

Pag. 66. 6. *Φηύραν*] *Φιλύραν* Joannes Antioch. et infra.

V 406

Pag. 67. 4. *Νίνος*] Salian. an. MDCCCXXXI. n. LV. LVI. et an. seq. n. III.

Pag. 67. 10. *Κτίζει τὴν Νινεύην*] Euseb. lib. i. Chron. *Ninus condit civitatem Ninum in regione Assyriorum, quam Hebraei vocant Ninivem*. Vide Scaligerum in Notis ad fragmenta Graecorum Scriptor. pag. 43. et Henricum Valesium ad lib. i. Ammiani, Bochartum in Phaleco lib. i. cap. i. et lib. ii. cap. xx. Salianum, et alios passim.

Pag. 68. 1. *Θούρδας*] Salmasius in Plinium pag. 1235. Bochart. in Phaleco lib. ii. cap. iii. et alii.

Pag. 68. 2. *Ζάμης*] *Ζάμος ὁ τῆς Πέας ἀδελφός*. Joan. Antioch.

Pag. 68. 8. *Ἐλθὼν ἐν τῇ Θράκη*] Lib. x. Recognit. Clem. cap. xxiv.

P 498 Pag. 68. 9. *Πρῶτον*] Sic emendavimus, cum editum esset *πρώτην*, ut et apud Cedrenum, apud quem sic legit Xylander Interpres, et Seldenus in Syntagm. ii. de Dīs Syris p. 123. Sed cum Radero erravit Seldenus, dum *στήλην* columnam vertit: quae quidem vox apud Graecos recentiores vulgo statnam sonat, ut recte vertit Xylander, et quemadmodum in Gloss. med. Graecit. docemus.

Pag. 69. 14. *Βρούτιος*] Scriptorem hunc laudant pariter Eusebius in Chron. lib. i. p. 44. Georgius Syncellus pag. 344. Auctor Chronici rursum infra pag. 250. Quis ille porro, disquirunt Scaliger ad Euseb. pag. 205. et Baronius in Annal. Eccl. an. ii.

Pag. 69. 21. *Μαγείαν τοῦ μουσαρεῦ σκύφου*] Infra de eodem Perseo: *ἰδίδαξε δὲ καὶ τοὺς Πέρσας τὴν τελετὴν τοῦ μουσαροῦ καὶ ἀθεμίτου σκύφου*. Addunt Logotheta et Cedrenus,

τῆς Μεδούσης· ubi Xylander: foedoque Medusae scypho de Persis, quos maxime diligebat, arcanis magicis initiis, etc. Poculum vertit Raderus, qui haec ad λεκανομαντείαν refert. Sed cum haec clypeum Medusae imagine vel capite instructum spectent, videtur σκύφος hoc loco scutum seu clypeum sonare. Joannes Antiochenus ista sic effert: ἐδίδαξε δὲ καὶ πολλοὺς τῶν Περσῶν τὰς ἐπὶ Γοργόνος τελετάς.

Pag. 70. 3. Γοργόνης] De qua Euseb. in Chron. p. 17.

Pag. 70. 14. Λόγγω δρεπάνω] Forte λογχοδρεπάνω unica voce, quomodo edidimus: ita ut hic innuatur lancea falcata, quam ξίφος λογχοδρέπανον appellaverit, Hero vero δορυδρέπανον. Locus habetur in Gloss. med. Graecit. At Cod. Vatican. habet ut Raderus.

Pag. 70. 20. Καὶ τὸ ἐνεργῶς] Καὶ διὰ τὸ ἐνεργές. Sic praefert Cod. Vatic. atque ita emendavimus, tum etiam ex Symeone Logotheta et Cedreno pag. 22. Joan. Antiochenus, διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς ἐνεργείας.

Pag. 71. 2. Εκδοθεῖσαν] Quo templi Sacerdos esset. Logotheta et Cedrenus, καὶ ἱερεῖαν οὖσαν ἀρπάσας, etc. idque vox παραμένουσαν indicat, id est sacerdotem vel aedituam, νεωκόρον, quomodo aedituos suos παραμοναρίους vocarunt Christiani, uti docemus in utroque Glossario. Ita Cassandram in Apollinis aede apud Argos, Callithiam Piranthi, Hypermnestram Danai, et Athamantam Euristei filias sacerdotio functas scribunt Eusebius in Chronico, Georg. Syncellus, et alii. Apud Capitolinum in Pio, Sacerdos femina Trallis legitur. Infra in hoc Chronico de Silvia, ἱερά οὖσα τοῦ Ἀρεως. Vetus inscriptio: SEVERINAE. SACERDOTI. DIVAE. MARCIANAE. Apud Dionys. Halicarn. lib. viii. aedis Fortunae muliebris θεραπεία data ταῖς νεογάμοις dicitur. Extant exempla alia.

Pag. 71. 12. Τὴν τύχην, etc.] Ita Agenor condita Gortyna, urbis Fortunam Καλλινίκην vocavit de nomine a se immolatae virginis, ut infra narratur. De Iconio, vide Glycam p. 140.

Pag. 71. 22. Ταρσὸν] Aliter de Tarsi nomine Chron. MS. Symeonis Logothetae: χρῆ εἶδέναι ὅτι Ταρσὸς ὠνόμασται τῇ τοῦ Βελλερέφοντος πτώσει ἐκεῖ φοιτήσαντος, καὶ κατὰ τὸν ταρσὸν πληγῇ τελευτήσαντος· ἢ τερσὸς, ἀπὸ τοῦ Ταύρου ὄρους, καὶ Τερσίαν καλεῖσθαι τὴν χώραν τὸ πρὶν, διὰ τὸ πρῶτον ἀνικνωθῆναι τοῦ καταπλυσμοῦ, ἐξυδατωθείσης τῆς γῆς. Τέρσαι γὰρ τὸ ἀναξηράναι λέγεται. Chronico Paschali concinunt Cedrenus pag. 22. v. Joannes Antiochenus, Zonaras lib. i. n. v. et Glycas. Tarsum a Tarso filio Javanis conditum scribit Josephus.

Pag. 72. 1. Κόρην ἀδαῆ] Hesychius: Ἀδά, ἄπειρος· ubi forte ἀδαῆ leg. item Ἀδά, ἡ ἄνοματι Παρθενόπη.

V 407

Pag. 72. 4. Τὸν ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ, etc.] Aliter hunc locum scribunt Logotheta et Cedrenus: καὶ τὸν Σαρδανάπαλον, καὶ τοὺς τοῦ γένους αὐτοῦ ἀπεκτονῶς, etc.

Pag. 72. 8. Ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς μέρεσιν] Circa Nilum, ubi Persicae illius aquis gaudent. Pausanias lib. i. Heliac. Τὸ δένδρον δὲ ἢ Περσεΐα μόνου χάρει τοῦ Νείλου τῷ ὕδατι.

Pag. 72. 11. Μηδίαν] Sic emendavimus ex Cedreno, pro Μήδων.

Pag. 72. 14. Σίλιον] Logotheta Ἡλιον. Auctor infra, Σήλιον.

Pag. 72. 19. Τοῦ λεγομένου Δράκοντος] Cedren. Οὐρόντου. Logotheta, Οροντος. Orontem Draconem etiam appellatum testatur Eustathius in Dionys. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι Καῖσαρ Τιβέριος ἐκ Δράκοντος αὐτὸν Οὐρόντην μετωνόμασεν, ὃ σημαίνει Ρωμαῖστὶ τὸν ἀνατολικόν. Quod vero addit Auctor Chronici Orontem nunc Ορισην appellari, spectare videtur eorum sententiam, qui Orientem etiam dictum volunt, in quibus est Hegesippus lib. iii. et Isidorus lib. xiii. cap. xxi. unde facilis hic emendatio, si ex Ορισην conficiatur Ορινης, quomodo appellatur a Lactantio lib. de Mortib. persec. n. l. Orontem, olim Ophitem dictum, de nomine filii Cambysis Regis Persarum in eo submersi cognominatum scribit Zonaras in Constantio.

Pag. 73. 12. Πανσανίας] De Pausania, apud quem haec revera non habentur, silent Logotheta et Cedrenus.

Pag. 73. 19. Καὶ λογίσαστο] Ελογίσαστο, restituvimus ex Cedreno.

Pag. 73. 22. Μέρος] Μέρως, Logothetae et Cedreno. Μέρρος, Joanni Antiocheno.

Pag. 74. 10. Ἰώπολιν] Logoth. et Cedrenus p. 21. haec et sequentia aliis verbis narrant.

Pag. 75. 9. Ὡς Θεόφιλος] De Iō silet Theophilus in libris editis ad Autolyicum.

Pag. 75. 11. Ο δὲ Ιναχος] Cedren. p. 21. et Symeon Logotheta.

Pag. 76. 22. Ἦν ἐβασίλευσεν] Leg. forte ἐκάλεσεν.

Pag. 77. 11. Κακεῖ ὄψινῃ] Videtur legendum ὄψινοῖ.

Pag. 77. 20. Γορτύναν] Vide Stephanum in Γόρτυν, et ibi Holstenium.

P 499

Pag. 78. 5. Διὰ τὴν Εὐρώπην] Cedren. πρὸς τὴν θυγατέρα Εὐρώπην.

Pag. 78. 13. Ἦν Ἡρακλῆς, etc.] Joannes Antiochenus et Cedren. pag. 18. hic conferendi

Pag. 79. 21. Παλαίφατος] An alius ab fabularum Interprete, apud quem nihil tale reperitur, et an Palaephatus, qui de Incrediblebus scripsit, qui ab Eusebio laudatur in Chronico lib. i.

p. 18. 19. vel is qui *Ἐρωϊκὰ* scripsit, quem laudat Stephanus? Sed de Palaephatis Scriptoribus consulendus Suidas.

Pag. 80. 6. *Ἐνθάδε*] Hoc epitaphium Jovis paullo aliter describit Chrysostomus Comment. in Epist. ad Titum: *ΕΝΤΑΥΘΑ ΖΑΝ ΚΕΙΤΑΙ ΟΝ ΔΙΑ ΚΙΚΛΙΣΚΟΤΣΙ*. Joannes Antioch. *ΕΝΘΑ ΚΕΙΤΑΙ ΘΑΝΩΝ ΠΙΚΟΣ ΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΚΑΛΟΤΣΙ*.

Pag. 81. 15. *αρχή*] Excerpta MSS. Joannis Antiocheni in Cod. Reg. *ἔβασίλευσεν Αἰγυπτίων ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἥλιος ἡμέρας ὄνοϛ. ὡς εἶναι ἔτη ιβ', καὶ ἡμέρας εϛ'. Οὔτε γὰρ εἶδησαν τότε Αἰγύπτιοι, ἢ ἄλλοι τινὲς ἐνιαυτὸν ψηφίσαι· ἀλλ' οἱ μὲν τὰς περιόδους τῆς σελήνης ἐνιαυτοὺς ἐψηφίζον, οἱ δὲ τὰς περιόδους τῆς ἡμέρας· οἱ γὰρ τῶν ιβ' μηνῶν ἀριθμοὶ μετὰ ταῦτα ἐπενοήθησαν, ἐξ ὅτου ἐπενοήθη τὸ ὑποτελεῖς εἶναι τοὺς ἀνθρώπους τοῖς βασιλεῦσιν.*

Pag. 83. 15. *Ὁ Παλαφατος*] Laudatur etiam hoc loco apud Joannem Antioch. Verum neque haec habentur apud Palaephatum editum.

Pag. 83. 17. *Σώσεις*] *Σώσης*, Joann. Antioch.

Pag. 83. 19. *Θούλις*] Symeon Logotheta et Cedren. *Θούλης*. Joann. Antioch. *Θουάλης*.

Pag. 84. 4. *Ταῦτα δὲ*] Haec aliter habentur apud Joannem Antioch. *Σύμφυτα πάντα καὶ εἰς ἕν ἴοντα, οὐ κράτος αἰώνιον*. In Chronico vero MS. Logoth. *σύμφυτα δ' εἰσι ταῦτα, ὧν κράτος αἰώνιον· ὧκεσι ποσὶ βάδιζε, θνητὴ, ἀδηλον διανύων βίον*.

Pag. 84. 6. *Διανοιῶν*] Cedren. et Logoth. *διανύων*.

Pag. 84. 16. *Σέσωστρις*] De quo prae caeteris copiose agit Joan. Marshamus in Chronico Canone Aegyptiaco pag. 239. 852. et seqq. *Σώστρις* habet hoc loco et infra Joan. Antioch.

Pag. 85. 1. *Μεταναστάς*] Aut legendum *μεταναστῆσαι*, aut delenda vox *ποιήσας*. Vide Henr. Valesium ad Ammian. p. 419. i. edit.

Pag. 85. 7. *Ἡρόδοτος*] A Sesostri devictos Scythas habet Herodotus lib. ii. De caeteris quae hic narrantur silet.

Pag. 85. 8. *Ὁς*] Delenda haec vox. Similia habent Symeon Logotheta et Cedrenus.

Pag. 85. 17. *Ἡμ φῶς*] Haec eadem verba describere Symeon Logotheta in Chron. MS. et ex eo Cedrenus et Suidas in *Ἡ Ερμῆς*, post S. Cyrillum: quae cum in edit. Raderi depravata haberentur, ea emendavimus uti habentur apud eodem Joannem Antiochenum, Logothet. et Cedrenum, hic duntaxat observatis variis lectionibus, descripta prius veteri Inscriptione, quae prima Trimegisti verba utcunque spectat, ex Codice Regio, ne posteritati pereat.

Εν ἔτει 5^ω 7^ω π^ω, Ινδικτ. ἡ, Μαρτίου κθ' ἡμέρα παρασκευῇ μεγάλη, ἦλθεν ὁ Βασιλεὺς ὁ μακαρίτης κύριος Μανουήλ ἐν τῷ λιμένῃ τῶν Κεγχρεῶν, καὶ τῇ κ' Απριλλίου ἤρξατο ἐνακαθαίρειν καὶ ἀνοικοδομεῖν τὸ Ἐξαμίλιον, ὅπερ ἐνι τὸ μῆκος οὐργῆς γ^ω. Ἀνέστησε δὲ πύργους ἐπ' αὐτῷ ργ'. Εὐρέθεισαν καὶ γράμματα ἐν μαρμάρῳ λαξευτὰ κατὰ τὸ μέρος τὸ ἐν τῇ Ἑλλάδι λέγοντος οὕτως· ΦΩΣ. ΕΚ. ΦΩΤΟΣ. ΘΕΟΣ. ΑΛΗΘΗΝΟΣ. ΕΚ. ΘΕΟΥ. ΑΛΗΘΗΝΟΥ. ΦΤΛΑΞΗ. ΤΟΝ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ. ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΝ. ΚΑΙ. ΤΟΝ. ΠΙΣΤΟΝ. ΑΥΤΟΥ. ΔΟΥΛΟΝ. ΒΙΚΤΟΡΙΝΟΝ. ΚΑΙ. ΠΑΝΤΑΣ. ΤΟΥΣ. ΕΝ. ΕΛΛΑΔΙ. ΟΙΚΟΥΝΤΑΣ. ΤΟΥΣ. ΕΝ. ΘΕΩ. ΖΩΝΤΑΣ. Hisce sequentia subduntur: Εν ἔτει 5^ω 7^ω νε^ω Ινδικτ. ι' κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἐγαλάσθη τὸ Ἐξαμίλιον παρὰ τοῦ Ἀμηρὰ τοῦ Μουράτπεκη, ὅπερ ἀνοικοδομήθη πρὸ χρόνων τριῶν παρὰ τοῦ ἐν Βασιλεῦσι μακαρίτου κυρίου Κωνσταντίνου Δεσπότης ὄντος ἐκείνου τότε. Haec obiter.

Pag. 85. 18. Καὶ ἦν αἰὲ νοῦς] Raderus addit, καὶ νοῦς φωτεινός. Suidas vero νοῦς expungit. Cedrenus, καὶ ἦν αἰὲ νοῦς ναῦ αἰτίον, καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ τούτου ἐνότης. Joannes Antioch. καὶ οὐδέ ἐστι ἕτερον πλὴν ἢ, etc. quae postrema verba perperam scripta erant apud Raderam; ἢ τούτου ἐν ᾧ τῆς αἰὲ ἐν αὐτῷ ᾧ. Deinde, καὶ πνεύματι πάντα περιέχει. Rader. ἅπαντα περιέχει· uterque perperam. Mox, καὶ πάντα ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ· ita Logoth. et Cedren. Joannes vero Antioch. καὶ πάντα ἐν' αὐτῷ καὶ ἐν τούτῳ ἐστὶ. Raderus, καὶ πάντα ἐν αὐτῷ καὶ ὑπ' αὐτόν ἐστιν. Apud Suidam pro πεισῶν, male παῖς ᾧν editum est. Rursum, τὸ ὕδωρ ἐποίησεν· ita Rader. Cedr. et Suid. At Logoth. habet ἐπέδειξεν.

Pag. 86. 5. Καὶ τὰ πάντα εἰρηκῶς] Aliter etiam haec habentur apud Logoth. et Cedren. οὕτως εἰπὼν ὁ Ἑρμῆς, ἤρξατο Ὁρκίζω σε οὐρανῶ· μεγάλου ἔργατο τὸν μονογενῆ Λόγον αὐτοῦ, ἕως ἔσοι. Suidas, Ὁρκίζω σε, οὐρανὸ Θεοῦ μεγάλου σφῶν ἔργου ὀρκίζω σε φωνῆν πατρὸς, ἦν ἐφθάρξατο πρώτην, ἦνίνα τὸν πάντα κόσμον ἐστηρίξατο· ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ μονογενοῦς Λόγου, καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ περιέχοντος πάντας· ἕως, ἕως ἔσοι. Joannes Antioch. αὐτοῦ Λόγου, καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ περιέχοντος πάντα.

Pag. 86. 16. Νάχωρ] Joan. Antioch. δ καὶ Καφαρῶ.

Pag. 86. 19. τλθ.] Sic emendavit Raderus, cum Scaligeri editio perperam praescriberet τλθ.

Pag. 87. 8. κθδ.] Emendat vir doctus, ρσά' et pro σή, σο', ea pag. 49. c. quo loco scribitur Nacher vixisse annos cclxx.

Pag. 87. 4. Θάρα] Θάρδα, Eriphan. et Suidas.

Pag. 87. 6. Ἑλληνισμὸς] Haec, quae descripta sunt ex Eriphanie haer. 1. usque ad voces, Ἰουδαϊσμός μετέπειτα, desunt in Cod. Holstenii.

Ibid. Σερούχ] Vide Petavium ad hunc locum Epiphaniū n. vi.

Pag. 88. 2. *Αγαματοποιίας*] Epiphani. *ibid.* n. vii.

Pag. 89. 2. *Αβραάμ Χαλδαῖος*] Has duas lineas, quae sunt ex Chronico Eusebii, expungit Cod. Holstenii. Quoto vero anno mundi genitus sit Abraham, prae caeteris expendit Petavius lib. ix. de Doctr. temp. cap. xviii.

Pag. 89. 8. *νθ'*] Numeros qui hunc in editione Raderiana excipiunt, post ea quae Nachor avum Abrahae spectant, reposuimus et emendavimus ex Cod. Holstenii.

Pag. 90. 1. *Περὶ Μελχισεδέχ*] Quae hic describuntur de V 409 Melchisedec, usque ad verba *ἀγαθῶν μηνυτῆς*, desunt in Codice Holstenii: de quo quidem Melchisedec similia fere habentur apud Epiphanium in haeresi Melchisedecianorum n. i. in Tractatu apocrypho, qui Athanasio perperam adscribitur, apud Symeonem Logothetam in Chron. MS. Cedrenum, Glycam, Suidam, et alios. Vide quae de illo conguessit Sallianus anno mundi π. μεχviii.

Pag. 91. 17. *Εἰς Σαλήμ πόλιν*] De qua Glycas p. 134. et idem Sallianus an. π. μεεκxvii. n. iii.

Καὶ ἀπεικάζοντες] Beda in Chron. *His temporibus primum templa constructa, et quidam principes gentium tanquam Dei sunt adorati.*

Pag. 101. 15. *Σχόλιον*] Hoc scholium usque ad voces τοῦ ὄραον, omittitur in Cod. Holstenii.

Pag. 110. 19. *Πειρασμοί*] Vide Sallianum an. π. μεεεκxvii.

Pag. 115. 14. *Τὸν Μωυσῆν*] Qua aetate vixerit Moyses disquirat Joan. Marshamus in Canone Chronico Aegyptiaco pag. 4. praeter Sallianum, Tornielum, et alios.

Pag. 115. 19. *Τούτῳ πρῶτον*] Vide Sallianum an. π. εεεεκxvii. n. i.

Pag. 116. 2. *Παλιμανθεύς*] De quo idem Marshamus pag. 306. Sallianus anno π. μεεεεκxvii. et alii.

Pag. 116. 10. *Δευτέρῳ ἔτι*] Falli hoc loco Auctorem Chronici contendit idem Sallianus anno π. μεεεεκxv. n. i.

Pag. 116. 19. *Ἐκείνη τῆν Ἡμερεύουσαν*] Vide eundem Sallian. an. π. μεεεεκxv. et in scholiis, et Marshamum p. 136. ubi etiam de hoc bello Mosia Aethiopico, quod attigit praeterea Zonaras.

Pag. 117. 11. *Αρτάβανος*] Apud Euseb. lib. ix. de Praeparat. Evangeł. pag. 151.

Ibid. *Εὐκλέπης*] Quem non semel laudat Clemens Alexandrinus, ut infra tenemus.

Pag. 117. 15. *Ἐκ τοῦ Αβραάμ*] Sallianus an. π. μεεεεκxv. n. x.

Pag. 118. 1. *Τούτῳ τῷ ἔτι*] Ex Eusebio lib. i. p. 18.

Pag. 118. 8. *Αμράμ*] Idem Sallianus an. π. μεεεεκxiii. eversa observat Auctorem Chronici, quod in an. lxxii. Mosie mortem Amrami consignet, et quod illi μεεεεκxvii. annos tribuat, exere,

inquît, amauensium, qui ροζ pro ρλζ scripsere. Nam cum ante posuerit Mosem natum anno patris LXXV. si illis adjungantur LXXII. quos nunc Mosi tribuit, efficiuntur CXXXVII. quot habet Scriptura.

Pag. 118. 13. Μουσῆς θεοφανείας] Idem Salian. an. II. MDXLIII. n. XXIII. XXX.

Pag. 118. 16. Ιουδαιισμός] Georgius Syncellus: Ισραηλιται κοινῶς λέγονται πάντες οἱ ἐκ τῶν ιβ' φυλῶν, κατ' ἐξοχὴν ἐκ τοῦ πατρὸς Ισραήλ. Ιουδαῖοι δὲ, ὅτι τῶν λοιπῶν διαφθαρεισῶν, οἱ τοῦ Ιούδα διεφυλάχθη φυλῆ.

Pag. 119. 2. Περί τούτων τῶν αἱρέσεων] Vide Scaligerum ad Graeca Eusebii. pag. 411.

Pag. 119. 5. Ἐν τῇ ἐρήμῳ] Euseb. *Moses in deserto praestit genti Judaeorum.* Vide Syncellum p. 122.

Pag. 133. 6. Πληγαὶ δέκα] Vide Glycae Annales p. 151. Theodorum Prodromum, et Nicephorum Xanthopulum in lib. Exodi.

Pag. 133. 8. Θάνατον] Hanc vocem delet Cod. Holstenii, et delendam docet numerus β' praefixus.

Pag. 133. 13. Τούτῳ τῷ, etc.] Hunc locum expendit Petavius in Auctario lib. VIII. cap. IV. cap. III.

Pag. 141. 7. Ψου-θου-φαγθῆ] Vide quae de hac voce attigimus in Notis ad Zonarae Annales pag. 6. praeterea Athanasium Kircherum in Prodromo Copto cap. V. et Stephan. *Le Moine* to. II. Sacror. Varior. pag. 130.

Pag. 141. 17. Ααρὼν] Salius an. II. MDXLIX. Mirum, inquit, hoc anno qui est sextus ab Exodo, in Chronico Alexandrino poni primum annum Pontificatus Aaronis, qui est revera quintus. Idque non minus absurdum est, quam Eleazarum decimo octavo Egressionis factum esse Pontificem, ut in eodem Chronico habetur, utique errore utrobique in numeros illapso. Nam Aaron, cui ille successit, XXXIX. sui Pontificatus e vivis abiit, Exitus autem quinquagesimo. Sed quae de Eleazaro anno Exodi XVIII. hic perperam intrusa erant, post annum XL. ex Holstenio reposuimus.

Pag. 143. 20. Ἦν Αρχιερεὺς] Hanc lineam delet Cod. Holstenii.

Pag. 145. 7. Ἐτη λβ'] Gothoniē, seu Othoniēli XXI. tantum annos tribuit, cum Scriptura XL. adscribat, quia illi VIII. servitutis sub Rege Mesopotamiae annos detrahit. Vide Salius an. II. MDCI. n. II.

Pag. 147. 6. Δεβώρα] Aliis *Debbora*. Quippe varie hoc P 501 nomen efferri observat Cotelerius in Not. ad Constitut. Apostol. lib. VIII. cap. XX. An vero illa revera Judex Israēlis fuerit, disquirat Salius an. II. MDCCXXIII.

Pag. 147. 19. Τὸ Πιον] Ex Eusebio, ubi Scaliger, et Salian. an. II. MDCCXXXVII.

Pag. 148. 11. Δώδεκα μυριάδας] Infra δυοκαίδεκα.

Pag. 148. 16. Κύζικος] Ex Eusebio, ubi idem Scaliger. pag. 46. et 74.

Pag. 148. 19. Τύρος] Ex eod. Eusebio, ubi Scaliger, qui locum sat pluribus expendit. Vide eundem in Notis ad fragmenta Graecor. Scriptor. p. 29.

Pag. 151. 15. Εσσεβών] Idem qui *Αβαισάν*, vel *Εβεσάν*, in Veteri Testamento dicitur, *Αβαιθάν* Clementi Alexandr. *Esobon* Eusebio in Chron. *Esbon*, Mariano et Nicephoro. Vide Scalig. ad Euseb. et Salianum an. II. MDCCCLV.

Pag. 151. 19. Ααβδών] Cod. Holstenii, ut et LXX. Interpretes, et Africanus apud Syncellum, *Αβδών*. *Labdon* Eusebius: *Λαμβδών* Nicephorus. Vide eundem Scaligerum, et Salianum anno II. MDCCCLXXII. n. I.

Pag. 152. 3. Τὸ Πιον ἦλω] Idem Scaliger pag. 53. de anno excidii Trojae agit, ut et in libris de Emendat. tempor. non uno loco: praeterea Petavius, Seldenus ad Marmora Arundeliana, Salianus an. II. MDCCCLXXI. et alii Chronologi.

Pag. 155. 10. Σαμουήλ] Hoc loco Samuel inter Pontifices refertur, ut et a Syncello, qui Achitabo successisse eum vult. At Seldenus lib. I. de Success. in Pontific. Hebr. cap. III. negat fuisse Pontificem, sed et neque Pontificatus capacem contendit. Hunc adi, si tanti est, et Salianum an. II. MDCCCLXXII. II. MDCCCLXXI. II. MDCCCLXX.

Pag. 155. 12. Αχιμελὲχ] Qui Eusebio *Abimelec*, ubi consulendus Scaliger. Infra *Abimelec* etiam nominatur ab Auctore Chronici.

Pag. 156. 10. Ομηρος] Ex Eusebio pag. 20. ubi Scaliger, cui adjungendi Mich. Glycas, Seldenus ad Marmora Arundeliana, Leo Allatius de patria Homeri, et alii passim.

Pag. 157. 1. Οθεν καὶ Ιερουσαλήμ] De notatione vocis *Jerusalem*, legendi Andreas Masius in x. Josue pag. 178. Salianus an. II. MCVIII. n. 35. et seqq. etc.

Pag. 157. 11. Αβεδεδών] De hoc Abededone multa commentatur vir eruditus Joan. Bapt. Cotelerius ad lib. VI. Constit. Apost. p. 259.

Pag. 158. 11. Πῶς συνέστη ὁ ψαλτῆρ] Vide Gloss. med. Graecit.

Pag. 159. 21. Εν ταῖς παραλειπομέναις] Ita hanc vocem feminino genere usurpat fragmentum ex Josepho Christiano editum a Cotelerio ad Canones Apostol. pag. 339. quem praeterea consule pag. 338.

Επῶν μ'.] Sic Rufinus in versione edita Josephi, licet Graeca Editio π' praeferat. Vide eundem Cotelerium ad lib. II. Con-

stit. Apost. cap. i. ubi in MSS. Codd. ejusdem Ruffini, LXXX. haberi annotat.

Pag. 168. 7. Νεών] De anno conditūs templi Salomonici egere Chronologi: prae caeteris vero Scaliger de Emend temp. lib. v. p. 380. et ad Eusebium, et Petavius lib. ix. de Doctr. temp. cap. xxxii. et xxxiii.

Pag. 168. 10. Καὶ συνάγεται] Conferendus Eusebius in Chron.

Pag. 168. 14. Οὐαφρῆς] Successor Psammitichi, de quo idem Eusebius, Syncellus, Auctor Collectionis Historiar. et alii: qui Ophrias Jeremiae, Ἀφρίης Herodoto dicitur.

Pag. 168. 16. Εὐπόλεμος] Haec de Vafre refert Clemens Alexandrinus lib. i. Strom. ex Alexandro Polyhistore p. 332. V 411 Eupolemi vero Chronographiam et lib. de Judaïcis Regibus alibi laudat.

Pag. 168. 19. Τὸν Βαρούχ] Legendum Σαδὼκ observat Seldenus lib. i. de Success. in Pontif. Hebr. cap. iv. pag. mihi 251.

Pag. 169. 1. Θείραμος] Edit. Scalig. Χείραμος. Εἶραμος Clementi Alexandr. lib. i. Stromát. pag. 325. Ἰέρομος Theophilo lib. iii. ad Autolycum, Εἶρωμος Josepho, et in Synagoge Historiar. Scaligeriana p. 397. Hieromum vero Salomoni admodum familiarem fuisse testatur idem Theophilus, qui de illius filia Salomoni nupta nihil tradit, ut nec Tatianus editus, quod duntaxat habet Clemens Alexandr. Sed is complura alia scripsit, ut idem Clemens testatur lib. iii. Strom. Multa porro de hoc Iromo caeterisque Tyri Regibus commentatur ex veteri Scriptore περὶ Φοινίκων ἱστορίας, Auctor Ἐκλογῆς ἱστοριῶν, in Cod. Reg. II. MCDXXXI. fol. 79. Vide Scaliger. in Notis ad Fragm. Scriptor. Graecor. p. 28. 29. 33. et in Prolegom. de Emendat. temp. p. 38. et V. C. Huetium de Demonstrat. Evangel. p. 162. i. edit.

Pag. 169. 4. Ααρών] Seldenus loco laudato: *Quid loci hic Aaroni Pontifici? trajectio, puto, est simul cum defectu verborum. Lego, Εβραίων Αρχιερεὺς ἀπ' Ααρών ἢ Σαδὼκ· προεφήτευσεν Ναθάν, etc.* Hebraeorum summus Pontifex ab Aarone viii. Zadoc. Prophetavit Nathan, etc. Nam Auctori Chronici in recensione sua numerali, Heli quartus est, et qui Zadoci tempora proxime sequitur, nonus. Zadocus igitur octavus est in illiusmodi recensione, tametsi in Fastis illis etiam Pontifices decem, sed in numerandi rationem ibi non recepti, Zadocum praecedant. In Eleasaridum autem stirpe Zadocus erat Uzri Pontificis atnepos, etc. Sic tamen Eusebius in Chron. Prophetavit Sadoch, Achias Silonites, Sameas, ubi consulendus Scaliger. Hanc autem integram περιοχὴν omittit editio Scaligeri.

Pag. 169. 17. Καὶ Εὐστάρτη] Leg. Ασάρτη, εκ LXX. III. P 502
Reg. cap. xi. 7. 33. de qua copiose prae caeteris egit Seldenus
in Syntagm. de Dis Syris.

Pag. 170. 16. Μετὰ τελευτῆν] Ex Eusebii Chron.

Pag. 170. 21. Διὰ τὸ ἐκ φυλῆς] Ex eodem Euseb. ubi
Scaliger.

Pag. 171. 13. Ιεροβοάμ] Exhinc in Cod Vaticano, quod
etiam observatum in editione Scaligeri, Reges Israël et Reges Ju-
da distinguuntur in columnis parallelis usque ad Olympiadem v.
caeteris Olympiadibus secundae columnae adscriptis: quod in
editione Raderiana nec Regia servari potuit, propter latinas ver-
siones graecis adjunctas. Quo tamen secerneretur utraque Re-
gum series, singulos principatus horum nominibus in marginibus
adscripserat antiquarius Cod. Augustani, prout in editione Raderi
et hac regia describuntur.

Pag. 171. 15. Βηθλεὲμ] Leg. Βεθῆλ, ut recte adnotat
Raderus. Facile porro haec duo nomina confundere Librarios
probat Cotelerius ad Constitut. Apost. Cod. Vatican. ἐμβηθλεὲμ
unica voce legit.

Pag. 171. 11. Σαμαίας υἱὸς Βαλαμει] Infra, Ελαμει. Col-
lectio Historica Scaligeriana: Σαμέας υἱὸς Αμαμει.

Pag. 172. 1. In marg. ὁ Δηθ] Unica legendum voce
Οδηθ, uti edidimus, recte monet supra laudatus Cotelerius ad
lib. iv. Constit. Apost. cap. vi. ubi de nomine illius Prophetae
erudite, ut solet, commentatur.

Pag. 172. 19. Ἄνω πρὸς Ἀχίαν] Idem fere valet hoc loco
ἄνω, quod ἐπάνω apud recentiores Graecos. Vide Gloss. med.
Graecit. in hac postrema voce.

Pag. 172. 20. Καὶ ἐξολοθρευθήσεται] LXX. καὶ ἐξολοθρεύσω
Ιεροβοάμ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον, id est *Disperdam de Hieroboam
usque ad canem.*

Pag. 173. 19. Ο ἐν Βεθῆλ] Scal. Βαιθῆλ.

Pag. 174. 19. Τὸς Παχία] Ita Scalig. At Seniores Ἀχιά
legunt III. Reg. xv. 27. Sic etiam mox in Chron.

Pag. 175. 20. Ἀχιμελὲχ] Hujus Pontificis sub Rege Asa,
neque in sacra, neque in prophana veterum Historia mentionem
occurrere, praeterquam in Chronico Eusebiano, et in aliquot
Chronologis recentioribus, observat Seldenus lib. i. de Success.
in Pontif. Hebr. cap. iv.

Pag. 176. 13. Ιοδηθ] Scal. Ιουδηθ. Infra hic Ιωδηθ di-
citur.

Pag. 180. 11. Ιθωβάλου] Qui Ιεθεβαάλ, III. Reg. cap. V 412
xvi. 81. Ειθώβαλος vero dicitur Josepho, et in Collectione Hi-
storiarum Scaligeriana pag. 398. de quo consulendus idem Scali-
ger in Notis ad Fragmenta Graecorum Scriptorum p. 29. 33.

Pag. 186. 14. Ιωδαὲ] Ex Eusebio, ubi recte ait vixisse

νον, ἐκ τοῦ παρασέντουιν, ὃ λέγεται τὸ παραμένειν. Ita etiam Chron. ab Adamo ad Anastasium.

Pag. 211. 4. Βηρυλίος] Lib. vii. Aeneid.

Ibid. Απολλώνιος] Quis ille Apollonius, qui res Romanas persecutus sit, ut et Silvius, qui hic laudantur, plane incertum manet, cum eorum, nisi fallor, quispiam alius Scriptor meminerit. Apollonium Aphrodisiensem rerum Caricarum scriptorem memorat Suidas. Alium Apollonium laudat Stephanus de Urbib. alios alii.

Pag. 211. 7. Εἰς βουρδῶνας] Nescio an Scriptor alius id tradiderit.

Pag. 211. 9. Θαμούλιος] Leg. Αμούλιος, ut lin. seq. Σιλβία, pro Ηλία, tametsi ita praeferat Cod. Vat.

Pag. 211. 17. Λύκαινας] Aliter Dionysius Halicarn. lib. i. de Faustuli uxore: ἡ δημοσιευούση ποτὲ τὴν τοῦ σώματος ὄραν, οἱ περὶ τὸ Παλάντιον διατρίβοντες ἐπέκλησιν ἔθεντο Λουῖκαν. Ἐστι δὲ τοῦτο Ἑλληνικόν τε καὶ ἀρχαῖον ἐπὶ ταῖς μισθαρνούσαις τὰ ἀφροδίσια τιθέμενον, αἷ νῦν εὐπρεπεστέρῳ κλήσει ἑταῖραι προσαγορεύονται. Ita alii.

Pag. 212. 16. Φαυστολόγου] Leg. Φαυστούλου, vel Φαυστόλου, ut habet idem Dionysius.

Pag. 212. 20. Ἐν τοῖς συμποσίοις λεγομένοις Φιλικοῖς] Quibus verbis intelliguntur ea convivia quae Caristia, et Cara cognatio dicuntur Latinis, quae quidem ad parentum et affinium sepulcra fieri solebant, ut pridem a nobis observatum in Gloss. med. Lat. in v. Festum S. Petri Epularum: de quibus prae caeteris agit Epiphanius in Ancorato cap. lxxxvii.

Pag. 213. 4. Λικίννιος] Licinius Macer, quem inter Annalium Scriptores recenset Dionysius Halicarn. non semel, ac laudant Plinius lib. iv. sect. iii. et v. et Macrobius lib. i. cap. x. et xiii.

Pag. 214. 5. Ἀλλὰ καὶ βιβλίον] Vide Georgium Syncellum pag. 200. Salianum an. iii. mxxii. n. xcii. et Michaelis Glycae Annales p. 182. et 183. ubi multa de ejusmodi libris Salomonis.

Pag. 215. 6. Σοβνάρ] Qui mox, ut et aliis, Σοβνάς. Vide Seldenum lib. i. de success. in Pontif. Heb. cap. v. pag. mihi 278.

Pag. 216. 7. Ἀρδάχ] Omittitur in Edit. Scalig. Apud Esaiam xxxviii. 38. Ἀσαράχ, libro autem iv. Reg. cap. xix. 37. Νέσαράχ appellatur.

Ibid. Τὸν Πάτραρχον αὐτοῦ] Ex eod. Esaiia, ubi vox Πάτραρχος, pro Θεὸς πάτριος videtur posita.

Pag. 218. 6. Εἰσελθεῖν εἰς τὸ αὐτοῦ παλάτιον διχα τοῦ σχήματος, etc.] Quod deinceps obtinuisse docet Chrysostomus Homil. in i. ad Corinth. xxxvi. οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων χωρὶς ζώνης

καὶ γλανίδος τολμήσειεν ἂν φανῆναι τῷ τὸ διάδημα ἔχοντι· ubi viri docti γλαμύδος emendant. Infra: τὸν ἄρχοντα τῷ Βασιλεῖ προσιόντα, τὸ τῆς ἀρχῆς σύμβολον ἔχειν δεῖ. Vide Theodor. Marsilium ad Suetonii Vespasianum cap. iv.

Pag. 218. 9. Σουετώνιος] In libro forte quem is scripsit de Re vestiaria, seu περὶ ἰδεῶν ἐσθημάτων καὶ τῶν ἄλλων οἷς ἀμφιέννυται, uti laudatur a Suida in illius vita, ubi caetera ejus V 414 opera recenset, quorum etiam alii Scriptores meminerunt.

Pag. 218. 16. Ἀσσάρια ξύλινα] Ex Euseb. Chron. lib. i. ubi Scalig. Vide Suidam in Ἀσσάρια.

Pag. 219. 8. Πρισθεῖς] Salian. an. III. MCCCXL. n. XXX. et P 504 seqq. ubi de genere mortis Esaiæ, et aqua Siloani, ex Scripto-ribus.

Pag. 220. 15. Καταστήματι] Sic infra, ubi de Anco Martio, quem morbo perissæ scribit Euseb. lib. i. Chron. ex versione Hieronymi, ut de Hierone Syracusano Lucianus, νοσῶν ἐτελεύτα, quod idem valet ac, sua morte defunctus est, uti loquuntur Seneca, Tranquillus, Firmicus, et alii: ἰδίῳ θανάτῳ, ut Ptolemaeus lib. iv. Tetrabibli, Euseb. lib. i. de Praepar. Evang. et Auctor Paschalis ubi de Tiberio. Est autem κατάστημα, corporis compositio, quomodo lib. III. Maccab. εἰς κατάστημα μανιῶδες ἀγχοχῶς, et apud Clement. Alexandr. κατάστημα σαρκὸς εὐσταθές. Galenus apud Hippocratem ait κατάστημα esse τὸ οἶον καταστήριγμα, καὶ ἀπόσκεμμα. Aliis, naturalis habitus exponitur.

Pag. 221. 16. Σαμαίου] De cujus nomine multa et erudite commentatur Cotelerius ad Constit. Apostol. p. 221.

Pag. 224. 1. Παρ' Ἑβραίοις] Haec et sequentia usque ad καὶ Σοφονίας, desunt apud Scalig.

Pag. 225. 5. Καὶ Ἱερεμίας] Has voces omittit Codex Holstenii, ut et editio Scaligeri.

Pag. 225. 18. Μῆνας γ'.] Vide Scaliger. ad Euseb. p. 86.

Pag. 228. 8. Φορτομανεῖμ] Seniores Φορτομνιν· Theodotion, Φορτομνίμ. Vox Chaldaïca, quae ἐκλέκτους sonat.

Pag. 229. 1. Ἀμερσαδ] Infra Ἀμερσαδ, Seniores Ἀμερσαάλ.

Pag. 229. 9. Καὶ ἐκ τέλους] Seniores καὶ κατὰ τὸ τέλος.

Pag. 238. 18. Καὶ αὐτοῦ] Καὶ ἰ' αὐτοῦ. Ita vir doctus legendum censebat.

Pag. 255. 18. Φιλίππου] Ita Cod. Vatican. Sed legendum Φινίππου, ut est apud Clement. Alexandr. seu Φανίππου, ut apud Euseb. in Chron. lib. i. pag. 29. et lib. II. pag. 125.

Pag. 258. 2. Καὶ ἡ ταγὴ αὐτοῦ ταγὴ] LXX. Καὶ ἡ ἐστιατορία αὐτοῦ διὰ παντός ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ Βασιλέως λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. Vide Gloss. med. Graecit. in ταγὴ.

Pag. 263. 3. Τῷ Ἀμβροσίῳ] Vide Salianum anno III. MCDLXXIII. 3.

Pag. 266. 2. *Κύρος*] Ex Eusebii Chron. lib. i. et ii. ubi Scaliger.

Pag. 267. 3. *Σιμωνίδης*] Vide Scaliger. ad Euseb. p. 93. ubi et de Chilone, Pythagora, Xenophane, Thalete, Theognide, Pherecyde, et aliis viris illustribus, quorum Chronici Scriptor ex Eusebio meminit, de quibus etiam copiose suis locis commentatur Salianus.

Pag. 268. 10. *Ο ἐξ Αμύου*] Leg. *Εξαμίου*, uti edidimus ex Eusebio, ubi Scaliger, et ex Syncello p. 213.

Pag. 269. 15. *Τόμυρις*] Ex Eusebio, ubi Scaliger.

Pag. 270. 9. *Καμβύσης*] Ex Euseb. ubi adeundus idem Scaliger.

Pag. 270. 10. *Ο δὲ αὐτός*] Eadem aut similia habet Eusebius lib. i. Chron. p. 13. ut et Georgius Syncellus ex eodem Polytaeno Atheniensi, cui *Αμενώφθις* dicitur p. 151.

Pag. 270. 20. *Ετους δευτέρου Δαρτίου*] Ex Eusebio pag. 129. ubi Scaliger.

Pag. 271. 15. *Κλήμης*] Ex Eusebio lib. i. p. 30. ubi Clementis locus adducitur, ex pag. 331. edit. Paris.

Ibid. *Ο ἐν τῷ πρώτῳ*, etc.] Scalig. delet *ὁ* delet etiam vocem *καὶ Αἰγυπτίων*, quam habet Eusebius. Infra, *καὶ ταῦτα μὲν*. Scalig. *κατὰ ταῦτα*.

Pag. 272. 14. *Αρμόδιος*] Ex Eusebio, ubi Scaliger.

Pag. 274. 4. *Ελλάνικος*, etc.] Ex Eusebio, ubi idem Scaliger.

V 415 Pag. 274. 14. *Δίον ἐν συντόμῳ*] Quae deinceps Paschali suo de Prophetis Scriptor inseruit, quo Christi *οἰκονομίαν*, seu *dispensationem*, ab iis praedictam fuisse ostenderet, desumpta sunt ex Dorotheo, auctore dubiae prorsus fidei, ut animadverterunt pridem Baronius, Possevinus, Huetius, Binius, et alii viri eruditi, cujus Graeca haecenus desiderabantur: quae, necdum tamen omnia, ex hocce Paschali possunt suppleri, cum Latina duntaxat versio, quam Musculi esse aiunt, in Bibliotheca Patrum habeatur to. vii. edit. an. mdcxlv. Priorem enim Dorothei non vidi. Quis autem hic Dorotheus Martyr, et qua aetate vixerit, docet prologus ad illius Tractatum de lxx. Apostolis: ex quo docemur, si Scriptori fides danda, in Graecis ac Latinis literis apprime fuisse versatum, et post mortem Diocletiani et Licinii Tyri factum Episcopum, ad Juliani Parabatae tempora vitam produxisse, tandemque, cum subinde illius persecutionem defugeret, in urbe Odysso ab illius ministris comprehensum, variisque tormentis vexatum, in ipsis suppliciis vitam exuisse annos natum cvii. Ita alius fuerit (si quidem is unquam extitit) a Dorotheo, qui in urbe Nicomediensi martyrium obiit sub ipso Diocletiano, ut est in Chronico Paschali anno xix. ejusdem Augusti, atque adeo a

Dorotheo alio, quem Auctor Chronici, quod Alexandrinum dicimus, ut et Theophanes et Georgius Alexandriae martyrium sub Gratiano subiisse scribunt vii. Id. Octobr. ferarum escae traditum sub Tatiano Augustali, cui savebant haeretici. Latina autem lingua cum Romae versaretur scripsisse Dorotheum, ejusque scripta in Graecam deinde traducta colligimus ex iis quae post illius Tractatum de Apostolis habentur, siquidem is revera scripserit: nam haec ab Graeco interprete prorsus conficta constat. Atque illius quidem futilis satis licet operis pars illa, in qua, quae Prophetarum natales et vitam praesertim spectant, referuntur, sub nomine Epiphanii Episcopi Cypri prodiit, iisdem verbis Dorothei descripta, vel certe paucis admodum interpolatis: adeo ut mirari subeat cur Epiphanio adscribatur, quod alteri Scriptori subinde ab aliis tribuitur. Sic P 505 veteres spuria sua non modo venditabant, sed quo fidem iis aliquam accommodarent, praeclara ipsis indebant nomina, ut hisce opusculis, Dorothei scilicet Martyris et Episcopi, seu Presbyteri Tyri, et Epiphanii Cypri Episcopi, cum neutrius ea sint. Posterioris, Epiphanii scilicet, opus describitur in Cod. Reg. II. MDCCCLII. fol. 228. scripto anno MCCCXCI. et ex Cod. veteris Romae scripto anno DCCLIX. ut in eo annotatur, desumpto: unde colligere saltem liceat, ut et pariter ex hoc Paschali in xx. Heraclii annum desinente, haud esse nuperos hosce qualescunque Scriptores, quod quidam volunt, siquidem ante annum DCC. ii vixerint. Et certe Graecus Interpres Dorothei testatur, seu fingit, ea quae de Prophetis et Apostolis scripsit, ex ejusdem Dorothei Latinis Commentariis hausisse ac descripsisse eo anno quo Joannes Papa Constantinopoli versabatur, Philoxeno et Probo Coss. proinde Justino seniore imperante. Operis autem Epiphanii in Cod. Regio lemma ita concipitur: *Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου περὶ τῶν Προφητῶν, πῶς ἐκοιμήθησαν, καὶ ποῦ κεῖνται.* Quem quidem tractatum excipit alter ejusdem Epiphanii de Apostolis, de quo agemus infra. Duplex autem Epiphanii istius de Prophetis editio prodiit: prima, Albani Torini an. MXXXIX. altera, Joachimi Zehneri an. MDCCXII. qui et priorem recensuit, et Scriptorum fusioribus Commentariis illustravit. Quod in causa fuit cur ei elucidando immorari debere minime censuerim: cum praeterea vir singularis omnino eruditionis Petrus Daniel Huetius, Suessionensis Episcopus designatus, seu *vocatus*, ut Episcopi electi olim sese vocitabant, idce argumenti solide persecutus sit in Demonstratione Evangelica, ubi XII. Prophetarum de Christi dispensatione praedictiones accurate collegit, ac *ὑποβολιμαίων* Dorothei et Epiphanii scripta, maxime de eorum patria examinat. Proinde satis esse censuimus, si quae ex his Auctoribus in hocce Paschali excerpta leguntur, cum

ea quae habetur Dorothei latina versione, et cum Epiphonio Codicis Regii, ac Chronico MS. Symeonis Logothetae, in quo eadem fere habentur quae apud Epiphanium, conferrentur. Tertia denique editio tandem prodiit anno MDCXXII. cum operibus ejusdem Epiphanii, Interprete Dionysio Petavio. Cui quidem Epiphonio ascribitur praeterea Tractatus alius hoc titulo in Codice Regio II. MDCXXX. *Περὶ τῶν δεκατῶν Προφητῶν, πόθεν ἦσαν, καὶ ποῦ ἐτελειώθησαν*, qui in Codice II. MDCXXXI. nullum auctoris nomen praefert: quem quidem tractatum cum noster Scriptor interdum exscribat, ex eo subinde illum emendamus. De Dorotheo vero isto fictitio agemus rursus infra ad pag. 212.

Pag. 275. 11. *Ὡς μετὰ διακονιῶν*] Leg. *ὁ*, uti edidimus. Haec porro sic vertit Interpres Dorothei: *qui cum mediocritati servierit, cum Angelis conversatur.*

Pag. 275. 12. *Ἀμιλλώμενος*] Sic reposuimus, cum editum esset *ἀμιλλώμενα*.

Pag. 276. 13. *Βελεμῶν*] Epiph. edit. et MS. *Βελεμῶθ*. Vide V. C. Huetium de Demonstrat. Evang. pag. 233.

Pag. 276. 15. *Στερέωσις*] Rob. Stephan. *oneratus*, vel *onerans* interpretatur.

Pag. 277. 6. *Θεκουῆ*] Vide eundem Huetium p. 236.

Ibid. *Συχνῶς*] Logoth. *πυκνῶς*.

Pag. 277. 7. *Ροπάλω*] Epiph. cap. XIII. *ἐν ροπάλω πλήξας αὐτὸν κατὰ τοῦ κρατάφου*.

Pag. 277. 8. *Μεθ' ἡμέρας δύο*] Haec absunt ab Epiphonio.

Pag. 277. 10. *Στρατηγός*] Rob. Stephan. ita hanc vocem interpretatur: *quis sicut Dominus? aut paupertas vel humilitas Domini, aut percutiens Dominus, vel percussio Domini.*

Pag. 278. 3. *Ἀπὸ Μορασθίτης*] Epiph. MS. *ἐγεννήθη ἐν Μωραθί*. Edit. *Μωραθεί*. Auctor MS. de XVI. Prophetis, *Μιχαίας υἱὸς Ιεραμῶς ὁ Μαραθῶνιος*. In alio Cod. *ὁ Μωραθίτης*. Logoth. *ἦν ἀπὸ Μωραθεί*. Vide Huetium p. 242.

Pag. 278. 4. *Ἀνηρέθη*] Sic reposuimus ex Epiphonio, apud quem in Cod. MS. et edito legitur *ἀναιρεῖται κρημνωθείς*. Logoth. *κρημνωθὶς φηεὶς ὅτι ἤλεγξεν*, etc.

Pag. 278. 5. *Ἀσειβείαις*] Addit Epiph. *αὐτοῦ, καὶ τῶν πατέρων αὐτοῦ*.

Pag. 278. 6. *Μόνος*] Epiph. *μονώτατος*.

Ibid. *Ἐν Απειμ*] Epiph. edit. et Dorotheus, unica voce, *Ἐναχείμ*. Logoth. *ἐν Μακείμ*. Deest in Cod. Reg.

Pag. 279. 4. *Βεθομορῶν*] Epiph. edit. *οὗτος ἦν ἐξ ἀγροῦ Βηθῶρ, ἐκ τῆς γῆς Ρουβείμ*. Cod. Reg. *ἐξ ἀγροῦ Βηθῶμ*. Dorotheus. *ex Bethamoron*. Auctor MS. de XVI. Prophetis, *ἐξ ἀγροῦ*

Θεβόρ. Cod. al. ἐξ ἄγρου Θεβορῶν. Vide eundem Huetium pag. 234.

Pag. 279. 6. Αβδιῶν] Leg. Αβδιουῦ, ut infra; atque ita edidimus.

Ibid. Δουλεύων, etc.] Hieronym. in Epist. ad Paulinum, servus Dei.

Pag. 279. 13. Συχέμ] Ita Eriphan. edit. At MS. Σιχέμ.

Ibid. Βιταχαράμ] Eriphan. edit. et MS. Βηθθαχάμαρ. Logotheta, Βριθθαχαράν. Vide Huetium pag. 237.

Pag. 279. 17. Απολιπὼν λειτουργίαν τοῦ Βασιλέως] Eriphan. ἀπολιπὼν τὴν βασιλικὴν αὐτοῦ τάξιν, προσεκολλήθη τῷ Προφήτῃ Ηλία.

Pag. 279. 20. Δέσεις Κυρίου] Rob. Stephan. Columba, sive multiplicans, sive depopulans.

Pag. 280. 6. Καριαθμαούς] Ita Dorotheus: Eriphanus P 506 et Cod. Reg. Καριαθμαούμ. Auctor MS. de xvi. Prophetis, ἐκ γῆς Καριασθιαμῆμ, πλησίον Αζώτου πόλεως κατὰ θάλασσαν. Cod. al. Καριαθιαρείμ. Logoth. Καριαθμαούθ. Vide Huetium V. C. p. 239.

Pag. 280. 9. Σούρ] Dorotheus, Assur.

Pag. 280. 10. Αφελῶ] Ita Auctor MS. Eriphan. ἀφῶμαι τὸν ὄνειδισμόν· sed emendandus ex aliis.

Pag. 280. 12. Αχαάβ] Eriphanus addit, Βασιλέα Σαμαρίας.

Pag. 280. 15. Ηυλόγησεν] Eriphan. et Cod. Reg. εὐλόγησεν.

Pag. 280. 16. Ηθέλησε γὰρ] Haec ab Scriptore Chronici truncata vix intelligat quispiam, quae clarius his verbis describit Eriphanus: καὶ γενόμενος ἡλικίας ὁ Ἰωνᾶς ἀπεστάλη εἰς Νινευὴ πρὸς τοὺς Ασσυρίους, καὶ ἐζήτησεν Ἰωνᾶς ἀποδράσαι Κύριον, καὶ κατεποντήθη ὑπὸ κήτους.

Pag. 280. 20. Γενεζέου] Eriphan. τοῦ Κενεζείου. Cod. Reg. et Logoth. τοῦ Κενεζαίου. Interpres Dorothei: Sepelivit eam prope montem Libanum: mortuus autem et ipse in Saar, ac sepultus in spelunca Cenesei, qui Judex fuerat unius Tribus.

Pag. 281. 1. Ἰδωσι] Ita Eriphan. Εἴσωσιν, Cod. Reg.

Pag. 281. 3. Αφανισθήσεται] Auctor MS. ἔδαφισθήσεται.

Pag. 281. 4. Παράκλησις] Hieron. Consolator orbis.

Pag. 281. 10. Ελκέσε] Eriphan. edit. Ελκεσεί. Cod. Reg. Ελκέσιν. Dorotheus Εκκεσι. Deinde Eriphan. πέραν τοῦ Ἰορ- V 417 δάνου εἰς Βηγαβαρ ἐκ Φυλῆς Συμεῶν· Ita edit. et MS. Vide Huetium p. 243.

Pag. 281. 11. Τῇ Νινευῇ] Eriphan. ἐπὶ Νινεῦι.

Pag. 281. 13. Σεισμῶ] Eriphan. ἐν σεισμῶ, καὶ πῦρ ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπελθὼν πάντα τὰ ὑψηλότερα αὐτῆς ἐνέπρησε μέρη. Logoth. ἐν συγκλείσμῶ.

Pag. 281. 17. Περίληψις] Hieronym. *Luctator fortis et rigidus.*

Pag. 282. 7. Βῆθι τοῦ Χάρ] Logoth. Βητουχάρ. Dorotheus, *Biticuchar.* Eriphan. edit. Βηθζοχήρ. Cod. Reg. Βυζζουχάρ. Auctor MS. Βιδζούχαρ. Cod al. Βδζουχάρ. Vide Huetium p. 246.

Pag. 282. 9. Οτε ἦλθεν] Rectius Eriphanus, καὶ ὅτε ἦλθε, etc. Εἰς Οστρακίην. Logoth. εἰς Ρότνην.

Pag. 282. 10. Καὶ ἦν πάροιχος] Eriphan. edit. et MS. καὶ ἦν ἐκεῖ πάροιχος εἰς γῆν Ἰσμαήλ. Logoth. ἐν γῆ Ἰσμαήλ.

Pag. 282. 13. Ἐλαβε] Logoth. ἔψησε.

Pag. 282. 15. Ἐλεύσομαι] Eriphan. ἐπανελεύσομαι. Μοχ, ἐνέγκατε. Eriphan. ἀπενέγκατε φαγεῖν τοῖς θερισταῖς. Ita etiam Logoth.

Pag. 282. 16. Ἀπέστη] Eriphan. παρέστι. Logotheta, ἐπιστρέψας ἐπέστη, atque sic emendavimus.

Pag. 282. 20. Λαοῦ] Eriphan. et Logoth. ναοῦ, atque ita reposuimus pro λαοῦ.

Pag. 282. 21. Δυτικόν] Δυτικοῦ, Eriphan. et Logotheta, qui addit, γενήσεται ἡ πόρθησις τοῦ ναοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. Τότε ἄπλωμα τοῦ Δαβειρ εἰς μακρὰ θαγήσεται, καὶ τὰ ἐπίκρανα τῶν δύο στύλων (Ita etiam Eriph. pro στήλων) ἀναιρεθήσεται, etc.

Pag. 283. 2. Ἀγγέλου] Eriphan. ἀγγέλων.

Pag. 283. 3. Ἐν αὐτοῖς] Logoth. ἐν αὐτῷ γνωθήσεται καὶ ἔτι λέγει ὁ Κύριος, ὅτι φωτήσουσι τοὺς διωκομένους ὑπὸ τοῦ ὄφραως, ὡσπερ ἐξ ἀρχῆς, καὶ διασώσει αὐτοὺς ὁ Κύριος ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ ἔσονται ἐν σκηνη ἁγία. Vide Eriphan. Edit. et MS.

Pag. 283. 19. Σαβαρθαθά] Eriphan. Edit. et MS. Σαβαρθαθά. Auctor MS. υἱὸς Χουσί, ἦν ἐξ ἄγρου Σαβαρθαθά, etc. Logotheta, ἀπὸ ὄρους Ἐνβαρθαθά. Vide Huetium pag. 248.

Pag. 283. 20. Ἰσραήλ] Logoth. ἔθνῶν.

Pag. 284. 1. Εορτή] Hieronym. *Festivus et laetus.*

Pag. 284. 8. Ἐκ Βαβυλῶνος] Vide V. C. Huetium p. 251.

Pag. 284. 12. Μνήμη Θεοῦ] Hieronym. *Memor domini sui.*

Pag. 285. 4. Ἠλθεν] Addit Auctor MS. εἰς Ἱερουσαλήμ.

Pag. 285. 5. Οὔτος] Sic emendavimus ex Eriphan. et Logotheta, pro ὄς, sed locus adhuc mancus manet, qui integer legitur apud Eriphan. οὔτος εἶπεν τῷ Ἰωσεδὲκ, ὅτι γεννήσεται υἱὸν, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ ἱερατεύσει. Sic ultimam hanc vocem emendavimus, tum ex Eriphanio, tum ex Auctore MS. et Logotheta, cum prave editum esset ἱεράτευσεν. Logotheta habet, γεννήσει.

Pag. 285. 8. Καὶ ἐπὶ Κύρου] Eriphan. καὶ ἐπὶ Κύρου τοῦ Βασιλέως Περσῶν τέρας ἔδωκεν εἰς νίκην περὶ Κροίσου τοῦ Αὐδίων Βασιλέως, καὶ περὶ Αστυάγου τοῦ τῶν Μήδων Βασιλέως.

Logoth. εἰς νίκην τοῦ Κροίσου τοῦ Αὐδίου, καὶ περὶ τῆς, etc. Vide Huetium V. C. p. 253.

Pag. 285. 9. Ἐπὶ Ἱερουσαλήμ] Auctor MS. ἐν, etc.

Pag. 285. 11. Ἐθνῶν] Addit Auctor MS. καὶ Ἰσραήλ.

Pag. 285. 12. Ἱερέων καὶ διπλῆς] Ita Eriphan. MS. Editus vocem καὶ, Logotheta vero vocem περὶ omittunt.

Pag. 286. 12. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν] Τοῦ λαοῦ ἀπὸ Βαβυλῶνος τίκεται ἐν Σοφᾶ ἐν γῆ Ζαβουλῶν, καὶ ἔτι νέος ὦν, etc. Ita Eriphanus, ex quo Chronicon emendavimus, cum legeretur, κεῖται ἐν Σοφίᾳ, tametsi ita legerit Logotheta. Theophylactus habet ἐν Σοφίᾳ. Dorotheus, nascitur in Supha. Auctor MS. ἐν Σοφᾶ. Vide Huetium p. 254.

Pag. 286. 14. Ὁ ἐρμηνεύεται Ἄγγελος] Amphilochius in Carm. ad Seleucum: δεώνυμόν τε, Ἄγγελον Μαλαχίαν.

Pag. 286. 15. Καὶ τῷ εἶδει] Addit Auctor MS. καὶ τῷ P 507 λόγῳ.

Pag. 286. 17. Ἐν ἡμέραις] Addit Eriphan. τῆς ἀναρχίας, ὡς γέγραπται ἐν Σχοφθεῖμ, τουτέστιν ἐν βίβλῳ Κριτῶν, νέος δὲ ὦν, etc. Cod. Reg. ἐν Σφαρφοθεῖμ. Idem Eriphanus lib. de Mensur. et Ponder. n. xxiii. Διασωφθεῖμ, ἢ τῶν Κριτῶν. Logotheta, ἐν Φαρφαθὲ, τουτέστιν ἐν βιβλίῳ Κριτῶν. Apud Eusebium lib. vi. Hist. Eccl. cap. xxv. ex Origene, Σωφετῖμ, et apud Hieronymum in Prologo galeato.

Ibid. Ἐπεδευτέρωσεν] Ita Eriphanus editus et MS. Pro- V 418 inde evanescit conjectura Raderi, atque adeo Holstenii, qui ἐπαιδευτέρωσεν legendum censebant. Interpres Dorothei: quaecunque in Prophetia dixit, eo ipso die secundo visus est dicere Angelus Domini, etc. Zehnerus: quaecunque in Prophetia dixit, eo ipso die Angelus apparens vaticinium ejus tradidit, aut repetiit. Auctor MS. habet ἐβεβαίου, quod idem valet. Huetius V. C. iterabat, rectius vertit.

Pag. 286. 20. Λοιπὸν ἐπὶ] Ex Dorotheo.

Pag. 290. 16. Εἰς δύο] Addit Auctor MS. ξυλλίνῳ πρόνι.

Ibid. Ρογήλ] Eriphan. Edit. et MS. Ρωγήλ.

Pag. 290. 19. Ὀλιγορήσας] Ita Eriphan. MS. Editus vero, ὀλιγοψυχήσας.

Pag. 291. 1. Ἰσαίου] Eriphan. τοῦ Προφήτου Ἰσαίου.

Pag. 291. 2. Ἐν συγκλεισμῷ] Ita emendavimus ex Eriphanio edito et MS. cum perperam editum esset, ἐν συκαῖς Μοάβ. Eriphanio consentit MS. licet paulo secus haec describat: ἐποίησέν τε λάκκους καὶ κολυμβήθρας· μικρὸν γὰρ ἦν τὸ ὕδωρ, ἐξεληλυθὸς ὅτε ἦν ὁ λαὸς ἐν συγκλεισμῷ.

Pag. 291. 5. Ἀντλεῖν] Hanc vocem supplevimus ex Eriphanio. Aliter totam hanc pericopen describit Symeon Logoth. in Chron. MS. ἠρώτησαν γὰρ οἱ πολέμιοι, Πόθεν πίνουσι; καὶ ἔχοντες τὴν πόλιν, περιεκαθέζοντο τῷ Σιλῶαν. Καὶ εἰάν μὲν Ιού-

δας ἦλθεν, ἐξήρχετο τὸ ὕδωρ· εἰ δὲ ἀλλόφυλος, οὐδαμῶς, ἐπειδὴ σήμερον αἰφνιδίως ἐξέρχονται, ἵνα δειχθῇ τὸ μυστήριον.

Pag. 291. 12. *Ἐχομένως*] Logoth. ἐχόμενα.

Pag. 291. 15. *Γαβαῶν*] Ita Logoth. At Eriphan. edit. et Cod. MS. *Γαβαῶθ*. Mox, pro σταδίων, στάδια habet idem Logotheta.

Pag. 291. 16. *Ἐποίησεν δὲ*] Logoth. καὶ ἐποίησε σχολίαν εἴσοδον ἀνεπινόητα.

Pag. 291. 21. *Ὀστᾶ τόπου*] Leg. ὀστᾶ τῶν πατέρων. Logoth. καὶ ἐπεὶ ὁ *Ἐζεχίας* ἔδειξε τοῖς ἔθνεσιν τὸ μυστήριον *Δαβὶδ* καὶ *Σολομῶνος*, καὶ ἐμίανεν ὀστᾶ τῶν προπατόρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ἔθρετο εἰς δουλείαν τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ ἄκαρπον αὐτὸν ἐποίησε ἀπὸ τῆς ὄρας ἐκείνης.

Pag. 292. 1. *Ἐπειρώσατο*] Mendum in hac voce. Raderus emendat, *ἐχειρώσατο*. Sed Logotheta legit ἔθρετο. Cod. vero Vatic. *ἐπειράσατο*. Malim *ἐπηράσατο*, imprecatus est, atque ita edidimus.

Pag. 293. 3. *Ἐξ Αναθῶθ*] Ita Dorotheus, Eriphan. edit. et Logotheta. At Cod. MS. Eriphanii, *ἐξ Ἀμαθῶθ*.

Ibid. *Καὶ Τάφναις*] Eriphan. edit. Auctor MS. et Logoth. ἐν *Τάφναις*. Cod. alter Reg. ἐν *Τάφνας*.

Pag. 293. 4. *Βληθεῖς*] Sic ex Auctore MS. et Logotheta emendavimus, cum editum esset, *λίθοις δὲ ὑποβληθείς*.

Pag. 293. 5. *Ἐνεργηθέντες*] Addit Logoth. ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

Pag. 293. 6. *Τῶν γὰρ ὑδάτων*] Eriphanius: *ἀσπίδες γὰρ, καὶ τῶν ὑδάτων θῆρες, οὓς καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι Νεφῶθ, Ἕλληνες δὲ Κορκοδείλους, etc. ubi Cod. Reg. habet Κορκονήλους. Vide Gloss. med. Graecit. Sequuntur deinde verba aliquot quae in Chronico desiderantur, et mutilam sententiam resarciunt: ἦσαν αὐτοὺς θανατοῦντες, καὶ εὐξαμένου τοῦ Προφήτου Ιερεμίου, ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ὁ θυμὸς τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως τὸ ἔνεδρον τῶν θηρίων. Porro Dorotheus Μενεφῶθ etiam legit, ut et Auctor MS. de xvi. Prophetis, unde Scriptor noster quae hic narrat exscripsit, cujus verba hic afferemus, ut ex iis Chronicon liceat emendare: κεῖται δὲ πλησίον τῆς οἰκίας Φαραῶ, ὅτι Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν ἐνεργηθέντες δι' αὐτοῦ· ἠΰξατο γὰρ, καὶ αἱ ἀσπίδες (Cod. al. καὶ οἱ κροκόδειλοι) αὐτοὺς ἔασαν, καὶ τῶν ὑδάτων οἱ θῆρες, οὓς καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι Μενεφῶθ, Ἕλληνες δὲ Κροκοδήλους, οἱ ἦσαν αὐτοὺς θανατοῦντες (Cod. al. οἱ ἐθανάτουσαν αὐτοὺς) καὶ εὐξαμένου τοῦ Προφήτου, ἐκωλύθησαν ἐκ τῆς γῆς τὰ γένη τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως τὸ ἔνεδρον τῶν θηρίων, καὶ ὅσοι εἰσὶν πιστοὶ Θεοῦ ἕως τοῦ νῦν εἶχονται ἐν τῷ τόπῳ ὅπου κεῖται· καὶ λαμβάνοντες τοῦ χροῦς τοῦ τόπου, δῆγματα ἀσπίδων θεραπεύουσιν, καὶ τὰ θηρία τοῦ ὕδατος φρυγαδεύουσιν. Ἡμεῖς*

δὲ ἠκούσαμεν ἐκ τῶν παιδῶν Ἀντιγόνου καὶ Πτολεμαίου γερόντων τινῶν, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν ἐπιστὰς τῷ τάφῳ τοῦ Προφήτου, καὶ ἐπιγνούς τὰ εἰς αὐτὸν μυστήρια, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα, περιστείλας αὐτὰ ἐνδόξως, καὶ ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς αὐτῆς τὸ γένος τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως τὰ θηρία.

Pag. 293. 13. Τῷ τόπῳ] Sic Logotheta: at τάφῳ legit V 419 Auctor MS. de xvi. Prophetis.

Pag. 293. 16. Καὶ οὕτως ἐνέβαλλον] Leg. καὶ οὕτως ἐνέβαλεν, ex Suida in Ἀργόλαι, qui hunc locum Eriphanii videt: καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς ἀναλρεσιν τῶν ἀσπίδων.

Pag. 293. 18. Τοῦ Πελοποννησιακοῦ] Suidas, τοῦ Πελαγοῦ. Hunc locum porro ita vertit Interpres Dorothei: *Et serpentes hoc pacto rejecti, quos Argolais vocant, hoc est lacertos ex Argo Peloponnesiaco, unde et Argolai vocantur populi isti, id est dextris ignavi: loquela vero sunt delicata et prorsus sinistra. Ex quibus hic legendum videretur. τουτέστιν Ἀργοὶ δεξίαις, pro Ἀργούς δέξιοι, tametsi utraque lectio nihil sani habeat, ut nec illa Suidae, Ἀργόλαι οὖν ἐκ τοῦ Ἀργους λαιοί. Raderus haec P 508 mendose ita ediderat: καὶ ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης τὸ γένος ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως, καὶ οὕτως ἐνέβαλλον τοὺς ὄφεις τοὺς λεγομένους Ἀργολάους, ὃ εἰσιν ὄφιομάχους, οὓς ἤνεγκεν ἐκ τοῦ Ἀργου τοῦ Πελοποννησιακοῦ, τουτέστιν Ἀργούς δέξιοι καλοῦνται· λαλιὰν δὲ ἔχουσιν, etc. Nos edidimus prout habentur in Cod. Vaticano, a quo non abludivit Symeon Logotheta in Chronico MS. cujus verba hic apponam: ηὔξαντο γὰρ καὶ οἱ ὀλοθρευόντες αὐτοὺς ὄφεις καὶ ἀσπίδες ἀπέθανον· καὶ τῶν ὑδάτων οἱ θῆρες, οὓς καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι Μενεφῶθ, Ἕλληνες δὲ Κροκοδείλους. Καὶ ὅσοι δὲ εἰσὶ πιστοὶ τοῦ Θεοῦ, ἕως σήμερον εὔχονται ἐν τῷ τάφῳ, καὶ λαμβάνοντες ἀπὸ τοῦ χοῦ τοῦ τόπου, δῆγματα ἀσπίδων θεραπεύουσι. Ἡμεῖς δὲ ἠκούσαμεν ἐκ τῶν παιδῶν Ἀντιγόνου τοῦ Πτολεμαίου γερόντων ἀνδρῶν, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν ἐπιστὰς τῷ τόπῳ τοῦ Προφήτου, καὶ μαθὼν τὰ μυστήρια, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετεστήσατο αὐτοῦ τὸ λείψανον, περιθεὶς ἐνδόξως κύκλῳ, καὶ ὀλοθρεύτη ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης τὸ γένος τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως οἱ Κροκοδείλοι. Οὗτος τοὺς λεγομένους Ἀργόλας, ὃ ἐστὶν ὄφιομάχους, εἰς τὴν γῆν Αἰγύπτου, οὓς ἤνεγκεν ἐκ τοῦ Ἀργους τοῦ Πελαγισκοῦ· ὅθεν καὶ Ἀργόλαι καλοῦνται, τουτέστιν Ἀργους εὐωνύμου· λαιὸν γὰρ πᾶν τὸ εὐώνυμον, τὸ δὲ Ἀργος ἐστὶν ἀνατολικόν.*

Pag. 294. 3. Οὗτος Ἰερემίας] Ex Eriphanio.

Pag. 294. 5. Ἐν φάτνῃ] Haec et quae sequuntur absunt ab Eriphanio: ita autem describuntur apud Logothetam: διὸ καὶ ἕως νῦν θεοποιοῦσιν παρθένον λοχῶντα, τιμῶσι καὶ βρέφος ἐν φάτνῃ τιθέντες προσκύνουσι· ἔλεγον οἱ ἱερεῖς Αἰγύπτου, ὅτι πατροπαράδοτόν ἐστι μυστήριον ὑπὸ Οσίου Προφήτου τοῖς πα-

τράσιν ἡμῶν παραδοθέν, καὶ ἐκδεχόμεθα τὸ πέρασ τοῦ μυστηρίου.

Pag. 294. 10. Οὗτος ὁ Προφήτης] Rursum ex Eriphanio.

Pag. 294. 11. Αὐτῇ] Addit Eriphan. πάντα. Κατατεθῆναι. Logoth. καταποθῆναι.

Pag. 294. 12. Τοῖς παρεστῶσι] Eriphan. τοῖς ἱερεῦσι τοῦ λαοῦ, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις παρεστῶσιν. Logotheta addit αὐτῶ.

Pag. 294. 14. Ἐν δυνάμει] Addit Logoth. κοινῆς χάριτος. Ξύλον, Logoth. ξύλω.

Pag. 294. 16. Οὐδεις] Aliter Eriphanius, οὐδεις ἀναπτύξει ἔτι ἱερέων ἢ Προφητῶν, εἰ μὴ Μωσῆς ὁ ἐκλεκτός τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλάκας οὐδεις ἀναπλώσει, εἰ μὴ Ααρῶν. Logoth. καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλάκας οὐδεις ἀναπτύξει, etc.

Pag. 294. 18. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ] Logoth. καὶ ἐν τῇ ἀναστασίᾳ, etc.

Pag. 294. 21. Τὸν ἐχθρόν] Eriphan. MS. καὶ τὸν ἐχθρόν φεύγοντες, ἀνελεῖν θέλονται. Editus, ἀνελεῖν αὐτούς θέλοντες. At Dorotheus: occident eum venientem, ubi vox φεύγοντες videtur poni pro, in fugam conjicientes, fugantes. Ita Logotheta: καὶ τὸν ἐχθρόν φεύγοντες τὸν ἀνελεῖν αὐτούς θέλοντα.

Pag. 295. 8. Φωτεινῇ] Deest haec vox in Eriphanio, quae habetur apud Logothetam.

Ibid. Οὐδεις νοεῖ τὸν τύπον] Addit Eriphanius ἐκεῖνον. Abest a Logotheta, apud quem τόπον legitur.

Pag. 295. 8. Ἡ δόξα] Logoth. ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ.

Pag. 295. 9. Διὰ τοῦτο] Haec et sequentia absunt ab Eriphanio: habentur vero pariter apud Logoth.

Pag. 296. 5. Αριρᾶ] Auctor MS: de xvi. Prophetis, ἐκ Σαριρᾶ. Eriphanius edit. et MS. ἐκ Σαρηρᾶ ἐκ τῶν υἱῶν τῶν Αρχιερέων· ἀπέθανεν δὲ ἐν τῇ γῆ τῶν Χαλδαίων, πολλὰ προφητεύσας περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ, καὶ περὶ τῆς ἐπανόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ περὶ τῆς τοῦ Κυρίου παρουσίας προεφήτευσαν. Ita etiam Logotheta.

Pag. 296. 7. Τοῦ λαοῦ] Ἐν τῇ παροιμίᾳ αὐτοῦ ἐν Βαβυλώνι ἐλεγχόμενος, etc. Eriphan.

V 420

Pag. 296. 9. Ἐν τάφῳ Ἰωσήφ] Eriphan. et Auctor MS. ἐν τάφῳ Σῆμ, etc. Logoth. ἐν τάφῳ τῶν Σῆθ καὶ Αρφαξᾶδ. Vide Georgium Syncellum p. 101. 110.

Pag. 296. 12. Ἐξ ἐπιπέδου] Leg. ἐπιπέδου.

Pag. 296. 15. Οτι ἐκλείπει] Eriphan. ὅτι ὅταν ἐκλείπη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἐλπίζειν τὸ δρέπανον. Auctor MS. ὅταν ἐκλείποι ἐλπίζειν τὸ δρέπανον, atque sic emendavimus, cum ἐπελθὼν perperam editum esset.

Pag. 296. 16. Εἰς πέτρας] Logoth. εἰς πέρας.

Ibid. Πλημμυρίσει] Eriphan. καὶ ὅταν πλημμυρίσῃ αὐτοῦ

εὐ ὕδαρ, τὴν Ἱερουσαλήμ ἐπάνοδον σημαίνει. Auctor MS. εἰς τὴν, etc. Logoth. καὶ ὅταν πλημμυρίση, εἰσελθεῖν δι' ἐπάνοδον εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ γὰρ ἐκείνην κατῴκει ὄσιος, καὶ πολλοὶ τοῦ νόμου ἀντεχόμενοι πρὸς αὐτὸν συνεστρέφοντο.

Pag. 296. 17. Καὶ πολλοὶ] Πρὸς τὸν τάφον αὐτοῦ συνεστρέφοντο ἐπὶ προσευχὴν καὶ ἱκεσίαν. Castera paullo secus apud Eriphanium.

Pag. 296. 20. Διαστῆναι] Eriphan. στήναι τὸ ὕδαρ τοῦ ποταμοῦ.

Pag. 297. 1. Δαψιλῆ] Eriphan. δαψιλῆν.

Pag. 297. 4. Απολλυμένου] Eriphan. addit, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Logotheta, ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν, προσῆλθε τοῖς ἡγουμένοις τῶν Χαλδαίων, σημεῖον ποιήσας ἐπ' αὐτοὺς σκότους, ἔπαυσε τοὺς πολεμίους καταπλήξαι αὐτοὺς οὐρανόθεν. Τότε ἦν λέγων ὁ Ἰσραήλ, etc.

Pag. 297. 5. Καταπλήξας] Eriphan. καὶ παρενόχλησεν αὐτοὺς διὰ τερατίων. Mox, ὅτε ἔλεγεν τῷ λαῷ ὁ Ἰεζεκιήλ.

Pag. 297. 6. Απόλωλεν] Eriphan. et Logoth. ἀπώλετο ἡ ἐλπίς ἡμῶν· ex quibus vocem ἐλπίς addidimus, quae deerat.

Pag. 297. 7. Ἐπεισεν] Logoth. ἐπιστοποίησεν αὐτοὺς. ὅτι ἔσται ἐλπίς ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῷ λαῷ, καὶ ᾧδε καὶ ἐπέκεινα. Οὗτος ἐκεῖ ὧν ἐδείκνυε τῷ λαῷ τὰ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰ ἐν τῷ λαῷ γινόμενα.

Pag. 297. 11. Ἐλεγχον] Sic reposuimus ex Eriphanio P 509 et Logotheta, cum ἔλεγον editum esset cum nota mendii. Idem Logoth. οὗτος ἠρπάγη ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς ἔλεγχον, etc.

Pag. 297. 13. Καὶ τὴν πύλην] Logoth. καὶ τὴν πόλιν.

Pag. 297. 18. Ἀνήλισκον] Logoth. ἀνήρουν.

Pag. 297. 19. Αὐτῶν] Addit Logoth. καὶ ἔπαυσε τὸν κατ' αὐτῶν θάνατον. Καὶ προείρηκεν ὅτι δι' αὐτοὺς οὐκ ἐπιστρέψει ὁ λαὸς εἰς τὴν γῆν ἑαυτῶν.

Pag. 298. 1. Ἐν Μηδίᾳ] Ita Cod. editus Eriphanii: at Dorotheus, in Madiam. Codex vero MS. Eriphanii, ἀλλ' ἐν ἰδίᾳ ἔσονται. Logoth. ἐν Βαβυλῶνι· paullo ante, κτήνη, pro κτήνα, et ἐπιστρέψει, pro ἐπιστρέφη, ex MS. et edito emendavimus. Logoth. habet ἐπιστρέφει.

Pag. 298. 2. Αὐτὸν] Post hanc vocem sequitur apud Eriphanium edit. et MS. ἀντέκειτο γὰρ αὐτῷ ἕως ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. Et apud Logoth. ἀντέκειτο γὰρ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Proinde legendum, ἀντέκειτο γὰρ αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Absunt vero a Dorotheo.

Pag. 298. 14. Τῶν ἐξεχόντων] Eriphan. γένους τῶν, etc. Logoth. γενεαῖ.

Pag. 298. 15. Ἐν αἰχμαλωσίᾳ] Eriphan. εἰς Βαβυλῶνα.

Pag. 298. 16. Βετερῶν] Eriphan. edit. Βεθεβορῶ. MS.

Βεθριμαρῶ. Auctor MS. ἦν ἐκ Βετόρων. Corrupte Logoth. Μηδόρω.

Pag. 298. 17. Σώφρων] Logoth. σοφός, σπανός δὲ τῷ εἶδει, ὡς, etc. Reliqua etiam paullo secus.

Pag. 298. 20. Ησκησεν] Ita Logotheta et Cod. MS. Eriphanii. Edit. ἀπέσχηκεν.

Pag. 299. 1. Εσθίων] Addit Logoth. εἰκοσιέν ἔτος.

Pag. 299. 4. Ἐμπροσθεν] Auctor MS. τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Eriphan. ἐμπρόσθια. Μοχ, σὺν τοῖς ὀπισθίοις, ὡς λέων. Ita etiam Logotheta.

Pag. 299. 8. Τροξύγιον] Eriphan. edit. ὑπὸ ζυγοῦ. MS. ὑπὸ ζυγόν.

Ibid. Βελιά] Eriphan. et Auctor MS. τοῦ Βελιάρ. Logoth. γέγονε τοῦ Βελιάρ. Quae sequuntur paullo interpolata sunt.

Pag. 299. 10. Ἐν τῇ νεότητι] Logoth. τὴν ἀρχήν.

Pag. 299. 11. Πατάσσοντες] Ita Eriphanus edit. et MS. Perperam editum erat in Chronico, cum nota mendii, ἀπατάσσοντες. Logotheta, ἀρπάζοντες, ὀλοθρεύοντες, ἀναιροῦντες, ἀσεβοῦντες.

Pag. 299. 14. Οὐκ ἐγένετο] Eriphanus edit. καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἀνανθρωπίνης φύσεως τροφήμα. Cod. Reg. καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἀνθρωπίνης φύσεως τροφή. Ita etiam Logotheta.

Pag. 299. 16. Μετὰ τὴν πέψιν τῆς τροφῆς] Eriphan. edit. et MS. μετὰ τὴν πέψιν τῆς μάστιγος αὐτοῦ, ἐν καρδίᾳ ἀνθρώπου γενόμενος. MS. ἀνθρωπίνη. Καὶ νοῶν. Logoth. καὶ ἐννοῶν.

Pag. 299. 18. Δεόμενος] Addit Eriphan. τοῦ Θεοῦ Βεημών, ὃ ἐστὶν τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

Ibid. Δαίμων] Eriphan. πνεῦμα Σατάν.

Pag. 299. 19. Ἡρθη δὲ ἡ γλαῦσσα] Eriphan. καὶ γλαῦσσα αὐτοῦ ἐδεσμεύετο λαλεῖν, καὶ φωνὴ θηρίου ἐδίδοτο αὐτῷ.

Pag. 299. 21. Κρέας] Eriphan. καὶ ἐγένοντο οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς κρέας ἀπὸ τοῦ κλαίειν, καὶ πολλοὶ δυνάσται καὶ πολῖται, etc. Ita etiam Logotheta.

Pag. 300. 1. Ἡθέλεν] Eriphan. ἠθέλησεν.

Pag. 300. 5. Ο Δανιήλ, etc.] Logotheta, καὶ τοὺς ἑπτὰ καιροὺς ἐποίησεν ὁ Θεὸς εὐχομένου γενέσθαι μῆνας ἑπτὰ, καὶ τὸ μυστήριον, etc.

Pag. 300. 8. Ἐτελέσθη] Eriphan. ἐτελέσθη ἐπ' αὐτόν, ὅτε ἀποκατέστησεν ἑπτὰ μεσίτης, (MS. ἀπεκατέστησεν ἑπτὰ μεσίτας) ἕξ οὖν ἔτη καὶ ἕξ μῆνας ὑπέπιπτεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ ἐξωμολογεῖτο, etc. Logoth. ἐτελέσθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀποκαταστάς ἐν ζ' μηνί, τὰ ἐπίλοιπα ἔτη καὶ μῆνας ε' προσέπιπτεν Κυρίῳ, καὶ ἐξωμολογεῖτο τὰς ἀσεβείας αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὴν ἄφεσιν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ, ἀπέδωκεν ὁ Κύριος τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἄρτον καὶ οἶνον καὶ κρέας λαβῶν τοὺς ἕξ χρόνους, καὶ τοὺς ε' μῆνας

ἔξωμολογούμενος τῷ Κυρίῳ, ὅτι Δανιήλ προσέταξεν ὄσπριοις βρεπτοῖς καὶ ὕδωρ καὶ ἐλεημοσύναις ἐξιλεώσασθαι τὸν Θεόν.

Pag. 300. 13. Καὶ χλωροῖς] Sic emendavimus ex Eriphanio, cum editum esset, καὶ σχόλαις.

Pag. 300. 14. Ὡς τὸν υἱὸν αὐτοῦ] Eriphan. κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Pag. 300. 15. Καταστήσαι] Eriphan. ἀποκαταστήναι.

Pag. 300. 17. Καὶ μὴ κολληθῆναι] Eriphan. καὶ προσκολληθῆναι.

Pag. 300. 18. Καὶ τοῖς ἄλλοις] Eriphan. καὶ ἐν τοῖς Βασιλεῦσι.

Ibid. Ὅσα οὐκ] Eriphan. ὅσα οὐκ ἐγράψαμεν ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ· εἰσὶν δὲ γεγραμμένα ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ Δανιήλ.

Pag. 300. 19. Ἀπέθανεν] Eriphan. ἐν Βαβυλῶνι ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ βασιλικῷ ἐνδόξως, καὶ ἐστὶν ὁ τάφος αὐτοῦ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας πᾶσιν γνωστὸς ἐν Βαβυλῶνι.

Pag. 300 21. Ἐν τοῖς ὑπεράνω] Eriphan. ὑψηλοῖς τῆς Βαβυλῶνος, λέγων, ὅτι ὅταν ἴδητε καπνιζόμενον τὸ ἐκ βοῤῥᾶ ὄρος, ἤξει τὸ τέλος Βαβυλῶνος.

Ἐὰν δὲ ἴδητε] Haec sententia brevior est apud Eriphanium et Dorotheum: ἤξει δὲ Κύριος ἐπὶ γῆς ἐνανθρωπήσας.

Pag. 301. 4. Ὑπὸ τῶν ἱερέων] Logoth. ὑπὸ τῶν ἱερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ Ἰσραήλ.

Pag. 301. 6. Ἐὰν] Logoth. ὅτε.

Pag. 301. 8. Τοῦ Βελιά] Eriph. et Logoth. Βελιάρ. Logoth. φόνος ἐστὶ παντὸς αἵματος ἀκαθάρτου ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Pag. 301. 10. Ἥλιος] Haec et sequentia de Elia et Elissaeo hausit Auctor ex Eriphanio cap. v. quae fusiori paullo P 510 commentario is persequitur: ubi consulendus Joachimus Zehnerus.

Pag. 301. 12. Δῶμα] Ita Eriphan. edit. Δόμα Cod. MS.

Ibid. Τοῖς ἱερεῦσιν] Eriphan. addit δεδομένην.

Pag. 301. 13. Σβαχὰ] Eriphan. et edit. MS. Σωβάκ.

Pag. 301. 16. Χρησμός] Eriphan. edit. et MS. χρηματισμός.

Pag. 301. 20. Ἀβελμαούλ] Eriphan. edit. et MS. Ἀβελμούθ.

Ibid. Τοῦ Ρουβὶν] Varie hanc vocem scribi observat Cotelerius in Notis ad Homil. II. Clementin. cap. I.

Pag. 302. 1. Τέρας] Eriphan. edit. Τεράτιον. MS. Τεράστιον.

Ibid. Δάμαλις] Ἡ ἐν Σιλώμ. Ita edit. Torini, et Cod. Reg.

Pag. 302. 3. Εἰς Ἱερουσαλήμ] Eriphan. ἐν, etc.

Pag. 302. 4. Ὁς καθελεῖ] Eriphan. καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεὺς δια

τὴν (Edit. τούτων) δηλῶν, ὅτι Προφήτης ἐτέχθη σήμερον, ὃς κατελεῖ, etc.

Pag. 302. 6. Ζαχαρίας] Tres hoc nomine recensentur Prophetæ: filius Joiadae Pontificis; cujus hic mentio: alter, filius Barachiae: tertius, pater S. Joannis Baptistae. De anno illius caedis, ita subdit Scaliger ad Chronicon Eusebii: *Sed quis scit quoto anno Regis Joas interfectus sit, cum tempus a Scriptura non designetur?* Vide Salianum an. III. MCCCII. n. 6. Quae V 422 porro de Zacharia hic habentur, accepit Auctor a Dorotheo: secus enim de illo scribit Eriphanus, a quo perperam cum patre S. Joannis confunditur.

Pag. 302. 9. Ἀνὰ μέσον] Eriphanus MS. οὗτος δὲ ἦν ἐξ Ἰερουσαλήμ ἐξ οἴκου Δαβίδ, ἀνὰ μέσον τοῦ Ἐλάμ ἐξ οἴκου Κυρίου. Edit. ἀνὰ μέσον ἐλάτρευσεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ex emendat. Zehneri, contra MS. sicut. Dorothei Interpres, ἀνὰ μέσον τοῦ Ἐλάμ, sub *Elam* vertit.

Pag. 302. 17. Ἀριστίδης] Ex Eusebio, ubi adeundas Scaliger p. 101.

Pag. 303. 6. Πινδαρος] Ex eod. Eusebio, ubi idem Scaliger pag. 100.

Pag. 303. 10. Σοφοκλῆς] Ex eod. Euseb. ubi idem Scaliger p. 102. et 108. et Selden. in Marmorib. Arundel.

Pag. 303. 13. Εὐριπίδης] De cujus morte infra ad Olympiad. XCIV.

Pag. 304. 2. Ἐσδράμ] Vide Selden. lib. I. de Success. in Pontif. Hebr. cap. VI. pag. mihi 284.

Pag. 304. 4. Ἡρόδοτος] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 102.

Pag. 304. 6. Βακχυλίδης] Chron. Eusebii, Georg. Syncellus pag. 257. etc.

Pag. 304. 9. Σωκράτης ἐγεννήθη] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 102. et Seldenus ad Marmora Arundel.

Pag. 304. 15. Ἀρτάβανος] Georg. Syncellus p. 271. ubi et de Artaxerxe.

Pag. 305. 1. Θεμιστοκλῆς] Ex Eusebio, ubi Scaliger pag. 102.

Pag. 305. 2. Μαρδοχαῖος] Ex Eusebii Chron. pag. 131. ubi quae hic desunt in hac perioche supplentur his verbis, ex versione Hieronymi, quod non puto. Hic porro consulendus Scaliger, praeterea Salianus in Annualibus Eccles. an. III. MCDXXXVI. n. XXVI. et anno V. MDXCI.

Pag. 305. 12. Ομοῦ] Deerat summa annorum ρβ'. quam supplevimus.

Pag. 305. 15. Ἐσδρας] Ex Eusebio, cui eruditissimus legis divinae dicitur, ex versione Hieronymi, ubi Scaliger p. 106.

Pag. 306. 1. Ἡρόδοτος] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 102. 104.

Pag. 306. 8. *Εμπεδοκλῆς*, etc.] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 103.

Pag. 306. 7. *Φερακύδης*] Ex Eusebio, ubi Scaliger pag. 103.

Pag. 306. 9. *Νεεμίας*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 106.

Pag. 306. 10. *Αρχιοινοχόος*] *Minister vinarius*, Hieronymo in Chron. Eusebii.

Pag. 307. 16. *Εβδομήκοντα*] Conferendi Eusebius in Chron. et Georgius Syncellus pag. 249. et 323. praeterea ex neotericis, Salianus an. III. MDCXVI. n. 36. et seqq. Grandamicus de morte et natali Christi lib. I. cap. III. et alii.

Pag. 307. 20. *σά'*] Vir doctus *σγ'* emendabat, ut mox, pro *σβ'* legit *σε'*.

Pag. 308. 18. *Από τούτου τοῦ χρόνου*, etc.] Consules a primaeva sui origine, ad Imperium usque Julii Caesaris, cum Idatianis Fastis hic duntaxat contulimus, quos, aut similes, vidisse Auctorem Chronici vero esse proximum in Praefatione monuimus. Huic enim argumento diutius alias immorari supervacaneum esset, cum res dudum peracta sit a viris omni exceptione doctioribus, Cuspiniano, Sigonio, Panvinio, et aliis alibi indicatis, quos Lectori consulere liberum erit, si quidpiam naevi in iis suboleat. His porro Consulibus annos Urbis Conditae apponimus, usque ad annum Incarnationis Christi, a quo deinceps ceteros annos Christianos putamus, quibus perpetua methodo additi anni DCCLIII. optatos Urbis Conditae annos exhibebunt, ut temporum ratio ubique cuivis perspicua sit.

Pag. 309. 6. *Πουπλίου*] Schott. *Πουβλλου*. Edit. Scaligeri, *Ποπλίου*. Idat. *Publilio*. Senator, *Pulvillo*. Omittuntur deinde duo paria Consulium, *Lartius et Exquilinus*: et *Valerius et Tubertus*, quos characteribus minusculis supplevimus, quo continua Consulium series minime intermittatur, et advertat primo intuitu Lector omissos a Scriptore Chronici.

Pag. 309. 9. *Ποστούμιανού*] *Posthumium* alii vocant.

Pag. 309. 11. *Αρούγκου*] Idat. et Cuspinian. Fasti, *Aurunco*.

Pag. 310. 1. *Σικούλου*] Idat. *Sifula*. Fasti, *Q. Cloelio*. P 511

Pag. 310. 5. *Κελεμοντανού*] Ita mox, Scal. *Κελημοντανού*. Infra, *Κελεμοντανού*. Idat. *Coelimontano*.

Pag. 310. 8. *Καὶ Γεμίνου*] Idat. MS. *Vitellino* III. V 423

Pag. 310. 9. *Αρούγκου*] Idat. *Aurunco*, ut supra.

Pag. 310. 15. *Πλάτων ἐγεννήθη*.] Ex Euseb. ubi Scaliger pag. 107.

Pag. 310. 16. *Τούλλου*] *Σύλλου* legit Sigonius in Chronico.

Pag. 310. 18. *Αρχοντες*] Ex prisco aliquo Fastorum Con-

sularium Scriptore haecce hausit Auctor Chronici, qui quae ille Graece, ita is Latine extulerit: *His Cons. Romani Proceres dicti sunt*, quomodo Fasti Idatiani edit. Pontaci et Labbei habent hoc ipso anno; quo loco, Fasti non ex Paschali, sed ex Fastis Paschale debet illustrari: cum in eo *Ἀρχοντες* dicantur quos Latini *Proceres* appellarunt. Ita quippe apud Romanos dicti potissimum Patricii. Nam cum primis ab Urbe Conditis temporibus, cum sub Regibus, tum sub primis Cons. Cives Romani in Patricios duntaxat, seu qui a Patribus vel a Senatoribus orti erant, et Plebeios essent distributi, solisque Patriciis aditus pateret in Senatum et ad majores Magistratus, hac tandem tempestate plebeis etiam concessum, ut non modo Senatores esse possent, sed etiam ad quasvis dignitates admitterentur. Isto quippe anno, Caio Julio Julo et P. Pinatio Rufo Cons. Caium Marcium Coriolanum, exercitu Volscorum assumpto, bellum patriae intulisse prae caeteris auctor est Dionysius Halicarnassensis: cui quidem bello civili causam et occasionem praebuit exorta inter Patricios et plebem similtas, cum Coriolanus, gravi annona, advectum e Sicilia frumentum magno pretio dandum populo in Senatu suasisset, ut hac injuria plebs agros coleret, ac necessitate ad modestiam compelleretur. Excitata inde gravissima secessione, seu seditione, et a Decio Tribuno plebis die dicta Coriolano, illoque postmodum in exilium acto, Patricios eo plebs adegit, nonnullis etiam ex iis haud renitentibus, ut plebeios in Senatum et ad quasvis Magistratus admitterent. Unde ut maximum incrementum plebis potestati accessit, ita Optimatum factio maximam pristinae dignitatis detrimentum accepit, admissis plebeis hominibus ad dignitates et Sacerdotia, aliosque primarios honores, qui antea solis Patriciis peculiare fuerant, quos plebi communicarunt partim inviti et necessitate coacti, partim etiam sapienti consilio inducti, ut pluribus narrat idem Dionysius lib. vii. Atque id quidem verbis supra relatis videtur expressisse uterque Scriptor, Chronici et Fastorum Idatianorum, quibus innuunt hoc anno *Romanos*, plebeios scilicet, *Proceres*, vel *Ἀρχοντες dictos*: hoc est tum primum in Senatum allectos, et ad majores Magistratus admissos, proindeque Proceribus ac Patriciis, quorum antea id duntaxat juris erat, accensitos: quod superiori, ut velle videtur Dionysius, vel hocce etiam fortasse anno tandem decretum fuit, vel certe in usu esse coepit; tametsi quando primum in Senatum allecti fuerint plebeii variae sint Auctorum sententiae. Eusebii Chronicon ad annum quo exactus Coriolanus: *Romae populus a Patribus facta seditione discedit*. Idem porro sunt *Proceres* et *Ἀρχοντες* nam apud Festum in V. *Procum*, *Proceres*, *Principes* exponuntur, ut apud Servium ad l. Aeneid. *Principes civitatis*, apud

Charisium lib. i. et in veteribus Glossis, *Ἐξαρχοι, Πρωτάρχοντες*, et *Πρωτοπολίται*, quomodo *Primores civitatum* vocat Lactantius lib. de mortib. persecut. n. xxi. Ita *Principes, Primates* municipii vocat Sidonius lib. vii. epist. ix. Quae quidem vox, secundum Varronem, apud eundem Servium a mutilis in aedificiis, seu capitibus trabium, quae *Proceres* nominantur, deducta est: vel, ut scribit Isidorus lib. ix. Origin. cap. iv. *Proceres* dicti, quod ante omnes honore procederent, quasi *Procedes*. Unde, subdit ille, *et capita trabium procer dicuntur, eo quod primo procedant: hinc autem ad Primores facta translatio, quod a caetera multitudine prominent.* Sane a Romanis Scriptoribus *Proceres* unice fere semper appellari *Senatores*, indicant *Leges* utriusque Codicis, atque in primis *Lex* xii. Cod. Theod. de Praetor. et Quaest. *Praetores designentur Senatūconsulto legitime celebrato, ita ut adsint decem e Procerum numero, qui Ordinarii Coss. fuerint, quique Praefecturae gesserint dignitatem, Proconsulari etiam honore sublimes.* Neque aliter haec vox usurpatur in *Lege* i. eod. Cod. de Nuptiis; in *L. ii.* Cod. Just. de Leg. *L. xxxvii.* et *xxxix.* de Appellat. ut et apud Ciceroem lib. xiii. epist. xv. Plinium lib. ii. sect. v. lib. vi. sect. xxxi. et apud Senatorem lib. vi. epist. x. in lemmate, et lib. vii. epist. vii. Vietero Schotti in Tacito, ut caetera praeteream de hac voce a Criticorum filiis observata, qui ex Plauto, Virgilio, Lucano, Martiale et aliis quosvis *Optimates* saepe innuident: quae quidem cum in locis a nobis laudatis unice Senatoribus conveniat, nescio an probari possit, quod fortasse quidam velint, istos *Chronici Paschalis* et *Idatii* ita intelligi debere, ut plebeiis in *Senatum* et ad majores dignitates admissis, tum primum *Procerum* inductum nomen fuerit, quo veteres *Patricii*, et qui ab iis ortum ducebant, aut ducturi erant, donarentur, ut a caeteris ex plebe Senatoribus distinguerentur, quos inde *Novos* vocabant, quique non gauderent jure imaginum, quod *Patriciorum* duntaxat erat, tametsi deinceps plebeios *Senatores* jus etiam ponendi imagines simul accepisse plerique consentiant, praesertim si aliquot ex *Curulibus Magistratibus* gessissent.

Pag. 311. 2. *Λούσκου*] *Idat. et Fasti, Tusco.*

P 512

Pag. 311. 3. *Εντεῦθεν*] *Ex Eusebio lib. i. Chron. p. 92. 2. Edit. Scalig.*

Pag. 311. 10. *Βιτελλίνου*] *Schott. Βιτιλλίνου. Idat. MS. Vitcellino. Fasti Vitcellino.*

Pag. 311. 11. *Μαλογεννησιου*] *Idat. MS. Maloginense.*

Pag. 311. 14. *Βολισίου*] *Idat. Volensio. Fasti, Valerio Potito.*

Pag. 311. 16. *Φούβου*] *Schott. Φούσου. Fasti, Furius Fusco. Idat. MS. Fugo.*

Pag. 312. 1. *Ερκουλίνου*] Idat. MS. *Aesculino*. Fasti, *Servilio Structo*.

Pag. 312. 6. *Λανάτου*] Idat. MS. *Laenate et Publilia*. Fasti, *Lanato*.

Pag. 312. 19. *Εὐριπίδης*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 108. et Selden. ad *Epochas Arundelianas*.

Ibid. *Καὶ Σοφοκλῆς*] *Idem* Scaliger et Seldenus locis indicatis.

Pag. 313. 9. *Πουβλικόλα*] Scalig. *Ποβλικόλα*, quomodo Fasti alii.

Pag. 313. 10. *Βιβουλανοῦ*] Scalig. *Βιβουλίνου*. Fasti, *Vibulano*.

Pag. 313. 11. *Ισοκράτης*] Rursum eadem verba infra, ad an. U. C. *CCCKXVI*.

Pag. 313. 13. *Ἀθηναῖοι*] Ex Euseb. Chron. ubi consulendus Scaliger, ac in primis Salmasius ad consecrationem templi in agro Herodis Attici pag. 30. et seqq. et Bochartus in *Coloq. Phoenic.* lib. i. cap. xx. Eadem etiam habet Georgius Syncellus p. 257.

Pag. 314. 7. *Βαρβάτου*] Idat. MS. *Barbaro*, Fasti, *Barbato*.

Pag. 314. 8. *Ἀρμενίου*] Schott. *Ερμενίου*. Idat. MS. *Herminio*. Fasti, *Herminio*.

Pag. 314. 17. *Πλάτων*] Rursum eadem repetit ad an. U. C. *CCCKXIII*. Vide Scalig. ad Eusebium, ubi de Platonis natali et morte.

Pag. 315. 3. *Πακέλλου*] Idat. *Pacilio*. Fasti, *G. Fucio Pacilo*.

Pag. 315. 4. *Μακρίνου*] Idat. et Fasti, *Macerino*. Infra, *Macrino*. *Idem* Idat.

Pag. 315. 9. *Βεργινίου*] Ita Schott. Idat. MS. et Fasti.

Pag. 315. 10. *Καμερίνου*] Idat. MS. *Carina*.

Pag. 315. 12. *Ποίνου*] Idat. MS. *Poenno et Melitano*. Fasti, *T. Quintio Penno*.

Pag. 315. 13. *Καμπαυῶν ἔθνος*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 105. Ita etiam Syncellus p. 248.

Pag. 315. 14. *Καὶ Τουλίου*] Idat. *Julio*. Fasti, *L. Julio Julio*.

Pag. 315. 19. *Ἀχιλλὰ, etc.*] Ita Idat. MS. Schott. *Ἀχιλλὰ*. Fasti, *C. Servilio*.

Pag. 316. 4. *Ρουτίλλου*] Ita Idat. MS. et Schott.

Pag. 316. 7. *Ξενοφῶν, etc.*] Tota haec perioche sumpta est ex Eusebio, ubi Scaliger pag. 122. Sed cur *Ορζυλάου* vocem addat Auctor Chronici, quasi Xenophon filius fuerit Orzylai, qui Grylli Eusebio et Scriptoribus dicitur, non plane

percipio. De Soeratis morte adendum etiam Seldenus ad Graecorum Epochas.

Pag. 316. 12. Μετουλλίνου] Idat. MS. Casso et Mudullino. Schott. et Fasti, Μεδολλίνου.

Pag. 316. 15. Φλάβου] Idat. MS. Flabo, alii Flavo. Fasti, C. Furio Pacilo.

Pag. 317. 3. Κουβίου] Idat. et Curtio. Fasti, Quinto Servilio.

Pag. 317. 5. Δημόκριτος] Ex Eusebio, ubi Scaliger.

Pag. 317. 6. Καὶ Γάλβα] Idat. Galva. Fasti, Licinio V 425 Calvo.

Pag. 317. 7. Σκιπίων] Similia refert Georgius Syncellus pag. 258. qui τὴν χώραν Αφρικὴν, etc. habet. Suidas: Κερχηδῶν, ἢ Αφρικὴ, ἐξ ἧς ὄρματο μέγας Κυπριωνός, etc. Quid si legatur, Αφρικανός μετωνομάσθη? Vide Goarum ad eundem Syncellum.

Pag. 317. 10. Σεισμοῦ γενομένου] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 123. Eadem etiam recitat Georgius Syncellus p. 258, ex quibus pro Ελία, legendum Ελίκη constat.

Pag. 317. 14. Εὐδοξος] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 107. Ita etiam Georgius Syncellus p. 257. 258.

Pag. 317. 17. Αλλου] Idat. MS. Achala. Fasti, Q. Servilia.

Pag. 318. 4. Ισοκράτης] Ex Eusebio, ubi Scaliger.

Pag. 318. 6. Ρουστικίου] Idat. Rustico.

Pag. 318. 9. Ρουστικίου καὶ Ποίνου] Idat. Rustico et Poeno. Fasti, Fabio Ambusto et Quintio Penno.

Pag. 318. 15. Βένωκος] Idat. Veneco.

Pag. 319. 1. Βούλωνος] Idat. Bursonc. Fasti, Drusone.

Pag. 319. 2. Ρουτιλίου] Schott. et Fasti, Ρουτίλου.

Pag. 319. 5. Αλλου] Idat. MS. Achala.

Pag. 319. 8. Αίσχύλος] De quo Scaliger ad Eusebium pag. 99.

Pag. 319. 17. Πέλλην τῆς Μακεδονίας] Vide Syncellum pag. 256.

Pag. 319. 19. σις'] Vir doctus emendat σια'.

Pag. 320. 3. Καὶ Μυνίου] Scalig. Μινίου. Idat. et Maenio. Fasti, C. Maenio.

Pag. 320. 4. Φίστου] Idat. Festo. Fasti, Poeto.

Pag. 320. 5. Καὶ Δουλίου] Idat. MS. et Duillio. Fasti, Duillio.

Ανυπατία] Vide Fastos Sigonii ad hunc annum.

Pag. 320. 11. Αλβίνου καὶ Κόσσου] Idat. Galbino et Corso.

Pag. 320. 16. Βένωκος τὸ γ'.] Idat. II. Fasti, M. Plautio Bennone.

Pag. 327. 17. *Ἐπὶ τούτων, etc.*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 135.

Pag. 328. 4. *Σεμπρωνίου*] Idat. MS. *Simfronio Sapiente et Rufo. Fasti, Sempronio Sapiente.*

Pag. 328. 8. *Βιτούλλου*] Schott. Scalig. et *Fasti, Βιτούλου.*

Pag. 328. 9. *Θαυγάτου*] Schott. et Scalig. *Θαυγάτου. Idat. Theudace.*

Pag. 328. 10. *Νικομήδης, etc.*] Ex Eusebii Chron. ubi Scalig. p. 77. et *Salisb. an. iii. mcccxlii. n. i.*

Pag. 328. 14. *Καὶ Βιτούλλου*] Schott. Scalig. et *Fasti, Βιτούλου. Idat. Viturtulo.*

Pag. 328. 17. *Καὶ Φλώρου*] Idat. MS. *Scipione Arinae et Dulilio. Fasti, et Acilio Floro.*

Pag. 328. 19. *Κατακένου, etc.*] Idat. MS. *Catacaeno et Patrevulo. Schott. et Fasti, Καλατίνου.*

P 514 Pag. 329. 5. *Καὶ Κατακίωνος*] Idat. MS. *Calatione. Schott. et Fasti, Καλατίνου.*

Pag. 330. 1. *Βούλβου*] Idat. *Bullo. Fasti, Bulbo.*

Pag. 330. 3. *Φουνδούλου, etc.*] Idat. MS. *Fundulo et Gallo Longo. Fasti, Fundulo.*

Pag. 330. 5. *Κατούλλου*] Idat. *Catulo. Schott. Κατυλοῦ.*

Pag. 330. 6. *Καλλίνικον πόλιν*] Ita Cod. Vaticanus, non vero *Καλλινίκου πόλιν*, uti ediderat Raderus. *Καλλίνικον* etiam dicitur Procopio lib. ii. de Bello Pers. cap. xxi. Callinicus appellatur a Marcellino Comite in Anastasio, a quo pariter urbs Mesopotamiae esse dicitur, et aliis Scriptoribus: de qua quidem urbe egit idem Procopius lib. ii. de Aedif. Justin. cap. vii. viii. et lib. i. de Bello Pers. cap. xviii. et lib. ii. cap. xi. praeter Eutropium, Zosimum, et alios. Sed an a Seleuco Callinico nomen habuerit, dubitare licet ex iis quae scribit Libanius lib. i. Epist. ad Aristaenetum: *σταθμός ἐστι περὶ τὸν Εὐφράτην, Καλλίνικος ὄνομα αὐτῶ. Καλλινίκου γὰρ ἀνταῦθα ἀποσφαγέντος, ὁ σοφιστῆς γίνεται προσηγορία τῷ τόπῳ, etc.* Quem quidem Callinicum Sophistam eum esse qui sub Gallieno vixit, teste Suida, putat Henric. Valesius ad lib. xxiii. Ammiani.

V 427 Pag. 330. 9. *Καὶ Τουδινάτου*] Idat. *Tuditano. Schott. et Fasti, Τουδιτάνου.*

Pag. 330. 14. *Καὶ Βούλβου*] Idat. *Volbo. Fasti, Bulbo.*

Pag. 330. 17. *Μάλχωνος*] Idat. MS. *Machone. Schott. et Fasti, Μάθωνος.*

Pag. 330. 18. *Καὶ Βαλβούλου*] Schott. καὶ *Μαλλεόλου. Fasti, Barbula.*

Pag. 331. 1. *Βαλλιόλου*] Idat. MS. *Balvulo et Pera. Schott. Βαρβούλου. Fasti, Aemilio Barbula et M. Junio Pera.*

Pag. 331. 4. Ρούγα, etc.] Scal. Γούργα. Idat. MS. Gurga et Maximo Vero. Fasti, Q. Fabio Maximo Verruco.

Pag. 331. 6. Αρουσιλου] Schott. Απουσιλου.

Pag. 331. 8. Πανάρετον] Ex Eusebii Chron. ubi Scaliger, cui adjungendus Cotelerius ad Epist. i. Clementis cap. XLVII.

Pag. 331. 15. Αἱ Παρθέναι] Ex Eusebii Chron. p. 143. Romae Virgines Vestae ob stupri reatum terra obrutae sunt. Φθορᾶς ἀλουῖσαι, deprehensae in stupro.

Pag. 331. 16. Καρία, etc.] Ex eod. Eusebio, ubi Scalig. pag. 137.

Pag. 332. 1. Καὶ Φίλου] Idat. MS. et Filone. Fasti, Philo.

Pag. 332. 2. Ερατοσθένης] Ex Euseb. ubi Scalig. p. 138.

Pag. 332. 7. Κατούλλου] Schott. Κατουλουῦ. Idat. Catulo.

Pag. 332. 8. Πτολεμαῖος] Vide Petavium lib. x. de Doctr. Temp. cap. XLVI. ubi de Ptolemaeis qui in Aegypto regnarunt.

Pag. 332. 11. Ιουδαίων] Haec attigit Eusebius in Chronico: Victi Judaei, et LX. millia armatorum ex eorum numero caesa. Unde χιλιάδας τεσσαράκοντα legendum patet. Quod vero LX. millia habeat Eusebius in omnibus scriptis Codicibus, LX. pro XL. facili lapsu irrepsisse inde colligit Scaliger, qui quae hic ex lib. III. Maccabaeorum narrantur dubiae prorsus esse fidei opinatur. Hunc adi pag. 138. et Salianum an. mundi MDCCLXXXIX.

Pag. 332. 14. Οἰνολιβάνῳ] Sic Cod. Vatic. Scaliger, ἐν Λιβάνῳ. Georgius Hamartolus et Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, οἶνω λιβανωτῶ. Liber III. Maccab. Ο δὲ Ἐλεφαντάρχης τὰ θηρία σχεδὸν, ὡς εἰπεῖν, εἰς κατάστημα μανιῶδες ἀγροχῶς, εὐωδιστάτοις πόμασιν οἶνω λελιβανωμένῳ, φοβερῶς πεκοσμημένα, etc.

Pag. 333. 3. Φλαμίνιου] Idat. Flaminio. Infra, Flaminio. Schott. Scal. et Fasti, Φλαμινίου.

Pag. 333. 4. Βάρωνος] Idat. et Fasti, Varrone.

Pag. 333. 8. Γράκχου] Idat. MS. Grecho. Fasti, Graccho.

Pag. 333. 11. Εἶδωλον τῆς Πέας] Livius lib. XXI. et alii id ad Consulatum Cethegi et Tuditani, an. U. C. DL. referunt.

Pag. 333. 13. Λεβίνου] Idat. Lebyino. Fasti, Laevino.

Pag. 334. 3. Καὶ Τουδινάτου] Idat. Tudinato. Scaliger, Τουσινάτου. Schottus et Fasti, Tuditano.

Pag. 334. 6. Σκιπίωνος] Schott. et Fasti, Καιπίωνος.

Pag. 334. 13. Παπύλου] Schott. Ταππούλου. Fasti Capitol. Tapulo.

Pag. 334. 18. Αντίοχος] Ex Eusebio p. 144. ubi Scaliger p. 140.

Pag. 335. 7. Μερούλου] Idat. MS. Merrulla. Schott. et Fasti, Μερούλου καὶ Θερμού.

Pag. 335. 8. Φλαμινίνου καὶ Λεβωβάρβου] Ita etiam Scaligeri editio. Idat. *Flaminio et Ahenobarbo*. Fasti, *Flaminio et Ahenobarbo*.

Pag. 335. 10. Σκιπίωνος τὸ β'.] Scalig. τὸ δ'. Ita etiam Schott.

Pag. 335. 12. Βούλσωνος] Idat. *Vulsone*. Fasti, *Vulsone*.

Pag. 335. 14. Καὶ Φλαμινίνου] Idatius et Schott. *Flaminio*. Fasti, *Lepido et Flaminio*.

Pag. 335. 16. Καὶ Τουδινάτου] Idat. Schott. et Fasti, *Tuditano*.

Pag. 335. 18. Καὶ Λικιννίου] Idat. *Licinio* Schott. *Λικιννου*. Fasti Capitol. *Licino*.

Pag. 335. 19. Λαβέλλου] Idat. MS. *Labaeae*. Fasti Capitol. *Labeone*.

Pag. 336. 1. Παμφύλου] Idatius MS. *Pamphilio et Paulo*. Schottus et Fasti Capitolini, *Ταμφίλου καὶ Παύλου*.

P 515 Pag. 336. 11. Ο Απολλώνιος] Legendum hic et deinceps *Ἡλιόδωρος* recte monet Raderus. Vide Chron. Eusebii p. 144.

Pag. 337. 6. Καὶ Παμφίλου] Idat. MS. *Pamphilio*. Schott. et Fasti Capitol. *Ταμφίλου*.

Pag. 337. 15. Πετίνου] Idat. MS. *Petico*. Fasti Capitol. *Petillio*.

Pag. 337. 17. Αριστόβουλος] Ex Chronico Eusebii, ubi Scaliger pag. 142.

Pag. 337. 20. Καὶ Βενάτου] Idat. MS. *Benenate*. Schott. et Fasti, καὶ *Λαινάτου*.

V 428 Pag. 338. 2. Καὶ Αἰμιλλίου] Idat. et Schott. et Fasti, *Aelio*.

Pag. 338. 4. Μακρίνου] Schott. et Fasti, *Μανκίνου*.

Pag. 338. 5. Καὶ Πίσωνος] Idat. et Fasti, et *Caepione*. Schott. καὶ *Καιπίωνος*.

Pag. 338. 13. Καὶ Ταλλίνου] Schott. καὶ *Θάλνου*. Fasti, *Thalna*.

Pag. 338. 14. Ο καὶ Μενέλαος] Nam prae caeteris Hebraicis jam Graeca nomina, uti etiam et mores malle coeperant, inquit Seldenus lib. i. de Success. in Pontif. Hebr. cap. vi. Id etiam de Alcimo, qui Joacim nuncupabatur, observant alii.

Pag. 338. 17. Καὶ Κάρβωνος] Schott. et Fasti, καὶ *Σκράβωνος*.

Pag. 339. 3. Ματθίου] Ita etiam Georgius Syncellus, pro *Ματταθίου*, quomodo legitur infra.

Pag. 339. 5. Ουσίλου] Ex Chron. Eusebii p. 38. et 140. ubi Scalig. p. 143.

Pag. 339. 7. Οὐκ ᾧν ἐκ γένους ἱερατικοῦ] Vide Selden.

de Success. in Pontif. Hebr. lib. i. cap. viii. p. 819. praeter eundem Scaligerum.

Pag. 340. 17. *Αρίσταρχος*] Ex Eusebio, ubi Scaliger pag. 144.

Pag. 340. 19. *Καὶ Λαύσου*] Idat. MS. *Lausco*. Fasti, *Lusco*.

Pag. 341. 8. *Λουκούλλου*] Idat. MS. *Loculo*. Fasti, *Lucullo*.

Pag. 341. 9. *Καὶ Νουμικίου*] Schott. et Fasti, *καὶ Μουμίου*.

Pag. 341. 10. *Σαμαρίται*, etc.] Ex Eusebio, ubi sic Hieronymus: *Samaritani et Judaei Alexandriae, Ptolemaeo judicante, contendunt de honoribus ex utraque parte templo suo deferendis. et superant Judaei. Vide Scaligerum ad hunc locum.*

Pag. 341. 13. *Καὶ Μανικίου*] Schott. et Fasti, *καὶ Μάγνινου*.

Pag. 341. 17. *Δεύτερος Εὐεργέτης*] Duo enim fuere Ptolemaei cognomines *Εὐεργέται*. Vide Scaligerum ad Eusebium pag. 145.

Pag. 341. 20. *Αλεξάνδρω*] Eusebius Hieronymi: *Alexandro filio Balae Regis Syriae Ptolemaeus filiam suam tradidit uxorem.*

Pag. 342. 3. *Σκιπίωνος*, etc.] Idat. MS. *Caepione et Lacro*. Scal. *καὶ Λαελίου*. Schott. et Fasti, *Λαίλλου*.

Pag. 342. 5. *Βενάτου*] Schott. et Scal. *Λενάτου*. Idat. MS. et Fasti, *Lenate*.

Pag. 342. 6. *Νασίκα*, etc.] Idat. MS. *Narsica et Bruto*. Schott. *καὶ Βρούτου*. Fasti, *Narica et Bruto*.

Pag. 342. 9. *Λεπίδου*, etc.] Idat. *Lepido Porcina et Mancino*. Schott. et Fasti, *Λεπίδου καὶ Μανκίνου*.

Pag. 342. 10. *Δημητρίω*, etc.] Eusebius: *Ptolemaeus Demetrio filiam suam tradidit uxorem cum regno quod abstulerat Alexandro.*

Pag. 342. 19. *Ρουτιλλίου*] Schott. et Fasti, *Ρουκιλλου*.

Pag. 343. 3. *Πεπέρνου*] Idat. et Fasti, *Perperna*. Schott. *Λεντούλου καὶ Πεπέρνου*.

Pag. 343. 4. *Αύδινάτου*] Idat. MS. *Tuditano et Anulio*. Schott. *Τουδιτάνου καὶ Ακουλλίου*. Fasti, *Tuditano et Aquilio*.

Pag. 343. 7. *Καὶ Κεκίνα*] Idat. *Cinna*. Schott. et Fasti, *καὶ Κίνα*.

Pag. 343. 9. *Ψέου*] Fasti, *Hypsaea*.

Pag. 343. 10. *Καὶ Βολβίνου*] Idat. MS. *Bulbino*. Schott. et Fasti, *καὶ Καλβίνου*.

Pag. 343. 13. *Δημήτριος ὁ Σίδης*] Legendum, *Αντίοχος ὁ Σιδήτης*, ex Eusebio p. 148. *Antiochus Sidetes Rex Syriae adversus Judaeam arma corrigiens, et Ierosolyman circumdans, quum*

ad conditiones Pontificem Simeonem compulisset, redit Olympiade CLXII. Haec expendit Scaliger pag. 146.

Pag. 343. 17. Καὶ Φαινίου] Idat. MS. et Faenio. Schott. et Fasti, καὶ Φαννίου.

Pag. 343. 18. Ἰωάνθης] Pro Ἰωνάθης ita non semel infra. Sed leg. Ἰωάννης, qui Simoni patri interfecto in Pontificatum successit. Euseb.

Pag. 344. 2. Καὶ Κάρβου] Idat. MS. et Carba. Schott. et Fasti, καὶ Κάρβωνος.

Pag. 344. 5. Καὶ Μαρκίου] Idat. Marcioroga. Fasti, Marcio Rege.

Pag. 344. 6. Καὶ Σινερεβούλου] Scal. καὶ Μαξίμου. Idat. Sinerebula. Sed leg. καὶ Σκεβούλου, quomodo habent Fasti Schotti, et alii.

Pag. 344. 8. Ἰωάνθης] Quem Joannem, et Hircanum vocat Chron. Eusebii p. 39. et 148. ex quo pro Ἰωάνθης, hic legendum Ἰωάννης, ut supra monuimus. Est enim Joannes Pontifex, qui, ut paullo ante scribit idem Eusebius, adversus Hircanos bellum gerens Hircani nomen accepit. Quae tametsi vera V 429 sint de cognomine, falsa tamen esse de causa cognominis pluribus ostendit Scaliger pag. 148. Verum nescio an error sit Librarii, cum rursus infra scribat Aristobulum υἱὸν Ἰωάνθου τοῦ Ἰρκανοῦ fuisse, adeo ut potius sit Eusebii, quem sequitur Auctor Paschalis. Atque ita censet idem Scaliger p. 149.

Pag. 344. 16. Φούσκων] Ita appellatur a Scriptore Chronici MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem: Φουσκος, a Georgio Syncello p. 290. Fuscus, in Chron. Hippolyti. Phusco, apud P 516 Eusebium Hieronymi. Proinde hic legendum esset Φύσκων, quomodo appellatum volunt Ptolemaeum Evergetem II. δι' ὄγκον τοῦ σώματος, ut ait Syncellus, ex corporis sagina, et distento aqualiculo. Quod si ita est, mirum videri debet, ipso, ut par est existimare, superstite, siquidem idem sit Φούσκων quod Φύσκων, hocce epitheto donari in veteri nummo apud Usarium, ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΦΟΥΣΚΩΝΟΣ ΕΤΕΡΓΕΤΟΥ. Vide Casaubonum ad Spartianum in Caracallo p. 132. 2 edit. et Petavium lib. x. de Doctr. Temp. cap. XLVI. ex Josepho, Strabone, Valerio Maximo, Justino, et aliis.

Pag. 344. 18. Βρούτου καὶ Πέσνος] Ita Scalig. At Schott. et Fasti, Δρούσου καὶ Πίσωνος. Idat. MS. Bruto et Peone.

Pag. 345. 4. Νασικάρου] Ita Scalig. Νασίκα καὶ Βεστίου, Schottus. Idat. Nasica Scipione et Bestia Calpurnio. Ita etiam Fasti.

Pag. 345. 6. Σιλάνου] Schott. Σιλλανού. Fasti, Silano.

Pag. 345. 9. Καὶ Μαρκίου] Scalig. Schottus et Fasti, Μαρτίου. Idat. Mario.

Pag. 345. 10. Σαρδάνου, etc.] Schott. Σαρδάνου καὶ Πείωνος. Idat. et Fasti, *Serrano et Caepione*.

Pag. 345. 14. Βιμβρόλου] Scalig. et Schott. Φιμβρόλου. Idat. et Fasti, *Fimbria*.

Pag. 345. 15. Σελευκεῖς] Seleucensium αὐτονομίας testes aliquot nummi extant; quos collegit V. C. Joann. Harduinus in *Nummis illustratis*.

Pag. 346. 6. Ασκαλωνίται] Consulendi de hac Ascalonitarum aera Scaliger lib. III. Canon. Isagogic. pag. 301. Herwartus in *Chronolog.* cap. CCXXXVI. et Spanhemius de praestant. et usu numismat. pag. 868. quibus adjungendi ejusdem urbis nummi illustrati ab eodem viro doctissimo Joan. Harduino.

Pag. 346. 7. Καὶ Κιτιδίου] Schott. καὶ Διδίου. Idat. et Fasti, *Metello Nepote et Tito Didio*.

Pag. 346. 9. Ἰωάνθης] Ex Eusebio p. 39. et 148. ubi is *Joannes* appellatur.

Pag. 346. 15. Ο καὶ Ἀλέξανδρος] Ita Eusebius. *Alixas*, alius. Vide Petavium lib. X. de Doctr. Temp. cap. XLVI.

Pag. 346. 19. Βάλβου] Schottus et Fasti, *Κάλδου*. Idat. *Galva*.

Pag. 347. 11. Σαλούστιος] Iisdem verbis Idatius. Eusebius: *Sallustius Crispus Scriptor Historicus in Sabinis Amiterni nascitur*. Vide Scaligerum.

Pag. 347. 13. Κοκκῆς] Atqui Cleopatrae filium hunc Ptolemaeum constanter asserunt omnes, ipseque Auctor Chronici. Vide Petavium loco laudato.

Pag. 348. 2. Καὶ Νάρβωνος.] Schott. καὶ Νορβάνου. Ita Idat. et Fasti.

Pag. 348. 4. Φουσκούλου] Schottus: *Δεκύλου καὶ Δολαβέλλα*. Idat. *Diecula*, etc. Fasti Capitol. *Decula*.

Pag. 348. 7. Βιτία] Idat. MS. *Vitia*. Schott. et Fasti, *Βατία*, quo nomine extitit Vatia alter sub Nerone, de quo exclamabant homines, *O Vatia solus scis vivere*, qui scilicet ommissa illa aulica, ac ea tempestate periculosa vita, in villam secesserat, ut est apud Senecam *Epist. LV*.

Pag. 348. 8. Κλαυδίου, etc.] Iidem Coss. qui anno superiori, *Servilius Vatia et Claudius Pulcher*, proinde expungendi ex hisce Fastis.

Pag. 348. 9. Διόνυσος] Ita paullo infra, et apud Cedrenum pag. 166. In Eusebii vero Chronico ab Hieronymo *Dionysius* nominatur. Vide Petavium ad Epiphanium pag. 1382. *Διονύσου*, seu Bacchi nomen sibi adscripsisse Antiochum Epiphaniem Regem Syriae testantur ejus nummi, quos descripsit vir rei nummariae peritissimus J. Vaillantius in *Regib. Syriae* p. 382. et seqq.

Pag. 348. 12. Καὶ Κατούλλου] Schott. καὶ Κατύλου. Fasti Capitol. Catulo.

Pag. 348. 16. Καὶ Μικούτρου] Schott. et Fasti, καὶ Κότ-
V 430 του. Idat. et Micotta.

Pag. 348. 18. Γεντίλλου] Schott. et Fasti, Λεντούλου. Idat. Cn. Lentulo.

Pag. 349. 1. Πομπηίου, etc.] Scalig. Πλενδούλου καὶ Κράσσου. Fasti, Pompeio.

Pag. 349. 4. Αρσιτόβουλος] Ex Eusebio pag. 149. ubi Scalig. pag. 149.

Pag. 349. 6. Ἐτη φαζ'.] Depravatum hunc numerum in Graecis Eusebii, id est in hoc Chronico, observat Scaliger, tum ex eodem Eusebio, tum ex Josepho lib. xiii. cap. xix. qui υπά. praefert.

Pag. 349. 8. Ορτησίλου] Scal. Ορτησίλου.

Pag. 349. 9. Ιανναίος] Ex Eusebio, qui annos Regni xxvii. Jannaeo adscribit, contra quam Auctor Chronici, qui xxx.

Pag. 350. 5. Βιργίλιος] Ex Phlegonte apud Photium Cod. cxlvi. Eusebio, ubi Scaliger, et Idatio.

Pag. 350. 9. Βουλκακίου] Idat. MS. Bulcatio Tullo. Schott. Βολκατίου Τούλλου καὶ Λεπίδου, recte, nam Vulcatius, Tullius etiam dictus: omisissus vero Lepidus

Pag. 350. 14. Πομπήϊος] Ex Eusebio pag. 151. ubi Scalig. p. 153.

Pag. 350. 18. Σιλανού] Schott. Σιλλανού καὶ Μουρήνα. Dio, Σιλανού καὶ Μουρήνα.

Pag. 351. 1. Πομπήϊος] Hanc totam pericopen usque ad voces, ἤγαγεν τῇ συγκλήτῳ, praetermittit Cod. Holstenii.

Pag. 351. 3. Χαρακτῆρας] Vide Lexicon Vossii p. 766.

Pag. 351. 5. Τῆς καὶ Σαλλίνας] Scaliger ad Euseb. pag. 151.

Pag. 351. 10. Ὑρκανός] Josephus lib. xiv. Antiq. Jud. cap. xvi.

Pag. 351. 12. Αφρονίου] Scal. Αφρανίου. Schott. Αφρονίου. Idat. Afronio et Metello Celere.

P 517 Pag. 351. 14. Δελίου Καίσαρος] Ita Idat. qui Bibalo praefert. Schottus omittit vocem Δελίου.

Pag. 351. 15. Γαβίνου] Γαβινίου, Schott. Γαβίνιο, Idat. Γαουίνου, Dio.

Pag. 351. 16. Φιλαδέλφεις] De aera Philadelphensium egit Scaliger in Canonibus Isagogic. lib. iii. p. 301. et Spanhemius de Praest. et usu numismat. p. 871.

Pag. 351. 17. Καὶ Μαρκέλλου] Idat. et Dio, Μετello Nepote.

Pag. 351. 18. Πομπήϊος] Ex Eusebio, ubi Scalig. pag. 154.

Pag. 351. 20. Μαρκέλλου] Schott. Dio, et Idat. Μαρκελλίνου.

Pag. 352. 1. Εντεῦθεν Γαζαῖοι] De aera Gazensium copiose egerunt viri eruditi, praeter Scaligerum, Spanhemius de praestantia et usu Numismatum pag. 869. et Joan. Harduinus in Nummis antiq. illustrat. de mensibus vero idem Scaliger in Praefat. ad lib. de Emend. temp. p. 8.

Pag. 352. 5. Κικέρων] Euseb. Cicero in exilio annum facit. Vide Scaligerum.

Pag. 352. 6. Πτολεμαῖος] Dio lib. κκκix. et alii.

Pag. 352. 8. Βαλβίνου] Schott. Καλβίνου. Idat. MS. Balbino. Dio, Καλούνου. Ita Fasti.

Pag. 352. 9. Πρὸς Ἕλληνας ἐπολέμει] Atqui hoc anno Caesar in Gallis bellum gerebat, non vero contra Graecos.

Pag. 352. 10. Πομπηίου τὸ β΄.] Schott. et Dio, γ΄. Ita Idat. Pompeio III. et Metello Scipione.

Pag. 352. 11. Θέατρον ἀφιέρωσεν] Ex Dione lib. κκκix. Illud ambustum restituit Claudius Caesar, ut est apud Suetonium. κκxi. et eundem Dionem. Secundo denique incensum Philippis regnantibus tradit Eusebius in Chron.

Pag. 353. 4. Καλίνου] Schott. Καλένου καὶ Βατινίου. Idat. MS. Caleno et Vatino. Dio, Καλήνου, καὶ Οὐατινίου.

Pag. 353. 5. Αρχή.] Hanc lineam, et quae margini adscribuntur, omittit Cod. Holstenii. Vide Herwart. in Chronolog. cap. ccxviii.

Pag. 353. 9. Τὸ β΄. μόνου] Tres sequentes Caesaris Consulatus sic etiam consignat Schottus. Idatius vero: Caesare III. et Lepido. Deinde, Caesare IV. solo. Demum, Caesare V. et Antonio.

Pag. 353. 14. Γάϊος Ιούλιος, etc.] Hanc lineam omittit Cod. Holstenii.

Ibid. Ιούλιος Καῖσαρ] Suidas in Καῖσαρ, Cedrenus p. 165. Zonaras, Symeon. Logoth. in Chron. MS. etc.

Pag. 354. 5. Ολυμπιάδος] Addit Holstenius, καὶ μὴ διαδεχθείσης Πατείας, ἤτοι Τριουμβιατορίας κατὰ δοκιμασίαν τοῦ κοινῆ τῆς Συγκλήτου.

Pag. 354. 17. Οὗτος Γάϊος Ιούλιος] Hunc locum expendit Scaliger lib. III. Canon. Isagogic. p. 301. 302.

Καὶ μὴ διαδεχθείσης] Haec ex Holstenio supplevimus, usque ad ἀπὸ γὰρ, etc. quae desunt apud Scaliger. et Raderum. Infra ex eodem, Δικτατορίας pariter reposuimus, pro Τριουμβιατορίας.

Pag. 354. 19. Καὶ προετέθη] Petavius ex hoc loco colligit Antiochenos horum annorum initium ex a. d. IV. Maii

mensis deduxisse videri, quae est sententia Scaligeri lib. III. Canon. Isagog. Id negat Henricus Valesius ad Evagrium lib. I. cap. XII. huncque sic intelligi debere contendit, ut Senatusconsultum, quo civitas sui juris ac libera pronuntiata est, mense Maio acceptum fuerit, ac publice propositum: annos porro Antiochenos, qui XLVIII. annis Natalem Christi antevertunt, non ab Maio mense, quod vult Petavius, sed a Novembri deduci censet. Verum Auctor Chronici infra verbis disertis scribit a primo Caii Caesaris, et ipso XII. die mensis Artemisii, seu Maii, Antiochenos annos suos putare: ita ut mendum sit in alterutro loco in mensis die, cum hic XXIII. infra XII. dicatur. *Ἀυτονομίας* autem Antiochenorum memoria habetur in veteri nummo, hisce verbis: *ANTIOXEΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ*, de qua etiam, ut et de anno quo concessa est, multis egere Scaliger ad Eusebium pag. 156. 240. et lib. III. Canonum Isagogic. pag. 301. Petavius lib. X. de Doctr. Temp. cap. LXII. et ad Epiphanium pag. 192. Henricus Valesius ad Evagrium, Goarus ad Syncellum p. 74. Herwartus in Chronol. cap. CCV. CCVI. CCXI. CCXII. CCXIII. CCXIV. CCXXXVII. Grandamicus in Chronolog. Christ. part. II. p. 56. Spanhemius Diss. IX. de Praest. Numism. p. 866. et alii passim Chronologi.

Pag. 355. 5. *Καὶ πρῶτον ἔτος*] Indictionum duo videtur Auctor Chronici statuere principia: primum hoc anno, alterum anno Christi CCCXIII.

Post hanc extremam *περιοχὴν*, sequebatur in editione Raderiana Catalogus Imperatorum ab Augusto usque ad Constantium Monomachum, adscriptis duntaxat Imperii annis, iisque haud parum semper fidis, atque adeo etiam in Codice Vaticano, sed alia et multo recentiori manu quam Chronicon ipsum descriptus, cui ab imperito aliquo insertum verosimile est: cum Auctoris Chronici esse non possit, qui in Heraclium, quo imperante vixit, desinit. Sed et neque illum Catalogum agnovit Codex Holstenii. Atque id causae fuit, ut tanquam perperam insertum *πάρρηγον* inde avulsum, ne series Scriptoris abrumperetur, ad Chronici calcem, cum aliis selectis aliquot amandarem, ne hac (qualicunque merce fraudetur Lector. Ejusmodi autem complures habentur in Codd. MSS. a Graecis conscripti Imperatorum Catalogi, adjunctis Imperii annis: sed et in editis aliquot, ut apud S. Maximum in Com-
P 518 puto, Nicephorum in Chronologia, Leunclavium in Jure Graecorum. Labbeum ad Glycam, Petavium ad Nicephori Constantinopolit. Breviarium, Henric. Doduellum in Dissertationibus Cyprianicis, etc. quos cum isto conferre poterit Lector, si tanti videatur, ut omittam Clementem Alexandrinum lib. I. Stromat. pag. 539. qui accuratum Imperatorum Catalogum, us-

que ad Commodi necem, cum annis Imperii pertexuit, et aliquot alios ex Latinis.

Pag. 355. 9. *Αφ' οὗ τὰ Ρωμαίων ἤκμασεν*] Eadem fere Georgius Syncell. p. 305. qui habet, *ἐπὶ τούτου, εὖ imperante*. Proinde legendum, *ἐφ' οὗ*.

Pag. 355. 13. *Ἀρχὴ Ἰνδικτιῶνος*] Haec absunt a Codice Holstenii.

Pag. 355. 14. *Ἀπὸ πρώτου ἔτους τοῦ Γαίου*] Τοῦ delet Cod. Vatic. Indictionum usum a Julio Caesare inventum quidam praeterea opinati sunt, atque in iis Georgius Hamartolus in Chron. MS. in eodem Julio: *καὶ τὰς Ἰνδικτιῶνας καὶ τὸ Βίσεξτον ἐφεῦρεν*. Has a primo ejusdem Imp. anno auspiciatur Scriptor Paschalis Chronici: Sanctus vero Maximus, seu indiculi hic descripti Auctor, ab anno II. Augusti, quo *αἱ Ἰνδικτιῶνες ἤρξαντο ψηφίζεσθαι*. Sed utrumque falsum, cum id nominis in temporum putatione tum primum auditum constet V 432 Constantino M. imperante. Porro hunc locum, quoad aeram Antiochenam, pluribus examinat Scaliger lib. v. de Emend. temp. p. 504. et 505. monetque pro *ἤγουν β'*. legendum *Ἰνδικτιῶνος β'*. et pro *ἀπὸ πρώτης*, legendum *ἀπὸ πρώτης καὶ ἀδεται*. Hunc praeterea consule ad Eusebium pag. 152. et lib. III. Canon. Isagog. p. 301. et 302. ubi observat annos Antiochenos in xv. distributos dare veram Indictionem, atque adeo hinc in hoc Chronico omnes annos a Caesare, *καὶ ἀπὸ χρηματισμοῦ τῆς Ἀντιοχείας* per Indictiones putari, quum ante Epocham Antiochenam nulla Indictionis in annis nota sit, quod et ipsum notatu dignum esse ait, cum procul dubio, inquit, omnes Indictiones ab Antiochena derivatae sint, quae a Maio mense inibat. Hic caeterum mire turbat Auctor Chronici, cum primum Julii Caesaris Imperii annum in Consulatum Lepidi et Planci conjicit, qui biennio ante a Bruto et Cassio caesus obierat, caeteraque ad illum spectantia in annos sequentes, ut et ejus mortem conjicit: quae quidem ab ineptis sciolis in Paschalion alienis locis subinde intrusa, haud aegre emendabuntur, si anni duntaxat Imperii Julii Caesaris hic notati, non autem Consules, spectentur, et suis quibusque locis supra inserantur: nec enim, quod censuit Scaliger in Notis ad Eusebium pag. 157. ideo Auctor erravit, quia post vi. annos, et in Consulatu Planci et Lepidi, aerae Antiochenae statuit initium, cum, inquit ille, sequatur Eusebium in Consulibus, quod et facit Orosius et Cassiodorus, ut aliquando vi. aliquando paucorum annorum intervallo anticipent Epocham Regifugii aut Palilium urbis. Neque enim ii quae acciderunt C. Julii Caesaris temporibus, neque illius Imperii annos Augusti annis adscripserunt, ut hic factum advertimus. Cum igitur Julius Caesar Princeps Senatus Imperator dicitur, Pansa et Hirtio

Coss. id, ut et Indictionum et Aerae Antiochenorum initium referendum ad Consulatum ejusdem Caesaris II. et Servilii Isaurici, quo Caesar Dictator perpetuus primus dictus est: ut ad Consulatum Caleni et Vatini, qui II. annus fuit Imperii Caesaris, quo et coeptam aeram Laodicensium, et bellum Isauricum gestum scribit, tametsi Antonino et Isaurico Coss. actum alii dicant, et ad Consulatum Caesaris III. et Lepidi, ad quem bellum gestum contra Scipionem et Hircanum Pontificem refert, ac denique ad postremum Caesaris Consulatum, illius caedem, quam perperam etiam Fasti Idatii ad Consulatum Antonini et Isaurici referunt: ita enim omnia utcumque constabunt.

Pag. 355. 16. *Αντιοχείς*] Locum hunc pariter examinant Scaliger in Canonibus Isagogicis pag. 301. et 302. et Petavius lib. X. de Doctr. Temp. cap. LXII. pag. 267. ubi de initio Indictionum multa commentatur. At non plane assequor cur ita scribat Georgius Monachus in Chron. MS. *Εν τῷ μᾶ' ἔτει τῆς Αὐγούστου βασιλείας, ἐν τῷ 97' ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἠρ-χθη ὁ κατὰ Ἀντιοχείας τῶν ἔτων ἀριθμὸς, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γεννηθέντος, cum anni Antiocheni annos Christi XLVII. excedant, uti supra attigimus.*

Pag. 356. 3. *Λαοδικεῖς*] Laodiceae epochae meminit Eusebius in Chron. in Probo, ex quo eruit Scaliger Antiochenam anno uno antevertere Laodiceam, quod firmat hic locus Chronici, ubi Antiochenam anno I. Julii Caesaris, Laodiceam anno II. initium ducere observat. Aerae Laodicensium characterismus extat praesertim in nummo aereo mediae magnitudinis in Archeio Regio, in quo symbolum urbis, capite scilicet turrito, effingitur, cum hac inscriptione: *ΙΟΥΔΑΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ*. ad latera capitis, *X.* et *ΕΔ.* describuntur. In altera nummi facie caput Imperatoris laureatum habetur cum hisce characteribus. . . *ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΩ.* In medio nummo *ΒΑΡ.* Eadem Epoche describitur in nummo aereo tertiae magnitudinis, qui est Dom. Droni, in quo caput Imperatoris cum radiato diademate, absque ulla nominis notatione, exhibetur: at sub imam partem v 433 haec aera *ΒΑΡ* describitur. In postica, figura militaris stat cum hasta, et Inscriptione, *ΙΟΥΔΑΙΕΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ*. Qui quidem nummi ad Diocletiani annum IV. referri necessario debent. Extat alius in eadem Gaza Regia nummus Antonini Pii, in quo haec characteres describuntur: *ΙΟΥΔΑΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΗΠΡ.* ubi haec expressa Laodicensium Aera ejusdem Antonini anno IV. quadrat. Ex quibus P 519 quidem nummis colligitur Laodicenses sese Julienses appellasse, ab indulta a Julio Caesare *αὐτονομία*, cujus indices sunt num-

mi alij de quibus egit vir doctissimus Joannes Harduinus, in quibus *Ομοιοῶν*, seu foederum initorum cum Pergamenis, Ephesiis, Smyrnensibus et Nicomediensibus fit mentio, quae certa sunt indultae ac servatae libertatis argumenta. Hoc autem loco *Laodicea ἢ παράλιος*, seu πρὸς θάλασσαν, intelligitur, quam liberam vocat Plinius lib. v, sect. xviii. Vide Herwartum in Chronolog. cap. ccxxvi.

Pag. 356. 4. *Πόλεμος Ἰσαυρικός*] Idatius hoc anno.

Pag. 356. 6. *Αντώνιος*] Eusebius, Syncellus, et alii.

Pag. 356. 10. *Αλβίνου*] Schott. *Καλβίνου*.] Idat. MS. *Galbino II. et Pollinione*. Scalig. *καὶ Πουλλίανος, Διο, Καλοῦτου καὶ Πωλλόνος*. Post hanc Consulatum, scriptum erat in editione Raderiana, *ἡ δὲ Ολυμπιάς*, quod deest in Edit. Scaligeri, et in Cod. Holstenii; unde illud expruximus ut perperam hic insertum. Hanc porro Olympiadem sua postea loca inseruimus.

Pag. 356. 12. *Γάϊος Ιούλιος, etc.*] Vide Josephum lib. xiv. *Antiq. Jud. et Dionem* lib. xlviii.

Pag. 356. 15. *Εἰσὶν δὲ, etc.*] Haec et sequentia desunt in edit. Scaligeri.

Ibid. *Εἰσὶν δὲ καὶ*] Hanc seriem summorum Pontificum rursum infra ingerit pag. 207.

Pag. 358. 13. *Τῶν παρὰ Ἰουδαίους, etc.*] Ex Eusebii *Chron.* p. 153. ubi Scalig. p. 161. 163. 164.

Pag. 358. 14. *Ἀλλόφυλος*] Id negat Scaliger in *Prolegomen.* ad Eusebium, et Casanbonus *Exercit.* i, ad apparatus *Annal. Eccles.* num. ii. iii. iv. v. probatque Herodem neque προσήλυτον, neque ἀλλόφυλον fuisse, quod ex Africano scripsit Eusebius: contra id firmare conantur Serrarius et Petavius lib. xi. de *Doctr. Temp.* cap. v.

Pag. 359. 10. *Σαλούστιος*] Ita Idatius. Eusebius: *Salustius* diem obiit quadriennio ante *Actiacum bellum*. Ubi consulendus Scaliger.

Pag. 360. 8. *Καθὼς ἐνταῦθα φέρεται*] Glossema alienum pro aera Christi additum.

Pag. 360. 16. *Κικέρων*] Eusebius: *Cicero*, ut quibusdam placet, in *Caietis* interficitur. Georgius Syncellus: *Κικέρων ὁ Πήτωρ συγκλητικὸς ἐν Γαίταις ἀνηρέθη τῆς Ἰταλίας· ὡς καὶ ἄλλοι φασὶν, ὅτι φαρμάκῳ διέφθειρεν ἑαυτόν*. Denique Idatius ad Consulatum Antonii et Libonii: *His Cons. obiit Cicero, interfectus die iv. Kal. Maias*. Sed de anno ii. Olymp. clixiv. quo interiit Cicero, consulendus Scaliger ad Eusebium p. 160. ut alios praeteream.

Pag. 360. 18. *Ερβα Κοκίου*] Schott. *Νέρβα Καρκίου*. Scal. *Ερβα Κοκίου*. Dio, *Κοκίου Νερῶνα*.

Pag. 360. 20. *Ἐπλειψις Ἑλλοῦ ἐγένετο*] De qua vide Herwartum in *Chronologia* cap. ccxxv.

Pag. 360. 21. Ηρώδης] Ex Eusebio p. 154. ubi Scaliger p. 165.

Pag. 361. 11. Καὶ Κικέρωνος] Ita Schott. Dio lib. 51. p. 523. de hoc Ciceronis Consulatu: *τεθνεῶτα τὸν Αντώνιον ἠγγέλθη, Κικέρωνος, τοῦ Κικέρωνος παιδός, ἐν μέρει τοῦ ἔτους ὑπατεύοντος. Idatius: Octaviano et Paulo. Post hunc Consulatum poni debuit Consulatus Aenobarbi et Sonii, qui loco alieno infra ponitur, ut et apud Idatium.*

Pag. 361. 13. Αὐγούστου τὸ β΄.] Idatius et Fasti, τὸ γ΄.

Pag. 361. 18. Αὐγούστου τὸ γ΄.] Idat. et Fasti, τὸ δ΄. Expungendus vero sequens Consulatus.

Pag. 362. 2. Παῖς δὲ οὗτος ἦν Ηρώδου] Id ab Eusebio hausit Auctor Chronici, ut et Epiphanius haer. xx. n. i. et Symeon Logotheta in Chron. MS. Eusebius vero ab Africano apud Georgium Syncellum p. 296. Neque enim Herodis Regis pater Herodes appellabatur, sed Antipater, quomodo illius avus vocabatur, ut ex Josepho colligitur lib. xiv. cap. ii. Neque *ἱερόδουλος* esse potuit Apollinis, qui religione Judaeus erat, utpote Idumaeus, Idumaeis progenitus, qui a temporibus Joannis Hyrcani circumcisionem et legem acceperant, cujusque Antipatri pater, avus Herodis, vir nobilitatis insignis ac strenuus Dux fuit. Vide Scaliger. in Prolegom. ad Eusebium.

Pag. 362. 6. Ηρώδης, etc.] Eusebii Chronicon p. 154.

Pag. 362. 14. Βασιλεύει Ηρώδης] De anno obitus Herodis egit Scalig. in Prolegom. ad libros de Emend. temp. p. 16. ut et Petavius lib. x. cap. i. ii. et iv. de ejusdem vero posteris cap. x.

Pag. 362. 19. Αενοβάρβου] Reponendus hic Consulatus an. U. C. dccxxii. qui perperam etiam apud Idatium extra ordinem positus fuerat.

Pag. 363. 5. Εξτήλιος] Ex Eusebio et aliis.

Pag. 363. 14. Τῆς κτησάσης] Id non Cleopatrae duntaxat, sed et M. Antonino adscribit Symeon Logotheta in Chron. MS. cujus haec sunt: *οὗτος ὁ Αντώνιος Κλέωπάτρας Αλεξανδρείας τε καὶ Αἰγύπτου ἀνταρσίαν βουλευσάμενος, γῆ καὶ λίθοις προσέχωσαν τὸν λιμένα Αλεξανδρείας τῆς πόλεως, καὶ Φάρον τῆς νήσου μεταξὺ διακείμενον θαλάσσης πορθμὸν ὡσεὶ ὄμιλιων ἔχοντα διάστημα. Τοῦτον οὖν τὸν πορθμὸν χειρὶ πολλῇ καὶ σπουδῇ καὶ δαπάνῃ, Δεξιοφάνους μηχανικοῦ τοῦ ἔργου προηγουμένου, συντέλεσαντες, ἤπειρον καὶ βατὸν, τὸ πρότερον ἄβατον, καὶ ἀκωλύθως ἐξεῖναι, πρὸς τὸν Φάρον, καὶ διαβαίνειν πεζοῖς ἀνθρώποις, ὁμοίως καὶ κτήνεσι πεποιήκασιν.* Sed an Cleopatra Pharum revera condiderit, et Phari insulam continenti prima adjecerit, jure ambigunt doctiores, atque in iis Scaliger ad Euseb. p. 132. Henricus Valesius ad Ammiani libr. xxii. et Humfredus Hodyus in Dissert. de Aristeia cap. xx. quos consulere cuivis libitum est.

Pag. 363. 15. Τὴν Πρωτέως] Ita supra anno U. C. cdlxx.

ubi de lxx. Interpretibus. Ammianus: *Insula Pharos, ubi Protea cum Phocarum gregibus diversatum Homerus fabulatur inflatus.*

Pag. 363. 17. *Από μιλίων δ'.]* Spatium istud inter continentem et insulam Phari, quam *Φαρίαν* vocat Epiphanius lib. de Mensur. et Ponder. interjectum, *Τετραστάδιον* vocant Scriptores, atque in iis Tzetzes, Heptastadium vero Ammianus, ut Josephus et Strabo, *Επταστάδιον χῶμα*. Ex quibus colligitur in hoc Chronici loco, et apud Cedrenum et Symeonem Logothetam, milliare pro stadio usurpari, cum alias milliare octo stadia contineat, ut notum pueris. Caesar lib. iii. de Bello civili, dcccc. passuum longitudine fuisse testatur.

Pag. 363. 19. *Εποίησεν ἡ Κλεοπάτρα]* Cod. Vatic. *ἡ αὐτῆ Κλεοπ.* . .

Pag. 363. 20. *Κνηδίου]* Ita reposuimus ex Cod. Vatic. et Scriptoribus omnibus, cum perperam editum esset *Κνησίου*. Rhodium Diophanem dixit Joannes Tzetzes Chil. iii. v. 26. quem tamen Chil. vi. v. 194. *Κνήδιον* fuisse agnoscit. Infra, pro *χθόνα*, Cod. Vatic. *χθῶνα* legit.

Pag. 364. 5. *Σωσίβιον]* Ita Cod. Vatican. *Σωσίβιος* legendum censebat vir doctus, quasi id quod narratur is scripserit. Tres hoc nomine, sed qui ante haec tempora vixere, recenset Suidas; alterum, nisi ex iis sit, Laconem in Chronographia de Homeri aetate Clemens lib. i. Stromat. ut Sosibium alium Athenaeus laudant.

Pag. 364. 11. *Πρῶτος ἐγένετο Μονάρχης]* Qua in sententia est Orosius, qui Imperatorum seriem ab Augusto orditur.

Pag. 364. 12. *Ο Κλαυγίλος]* Ita praefert Codex Vaticanus, tametsi non citra mendum. Si nummorum Augusti attendantur Inscriptiones, erunt fortasse qui pro hac voce, quae nihil sonat, legendum velint, *ὁ θεῖον υἱός*, *Divi filius*: nam sic passim in Graecis inscribitur: *ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙΣΑΡ ΘΕΟΤΥΧΙΟΣ*. In Latinis vero et in Fastis Capitolinis, *IMP. CAESAR DIVI F. AUGUSTUS*. Quo spectant ista Censorini cap. xxi. *Ex ante diem xvi. Kal. Februarii Imperator Caesar D. F. sententia L. Munacii Planci a Senatu caeterisque civibus Augustus appellatus est, se vii. et M. Vipsanio Agrippa Coss.* At Petavius lib. x. de Doctr. Temp. cap. lxx. *Οκταβιανός* legendum censet: quam conjecturam amplexus est *ὁ μακαρίτης* amicus noster Joannes Baptista Cotelerius tom. iii. Monument. Eccl. Gr. Quae quidem eo verosimilior, quo hujusce Chronici Scriptor Augustum fere semper *Octavianum* indigitat: tametsi nusquam ita appellatum apud Suetonium, Tacitum, Velleium, Florum, aliosque eidem Augusto suppare Scriptores, prorsus constet: a quibus *Octavius*, ut a Dione *Οκταούσιος* nuncupari solet, *Octavianus* autem a caeteris qui deinceps scripsere, Juliano, Festo Rufo, Eutropio, utroque Victore, Zosimo, Vegetio, Senatore, Freculfo, et aliis passim.

Quinimmo neque *Octavium* se unquam appellavit Augustus, ex quo post extinctum Julium avunculum supremam Imperii dignitatem invasit: cum, uti testatur Suetonius, *C. Caesaris*, deinde *Augusti* cognomen assumpserit, ita ut ab hoc ipso tempore nunquam Octavius inscriptus legatur. Cur vero *Octavianum* ex Octavio, ut *Claudianum* ex Claudio, et *Tiberianum* ex Tiberio, uti semel ac iterum praefert MS. Codex Fastorum Idatianorum, interdum formarint deinceps Scriptores, fateor me non omnino assecutum, nisi dicatur plerisque ejusmodi vocibus appellativis has terminationes vulgi corruptelam induxisse, cujus subinde exempla alia indicamus in hisce Notis: nam et *Prasinianos* pro Prasinis, et *Venetianos* pro Venetis utramque Factionem appellat Spartianus in Vero. Vide Glossar. med. Graecit. in *Βενετιανός*.

Pag. 364. 15. *Κρατεῖ τῆς Αἰγύπτου*] Devictis Antonio et ipsa Cleopatra, cujus mortem prae caeteris describit Galenus lib. de Theriaca ad Pisonem p. 460. Edit. Basil.

Pag. 364. 16. *σῆς*.] Ita Eusebius in Chronico, quem calculum pluribus expendit Petavius ad Epiphaniū libr. de Ponder. pag. 382. Scaliger *σῆς*. edidit.

Pag. 364. 17. *Ἐμονάρχησεν*] Hanc periochen non agnoscit Scaliger: de annis vero quibus imperavit Augustus, copiose pariter egere iidem Scaliger lib. v. de Emendat. temp. et Petavius ad Epiphaniū Haer. xi. et ad lib. de Pond. pag. 384. Sed et ab hoc Consulatu annos Augustorum putari ex Censorino observat idem Scaliger eodem lib. p. 455. et 456. et lib. iii. Canon. Isagogic. p. 302. ubi qui non modo ii, sed et qui et Augustani et Actiaci dicti sint, multis disquirat.

Pag. 365. 4. *Χρυσῆ*] Holsten. *Χρυσός*.

Pag. 365. 5. *Ὀστράκον*] Idem Holsten. *Ὀστράκου*.

Pag. 365. 13. *Ἀυγούστου τὸ ιβ'*.] Aliter hic annus consignatur in Fastis: *Esernino et Aruntio*. *Ἀρούντιον* etiam habet editio Scaligeri, non *Ἀρούντιου*.

Pag. 365. 15. *Κέλσου καὶ Τιβερίου*] Fasti Idatiani MSS. *Celso et Hiberno*. Sed hunc Consulatum omittunt Fasti omnes.

Pag. 365. 16. *Καλαβρίαν*] Sic Cod. Vatic. Sed *Κανταβρίαν* legendum videtur: nam Cantabros ab Augusto devictos annis Urbis Conditae dccxxx. et dccxxxii. narrant Dio et alii.

Pag. 365. 18. *Θέατρον Μαρκέλλου*] Theatrum aedificari Romae coeptum a Julio Caesare, ab Augusto perfectum, et M. Marcelli sororiae suae Octaviae filii nomine inscriptum ac dedicatum fuisse, ludis ejus rei gratia factis anno U. C. dccxl. tradunt Suetonius in Augusto n. xxix. et xliii. et Dio lib. xl. et liv. De incendio autem quo hoc anno dccxxxii. atque adeo antequam dedicaretur, conflagravit, ni fallor, silent: unde legendum forte *ἐκτίσθη* pro *ἐκαύθη*.

Idatiani. Schott. *Αεντούλου τὸ δ'*. Sed eisdem esse cum proximi-
mis constat.

Pag. 366. 7. *Σαμάρειαν*] Ex Chron. Eusebii, ubi consen-
sendus Scaliger. Vide praeterea Georgium Syncellum p. 808.
Albert. Aquens. lib. x. cap. xxvi. Guibertum in Hist. Hierosol.
cap. xiv. et Wil. Tyrium lib. vii. cap. i.

Pag. 366. 9. *Τὸ Πάνιον*] Ex eodem Eusebii Chron. ubi
idem Scaliger. Adde Syncellum p. 814. et ibi Goarum.

Pag. 366. 10. *Φορνικίου καὶ Σιλανού*] Fasti Idatiani MS.
Fornicio et Silvano, perperam in utroque Scriptore: legendum
enim, ut apud Dionem et in Fastis, *Φουρνίου καὶ Κατοῦ Σιλανού*.
Furnii meminit Eusebius in Chron. *Furnii pater et filius clari Ora-*
tores habentur, quorum filius Consularis ante patrem moritur.

Pag. 366. 11. *Δομιστίου καὶ Αενοβάροβου*] Fasti Idatiani
MSS. *Domitio Scipione, et Ahenobarba*. Sed leg. *L. Domitio Ahenobarbo,*
et P. Scipione, ut apud Dionem et alios.

Pag. 366. 16. *Μείζονα οἰκοδόμησεν*] Editio Scalig. οἰκα V 436
δόμησε. Sed legendum *οἰκοδόμησεν.*

Pag. 366. 19. *Καὶ Κλάρου*] Leg. ut apud Schott. *Βάρου,*
vel *Ουάρου,* ut apud Dionem, et in Fastis. Vetus Inscriptio
apud Sponium in Miscellan. eruditae antiq. pag. 277. et 289. TI.
CLAUDIO NER. T. QUINTILIO VARO COS. Atque est hic pri-
mus Tiberii Consulatus.

Pag. 367. 3. *Στρατόνωνος πύργον*] Ex Chron. Euseb. et
lib. ii. Hist. Eccl. cap. x. Robertus Monachus in Hist. Hierosol.
lib. viii. *Est autem Caesarea insignis civitas Palaestinae, in qua Phi-*
lippus Apostolus dicitur domum habuisse, quae usque hodie monstratur,
nec non et cubiculum filiarum ejus prophetantium. Est autem in littore
maris sita, olim Pyrgos, id est Turris, Stratonis appellata. Sed ab
Herode Rege nobiliter et pulchrius, et contra vim maris utilius extracta,
in honorem Caesaris Augusti Caesarea est cognominata, cui etiam in eo
templum albo marmore construxit, etc. Adde Will. Tyrium lib. vii.
cap. xxii. lib. x. cap. xv. Erratum porro in Novella Justiniani
ciii. pridem annotarunt viri docti, in qua Vespasianum Stratonis
turrem Caesaream a se appellasse dicitur, quia in Palaestinae
partibus Caesar salutatus sit: quod facile confutatur ex Josepho
lib. xv. Antiq. cap. xiv.

Ibid. *Καρικυθηδόνα*] Quae *Ανθηδών,* Josepho lib. xiii.
cap. xxxi. dicitur, a quo sua hausit Tzetzes in Lycophron.
pag. 121.

Pag. 367. 4. *Περσαβίνην*] Willelmus Tyrius lib. x. cap.
xiv. *Arsur oppidum maritimum mari et terra obsidet. Est autem hic*
locus, qui alio nomine Antipatrida appellatur, ab Herodis genitore An-
tipatro suo appellatus, locus uber, silvarum et pascuarum multas habens
commoditates. Adde lib. ix. cap. xix. Ex hoc autem Chronici
loco Stephanum emendat Holstenius: *Αντιπατρὶς, πόλις. Ηερο-*

διανός, κτίσμα ἐπὶ Αντωνίου Καίσαρος. Sic enim legi in Codd. MSS. observat, πόλις, Ηρώδου κτίσμα, vel Κτίσμα Ηρώδου ἐπὶ Αντωνίου Καίσαρος, ut praefert Cod. V. C. D. Desmarests Patroni Paris. At pro Αντωνίου, licet iidem Codd. sic praeferant, legendum putat idem Holstenius post Casaubonum, ἐπὶ Οκταουτίου, vel potius Αὐγούστου. Josephus lib. xvi. cap. ix. ἐν τῷ πεδίῳ τῷ λεγομένῳ Καφαρσαβᾶ aedificatam scribit.

Pag. 367. 6. Ρουβελλίου καὶ Σατουρνίνου] Fasti Idatiani MSS. Robellio et Saturnino. Sed perperam hos Coss. hic insertos alii adnotarunt.

Pag. 367. 14. Κατὰ Βρεταννῶν] Legendum videtur Γερμανῶν hoc enim anno in Germanos rebelles profectum scribit Dio.

Ibid. Καὶ Αρμενίων] Atqui bellum Armeniacum gestum a Caio anno sequenti scribit idem Dio.

Pag. 367. 16. Οκταβιανού τὸ γ'.] Idarii et aliorum Fasti, xii.

Pag. 367. 18. Ιουλίαν] Sueton. in Aug. n. lxx. Dio lib. lv. Syncellus p. 313. etc.

Pag. 368. 2. Αὐγούστου τὸ ιδ'.] Idatius et alii, xiii. Epiphanius Haer. li. n. xxii. hunc Consulatum sic consignat: Οκταουτίου Αὐγούστου τρισκαιδέκατον, καὶ Σιλανού. Porro in xxx. sequentium Consulatum serie in Fastis Capitolinis, ejusdem Epiphanii et Auctoris Chronici varietatem pluribus expendit Petavius ad eundem Epiphanium pag. 92. et seqq. quem consulet cui ita visum sit: cum nobis duntaxat consilium sit Fastos Consulares, quoad nomina, invicem conferre, indicatis quae in ea diversitate subinde occurrunt difficultatibus ab aliis Criticis pridem enucleatis, quos adire cuilibet liberum erit.

Pag. 368. 5. Τὸ λθ' ἔτος] Holsten. τὸ ιε' ἔτος.

Pag. 368. 6. Ελλούλ] Holsten. Ελλούδ.

Pag. 368. 8. Τῆς ἐβδομάδος] Subdit idem Holstenius ια' ἀπὸ, etc.

Pag. 371. 5. Ημέρα πρώτη] Has voces delet Cod. Holstenii.

Ινδ. ιε'.] Lineam hanc hoc loco inseruimus ex Holstenio.

Pag. 371. 14. Ἀπὸ τῆς συλλήψεως] Vide Scaligerum et Petavium in Auctario lib. viii. cap. iii. et ad Epiphan. p. 98. et 446. ubi multa de anno Christi natali, ut alios omittam.

Pag. 371. 20. Ελλούλ] Holstenius praeposit huic voci ς. deinde ante singulos menses, λ'.

V 437 Pag. 371. 21. γιή ἡμέρα] κη' legit Holsten.

P 522 Pag. 372. 12. Τόινυν] Sic edidimus ex Holstenio, pro τὰ νῦν, uti ediderat Raderus, licet ita praeferat Cod. Vatic.

Pag. 373. 10. Ἐν γήρει] Ita Cod. Vatic. et Holstenii, ut et Lucae l. 36. Perperam ἐν γαστρὶ Raderus.

Pag. 374. 14. *Ἀδὰρ τριακάδι*] Holsten. *φαιμενώθ κθ'.*

Pag. 374. 15. *Τῷ Ἀδὰρ δεκάτῃ*] Holsten. *τῷ Νισάν δεκάτῃ.*

Pag. 375. 13. *Ἔστι γὰρ κατὰ τὸ παρὸν*] Communem aeram biennio anticipare Scriptorem observat Petavius lib. xii. de Doctr. Temp. cap. iv. dum anno mundi Christi v. μδνii. consignat ortum: quamquam, inquit, foede omnia permiscet, et annos duos in unum confundit: hunc consule. Mendum etiam in hac perioche agnovit Raderus in Emendationibus, ubi scribendum monet pro cycli xvi. cycli xv. et in Graeco, pro ις', ιε'. Cum enim anni mundi v. dvi. cyclus Lunae sit xiv. erit anni v. μδνii. non xvi. sed xv. Jubet enim Auctor infra ex annis mundi subtrahi, antequam divisio per xix. instituat.

Pag. 378. 16. *Ὁ ἔτι*] Vocem ἔτι addidimus ex Holstenio.

Pag. 379. 12. *Ἐἴτα θέλοντες*] Raderus annotatiunculam istam hic apposuit: Inquiritur juxta Auctoris hujus mentem, feria hoc modo: Summa annorum a rerum conditu propositorum, bissextorum et dierum ab initio anni currentis usque ad diem datum dividitur per 7. quod restat, est feriae quaesitae index. Ut in nostro proposito, anni sunt 5507. bissexti 1376. dies ab initio anni currentis usque ad 24. Junii 175. summa omnium 7058. per septem divisa, relinquit 2. indicem feriae secundae. Vide praeterea Petavium in Auctario operis de Doctr. Temp. lib. viii. cap. iiii.

Pag. 379. 16. *Ἐἴτα γινῶναι*] Scribit Petavius lib. ix. de Doctr. Temp. cap. iii. et iv. Auctorem Chronici in anno Christi Natalis foede lapsam, ut supra monui, de quo pluribus agit loco laudato, et libro xii. cap. i. et seqq. praeter caeteros Chronologos, qui id argumentum fusioribus Commentariis data opera sunt prosecuti: quibus addere placuit sub finem istius Chronici excerpta de Natali Christi, necdum, si non fallor, edita, tum ex Chronico Eusebii, tum ex Hesychio, cujus alia quaedam extant, cujusque meminit Justinianus in Edicto de fide pag. 371. istius edit.

Pag. 381. 9. *Ἡρώδης δέ*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger.

Pag. 381. 11. *Ἐπιπροστίθησιν*] Id est, hunc et superaddit. Eusebius interfectum pariter ait, contra quam scribit Josephus. Vide Scaligerum.

Pag. 381. 14. *μα'. Ἰνδ. α'.*] Hactenus Fastis Consularibus annos Urbis Conditae apposuimus: deinceps anni Christi apponentur, qui additi anno dccccli. eosdem annos U. C. exhibebunt.

Ibid. *Πουβλίου*] Ita etiam editio Scaligeri: sed legendum *Γαίου*, ex Fastis, in quibus C. Caesar, et L. Aemilius Paulus hoc anno Coss. leguntur. Epiphanius Haer. li. n. xxii. cui concinant

Fasti Idatiani ex Cod. MS. *Αούκιον* vocat, perperam, ut observat Petavius: nam Lucius Cui frater Cos. designatus, antequam Magistratum iniret, extinctus est. Vide Grandamicum de Natali Christi pag. 169. ubi de eius Circumcisione.

Pag. 382. 15. *Καὶ υἱοὶ αὐτοῦ*] Vide Epiphan. in Haeresi Harpocratianorum xxvii. n. vii. et in Haeresi Antidicomarianitarum lxxviii. n. vii. viii. Petrum Siculum in Hist. Manichaeorum p. 18. Mich. Glycam in Annalib. p. 208. 209. et hic infra p. 438. praeterea Baronium in Apparatu ad Annal. Eccl. qui ista ex apocryphis desumpta pluribus ostendit, cujusmodi sunt quae de hocce argumento damus ex Chronico MS. Symeonis Logothetae, sub calcem istius operis.

Pag. 382. 16. *Σιμών*] Epiphan. *Συμεών*.

Pag. 382. 20. *Ἐκ τοῦ μεγάλου Βασιλείου*] Totum hoc ex S. Basilio excerptum lemma, usque ad vocem *Ἀμήν*, omittit Cod. Holstenii.

Pag. 385. 5. *Γενήσεται τις*, etc.] Haec sententia damnata est. Vide Soarem ad S. Thomam to. ii. p. 42. et 43. ubi hunc Basilii locum laudat, et refutare conatur ex S. Thoma: sed legisse Epistolam se negat, quam hic habes ex Raderio.

Pag. 386. 10. *Ἰνδικίου*] Hic variant Fasti. Epiphanius et Idatius, *Vindicium et Varum*: Senator, *Vinicium et Alfemum* habent. Sed hoc loco legendum *Οὐῖννικίου καὶ Οὐάρου*!

V 438 Pag. 386. 17. *Λαμίου*] *Λαμυλα καὶ Σερουίλλου Νουμμιου* scribit Epiphanius, apud quem, ut hic, et in Fastis Idatianis, omittitur Consulatus *Cati et Saturnini*.

Pag. 386. 18. *Μάγνου*] Addit Epiphanius *Πομπηίου*, perperam, inquit Petavius: fuit enim is *Cn. Cornelius Cinna Magnus*, ut est apud Dionem. Schottus Magno adjungit *Βόλουσον*.

Pag. 386. 19. *Ἡρώδης*] Ex Chronico Eusebii, ubi Scaliger. Adde Gregor. Turon. lib. i. Hist. cap. xxiii.

Pag. 387. 5. *Καὶ Πλάγκου*] Epiphan. *καὶ Αρουγκίου*. Dio, *Αἰμυλίου Δεπίδου καὶ Λουκίου Ἀρβουοντίου*. Fasti Idatiani, *Lepido et Aruntio*. Ita alii.

Pag. 387. 6. *Τιβερίου*] Deest hic Consulatus in Fastis. Apud Epiphanium legitur *Καίσαρος καὶ Καπίτωνος*. In Fastis vero Idatianis MSS. *Caesare et Capitone*. Nam hos omisit Labbeus. Vide Petavium ad eundem Epiphan. pag. 95.

Pag. 387. 7. *Ἀρχέλαον*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger.

P 523 Pag. 387. 9. *Ἀυσανίαν*] Negat Scaliger, quod scribit Eusebius, et ex eo Georgius Syncell. et Cedrenus, Lysaniam ullum fuisse filium Herodis, licet testem Josephum adducat, qui nullius uspian filii Herodis meminit, cui nomen Lysaniae fuerit. Lysiam vocat idem Eusebius et Chron. MS. Symeonis Logothetae.

Pag. 387. 11. Κρητίου] Leg. Κρητικοῦ, ut apud Dionem, Epiphanium, in Fastis Schotti, Idatianis, et aliis.

Pag. 387. 13. Κααερίνου] Camerum vocant Fasti Idatiani MSS. Κάμηρον Epiphanius: sed *Camillo* legendum. Ita enim vocabantur M. Furius hoc anno Cos. cum Sexto Nonio Quintiliano, de quibus Dio.

Pag. 387. 14. Καὶ Σιλανού] Schott. Συλλανού.

Pag. 387. 17. Καὶ Σηπλίωτος] Ita editio Scaligeri. Raderus perperam Σηπλίωτος ediderat, sed leg. Καπλίωτος, ut apud Schottum: nam hoc anno Coss. fuerunt Germanicus Caesar Caesaris F. et C. Fonteius C. F. Capito, de quibus Dio. Desunt ii apud Epiphanium, et in Fastis Idatianis, licet hos contra fidem Codicis quo usus est iis intruserit Labbeus. Vide Petavium ad eundem Epiphan. pag. 95.

Pag. 387. 18. Φλάκκου] Sic etiam utrumque Consulem nominant Fasti Idatiani. Epiphanius, Φλάκκου καὶ Σιλουανόν. Fasti Schotti, ut et Dio, L. Plancium L. F. Plancum, et C. Silium C. F. Caecinam.

Pag. 387. 19. Ηρώδης] Scaliger in Prolegomenis ad Eusebium, ridiculum esse ait, quod Archelao successorem Herodem Antipam det idem Eusebius, quasi, inquit, ille non eodem momento dominus unius Tetrarchiae ex patris testamento factus sit, quo Archelaeus duarum Tetrarchiarum, quibus, quando ab Augusto exutus et in Galliam relegatus est, tunc Herodes iste Antipas, et Philippus ejus frater, jam decimum annum potiebatur. Deinde, cur Herodes Antipas, subdit ille, potius quam Philippus, aut cur non ambo simul Archelao fratri successerunt? Sed quomodo Tetrarchiarum Archelaei successor ille, aut iste potuerit esse, quae in fiscum redactae nunquam in potestatem Herodiadarum venerunt, sed a Procuratore Caesaris administrabantur?

Pag. 388. 3. Σέκτου καὶ Σέκτου] Epiphan. τῶν δύο Σέκτων. Sueton. in Octavio cap. 6. Duobus Sextis, Pompeio et Appuleio Coss. Fasti Idatiani: Duobus Sextis, Pompeio Magno et Appuleio. Dio, Sexto Pompeio, et Sexto Appuleio. Hos perperam, quasi diversi fuerint, rursus intrusit Scriptor Chronici: nam his successere Brutus et Flaccus.

Pag. 388. 5. Μάγνου] Haec vox abest in edit. Scaligeri, et apud Dionem: habetur vero apud Epiphanium.

Pag. 388. 6. Βρούτου] Ita Epiphanius et Fasti Idatii. At Dio Brutum Caesarem Tiberium et A. Norbanum Flaccum hoc anno Coss. habet, ut et Schottus, Βρούσου καὶ Φλάκκου τὸ δ. atque ita legendum volunt Petavius et Holstenius. Deinceps addit idem Petavius Scriptoris Chronici anno uno tardiores esse Fastos, quam Epiphani et Capitolini, usque ad Consulatum Messalae et Grati. Hunc adi.

Pag. 388. 6. *Ἐτη κβ΄.*] De annis Imperii Tiberii agunt Scaliger lib. v. pag. 464. et Petavius ad Epiphan. pag. 384.

Pag. 388. 10. *Κράσσου*] Ita Epiphanius et Idatius. Dio et Fasti Flaccum habent. Vide Petavium loco laudato.

V 439

Pag. 388. 12. *Τιβερίου*] Post hunc Consulatum omissus Consulatus Silvani, seu Silani et Balbi, qui habetur apud Dionem, Epiphanium, Idatium, et alios. Proinde hic apponi debuit nota defectus, non vero, ut in edit. Scaligeri, *P. C. ejusdem Tiberii et Drusi*: indeque emendandae Indictiones v. vi. et vii. Sic porro hoc anno Epiphanius: *Τιβερίου Καίσαρος τὸ β΄, καὶ Δρούσου Γερμανοῦ τὸ β΄.* Deinde sequitur Consulatus Silvani et Balbi.

Pag. 388. 14. *Καὶ Γράτου*] Sic etiam Fasti Idatiani: sed leg. *Κόττου*, ut apud Schottam: is enim est M. Aurelius Cotta.

Pag. 388. 15. *Τιβερίου Καίσαρος τὸ δ΄.*] Recte, ut apud Dionem: perperam enim Epiphanius et Fasti Idatiani iii. legunt.

Pag. 388. 17. *Αγρίππα καὶ Γάλβα*] Sic Dio et Fasti: Epiphanius, *Αγρίππου καὶ Βάλβου*. Vide Petavium pag. 96.

Pag. 389. 1. *Πούλλωνος*] Ita pariter editio Scaligeri: sed leg. ex Schotto, Dione et Fastis, *Pollione*. Epiphanius, pro *Βετέρου*, habet *Ούτερος*. quomodo etiam Dio.

Pag. 389. 2. *Καὶ Ουάρον*] *Varum* etiam habet Idatius: sed leg. *Ουάρωνος*, *Varrone*, ex Dione, Schotto et Fastis.

Pag. 389. 3. *Καὶ Λεντούλου*] Addit Epiphanius, *Γάλβου*. Idatius, *Galva*. *Cosum Cornelium Lentulum* vocat Dio.

Pag. 389. 5. *Γετουλικού*] *Getulio* Fasti Idatiani, sed male: is enim est Cn. Lentulus Getulicus.

Pag. 389. 9. *Ιώσηπος*] Lib. ii. de Bello Jud. cap. viii.

Pag. 390. 1. *Οἱ Καθηγησάμενοι*] Hic rursus ingerit Scriptor Pontificum Hebraeorum seriem et successionem, quam supra descripsit p. 188. de qua prae caeteris egere Petavius lib. x. de Doctr. Temp. cap. xlvii. et seqq. et Seldenus lib. ii. de Successione in Pontificatum Hebr. cap. vii. ubi ille multis expendit discrepantiam inter Eusebium et Auctorem Chronici, quoad seriem et annos Pontificatus, quem adire cuilibet liberum erit.

P 524

Pag. 390. 10. *Καὶ Κτίστης*] Hanc vocem asterisco notavit Raderus, tanquam aliquid hic esset omissum, cum id epitheti Alexandro M. attributum nescio an quis attigerit, quod plurimas forte urbes sui nominis condidisse dicatur, quarum catalogum supra descripsit.

Pag. 391. 1. *Ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις*] Joseph. lib. i. de Bello Jud. cap. i.

Pag. 391. 9. *Οὗτος πρῶτος*] Joseph. lib. xii. Antiq. Jud. cap. xix. et Epiphan. Haer. xix. n. iii.

Pag. 391. 20. Ρούφου καὶ Ρουβέλλινου] Expungendus hic Consulatus, qui idem est cum Consulatu duorum Geminorum: ii enim, ut est apud Dionem, appellabantur *C. Rubellius Geminus*, et *C. Fusius Geminus*. Recte autem Fasti Idatiani Consulatum duorum Geminorum, sub quo passus est Christus, his verbis expresserunt, *Rufo et Rubellione*: tametsi pro *Rufo*, ut et hoc loco Chronici, *Fusio* legendum sit. Eodem in errore versatus est Epiphanius lib. II. contra Haereses cap. LI. ubi inter Consulatum duorum Geminorum, et Consulatum Vinicii et Longini, *Rufum et Rubellionem* pariter interposuit, quasi diversi fuerint a duobus Geminis. Nec hallucinationem advertit Scaliger lib. VI. de Emend. Temp. pag. 556. et 557. qui suffectos Consules fuisse existimavit, tametsi quibus, subdit ille, incertum. Vid. Lud. d'Orleans ad v. Taciti Annal. pag. 409. Petavium ad Epiphan. p. 96. et Henr. Norisium in Epist. Consulari pag. 8.

Pag. 392. 20. Εἰς τὴν Κυρίου, καὶ κατὰ ἀλήθειαν] Haec addititia verbis Lucas haud piana sunt.

Pag. 393. 12. Τεσσαρακοστῶ] Mendosum esse locum conficit Petavius ad Epiphan. Haer. LI. pag. 210. quia supra, pag. scilicet 192. annos LVI. menses VI. Augusto tribuit, ex quibus XIV. post Christi Natalem vixit: unde XLII. agere debuit, quo tempore natus est Christus.

Pag. 393. 16. Τριακοστοτετάρτης] Ita Cod. Vatican. At Ant. Allenus Trecensis Consiliarius, vir doctus, legendum censebat τετρακοστοτετάρτης, sub quinquagesimum annum quadragiesimi quarti Jubilaei. Nam, ut is subdit, a v. MDCXXXVI. si auferantur III. MDCCCXXXVIII. ex mente Auctoris per L. superabit XLIII. $\frac{4}{8}$

Pag. 394. 15. Επακταὶ] Hanc vocem delet Holstenius.

Pag. 394. 17. Επακτὰς] Hanc etiam hoc loco idem delet.

Pag. 394. 20. Ταῦτα εἰσιν] Sic restitavimus ex Holstenio, cum prave esset editum, ταῦτα εἰς ζ'.

Pag. 395. 22. Τῇ κζ' τοῦ Μαρτίου] Ita emendavimus ex Holstenio, cum editum esset ιζ'.

Pag. 396. 2. Τοῖς ,εφλς'.] Sic pariter edidimus ex eodem Holstenio, cum editum esset τῆς.

Pag. 397. 1. Δευτερόπρωτον] Vide Gloss. med. Graecit.

Pag. 397. 19. Ἀνὰ μέσως] LXX. ἀνὰ μέσον. Hebr. inter duas vespas.

Pag. 399. 1. Ἀνέβη] Textus Gr. habet κατέβη, descendit.

Pag. 399. 10. Εἰσὶν δὲ τῶν Μαθητῶν] De Apostolis ac Christi Discipulis multi ex eruditis hactenus egere, ac in primis Baronius an. XXXII. n. XL. Combefisius ad Hippolytum de XII. Apostolis, Binius ad Dorotheum de XII. Apostolis et LXX. Discipulis to. VII. Bibl. Patr. et aliquot alii. Sed cum

quicquid de hiis Christi Discipulis a veteribus etiam quibusdam Scriptoribus dubiae pariter fidei proditum est, Hippolyto scilicet Tyri, et Epiphania Cypri Episcopis, uti praeferunt MSS. Codices, a suppositio illo Dorotheo haustum fere sit, haud alienum duxi ab instituto, si ad Auctoris Chronici illustrationem, fusioris vice Commentarii, ex Cod. Regio illius opusculum hactenus integrum ineditum huic subderetur Quippe quae XII. Apostolos, et LXX. Discipulos duntaxat spectant, latine versa habentur in Bibliotheca Patrum, caeteris haud contemnendis omissis, ut quae non modo, quod fuerit in eo conscribendo Auctoris consilium, sed pravam etiam illius fidem aperte prodant. In eo enim omnia fere ἀσύστατα, verisque falsa admista sunt, ubi nusquam sibi constat, anachronismorum quibus scatet nulla habita ratione. Sed et quicquid de LXX. Discipulis ingerit, ex nominibus quae habentur in Epistolis Canonicis desumptum est, adeo ut iis Caesar etiam accenseatur, quod Caesaris seu Imperatoris Paulus meminerit, uti a viris doctis pridem est observatum. Quinetiam Auctoris nomen ipsum fictitium est: neque enim Dorotheus ille Martyr in rerum natura unquam fuit, uti supra attigimus, neque ista quae illius nomine circumferuntur Tyrius ipse latine Romae scripsit, quae conficta sunt ab otiosis et malae fidei Graeculis, qui Romae Veteris primatum iniquo ferentes animo, Novae praerogativam quavis ratione asserere semper sunt annexi. Atque id sane consilii satis aperit ille a quo confictus est, quique suam aetatem prodit, ἐπιβολιμαῖος ille Dorotheus, dum post recensitos LXX. Christi Discipulos, Byzantiis longe ante quam Romanis Christianam Fidem praedicatam fuisse prebare contendit, indeque Constantinopolitano Episcopo primas partes deberi conficit, captata exhinc occasione Byzantium Episcoporum ab eorum primo Stachy ad Metrophanem usque catalogum et seriem pertexendi, vel etiam forte confingendi. Qui quidem licet prorsus, ut diximus, confictus sit, futilis tamen auctoris apud Graeculos ea invaluit auctoritas, ut pro vero habitus sit ac genuino, adeo ut hunc Nicephorus ipse Constantinopolitanus Patriarcha in suam Chronologiam eadem omnino serie retulerit; licet totus iste Tractatus insulsis narrationibus, ac ridiculis anachronismis, ut dixi, ubique scateat. Byzantii quippe Episcoporum catalogum ab ipso S. Andrea repetit, vel certe a Stachy, quem ab eo factum Byzantii Episcopum ait, eique successorum continuam seriem affingit, contra quam fidei paullo sincerioris Georgius Cedrenus in Severo p. 256. et Symeon Logotheta in Chron. MS. ubi illo imperante primum constitutum esse Byzantii Episcopum Philadelphum (cujus Dorotheus iste non meminit) et annos III. praefuisse scribunt, cum ante octennium Ecclesiae praefuisset qui-

dam Presbyter. Huic successorem Eugenium sub Gordiano V 441
 adscribunt, ac annos xxv. sedisse volunt. Tertium nescio an
 ii prodiderint. Certe Metrophanem quartum Byzantii Episco-
 pum creatum anno ix. Constantini M. ait idem Cedrenus: quod
 in an. vi. rejicit Theophanes, in viii. vero Scriptor Chronici,
 a quo primus Byzantii Episcopus nominatur, ut Alexander
 ejus successor, secundus, sub an. xviii. ejusdem Augusti,
 quasi ante Metrophanem nulli antea Episcopi Byzantii fuerint,
 nisi haec intelligenda sint, ex quo urbs a Constantino fuit
 instaurata. Sed et non modo hanc a Dorotheo confictam By-
 zantium Episcoporum seriem amplexus est ipse Patriarcha
 Nicephorus, sed et Auctor Catalogi Episcoporum Byzantii edi-
 tus a Leunclavio, et nescio quis Georgius Monachus, alius ab
 eo quem Hamartolum vocant, qui Chronicon contexit ab
 Adamo ad Alexium Comnenum, exscriptis ad verbum aliis
 Scriptoribus, cujus partem aliquam edidit Combefisius inter
 Byzantinae Historiae Scriptores post Theophanem, licet in
 hisce nihil prorsus novi scribat. Is autem sic de ipso Doro-
 theo loquitur, verbis pene ipsis quibus ipse Dorotheus in Pro-
 logo, sub ann. mundi v. mcccxxvi. Christi cccxvi. Τότε καὶ
 Δωρόθεος Επίσκοπος Τύρου ὁ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ πολλὰ κακοπα-
 θήσας, καὶ ἐξορίας καὶ βασάνους ὑπομείνας, ἤκμαζεν. Πλεῖστα
 συγγράμματα καταλειπὼν Ῥωμαῖκὰ, ὡς ἀμφοτέρων γλωσσῶν ἐμ-
 πειρότατος καὶ πολυτίτωρ δι' εὐφυλίαν γενόμενος. Οὕτως ἀκριβῶς
 καὶ περὶ τῶν Ἐπισκόπων τῶν Βυζαντίου, καὶ ἄλλων πολλῶν διεξ-
 ἤλθεν τόπων. Ἐπανελθὼν δὲ ἐκ τῆς ἐξορίας, καὶ ἐν τῇ συνόδῳ
 εὐρεθεὶς καταλαβὼν τὴν ἰδίαν παροικίαν, διήρκεσεν ἕως Ιουλιαν-
 οῦ τοῦ Παραβάτου, καὶ ἐπειδήπερ οὐ προφανῶς, ἀλλὰ κρυπτῶς
 διὰ τῶν ἀρχόντων ὁ μιὰρὸς ἀνὴρ εἰς τοὺς Χριστιανούς παροίνοι,
 πάλιν ὁ μακάριος Δωρόθεος κατέλαβεν τὴν Οὐσσόπολιν, ἐνθα
 καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων Ιουλιανοῦ, καὶ πολλοὺς ὑπομαί-
 νας αἰκισμούς, ἐν βαθυτάτῳ γήρει διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν
 ταῖς βασάνοις ἐναπέθανεν. Istius Dorothei meminit rursus sub
 Juliano. Hos vero qualescunque ac supposititios Scriptores
 in publicum interdum efferri interest, ne ii in posterum ἀγνο-
 γραφοῖς, vel Ecclesiasticis tam temere accenseantur.

Pag. 400. 16. Κλεωπᾶς] Qui alias Κλεωπᾶς, et Joachimi
 patris Deiparae frater fuisse dicitur in Cod. Reg. nuper ex
 Chio huc allato.

Pag. 402. 13. Ἀήμας] Baron. an. lxx. n. xi.

Pag. 403. 11. Τὸν δὲ λοιπὸν] Infra pag. 224.

Pag. 403. 18. Ἀπὸ Ἀδάμ] Conferendus hoc loco Euse-
 bii in Chron. et ex eo Prosper: neque enim in omnibus cum
 Auctore concinit.

Pag. 403. 17. χιδ'] χι' emendat vir doctus ex iis quae
 habentur an. ii. Solomonis.

Pag. 404. 6. Ἐτέρα τρία] Primus omnium Eusebius, quod Hippolytus tantum indicaverat, ostendit intervallum a Baptismo ad Resurrectionem non minus esse triennio, quanquam minus quadriennio: quod priores Auctores, praeter Hippolytum et paucos alios, uno anno posteriores biennio terminarunt. Scaliger.

Pag. 404. 14. Πάσχα τρία ἔτη] Vide Petavium lib. xii. de Doctr. Temp. cap. xvii. et Usserium Armachanum in Annal. to. ii. pag. 569. apud quos haec quaestio expenditur.

Pag. 404. 15. Οὐεννικίου] Eriphan. Οὐεννικίου καὶ Λουγίνου Κασσίου. Vinicius dicitur Idatio et aliis, et in vet. Inscript. MXXXVII. Vide Herwartum in Chronolog. cap. CCCLIX. et Norisium in Epist. Consulari pag. ii.

Pag. 406. 11. Οντος Αρχιερέως Ελεαζάρου υἱοῦ Ανανίου] Haec jure delet Cod. Holstenii.

Pag. 406. 12. Τὸ ἐμόνον] Idatiani Fasti MSS. *Tiberiano Caesare* iv. solo: ubi observanda vox *Tiberiano*, pro *Tiberio*, ut *Octaviano*, pro *Octavio*. Neque porro solus hoc anno Cos. fuit Tiberius: nam ei adjunctus fuit Sejanus, quo caeso et hoste publico denunciato, illius nomen e Fastis erasum, ut in Lapide Nolano, in quo suffecti ipsi Tiberio eo anno Consules describuntur. Vide Norisium in Epist. Consulari pag. 13. Errant autem Fasti in numero Consulatum Tiberii.

Pag. 408. 1. Ἐν ἡ' τῆς Αρχαιολογίας] Cap. vii.

V 442 *Pag. 408. 13. Λουγδόνον τῆς Σπανίας*] Immo Galliae urbe nota.

Ibid. Οντος Αρχιερέως] Haec absunt a Cod. Holstenii.

Pag. 408. 14. Περσίου καὶ Βιτελλίου] Seu, ut praefert editio Scaligeri, *Περσίου καὶ Βιτελλίου*. Hos Coss. statim etiam post Consulatum Tiberii iv. seu v. ponunt Fasti Idatiani MSS. quos in editis post Galbae^o et Syllae Consulatum rejecit Labbeus contra fidem Codicis quo usus est, hisce verbis, *Persico et Vitellio Pulo*, adeo ut Auctori Chronici in hoc concinant: tametsi uterque Scriptor in nomine *Persici* hallucinentur, cum P 526 *Paulus Fabius Priscus* dicatur Dioni lib. i.viii. sed cur *Pulo* addatur Vitellii nomini in Fastis Idatianis, qui quidem L. Vitellius dicitur eidem Dioni, non plane assequor: neque enim ausim asserere in Fastis fortean Graecis Scriptorem Idatianorum legisse *Οὐίτελλιόπουλον*, ita ut id nominis posteriori Graeci Vitellio tribuerint, quod cum esset in teneris junior vel minor Vitellius appellaretur, et postremus esset ex iv. P. Vitellii filiis, ut scribit Tranquillus. Verum, haec conjectura minus arridet: quia potius existimaverim Auctorem Chronici utriusque Cos. nomina confudisse, et Pauli nomen, quod erat Prisci, Vitellio aptasse. Utcunque sit, constat horum Consulatum male hoc anno referri, quem ii demum gessere post Consulatum Galbae

et Syllae. Errori, ni fallor, ansam dedit Vitellii nomen, Auli praenomine, ac L. Vitellii fratris primogeniti, qui in Consu-
latu quem cum Domitio Neronis Caesaris patre gesserat, obiit,
ut tradit idem Tranquillus: cui suffectus fuit M. Furius Ca-
millus Scribonianus, cujus cognomento Aruntii praeterea co-
gnomen adscribunt Contius et Temporarius: qua vero auctori-
tate incertum, nisi forte Fastorum Sicularum, quorum excer-
pta tum vulgata erant, in quibus, ut et in Idatianis, Arun-
tius cum Ahenobarbo copulatur. Nam alterius gentis fuisse
Aruntios, seu Arruntios, uti habent Fasti Capitolini, satis in-
dicant Consules anni U. C. dccxxxı. et dcclvııı. et certe in
Fastis Onuphrianis deest cognomen Arruntii in Camilli Scribo-
niani nomine.

Pag. 408. 18. *Μετὰ τὸ Βάπτισμα*] Vide Petavium lib.
xii. de Doctr. Temp. cap. xix. ubi gesta Christi a Baptismo
usque ad Passionem percurrit.

Pag. 408. 20. *Τῷ ἰθ' ἔτει τῆς Τιβερίου*, etc.] Vide Her-
warti Chronologiam cap. cliv. clvi.

Pag. 409. 3. *Τοῦτο δὲ δ' Πάσχα*] Hic iv. Paschata nume-
rat ab initio Praedicationis Christi: qua in sententia videtur
fuisse Eusebius lib. i. Hist. Eccl. cap. x. cum alii iii. dunta-
xat putent. Vide Henric. Valesium ad hunc locum Eusebii.

Pag. 410. 14. *Τετάρτην*] Holsten. *Τρίτην*.

Pag. 410. 17. *Ἰώσηπος*] Lib. vii. Antiq. Jud. cap. x.
xii. xiii.

Pag. 410. 21. *Ἦν Βασιλεύς*] Haec absunt a Cod. Hol-
stenii.

Pag. 411. 1. *Πόντιος Πιλάτος ἐχρημάτισεν*] Has tres vo-
ces ex Holstenio addidimus. Sed et pro ὡς, legendum ὄς,
ille: ita enim efferunt Graeci recentiores. Ridicula vero quae
de Pontii Pilati nominis etymo Auctor hic inseruit, quae apud
aliquot alios Scriptores etiam habentur.

Pag. 411. 5. *Ματθαῖος*] Immo Lucas cap. xxiii. 7. etc.

Pag. 411. 7. *Ἀπέπεμψεν αὐτὸν τῷ Ηρώδῃ*] Male hic ordo
invertitur contra Joannis Evangelium: nam Christus primo
ductus fuit ad Annam, deinde ad Caïpham. Vide Selden. de
Success. in Pontif. Hebraeor. cap. xi.

Pag. 411. 15. *Ἦν δὲ Παρασκευή*, etc.] Ex Petro Alexan-
drino lib. de Paschate, cujus excerptum ex veteri exemplari
exscripsit Casaubonus in Exercit. in Annal. Eccles. pag. 670.

Pag. 411. 17. *Ὅπερ μέχρι νῦν*] Nam Ephesi conscriptum
a Joanne Evangelium consentiunt Scriptores. Vide Baronium
an. xcix.

Pag. 412. 4. *Καὶ ἐσκοτίσθη*] De hoc Solis deliquio tem-
pore Passionis Dominicae egere prae caeteris Africanus apud

V 448 Georgium Syncellum, Petavius lib. xii. de Doctr. Temp. cap. xxi. et in Notis ad S. Eriphanium pag. 276. et Grandamicus lib. i. de Morte et Natali Christi cap. ii. ut omittam alios.

Pag. 412. 5. Περὶ οὗ] Haec delet Cod. Holstenii, usque ad voces, τοῦ ἡλίου ἐκλείψεως.

Pag. 412. 9. Φλέγων] Cujus verba pluribus excutit Philoponus lib. ii. de Creat. mundi cap. xxxi. lib. iii. cap. ix. et ex eo Grandamicus, Huetius, et alii. Phlegontem vero et ejus Olympiadas laudat praeterea idem Philoponus lib. v. cap. i. ut et Africanus apud Georgium Syncellum pag. 322. Stephanus de Urbibus, et alii: de quo consulendi Scaliger ad Eusebium p. 185. Vossius de Hist. Gr. etc.

Pag. 412. 14. Τὰ πολλὰ Νικαίας καταστρέψας] Haec ex Holstenio addidimus, quae habentur infra apud Scriptorem Chronici, ubi hunc Phlegontis locum rursus laudat hoc ipso anno.

Pag. 413. 20. Ἀλλ' ὅσπερ, etc.] Haec desunt in Cod. Holstenii, usque ad voces, τισὶν ἔθεσιν.

Pag. 414. 7. Νεκρῶν] Addidimus ex Holstenio εὐδότες.

Pag. 414. 14. Παρὰ τῶν] Holsten. παρὰ τὸ· atque sic edidimus.

Pag. 414. 16. Καὶ εὐρίσκομεν] Commutandi videntur ex superioribus numeri, et rescribendum, unde colligimus anno xi. naturalis Cycli Lunaris, qui xix. annos continet, positi vero x. xxi. epactas adjunctas, etc. quod superiora evincunt ejus generis initia. Haec suo Codici adscripserat Anton. Allenus Trecensis vir doctus.

Pag. 414. 17. Ἐπακτὰς κα΄.] Holsten. x.

Pag. 414. 19. Λεπτοῖς] Hanc vocem delet Holstenius.

Pag. 415. 2. Τῇ κγ΄.] Holsten. τῇ κδ΄.

Ibid. Τῇ κγ΄.] Holstenius, κδ΄. Vide Notas Cotelerii ad librum v. Constitutionum Apostol. cap. xiv.

Pag. 415. 9. Καὶ δέδεικται] Vide et confer tractatulum de anno Nativitatis et Passionis Christi, qui Chronico Paschali subjicitur.

Pag. 416. 5. Τὸ τῶν Ἀποστόλων] Scriptorum sententias, qui S. Ignatium ab Apostolis Antiochiae ordinatum fuisse Episcopum tradidere, multis expendit idem Cotelerius ad Constitut. Apost. pag. 298.

Pag. 416. 6. Ἐπιστολῇ] Epistola scilicet interpolata ad Trallianos n. x. cujus interpretationem veterem hic damus.

Pag. 417. 10. Τεθηκᾶς] Hinc supplendus hiatus unius aut alterius vocis apud Eusebium in Chron.

Ibid. Τῷ δὲ τετάρτῳ] Eadem verba affert Eusebius, et ex eo S. Hieronymus in Chron. cujus latina hic descripsimus.

Pag. 417. 17. Ἐν τῷ κγ΄ τῆς Ἰουδαϊκῆς Ἀρχ.] Cap. iii.

Pag. 417. 19. Βασιλ] Vide Selden. lib. 1. de Success. in Pontif. Hebr. cap. xi.

Pag. 418. 11. Κατὰ φησὶν ὁ Μέγας Βασιλεύς] Haec delet Holstenius.

Pag. 419. 4. Τῇ τρίτῃ] Holsten. τετάρτῃ.

Pag. 419. 7. Ο ἅγιος Ἀθανάσιος] Hunc locum Athanasii usque ad αἰώνων, omittit Cod. Holstenii.

Pag. 419. 17. Καὶ τῇ γ'.] Holsten. ιδ'.

Pag. 419. 22. Ἐξ ἧς πανονίζοντες] Haec pariter absunt a Cod. Holstenii usque ad Ἀμήν. An respexit Festum divisionis Apostolorum, de quo in Gloss. med. Latin.

Pag. 420. 9. Βαρνάβας] Barnabam unum fuisse ex LXX. Christi Discipulis, ex variis Scriptoribus docet Cotelerius ad illius Epistolam pag. 4, et ad lib. 1. Recognit. cap. vii.

Pag. 420. 21. Φιλίππου] Quem perperam Polycrates ἐνα τῶν ιβ' Ἀποστόλων vocat, de quo Act. xxi. 8.

Pag. 421. 6. Ἰάκωβος] Vide Cotelerium ad lib. ii. Constit. Apostel. cap. lv. et ad lib. ii. Recogn. cap. lxxviii.

Pag. 421. 11. Ἐἰσὶν δὲ καὶ αἱ παρακολουθήσασαι] Vide Baron. an. LVIII. n. lv.

Pag. 421. 17. Περὶ τῆς γεννήσεως] Haec delet Cod. Holstenii usque ad ὧρα τῆς ἡμέρας.

Pag. 422. 1. Χυὰκ κέ.] Holsten. Χοιὰκ κθ'. quomodo edidimus.

Ibid. Ὡρα τῆς ἡμέρας] Leg. νυκτός. Et μόχ, ἡμέρα ἰ τῆς νυκτός. Leg. ἡμέρας, Librarii vitio inversa.

Pag. 422. 2. Καὶ ὁ Ἰορδάνης] Haec, ut et quae mox subdit, sumpta sunt ex Apocryphis.

Pag. 422. 16. Καὶ ἐστευρώθη] Vide Petavium lib. xii. de Doctr. Temp. cap. xii. et in Auctario lib. viii. cap. iii.

Ibid. Φαμενώθ κθ'.] Alii κζ'. V 444

Pag. 422. 20. Ἀρουντίου καὶ Αενοβάβου] M. Furii Camilli Scriboniani, qui hic Arruntius dicitur, et Domitii Aeno-barbi Consulatus poni debuit in Indict. iv. uti supra monuimus. Vide Norisium in Epist. Consul. pag. 14.

Pag. 423. 6. Σελήνης τῇ ια'.] Holsten. τῇ ιβ'.

Pag. 427. 14. Φίλων] Lib. de vita Mosis: ἀγεται τὰ διαβατήρια δημοφανῆς ἑορτῆ, καὶ Χαλδαῖστὶ λεγόμενα Πάσχα.

Ibid. Καὶ Ἰωσήπου] Lib. ii. Antiq. Jud. cap. v. Οθεν νῦν ἐτι κατὰ τὸ ἔθος οὕτως θύομεν, τὴν ἑορτὴν Πάσχα καλοῦντες. Σημαίνει δὲ ὑπερβασία, δι' ὅτι κατ' ἐπίλην τὴν ἡμέραν ὁ Θεὸς αὐτοὺς ὑπερβάς Αἰγυπτίοις ἐναπέσκηψεν τὴν νόσον.

Pag. 429. 7. Καὶ τῶν ὁσίων τῆς ἐκκ. διδασκ..] Haec desunt in Holstenii Codice.

Pag. 429. 16. Τὸ οὖν ια'.] Holsten. legit ιβ'. Id etiam adverterat vir in hiis versatus Anton. Allenus, ubi ita ille:

Idem peccatum anno v. MDXL. Cyclus Lunaris naturalis xi. vocatur, cum naturalis sit xii. quem eodem anno prodit, a quo si Epactae ducerentur, fuisset xii. non quam prodit. Proinde voces *κατὰ φύσιν*, esse glossema opinatur.

Pag. 430. 14. *Γάλβα καὶ Σύλλου*] Servii Sulpicii Galbae, et L. Cornelii Sullae Consulatus cadit, uti supra monuimus, in Ind. v. an. Chr. xxxi. Vide Norisium in Epist. Consulari pag. 16.

Pag. 430. 15. *Αγρίππας*] Ex Chron. Eusebii, ubi consulendus Scaliger.

Pag. 430. 17. *Γάλλου καὶ Νοννιανού*] C. Sestio Gallo, et M. Servilio M. F. Noniano, in Fastis Onuphriani. Alter, *Nonianus* etiam dicitur in Idatiani. Vide Norisium p. 23.

Pag. 430. 18. *Ἐπὶ τούτων τῶν Τπάτων*] Ex Chron. Eusebii, ex quo etiam Orosius lib. vii. cap. iv.

Pag. 431. 2. *Τερτουλλιανὸς ὁ Ρωμαῖος*] Hae voces absunt ab Eusebio.

Pag. 431. 3. *Λελιανού καὶ Πλαύτου*] Fasti Idatiani, *Aemiliano et Plautio*. Prosper, *Gallieno et Plautiano*. Anonymus Cuspiniani, *Gallieno et Plautio*. Vide Norisium p. 24.

Pag. 431. 4. *Τετάρτῳ ἔτει*] Vide Baronium an. xxxix. n. ix. et seqq.

Pag. 431. 11. *Ἐν τῷ Παλατίῳ*] Immo in villa Luculliana, ut est apud Sueton. Eusebius, in *Campania*.

Pag. 431. 12. *Ἀπαις καὶ ἀγύναιος*] Recte adscriptum Codi, *οὐχ οὔτως*: habuit enim uxores et liberos.

Ibid. *Ἐτῶν ὀ.*] Sueton. cap. lxxviii.

Pag. 431. 13. *Ἐτη δ'*] De annis Imperii Caligulae egerunt Scaliger lib. v. p. 468. Herwartus in Chronogr. cap. ccl. et Petavius ad Epiphanium p. 384.

P 528 Pag. 431. 14. *Ομοῦ, εφμη'*] Abhinc ad finem usque Chronici, anni mundi omnes unitate peccant et superfluunt: quod paralogismo accidit, dum Librarius vel Lector parum accuratus, ac insuper turbatus forte hiatu annorum Neronis, non animadvertit in superioribus annum decessoris ultimum, non successoris primum constanter usurpari, hoc successoris primum designari credens, et eum et caeteros similes ad finem omnes unitate auxit. Nec alia ratione occurri annorum ruinae potest, nisi Indictiones et Olympiades omnes sua sede revellantur, quod a vero longius recedere visum est. Quare pro v. MDXLVIII. rescribendum v. MDXLVII. et ita deinceps, unitate dempta. Haec observata ab Antonio Alleno.

Pag. 431. 15. *Νιργίνου*] Ita etiam editio Scaligeri: sed leg. *Νιργίνου*: atque ita emendavimus.

Pag. 431. 17. *Ιώσηπος*] Lib. xviii. Antiq. Jud. cap. ix.

Ibid. *Καὶ Αγρίππαν λύσας*] Ex Chron. Eusebii.

Pag. 431. 20. *Ὅστις ἔβασίλευσεν*] Hasc referuntur ad Agrippam, ideo quae de Herode hic inseruntur, parenthesi inclusimus.

Pag. 432. 1. *Ἰώσηπος*] Lib. i. de Bello Judaïco cap. xxi.

Pag. 432. 4. *Πόντιος Πιλάτος*] Ex Chronico Eusebii et lib. II. Hist. Eccl. cap. vii. a quo etiam hausere quae habent Georgius Syncellus p. 130. Scriptor Sylloges Historiarum Scaligeriana p. 387. Cedrenus p. 195. et Symeon Logotheta in Chron. MS. Aliter de Pilati morte scribit Joannes Antiochenus in Excerptis Valesianis p. 809. quem a Nerone gladio caesum ait, quod Christum absque Principis auctoritate ausus esset morte mulctare. Scribunt alii, ut auctor est idem Cedrenus, apud Caesarem Christi causa accusatum a Maria Magdalena, pelli recens hovi detractae insutum una cum Gallo, vipera et simia, ut solent Romani, radiisque Solis expositum periisse, vel denique, ut alii tradidere, utris instar excoriatum obiisse. Hunc propriis se manibus interfecisse, scribit Gregorius Turon. lib. i. Hist. cap. xxiv. Ita etiam Glycas p. 234. Sed quae de Pilati morte vel supplicio, hic et ab aliis traduntur, hausta videntur ex Actis ejusdem Pilati apocryphis, Maximiani Imp. jussu confictis, quae se vidisse testatur Epiphanius, et de quibus egit Eusebius: quorum auctorem quendam Theotecnum fuisse volunt Theophanes et Cedrenus, cujusmodi habentur in Bibliotheca Regia et Colbertea, eadem forte quae laudantur ab eodem Gregorio Turon. cap. xx. eod. lib.

Pag. 432. 9. *Κερσιανού*] Leg. *Καισιανού*, ut apud Schottum, Idatium, et Anonymum Cuspiniani. Dio, lib. LIX. *Apronium Celianum, vel Cassianum* vocat.

Pag. 432. 10. *Πέτρος*] Ex Chron. Eusebii. Vide Syncellum p. 331. etc.

Pag. 432. 12. *Μάρκος*] Euseb. in Chron. *Marcus Evangelista interpret Petri in Aegypto, et Alexandriae Christum annuntiat.* Vide Eutychiei Origines, et ibi Seldenum.

Pag. 432. 16. *Τὸ β' μόνου*] Leg. *γ'*, ut apud Dionem, Idat. et al. Vide Sueton. in Caligula cap. xvii.

Pag. 432. 17. *Ἐπὶ τούτου τοῦ Γαίου*] Vide Chronicon Eusebii.

Pag. 432. 20. *ὑπὸ τῶν ἰδίων σπαθαρίων*] A protectoribus suis, Euseb. in Chron. *ὑπὸ τῶν ἐν στρατείαις ἐπισήμων*, in Gr.

Pag. 432. 21. *Ὡν ἐτῶν λθ'.*] Sic Cod. Vatican. Leg. *κθ'.* Ita Eusebius. Natus enim Caligula Germanico patre et Capitone Coss. an. Chr. xii. Sueton. num. viii.

Pag. 433. 2. *Ἐτη ιδ'.*] De annis Claudii agunt Scaliger lib. v. pag. 466. Herwartus in Chronolog. cap. ccliii. et Petavius ad Epiphanium pag. 385.

Pag. 433. 8. Αντωνίου] Ita Fasti Idatiiani: sed leg. **Σατορευίνου**, ut apud Dionem, et in caeteris Fastis.

Ibid. Τούτω τῷ πρώτῳ κει] De anno quo S. Stephanus Martyrii palmam est adeptus, praeter Baronium, praes caeteris egit Henric. Valesius ad Eusebii Hist. Eccl. lib. II. cap. I.

Pag. 433. 20. Τὸ δ'.] Leg. τὸ β'. ut in Idatiianis et aliis Fastis, et apud Dionem.

Ibid. Καὶ Λάργου] Vide Norisium in Epistola Consulari pag. 29.

Ibid. Τὸ ε'.] Leg. τὸ γ'.

Pag. 435. 14. Ἰωσήπου] Lib. I. de Bello Jud. cap. XXI.

Pag. 436. 16. Κράσσου] Leg. Κρίσσου. Ita Scaliger. Fasti omnes, et Dio.

Pag. 435. 20. Οὐεννιού] Vinicius vocant Dio et Fasti.

Pag. 436. 5. Κλήμης] In Recognit. lib. X. cap. LX. LXI.

Ibid. Καὶ Τριανός] Hoc non extat in libro ad gentes: nam is alia scripsit, ut testatur Clemens Alexandrinus.

Pag. 436. 8. Ἀσιατικοῦ] De his Coss. consulendus Norisius in Epist. Consulari p. 32.

Pag. 436. 19. Ἰώσηπος] Lib. II. de Bello Jud. cap. XI.

Pag. 437. 15. Ὡς λέγει Χρυσόστομος] Haec verba desunt in Cod. Holstenii.

Pag. 444. 8. Μηδέποτε γίνεσθαι] In hac Sententia sunt Procopius Gazaecus cap. I. et VII. ad Genesim, Lactantius, Chrysostomus, Damascenus. Quod si de Coelo Empyreo esset sermo, non abs re docerent. Vide Conimbr. lib. II. de Coelo cap. IV. q. I. art. II. et cap. V. art. II. Haec Raderus.

Pag. 444. 21. Γαμοῦντες καὶ γαμιζόμενοι] Haereticos illos carpit, qui mortuorum resurrectionem de liberorum procreatione continua intelligendam putabant, de quibus Philastrius. Vide Dissertat. XXII. ad Joinvillam sub initium.

Pag. 445. 11. Οὐκ ἔστιν ἐμὸν τοῦτο δοῦναι] Nota hunc locum propter humanitatem Christi, quam infra solum spectat, cum de Justis ad coelum vocandis esset, eamque rem Deo Patri adscribit. Sic idem Raderus.

Pag. 447. 11. Οὔτε μετὰ τῶν ἀσεβῶν] Haec sententia ab Ecclesia damnata est. Putat Auctor medium fore locum etiam adultis inter coelum et inferos post extremum Iudicium. Idem Rader.

Pag. 450. 11. Ζητητέον] Haec et sequentia absunt a Cod. Holstenii, usque ad annum XIV. Neronis. Porro Cyrilli Epistola hic allata, inter editas non habetur, cujus interpretationem Raderianam hic dedimus. Sed nescio an is bene reddiderit haec verba sub initium, καὶ διὰ τὸ πρὸς σὴν εὐλάβειαν οὐκ εἶπεν, quae videntur ita verti debuisse: et propter ne-

consuetudinem quam habent cum tua Pietate, vel Reverentia. Vide Gloss. med. Graecit. in *Εὐλαβείς*.

Pag. 459. 5. Φαξάδ] Holsten. Αρφαξάδ.

Pag. 459. 12. *Ιταλικού καὶ Τραχάνου*] Perperam editio Scaligeri *Ταλικού* praefert. Quem vero Trachanum Auctor Chronici, *Τραχάλου* vocant Fasti Idatiani MSS. Alii *Τραχάλου*.

Pag. 459. 13. *Αφανής γέγονεν*] Fasti Idatiani ad hunc sensum: *His Cass. Nero non comparuit*. Eadem loquendi formula utitur Chronici Scriptor, ubi de nece Domitiani: *ἀφανής γενόμενος τελευταῖα*. At cur de Domitiano ita scripserit, haud forte mirum, quod a Senatoribus in Templo (ut certe fingit) illo interempto, subtractum oculis omnium in coelum raptum plebi persuadere in animo ii habuerint. Simile vero quidpiam de Nerone dici non potest, nisi audiendus sit Auctor Miscellae, qui seipsum vivum defodisse scribit: cui consentit Nicephorus Constantinopolitanus in Chronolog. *φυγῶν ἑαυτὸν ζῶντα ἔχασεν* ubi Continus legendum censebat, *κατέσφαξεν*. Procliviori emendatione *ἔχρησεν* dixisset, quae vox Graecis idem sonat quod *κατέσφαξεν*. Eodem Fasti Idatiani de extincto Valente: *ex ea die Valens Augustus nusquam apparuit*, igne scilicet in tugurio consumptus. Scaliger explicans haec in Abydeni fragmento ex Historia Assyriorum: *ὁ μὲν Θεσπίσας παραχρῆμα ἠφάνιστο* id est, inquit, obiit. At in Chronico nostro pag. 26. aliter haec vox *ἀφανής* sumitur, ubi de Saturno: *ἀφανής ἐν τῇ Συρίᾳ γενόμενος*, non amplius scilicet reversus in Syriam: neque enim in Syria obiit. An igitur Scriptor Chronici vanum illam quorundam errorem attigit, cujus meminit Augustinus lib. xx. de Civit. Dei cap. xix. et Severus lib. ii. Hist. Eccl. qui nec eum occisum putabant, sed subtractum potius, cum putaretur occisus, vel etiamsi se gladio ipse transfixerit, curato vulnere ejus, vivum occultatum donec suo tempore revelaretur et restitueretur in regnum, sed et neque alium esse ab Antichristo existimabant: cui quidem confirmando errori ipsorum Gentilium accessit vulgata opinio, cum haud multo post illius necem, adhuc in vivis esse, et brevi magno inimicorum malo reversurum quidam jactarent, quod testantur Suetonius et Tacitus. Sane de Nerone idem fere quod Scriptor Chronici narrat Lactantius de Mortibus Persecut. n. ii. ubi etiam vulgarem hanc opinionem attigit: *Dejectus itaque fastigio Imperii, ac devolutus a summo tyrannus impotens, nusquam repente comparuit, ut ne sepulturae quidem locus in terra tam malae bestiae appareret. Unde illum quidam deliri credunt esse translatum ac vivum reservatum, Sibylla dicente matricidam profugum a finibus esse venturum, ut quis primus persecutus est, idem etiam novissimus persequatur, et Antichristi praecedat adventum. Secus tamen de Neronis tumulto scribant Suetonius et Eutropius.*

Pag. 459. 14. *Εκ συσκευῆς τῶν Ἰουδαίων*] Haec ex libris apocryphis desumpta.

Pag. 459. 15. *Ὡς ἐκδίκησιν*] Cod. Vatic. *καθότι Πιλάτω ἀπεκεφάλισεν ὡς εἰς ἐκδίκησιν*. Rader. *Καθότι Πιλάτον ἀπεκεφάλισεν ὡς ἐκδίκησιν*. Vide quae supra annotamus de Pilati morte.

Pag. 459. 16. *Ἐτῶν ξθ'*] Sic etiam Cod. Vatic. Sed est error in numero: obiit enim Nero κχϛ. aetatis anno. Suetonius.

Ibid. Μετὰ Νέρωνα] Ex Eusebii Chronico.

Pag. 459. 17. *ςζ'. σή'. σθ'. σί'. σια'*] Haec post vocem *Ρώμης* desunt in edit. Scaligeri, eaque omisimus, atque Raderus uncis incluserat.

Pag. 459. 18. *Ἐκαστος*] De annis Imperii Galbae, Vitellii et Othonis, qui alias perobscuri sunt, egerunt praeter Clementem Alexandrinum Scaliger lib. v. de Emendat. temp. V 447 Petavius ad Epiphanium p. 385. et Pagius in Prolog. ad Dissert. Hypat. n. xix.

Pag. 460. 4. *Ρωμαίων ζ'*] Plerique Scriptorum, Galbam, Vitellium et Othonem in Imperatorum serie omittunt, quod, ut ait Scaliger, *de iis vix quidpiam colligi possit praeter argumenta, incertaque eorum sint initia*: adde et quod arrepti, vel delati, gestique Imperii per tumultum quendam militarem tempus brevissimum fuerit. Unde tres hos Principes *ἀθλόους καὶ ἐνιαυσίους ἄρχοντας* vocat Eunapius in Prooemio. Proinde ex iis sunt quos Lampridius in Heliogabalo et in Alexandro Severo, *semestres et vix annuos et binos*, Pollio vero in Claudio, *tumultuarios Imperatores ac regulos* appellant, *τῶν ἐν τοῖς ὄνειροις φαντασιῶν οὐδὲν ἄλλοιότερον γεγονότας*, ut addit Zosimus. Iis igitur, ut dixi, omissis, Neroni Vespasianum statim subdunt, ut Auctor Chronici rursum pag. 166. ubi Vespasianum post Neronem imperasse exerte ait, Hippolytus et Eusebius in Chronicis, idem Zosimus lib. I. Epiphanius in Ancorato u. LX. Marcellinus Comes, Senator, Mellitus in brevi temporum Expositione MS. Gregorius Turon. lib. I. Hist. cap. κχϛ. κχϿ. P 530 Freulfus, Auctor Collectionis Historicae apud Canisium to. II. Antiq. Lect. et aliquot alii, qui Vespasianum vii. ex Romanis Imperatoribus fuisse aiunt, caeteros deinceps Augustos, adjecto ad septimum numero recensentes: quod scilicet Vespasianus statim fere post mortem Neronis Imperator acclamatus fuerit, tres vero alii pro tyrannis habiti sint, quorum Principatum, non Imperium, sed *rebellionem* ideo vocat Tranquillus in eodem Vespasiano cap. I. Clemens Alexandrinus lib. I. Stromat. et Orosius lib. VII. cap. IX. Vitellio et Othone duntaxat ex Imperatorum serie segregatis, ab Augusto, cui Monarchiae Romanae inchoatae primordia adscribunt plerique, ut observat

Usserius, octavum Titum, Domitianum vero nonum ponunt, ita ut Galbam non subtrahant, cum is primus a Nerone defecerit, a Galba deinde Otho et Vitellius: quos tamen idem Epiphanius lib. de Ponder. n. xi. in Imperatorum serie admittit.

Pag. 460. 4. Ἐτη θ'.] Obiit nempe Vespasianus anno Imperii ix. et die vii. ut est apud Eutropium et Orosium. Dio vero annos x. diebus vi. minus, Clemens Alexandrinus an. xi. menses totidem, dies xxii. imperasse scribunt. Cujus tantae diversitatis causam recitat idem Dio apud Xiphilinum, quod scilicet inter mortem Neronis, et initium Imperii Vespasiani, annus et xxii. dies intersint, qui eidem Vespasiano adscribuntur a Dione, quod Nerone superstite Imperator acclamatus fuerit. At cum Paschalis Auctor Vespasiani Imperium incipiat a morte Neronis, ac ix. duntaxat annos eidem tribuat, factum inde ut infra duos sub eo Consulatus omiserit, uti mox docemus.

Pag. 460. 6. Τίτου Ρουφίνου] Ita Fasti Idatiani. Vide Norisium in Epist. Consul. pag. 46. 47.

Pag. 460. 7. Ἐπὶ τούτων, etc.] Haec desumpta sunt ex Apocryphis.

Pag. 460. 11. Τῷ αὐτῷ ἔτει] Desunt ista in Cod. Holstenii, usque ad *γίνεται Πατριάρχης*. Caeterum eorum errorem secutus est Auctor Chronici, qui Petro Jacobum fuisse superstitem volunt, de quorum sententia consulendus Cotelerius in Epistolam Clementis ad Jacobum p. 406.

Ibid. Πατριάρχης] Atqui ea aetate nondum id nominis notum erat apud Christianos, de cujus initio apud Constantinopolitanos egit prae caeteris Allatius in libris de Consensu utriusque Ecclesiae.

Pag. 460. 13. Ἀνιῶν ἐπὶ τὴν Ρώμην] Jacobum eodem anno quo Christus in coelum ascendit, ordinatum Hierosolymorum Episcopum docet Eusebius in Chronico. Neque verum est quod ait Auctor Chronici, tum a Petro ordinatum esse cum is Romam proficisceretur. Occisus est autem anno Neronis vii. testibus eodem Eusebio et Hieronymo in Scriptoribus Ecclesiasticis. Longe enim aberrat, quod Vespasiani primo, Ind. xi. Galba et Tito Rufino Coss. Jacobi necem consignat. V 448 Haec Petavius ad Epiphanium pag. 466.

Ibid. Ἐτελεύτησεν] Vide Epiphani. Haer. lxxviii. n. xiv.

Ibid. Τὸ σχῆμα] Sic infra in Juliano. Joan. Malela de Ignatio Episc. Antiocheno: καὶ ἔλαβε τὸ σχῆμα τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀντιοχείας μεγάλης. Herodianus lib. vi. init. παραλαβόντος δὲ τὴν ἀρχὴν Ἀλεξάνδρου, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκείνῳ παρένευτο. et lib. vii. φέρων Βασιλέως ὄνομα καὶ σχῆμα. Chronicon Paschale an. xi. Theodosii Jun. Βίσιλθόντος Ἀετίου

Ἰπάρχου πόλεως μετὰ τοῦ στήματος ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, etc. Vide Theophanem anno x. Constantini M.

Pag. 460. 17. Τῆς Βιθυνίας] Reliqua deesse in MS. annotatur in edit. Raderi: proinde incertum an ex terrae motu labefactata vel eversa intelligatur Nicomedia.

Pag. 460. 19. Ἀγρίππας] Chron. Eusebii: Judaeorum Agrippa, superioris Agrippae filius, ann. xxvi. ubi Scaliger observat hunc Agrippam, non eo quo excisa sunt Hierosolyma, sed tertio Imperii Trajani anno obiisse, ex Photio Cod. xxxiii. in Justo Tiberiensi.

Ibid. Οὐσπασιανός] Ex Chronico Eusebii.

Pag. 461. 10. Ἀντοκράτορος μόνου] Fasti Idatiani, Vespasiano π. solo. Fasti alii Titum Caesarem adjungunt.

Pag. 461. 11. Τριακοστῶ ἑννάτῳ] Haec expungit Cod. Holstenii usque ad vocem Κυρίου.

Pag. 461. 18. Ἰώσηπος] Lib. vii. de Bello Judaïco cap. xvii. Vide Scaligerum lib. v. de Emend. temp. p. 474.

Pag. 464. 20. Πάσας δὲ ἐπαρχίας] Haec et quae sequuntur usque ad haec verba, ἀλώσεως καταλαβούσης, desunt in Cod. Holstenii.

Pag. 461. 21. Ἐδσέβιος] In Chronico, et lib. iii. Hist. Ecol. cap. v. Severus Sulpitius: nimirum ita Deo placitum, ut eo tempore quo Dominum cruci affixerat, gens impiâ neci daretur.

Pag. 462. 9. Πραΐδας] Cod. Vatic. πρέδας.

Pag. 462. 10. Καὶ τὰ μεγάλα Χερουβείμ] Perstabant adhuc eo ipso loco, imperante Justiniano, ut auctor est Nicephorus Uranus in vita S. Symeonis Stylitae Junioris π. ii. Συμβάν δὲ τὸν Συμεὼν μετὰ ταῦτα κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῆς Αντιόχου διάγειν, ὃ Χερουβείμ εἰκότως ἀπὸ Τίτου ἐλόντος Ἱεροσόλυμα λέγεται, εἰκόνας τε περιωνύμους τῶν Χερουβείμ ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀνελομένου ναοῦ πρὸς τε τὴν Αντιόχου μετακομίσαντος, πάνταῦθα τῆς πόλεως ὡς ἐν ἐπιφανεστάτῳ στήσαντος. Quae vero Cherubinoꝝ figura fuerit, docent liber iii. Reg. cap. vi. et Josephus lib. viii. Antiq. Jud. cap. ii. Porro pro τῆς πύλης, in hoc loco Chronici, ταῖς πύλαις emendavimus. Ita enim legendum fuit, αὐτῇ πύλῃ. Mox pro τὰ Χερουβείμ, legendum videtur Σεραφείμ: atque ita reddidimus.

Pag. 462. 19. Δάφνης] De quo quidem Antiochiae suburbano multa multi sunt commentati, ac in primis Scaliger ad Eusebii Chron. p. 152. Casaubonus ad Capitolinum pag. 64. et P 531 Petavius ad Epiphanium p. 306. Vide praeterea Baldricum lib. ii. Hist. Hierosol. p. 104. Will. Tyr. lib. iv. cap. x. et Fulcon. lib. iv. Viæ Hierosol. sub fin. quibus addendus Choricus Rhetor in Encemio MS. Summi, Ducis Palaestinae, sub Justiniano, ex Codice Regio π. MDCLXII.

Pag. 462. 21. Συναγωγή] Josephus lib. xii. Antiq. Jud.

cap. iii. lib. ii. de Bello Jud. cap. x. lib. vii. cap. xxi. et xxiv. Judaeos Antiochiae habitasse, et Synagogam habuisse testatur. Universitatis etiam Judaeorum, qui in Antiochen- sium civitate constituti erant, meminit lex prima, quae est Antonini, Cod. de Judaeis et Coelicolis.

Pag. 463. 7. *Συνάγεται*] Similem annorum *ὀμάδα*, sive collectionem, hoc loco habet Euseb. in Chron. et ex eo Pro- sper, ut et Cedrenus pag. 241. tametsi in annis ubique Scri- ptori non concinant.

Pag. 463. 10. *Τεσσαράκοντα δύο*] Non praecise anni XLII. sunt enim tantum XLI. fluente XLII.

Ibid. *Ἀπὸ δὲ ἔκτου ἔτους*] Eusebius: a Darii secunda anno, sub quo rursus Templum aedificatum est. Sed ex superioribus, anno scilicet ii. Olympiadis LXI. anno viii. Julii Caesaris, et anno xxi. Constantini, legendum octavo. Unde pro *ἔκτου*, quidam reponendum *ὄκτου* censent: sed ita etiam habet Cod. V 449 Vatic.

Pag. 463. 13. *Ἐὶς ἔτη φ'ζ.*] Euseb. anni DXC.

Pag. 463. 14. *αργ'*] Euseb. anni MCI. Prosper MCII.

Pag. 463. 16. *Ἰώσηπος*] Deest haec perioche in Cod. Holsteniano, usque ad *λιθοβοληθέντα*.

Pag. 464. 1. *Κομμαγηνοὶ*] Sueton. in Vespas. cap. viii. *Thraciam, Ciliciam, et Commagenem in Provinciarum formam redegit.* Chron. Eusebii: *Achaia, Lycia, Rhodus, Bysantium, Samus, Trachea, Cilicia, Commagene, quae antea liberae erant, et sub Re- gibus amicis erant, in Provinciam redactae.* Quippe antea Com- magene, quam deinde Augustaphratensem dictam scribit Victor in Diocletiano, cujus metropolis fuit Samosata, ut auctor est Strabo libro xvi. Syria in Provinciae formam redacta, data seu relicta fuerat Antiocho, ultimo Syriae Regi ex Seleucidia, cujus extant nummi aliquot, ut et Jotappae filiae, cum voce *ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ*, post quorum obitum Commagene in Ro- manorum potestatem concessit, Flavio Vespasiano imperante, a quo Samosata, quae *Comageni Regni clarissima sedes* ab Am- miano appellatur, jus non modo *αὐτονομίας* consecuta est, sed etiam de ejus nomine *Flavia* est cognominata, quod te- stantur passim istius urbis nummi, quos praecae caeteris descri- psit vir eruditissimus Joannes Harduinus in Nummis antiquis illustratis, hoc scilicet quarto ejusdem Augusti anno, a quo annos suos deinceps putare coeperunt Comageni et Samosatani. Vide Seeliger. ad Eusebium p. 199. et Herwart. in Chronol. p. cii.

Pag. 464. 7. *Πάντας ἀπὸ γένους Δαβὶδ*] Ex Eusebio lib. iii. Hist. Eccl. cap. xxi.

Pag. 464. 12. *Τίτου τὸ γ'*] Censorin. cap. xviii. *Vespa- siano v. et Caesare Coss.*

Pag. 464. 13. Ο Κολοσσός] Ita Dio apud Xiphilinum, Eusebius in Chron. Syncellus pag. 842. et Senator in Fastis. Mirum porro cur ab iis Colossus tum primum erectus Vespasiano imperante dicatur, quem sub Nerone confectum exerte ait Plinius lib. xxiii. cap. vii. cum Vespasianus dempto Nerone capite, et Solis adjecto cum vii. radiis, Soli dicaverit. Et sane Sueton. cap. xviii. refectorem duntaxat fuisse ait. Vide Scalig. ad Euseb. pag. 200. et 226. et Casaubonum ad Spartianum in Hadriano. Perperam porro apud Auctorem Chronici ἐν Ρόδῳ irrepsit.

Pag. 464. 20. Αλκίππη] Ita finxere Graeci Glaucippem elephantum enixam esse, ut auctor est Tatianus contra Graecos. *Ibid. Ἐν ᾧ καιρῷ*] Istius luis hoc anno meminit Eusebius in Chron.

Pag. 465. 1. Τίτου τὸ γ΄.] Hic omittuntur duo Consulatus, quorum alter fuit *Commodi et Prisci*, qui pariter praetermittitur in Fastis Idatii, de quo pluribus egit Norisius in Epistola Consulari pag. 87. ubi hos ille privatos Consules vocat. Alter est *Vespasiani ix. et Titi vii.* sub quo Vespasianus obiit, ut est apud Suetonium et alios. Proinde reponendus in Chronico Consulatus *Titi et Domitiani*, post obitum Vespasiani.

Ibid. Καὶ Δομετιανοῦ τὸ β΄.] De Consulatus Domitiani egit vir doctissimus in Dissertatione Hypatica pag. 64. Sed in eo quod primam seriem Dioni adscripserit, errasse recte Norisius deprehendit. Quoad numeros in Chronico adscriptos non consentiunt Fasti Idatii, Prosperi, et alii. Notum ex Suetonio cap. xiii. Domitianum Consulatus xvii. cepisse, quod, inquit, ante eum nemo, ex quibus septem medios continuerit, omnes autem paene titulo tenus gessit; nec quempiam ultra Kal. Maii, plures ad Idus usque Ianuarias. De annis porro Domitiani consulendus Petavius ad Epiphan. pag. 386.

Pag. 465. 7. Γάλβα καὶ Πολλίωνος] Fasti Idatii, *Galva et Pollione*. Alii pro *Galba* Silvanum legunt. Prosper, *Silvano et Vero*. Vide Norisium in Epist. Consulari pag. 50.

Pag. 465. 8. Ἐως τούτου τοῦ χρόνου] Eusebius in Chron. ad ann. xiii. Domitiani: *Flavius Josephus vicesimum librum Antiquitatum hujus temporis scribit*. Vide Scaligerum.

Pag. 465. 11. Πάθει δεινῷ] Vide praeter alios Scriptores, Albupharaijum in Dynast. pag. 75. et Theod. Marsilium ad Suetonii Titum cap. x. ubi plura de genere mortis Titi.

Pag. 465. 14. Σαβίνου] *Messalinum* vocat Prosper.

Pag. 465. 16. Ἐὐνουχίσειν] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger.

Pag. 465. 18. Τὸ γ΄.] viii. apud Gruter. xxviii. i. suffectis scilicet numeratis.

Pag. 465. 19. Τὸ ζ'.] Domitiani vii. Consulatum cum Q. Petilio Rufo jungit vetus Inscriptio apud Sponium in Miscellan. eruditae Antiquitatis pag. 352.

Pag. 466. 2. Τὸ η'.] xii. apud Gruter. v. 2. et Capitolinum in Pio, sub init. suffectis pariter numeratis.

Pag. 466. 3. Τὸν ἄζυλον ναόν] Chron. Eusebii Hieronymianum: *Templum sine lignorum admistione construxit.* Ubi Scaliger pro ἄζυλον, legendum ἄσυλον conjicit. Syncellus p. 343. Τότε καὶ ἄζυλον ᾠκοδόμησεν. ubi Interpres *asylum* vertit. Sed leg. ἄζυλον videtur.

Pag. 466. 4. Πρώτη πενταετηρίς] Censorinus de die natali cap. xviii. *Rursus tamen annis idem magnus per Capitolinos agonas coeptus est diligentius servari: quorum agorum primus a Domitiano institutus fuit, duodecimo ejus et Servii Cornelii Dolabellae Consulatu, annis cxxiii. post institutum ab Augusto agonem Actiacum anno U. C. dccxxvi. ut est apud Clement. Alexandrin. Stromat. lib. i. pag. 451. Vide Scaliger. lib. v. de Emendat. temp. p. 481. et Casaubon. ad Sueton. in Domit. cap. vi.*

Pag. 466. 6. Δύο μῆνες] Chron. Eusebii, ex Sueton. cap. xiii. Vide Scalig.

Pag. 466. 7. Διὰ τὸ νίκας ἐν αὐτοῖς] Aliter Sueton. *quod altero suscepisset Imperium, altero natus esset.*

Pag. 466. 11. Τὸ ι'. Vetulus lapis apud Norisium pag. 53. habet ix. Collegam vero Q. Petilium Rufum ii. Sic etiam Phlegon cap. xxiv.

Pag. 466. 14. Κορηλία] Ita Chron. Eusebii et Syncellus, ex Suetonio cap. viii. Plinio lib. iv. cap. xi. etc.

Pag. 466. 19. Ἀμπελον] Chron. Euseb. ex Suetonio, cujus locum expendit Scaliger. Vide praeterea Cedrenum pag. 245. Theodor. Marsilium in Tito cap. vii. et Casaubonum ad Vopiscum in Probo.

Pag. 467. 1. Λαβρίωνος] Ita etiam editio Scaligeri. Fasti Idatiani MSS. *Grabrione et Gralano* habent. Sed leg. *Glabrione et Trajano.*

Pag. 467. 2. Ἡγεῖται τρίτος Κλήμης] Ex Chron. Euseb. Quartum statuit Epiphanius Haer. xxvii. n. vi. Vide quae ad eundem hic annotat Petavius, praeterea Pearsoniam, et Papebrochium, in Romanorum Pontificum, qui a Petro proximi fuerunt, serie.

Pag. 467. 6. Τὸ ιβ'.] Ita Fasti Idatiani. At apud Gruter. ccc. cum suffectis, numeratur xvi. Consulatus Domitiani cum Q. Volusiano. De hoc Consulatu vide Casaubonum in Pio p. 48.

Pag. 467. 8. Πομπηίου καὶ Κρίσπου] Fasti Idatii: *Pompeiano et Prisciuno.* Prosper, Victorius et Senator, *Silvano et Prisco.*

Pag. 467. 9. Ἀπολλώνιος.] Vide Cedrenum pag. 245. 246.

Albupharajum in Dynastiis pag. 75. et quae passim observamus in Constantinopoli Christ. de eiusmodi Apollonii telesmatis: τελέσματα enim hoc loco non sunt vectigalia, uti verterat Raderus. Vide Glossar. med. Graecit. in hac voce.

Pag. 467. 12. Τὴν ἀπὸ τῆς τύχης] Tametsi Fortunae statuam et aedem servarit ac coluerit Constantinus M. non ideo tamen Byzantium ex hoc simulacro vel templo Constantinopoleos nomen obtinuit: de qua quidem Fortunae status, locisque urbis hic descriptis pluribus agimus in Constantinopoli Christ. Sed aliud a Fortunae status fortasse hic sonat vox τύχης, ut ex successu vel occasione appellata fuerit Constantinopolis: atque sic vertimus.

Pag. 467. 17. Δομητιανοῦ] Hic Consulatus jure abest in Fastis Idatianis, cum idem sit cum Consulatu Indictionis xv. Ideo asterisco notatur in editione Scaligeri, ac proinde expungendus.

Pag. 467. 19. Δεύτερος μετὰ, etc.] Ex Eusebii Chron. ubi Scaliger.

Pag. 468. 3. Τοὺς ἀπὸ γένους Δαβίδ] Ex eod. Chron. Eusebii, ubi consulendus perinde Scaliger.

Pag. 468. 6. Δακρυνοῦ] Ita Fasti Idatiani. At Victorius, Prosper et Senator Asprenati Clementem Collegam adjungunt: alii Arricinum, qui idem est cum Clemente.

V 451 Pag. 468. 7. Ἰσνορεῖ ὁ Βροῦτος] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger disquirat quis ille sit Brutus, de quo quaedam supra attingimus ad pag. 90. Scaliger et Syncellus p. 344. Βρέντιος habent hoc loco.

Pag. 468. 9. Τὸ ιδ΄.] Cum suffectis is Domitiani Consulatus est xvii. sed xii. ordinarius, ut ex Suetonio, Statio, Ausonio, et aliis, a viris doctis pridem annotatum.

Pag. 468. 10. Τὸ β΄.] Ita etiam Victorius et Senator: alii omittunt.

Pag. 468. 13. Ασκληπίον] Is Asclatarion Mathematicus appellatur a Suetonio cap. xv. et a Zonara, ex quibus emendanda Auctor Chronici. Perperam hunc Nervam vocant Cedrenus et Symeon Logotheta: de quo quidem Nerva aliter Georgius Syncellus, ubi de Domitiano: οὗτος Νερβῶν μετέστησεν ὡς ἐπίβουλον τῆς ἀρχῆς. Sed haec probe vade indigent. Nervam etiam, quae Asclatarionem Tranquillus, vocat Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem: tum haec subdit: Λάμπρος δὲ ἀστρονόμος εἶπεν εἰς ὄψιν τοῦ Δομητιανοῦ τῷ Δομητιανῷ τεθνήξασθαι ἡμέρῃ τῇδε· ὁ δὲ ἐκέλευσε αὐτὸν φυλαχθῆναι ἐν δεσμῷ ὡσάν τῆς ἡμέρας διελθώσης τῇ ἐπ' αὐριον ἀναιρήσειν· ἀλλὰ θανόντος τοῦ Δομητιανοῦ, ἀπελύθη ἀβλαβῆς.

Ibid. Σφαζόμενος] Ita editio Scaligeri: Raderus σφαζόμενος ediderat.

Pag. 468. 15. *Αφανής γενόμενος*] Instar Romuli, qui P 533 Nonarum Juniarum die in terris non apparuit, inquit Lampridius in Commodio, seu, ut est in Sylloge Histor. Scaligeriana: *ἔξαφνης μεγάλης παρὶ τὸν αἴρα τροπῆς γενομένης ἀφανῆς ἐγένετο*, vel denique ut Empedocles, quem φιλοσόφου nomine hic intelligi existimaverim, qui convivis in somnum datis, postero die solus ex iis desideratus, pro Deo habitus est. Sed unde hauserit Scriptor Chronici quae de Domitiani ἀφανείᾳ scribit, nescio an alii indicarint.

Pag. 468. 20. *Κανδήλων*] Quid haec vox significat docuimus in utroque Glossario. Adhibitae vero lucernas facesque in Deorum cultu observant Tatianus lib. contra Graecos pag. 110. et alii quos laudat Lipsius lib. 1. Elector. cap. iv. idque adstruit vetus Inscriptio apud Gruterum LXVII. 3.

Pag. 469. 5. *Ἔτος α΄.*] De tempore Imperii Nervae egere Scaliger lib. v. de Emendat. temp. pag. 487. et Petavius ad Epiphan. pag. 388.

Pag. 469. 6. *Νερουᾶ Ἀγούστου*] Addenda litera numeralis γ', ut in Fastis Idatianis et aliis, nisi quae describitur post vocem Ρούφου, ad utrumque pertineat. Hic porro observat Scaliger pag. 488. recte hoc loco unum par Consulium attribui Imperio Nervae, contra quam in Fastis Onuphrii. Alioqui, inquit, praeter iv. menses non annum, sed biennium imperasse. Id negat Petavius ad Epiphan. p. 389. Hic consul, ut et Norisium in Epist. Consulari p. 57. Hic porro Consulatus emittitur a Prospero.

Pag. 469. 7. *Κατὰ τοῦτον εὖν χρόνον*] Ex Chronico Eusebii, ubi Scaliger.

Pag. 469. 10. *Μάνης*] Euseb. lib. vii. Híst. Eccl. cap. xxxi. et ibi Henr. Valesius, et alii passim,

Pag. 469. 12. *Ἐκωλύθησαν οἱ Μονομάχοι*] Dio apud Xiphilinum, de Nerva: *πολλὰς τε ἰσχυρομίας, ἄλλας τε θείας τιμὰς κατέλυσε.*

Pag. 469. 14. *Πρὸ ἧ΄ Καλ.*] Leg. ε΄.

Pag. 469. 16. *Ἐτη ιθ΄.*] De annis Trejani agunt Scaliger lib. v. pag. 487. et Petavius ad Epiphan. pag. 389.

Pag. 469. 17. *Τραϊανουῦ Ἀγ. μόνου*] Fasti Idatii: Nerva iii. et Trajano ii. Prosper iii.

Pag. 469. 18. *Ἐννεμίωνος*] Ita Fasti omnes. Idatiani MSS. Senecio.

Pag. 469. 19. *Πεντιανουῦ*] Fasti Idat. Pentino. Prosper, Victorius et Senator, Frontano. Sed Frontano legendum contendit Norisius ex Anonymo Cuspiniani. Hunc adi pag. 59.

Pag. 470. 2. *Τραϊανουῦ Ἀγ. τὸ γ΄.*] Leg. δ΄. ex Spartiano: Trajano quater et Arunculeio Pacto Cass.

Pag. 470. 4. *Ειρηναῖος*] Lib. iv. cap. iii. ex Chron. Euseb. ex quo Syncellus p. 345.

Pag. 470. 8. *Καὶ νεανίσκος*] Ex Clemente Alexandrino in lib. *τις ὁ σωζόμενος πλούσιος*, et ex Eusebii Hist. Eccl. lib. iii. V 452 cap. xxiii. Ex iis Historiam etiam narrat Georgius Syncell. p. 345.

Pag. 470. 11. *Συριανού*] Fasti Idatii MSS. Severiano et Syrio. Victorius, Prosper et Senator, Senecione et Sura. Spartianus in Hadriano, Sura bis, et Serviano iterum Coss.

Pag. 470. 13. *Συριανού τὸ β΄.*] Idat. Suburano II. et Marcello. Victorius, Prosper et Senator, Urbano et Marcello. Alii, Surano, vel Suriano, ut in Chron.

Pag. 470. 14. *Διήρησαν ὁ Θεολόγος*] De Joannis Evangelistae, Clementis, Simonis Cananitae, Marci, Crescentis, etc. Martyriis, consulendus in primis Baronius.

Pag. 470. 16. *Διωγμὸς Χριστιανῶν*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger. Vide praeter Baronium et alios, Norisium in Epist. Consul. pag. 68. etc.

Pag. 471. 6. *Βουκολίων*] Editio Scaligeri, ἀπὸ τῶν λεγόμενων Ταβουκολιῶν. Sed legendum τὰ Βουκολίων. Sic enim dicere amabant, ut in Chron. an. ii. Arcadii: *ἔκτισε καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου ἐπίκλην, τὰ Ἀρκαδίας*. Alia istius formulae exempla suggerit Constantinopolis Christiana non semel, ubi subintelligitur λεγόμενα. Michaël Monachus in vita MS. S. Theodori Studitae ex Cod. Reg. τοῖς ὁμοροῦσι μέρεσι τὰ λεγόμενα *Λάκκου μιτάτα*. Et paullo infra: *καὶ κατασκηνεῖ εἰς τὰ λεγόμενα Κρισκεντίου*. De Bucolis vero Aegyptiis, et Bucolis militibus et latronibus egerunt Casaubonus ad Capitolinum pag. 72. 2. edit. et Bourdelotius ad lib. i. Heliodori pag. 14.

Pag. 471. 12. *Κουαδράτου*] Iterum addit Spartianus.

Pag. 471. 13. *Ο τοῦ Κλωπά*] Cujus genealogiam hic datus excerptam ex Cod. MS. Reg. nuper ex Chio insula advecto: verane illa sit an supposititia, non hic disquirimus. *Περὶ Μαρίας τῆς τοῦ Κλωπᾶ*. Χρὴ εἶδέναι ὅτι ὁ Κλωπᾶς οὗτος ἀδελφὸς ἦν Ἰωακείμ τοῦ πατρὸς τῆς Θεοτόκου. *Ἐγημε δὲ γυναῖκα ὀνόματι Ἀνναν· καὶ ἐτελεύτησεν ὁ Κλωπᾶς ἀτεκνός*. Ο γοῦν Ἰωακείμ εἶχε καὶ αὐτὸς γυναῖκα ὀνόματι Σαλώμην, ἐξ ἧς ἐγέννησεν δύο θυγατέρας, τὴν *Ἐσθήρ* καὶ τὴν *Θάμαρ*· καὶ ἐτελεύτησεν ἡ Σαλώμη, καὶ ἰδοὺ ἐκήρασεν Ἰωακείμ· ὅς κηρεύσας ἠγάγετο πρὸς ἑαυτὸν Ἀνναν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κλωπᾶ, ἐξ ἧς ἐγέννησε τὴν *Μαρίαν*, ἣν μνημονεύει ὁ *Εὐαγγελιστῆς*, λέγων, *Μαρίαν τοῦ Κλωπᾶ*. Ο δὲ Ἰωακείμ εἰ καὶ εἶχεν Ἀνναν τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κλωπᾶ, ἀλλ' οὐν παρὰ τῷ νόμῳ, ὡς κηρέων καταλογίζετο. *Ὄθεν δευτέραν νόμῳ ἠγάγετο γυναῖκα ὀνόματι Ἀνναν, ἐξ ἧς καὶ ἐγέννησεν τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν Μαρίαν*. γεννᾷ λοιπὸν οὗτος ὁ Ἰωακείμ ἐκ μὲν τῆς πρώτης γυναίκος αὐτοῦ Σαλώμης τὴν *Ἐσθήρ*

καὶ τὴν Θάμαρ· ἐκ δὲ τῆς Ἀννης τοῦ Κλωπᾶ, τὴν Μαρίαν καὶ μόνην ἣν μνημονεύει ὁ Εὐαγγελιστής. Ἐκ δὲ τῆς δευτέρας καὶ παρθενικῆς Ἀννης τὴν Θεοτόκον. Συνάγεται οὖν ὅτι εἰσὶν ἀδελφοὶ ἦτε Ἐσθῆρ, ἢ Θάμαρ, ἢ Μαρία, καὶ ἡ Θεοτόκος, ἐκ τριῶν μὲν μερῶν, ἑνὸς δὲ πατρὸς, τοῦ Ἰωακείμ. Δικαίως τοίνυν ὄνομαζαι ὁ Εὐαγγελιστής τὴν Μαρίαν, ἀδελφὴν τῆς Θεοτόκου, λέγων, Καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρία ἢ τοῦ Κλωπᾶ. De Symeone Cleopae filio eadem narrat Joelus. P 534

Pag. 471. 15. Διαβληθεὶς] Ita Cod. Vatic. Perperam diobληθεὶς ediderat Raderus. Vide Cotelerium ad Constitut. Apost. p. 297. ubi multa de Cleopa Simonis parente.

Pag. 472. 2. Καὶ Ἰγνάτιος] Ex Chron. Eusebii, ubi Scalliger disquirat cur ex Syria bestiis objiciendus Ignatius Romam perductus sit. Vide eundem Eusebium lib. III. Hist. Eccl. cap. XXII. et XXXVI. Joannes Malela in Trajano: ἐμαρτύρισε δὲ ἐπὶ αὐτοῦ τότε ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας· ἠγανάκτησε γὰρ κατ' αὐτοῦ ὅτι ἐλοιδορεῖ αὐτόν.

Pag. 472. 3. Ἐβυνναίων] Leg. Ἐβιωνναίων, ut est apud Euseb. lib. III. Hist. Eccl. cap. XXVII. Eriphanium Haeresi XXX. et alios. Vide Petavium ad eundem Eriphan. et Cotelerium ad Constitut. Apost. lib. VI. cap. VI.

Pag. 472. 8. Πετραῖοι καὶ Βοστρηνοὶ] Eutropius lib. VIII. Arabiam in Provinciae formam redelegisse Trajanum scribit. Dion vero apud Xiphilinum per Palmam Syriae Praefectum eam Arabiae duntaxat partem cepisse quae Petram attingit, et sub Imperium ditionemque Romanorum subjunxisse ait. Sed utramque Arabiam ea tempestate a Trajano expugnatam, vel inde haurire liceat, quod utriusque Metropoles Bostra et Petra, ex quo Romanorum esse coepere, annos suos putare incoeperint. Nam, ut est apud Willelmum Tyrium lib. XII. cap. II. *fuere Syriae partes utraque Arabiae. prima, cujus metropolis fuit Bostrum; secunda, cujus fuit metropolis Petra deserti.* Bostrum vero *Bussereth* sua tempestate dictam idem ait lib. XVI. cap. VIII. et ex eo Jacobus de Vitriaco lib. I. Hist. Orient. cap. XLVII. et Sanutus lib. III. part. XIV. cap. I. ubi utriusque Metropoleos situm pariter describit. *Bethseret*, vero vocant Assisae Hierosolymitanae. Utramque urbem ampliasset, novisque aedificiis exornasset Trajanum, atque adeo privilegio *ἀὐτονομίας* donasset, vel hinc conjicere est, quod annos suos, ut dixi, putare exinde coeperint, in accepti ab Trajano beneficii argumentum, vel quo Augustorum gratiam captarent, more tum recepto, adeo ut quasdam civitates diem quo primum Augusti ad se venissent interdum initium anni fecisse tradat Suetonius in Octavio n. LIX. Instauratae vero a Trajano Bostrensis Metropoleos praecipuum indicium praebent nummi ab incolis casi, in quibus *Nova Trajana Bostra* dicitur, de quibus egit in Nummis Antiquis illustratis vir singularis eruditionis Joan. V 453

Harduinus. Deinde ex hoc Chronici loco saltem docemur quando hæc Arabica expeditio contigerit, scilicet circa annum vii. aut viii. Trajani.

Pag. 472. 10. Κερατανού] Leg. *Κεραλλου* ex Fastis omnibus.

Pag. 472. 13. Αφειση έχαρλατο] Vir doctissimus in libro de Praestantia et usu Numismatum, ubi de similibus tributorum remissionibus agit, haec siluit.

Pag. 472. 15. Συριανού] Fasti Idatiani MSS. *Syra* III. et *Senecione*. Victorius, Prosper, et alii, *Sura*, qui tamen variant in numero Consulatus.

Pag. 472. 16. Ιουσοος] De quo egit præ caeteris Cotelarius ad lib. vii. Constit. Apostol. pag. 297.

Pag. 473. 3. Ηρισπανού] Ita Fasti Idatiani. Alii *Crispianum* et *Selenium* habent.

Pag. 473. 4. Πίσωνος καὶ Ιουλιανού] Sic etiam iidem Fasti Idatii: alii *Pisoni Rusticum* adjungunt.

Pag. 473. 5. Τραϊανού τὸ ε΄.] vi. Fasti Idatii. Phlegon cap. xxv. *ὄπατευόντων ἐν Ρώμῃ Ἀντοκράτορος Τραϊανού τὸ ἕκτον, καὶ Ἰντου Σεξιτίου Ἀφρικανού.* Perperam igitur vii. habent Prosper, Victorius et Senator.

Pag. 473. 8. Μάλσου καὶ Βουλίσκου] Fasti Idatii MSS. *Malsa et Volcisco*. Victorius, Prosper et Senator, *Asta et Pisoni*. Alii, *Hasta et Vorisco*. Atque ita legendum.

Pag. 473. 9. Μεσσαία καὶ Πύθωνος] Sic Fasti Idatii MSS. praeferunt: caeteri *Pedonem* legunt. Vide Petavium lib. x. de Doctr. Temp. cap. lxxi. extr.

Pag. 473. 10. Αλιανού] *L. Lamia* dicitur Phlegonti cap. ix.

Pag. 473. 11. Ἐν Σελινοῦνι] Ex Chron. Eusebii, qui in annis vitae Trajani minime concinit. Vide Scaligerum.

Pag. 473. 13. Ἐτη κα΄] De annis Hadriani agunt Scaliger ad Eusebiam, et lib. v. de Emendat. temp. p. 488. et Petavius ad Epiphan. p. 38.

Pag. 473. 16. Ἀμπρονίου] Leg. *Ἀπρονιανού*, ex Fastis. Vide Norisium in Epist. Consul. pag. 77.

Pag. 474. 3. Ἐπὶ τούτων] Hunc locum ut singularem omnino pluribus expendit Scaliger ad Eusebium pag. 209. ubi etiam de Terebintho urbe agit: ut et Petavius ad Epiphan. pag. 393. qui quae hic narrantur, partim falsa, partim alieno tempore posita contendit. Utrumque Lector adire potest: nos enim cursim res pertractamus.

Ibid. Ιουδαίων στασιασάντων] Vide Scaliger. ad Euseb. pag. 215. 216. et Albupharajum in Dynast. pag. 76.

Pag. 474. 8. Πανήγυρις Ἀδριανῆς] Hieron. in cap. xi. Zachariae. Locum exscripsit Scaliger.

Pag. 474. 10. *Εκτίσε*] Orosius lib. vii. cap. xiii. de Hierosolymorum urbe: *quam ille in optimum statum murorum extructione reparavit.* Quid sint *δημόσια* diximus in Gloss. med. Graecit. *Τριπάμερον* aedes fuit, ni fallor, tribus constans coenaculis, quam alii *τρίστεγον* vocant. *Τετράνυμφον*, quadruplex Nymphaeum, seu aquarum receptaculum interpretor. *Δωδεκάπυλον*, aedificium xii. portis pervium, ut *τετράπυλον*, quatuor, de quo diximus lib. ii. Constantinopoleos Christ. et *τρίπυλον*, tribus. *Ανάβαθμοι*, Gradus qui in compitis erant, de quibus egimus in Constantinopoli: nam alii sunt *ἀναβαθμοὶ* Circenses, in quibus consistebant Factiones. Vita MS. S. Stephani Iunioris: *ὁ δὲ τύραννος τὸν λαὸν συναθροίσας ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Ἰπποδρομίου πρὸς τοὺς ἀναβαθμοὺς, ἐνθα ἐπιλέγεται τὰ τοῦ Ρουσίλου*, ubi scilicet Russata Factio Circenses spectabat. *Κόδρα*, *quadra* in Glossis exponitur, sed quid hac voce hic innuatur fateor me nescire. Quid sint *ἄμφοδοι* et *ἄμφοδάργαι* diximus in eodem opere, ubi de Regionibus urbis egimus.

Pag. 474. 16. *Αἰλίαν ἀντὴν ὀνομάσας*] Nummi Hadriani, apud V. C. Joan. Harduinum, et alios. Euseb. lib. iv. Hist. Eccl. cap. vii. Epiphanius lib. de Ponder. et Mensur. n. xix. etc.

Pag. 474. 18. *Σεβήρου καὶ Φούλκου*] Fasti Idatiensii MSS. Severo ii. et Fulga. Prosper: *Serviliano et Fausto.* Caeteri *Fulvius* vocant, isque est Antoninus, postmodum Imperator, Pius dictus, ut est apud Capitolinum.

Pag. 474: 20. *Σεβήρου τὸ β, καὶ Αὐγουρίνου*] Prosper, *Verò et Augurino.* Idatius, *Verò ii. et Augure.* Ita etiam Victorias, Senator, et alii.

Pag. 475. 3. *Τὴν Αντινόου*] Quae *Αντινόεια* dicitur Stephano, de qua praeter ejus Interpretes, Scaliger ad Euseb. Casaubonus et Salmasius ad Spartianum, Santamantius in Commentariis Hister. Joan. Harduinus in Nummis illustr. etc.

Pag. 475. 5. *Παμπίνου*] Fasti Idatii MSS. *Aproniano et Pampino.* Sed leg. *Paelino.* Hos Coss. miscet Prosper, Victorius et Senator, qui *Torquatium* Consulem anni proxime sequentis cum Paterno, *Glabriam* cum *Aproniano* jungunt.

Pag. 475. 6. *Απολλώνιος Τυανεύς*] Syncellus Nerva imperante decessisse Apollonium ait, Auctoremque Philostratum laudat, qui tamen hoc non exerte scribit.

Pag. 475. 8. *Ἐν Νικομηδείᾳ*] Quae sub ann. iv. ejusdem Hadriani cum vicinis urbibus eversa fuerat: ad quarum instaurationem de publico is largitus est impensas, ut ait Eusebius in Chron. et ex eo Georgius Syncellus, et Senator in Fastis.

Pag. 475. 14. *Τορκουάτου*] Sic emendavimus ex edit. Scalig. et Fastis, cum prave editum esset, *Τουρουνάτου.*

Pag. 475. 16. *Καὶ Αὐλίνου*] Sic Fasti Idatii. Prosper,

Quintillo. Victorius et Senator, **Quinto.** Is nempe vocabatur **Q. Vettius Aquilinus.**

Pag. 475. 17. Σεβήρου καὶ Αμφιγούλου] *Idat. Vero III. et Ambigulo.* Prosper, Victorius, Senator, etc. *Vero et Ambiguo.* Sed leg. *Vero III. et Ambigulo,* ex veteri Inscript. et Anonymo Cuspiniani contendit Norisius pag. 79. proindeque pro *Αμφιγούλου,* legendum *Αμφιβούλου,* tametsi ita praetulisse Codicem Scriptoris ex Idatio appareat. Sic *Severum et Antoninum* perperam scriptum apud Theophilum Instit. de Excusat. pro *Vero et Antonino* observarunt alii. Sed cum *Verum et Bibulum* scribat Capitolinus in Pertinace, quem iis Coss. natum tradit, videat Lector quem sequi velit.

Pag. 475. 18. Πατήρ πατρίδος] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger. Vide etiam Georgium Syncellum.

Pag. 476. 1. Ἐπὶ τούτων τῶν Ἰαμάτων] Chronicon Eusebii, et ex eo Georgius Syncellus: *Νικόπολις καὶ Καισάρεια σεισμῶ κατεπτώθησαν,* atque inde emendandum Chronicon, in quo perperam *Nicomedia* pro *Nicopoli,* et *Ασία* pro *Caesarea* irrepsit, delendaque vox *τῆς Βιθυνίας.* Quippe paullo ante Nicomediae casum retulit idem Eusebius, et ex eo Scriptor Chronici ad ann. VII. Hadriani. De Nicopoli supra egimus. [In annot. nostra dele verba *τῆς Βιθυνίας,* quae in Chronico non debebat delere Ducangius.]

Pag. 476. 5. Ἀβωνος] Ita Fasti Idatiani. Alii *Aprum* Catullino Collegam adjungunt, ut et vetus Inscriptio.

Pag. 476. 6. Ὁ ἐν Ρόδῳ] Vide quae de Colosso Rhodio congegit Allatius ad librum Philonis de VII. orbis miraculis.

Pag. 476. 9. Σεργιανού] Fasti Idatiani MSS. *Auguriano et Sergiano.* Alii *Augurinum* et *Severianum* habent: atque sic legendum.

Pag. 476. 10. Ἀκύλας] Quae hic de Aquila, et ejus cum Hadriano affinitate narrat Scriptor, hausit ab Epiphanio lib. I. de Ponder. et Mensur. n. XIII. et XIV. qui Aquilam non *πενθερόν,* sed *πενθερίδην* Hadriani fuisse scribit. Sed haec omnia fabulosa, et ab otiosis conficta videri censet Petavius in Not. ad eundem Epiphan.

Pag. 476. 15. Προσήλυτος] Editio Scaligeri: *προσηλυτεύει τε Ἰουδαίους.*

V 455 **Pag. 476. 18.** Ταῦτα ἱστορεῖ] Tota haec perioche deest in Cod. Holstenii.

Pag. 477. 2. Τεβερλου] Scaligeri edit. *Τιβερλου.* Victorius et Prosper, *Tiberio et Silano.* Fasti Idatii, *Hibero et Sisenna.* Senator, *Hibero et Silano.* Is porro *Julius Silanus Sisenna* vocabatur: alter vero *Hiberus.*

Pag. 477. 3. Σεβήρου καὶ Οὐάρου] *Idat. Severo III. et Varo.* Prosper et Victorius, *Sergiano II. et Vero.* Senator, *Sergio II. et Vero.* Sed legendum *Σερβιανού καὶ Οὐέρου,* ex veteri Inscriptione docet Norisius pag. 82.

Pag. 477. 4. Ὁν μέρνεται Εὐσέβιος] Meminit quidem Eusebius lib. iv. Hist. Eccl. aliquot Apologiarum pro Christianis Hadriano oblatarum, Aristidis et Quadrati cap. iii. Antonino vero Justini Martyris cap. viii. et xxii. Sed de Apelle et Aristone silet, tametsi Aristonem Pellaenum laudet cap. vi. non indicato operis titulo. Jure igitur totam hanc periochen omittit Codex Holstenii.

Pag. 477. 8. Ποντιανοῦ] Fasti Idatii, Pontiano et Aquilino Rufo. Prosper, Victorius et Senator, Pompeiano et Atiliano. Atque ita legendum ex veteri lapide colligit Norisius p. 85.

Pag. 477. 9. Ποντιανοῦ τὸ γ'.] Pompeianum ii. habent Fasti alii. Ita alterum Consulatum frustra quaerebat Casaubonus ad Capitolinum in Marco, a quo Pompeianus bis Consul factus dicitur: siquidem anno superiori hanc dignitatem obtinuerat.

Pag. 477. 11. Ἀλλιανοῦ] Idat. Caesare ii. et Balbino. Senator, L. Aelio et Balbino. Prosper, Laelio et Balbino, ubi scribendum L. Aelio, nempe Vero ii. Proinde hic legendum esset Ἀλλίου, nisi ita ejusmodi efferre nomina solenne esse Scriptori constaret, ut de Octaviano, Tiberiano, et aliis observavimus. Vide Pagium in Prolegom. ad Dissert. Hypat. n. xxiii.

Pag. 477. 12. Νοσήσας] De morbo et anno aetatis quo Hadrianus interiit, agit Scaliger ad Euseb. pag. 218.

Pag. 477. 14. Ἐτη κγ'.] Annos Imperii Antonini Pii pluribus expendunt idem Scaliger lib. v. de Emend. temp. p. 498. et Petavius ad Epiphan. pag. 395.

Pag. 477. 16. Καμερίνου] Non plane video cur Camerino Antoninum Pium adjungant Fasti Savilliani apud V. C. Henr. Dodwellum, nisi forte quod ab illo ii initium ducant.

Pag. 477. 17. Ἀντωνίνου Ἀγ.] ii. addunt iidem Fasti, et recte: nam primum Consulatum gesserat cum Catillo Severo anno iv. Hadriani, ut est apud Capitolinum. Sed et eundem numerum adscribit utrique Consuli Florentius Wigorn. ita ut ad hunc annum referenda sit Inscriptio allata a Sponio in Miscell. erud. antiq. p. 352. *Caes. Antonino ii. et Praesente ii. Cos. Secundi* istius Antonini Consulatus meminit idem Capitolinus.

Pag. 477. 18. Κέρδων] Vide Chron. Prosperi, et Scaligerum ad Euseb. praeter Baron. et al.

Ibid. Μαρκίωνα] De haeresi Marcionitarum, unde fluxit Manichaeorum haeresis, agunt passim Scriptores, ac in primis Epiphanius Haer. xlii. n. i. ubi Petavius de tempore quo is vixit sat fuse disserit, ut et Joannes Pearsonius in Dissert. de annis priorum Romae Episcoporum cap. viii.

Pag. 478. 6. Ἀντωνίνου Ἀγ. τὸ β'.] Varie hic annus in Fastis Coss. consignatur. In Idatianis, *Antonino ii. et Praesente.* Apud Prosperum, Victorium, Senatorem, Marianum, etc. deest numerus Consulatus. Florentius Wigorn. utrique ii. assignat.

Sed in *Antonino* recte subduat *Fasti Savilliani*, in quibus pariter pro *Præesente*, *Aurelius Caesar Antonino* Collega adiungitur. Ad hunc annum referuntur verba *Capitolini*: *adhuc Quæstorem et Consulem secum Pius Marcus designavit, et Caesaris appellatione donavit, cui forte suffectus Præesens, nisi ille Præsenti suffectus fuerit. Filium autem Antonini Marcum Aurelium Verum* vocat *Scriptor Chronici*, quod ab eo adoptatus, et pro *Annio Aurelius* dictus fuerit, quod in familiam Aureliam adoptionis iure transisset, inquit *Capitolinus*. Nec refert quod *Aurelianus* hic dicatur, cum, quemadmodum non semel hic indicamus, sequioris ævi *Scriptoribus*, ac præsertim *Auctori Chronici*, solenne sit uti hoc additamento in similibus vocibus appellativis. [Erravit igitur *Chitmeadus* ad *Malalam* p. 225. 8. 306. 16. ed. Bonn.]

Pag. 478. 9. Σιλαγῶ] Ita *Marianus*. At *Prosper*, *Victorius*, *Senator*, *Idatius*, et *Florentius Wigorn*. *Silvanum* vocant. In *Fastis Savillianis* Σιλογῶς scribitur: vocabatur quippe ille *M. Peducaeus Siloga Priscianus*. *Vetus Inscriptio* apud *Sirmondum* ad *Sidonii* carmen ix. *Dedic. viii. Kal. Jun. T. Hænio Severo et M. Peducaeo Siloga Cos.*

Pag. 478. 10. Καὶ Κοναδράτου] Sic *Fasti Idatiani* et *Savilliani*. Sed *Prosper*, *Victorius*, *Marianus*, etc. *Torquatium* recte hic præferunt.

Pag. 478. 11. Καὶ Ἡρώδου] *Αττικῶ* *Fasti Savilliani*, qui idem est: is enim vocabatur *Tib. Claudius Atticus Herodes*, ut est in *vet. Inscriptio* apud *Georgium Velherum* in *Itiner.* pag. 877. *Marci* præceptor, de quo multa commentatus est *Salmasius* in *Notis* ad *Inscriptionem* ejusdem *Herodis Attici*.

Pag. 478. 12. Ἀβιόλα] Sic *Prosper*, *Victorius*, *Senator*, *Marianus* et *Wigorn*. At *Fasti Idatiani* et *Savilliani* *Avitum* habent. Rem conciliant qui hoc anno *Coss.* legunt *Lolliam Avitum*, et *C. Gavium Maximum*. Verum *Panvinus* *Lolliano C. Gavium*. *C. F. Maximum Avitum* adiungit.

Pag. 478. 14. Τὸ γ'.] Legendum τὸ δ'. De hoc enim *Consulatu* sic *Capitolinus*, ubi de *M. Aurelio*, qui hic rursus *Aurelianus* dicitur: *Secundum etiam Consulem designavit, quam ipse quartum pariter iniret.*

Pag. 478. 16. Οὐηρίνου] *Clarum et Severum Coss.* hoc anno præferunt *Fasti Idatiani*. *Savilliani*, *Clarum et Claudium*, qui idem est cum *Severo*. Hos *Prosper*, *Victorius*, *Senator*, *Marianus*, et alii omittunt: sed post *Consulatum Aviolæ* duos alios *Consulatus* interserunt, scilicet *Antonini iii.* et *Aurelii*: et *Consulatum Grati et Seleuci*. *Spartianus* ait *Severum Imp.* natum *Ærucio Claro bis*, et *Severo Coss.*

P 537 *Ibid.* Ἀφροίς] *Melitus* in *Brevi temporum Expositione* MS. *Iste pro hoc tale cognomen accepit, quia in omni Regno Romano cautionibus incensis, cunctorum hominum debita relaxavit:*

unde Pater patriæ appellatus est. Ex hoc porro Chronici loco, et alijs ex Dione vel Xiphilino petitis, conficit Scaliger ad Eusebii Chronicon pag. 209. remissiones illas Fiscalium debitorum per Indictiones factas; id est per tria lustra, seu annos xv. indeque Indictionum originem arcessendam. Sed an quod Pio tribuit Chronicon ad Hadrianum aut Marcum, qui pecuniam, quae Fisco debebatur, Provinciis concessit, ut scribit Senator, referri debeat, addubitat Spanhemius lib. de Usu et praestantia veter. Numism. cum altum, inquit, apud Auctores in rebus Pii de eo facto sit silentium. Vide quae de ejusmodi reliquorum remissionibus docte, ut solet, commentatur idem vir eruditus pag. 811. praeterea Syncellum p. 353. et Sirmondum ad carmen xii. Sidonii.

Pag. 479. 2. *Αφρικανός*] Quis ille Africanus qui Antonino Pio imperante mortem obierit, non omnino exploratum: neque enim haec de Africano Historico possunt intelligi, ut qui Historiam ad Antonini Heliogabali perduxerit, ut infra observamus: sed et neque de Africano Historico Christiano, qui sub Severo vixit, ut est in Chronico Graeco Eusebii, quem alium a Chronographo existimat Scaliger, qui non alius videtur ab illo Africano, quem sub Pertinace una cum Porphyrio floruisse testatur Auctor Chronici ab Adamo ad Leonem Sapientem: *Πορφυρίου Φιλόσοφος ὁ κατὰ Χριστιανῶν γράψας, καὶ Αφρικανός σοφώτατος*. Proinde is forte fuerit Africanus Cestorum scriptor, quem Henricus Valesius ad Eusebii lib. vi. Hist. Eccles. cap. xxxi. paganum fuisse probare conatur. Verum cum Georgius Syncellus eundem esse Africanum Chronographum, qui τὰς ἱστορίας ἐν πενταβίβλῳ scripserit, et qui τῶν Κεστών libros ix. quos Alexandro Severo dicaverit, evanescit conjectura viri doctissimi. Nam quod in Cestis nulla forte occurrat Christianismi nota, imo Paganismi plurima insint argumenta, id mirum videri minime debet, siquidem opus suum Principi pagano inscripsit.

Pag. 479. 4. *Ορφλου*] De his Coss. consulendus Norisius in Epist. Consul. p. 89. 90.

Pag. 479. 5. *Γλαβρώνος*] Ita Fasti Idatiani, Prosperi, V 457 Victorii, Senatoris, Mariani, etc. At Savilliani, *Γαλλικανού καὶ Ουέρηρος* praeferunt, ut Panvinius et alii.

Pag. 479. 6. *Κορδιανού*] Editio Scalig. *Κορδιανού*. Fasti alii *Gordianum* vocant. Sed *Condianus* rursus occurrit anno Chr. clxxx. in Fastis Idatii et Cuspiniani: cujus filius forte fuit Sextus ille *Condianus* sub Commodio, quem Maximi filium fuisse ait Dio apud Xiphilinum: *Condiani* vero (sic enim leg. pro *Cocidiani* recte advertunt Casaubonus et Salmasius) meminit Lampridius in eodem Commodio, ita ut forte *Condianus Maximus* appellatus fuerit.

Pag. 479. 7. *Ιουμύλλου*] Fasti Idat. *Humillio*: Savilliani, *Ομμούλου*. Senator et veteres Inscript. *Homulo*, vel *Homullo*. Alia nuper edita a viro doctissimo Joan. Mabillonio in Itinere Italico, *Glabrione et Homulio Coss.* Prosper, Victorius, Marianus et Wigorn. *Romulo*. *Omuli* meminit Capitolinus in Pio et in Alexandro. Vide Casaubonum ad eundem pag. 54. et Norisium pag. 91.

Pag. 479. 10. *Κομμόδου καὶ Λατ.*] Capitolinus in Vero: *Post Quaesturam statim Cos. factus est cum Sextilio Laterano.*

Pag. 479. 11. *Σεβήρου τὸ γ'.*] Delenda haec nota numeralis, cum absit a Fastis Idatii et aliis, in quibus hi Coss. ita nominantur. *Sabinum et Severum* Fasti Savilliani: *Verum et Sabinum* habent Prosper, Victorius, Senator: praeterea Marianus, ubi haec addit, *qui Caesaris praeceptores fuerunt.* Sed unde hauserit videant alii.

Ibid. *Σισβανού*] Editio Scalig *Σιλβανού*. Fasti Savilliani, *Σουλιανὸς καὶ Αὐριανός.* *Silvanum et Augurinum* habent caeteri. Vide Norisium pag. 197.

Pag. 479. 14. *Βαρβάρου*] Ita Fasti Savilliani et Prosper: caeteri *Barbatum* legunt.

Pag. 479. 16. *Πολύκαρπος*] Ex Eusebio lib. iv. cap. xiv. de cuius Martyrii anno et die multis egerunt Baronius, Usse-rius, Petavius, Halloixius, Bucherius, Bollandus, Henric. Valesius, Blondellus, Jacobus Grandamicus, et novissime Joannes Pearsonus in Dissert. ii. de Annis priorum Romae Episcoporum cap. xv. xvi. xvii. et xviii. ubi post alios hunc Chronici locum examinat, et multa de Tatio Quadrato Proconsule profert, ac lectionem quoad diem Martyrii hic designatum, quam quidam vellicant, tuetur. Hunc igitur adeat qui plura nosse volet.

Pag. 480. 8. *Ἐν Προικονήσῳ*] *Joeles*: μετὰ δὲ Μάρκον ἔβασίλευσε Σεβήρος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη η', καὶ ἐσφάγη ἐν Προικονήσῳ. Portentum fabulae jure exclamat Scaliger, cum Antoninum *Loris* villa, xii. ab urbe milliario mortuum tradant Scriptores: cui quidem aliud adjungi potuerit, quod habet Scriptor Spurius Vitae S. Meletii n. cxxxii. ubi Antoninum in Aegypto fulmine exanimatum scribit. Sed mendo apud Scriptorum Chronici locum dedit male intellecta vel lecta vox, Sic enim Georgius Hamartolus et Georgius Monachus in Chronicis MSS. μετὰ δὲ Μάρκον ἔβασίλευσε Βῆρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἔτη η'. καὶ ἐσφάγη ἐν Προκένσῳ. Quid autem haec vox significet docemus in utroque Glossario: neque enim aliud sonat quam *villam*. Sic Antiquariorum errata Scriptoribus ipsis ad-

nus venerant, cum Chronici locus editus est, alioquin emendatum dedissemus.

Pag. 480. 11. *Υἱὸς*] Filius adoptivus in familiam atque Imperium adscitus, ut loquitur Victor Schotti.

Pag. 480. 14. *Μάρκον Αὐρηλίον*, etc.] Hoc loco mirantur Fasti, ac primum hi quos ad examen revocamus: neque enim Pius, uti mors illius hic consignatur, obiit *Bradua et Vero*, sed *M. Aurelio Antonino III. et L. Aurelio II. Coss.* Quinetiam fallitur Auctor, quod eundem Consulatum cum nona Indictione statim repetat, qui idem cum proximo fuit. Neque solus hunc errorem erravit: nam Prosper, Victorius et Senator ex unico Consulatu tres confecere, hac scilicet ratione, post Consulatum *Braduae et Veri*. Ac Prosper quidem: *Antonino III. et Aurelio III.* deinde, *P. C. Antonini III. et Aurelii III.* V 458 Postremo, *Duobus Augustis*, ad alterum Consulatum mortem Pii revocat. Victorius autem et Senator ita: *Antonino V. (leg. III.) et Aurelio III. (leg. II.)* deinde, *Antonino VI. et Aurelio IV.* ubi loco istius Consulatus, Senator et quidam Codd. Victorii habent, *P. C. Antonini V. et Aurelii III.* Tertius demum ex iis Consulatus sic describitur: *Duobus Augustis*. Sed hancce hallucinationem emendant non modo Fasti Savilliani, qui hos tres Consulatus in unicum conferunt, *Antonini III. et Veri II.* sed et Fasti Idatiani, in quibus is ita consignatur: *Antonino V. (leg. III.) et Aurelio Caesare duobus Augustis*. Quippe post mortem Pii M. Antoninus a Senatu coactus est regimen publicum capere; qui quidem fratrem sibi participem in Imperio designavit, quem *Lucium Aurelium Verum Commodum* appellavit, *Caesaremque atque Augustum* dixit: atque ex eo pariter coeperunt *Rempublicam gerere*, tuncque primum *Romanorum Imperium duos Augustos habere coepit*. Ita Capitolinus. Galenus lib. adversus illos qui de *Tyris et Periodis* scripserunt: *Μεθεστήκει μὲν ἐξ ἀνθρώπων ἑναρχος Αντωνῖνος, ὁ μετ' Αδριανὸν γενόμενος Αὐτοκράτωρ ἦρχεν δὲ τότε Σεβήρος, ἑαυτὸν μὲν Αντωνῖνον μετονομάσας, εἰς δὲ τῆς ἀρχῆς κοινωνίαν προσλαβὼν Δούκιον, καὶ μετονομάσας Σεβήρον*. Sed pro *Σεβήρον* utrobique legendum *Βῆρον*, ex Capitolino satis patet, et ipso Galeno lib. de Scriptis suis, ubi de Marco: *ὃς ἐκαλεῖτο μὲν ἐξ ἀρχῆς Βῆρος· ἐπεὶ δὲ Αντωνῖνος ὁ μετὰ τὸν Αδριανὸν ἄρξας διάδοχον αὐτὸν ἔθετο τῆς ἀρχῆς, τὸν μὲν ἔμπροσθεν ὀνομαζόμενον Δούκιον κοινωνὸν ἐποίησατο, καλέσας Βῆρον, ἑαυτὸν δὲ μετωνόμασεν Αντωνῖνον*. Spartianus in eodem *Vero*, in eandem sententiam scribens, *Verus*, inquit, certe cum Marco aequale gessit Imperium: nam ipsi sunt qui primi duo Augusti appellati sunt, et quorum Fastis Consularibus sic nomina praescribuntur, ut dicantur non tantum duo Antonini; sed duo Augusti: tantumque hujus rei novitas et dignitas valuit; ut Fasti Consulares nonnulli ab his sumerent, exordium Con-

sulum. Quae postrema verba ita interpretatur Casaubonus, ut fuisse velit, qui in digerendis Consularibus Fastis, basim supputationis suae ponerent Consulatum Marci et L. Veri duorum Augustorum, ab eo capite annos posteriores numerarent, ut dicerent, hoc illudve accidisse anno post Consulatum duorum Augustorum tali. Ad quam sane formulam referri fortean possit, quod Scriptores laudati, descripto Consulatu M. Antonini, (qui non alius est a successore Pii) et L. Aurelii Veri, addidere, P. C. eorundem, et *Duobus Augustis*: non quod essent diversi Consulatus, sed ut indicarent formulam exinde receptam in describendis Fastis, ita ut loco ejusdem Consulatus scriberetur duntaxat: *Duobus Augustis Cass.* ut in Fastis Cassiodori: et anno dein proximo, *P. C. duorum Augustorum*: quae cum non adverterent, totidem esse Consulatus existimarunt.

Pag. 480. 18. Ρουστικίου] Rusticum vocant Fasti omnes, atque Capitolinus in Pio, a quo Junius Rusticus appellatur: solus Idatius Rufinum vocat.

Pag. 481. 6. Πρὸ ζ' Καλ. Ιουνίων] Locum hunc multis expendunt Scaliger ad Eusebium pag. 221. et Henric. Valesius ad ejusdem Eusebii Hist. Eccl. lib. iv. cap. xv. quos adire cuivis licet.

Pag. 481. 9. πζ'.] Holsten. πς'.

Pag. 481. 12. πς'.] Holsten. πς' ἔτη δουλεύω. Ex Eusebio.

Pag. 482. 4. Ιουστίνος] Vide Euseb. lib. iv. cap. xvi. et alios passim.

Pag. 482. 8. Μελίτων] Ex Eusebio in Chron. et lib. iv. cap. xiii. xxvi. lib. v. cap. xxiv. xxviii. ex eo, et aliis. Gotofr. Henschenius de Melitone ad illius vitam to. i. April. multa commentatur.

Pag. 482. 11. Ἐνέθηκεν] In Apolog. i. pro Christianis, sub initium, ex qua variantes lectiones subinde hic apponam.

Pag. 482. 13. Κρίσκεντος] De quo Scaliger ad Eusebium.

V 459 Ibid. Φιλοσόφου] Ed. φιλοσόφου. Deinde, pro φιλόσοφον, φιλόσοφον. Ως γε] Ed. ὅς γε et sic legendam. Ημῶν, abest ab ed. Τινός] Ed. addit, τοιαύτας γε. Deinde, οὐδέν, ed. μηδέν. Ἐτοιμός εἰμι] Edit. ἔτοιμος καὶ ἐφ' ἡμῶν. Μοχ, γὰρ ἂν, ed. δ' ἂν.

Pag. 488. 3. Καὶ αἱ ἀποκρίσεις] Edit. καὶ αἱ ἐκείνου ἀποκρίσεις φανερόν, etc. Τῶν ἡμετέρων] Desunt in Ed. Μοχ, ἐνδὲ, ed. ἢ εἰ καὶ ἄγειν] Edit. addit, ὁμοίως Σωκράτει, ὡς πρόφην. Σωματικόν] Edit. Σωκρατικόν ἀξίεραστον ὅν τινα.

P 539 Pag. 488. 13. Τὸ β'.] Ita apud Prosperum. At haec nota iterati Consulatus abest a Lampridio in Commodio, ab Idatio, et a veteri Inscriptione. Unde hunc Pudentem alium esse qui casus

Orphito Cos. fuit anno praecedenti, atque adeo ex alia familia, conjicit Norisius in Epistola Consulari p. 107.

Pag. 488. 14. *Μάρκου Αύρηλου*] Idatius et Senator, *Verō* III. et *Quadrato*. Prosper, *Verō* IV. Sed hoc loco legendum, ut in Fastis Savillianis, *Λουκίου τὸ γ'.* Is enim fuit Lucius Arelus Verus, non vero Marcus: atque ita habet Panvinius.

Pag. 488. 16. *Ἀπρωνιανού*] Sic Idat. Prosper, Victorius et Senator. Alii *Junium Pontanum* Collegam adjungunt. Fasti Savilliani Aproniano notam II. addunt.

Pag. 484. 1. *Λούκιος Αύρηλιος*, etc.] Sub mediam hyemem, ut scribit Galenus lib. *περὶ τοῦ προγινώσκειν*, et lib. de Scriptis suis, cum una cum fratre Marco in bellum contra Germanos proficisceretur.

Pag. 484. 7. *Μελίτων*] Ex Chron. Eusebii. Vide Henr. Dodwellum in Dissertatione Cypriana xi. n. xxxix.

Ἰβιδ. *Καὶ Ἀπολλινάριος*] De quo idem Eusebius in Chron. et lib. IV. Hist. Eccl. cap. xxvii. lib. V. cap. xix. Photius Cod. xiv. et alii.

Pag. 484. 14. *Μάρκος Αύρηλιος*] Describitur haec Epistola post secundam Justiniani Apologiam, et ab Eusebio lib. IV. Hist. Eccl. cap. xii. quam peritiores multis de causis Justino abjudicant, cujus variantes lectiones hic descripsimus. *Σέβαστος*, addit Euseb. *Ἀρμένιος*. Deinde, *τὸ πέντε*, Euseb. *τὸ πέμπτον*. *Πολλῶ γάρ*, Euseb. *πολὺ γάρ*. *Αὐτοὺς μὴ*, Euseb. *τοὺς μὴ*. *Ἀπτοίς*, Euseb. *αὐτούς*. *Εμβάλλοντες*, Euseb. *ἐμβάλλετε βεβαιούντες*. *Πεισθασέν*, Euseb. *πειθόμενοι*. *Τῶν γενομένων*, Euseb. *τῶν γεγονότων*. *Ὅτι περ*, Euseb. *ὅταν περ*. *Οἱ μὲν*, Euseb. *οἱ μὲν οὖν*. *Τῶν θεῶν*, Euseb. *τῶν τε θεῶν*. *Ἀμελεῖτε*, Euseb. addit, *καὶ τῆς θρησκείας περὶ τὸν ἀθάνατον ὃν δὴ τοὺς Χριστιανούς*. *Ὀχλοῦν*, Euseb. *ἐνοχλοῦν*. *Προέγραφα*, Euseb. *ἀντέγραφα*. *Ὅς τοιοῦτον*, Euseb. *ὡς δὴ*, etc. *Ἐν Ἐφέσῳ*, addit Euseb. *ἐν τῷ κοινῷ τῆς Ἀσίας*.

Pag. 485. 18. *Προτίεθη*] Formula vulgaris, de qua Brissonius lib III. Form. p. 356.

Pag. 486. 2. *Ἡ τῶν ἐγκρατιῶν*] Vid. Eriphan. Haer. XLVI. et ibi Petavius et alii.

Pag. 486. 9. *Τὸ ἄρξεν καὶ τὸ θῆλυ*] Vide Cotelerium ad Constitut. Apost. p. 266.

Pag. 486. 14. *Καὶ Αἰῶνας*] De quibus multis egit idem Cotelerius ad lib. VI. Constitutionum Apostol. cap. VIII.

Pag. 486. 18. *Μουσανός*] Georgio Syncello pag. 355. *Μουσιανός*. Musani Scriptoris meminit Eusebius in Chron. et lib. IV. Hist. cap. xxviii. et Hieronymus de Scriptorib. Eccl.

Pag. 486. 19. *Ἀντωνῖνος*] Ex Eusebii Hist. Eccl. lib. V. cap. V. et Chronico, ubi consulendus Scaliger, qui quod hic narratur non sub Antonino Pio, uti scripsit Themistius Orat. XV.

pag. 191. edit. Reg. sed sub Marco Antonino Vero accidisse probat, ut et vir doctissimus Joannes Harduinus ad eandem Orat. pag. 470. tametsi forte aliquatenus Themistio favere videatur Capitolinus in eodem Pio: *Tantus autem terror belli Marcomannici fuit, ut undique Sacerdotes acciverit, peregrinos ritus impleverit, Romam omni genere lustraverit: ubi per peregrinos ritus, Christianos haud dubie intellexit.*

Pag. 486. 20. *Περτίνακι*] Qui postea rerum potitus est.

Pag. 487. 1. *Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ*] Edit. Scalig. *ἔκ τοῦ Θεοῦ.*

Ibid. *Γερμανικοῖς*] Belli Germanici sub Marco meminit Galenus de Prognost. p. 459.

Pag. 487. 4. *Ἐπιστολαί*] Orosius lib. vii. cap. xv. De iis Epistolis pluribus egit loco laudato Scalig.

V 460 Pag. 487. 8. *Ορφίτου τὸ β΄.*] Abest nota iterati Consulatus apud Lampridium in Commodo, Prosperum, Idatium, et alios.

Pag. 487. 9. *Πομπηϊανοῦ*] Is est Claudius Pompeianus, patria Antiochenus, M. Antonini Philosophi gener, qui bis Cos. fuit, cujus semel ac iterum meminit Herodianus lib. i. et Dio in Excerptis Valesianis p. 729.

Pag. 487. 10. *Σέβηρος*] Ex Eusebii Hist. Eccl. lib. iv. cap. xxix.

Pag. 487. 20. *Φύσεως*] Forte *φράσεως*, nisi forte *naturalis et genuinus sensus*, uti sumus interpretati, intelligatur.

Pag. 488. 2. *Λόγος πρὸς Ἕλληνας*] Euseb. lib. iv. cap. xvi. Tatiani opus primo editum ab Joanne Heroldo an. mclv. in Bibliothecam Patrum deinde relatum est. De aliis Tatiani libris agit prae caeteris Clemens Alexandrinus lib. iii. Strom.

Pag. 488. 8. *Ορφίτου καὶ Ρούφου*] Hic Consulatus temere hoc loco est insertus, qui in an. clxviii. cadit. Consules enim hoc anno fuerunt *Piso et Julianus*, de quibus Lampridius in Commodo: atque ita Fasti omnes.

Pag. 488. 9. *Ποθρινός*] Vide Henr. Valesium ad Eusebii Hist. Eccl. lib. v. in Prooemio, ubi de hac persecutione sub Antonino Vero plura congerit.

Pag. 488. 12. *Ἀλλὰ καὶ Ἀτταλος*] Ex Eusebii lib. v. Hist. Eccl. cap. xxi.

Pag. 489. 5. *Πολλίωνος καὶ Ἀπρου*] Utrique n. apponit vetus Inscriptio. Lampridius, *Pollione*. Fasti Savilliani, *Apro*. Senator, *Apro*. Vide Norisium in Epist. Consul. p. 112.

P 540 Pag. 489. 6. *Νόμος ἐπέθη*] Eadem iisdem verbis habentur apud Nicephorum Call. lib. iii. cap. xxxi. et in Synagoge Historiarum Scaligeriana pag. 342. quae quidem obscura videntur propter duos accusativos. Unde Raderus in Chronico Paschali, et Joannes Langus apud Nicephorum, ita sunt haec interpretati, ut cautum fuerit, ut in posterum filii parentibus ab intestato suc-

cederent. Neque id tamen novum fuit sub Marco, quod non modo naturalis, sed et Lex $\chi\pi$. Tabularum de suis haeredibus, uti vocant Jurisconsulti, pridem statuerat. Quin potius ita forte capienda haec verba, ut parentes filiis intestatis succederent, quod videtur indicare Zonaras, qui hanc legem Pio adscribit: *τούτου λέγεται νομοθέτημα εἶναι, τὸ τῶν τέκνων ἀδιαθέτων τελευτώντων κληρονόμους ἀναφαίνεσθαι τοὺς γονεῖς, καὶ διατιθεμένοις τοῖς παισὶν ἐν ἀπαιδίᾳ ἀνάγκη εἶναι τὸ νόμιμον μέρος τοῖς γονεῦσι καταλιμπάνειν*. Ac siquidem eadem Lex censi hoc loco debet cum Lege quae Marco tribuitur, utriusque prorsus diversa est sententia, tametsi duo similia fere capita utraque contineat, nempe de successione in bona intestati, et de quadrante haereditatis. Quod si verba Chronici intelligi debeant de successione liberorum in bona patris intestati, dicendum erit cum Cujacio ad lib. iii. Sentent. Pauli tit. vii. et in lib. iii. Observat. cap. viii. pro τὸν πατέρα legendum esse τὴν μητέρα, cum certum sit Marcum Senatusconsulto, quod Orphitianum, utpote latum Orphito et Ruffo Coss. sive Orationem D. Marci vocant, statuisset ut matribus liberi ab intestato succederent, cujus quidem Senatusconsulti passim mentio est, meminitque Capitolinus in Marco: seu potius ut *μητέρες τε καὶ παῖδες ἀλλήλων διάδοχοι* fierent, ut est in Leg. vii. Cod. de veteri Jure enucleando §. 7. Quod vero alteram Legis Marci partem spectat, uti refertur ab Auctore Chronici, et a Nicephoro, ita capiendum censet Cujacius, ut *ἀμνημονύτοις καὶ ἀχαριστομένοις*, id est, praeteritis et nihil e iudicio patris accipientibus, quadrans haereditatis debeatur: quod si patres fecerint, rescindi testamentum querela inofficiosi non possit. Has forte atque adeo leges alias Marci, quae plurimae fuere, respexit Eusebius, et ex eo Senator in Chron. ubi de Marco: *ac ne quid bonitatis deesset, severiores quasdam Leges novis Constitutionibus temperavit*.

Pag. 489. 9. *Ἐπετάξατο ἔθνος τῶν Γερμανῶν*] Ex Chron. Eusebii an. xviii. Hoc anno profectum cum patre (M. Antonino) Commodum ad Germanicum bellum scribit Lampridius.

Pag. 489. 11. *Ρούφου*] Supra laudata Inscriptio Orphito Julianum collegam adjungit: unde, inquit Norisius, dictus forte fuerit *Julianus Rufus*. Lampridius *Orphitum et Ruffum* Coss. pariter habet. V 461

Pag. 489. 12. *Σμύρνα*] Addit Chron. Eusebii, ad cuius instaurationem decem annis tributorum immunitas data est. Extat lib. iv. Anthol. cap. i. epigramma in imaginem Damocharidis, ob instauratam Smyrnam post terras motum, atque adeo hunc forte. Prostat ibidem aliud in Theodosii aliam imaginem, ob praeclara in eadem urbe excitata opera: sed Theodosii nomen recentius forte videri possit.

Pag. 489. 18. *Εν Παννίας*] Pro *Παννίας*, vel *Παννίας*, uti habetur in Chron. Gr. Eusebii, et apud Synocellum. Porro Sirmii urbe Pannoniæ obiisse Marcum die xvi. Kal. April. scribit Tertullianus. Vide Casaubonum ad Capitolinum.

Pag. 489. 16. *Καὶ Βήρου*] Ita Fasti Idatiani et Savilliani. At Prosper, Victorius, Senator, et veteres Inscription. addunt π. Vide Norisium pag. iii.

Pag. 490. 1. *Ηγήσιππος*] De quo consulendus Henric. Valesius ad Eusebii Hist. Eccles. lib. ii. cap. κκxiii.

Pag. 490. 4. *Πραίσεντος*] Lampridius addit, iterum.

Ibid. *Γορδιανού*] Fasti Idatii, Savilliani et Anonymi Capriniani *Conditum* vocant, cujus nomen, cum hostia appellatus condemnatusque fuisset, erasum e Fastis. Unde apud Lampridium solus *Præsens iterum Cons.* dicitur. Vide Casaubonum ad eundem Lampridium in Commodio p. 99. Norisium in Epist. Consul. p. 114. et quæ annotamus ad ann. Chr. ccli.

Pag. 490. 5. *Καὶ Βήρου τὸ β.*] Fasti Idatii, Victorii et Senatoris, Commodio iii. et *Byrro*. Savilliani, *Βούρρου*. Prosper Præsenti *Burrum* Collegam adjungit. Chronicon Eusebii Scaligerianum *Βούρρου* edidit. Panvinius Antistium Rufum vocat. *Byrrum* sororis Commodi virum memorat Lampridius in Commodio.

Pag. 490. 6. *Είρηναῖος*] Ex Chron. Eusebii.

Pag. 490. 8. *Κτήτωρ*] *Possessor*, civis qui in urbe domum possidet, ita ut ab inquilino distinguitur. Valerianus Imp. apud Pollionem in Balista: non provincialem, non possessorem cogat illic frumenta ubi non habet dare. Vide utrumque Glossarium nostrum. Cæterum similia de Artabano habet Sylloge Historiarum Scaligcriana ad Olymp. cexli.

Pag. 490. 10. *Καλάμια συντόμια*] Editio Scalig. *συντόμια πολλὰ ἄρτων*. Sed rectius editio Raderiana, nisi legendum sit *σύντομα*, ex Glossis Lat. Gr. in quibus, *tessera*, *κύβος*, *σύντομον σύμβολον* exponitur. Rursum; *tessera*, *σύμβολον*, *σύνθεμα*, *σύντομα*. At in Glossis Graecolat. habetur etiam *συντόμια*, hæc *tessera*, *singulare non habet*. Unde videtur addendum post *καλάμια*, vox *ἡ*, vel, *seu*, cum *συντόμια* substantivi vicem tenuerit. De ejusmodi tesseris egere viri eruditi, Salmasius ad Vopiscum pag. 375. Petavius et Joan. Harduinus ad Themistii Orat. κκxii. edit. Reg. Nos etiam quædam de iis attigimus in Glossar. med. Lat. in v. *Passes Civiles*.

P 541 Pag. 490. 11. *Επαίσεν*] Ita Cod. Vatican. pro *ἀπέλασεν*, uti utraque editio prætulit.

Pag. 490. 15. *Αρταβάνην*, etc.] Edit. Scaligeri, *Αρταβάνει αἰώνια μνήμη* nec refert quod paulo ante *Αρταβάνος*, hic vero *Αρταβάνης* dicatur: nam et Artabanum Parthorum

Regem *Artabanem* vocat Capitolinus in Macrino: *Αρταβάνην* Georgius Syncellus pag. 356. et Zonaras lib. vi. Annal. n. xii. quem *Αρτάβανον* Zosimus lib. ii., Dio apud Valesium, et alii appellant.

Pag. 490. 18. *Ἡ κατὰ Φρύγας*] Ex Chronica Eusebii, et illius Hist. Eccl. lib. v. cap. xvi. cui adjungendus Prosen ad Consulatum Cethegi et Clari.

Pag. 490. 20. *Αλαβιάδης*] Ex Eusebio lib. v. Hist. Eccl. cap. iii. Caeterum de Theodotianorum haeresi egit in primis Epiphanius Haer. cclxxii. et ex eo alii.

Ibid. *Καθόν*] Ita editio Raderi: quae quidem vox non semel pro, *qua tempestate*, ab Auctore Chronici usurpatur, ut in Gloss. med. Graecit. observamus. Sed videtur legendum, *καθ' ὧν*, quomodo praefert Scaligeri editio; quippe Apollinaris et Miltiades contra Cataphryges scripserunt, ut testatur Eusebius.

Pag. 491. 1. *Απολλινάριος*] Eusebius lib. iv. Hist. Eccl. V 462 cap. κxvii. lib. v. cap. xix.

Pag. 491. 2. *Μιλτιάδης*] Idem Eusebius lib. v. cap. xvii. κxviii.

Pag. 491. 3. *Σεραπίων*] Serapion octavus Antiochiae Episcopus, ut est in Chron. Eusebii, qui de illius scriptis agit lib. v. Hist. Eccl. cap. xix. et lib. vi. cap. xii.

Pag. 491. 5. *Απολλώνιον*] Vide Suidam in hac voce.

Pag. 491. 6. *Σεβήρου Βιθυνίας ἡγεμανεύοντος*] Is est forte *Severus clarissimus miles*, cujus meminit Spartianus in Didio Juliano: qui quidem Julianus Commodus imperante Bithyniam pariter rexit; vel etiam is Severus fuerit qui postea Imperator: nam Proconsulatus plures adeptus dicitur.

Pag. 491. 9. *Μαρκέλλου*] *Marullum* Idatius et Fasti alii praeferunt. Vide Norisium p. 116.

Pag. 491. 10. *Θεοδοσίαν*] Eusebius lib. v. cap. viii. Vide Baron. anno clxxiv. et alios passim.

Pag. 491. 12. *Μηνίων*] Sic reposuimus cum Scaligero, cum Raderus edidisset *μηνύτων*.

Pag. 491. 15. *Ανάδοντα*] Scalig. edit. *ἀπάδοντα*. Sed legendum *συνάδοντα*, ex Epiphanio.

Ibid. *Ὡς ἰστορεῖ*, etc.] Haec absunt a Codice Holstenii. Hunc porro Epiphanii locum ex lib. de Ponder. et Mensur. n. xvii. multis expendit Petavius pag. 399. ubi disquirat an Symmachus post Theodotionem extiterit.

Pag. 492. 1. *Κολοσσού*] Ex Chron. Eusebii, ubi multa Scaliger.

Pag. 492. 3. *Ωριγένης*] Euseb. lib. vi. cap. ii.

Pag. 492. 4. *Καπιτωλίω*] Scalig. *Καπετωλίω*, quomodo

fere semper Graeci efferunt. Ex Chron. Euseb. ubi idem Scaliger.

Pag. 492. 7. Θερμαὶ Κομμοδιαναὶ] Ex Chron. ejusdem Eusebii.

Pag. 492. 9. Φουσκιανού] Deest utrique nota iterati Consulatus in Fastis Idatii, Prosperi, Victorii et Senatoris, quae adscribitur in veteri Inscript. mvi. 9. in Fastis Savillianis, et apud Lampridium, a quo omittitur nomen Silani, quo postea occiso jussu Commodi, nomen illius e Fastis exemptum est. Omittitur deinde in Chronico Consulatus duorum Silanorum, qui cadit in ann. Chr. clxxxix. Servilii scilicet et Dulii, quos Commodus cum suis interfecit, ut scribit idem Lampridius: et post Consulatum Commodi vii. et Pertinacis, Consulatus Aproniani et Braduae, qui in Fastis omnibus recensentur.

Pag. 492. 14. Ἐν οἰκίᾳ Βεστιανού] Ex Chron. Eusebii, qui habet, in domo Vestiliani: ubi consulendus Scaliger, ut et Casaubonus in Notis ad Lampridium, ubi hunc locum describit, et pro Καλάνδης, emendat Καλανδῶν. Vide eundem in Pertinace p. 104.

Pag. 492. 17. Λούκιος] Hic et infra errat Auctor: neque enim Pertinax Lucius vocabatur, sed Publius Helvius Pertinax. Testes illius nummi, Capitolinus, et Scriptores alii. Aulum Helvium vocat Victor Schotti.

Pag. 492. 18. Μῆνας β.] Scalig. ad Euseb. p. 227.

Pag. 492. 19. Ἐξιούση] Scalig. ἐξ . . . Chron. Eusebii: Pertinax obsecrante Senatu, ut uxorem suam Augustam, et filium suum Caesarem appellaret, etc. Unde videretur legendum ἀξιούση, petenti, obsecranti. Aliter vero hanc periochen exscripsit Scaliger in Chron. Gr. p. 216. Περτίναξ τῇ Συγκλήτῳ Ρωμαίων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Σεβαστὴν ὀνομάσαι, καὶ τὸν υἱὸν Καίσαρα ἀποδειξαι . . . ἀντεῖπε βουλομένη. Capitolinus: filium ejus Pertinacem Senatus Caesarem appellavit, sed Pertinax nec uxoris Augustae appellationem recepit, et de filio dixit, Quum meruerit. Fuit autem Pertinaci uxor Flavia Titiana, ut est apud Lampridium.

Pag. 493. 2. Βεβιασμένως] Scalig. βεβιασμένος, quomodo edidimus. Euseb. sufficere testatus quod regnaret invitus. Vide Scalig. p. 227.

Pag. 493. 3. Ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν] Τοῦ περὶ τὴν φυλακὴν τῶν βασιλείων τεταγμένου στρατιωτικοῦ τὴν τοῦ καταστῆσαι μόναρχον ὑφαρπάσαντος ἐξουσίαν, παρελομένου τε βία τὴν Γερουσίαν ταύτης τῆς κρίσεως, inquit Zosimus. Milites enim jam insueverant sibi Imperatores tumultuario judicio facere, et item facile mutare, afferentes nonnunquam ad defensionem, se idcirco fecisse, quod nescissent Senatum Principem appellasse. Verba sunt Lampridii in Alexandro. His accedebat quod ὑποδιεφθάρησαν τὰ τῶν στρατιωτῶν ἔθνη· καὶ χρημάτων ἐδιδάχθησαν ἄπληστον, καὶ αἰσχρὰν

ἐπιθυμίαν, καταφρόνησιν τε τῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας αἰδοῦς, ut P 542
ait Herodianus in Didio Juliano. Unde raro accidebat ut *per omnes honores et magistratus insigniter gestos, ac jure meritorum, et quasi ex totius orbis una sententia, sed fere semper tumultuario populi concursu et militum strepitu* Imperator fieret, ut loquitur Trebellius Pollio in Valeriano. Quantum vero felicior hodie orbis Christianus, in quo nihil ejusmodi ferale accidit, non modo iis in regionibus, in quibus jura regiae successionis trabali veluti lege semel fixa sunt, sed in iis etiam ubi Principes communi calculo eliguntur, licet prava ista per neces et scelera, et per militares tumultus, invadendae tyrannidis ambitio apud Imperatores Constantinopolitanos, Christianae tametsi Fidei initiatos, semper obtinuerit, ex hac procreato toti Imperio extremo tandem excidio.

Pag. 493. 4. *Εἰς τὸν Μάρτιον*] De hac itione in Campum Martium silent Historici, nisi huc referantur verba Capitolini, qui caesum Pertinacem in Palatio scribit, *quum ille aulicum famulitium ordinaret, in Campum Martium forte processurus.* Haec porro perperam extulit Georgius Hamartolus in Chron. MS. *καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ Παλατίου τὸν Μάρτιον μῆνα.*

Ibid. Ὡν ἑτῶν ο΄.] Vide Scaligerum ad Eusebium pag. 227. et Casaubonum ad Capitolinum in Pertinace.

Pag. 493. 5. *Ρωμαίων ιζ΄.]* Didium Julianum in Chronico Hieronymi omittit Eusebius, numerumque xvii. Severo adscribit. Vide Scalig. p. 425.

Ibid. Ὁ καὶ Σάλβιος] Leg. *Σάλβιος*, ex Eutropio, Victore, Dione et aliis: nam Imperator factus his nominibus donabatur, ut est 'apud Panvinium, *M. Caesar Didius Salvius M. F. Commodus Severus Julianus.*

Pag. 493. 6. *Μῆνας ζ΄.]* Spartianus ait Didium imperasse mensibus ii. diebus v. Dio apud Xiphilinum, dies lxxvi. Victor Schotti lxxx.

Pag. 493. 7. *Φλάκκου*] Ita Fasti Savilliani. Idatiani MSS. *Flaccone.* Prosper et Victorius, *Falcone.* Senator, *Fascone.* Vocatur ille *Q. Sossius Falco*, in veteri lapide, cujus meminit Scaliger in Euseb. pag. 130. cui *C. Julius Eructus Cos.* collega adjungitur. *Erucium Clarum* vocat Dio in Excerptis Valesianis p. 737. et Spartianus in Severo, a quo is interfectus fuit. Proinde idem videtur cum Claro, qui Flacci collega hic dicitur. Falconis meminerunt Capitolinus, Dio apud Xiphilinum et Valesium, et Zonaras in Pertinace.

Pag. 493. 8. *Εσφάγη, etc.]* Georgius Hamartolus in Chron. MS. et Joëlus: *καὶ ἐσφάγη ὑπὸ κουβικουλαροῦ εἰς τὴν πηγὴν τοῦ Παλατίου θεωρῶν τοὺς ἰχθύας.* Sed unde ii haec hauserint incertum: certe Didium Julianum caesum in Palatio, non a suis,

sed a grégario milite scribit Spartianus, vel ut Herodianus ait, ab uno e Tribunis a Senata submisso. Victor. in Epit. in abditas Palatii balneas ductum extenta damnatorum modo cervice decollatum ait.

Pag. 493. 10. *Ἐν ἑτῶν ξ΄.*] Spartianus an. lvi. mens. iv. Dio apud Xiphilinum ann. lx. mens. iv. dies totidem.

Pag. 493. 12. *Λούκιος*] Scalig. edit. *Λεύκιος*.

Ibid. *Ἀπὸ τῆς Συγκλήτου*] A militibus apud Carnuntum Imperator primo dictus Severus, deinde Juliano Imperio abrogato, a Senatu appellatus est. Spartian. et alii.

Pag. 493. 14. *Σεβήρου*] Fasti Idatiani et Savilliani notam iterati Consulatus addunt, et recte: nam Consulatum cum Apuleio primum egisse testatur Spartianus. Porro in edit. Scaligeri post Consulatum Tertulli et Clementis, subsequitur Consulatus Laterani et Rufini, deinde Consulatus Dextri et Prisci. Idatias vero Scriptori nostro recte concinit.

Pag. 494. 4. *Κρίσαι*] Sic reposuimus pro *κρίσας*. Caeterum ad eorum illustrationem quae hic de Byzantii Originibus narrantur, conferre Lector poterit quae copiose satis diximus in ejusdem Urbis Originibus, et in Constantinopoli Christiana.

Pag. 495. 2. *Ἐν τῇ ἀκροπόλει*] Vitruvius lib. i. cap. vii. *Aedibus vero sacris, quorum Deorum maxime, in tutela civitas videtur esse, et Jovi, et Junoni, et Minervae, in excelssissimo loco, unde motuum maxima pars conspicitur, aereae distribuuntur.* Edictum de his qui ad Ecclesias confugiunt, in Concilio Ephesino, de Paganis, *τούς τε ναοὺς ὡσπερ καὶ διὰ τῆς γῆς ὑψουμένου ἐν τοῖς ἀκροπόλεσι, καὶ τοῖς ὀχυρωτέροις τῶν πόλεων ἀναθεῖναι τόποις* neque Paganorum duntaxat sana, sed et Christianorum Ecclesias in alio constitutas testatur Laotantius lib. i. de Mortib. persecut. n. xiv.

Pag. 495. 4. *Ἀρτεμιδίου ἐλάφῳ*] Legendum *Ἀρτέμιδος Ἐλαφιαίας* docuimus in Orig. Byzantii sect. xiv.

Pag. 495. 8. *Καὶ τὸ ἱππικόν*] Anonymus MS. in Collectione Historica, usque ad Anastasium Imp. *Τὸ δὲ τοῦ Βυζαντίου ἱππικόν ἐπίσει Σεβήρος ὁ Ρωμαίων Βασιλεὺς πρὸς θεραπείαν τῶν Βυζαντίων, ὅπερ οὐκ ἔφθασε τελειῶσαι, καὶ ἔπειθεν ἀτέλειστον μέχρι Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου καὶ μεγάλου Χριστιανῶν Βασιλέως, ὃς κρίσας τὴν πόλιν, ἣν καὶ κοσμήσας χαλκοσυγγήματι, καὶ τὸ ἱππικόν ἀναπληρώσας, πρῶτος ἐπετέλεσε ἐν τῇ γενεθλίᾳ ἡμέρᾳ τῆς πόλεως τὴν ἱππικὴν ἀγωνίαν, ἣτις τελεῖται καὶ ἡμέρᾳ Μαΐου.* Sed de Circo Byzantino consulenda Constantinopolis Christiana lib. ii. ubi multa congressimus.

Pag. 496. 3. *Καὶ πολλοὶ ἡμαρτύρησαν*] Atque in iis Leonides Origenis pater. Chron. Euseb.

Pag. 496. 6. *Σύμμαχος*] Hieron. in Hierem. cap. lxxv. Eriphan. de Mensuris et Ponder. etc.

Pag. 496. 12. Ταῦτα Ἐπιφάνιος] Haec debant in Codice Holstemi.

Pag. 496. 15. Πλουτιανός] De quo Spartianus in Severo pag. 69. edit. Salmasii, et Dio in Excerptis Valesianis p. 737. 738.

Pag. 496. 17. Χίλωνος] Is iterum Praefectus Praetorio, in vitae discrimen incidit, Caracalla imperante, quod concordiam inter fratres suaserat. Idem Spartian. Vide Excerpta Dionis Valesiana pag. 743.

Pag. 496. 19. Τούτοις τοῖς Τηράτοις] De hac sub Severo Persecutione, praeter Baronium, egerunt Scalig. ad Eusebium, et Henr. Dodwellus in Dissert. Cyprian. xl. n. xli.

Pag. 497. 8. Σεβηριανὸν Γυμνάσιον] De quo Spartianus in Caracalla: inde Alexandriam petiit, in Gymnasium populam convocavit, etc.

Pag. 497. 4. Πάνθεον] De variis Pantheis quae Romae extiterunt agit Scaliger ad Eusebium p. 207. 208. ubi et Alexandrii meminit, ex Chronici Scriptore.

Pag. 497. 6. Αλβίνου] Qui postea Imperator fuit: de cuius Consulatu Capitolinus in illius vita.

Pag. 497. 9. Πομπειανού] De quo idem Spartianus p. 86.

Ibid. Καὶ Αουτίου] Ita emendavimus, cum prave editum esset a Radero Αουτου, et a Scaligero Αύτου. ita enim in Fastis omnibus; isque est Lollius Avitus, de quo Capitolinus.

Pag. 497. 13. Απρου καὶ Απρου] Leg. Ασπρου τὸ β. καὶ Ασπρου, ex Fastis omnibus, et Legibus Antonini, quae habent, Duobus Aspris. Juliani, seu Julii Aspri sub Caracalla meminit Dio in Excerptis Valesianis p. 743. et in Ursinianis p. 442. Alterum ex Aspris M. Pompeium M. F. Asprum vocat Panvinius.

Pag. 497. 15. Ον ἐκὼν ξε.] Vide Scaligerum ad Eusebium p. 130.

Pag. 497. 17. Ερη ζ'.] Ita Eusebius in Chron. ubi Scaliger. Spartianus ann. vi.

Pag. 497. 18. Αλβίνου] Leg. Βαλβίνου, ex Fastis omnibus et Inscript. Is postmodum Imperator fuit.

Pag. 497. 20. Καὶ Σαβίνου] Cui Ulpianus libros inscripsit, et quem Heliogabalus occidere praeciperat. Lampridius.

Pag. 498. 1. Αεντούλου] Fasti Idatii et alii, Lacto. Aemilio scilicet; cuius meminit Dio in Excerptis Valesianis p. 731. et 743. et ex eo Zonaras in Commodio.

Pag. 498. 2. Ανουλλίνου] Legendum Ανουλλίνου, ex Fastis omnibus et Inscriptionibus.

Pag. 498. 5. Ανωλίνου τοῦ Αύγ. τὸ ε'.] Is est Heliogabalus, qui Macrino acie victo, illius Consulatu nomen suum substituit, ut scribit Dio in Excerptis Ursinianis p. 446. Sed delenda nota numeralis.

V 465 Pag. 498. 6. *Αντωνίνου Αύγ. τὸ ε΄.*] Dio lib. LXXIX. ex Excerptis Ursini, Pseudantoninum, seu Heliogabalum II. et Licinium Sacerdotem Coss. et Fasti alii praeferunt.

Pag. 498. 9. *Μέσον Αιδέσσης καὶ Κάρθων*] Ex Eusebii Chron. ubi Scaliger. Addit Georgius Syncellus, πόλεις δ' αὐταὶ τῆς Οσροηνῆς. Vide Spartian. Hic porro et infra *Αιδεσσαν* cum diphthongo scribitur, ut et apud Dionem in Excerptis Valesianis pag. 711. et apud Epiphanium Episcopum Tyri de Sanctis Apostolis in Cod. Reg. II. MDCCLL in S. Juda: licet in nummis et apud Scriptores alios per *ε* duntaxat scribatur.

Ibid. Ὡν ἐτῶν ξ΄.] Vide Scaligerum ad Euseb. et Casaubonum ad Spartianum in Caracalla pag. 133.

Pag. 498. 11. *Καὶ Κωμάζοντος*] De quo consulendi Capitolinus et Dio lib. LXXIX. et ex eo Xiphilinus.

Pag. 498. 12. *Ἐν Ἀρχελαΐδι*] Ex Chron. Eusebii. Editio Scaligeri, *Ἀρχελαΐων*, cum nota mendii. Sed facilis emendatio, si legatur, *ἐν Ἀρχελαΐδι ὧν*, etc. Zosimus, εἰς τὸν μεταξὺ προθμὸν Βυζαντιλοῦ καὶ Καλχηδόνοιο captum, ac neci datum Macrinum scribit, Capitolinus, in suburbio Bithyniae: sed id refellit Scaliger. Vide Casaubonum ad eundem Capitolinum in Macrino.

Pag. 498. 13. *Ἡλιογάβαλος*] Hamartolus et Joëles: μετὰ δὲ Μάκρινον ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος ὁ Γάλβας ἔτη δ'. An sic expresserunt nomen Heliogabali?

Pag. 498. 15. *Γράτου καὶ Σελεύκου*] Fasti Savilliani *Sabinianum et Seleucum* praeferunt. Ita nempe *Gratus Sabinianus* appellabatur, ut colligitur ex Dione lib. LXXIX. et ex Fragmento Africani apud Georgium Syncellum pag. 212.

Pag. 498. 17. *Αντωνίνου Αύγ. τὸ β΄.*] Fasti Idatiani, *Antonino IV. et Alexandro*. Victorius et Senator, *Alexandro et Augusto*. Marianus, *Alexandro et Antonino*.. Nimirum hoc anno Coss. fuerunt *Heliogabalus IV. et Alexander Severus Caesar*, ut est in vet. Inscript. apud Panviniū. Statim enim atque factus est Caesar Alexander, Consulatum cum Antonino gessit, ut scribit Herodianus. Igitur pro β'. leg. δ'. ut est apud Dionem.

Pag. 499. 1. *Μαξίμου*] Addunt τὸ β'. Fasti Idatii, Rescripta Alexandri et Inscriptiones, ut observatum a Norisio. Hos Coss. alia Inscriptio apud Sponium in Miscellan. eruditae antiq. p. 280. 281. sic consignat: *L. Mario Maximo II. et L. Roscio Aeliano Coss.* *Ἡλιανὸν* pro *Ἀλλιανὸν* habent Fasti Savilliani.

P 544 Pag. 499. 2. *Διανυκτερεύσεις*] Has *διανυκτερεύσεις* refert Scaliger ad eas quas Eusebius, et ex eo Senator, in Chron. factas scribit Urbis Conditae millesimo, Philippis imperantibus an. II. *Ludique in campo theatrales tribus diebus et tribus noctibus populo pervigilante celebrati*. Hincque concludit prochronismum esse annorum XXXV. Similes vigilias ac ludos celebrasse Severum Auctor est Herodianus lib. III. quos ad Consulatum Chilonis et

Libonis refert Zosimus lib. ii. ubi fuse de iis agit. Vide Horatium in carmine saeculari, et ejus Commentatores.

Pag. 499. 5. Νικόπολις] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger. Vide praeterea Willelmum Tyrium lib. vii. cap. xxiv.

Pag. 499. 7. Αφρικανου̃] Historiam is perduxit ad tempora Antonini, ut scribit Georgius Syncellus pag. 107. et 212. (illius nempe qui Heliogabalus dictus est, ut infra in hoc Chronico habetur, et apud Hieronymum in libro de Scriptoribus Ecclesiast.) quem etiam Κεστῶν Auctorem facit, uti supra observavimus, de quo ita Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem in Maximo et Balbino: *Αφρικανὸς ὁ συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο.* Et in Decio: *ἐπὶ τούτου ἦν Κλήμης ὁ Στροματεὺς καὶ Αφρικανός.* Adde Freculsum to. ii. lib. iii. cap. iv. Sed de hoc Africano multa conguessere Scaliger ad Graeca Eusebii pag. 414. et ad Chronicon pag. 232. Casaubonus ad Suetonium in Julio sect. xxxi. Bellarminus de Scriptoribus Eccles. et ibi Labbeus, Possevinus in Apparatu, Herwartus in Chronolog. cap. ccxxxv. Vossius de Historic. Graec. lib. ii. Petavius lib. viii. Auctarii cap. ii. Valesius ad Hist. Eccl. Eusebii lib. vi. cap. xxxi. Goarus ad Syncellum, et alii.

Pag. 499. 8. Φλαβιανου̃] Fasti Idatiani, *Fabiano et Crispo. Caeteri*, et Inscriptiones Julianum vocant. Vide Norisium p. 134.

Pag. 499. 9. Ἐπὶ τούτων τῶν Πάτων] Immo anno Chr. V 466 ccxxii. vi. Martii, quo Alexander Severus Imperium est auspicatus, ut Scaliger, Bucherius, Petavius, et alii docuere ex Canone Paschali Hippolyti.

Pag. 499. 10. Τπὸ τοῦ ἰδίου συγγενοῦς] Alexandrum consobrinum intelligit, quem cum occidere decrevisset, a militibus et Praetorianis facta conspiratione, ad liberandam Rempublicam, ipsemet occisus est. Lamprid.

Pag. 499. 13. Φουσκιανου̃] Sic Fasti Idatiani: sed ex Savillianis, Prosperi, Rescriptis Alexandri, et Inscriptionibus leg. *Φούσκου τὸ δ.* Ita nempe Scriptor Chronici, ut non semel monemus, ejusmodi terminationes vocibus appellativis addere solet.

Pag. 499. 16. Αλβίνου] Leg. *Βαλβίνου*, licet ita Fasti Idatiani praeferant. Prosper, Victorius, Senator, et Marianus duplicem Consulatum ex hoc unico perperam confecere: ubi *Annianum et Maximum*: deinde *Albinum et Maximum* scribant, cum unus idemque sit, alterque *Clodius Balbinus*, alter *Pupienus*, cognomine *Maximus*, inquit Capitolinus, appellentur qui Imperatores a Senatu electi fuerunt post Gordianum Seniore, ut est apud eundem Capitolinum et Herodianum lib. vii. *Sabinum* pro Balbino perperam scribant Fasti Savilliani.

Pag. 499. 18. Αλεξάνδρου τὸ γ'.] Lampridius de Aléxandro: *Consulatum ter inivit tantum ordinarium, ac primo mundino sibi*

alios sufficit: ad quem Consulatum III. Alexandri illam quidam referunt, quem Gordianum Seniore[m] cum eo gessisse Capitolinus tradit.

Pag. 499. 20. Κλήμεντος] Sic Fasti Idatiani: quem Clementinum alii vocant. Priscillianum pro Clemente legunt Fasti Savilliani. Prosper, Victorius, Senator, Marianus, Wigorn. hoc anno Cos. describunt, Gratium et Seleucum.

Pag. 500. 1. Καὶ Πελεγμειανῶ] Ita editio Scalig. Pelagianum, Fasti Idatiani MSS. Πελεγμειανῶν, Savilliani legunt: rectius uli Felicianum.

Pag. 500. 7. Μαξιμου τὸ 5'.] Notatur hic Maximi sextus Consulatus in Testamento Hildevarae illustris feminae Ravennae exarato coram ejusdem Civitatis Ecclesiae Episcopo, ex Bibl. Reg. pridem publicato. Fasti Idatiani: Maximo III. et Africano. Apud Victorium deest nota numeri. Prosper et Senator Maximinum legunt, cui forte suffectus Maximus fuerit.

Pag. 500. 8. Περπέτου] Ita edit. Scalig. Sed leg. Περπετούου καὶ Κορνηλίου, quem Fasti Idatiani, Savilliani, Prosperi, etc. Cornelianum vocant. Sed turbant hoc loco Savilliani: Perpetuum enim Africano: Pium, seu Ulpium Corneliano perperam adjungunt. Eodem etiam anno Cos. fuit Junius Sillanus, suffectus forte, de quo Capitolinus in Maximinis.

Pag. 500. 10. Κυπριανός] Haec perperam intrusa: quippe Cypriani Martyrium rursus refert Auctor ad annum II. Valeriani, quod ad primum Fasti Idatiani, ad III. Chronicon Eusebii referunt.

Pag. 500. 11. Ἐπὶ τούτων] Immo Severo et Quintiano Cos. ut est apud Eusebium, Senatorem et alios, anno Chr. DCXXXV. Vide praeter Scaligerum, Petavium, Bucherium, etc. et quae observamus in Praefat.

Pag. 500. 12. Ἐν Μογοντιακῶ] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger.

Pag. 500. 16. Ἐπὶ 7'.] Vide Capitolin. et al. praeterea Petavium ad Epiphani. pag. 402. ubi de annis Maximini agit.

Pag. 500. 18. Οὐλπικίου] Pium Fasti Idatiani, Savilliani, et alii vocant: sed leg. Οὐλπίου, ut est apud Censorinum qui hoc anno scribebat.

Pag. 500. 19. Αβιόλα] Rectius editio Scaligeri Αβιόλα, cui Ατρικόν collegam perperam adjungunt Fasti Savilliani, qui biennio post demum Cos. fuit.

P 545

Pag. 501. 1. Αβίνου] Sic Fasti Idat. Caeteri, et Capitol. in Gordiano III. Vettium Sabinum vocant. Arianum Venusto adjungunt collegam Savilliani, qui in aliis biennio post Cos. recensetur.

Pag. 501. 8. Ἐὶς Ακύλειαν] Ex Chron. Eusebii, ubi

Scaliger, qui recte annum caedis Maximini in Consulatum Ulpiani et Pontiani rejicit.

Pag. 501. 4. *Μῆνας γ'.*] Ita etiam Georgius Monachus in Chron. MS. At Maximum et Balbinum annum unum imperasse auctor est Capitolinus, qui (ut et Herodianus, horum temporum Scriptor, et alii,) una in Palatio occisos tradit. Perperam igitur Auctor Chronici Balbino Publum successisse scribit, qui simul eodemque die a Senata Imperatores sunt electi, quo in errore versantur praeterea Cedrenus et Zonaras.

Pag. 501. 5. *Πούβλιος*] *Πουκλιανόν* vocant Cedrenus, Georgius Hamartolus, et Georgius Monachus in Chron. MSS. *Πομπηϊανόν* Zonaras, et Catalogus Impp. Leunclavianus, quibus forte Pompeiani, qui Coa. cum ipso Gordiano statim fuit, nomen imposuit: iis porro ita Pupienus indigitatur. Eutropius: *Balbinus et Pupienus in Palatio interfecti sunt, soli Gordiano Imperium reservatum: cujus pater, subdit ille, senior Gordianus consensu militum, cum Proconsulatum Africae gereret, Maximino imperante fuerat electus.*

Pag. 501. 6. *Σενίωρ*] *Σέννωρ* habet editio Scaligeri, ut infra in Philippis *Ιούννωρ* pro *Ιουνίωρ*. Cod. Vatic. *Ενίωρ*. Georgius Hamartolus in Chron. MS. et Cedrenus: *Μετὰ δὲ Μαρξίανον ἐβασίλευσε Πουκλιανὸς μῆνας β', καὶ ἐσφάγη ἐν πολέμῳ. Μετὰ δὲ Πουκλιανὸν ἐβασίλευσε Ιούννωρ μῆνας γ'. ὃς πρῶτος ἐκόλησεν Κανδιδάτους καὶ Προκκορας, καὶ τὸ τᾶγμα τῶν Σχοκρίων συσησάμενος ἐπάλεσεν αὐτὸ Ιουνύρων εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα.* Fiallo aliter Georgius Monachus in Chron. MS. *Μετὰ δὲ Πούβλιον ἐβασίλευσε Βαλβίνος Ιαναρὸς μῆνας γ'. ὃς πρῶτος, εἶπε, ut Hamartolus. Catalogus Impp. Leunclavianus Gordianum Pupieno successorem, eique vi. Imperii annos tribuit, ex quibus patam fit tres Gordianos his locis Graeculos istos Scriptores confundere. Idem denique Catalogus Gordiano Marcum, Marco Junio, Juniori denique Philippum successores dat, ac Marco an. iii. Juniori an. ii. Imperii. Veram Marcus et Junior, atque adeo Gordianus senior hic intelligi debent tres ejusdem gentis Augusti, Gordianus scilicet pater, alter filius, alter denique nepos ex filia Senioris: cujus postremi Imperium vi. annorum fuit, patris vero et filii unius anni et paucorum mensium. In nummis Pater, IMP. M. ANT. GORDIANUS AFR. AUG. seu Africanus inscribitur: nepos vero absque hac voce. Ita Marcus Gordianus Junior, tertius fuerit Gordianus qui vi. annos imperavit, cui Senioris epitheton perperam adscripsit Auctor Chronici, cum absit ab Eusebio, ex quo sua hausit: *Romanorum* xxiii. Gordianus annos vi. ex quibus patet duos alios Gordianos vixisse Eusebium, ut qui pauco tempore imperaverint.*

Pag. 501. 8. *Καὶ Πομπηϊανου*] Ita Fasti omnes: ut Pan-

vitius *Papinianum* legit. Pompeiano Peregrinum collegam male adscribunt Fasti Savilliani, qui triennio post demum Cos. fuit.

Pag. 501. 12. *Ἀύρηλιανού*] *Anianum*, vel *Arrianum* habent Fasti omnes. *Aprianum* et *Pappum* hos Coss. in Gordiano III. Capitolinus: *Arrianum* et *Papum* (al. *Pupam*) vocat Anonymus Afer de Paschate editus ab Episcopo Oxoniensi post Cyprianum, ubi is Consulatus dicitur esse v. annus Gordiani: idque probat primum ejus annum fuisse, quo Consul fuit cum Aviola, juxta virorum doctorum sententiam.

Pag. 501. 13. *Γορδιανός*] Hunc locum laudat Casaubonus ad Capitolinum, quem ut et alium Cedreni eadem fere de hac schola a Gordiano instituta scribentis, confictum esse prorsus existimat.

Pag. 501. 14. *Τελείους καὶ εὐσθενεῖς*] Quomodo legi solebant milites, *σώματος εὐξέλα καὶ ἡλικίας ἀκμῇ εἰς μάχην ἐπιτήδειοι*, ut est apud Herodianum lib. VI. *statura decori, virtute graves*, apud Pollionem in Trebelliano tyranno: Spartianus in Caracalla: *legi etiam validos ad militiam praecepit*.

Pag. 501. 15. *Καὶ μεγάλης ὄντας θέας*] Vide Gloss. med. Lat. in v. *incoma*, et in *Addit*.

Pag. 501. 17. *Σενιῶρων*] *Ιουνιῶρων* Cedrenus et Hamartolus legunt, et recte forte: siquidem hanc cohortem de suo nomine appellavit Gordianus Junior, seu Tertius: nam et Senioris cognomen Tertii patri adscribit Capitolinus. At, ni fallor, aliunde nominis origo petenda. Neque enim *Juniorem* se unquam appellasse Gordianum legimus, nec id vero videtur simile. Nam si revera Candidatorum cohortem seu numerum instituit Gordianus, cohors illa dicta fuerit *Gordianorum Seniorum*, non a Gordiano Seniore, qui Seniore pariter nunquam se appellavit, sed quo ab altera quae *Gordianorum Juniorum* dicta fuerit, distingueretur, quomodo in Notitia Imperii, *Constantini, Arcadiani, Theodosiani, etc. Seniores et Juniores* passim leguntur: ubi *Seniores* Junioribus semper praeponuntur, servato scilicet institutionis ordine: unde colligere est binas a Gordiano institutas cohortes, ac diverso tempore, ita ut quae prima, *Seniorum*, altera quae secunda, *Juniorum* appellatae fuerint, proindeque cohors illa *Candidatorum Juniorum*, quam a Philippo institutam scribit Auctor Chronici, ad Gordianum omnino pertineat, perperamque Philippo attributa sit. Meminit porro vetus Inscriptio apud Gruterum LIII. 10. *Legionis III. Felicis Gordianae*.

P 546 Pag. 501. 19. *Τατιανού*] *Titianum* habent Fasti omnes.

Pag. 502. 3. *Νόσφ βληθεῖς*] Aqua intercute Juniorem Gordianum, quem *Οὐνιῶρον* vocat, decessisse scribit Cedrenus, qui Augustorum Historiam mire hoc loco turbat, ut et Zona-

ras. Nam constat a Philippo Praefecto Praetorio, accensis in seditionem militibus, interfectum vi. Imperii, xix. aetatis anno. *Ιούνωρα* etiam vocat Joëles: *Μετὰ δὲ Πουπλιανὸν ἑβασίλευσε Ιούνωρ ἔτη η΄. Μετὰ δὲ Ιούνωρα ἑβασίλευσε Γορδιανὸς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δ΄.*

Pag. 502. 5. Φίλιππος ὁ Ιουνίωρ] Plerique Scriptores, inquit Casaubonus, perperam existimant Philippo Junioris epitheton adscriptum, ad patris discrimen, cum id cognomen Philippi patris fuisse, vel ex hoc loco satis colligatur, et ex iis quae deinde narrantur in Chronico an. iv. et vi. ejusdem Augusti, anno i. Decii, et anno xxv. Justiniani. Verum ut dicam quod sentio, ut nec utrique Gordiano, ita nec Philippo patri, nec filio Junioris cognomen unquam fuit. Quod si ita esset, descriptum legeretur in veteribus Inscriptionibus, et in ejus nummis, in quibus M. JUL. PHILIPPUS AUG. duntaxat inscribitur. Baronius Inscriptionem refert, quam Veronae juxta portam Bursaraeam esse observat, hisce verbis: *Anno Christi ccliii. Imp. Divus Philippus Senior Veronae, et Romae Junior a satellitibus interficiuntur.* Sed nemo non videt hanc esse multo recentioris aevi. Junioris igitur Philippo patri cognomen a Graeculis scriptoribus, qui Latinae vocis vim ignorabant, adscriptum forte aut ex *Julii* praenomine male intellecto, aut quod cum Scriptor Chronici in aliquot Imperatorum Catalogis *Ιουνίωρα* ante Philippum nude positum legisset, idque nominis, Gordiani Imperatoris adscriptum epitheton non advertisset, illud Philippi esse existimaverit, cum praeterea Gratianus iii. et *Junior* in iisdem Catalogis interdum distinguantur, licet unus idemque sit. Proinde quod de *Schola Juniorum* a Philippo instituta subdit, eidem Gordiano competit, ut qui utramque *Seniorum* scilicet et *Juniorum*, Gordianorum nempe, instituerit: ex quibus forte. *Legio iii. F. Gordiana*, cujus mox meminimus, prior fuerit, quae tum demum *Gordianorum Seniorum* dicta fuerit, altera postmodum instituta, ac tum demum *Juniorum* appellata, uti paullo ante diximus.

Ibid. Φίλιππῳ τῷ υἱῷ] Caio Julio Philippo Saturnino. Victoris Epit.

Ibid. Ἐτη ε΄.] De annis utriusque Philippi agit Petavus ad Epiphanium pag. 402. ut et Joan. Pearsonius Episcopus Cestrensis in Annalibus Cyprianicis anno ccklix.

Pag. 502. 13. Δελίου] Addendum τὸ β. ex Fastis.

Ibid. Καὶ Γρατιανῶν] *Gratum* vocant Fasti omnes. Vide Joann. Bollandum in Prolegom. ad vitam S. Pionii n. xvii. e' Joan. Pearsonium in Annalibus Cyprianicis. Omittitur deinde Consulatus Decii iii. et Decii Caesaris, qui apud Pollionem in Valeriano ita consignatur, *Duobus Decis. Coss. qui quidem Con-*

sulatus male rejicitur post ann. αϰαπ. Vide Joen. Bollandum in iisdem Prolegom.

V 469

Pag. 502. 20. Γάλλον] Idatiani Fasti et vetus Inscriptio apud Panvinium addunt notam iterati Consulatus: de quo quidem Consulatu Galli et Volusiani consulendi Papebrochius in prolegom. ad vitam S. Isidori n. v. Pagius in Prolegom. ad Dissert. Hypat. n. viii. et Pearsonius in Annalib. Cyprianica.

Pag. 503. 1. Καὶ Μαξιμόν] Vide eundem Pearsonium hoc anno.

Pag. 503. 2. Ο Ιουλιός] Exemplar Casauboni Ιούννωρ praetulit, ut supra monuimus. Quod porro hic narrat Auctor Chronici de Morte Philippi Imp. caeteris Scriptoribus repugnat, tametsi invicem minime etiam consentiant. Zosimus quippe, Cedrenus et Zónaras utrumque Philippum in acie periisse scribunt, et utrumque occisum Capitolinus in Gordiano: patrem Veronae, filium vero Romae a satellitibus interemptum Eutropius, et ex eo Eusebius in Chron. filium denique Romae ad Castra Praetoria uterque Victor, vel in Hortis Tiberianis Nicaphorus Constantinopol. in Chronol. adeo ut incertum sit, unde quae hoc loco narrat Scriptor Chronici, hauserit.

Pag. 503. 4. Μηρόυλαστος ἐγένετο] Id Gordiano tribuit Georgius Monachus in Chronico MS.

Pag. 503. 6. Ἐτος α΄.] Vide Betavium ad Epiphaniam pag. 402.

Pag. 503. 8. Δακίον, etc.] Perperam hic Consulatus intrusus fuit, qui ad annum ccli. referri debuit, ut supra innuimus.

Pag. 503. 9. Διωγοῦ κατὰ Χριστιανῶν] De Persecutione Christianorum sub Decio egit prae caeteris post Baronium, Henricus Dodwellus in Dissert. Cyprianica xi. n. lxi. et seqq.

Pag. 503. 10. Φλαβιανός, etc.] Ex Eusebio lib. vi. Hist. Eccl. cap. xxix.

Pag. 503. 13. Φλάβιος] Φάβιος Euseb.

Pag. 503. 17. Αλένσιος] Vixit ille sub Juliano Apostata.

V 470 Pag. 503. 18. Οὗτος Δέμιος, etc.] Historiam hanc narrat Eusebius lib. vi. Hist. Eccl. cap. xxxiv. ubi Babylam nominat, quam quidam eidem Decio adscribit Chrysostomus Orat. de S. Babyla, Imperatoris tacito nomine. Philostorgius lib. vii. cap. viii. Numerianum Cari filium, vel Decium fuisse ait, remque paullo secus refert, ut et Georgius Syncellus p. 363. et 386. Suidas in Babyla, et Nicephorus Call. lib. vi. cap. xxxiii. Vide infra ad ann. iii. Cari.

Pag. 503. 20. Χριστιανεύς ὄνομα.] Eusebius Philippum pariter primum omnium ex Imperatoribus Christianum fuisse: illoque una cum filio interfecto, ob odium eorum Decium in Christianos persecutionem movisse scribit. Anonymus Valesia-

nua: *Constantinus Imperator primus Christianus, excepto Philippo qui Christianus admodum, ad hoc tantum constitutus fuisse mihi visus est, ut millesimus Romae annus Christo potius quam idolis dicaretur. Sed quod ii aliique de Philippi Christianismo tradidere, pluribus ad examen revocat Scaliger. Enimvero ut post Philippum caeterorum Augustorum seriem, et annos Imperii usque ad Diocletianum turbent passim Graeculi Scriptores, patet ex P 547 Cedreno, Zonara, et aliis, ac praesertim ex Georgii Hamartoli Chronico inedito, ex quo iam specimen quae de iis tradit hic subjiciam.*

Μετὰ δὲ Φίλιππον ἐβασίλευσεν Οὐαλεριανὸς ἔτος ἕν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ Οὐαλεριανὸν ἐβασίλευσε Γάλλος υἱὸς αὐτοῦ μῆνας ἑνα, καὶ ἐσφάγη καθεύδων ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικός.

Μετὰ δὲ Γάλλου ἐβασίλευσε Δέκιος ἔτος α΄. καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ.

Μετὰ δὲ Δέκιον ἐβασίλευσεν Αἰμιλιανὸς ἔτος α΄. καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ.

Μετὰ δὲ Αἰμιλιανὸν ἐβασίλευσε Γαλλινὸς ἔτη γ΄, καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ.

Μετὰ δὲ Γαλλινὸν ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτη β΄.

Μετὰ δὲ Κλαύδιον ἐβασίλευσε Κυντιλιανὸς ἡμέρας ζ΄.

Μετὰ δὲ Κυντιλιανὸν ἐβασίλευσεν Αὐρηλιανὸς ἔτη δ΄, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Κουβικουλαρίου.

Μετὰ δὲ Αὐρηλιανοῦ ἐβασίλευσεν Τακίτος μῆνας ε΄. καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Φλοριανοῦ.

Μετὰ δὲ Τακίτου ἐβασίλευσεν Φλοριανὸς μῆνας β΄. καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Πρόβου.

Μετὰ δὲ Φλοριανὸν ἐβασίλευσεν Πρόβος ἔτη ε΄. καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Κάρου.

Μετὰ δὲ Πρόβου ἐβασίλευσε Κάρος ἔτος α΄. καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Καρίνου.

Μετὰ δὲ Κάρου ἐβασίλευσεν Καρίνος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β΄. καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Νουμριανοῦ.

Μετὰ δὲ Καρίνον ἐβασίλευσεν Νουμριανὸς ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτος α΄. καὶ πολεμήσας Πέρσας, καὶ συληθηθεὶς, ἐξέβριθεν αὐτὸν ζῶντα.

Pag. 504. Q. *Επαρχος ὢν] Praefectus Praetorio tum primam fuit Philippus post mortem Misithai, Gordiani saceri, eadem dignitate donati, qui rerum summam gerebat, indeque Tutor Reipublicae dictus est, nisi eximii, quae Philippi artibus, ut plerique dicunt, inquit, Capitolinus, extincto, in ejus locum ille factus est. Praefectus Praetorio a Gordiano, a quo in locum parentis ascitus est, non vero a parente vel ab ipso Gordiano, ut ait Scriptor Chronici.*

Pag. 504. 5. Σφάξας τὸν παῖδα] Ut interfectus fuerit Gordianus narrant Capitolinus, Eutropius, uterque Victor, etc.

Pag. 504. 7. Πιόνιος] Eusebius lib. vi. Hist. Eccl. cap. xv. Vide Bolandum 1. Febr. in vita ejusdem S. Pionii, Jacob. Grandamicum in Chronologia Christ. parte iii. pag. 73. et Joannem Pearsonium in Dissert. ii. de annis priorum Romae Episcoporum cap. xix. ubi de tempore martyrii S. Pionii.

Pag. 504. 9. Ἐπὶ Πρόκλου Κεντυλιανοῦ] Acta martyrii S. Pionii apud Bolandum 1. Febr. Acta sunt haec sub Procos. Julio Proculo Quintiliano, C. Messio Quinto, Trajano Decio Vicio Grato (Coss.) ut Romani dicunt, 1v. Idus Martii, ut Asiani, mense vi. die Sabbato, hora diei x. Acta alia apud eundem Bolandum paullo aliter haec describunt.

Pag. 504. 10. Ὁ ἐστὶ κατὰ Ἀσιανούς] Quippe annus solaris Syromacedonum, quos Asianos vocat Auctor, incipiebat mense Octobri: proinde Martius iis sextus fuit mensis: ut apud Chrysostomum Orat. de Paschate apud Savillum to. v. p. 940. et 941. quartus apud Asiaticos mensis dicitur Januarius, ut octavus, Maius. Vide Scaliger. lib. ii. de Emend. temp. p. 94. et Petavium ad Epiphanium p. 132. 138. 139.

Pag. 504. 13. Ἀλέξανδρος] Ex Eusebio lib. vi. Hist. Eccl. cap. xxxix.

Pag. 504. 14. Ἐπὶ δευτέρῃ διαπρέψας ὁμολογίᾳ] De qua idem Euseb. supra cap. xi.

Pag. 504. 19. Κερκεσίου] Circessum vocat Eutropius, et ex eo Orosius in Gordiano, *Castrum Euphrati imminens: Circeium in finibus Persidis*, Capitolinus.

Pag. 505. 4. Κατὰ Φράγγων] Atque tum primum auditum Francorum nomen sub Decio, qui cum in praelio contra Carpos, qui Daciam et Moesiam occupaverant, periisse dicatur a Lactantio in lib. de Mortibus Persecut. n. xv. quos Getas sive Gotthos vocat Constantinus M. in Orat. ad Sanctorum coetum, Zosimus Scythas, qui non alii sunt ab iis quos alibi Gotthos, Voranos, Urugundos et Carpos vocat, ac propter Istrum habitasse testatur, inde eorum origo et prima sedes videtur repetenda. Constat quippe ex Pannonia Francos primum fuisse digressos, ex Gregorio Turon. lib. ii. Hist. cap. ix. quibus devictis assignatae deinde sedes aliae ab Imperatore Probo, uti narrat Zosimus lib. i. Et licet quo traducti sint is non tradat, vero tamen videtur simile in proxima Germania illas iis assignatas, cum Hieronymus suo aevo Germaniam Franciam vocatam auctor sit, et Germanos cum Francis confundat vetus Interpres Juvenalis, uti docuimus in Dissert. de Nummis Byzant. n. lv. unde postea trajecto Rheno in Gallias irruerint. Horum enimvero Francorum in Pannonia sedem circa illam quae inter Savum et Istrum adjacet regionem, eamque

fertilissimam et habitatoribus frequentem, primitus extitisse indicare videtur *Φραγγοχαρλον*, quam diu retinuit appellatio, uti testatur Nicetas in Joanne Comneno n. v. et in Manuele lib. II. n. VII. ubi, inquit ille, Zengminum castrum munitissimum, postea Sirmium dictum, aedificatum est. Regionem hanc Saviam a Savo fluvio, et Interamnensem, quod binis fluviis Save et Dravo, vel etiam Istro includeretur, appellant: in cuius confiniis habitabant Amantini, Marcomanni, et Quadi; qui Francis et vicinis aliis gentibus adjungi solent, et circa eosdem fluvios in secunda Pannonia et in provinciis Saviensi et Valeria habitasse dicuntur apud Rufum Festum: ubi etiam, aut in confiniis, Contriguros, Gepidas et Avars statuit Menander Protector, Justino Thrace imperante, qua tempestate Sirmium Romanis parebat, cum Avars hanc civitatem sibi, ut regiam suam, reddi postularent. Exactis enim a Probo Francis, hanc sibi Romani asseruerant, ut et Francorum regionem, quam proximae deinde nationes invaserant, Gepidae scilicet et Avars. Franci vero etsi sedibus suis pulsi, ac in proximae Germaniae fines traducti, non ideo tamen quieverunt, sed cum Romanis bella subinde gesserunt, atque adeo cum Gallieno, ut docet Zonaras lib. XII. Annal. sect. XXIV. ac postmodum cum Constantino M. quod indicat in primis illius nummus aureus quem descripsimus in Familiis Byzant. pag. 17. in quo mulier habitu et gestu ejulantis tropaeo adsidet cum hac voce subjecta, FRANCIA, et hisce in circuitu adscriptis, GAUDIUM ROMANORUM. Quippe Constantinus plures expeditiones suscepit in Sarmatas et Pannones, quod testantur praesertim a nobis pariter descripti illius nummi, in quibus leguntur haec verba, SARMATIA DEVICTA, (ubi consulenda adjuncta nota) saepeque trajecisse Danubium refert Auctor Chronici Paschalis sub ann. XXIII. ejusdem Augusti: cui quidem Sarmatiae adjaquit Francia illa, in ejusdem scilicet Provinciae seu Pannoniae et Germaniae confinibus tum sita, de qua forte intelligendus Constantinus Porphyrogenitus lib. de Administr. Imperio cap. XIX. ubi ait Turcos habere ad Occidentem *Φραγγλαν*, ad Septentrionem Patzinacas, et ad Meridiem magnam Moraviam et Chrobotos qui ad montes adjacent. Certe Chazariae, de cujus situ quaedam in eodem libro attigit idem Constantinus, adiacuisse versus Danubium testatur locus allatus ex Cod. MS. in his Notis ad p. 35. D. Proinde Francia illa est quam *Franciae Septentrionalis plagam* vocat Rex Theobertus in Epistola, qua aciscitanti Justiniano quibus in Provinciis habitaret, aut quae gentes essent illius ditioni subjectae, haec rescripsit: *Dei nostri misericordia feliciter subactis Thuringis, et eorum provinciis acquisitis, extinctis ipsarum tunc temporis Regibus, Norsavorum gentis Nobis placata Majestas colla subdidit, Deoque pro-*

pitio *Wigothis* qui incolebant *Francias Septentrionalem plagam, Pannoniam, cum Saxonibus Rucis, qui se Nobis voluntate propria tradiderunt, per Danubium et litem Pannoniae usque in Oceani litoribus, custodiente Deo, dominatio nostra perregitur. Ex quibus satis percipitur Franciam illam Septentrionalem finitimam fuisse Pannoniae, ac in interiore Germania, cum hodierna, seu potius Franciae, cui etiam imperabat, pars australis seu meridionalis appellaretur, Austrasiae vulgari nomenclatura donata. Quinetiam ab iis Francis in Germaniae fines tractis devictis, Pompeianus civitate Antiochenus, dux insignis, qui in praelio contra Odenatum, Aureliano imperante fortiter pugnavit, Francus appellatus fuit, ut est apud Eusebium in Chronico. Atque haec fusiori forte quam par est commentario de primis Francorum nostrorum sedibus ad hunc Auctoris locum disseruimus, ubi tum primum eorum auditum nomen.*

Pag. 505. 5. *Από τινος τῶν ἐξάρχων*] Victor Schotti Decium Bruti fraude cecidisse scribit. Ita etiam Eutropius, ut quosdam Codices praefere monet Scaliger: ubi ille, Quis non miretur nomen loci in nomen hominis descivisse?

Pag. 505. 6. *Εν Αβύρῳ*] Eusebius, in *Abritta*. Unde perperam *Brutum* confecerunt Victor et Eutropius. Senatori *Abricio*. Jornandes, *abrupto*. Nicephorus Constantinopol. in Chronol. et Catalogus Imp. Leunclavianus, *ἐν τῷ φόρῳ*. Georgius Syncellus ex Dexippo, *ἐν Αβρύτῳ τῷ λεγομένῳ φόρῳ Θεμαβρωνίῳ*. Casaubonus edidit *Θεμαβρωνίῳ*. Miscell. apud *Abrutum*, qui foro *Terebroni* dicitur. Sic variant Scriptores.

Pag. 505. 8. *Ἐτη γ'*] Vide Georgium Syncellum p. 376. et Petavium ad Epiphan. pag. 405.

Pag. 505. 11. *Οὐαλεριανοῦ τὸ β'*] Vide Anton. Pagium in Dissert. Hypat. pag. 47. 48. et Pearsonium in Annalib. Cyprian.

Pag. 505. 13. *Ἐτελεύτησε*] Interemptus Interamniae cum filio. Eutrop.

Pag. 505. 14. *Ἐτη ιδ'*] Vide Petav. ad Epiphan. p. 406.

Pag. 505. 16. *Οὐαλεριανοῦ Αὐγ. τὸ γ'*] In digerendis *laticulis Consulium, Gallieno et Valeriano Imperantibus, non consentire Panvinium, Baronium, Petavium, Cointium, et alios pluribus ostendunt viri doctissimi, Pagius in Dissert. Hypat. cap. vi. et ult. Norisius in nummo Licinii cap. v. et Pearsonius, qui rursus haud invicem conveniunt. Hos adeat qui volet, et Scaligerum ad Euseb. pag. 281.*

Pag. 505. 18. *Διονύσιος*] Ex Eusebio lib. vi. Hist. Eccl. cap. XLIV. XLV. etc.

Pag. 505. 19. *Ορίγων αὐτοῖς τὴν χεῖρα τῆς μετανοίας*] Idem Eusebius lib. v. cap. iv.

Pag. 505. 21. *Ἀφθεις ὑπερηφανεία Ναυάτος*] A quo na-

tum Proverbitum, *Τὰ Νανάτου φουσάν*, de quo diximus ad Alexiadem Annaeam p. 326.

Ibid. Νανάτος] Ita plerique e Scriptoribus Graecis hunc Haeresiarcham, quem Latini omnes *Novatum*, vocant. Sed negat Scaliger ad Eusebium neque *Navatum*, neque *Novatum* appellatum, sed *Novatianum*, ex Epist. S. Cypriani *κλviii.* et *κλix.* quomodo etiam appellatur a Senatore in Fastis Consularibus. Sed *Novatianus* alius fuit a *Novato*, cujus sectator fuit. Vide Baronium anno *ccxlv.* n. *lxxi.*

P 549

Pag. 506. 20. Τούσκου] Ita Fasti Idatiani et veteres Codd. Trebellii Pollionis in *xxx.* Tyrannis, ut monet Casaubonus: sed alii *Fuscum* legunt. Vide Pearsonium in Annalibus Cyprianicis.

Pag. 507. 1. Ο ἅγιος Κυπριανός] Ex Eusebii Chron., ubi Scaliger. Ita etiam Fasti Idatiani hoc anno, qui diem addunt *xviii.* Octobr. Hujus martyrium ad Consulatum Valeriani et Gallieni, an. Chr. *ccxvi.* refert Prosper, de quo in primis consulendus eruditissimus Pearsonius hoc anno.

Pag. 507. 3. Τοῦ Αἰμιλιανοῦ τὸ γ΄.] Vide eundem Pearsonium.

Pag. 507. 7. Φαυστινιανοῦ] Sic vocatur in Fastis Idatiani, ubi nota numeri *v.* apponitur. Caeteri, ut et Pollio in Gallienis, *Faustinum* legunt.

Pag. 507. 10. Καὶ Δουκιανοῦ] Leg. *Δουκίλλου*, ex Fastis omnibus.

Pag. 507. 13. Οὐάλεριανῶ Ἀνγ. τὸ ε΄.] Omittitur hic Consulatus in Fastis.

Pag. 507. 15. Καὶ Σεβιανῶ] Leg. ex Fastis *Σεβιλλίου*.

Pag. 507. 17. Μαρινιανοῦ] Ita Idat. At Scaliger, *Μαρκιανοῦ*.

Pag. 507. 19. Κλαυδίου καὶ Παρέρονου] Consulatum seriem sub Claudio et Probo *AA.* expendit Norisius in nummo Liciniani cap. *vi.*

Pag. 508. 4. Αντιοχιανοῦ] Ita Fasti Idatiani, Prosperi, Mariani, etc. *Attilianum* vocat Pallio in Claudio.

Pag. 508. 5. Ἀνθελιανῶ καὶ Βάσσου] Consules istos, et qui sequuntur usque ad annum *ccxcvi.* varie apud Auctorem Chronici, Idatium, Senatorem et alios describi observat Petavius lib. *xi.* de Doctr. Temp. cap. *xxvii.* quae consulet qui volet.

Pag. 508. 6. Ἐνικήθησαν Γόττοι] Ex Chron. Eusebii; is vero ex Eutropio. Adde Orosium lib. *vii.* cap. *xxiii.* *Ἀλούρους* hos vocat Syncellus.

Pag. 508. 8. Κλαύδιος ταλαυτῆ] Ex Chron. Eusebii: cum annos *ii.* et menses *vii.* imperasset, ut probat Norisius.

Pag. 508. 9. Ἐση ε΄.] Minus paucis diebus, ut ait Vopis-

scus. Vide Petavium ad Epiphani. p. 406. et Pagium in Dissert. Hypat. cap. ult.

Pag. 508. 10. Καὶ Βραδουμιανού] *Valdumiano*, Fasti Idatiani: alii, *Voldumiano*.

V 473 Pag. 508. 13. Τούτοις τοῖς Τπάτοις] Ex Chron. Eusebii: is vero ex Eutropio, ubi Scaliger. Vopiscus: *adhibito consilio Senatus viros urbis dilatavit, nec tamen Pomaerio addidit eo tempore, sed postea. Pomaerio autem nemini Principum licet addere, nisi qui agri barbarici aliqua parte Romanam Republicam locupletavit.* Vide Victorem in Epit. Orosium lib. vii. cap. xxiii. et Zosimum lib. i.

Pag. 508. 15. Κυιέτου τὸ β'.] Hic Consulatus π. Quieti et Bradumiani seu Voldumiani, qui nullus fuit, perperam hoc loco est intrusus.

Pag. 508. 18. Καὶ Μαρκέλλου] Ita Prosper, Victorius, Senator, Marianus, etc: *Marcellino*, Fasti alii.

Pag. 509. 1. Αὐρηλιανὸς Αὐγ. τελευτᾷ] Mortem Aureliani in annum v. ejusdem Augusti refert Chronicon Eusebii: id est Aureliano iii. et Marcellino Coss. quomodo etiam Fasti Idatiani, et Prosper: Senator biennio post. Vide Pagium cap. ult. n. xvi. Periit autem Aurelianus *Coenufrurio*, qui locus est *Thraciae*, inquit Lanctantius de Mortib. persecut. n. vi. falsa quadam suspitione ab amicis interemptus. Vide Syncellum et Scaligerum.

Pag. 509. 2. Ημέρας 55.] Chronicon Euseb. *dies lxxxiix.* Prosper, *lxxviii.* Eutropius, *mensibus π. et diebus xx.* Victor in Epit. *dies lx. alter, uno mense et altero, etc.*

Ibid. Καὶ Ἐσφάγη] *Apud Tarsum.* Chron. Euseb.

Pag. 509. 3. Τῆς Μανιχαῖος] Manichaeum Cerdonem vocat, ut qui Manetis qui postea vixit haeresi initium dederit, et, ut ille, duo introduxerit principia, seu duos Deos, unum bonum, alterum saevum, ut testatur Tertullianus. Manes autem vixit circa tempora Gallieni, vel Aureliani, seu Taciti; ut est apud Prosperum, vel Probi, ut apud Eusebium. Proinde aut haec spectant ad Imperium Antonini Pii; sub quo Cerdo vixit, ut testantur Irenaeus, Clemens Alexandrinus, Eusebius, et alii, aut expungenda verba, ὀνόματι Κέρδων. Nec refert quod Manes *Μανιχαῖος* hoc loco dicatur, cum non fere aliter a veteribus appelletur. Et sane Eusebius in Chron. et ex eo Syncellus, Cerdonis non meminit, ubi ille anno π. Probi: ἢ τῶν Μανέντων Μανιχαίων πανόλεθρος ἀπώλεια τῶν τῶν ἀνθρώπων παρεῖσήχθη βίῳ. et Hieron. *Insana Manichaeorum haeresis in commune humani generis malum exorta.*

Pag. 509. 5. Ἐτη 5.] Annos Probi expendunt Scaliger lib. v. de Emend. Temp. pag. 493. et Petavius ad Epiphani. p. 406. praeterea Bucherius in Victorium pag. 241.

Pag. 509. 6. Πρόβου Αύγ.] Hoc par Consulum perpetuam expunctum esse ex serie Fastorum Panvini observat Scaliger lib. v. de Emend. temp. pag. 493. ac Imperium Probitria collegia Consulum in cclxiv. Olympiade recte habere in hoc Chronico. Hunc adi, ut et Herwartum in Chronol. cap. cciv. et cclv. et Petavium ad Epiphan. p. 267. 407. 408. 409.

Pag. 509. 13. Εν Σιρμίω] Ex Chron. Eusebii: is vero ex Eutropio. Prosper et Fasti Idatiani Probi mortem ad superiorem annum: Senator ad Consulatum Diocletiani II. et Aristobuli referunt. P 550

Pag. 509. 15. Ετη γ'.] De annis Cari agit Petavium ad Epiphanium p. 410.

Pag. 509. 16. Κάρον] Notam iterati Consulatus addit Catalog. Pontif. Rom. apud Bucherium.

Pag. 509. 18. Διοκλητιανού και Βάσσου] Nescio cur hic intrusum sit hoc par Consulum, contra quam in Fastis omnibus, nisi suffecti fuerint. Certe Bassus an. cclxxxix. in Fastis, II. Cos. dicitur, nisi is sit qui Cos. fuit an. cclxxi.

Pag. 510. 1. Καρίνου τὸ β'.] Ita Fasti Savilliani, Libellus de Praefectis Urbis Romae, Fragmentum Fastorum apud Bucherium, Marianus et Panvinius. Caeteri Carum II. praeferunt.

Pag. 510. 4. Άγιος Γεώργιος] Atqui S. Georgii Martyrium ad Diocletianeam persecutionem, seu ad annum xix. Diocletiani referunt ejus acta apud Bollandinos xxiii. April.

Ibid. Και ὁ ἅγιος Βαβύλας] Illius Martyrium ad tempora Cari et Numeriani pariter adducunt Philostorgius, Georgius Syncellus, Cedrenus, et Auctor Chronici MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, ubi haec addit: *Τοῦτον ἀνεῖλε ὁ Διοκλητιανὸς Δουξ τῆς Μυσίας.* Auctor vero Chronici, ut et Cedrenus, sub Decio supra passum esse eundem Babylam asserunt. Sed cum Philostorgius incertum innuat an sub Decio vel sub Caro passus sit, videtur inde posse colligi diversos de S. Babylae martyrio Scriptores exscripsisse. Vide Jacob. Gotted. ad eundem Philostorgium, et Goarum ad Syncellum. V 474

Pag. 510. 5. Και ἐκεῖ κατέφθασεν ὁ Κάρινος] Haec perioche ut iis quae subsequuntur consentanea sit, ita, ni fallor, emendanda: *και ἐκεῖ κατέφθασεν Κάρος ὁ Βασιλεὺς ἀπικῶν πολεμῆσας κατὰ Περσῶν μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Καρίνου.* Neque tamen verum est Carinum in expeditionem Persicam patrem comitatum, sed Numerianum, ut exerte aiunt Eutropius et Victor Schotti, cum Carinus ad munimentum Galliae missus esset.

Pag. 510. 7. Επεραννώθη] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger. Apud Ctesiphontem, uterque Victor: *supra Tigridem castra metatus,* Eutropius. Vide Sidon. carm. xxiii. et alios. Sylloge Scaligeriana: *περαννοῦ τῆς ἐκείνου σκηνῆς βληθείσης, συνδιεφθάρη αὐτῇ και ἐκεῖνος.* Similia habet Zonaras.

Pag. 510. 8. Καὶ παραποσσεύοντες] Ita praefert Cod. Vatic. et editio Scaligeri. Raderus vero παραποσσεύοντες edidit, legendamque ad eam loci, παραποσσεύοντες, ex conjectura adjecit. Atqui id alienum est a verborum sententia: immo Persae castra posuerunt ad Carras, quo se receperat Carinus, urbanque obsidione cimmerant: quod vox παραποσσεύειν, seu potius παραποσσεύειν significat. Vide Gloss. med. Graecit. in φροσάτον.

Pag. 510. 9. Αἰχμάλωτον] Quae hic de Carino a Persis capto, postmodum interfecto, ejusque pelle in victoriae signum servata, tradit Auctor Chronici, de Numeriano narrare quosdam Historicos, quos inter est Georgius Monachus in Chronico MS. ait Zonaras, licet nec Numeriano, nec Carino, sed Valeriano conveniant: ita enim passim Scriptores, Lactantius de Mortib. Persecutor. n. v. Pollio, Eutropius, Victor in Epit. Constantinus M. in Orat. ad Sanctos. costum n. xxv. etc. Carinus vero trucidatus dicitur ejus praecipue Tribuni dextera, cujus conjugem dicebatur polluisse, ut scribit idem Victor. Eusebius et Jornandes apud Margum in praelio occisum anno i. Diocletiani: Eutropius vero, et ex eo Orosius, et Victor Schotti e Diocletiano Carinum Caesarem flagitiose viventem in Dalmatia difficillimo et maximo labore superatum tradunt, proditum ab exercitu suo, quem fortiores habebat, inter Viminaciam atque Aureum montem, ad Margum, ut est apud Victorem Schotti: eum ipso anno cum Aristobulo Consul processisset, ut addunt Fasti Idatiani. Verum, qui fieri potest ut Cos. cum Aristobulo Carinus processerit, siquidem, quod exerte scribit Auctor Chronici, Diocletianus ipse Kal. Januar. cum eodem Aristobulo processit, quem in Praefectum Praetorio fecit, Apro interfecto, ut ait Victor Schotti?

Pag. 510. 10. Καὶ ἐνδείξαντες αὐτὸν] Lactantius de eodem Valeriano: Postea vero quam pudendam vitam in illo dedecore finivit, direpta est ei cutis, et exuta visceribus pellis, infecta rubro colore, (ut forte sanguinolenta effingeretur) ut in templo Barbarum Deorum ad memoriam gloriosissimi triumphii poneretur.

Pag. 510. 13. Ἐπευράτυσεν κατὰ Περσῶν] Si Carinus Numeriano fratri superfuit, ut exerte tradunt Vopiscus, Eutropius et Orosius, fratris necem ulcisci ille non potuit, suscepta in Persas expeditione. Sed Auctor rursus hic Numeriano affingit quae videntur esse Gallieni: nam Valeriano a Persis capto, licet Odenatus Palmyrenorum Rex statim bellum Persis in vindictam Valeriani, quam ejus filius negligebat (quod et tradit v 475 Lactantius) indixerit, inquit Pollio: Gallienus tamen, consulto Valeriani fratris sui et Luculli propinqui, ubi comperit ab Odenato Persae vastatos, Odenatum participato Imperio Augustum vocavit, ejusque monetae quae Persas ceptas traheret cuti jussit. Jure igitur

quae hic de Cariso et Numeriano narrantur, portents vocat Scaliger ad Eusebium pag. 242.

Pag. 510. 16. *Σπάζεται Νουμαριανός*] Chron. Eusebii: Numerianus cum ob oculorum dolorem lectica veberetur, insidiis Apri sacri sui oneratus est, etc. Similia habent Vopiscus in Numeriano et in Carino, Eutropius, uterque Victor, et alii.

Ibid. Εν Περίνθῳ, etc.] Ita Zosimus in Tacito: κατὰ τὴν Πέρινθον, ἣ νῦν Ἡράκλεια μετωνόμασται. Hic porro scribi debuit, τῇ καλουμένῃ Ἡρακλείᾳ. P 551

Pag. 510. 18. *Εν κ'.*] Vide Petavium ad Epiphanium pag. 415.

Pag. 510. 19. *Αναγορευθεὶς*] Locum Chronici eximius, inquit idem Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxx. et in Rationario, et ad Epiphanium pag. 411. quo docemur haereticus false persuasum fuisse Chronologis, Diocletianum Palilibus ipsis, sive xi. Kal. Maii Imperium accepisse, quod longe post hoc tempus evenit, quod multis probat, ut et vir eruditissimus Henric. Norisius in Nummo Diocletiani cap. i.

Pag. 511. 1. *Μετὰ τῆς πορφύρας*] Cum chlamyde purpurea, Imperatoriae dignitatis unico fere tum insigni, cum reliquis *κατὰ κομμυρία*, inquit Eutropius, et ex eo Eusebius in Chronico, cui postmodum idem Diocletianus, ut et caeteris vestibus ac calcamentis, ornamenta gemmarum indidit.

Ibid. Κατὰ Καλάνδας Ιανουαρίου προῆλθεν] Solebant enim novi Imperatores proximis post Imperii auspiciis Kalendis Ianuariis Consulatum edere, ut observatum a Sirmondo ad lib. i. Sidonii Epist. ix. Valesio ad Anonymum de gestis Constantini, et Pearsonio in Praefat. ad Annales Cyprianicas n. ix.

Pag. 511. 5. *Ἀπὸ τούτων*] Petavius ad Epiphanium p. 418. *ἀσύστατον* ait esse quod hoc loco scribit Auctor Chronici, et Coss. Diocletiano II. et Aristobulo, Indict. iv. Diocletiani annos in Paschali cyclo digestos fuisse: cum secundum Aegyptios, qui ab Augusti mensis xxix. anni cclxxxiv. incipiunt, id contigerit Indict. iii. ineunte, quarta vero non nisi ab Septembri sequente numerari coepta: ideo Chronicon Indictionem a Septembri ad antecedentem Martium retrahere videri, aut uno anno tardius putare. Nam Diocletianus et Aristobulus Consulatum inierunt Indict. iii. anno Chr. cclxxxv. non vero sequenti, ut habet Chronicon. Haec discontiant quibus etiam fuerit. Caeterum de aera Diocletiani multa multi commentati sunt, atque in primis Scaliger lib. v. de Emendat. Temp. p. 497. lib. iii. Canon. Isagogic. pag. 274. et in Notis ad Eusebium pag. 242. Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxx. xxxi. et in Rationario, Bucherius ad Canon. Victorii cap. vi. Jacobus Grandamicus in Chronologia Christ. parte 2. pag. 57. et parte 3. p. 58. etc.

Pag. 511. 6. Εἰς τὸ Πασχάλιον] Vide nostram Praefationem.

Pag. 511. 7. Μαξιμου] II. addunt Fasti Idatiani, et libellus de Praefect. Urb.

Pag. 511. 9. Διοκλητιανου τὸ γ'.] Hic Consulatus notatur in Nummo quem observationibus eruditis, ut solet, illustravit Henric. Norisius, in cujus antica haec leguntur: **IMPP. DIOCLETIANO ET MAXIMIANO AUGG.** In postica vero, **IMPP. DIOCLETIANO III. ET MAXIMIANO COSS.** Qui quidem Consulatus primus fuit Maximiani, quomodo etiam notatur in Fastis Idatianis, Prosperi, et aliis, quem perperam Victorius secundo Diocletiani copulavit, quem is gessit cum Aristobulo.

Pag. 511. 12. Ἐδειξε Μαξιμιανὸν] Id in annum praecedentem referunt Fasti Idatiani et Prosper: Senator, ad Consulatum Bassi et Quintiani. Sed de anno quo Maximianus revera Imperator dictus est, disputat prae caeteris Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxxi. tum ex hoc Chronico, tum ex aliis Scriptoribus.

Ibid. Αρχομένου τρίτου ἔτους] Die Kal. April. ut est in Fastis Idatii.

Pag. 511. 13. Παραχειμάσας Νικομηδεία] In qua quidem urbe crebrius diversabatur, cum hanc a Scythis, Valeriano imperante, prius igne consumptam et paene eversam instauraret, ac studeret urbi Romae coaequare, inquit Lactantius de Mortib. Persec. n. vii. quam quidem Dio Chrysost. Orat. xxxix. *κατὰ τε ἰσχὺν καὶ μέγεθος οὐδεμίαν ἤττωμένην τῶν ὅποι ποτε ἐν δόξῳν, γένους τε γενναιότητι, καὶ πλήθους συνοικήσει τῶν φανερωτάτων γενῶν*, Zosimus vero lib. i. *μεγίστην καὶ εὐδαίμονα διὰ τε πλοῦτον καὶ τὴν εἰς ἅπαντα εὐπορίαν ὀνομαστοτάτην* fuisse aiunt.

Pag. 511. 14. Καὶ Ιανουαρίου] Libell. de Praef. Urb. *Januario* II. Fasti Idatiani *Anuarino*: caeteri, *Januario*, absque nota iterati Consulatus.

Pag. 511. 18. Τιβεριανου] Ita libell. de Praef. Urb. Prosper, Fasti Idatiani et Savilliani, et Senator: *Tiberio*, Victorius.

Pag. 512. 4. Τούτῳ τῷ ἔτει] Id in Consulatum Tiberiani et Dionis Fasti Idatii: Eusebius et Prosper in Consulatum Maximiani et Januarii referunt.

Pag. 512. 6. Κωνσταντίου Καίσαρος, etc.] Hic et alii eorundem Caesarum Consulatus in l. vi. vii. viii. ix. et x. Cod. de Juris et facti ignor. notantur duntaxat cum duplici C. sic CC. Coss. id est, *Caesaribus*, vel *duobus Caesaribus Coss.*

Pag. 512. 12. Ο ἅγιος Μηνᾶς] Hinc annum quo S. Menas Martyrium subiit docemur, quem sibi incertum fuisse ait Baronius an. cccvii. n. xxxiv.

Pag. 512. 12. *Εν Κορυαίῳ*] Sic reposuimus, (cum Κορυσείῳ praeferret editio Raderiana, Κορυαείῳ Scaligeriana) quomodo etiam in Strabonis et Constantini Porph. Codd. MSS. legi monet Holstenius ad Stephanum de Urbib.

Pag. 512. 18. *Πέρσαι*] Fasti Idatii: *His Cos. victi Persae.* Eutropius a solo Maximiano deletos scribit, nulla Constantii facta mentione. Meminit etiam istius de Persis relatæ victoriae Lactantius de Mort. Persecut. n. ix. quem hoc anno centigisse probat Henr. Valesius in Not. ad Euseb. p. 170. licet in Chronico Eusebiano aliter scribatur. P 552

Pag. 513. 3. *Άγιος Γελασίῳ*] Sic etiam Cod. Vatican. [quomodo id nominis occurrit apud Martialem lib. vii. Epigr. xxiv. *Ex Addendis.*] Genesium alii vocant, cujus festum agunt Graeci et Latini xxv. Augusti. Vide Baron. ad Martyrolog. et in Annal. Eccl. an ccciii. num. cxviii.

Ibid. *Τῆς Λιβανησίας*] Cur Heliopolis *Libaneria*, vel *Libanensis* dicatur, ex Damascio apud Photium discere licet, cujus sunt haec verba: *κατὰ τὴν Ἡλιούπολιν Συρίας εἰς ὄρος τὸ τοῦ Λιβάνου τὸν Ἀσκληπιάδην ἀπελθεῖν φασί.* Laudat Holsten. nummum, in quo vir quidam equum manu trahit, cum hac Inscriptione: *ΗΛΙΟΠ. ΠΡΟΣ ΛΙΒΑΝΟΝ.* Alium profert vir doctissimus Joan. Harduinus, cum hac Epigraphe: *ΗΛΙΟΠΟΛΙΣ ΕΝ ΛΙΒΑΝῶ.* Plinius lib. v. sect. xix. *Annis Orontes natus inter Libanum et Antilibanum, juxta Heliopolim.* Ita sect. xix. *Laodiceam, Ad libanum cognominatam* scribit: cum alia esset quae πρὸς θάλασσαν diceretur, ut est in veteri nummo, quam eandem *liberam* vocat idem Plinius sect. xviii. Theophanes an. xx. *Copronymi: Θεόδωρος δὲ Λιβανίτης Σύρος κατὰ τὴν περὶ χωρον Ἡλιουπόλεως τὴν ἐπὶ Λίβανον ἐπανέστη τοῖς Ἀραβι.* Ubi Symeon Logotheta in Chron. MS. Theodorum hunc *Συρολιβανίτην* vocat. Ad Libanum et Orontem fluvium Heliopolim statuit Will. Tyrius lib. iv. cap. viii. et lib. xxi. cap. vi. ubi sua tempestate *Malbec* dictam docet.

Pag. 513. 5. *Εἰς Βούτιον*] Legendum *εἰς Βούτιον* indicat adjectivum *μεγάλην.* Vide Glossar. med. Graecit.

Pag. 514. 1. *Ανικίου Φαύστου*] ii. addunt Libellus de Praef. Urb. et Fasti Savilliani. Is Praefectus Urbi fuit anno sequenti.

Pag. 514. 7. *Πέτρος*] Euseb. an. xvii. Dioclet. *Alexandrinae Ecclesiae xvi. post Theonam Episcopus ordinatur Petrus, qui postea ix. persecutionis anno gloriosè martyrium perpetravit.* Vide eundem Eusebium lib. viii. Hist. Eccl. cap. xii. Epiphanium Haer. lxxviii. Chronicon Orientale pag. 126. et Chronicon Alexandrinum Scaligeri p. 83. V 477

Ibid. *Καὶ ἰς. τῆς Διοκλητ. Βασίλ.*] Glossema marginale in

textum extra locum insertum pro initio Petri: absunt enim ab Eusebio.

Pag. 514. 16. Τούτων τῶ ἔτι] Eadem iisdem verbis habentur in Chronico, quod Alexandrinum appellemus, edito a Scaligero post Eusebium p. 83. In eodem anno Castritius in Alexandria donatus est. Ubi additur eodem anno Imp. Diocletianum Alexandriam venisse. Nescio porro an huc respexerint Fasti Idatiani ad hunc annum: *His. Cæs. vilitatem iusserunt Imperatores esse.* Vide quae commentatur Henr. Valesius ad Evagrii lib. II. cap. v.

Pag. 514. 19. Διοκλητιανου Ἀύγ. τὸ η΄.] Lactantius lib. de Mort. Persecut. cap. XII. hunc Consulatum hisce verbis consignat: *agentibus Consulatum senibus ambobus octavum et septimum.*

Pag. 515. 1. Ἐτους ιθ΄.] Ex Eusebio in Chron. et lib. VIII. Hist. Eccl. cap. II. Ita etiam Lactantius, Fasti Idatiani, et Scriptores alii ad hunc XIX. annum persecutionem Christianorum et subversionem Ecclesiarum referant: de qua quidem persecutione et anno quo illa coepta est egere passim recentiores, ac in primis Baronius, Scaliger ad Euseb. pag. 245. et lib. v. de Emendat. Temp. Petavius lib. XI. de Doctr. Temp. cap. XXXI. Henr. Valesius ad Eusebii Hist. Eccl. lib. VIII. cap. II. Joan. Brœus Antecessor Bituric. in Dissert. de Initio persecut. Diocletianæ, et de Epocha Concilii Cirithensis, Steph. Baluzius V. C. ad Lactantium, Henr. Norisius in Nummo Diocletiani, et Chronologi passim.

Pag. 515. 2. Ἀύστρου κί.] Idem Valesius ubi de mense ac die agit quibus coepta est Persecutio Diocletianæ, ista in hoc Chronico sic legenda censet: *ἔτους ιθ΄. τῆς Διοκλητιανου Βασιλειας, μηνι Ἀύστρου κί. Ἀέγοιτο δ' αὖ οὗτος Μάρτιος κατὰ Ρωμαίους.* Scaliger μὲν Ἀύγούστου, cum nota mendii ediderat. Sed malim ita locum vitiosum emendare: *ἔτους ιθ΄. τῆς Διοκλητιανου Ἀύγούστου Βασιλειας Ἰνδ. ζ'. μηνι Ἀύστρου κί.* Nam hæc nota numeratis ad Indictionem pertinet: vox vero Ἀύγούστου poni debet post Διοκλητιανου et ita sensus integer constat.

Ibid. Οὗτος] Ita edit. Scaligeri: οὗτος ediderat Raderus.

Ibid. *Ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα]* Atqui hoc anno Pascha in XXV. Martii cadere non potuit, ut observatum a Scaligero, Petavio, Valesio loco laudato, Papebrochio in Prolegom. ad vitam S. Georgii n. XXVII. XXVIII. et alia. Sed neque omnino verum est coeptam persecutionem XXV. Martii, nec circa Festa Paschalia, ut scribit Eusebius, cum Lactantius lib. de Mortib. Persecut. n. XII. et XIII. exerte dicat id contigisse VII. Kal. Martias, quo eversa primum Christianorum Ecclesia Nicomediae, scribens: *Postridie propositum edictum, quo cavebatur ut Religionis illius homines carerent omni honore ac dignitate, tormentis subjecti essent, ex quocunque ordine aut gradu venirent, etc.* Neque tamen, ut dicam quod res est, Auctor Chronici ait edita eiusmodi Imperatorum Edicta ipso die Paschatis. Sed, ut et Eusebius, ἠπλαῖσθαι,

seu proposita fuisse, in plerisque scilicet Christianorum Ecclesiis, cum universi Christiani simul colligantur, quo id omnibus pate-
 reat, hujusce Festivitatis tempore potissimum in eum finem
 delecto. Etenim scitum quantum differant *datae, acceptae, et*
propositae Constitutiones, quarum diversus semper fuit adscri-
 ptus dies: nam etsi Edictum contra Christianos datum fuerit VII. P 558
 Kal. Martii, accipi non potuit in Provinciis ab earum Praesidibus,
 et ab iis proponi, nisi post aliquot dierum intervallum, ita ut in
 plerisque id acciderit circa Festa Paschalia, atque adeo Provin-
 ciarum ac Civitatum Rectoribus praeceptum fuerit ut Edictum V 478
 istud in Festis Paschalibus proponerent et promulgarent. Sed et
 paullo ante emissum fuerat aliud Edictum, quo libri Christiano-
 rum de manibus Episcoporum et Presbyterorum extorqueri jube-
 bantur. Sic enim Passio S. Felicis Episcopi Tubyzanensis: *In*
diebus illis, Diocletiano octies et Maximiano septies Consulibus Augu-
stis, exivit edictum eorunden Caesarum vel Imperatorum super omnem
faciem terrae, et propositum est per colonias et civitates Principibus et
magistratibus, suo cuique loco, ut libros Deifcos extorquerent de ma-
nibus Episcoporum et Presbyterorum. Tunc programma positum est in
civitate Tubyzense die Nonarum Januariarum, etc. proinde ante Fe-
sta Paschalia. Passus autem est Felix xviii. Kal. Febr.

Pag. 516. 3. *Παύροσε*] Nescio cur Kircherus in Pro-
 dromo Copto cap. II. laudans hanc locum ex Chronico, post
 hanc vocem addiderit, *ἐν τῇ Αἴγυπτῳ καὶ Ὀηβαδῖ*, cum verba
 ista absint in utraque editione: nisi forte ut quod probandum
 susceperat firmaret, ab hoc anno XIX. Diocletiani Coptos et Ae-
 gyptios suspicari annos suos, quos Martyrum vocant, a glorioso
 scilicet Martyrum circa Copton occisorum Martyrio: cum Aegy-
 ptii, Copti, et Alexandrini Christiani suos a primo Diocletiani
 Imperii annos auspiciari supra dicantur in hoc Chronico, et apud
 Alpharajum in Dynast. pag. 84. *Ab anno 1. Imperii Diocletiani,*
quo annos supputant Coptitae, eamque vocant aeram Martyrum, videli-
cet eorum qui hoc anno Martyrium subierunt. Hoc enim anno 1. Dio-
cletiani, Christi cclxxxiv. ut est in hoc eodem Chronico, multi
Martyrium passi sunt: tametsi forte paullo antequam levatus
fuisse Imperator, quod xv. Kal. Octobr. ejusdem anni contigit.
 Sed et ante XIX. annum Diocletiani, anno scilicet XI. dira perse-
 cutio extiterat, ut est in Sylloge Scaligeriana, quod alias fuisse
 probat Baronius. De iis autem qui in Aegypto tum Martyrium
 passi sunt, quaedam attigit Eusebius lib. VIII. cap. VII. Sed et
 Chronicon Alexandrinum, quod ex Bibl. Puteana edidit Scaliger,
 haec ad annum XVII. Diocletiani scripsit: *Constantio et Maximo*
(Maximiano) novorum Caesarum quarto. Iisdem Coss. venit Diocletia-
nus in Alexandria, et Ecclesias exterminavit, et multi martyrisaverunt,
in quibus et beatus Petrus Episcopus Alexandrinus capite truncatus est.
 Deinde addit anno sequenti factam persecutionem in Occidente:

quae quidem iis quae a Lactantio narrantur non omnino concinunt.

Pag. 515. 3. Βασιλικὰ γράμματα] Quid illa Imperatorum continerent Edicta, docent Lactantius et Eusebius locis laudatis.

Pag. 515. 12. Πολλοὺς δὲ χαννωθέντας] Quos inde traditores vocabant: de qua voce, post alios, egimus in Gloss. med. Lat.

Pag. 515. 16. Ἐν ἧ Βασιλεὺς ἐποιεῖτο διατριβὰς] Vide superius notata ad annum III. Diocletiani.

Ibid. Δωρόθεος] Ex Eusebio lib. viii. cap. vi. ubi consulendus Henr. Valesius.

Pag. 516. 3. Λουκιανὸς] Vide eundem Valesium ad idem cap. vi. et ad lib. ix. cap. vi.

Pag. 516. 7. Διοκλήτιανου Ἀ. τὸ θ'.] De hoc ix. Consulatū Diocletiani Lactantius lib. de Mortibus Persecut. n. xvii.

Pag. 516. 9. Καὶ ἔδωκεν Τραπείας ἧ'.] Id est, octies Consul fuit, vel octies ut Consul missilia in populum sparsit, quod ἔπατεύειν Scriptores vulgo dicunt, vel καθυπατεύειν, ut Leo Imp. in Nov. xciv. Vide Gloss. med. Graecit. Sportulas Consulatus mittere dixit Symmachus lib. ix. Epist. ult. Epistola Episcoporum Arelatensis Provinciae, inter Epistolas Leonis M. PP. In hac urbe quicumque intra Gallias ex tempore praedictorum ostentare voluit insignia dignitatis, Consulatum suscepit et dedit: formula frequens in Chronico Alexandrino Scaligeriano. Vide Gloss. med. Lat. in v. Consulatus, et Gloss. med. Graecit. in Τραπεία.

Pag. 516. 11. Ἐποίησαν δύο] Delevimus vocem δύο post ἐποίησαν, quae mox rursus occurrit.

V 479 Pag. 517. 2. Αποθέμενοι τὰ σκήπτρα] De anno quo Diocletianus Nicomediae, et Maximianus Mediolani purpuram deposuerunt, consulendi praeter Baronium Scaliger ad Eusebium, et lib. v. de Emendat. Temp. Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxxii. V. C. Stephanus Baluzius ad Lactantium, et alii Chronologi.

Pag. 517. 5. Μαξιμιανῶ] Qui aliis Maximinus. Vide Scalig. ad Euseb. pag. 248.

Pag. 517. 7. Ο νόθος ἐξ Ἑλένης] Supra, ἐξ ἑτέρας μίξσεως. Zosimus, ἐξ ὀμιλίας οὐ σεμνῆς, et ἐξ ἀσέμνου μητρός. Anonymus Valesii: de priore uxore Helena, quam mox vilissimam vocat. Sed an revera Constantinus nothus fuerit, multi disquisiere post Scaligerum ad Eusebium p. 246.

Pag. 517. 9. Μαξέντιον ἐν Ανατολῇ] Ad oram libri notam hic adscriptam apposuerat Raderus [„Lege Μαξιμῖνον“], idque probat vir doctissimus Stephanus Baluzius ad Lactantium lib. de Mort. Persecut. n. xxxii. quem consule.

Pag. 517. 14. Ἐποίησεν Βασιλέα Δικίνιον] Fallitur Au-

ctor Chronici, inquit Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxxiv. quod sub obitum a Galerio Maximino Licinium Imperatorem dictum asserat. Vide Henr. Valesium ad Anonymum Ammiano subjectum pag. 488, r. edit.

Pag. 518. 8. *Κωνσταντῖνος*] De anno quo Imperium in-
iit Constantinus, agunt Scaliger lib. v. de Emend. Temp. pag. P 554
500. Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxxvi. et Gran-
damicus parte iii. Chronologiae Christ. pag. 109. ubi Aucto-
rem Chronici in multis pervertere ordinem Imperii Constantini
observat. Hos adeat qui volet: nam hisee discutiendis immo-
rari non patitur Notarum nostrarum brevitatis.

Pag. 518. 22. *Κωνσταντῖος πατήρ*] De anno obitus Con-
stantii egere pariter iidem Scaliger in Prolegom. et lib. v. de
Emendat. Temp. pag. 500. et Petavius lib. v. cap. xxxiv. xxxv.
et xxxvi.

Pag. 519. 4. *Κωνσταντίνου Αὐγ. μόνου*] Hic Consulatus
ita consignatur in Laterculo Praefect. Urb. *Maximiano vii. et
Maximiano. Ex mense Aprili factus est sextus Consulatus, quod est
novies et Constantino. Et in Fastis Idatianis: Novies et Constantino.*
Sic enim praefert Cod. MS. ubi Labbeus ante *novies* addiderat
Maximiano.

Pag. 519. 6. *Λικίνιος ἀνηγορεύθη*] Levatus est Impera-
tor: juxta vero Idatianos Fastos, anno sequenti, quod probat
Henr. Valesius in Notis ad Anonymum Ammiano subjectam,
ubi perperam Auctorem Chronici idem scripsisse quod Auctor
Fastorum dixit. Sed de hac controversia docte et copiose
scripsit Steph. Baluzius V. C. ad Lactantium de Mort. Perse-
cut. n. xxix.

Pag. 519. 8. *Πάλιν δεκάτου*] Hos Coss. asterisco notat
editio Scaligeri: ubi legendum, *πάλιν δέκατον*. Sic enim de-
scribitur hic Consulatus in Fragmento Fastorum Bucheriano:
Decies et Maximiano vii. In Laterculo vero Praefect. Urb.
*Consules quos juserint DD. NN. Augusti ex xii. Kal. Maii fa-
ctum est, Maxentio et Romulo, quod est decies et Maximiano. Apud
Idatium: Item decies et Maximiano vii.* ubi vox *item* per *πάλιν*
in Chronico redditur. Quo loco Labbeus contra fidem sui
Codicis, post hanc vocem, *Maximiano*, intrusit, quam recte
omittit Sirmondi editio. Vide Petavium lib. xi. cap. xxxviii.
extr.

Pag. 519. 10. *Μαξίμου*] Log. *Μαξιμίνου τὸ β.* Qui
quidem Consulatus cadit in annum Christi vulgarem cccxli.
Proinde duo omittuntur anni, quorum Consulatus ita consi-
gnantur post Consulatum Diocletiani x. in Fastis Prosperi et
Idatii: *Post Cons. x. et septimum. Deinde, anno ii. post Cons. xi
et septimum, quod est, Maxentio, iii. solo.* Et in Laterculo Praef.
Urb. *Maxentio ii. et Romulo ii. Deinde, Maxentio iii. Cos. Mox*

sequentes duo anni sic consignantur: *Cōs. quos jussorint DD. NN. Augusti. Ex mense Septembri factum est, Rufino et Eusebio. Deinde, Maxentio IV. Cos. qui sunt Constantino II. et Licinio II.* In Fastis Savillianis duo ista paria Consulorum sic describuntur: *Λικίννιος Σεβαστός τὸ α΄. καὶ Κωνσταντίος τὸ α΄. et Ανδρόνικος καὶ Πρόβος.* In Fastis porro duo paria interdum V 480 Consulorum apponuntur, quod cum Tyranni Imperium alicubi per vim occupassent, Consules duos, aut eorum saltem alterum legebant, quorum nominibus Fasti signabantur iis in regionibus in quibus dominabantur, ut recte observat Petavius lib. XI. cap. XI. VI. extr. Vide Dodwellum in appendice ad Dissert. Cyprian. p. 6. 7. 8.

Pag. 519. 11. *Εφ' ὅλης*] Quas sequuntur hausit Scriptor ex Eusebii Hist. Eccl. lib. VIII. cap. XII. extr. et XIII. init. ex quo quaedam in Chronico emendavimus.

Ibid. Διαλάμποντες] Euseb. *διαλάμπαντες. Μεγαλοπρεπέστατοι. Euseb. μεγαλοπρεπεῖς. Τῆς σωτήρος. Euseb. τῆς δὲ σωτήρος. Στόλαις. Euseb. στήλαις. Αντιοχείας. Euseb. ἐπ' Αντ. Διὰ καμίνο. Absunt ab Eusebio. Δι' ἔργων. Euseb. ἔργοις. Αἰμίσης. Euseb. Εμίσης.*

Pag. 520. 8. *Τὸν ἀριθμὸν μ΄.] Euseb. σὺν ἑτέροις ἐνὸς δόουσι τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα.*

Pag. 520. 13. *Βασιλέως εὐσεβοῦς τε*] Addit editio Scaligeri, *ἐκ Βασιλέων*, ex Eusebio lib. IX. cap. IX. init. qui conferendus.

Pag. 520. 20. *Ἐν τούτῳ νύκτα*] Eusebius lib. I. de Vita Constantini cap. XXVIII. *τούτῳ νύκτα* habet, id est, *hac Cruce vince.* Aliter de hac Cruce a Constantino visa videtur scribere Lactantius lib. de Mortib. Persecut. II. XXIII. *Imminebat dies quo Maxentius Imperium ceperat, qui est ad sextum Kalendas Novembriæ, et Quinquennalia terminabantur. Commotus est in quiete Constantinus, ut caeleste signum Dei signaret in scutis, atque ita prælium committeret. Fecit ut jussus est, et transversa X littera, summo capite circumflexo, Christum in scutis notat.* Quae quidem ad visionem illam quam idem Eusebius cap. XXX. Constantino factam narrat, referenda videntur. Unde factam ut deinceps, si non universi milites, Praetoriani saltem Christi monogramma in scutis descriptum deferrent: quod ex Museo Ravennensi sub Justiniano in Familiis nostris Byzantinis exarato colligere licet, uti monuimus in Notis ad Zonaras Annales.

Pag. 520. 21. *Μαξέντιος πνιγείς*] De anno quo Maxentius a Constantino susus interit, agunt Scaliger de Emend. temp. in Prolegom. pag. 21. et lib. V. pag. 502. 506. et Petavius lib. XI. cap. XXXVII.

Pag. 521. 1. *Μουλυβλον*] Qui *Mulvius* dicitur. Lactantio,

Orosio, etc. Procopio *Μιλβιος*, Latinis *Milvius*. Vide Notas ad Zonarae Annales.

Pag. 521. 9. *Ἐπὶ Ρώμης*] Quam post devictum Maxentium postero die ingressus est iv. Kalend. Novemb. ut est in Calendario Hervagiano: ubi ad eum diem, *Adventus Augusti* describitur. Vide Eusebium lib. i. de Vita Constantiæ cap. xxix. Nazarium in Panegy. Zosimum, etc.

Pag. 521. 15. *Φαιδροῖς ὄμμασιν*] Ex Eusebio lib. ix, P 555 Hist. Eccl. cap. ix. et lib. i. de Vita Constantini cap. xxix.

Pag. 521. 18. *Μῆτε ἐπαρόμενος ὑπὲρ τῶν ἐπαίνων*] Id est *εὐφημιῶν*. Vide Gloss. med. Lat. in v. *Laudes*.

Pag. 521. 21. *Τὸ σωτήριον*] Euseb. καὶ δὴ τὸ, etc.

Pag. 522. 2. *Ἐντάξαι*] Ita emendavimus ex Cod. Vatic. et Eusebio, pro *ἐντεῦξαι*.

Ibid. *Τούτῳ τῷ σωτηριῶδει*] Habetur haec Inscriptio apud Euseb. lib. ix. cap. ix. et lib. i. de Vita Const. cap. xl.

Pag. 522. 3. *Ἀνδρείας*] Sic reposuimus ex Eusebio, pro *ἀναρείας*. Nicephor. Call. *ἀνδρείας* habet. Posset etiam legi *ἀνταρείας*, ut Cruce rebellionem arguerit et indicarit.

Pag. 522. 7. *Ἀπεκατέστησεν*] Ita Cod. edit. At Euseb. et Nicephorus sicuti edidimus praeserunt, cum haec verba pars sint Inscriptiois. [Apud nos in varietate scripturae corrige *ἀπεκατέστησεν*.]

Pag. 522. 8. *Γαλέριος*] Morbum et mortem acerbam Galerii Maximiani Armentarii graphice describit Lactantius lib. de Mortib. Persecut. n. xxxvi. ut et Eusebius lib. viii. cap. xvi. Epiphanius lib. de Ponder. et Mensur. cap. xx. et alii.

Pag. 522. 10. *Ἐπὶ μυρίων ἀνδρῶν*] Lactantius: *undique nobiles Medici trahuntur*.

Pag. 522. 11. *Νόμους ἐξέπεμψεν*] Edictum Graece Eusebius lib. viii. cap. xvii. Latine vero Lactantius n. xxxiv. ediderunt: quod propositum Nicomediae pridie Kal. Maias, ipso octies et Maximiano iterum Cosa scribit idem Lactantius, V 481 anno Christi vulgari cccxi. Obiit vero Galerius Maximianus anno sequenti cccxii. ante Kalendas Martias, ut idem Lactantius innuit. Atque ex hoc quidem loco docemur Galerium Maximianum Consulatum viii. gessisse cum Maximino iterum, ut Fasti Savilliani recte praeserunt, cum caeteri solum Galerium hoc anno describant, et de utroque Maximini Consulatu aileant: nisi forte prior Consulatus referri debeat ad annum Christi vulgarem cccvii. quo Maximiana vii. et Maximinus Cosa. fuisse dicuntur, in Laterculo Praefectorum Urbis, sic ad Maximino suffectus fuerit Constantinus. Ita enim hic legitur: *Maximiano vii. et Maximiano* (Maximino, ni fallor, legendum, nam promiscuus est hic error in veteribus Codd.) *Ex mense Aprilis factus est sextus Consulatus, quod est, novies et Constantino.*

Maximiano igitur et Maximino suffecti Diocletianus ix. et Constantinus, quos Fasti alii duntaxat agnoscunt. Cum vero obierit Maximianus ante Kalendas Martias, anno post suum viii. Consulatum, qui incidit in annum vulgarem Christi cccxi. sequitur ejus mortem recte collocari sub ann. cccxii. in hoc Chronico, Constantino ii. et Licinio ii. Coss. contra quam Prosper et Idatius, qui anno secundo post x. et vii. decessisse volunt.

Pag. 522. 13. *Ἰνδικτιόνων*. etc.] Quae initium sumunt, inquit Scaliger, ab viii. Kal. Octobr. dicunturque Constantini-aneae, vel Caesareae Germanicae, cum Caesarese Constantinopolitanae a Kal. Septembr. inciperent. Jacobus vero Gothofredus Constantini-aneas hic appellari contendit, quod Constantini Imperatoris tempore eae extiterint, quemadmodum Valentiaca, Valentis; Honoriaca, Honorii, etc. uti suis locis subinde adnotamus. Neque enim ante Constantinum vocis *Indictionis* mentio occurrit, et ut sat recentis meminit S. Ambrosius de Noë et Arca: *quia etsi a Septembri mense annus videatur incipere, sicut Indictionum praesentium usus ostendit*, etc. Et certe tum primum in Cod. Theod. sub Constantio Indictionum fit mentio, ut alibi observamus. Sed de Indictionibus, earum nomine, origine et usu, varias conjecturas suggesserunt Scaliger lib. v. de Emendat. Temp. pag. 502. 503. 2. edit. in Not. ad Euseb. pag. 224. et in Canonib. Isagog. pag. 179. 801. 802. Paulus Petavius in libello de Epocha annorum Christi, quem fere integrum in Notis suis ad Syncellum inseruit Goarus; Franciscus Bithoeus ad tit. Cod. de His qui ad Ecclesias confugiunt; Joann. Georgius Herwartus in Chronolog. cap. cccxxxix. Dion. Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxix. et xl. Grandamicus in Chronolog. Christ. parte iii. p. 104. et alii. Vide istias Chronici pag. 374. d.

Pag. 522. 15. *Τὸ δ'*.] Leg. γ'. ex Fastis omnibus. Proinde ita deinceps emendandi numeri in Constantini Consulatibus.

Pag. 522. 19. *Ἀνιανού*] Ita Fasti Savilliani: caeteri *Anianum* vocant.

Pag. 523. 3. *Τὸν ἴδιον υἱὸν Κωνσταντίνου*] Hic errat Auctor Chronici: Constantinus enim Constantini M. filius, unum cum Criapo et Licinio Liciniano, Licinii Aug. filio, tam demum Caesar dictus est anno cccxvii. ut infra observamus.

Pag. 523. 5. *Γαλέριος*] Galerius Maximianus perperam hic pariter irrepsit pro Diocletiano, de quo Eusebius et Prosper ad hunc Consulatum: *Diocletianus haud procul a Salonis in villa sua Spalato moritur*. Et Idatius: *His Coss. diem functus Diocletianus Sola iii. N. Dec.* Ubi leg. *Salona*, vel *Salonae*.

Pag. 523. 7. *Γαλλικανού καὶ Συμμάχου*] Prosper, Idatius

tius, et Fasti omnes pro Symmacho, *Bassum*, Galliceno (quem perperam *Γαλλικόν* vocant Savilliani) collegam adjungunt, et recte: nam Gallicani et Symmachi Consulatus ad annum cccxxx. refertur, cujus fit mentio in lege II. Cod. Th. de Judaeis et Coelicol.

Pag. 523. 8. *Κωνσταντῖνος*] Idatius: *His Cou. levati Caesares Crispus, Licinius et Constantinus*. Ita etiam Eusebius in P 556 Chron. Prosper, Victor Schotti, Zosimus, et alii, ex quibus V 482 emendandum hoc Chronicon: necdum enim Constantius et Constans nati erant hoc anno. Vide Familias nostras Byzantinas.

Pag. 523. 12. *Τὸ ε΄.*] Leg. *τὸ ε΄, καὶ Λικινίου Καίσαρος*. Ita enim Fasti omnes et Cod. Theod. passim.

Pag. 523. 17. *Ἀλλὰ καὶ Βασιλεῖς*] Ex Eusebii Hist. Eccl. lib. x. cap. II. v. VI. VII.

Pag. 524. 2. *Τὸ ζ΄.*] Leg. *ε΄*. Sic Fasti omnes et Cod. Theod.

Pag. 524. 4. *Κωνσταντίνου*] Leg. *Κωνσταντίου*, ex Fastis omnibus.

Pag. 524. 10. *Κωνσταντίνου τὸ γ΄*. Hic pariter leg. *Κωνσταντίου*, ex Fast.

Pag. 524. 12. *Ἀμα παρὶ Κρίσπῳ*] Vide Euseb. lib. x. cap. IX.

Pag. 524. 17. *Ἰνδ. ιγ΄.*] Haec usque ad *αὐτὸς*, in lin. tertia, desunt in Cod. Holstenii. Et paullo infra, post *πολλὰ ἔδωρήσατο*, scribitur *Κ. Ἰνδ. ιγ΄. Ἐπ. Παυλίνου καὶ Ἰουλιανοῦ*. Editio Scaligeri habet *Ἰουλιανοῦ*.

Pag. 524. 18. *Ἐτους σθ΄.*] Ubi observare licet Auctorem Chronici hic, ut et alibi, interdum Christi vitae annos xxx. ex veterum Patrum sententia adscribere, tametsi in aliis locis non semel xxxiii. tribuat, ut vel inde appareat variorum Auctorum periochas, nullo adhibito examine, in suum Chronicon intrusisse. Hunc porro annum initae Synodi Nicaenae, ex hoc loco et aliis Scriptoribus, pluribus expendunt Scaliger lib. v. de Emendat. Temp. p. 507. et Petavius lib. ix. de Doctr. Temp. cap. III. et lib. xi. cap. XII.

Pag. 525. 2. *Ἐν Νικαίᾳ*] Mense Maio. Vide Chronolog. Cod. Theod.

Pag. 525. 9. *Κώνσταντα*] Sic Cod. Vatican. At quod hic traditur de Constante Caesare jam facto, ac tum Imperatore a patre renuntiato, nullatenus cohaerent cum his quae a caeteris Historicis potioris longe fidei scribuntur. Sive enim per Constantem, Constantinus Constantini M. filius intelligatur, nihil ejusmodi ab iis traditur. Immo tres Constantini filios Caesaris duntaxat dignitatem ad parentis usque obitum servasse exerte aiunt, atque in primis Eusebius lib. IV. de vita

Constantini cap. xl. scribens tres ejus filios variis temporibus consortes esse factos Imperii: ac Constantinum quidem circa annum Imperii x. Constantium circa xx. Constantem denique anno xxx. Unde patet haecce Chronici verba intelligenda de Constantio, qui in vicennialibus Caesar dictus fuerit: quod Victor Schotti post deletum Licinium factum scribit, *qua*, inquit, *tempestate Constantio insigne Caesaris datum*: Themistius vero in Orat. in Constantinum, ex quo pater urbem Constantinopolitanam muris circumdedit. Certe Idatius, cui concinit Eusebius in Chronico, Constantium (ita enim leg. pro Constantino) levatum Caesarem vi. Id. Novembr. post bellum Hadrianopolitanum et Calchedonense, Crispo III. et Constantino III. Coss. Prosper autem Severo et Rufino Coss. tradunt: proinde anno uno, vel biennio ante vicennialia Constantini, adeo ut de anno quo Constantius Caesar dictus est non omnino constet: tametsi id peractum ἀμφὶ τὴν εἰκοσαετηρικὴν πανήγυριν, ut ait Eusebius. At cum Aurelius Victor scribat Constantium per annos xv. Caesaream dignitatem tenuisse, potior videtur Prosperi sententia, qui levatum Caesarem tradit Severo et Rufino Coss. anno scilicet Christi vulgari cccxxiii.

Pag. 525. 11. *Εἰκοσαετηρίδα*] Vicennialia Constantini Nicomediae acta, et sequenti anno, Romae, scribit Eusebius in Chron. et ex eo Prosper. Idatius vero Romae duntaxat edita memorat, cui concinit hoc Chronicon: siquidem pro voce ὦρα, quae nihil sonat, *Ρώμη*, quod vult Holsten. reponatur.

Pag. 525. 15. *Τῶν Ἀδριανοπολιτῶν*] Has insignes Constantini victorias in Consulatum Crispi III. et Constantini III. recte referre Idatium, non vero in annum sequentem, colligunt viri docti ex Leg. I. Cod. Theod. de Veteranis, lata Paulino et Juliano Coss. Is vero de die Hadrianopolitanæ prælii cum hoc Chronico non consentit, quem v. Non. Jul. fuisse ait. Istius praeterea Constantini victoriae meminit Anonymus Valesianus, praeter Eusebium lib. II. de Vita Constant. cap. XVII. ubi consulendus Valesius, et ad eundem Anonymum Ambiano subjectum pag. 439. r. edit.

Pag. 525. 16. *Καρχηδονίων*] Sic reposuimus, cum prave editum esset *Καρχηδονίων*.

Pag. 525. 17. *Κρίσπον*] De anno caedis Crispi dissentiunt Historici, quem expendunt prae caeteris Scaliger ad Chron. Eusebii, Petavius lib. XI. cap. XII. et Gotthofredus ad Philostorgii lib. II. cap. IV. et in Chronologia Codicis Theodos.

Pag. 525. 19. *Τῷ αὐτῷ ἔτι*] Hieronymus in Chronico: *Edicto Constantini gentilianæ templa eversa sunt*. Immo clausa duntaxat, ut infra annotamus. Adde Sozomenum lib. II. cap. XV. etc.

Pag. 526. 11. *Λαβδών*] Leg. *Αβδών*.

Ibid. *Ἐπὶ τὸ β΄.*] Vir doctus legit *α΄*.

Pag. 527. 1. *εὖ Ὀλυμπ.*] Leg. *εβ΄*. ex pag. 215.

Pag. 527. 4. *Ἀπὸ γενέσεως ἡμοῦ*] Delevimus hanc postremam vocem cum Holstenio. Id porro videtur excerptum ex aliquo Paschali.

Pag. 527. 6. *Τὸ θ΄.*] Fasti omnes, Constantino VII. et Constantio Caesare, absque numero Consulatus. Quaedam Leges Cod. Theod. habent *Constante*, aliae *Constantio*.

Pag. 527. 9. *Ἀρσένιον*] Ammianus lib. XXVI. *Drepanum*, nunc *Helenopolim*, venit. Urbe Bithyniae ad Astacentum sinum, P 557
Stephano Byzantio. Vide illius Interpretes, Hieronymum in Chron. et ibi Scaligerum pag. 250. et Jacob. Gotthofred. in Chronologia Cod. Theod. anno *CCXXVII*.

Pag. 527. 15. *Ἰανουαρίον*] Ita Fasti Savilliani, Prosperi et Victorii. At Laterculus Praefect. Urb. Fragmentum Fastor. et Paschalis centum annor. Bucherii, ut et Fasti Idatii MSS. *Januarium* legunt.

Pag. 527. 16. *Δανούβιον*] In Dacia Ripensi egisse Constantinum hoc tempore ex subscriptione Leg. V. Cod. Theod. de Privileg. eorum qui in sacr. Pal. colligit Gotthofredus in Chronolog. ad eundem Cod.

Pag. 527. 17. *Καὶ γέφυραν*] Nescio an huc pertineat Inscriptio in pontem Danubii ad ruinas urbis Warhel: PROVIDENTIA AUG. VERE PONTIFICIS. VIRTUS ROMANA QUID NON DOMET. SUB JUGUM ECCE RAPITUR ET DANUVIUS. Vide Theophan. an. XXI. et XXIV. Constantini.

Pag. 527. 19. *Ἐν Νικομηδείᾳ*] Ubi tam egisse Constantinum his Coss. testatur subscriptio Leg. III. Cod. Theod. de Mensis olear.

Pag. 528. 1. *Τὸ πρῶτον τεῖχος*] Vide Constantinopol. Christ. lib. I. sect. de Byzantii Orig. n. VIII. Ab iis porro quae ad ejusdem civitatis descriptionem, seu regiones, seu aedes sacras, et alia hujusmodi spectant, deinceps occurrent, enucleandis vel illustrandis abstinemus, locis dumtaxat istius lucubrationis indicatis, ne actum agamus.

Pag. 528. 4. *Ἐπιπέδον*] *ibid.* lib. I. sect. I. n. V.

Pag. 528. 5. *Κάθισμα*] *Ibid.* n. VI.

Pag. 528. 6. *Παλάτιον*] *Ibid.* lib. II. sect. IV. n. I.

Pag. 528. 8. *Κοχλίον*] *Ibid.* lib. I. sect. I. n. V.

Pag. 528. 9. *Φόρον*] *Ibid.* lib. II. sect. XXIV. n. I.

Pag. 528. 10. *Κλονα*] *Ibid.* n. VI.

Pag. 528. 14. *Παλλάδιον*] *Ibid.* n. VI.

Pag. 528. 17. *Τύχη*] *Ibid.* n. XI. et lib. II. sect. IX. n. I. Vide praeterea Notas nostras ad Zondrae Annales pag. 52. 53.

Pag. 528. 18. *Ανθοῦσαν*] Ibid. lib. i. sect. III. n. II. pag. 30.

Pag. 528. 19. *Δύο ἐμβόλους*] Ibid. lib. II. sect. III. n. II.

Pag. 528. 21. *Ρηγίαν*] Ibid. n. I.

Pag. 528. 22. *Βασιλικήν*] Ibid. lib. II. sect. IX. n. I.

Pag. 529. 1. *Σενάτον*] Anonymus Valesianus: *Ibi etiam Senatum constituit, secundi ordinis Claros vocavit.* Ibid. sect. IX. n. I.

Pag. 529. 5. *Ζεύξιππον*] De Zeuxippi nomine ita Eusebius in Chronico lib. I. *Zeuxis praeclarus pictor insignis habetur, ex cujus nonnullis imaginibus, quas plurimas apud diversas civitates fecerat, lavacrum Byzantinorum arbitramur appellatum.* Sed longe alias fuisse Scriptorum sententias de Zeuxippi appellatione docemus in Constantinopoli Christ. lib. I. sect. XXVII. n. II. Id duntaxat addimus ad illius aquaeductuum tuitionem V 484 pertinere videri Legem I. Cod. Theod. de Aquaeductu, quae mense Maio data scribitur IV. post Encaenia die.

Pag. 529. 8. *Τὸ δέκατον*] Fasti omnes et Cod. Theod. Constantino VIII. et Constantino IV. seu Constantino Caesare, ut est apud Prosperum. Fasti Savilliani habent, *καὶ Κωνσταντίου τὸ β'.*

Pag. 529. 11. *Ἐτους τὰ.'*] Immo, inquit Scaliger, anno CCXCVIII.

Pag. 529. 15. *Πρὸ πέντε εἰδῶν*] Vide praeter nostram Constantinopol. lib. I. II. III. Scaligerum lib. V. de Emendat. Temp. p. 508. Petavium lib. XI. cap. XLII. et Gotthofred. ad Leg. I. Cod. Theod. de Feriis.

Pag. 529. 17. *Ρώμην δευτέραν*] Constantinopol. Christ. lib. I. sect. VI.

Pag. 530. 2. *Ἀπὸ ξοάνου*] Ex opere rasili, uti hanc vocem interpretatur Hesychius: *ξόανα, κυρίως; τὰ ἐκ ξυλων ἐξεσμένα ἢ λίθων.* Glossae: *Delubrum, ξόανον, καθίδρυμα, ἀνάθημα,* ligneum simulacrum radendo poliendoque factum, ut Pausanias in Achaïcis indicat.

Pag. 530. 19. *Ἀλέξανδρος*] De mense et die quo obiit Alexander, consentit Auctor Chronici Orientalis, additque diem fuisse Lunae: annum vero mortis Christi CCXXXII. notat.

Pag. 530. 21. *Ὁ μέγας πατήρ*] Holsten. *φωστήρ.*

Pag. 531. 5. *Ἀγρός*] Vide Gotthofred. ad Philostorg. lib. II. cap. XXIX. et quae annotamus in utroque Glossario de Panibus Palatinis.

Pag. 531. 6. *Δαλμάτου καὶ*] Codex Holstenii *Δαλμάτου Ζενοφίλου, καὶ,* etc. Fasti omnes *Dalmatium et Zenophilum* Coss. hoc anno habent, cujus Consulatus mentio praeterea occurrat in Itinerario Burdegal. et in Cod. Theod. Consulatus vero

Paulini, qui hic nominatur, et *Optati*, et perperam cum altero copulatur, in annum sequentem cadit, qui quidem in Chronico omittitur: cujus prae caeteris meminit Julius Firmicus lib. i. cap. ii. sub quo accidit insignis Solis eclipsis.

Pag. 531. 9. *Τούτοις τοῖς Πάτοις*] Error est tam in die quam in Consule quo haec gesta sunt, cum ad annum sequentem referri debeant, quo haec Encaenia celebrata fuerunt Idib. Septembr. praesentibus Episcopis, qui jussu Imperatoris Constantini Hierosolymis convenerant post Synodum Tyri eodem anno habitam, ut testatur S. Athanasius in Apolog. Neque tamen quoad annum omnino erravit Auctor Chronici; siquidem haec ad Consulatam Paulini videtur referre. P 558

Pag. 531. 11. *Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ιζ'.*] Rectius Nicaphorus lib. viii. cap. xxx. *ιγ'*. nam Encaenia Ecclesiae S. Resurrectionis die xiii. Septembria quotannis celebrari a Graecis notant Menea et Typicum S. Sabae.

Pag. 531. 13. *Κωνσταντίου*] Sic reposuimus ex Scaligeri edit. et Fastis omnibus, cum *Κωνσταντίνου* edidisset Raderus. Is porro fuit Constantius Constantini M. frater, ut indicat subscriptio Epistolae Presbyterorum et Diaconorum Meroeticorum in Synodo Tyri habita eo anno: *Coss. Julio Constantio illustrissimo Patricio, fratre religionissimi Constantini Augusti, et Rufino Albino clarissimis et Deo gratissimis viris.* Ubi *Caesaris* nomen minime tribuitur Constantio, qui Nobilissimus duntaxat a fratre designatus est, ut scribit Zosimus lib. ii. Et sane Fasti omnes hunc Consulatam ita consignant, *Constantino et Albino Coss.* praeter Laterculum Praefect. Urb. ubi pro Albino Paulinus scribitur.

Pag. 531. 14. *Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς*] Vide Eusebium lib. iv. de Vita Constant. Idatium, etc.

Ibid. *Ἐν Κωνσταντινουπόλει Ρώμη*] Ita apud Priscianum, *Roman Constantinopolitanam* dictam observamus in Constantinopoli Christ. lib. i. p. 85.

Pag. 531. 16. *Καὶ Κώνσταντα*] De anno quo Constans Caesar dictus est varie scribunt Historici. Eusebius lib. iv. de Vita Constant. cap. xl. id factum ait ἀμφὶ τὴν τρίτην δεκάδα ejusdem Augusti, seu circa xxx. Imperii annum. Hieronymus et Prosper, Pacatiano et Hilariano Coss. an. cccxxxii. *Constans filius Constantini provehitur ad Regnum.* Id in annum sequentem rejicit Idatius die viii. Kal. Jan. Victor Schotti, post bellum Sarmaticum Caesarem dictum ait, quod gestum est anno cccxxxii. Sed cum infra scribat Auctor Chronici tres duntaxat annos parente superstite Caesaream dignitatem obtinuisse Constantem: inde omnino confici videtur dictum Caesarem anno cccxxxiii. Atque adeo expungenda haec verba in Chronico, *καὶ Κώνσταντα υἱὸν αὐτοῦ Αὔγουστον ἀνέδειξεν.* sicque emendanda, *καὶ Δαλμάτιον* V 485

τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, etc. ut est in editione Scaligeriana, ubi pro Δαλμάτιον, perperam Κόνσταντα irrepsit.

Pag. 581. 16. Καὶ Δαλμάτιον] Hieronymus, Prosper, et Orosius: *Tricennialibus Constantini, Dalmatius Caesar appellatur.* Addit Idatius xv. Kal. Octobr. Alia de Dalmatio vide in Famil. Byzant.

Pag. 581. 17. Κένσαρος] Raderus Κένσαρος ediderat, et ad marg. reposuerat, Κήναρος, an Καίσαρος? quemodo postremam hanc vocem habet Scaliger. Certe in Cod. Vaticano ita est exarata, ut Κήναρος videatur praeferre, ubi secunda litera non tam η quam h. latinum superius paulo truncatum, cum puncto, nisi sit accentus, refert. Sed uti edidimus prorens legendum: Dalmatium quippe Constantini M. fratrem, Censorem dictum ex S. Athanasio et Socrate docuimus in Famil. Byzant. Adde tantum describi in Cod. Theod. tit. de His qui numero liberor. constitutionem Constantini ad Dalmatium; nulla addita dignitate, quam habere quiddam videri quod ad hanc spectet subodoratur Gotthofredus.

Pag. 581. 20. Καὶ Τρανεῖς] cum Zenophilo an. cccxxxiii.

Pag. 582. 1. Πῆγα] Anonymus Valesianus: *ejus fratrem Annibalianum data ei Constantia sorore sua, Regem Regum et Ponticarum gentium constituit.* Vide Famil. Byzant. pag. 49.

Pag. 582. 6. Τριανού] Leg. Τριανού, ex Fastis omnibus.

Pag. 582. 11. Βαπτίσματος] De Baptismo Constantini praeter Baronium consulendi Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. XLIII. et Gotthofredus in Chronol. Cod. Theod. an. cccxxxvii.

Pag. 582. 15. Ἐχοντα] Sic Cod. Vatie. Leg. forte ἄγοντα, ut mox semel ac iterum.

Ibid. Ἐτος εἰκοστέον] Ex quo scilicet Constantinus Caesar dictus est anno cccxvi. usque ad parentis obitum tot intersunt anni.

Pag. 582. 17. Ἐτος ια΄.] Si Constantinus xi. duntaxat annis Caesaream dignitatem patre superstite obtinuit, isque hanc inierit vi. Id. Novembr. ut est apud Idatium, sequi videretur tum demum Caesarem dictum anno cccxxv. qui est annus vicennaliorum Constantini. Vide quae supra annotamus.

Pag. 582. 19. Ἐτος ἄγοντα τρίτον] Huc rursus referenda quae paullo ante annotavimus de Constantis Caesarea dignitate.

Pag. 582. 20. Ἐτος ἄγοντα καὶ αὐτὸν τρίτον] Quippe Dalmatius biennio post datam Constanti Caesaream dignitatem, Caesar a patre dictus est, anno scilicet cccxxxv. aut sub exitum cccxxxiv. Ita enim Victor Schotti: *abhinc consumpto fere*

biennio fratris filium, cui ex patre Dalmatip nomen fuit, Caesarem jussit, assistentibus valide militaribus, id est instantibus.

Pag. 532. 22. Ο τρισμακάριος] De excessus Constantini anno et die agunt prae caeteris Scaliger lib. v. de Emend. Temp. p. 510, et Petavius lib. xi, cap. xliii.

Pag. 533. 6. Εὐθέως ἐξώρμησεν] Eusebius lib. iv. de Vita Constant. cap. lxx. ex cujus verbis eruit Henr. Valesius falli ait P 559 Auctorem Chronici, qui Constantinopolim recta venisse, atque ibi paternas exequias celebrasse scribit. Verum non obstat quin in urbem veniens, Nicomedia parentis funus ipsemet secum deferri curaverit.

Pag. 533. 10. Ως ἐπιζῶντος] Melius ὡς ἐπιζῶντος atque sic edidimus.

Pag. 533. 12. Σιτομέτρια] Glossae; σιτομέτριον, demensum. Philostorgius lib. ii, cap. ix. καὶ σιτηροσίου δαπάνην διανεῖμαι τοῖς οἰκήτοσι, etc. Adde Zosimum lib. ii. et Sozomenum lib. ii. cap. xxxii. praeterea Leg. x. Cod. Theod. de Annona Civit. et Leg. ii. de Frumento urbis Constantinopolit.

Pag. 533. 18. Σάτωρις] Chron. Hieron. Sapor Rex Persarum Mesopotamia vastata, duobus ferme mensibus Nisibim obsedit. Atque haec fuit prima Urbis obsidio sub Constantio: nam ter a Persis illo imperante obsessam fuisse scribit Rufus Festus. De secunda obsidione agitur sub an. ccccl. V 486

Pag. 534. 2. Ετος α'.] Haec delet Cod. Holstenii: et certe legendum fuisset γ'. Victor Schotti: Statim triennio post minimum maximunq̄ue, fatali bello Constantinus cadit. Perit enim Acindyno et Proculo Coss. ut est apud Socrat. lib. ii. cap. v. Vide Famil. Byzant.

Ibid. Κώνστας] Constans hoc loco ante Constantium nominatur, licet minimus natus fuerit: medius vero Constantinus. Ita etiam Epiphanius Haer. lxxvii. num. ix. licet aliter Haer. lxxix. n. i.

Pag. 534. 5. Οὐραον] Edit. Scaligeri, Οὐρβου.

Pag. 534. 6. Κωνσταντίνου] Fasti omnes et Leges Cod. Theod. habent hoc anno, Constantio II. et Constante Coss.

Pag. 534. 9. Πρόκλου] Ita Socrates lib. ii. cap. v. et Fasti Savilliani et Vossiani. At Fasti caeteri Proculum vocant, quod idem est. Indictio porro istius anni annotatur in Conciliabulo Antiocheno apud Athanasium lib. de Synodis, cujus ope Indictionum memoria retrahi potest ad annum cccxxxvi. vel cccxxxviii. inquit Gotthofredus.

Pag. 534. 11. Τὸ ε'.] Scribendum τὸ γ'. ut emendat Holstenius, et habent Fasti omnes, et Leges Cod. Theod.

Pag. 534. 13. Πλακίτου] Sic Fasti Savilliani. Πλακίνοῦ, Vossiani. Sed Placidus dicitur in Fastis omnibus, in Cod. Theod. et in vet. ac praecleara Inscriptione, in qua illius nomina

omnia et dignitates continentur, apud Lud. Carionem lib. 1. Antiq. Lect. cap. xiv. a Grutero omissa. Placitum Cos. expungit Holstenius. Post hunc Consulatum inseritur in Cod. Vaticano Tabula, seu Rota, quam hic damus.

Pag. 534. 17. *Κωνσταντιναί*] Constantinopol. Christ. lib. 1. sect. xxvii. n. v.

Pag. 535. 1. *Κωνσταντίου τὸ ε΄.*] Leg. δ. ex Fastis et Cod. Theod. Fasti alii, ut Capitolini et Laterculus Praefector. Urb. sic annum hunc describunt: *Post Consulatum Amantii et Albini.* Fragmentum Consulare et Paschale centum annorum apud Bucherium: *Post Amantio et Albino.* Notam numeralem hic delet Cod. Holstenii.

Pag. 535. 3. *Ρουφίνου*] *Rufus* dicitur Hincmaro Remensi to. ii. p. 460. 475. Sed Fasti omnes *Rufinum* vocant.

Pag. 535. 6. *Λιμενίου*] Is *Ulpius Limenius* hoc quoque anno Cos. et Praefectus Urbi fuit, ut est in supra laudato Laterculo.

Pag. 535. 7. *Απεκτιάνθη*] Iisdem paene verbis, quae versioni inseruimus, haec recte refert Idatius in Fastis ad Consulatum Sergii et Nigriani, quo contigere. Vide Victorem Schotti, Socratem lib. ii. cap. xxi. et alios, praeterea Scaligerum ad Chron. Eusebii p. 253. et Grandamicum parte iii. Chron. Christ. p. 116.

Pag. 535. 8. *Αρξας ἔτη ιβ΄.*] Haec verba duntaxat absunt apud Idatium.

Pag. 535. 10. *Νεποτιανός*] Eutropia sorore Constantini natus. Vide Famil. Byzant.

Pag. 535. 14. *Λεόντιος*] Vide Philostorgium lib. iii. cap. xvii. et xviii. Hunc inter Atrianos Antistites semper recenset Athanasius, et *ἀπόκοπον*, seu castratum vocat. Theodoritus lib. ii. Hist. Eccl. cap. x. natione Phrygem fuisse ait, *τὴν δὲ γνώμην κρυψίνου, καὶ τὰς ὑφάλους πέτρας μιμούμενον.* Vide praeterea cap. xxiv. Unde a quodam Ariano Scriptore haec hausisse Auctorem Chronici quidam volunt, qui tantopere laudet, quem alii perstringunt: quod accidit in iis quae infra de Meletio narrat.

Pag. 536. 18. *Σάπωρις δὲ*] De hac altera sub Constantio Nisibensi obsidione agunt Julianus Orat. i. et ii. Philostorgius lib. iii. cap. xxiii. Theodorit. lib. ii. cap. xxx. Georgius Hamartolus in Chron. MS. Cedren. Zonar. Albupharajus, et alii. Sed in primis conferendus Theophanes, qui haec iisdem verbis quibus Auctor Chronici refert. Vide Henr. Valesium ad lib. xx. Ammiani.

Pag. 537. 1. *Καὶ Βασιλεῖς μισθωτοὺς*] Praefectos forte Provinciarum, quos *Βασιλεῖς* etiam appellabant Persae: quibus cum imperarent, inde *Βασιλεῖς Βασιλέων* se inscribebant.

Pag. 537. 3. Εκχωρήσαι] Ita emendavimus ex Theopha- V 487
ne, cum prave editum esset ἐκχωρίσειν, tametsi ita praeferat
Cod. Vatican. et Codex Theophanis, ut monet Goarus.

Pag. 537. 4. Τὸ λοιπὸν] Theophan. τό τε λοιπόν.

Pag. 537. 5. Ποταμῶ] Migdonio, Theodorit. Vide Vin- P 560
centium Bellovac. lib. xxx. cap. lxxxii. et lxxxix. ubi simile
quidpiam refert.

Ibid. Οἶδεν] Leg. postea οἱ δὲ Νησιβηνοὶ εὐχαῖς ἐνίκουν.
Quippe, ut narrat Theodoritus, admirandus ille Ephrem, quem
Mar Ephraim vocat Albu-pharaius, (Mar autem Apostolos ap-
pellant Chaldaei hodierni, ut observat Scaliger in Prolegom.
ad libros de Emendat. Temp.) praestantissimus apud Syros
Scriptor divinum Jacobum Episcopum rogavit ut in murum
ascenderet, Barbaros inspiceret, et imprecationis tela in eos
immitteret: cui obsecutus Jacobus in quandam turrim conscen-
dit, visaque innumerabili hominum multitudine, nullum aliud
malum iis imprecatus est: sed oravit tantum ut cinifes et cu-
lices in eos immitterentur, ut ex minutis illis animalculis,
ejus qui ipsis auxiliabatur potentiam agnoscerent. Orationem
Jacobi nubes cinifum et culicum protinus excepisse, etc. De
Jacobo et Ephraïmo in sua narratione silet Theophanes: de
Jacobo vero quaedam attigit Philostorgius, ut et Gregorius
Turon. lib. ii. Hist. cap. xxxv.

Pag. 537. 8. Μέρος τοῦ τείχους] Theophanes, μέρος μὲν
τοῦ τοῦ τείχους ἀπεπόρθηται, καὶ τοῦτο κατὰ Θεοῦ συγχώρησιν.
Alii Codd. ἐπεπόνθει praeferunt.

Pag. 537. 10. Γίνεται γὰρ] Theoph. εὐθέως γὰρ γίνεται
τὴν τε πόλιν φυλαχθῆναι, καὶ τοὺς πολεμίους τοῖς ὕδασι νήχε-
σθαι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τοῦ ὕδατος διεφθάρθαι.

Pag. 537. 14. Συμπείσαντες] Theophan. εὐτρέπισαντες
προσέχειν τῷ πολέμῳ, μαγγανείαις τε παντοίαις.

Pag. 537. 18. Κατατέλμασιν] Theoph. et Georg. Mona-
chus, καταπέλμασιν.

Pag. 537. 20. Οπλίτας ἀπέπτεινεν] Theoph. ὀπλίται ἀπέ-
θανον. Μοχ, ἐπέσεν. Theoph. ἐπέπεσεν.

Pag. 538. 2. Δεινῶς καταντλούμενος] Haec desunt apud
Theophanem.

Pag. 538. 4. Ορασις ἐδείχθη] Idipsum etiam narrat Theo-
doritus: aliter vero Theophanes et Georg. Hamartolus: ὄρα
ἄγγελον ἐπὶ τὸ ἄκρον ἐστῶτα λαμπρῶς ἐστολισμένον, καὶ παρὰ
χεῖρα τὸν Βασιλέα κρατοῦντα Κωνσταντίον. Auctor infra, de
Magis: διέγνωσαν τοῦ φανέντος Ἀγγέλου σὺν τῷ Κωνσταντίῳ τὴν
δύναμιν· quae quidem aliter concepit Theophanes.

Pag. 539. 1. Τῇ φυγῇ] Ex hoc Chronici loco licet emen-
dare Theophanem: αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἰδίοις φυγῇ ἐδίωκε τὴν πα-
τρίδα . . . . πρότερον λοιμικῇ νόσῳ διαφθαρέντες· nam post

φωγγῆ, addidimus μη, ita ut fuga arrepta, cum nemo eum con-
sequeretur, domum concesserit, tametsi Theophani concinat
Georgius Hamartolus.

Pag. 539. 2. *Ὀυαλογέσου*] Cum hic Vologesus tempore
istius obsidionis Nisibensis esset Episcopus, inde hallucinatum
Theodoritum contendit Henr. Valesius ad Philostorgium, qui
Jacobum ea tum dignitate functum scribit. Verum huic ob-
jectioni haud aegre reponi potest, non inde omnino evinci
Vologesum, cum haec obsidio Nisibena contigit, istius civita-
tis fuisse Episcopum, cui forte interfuerit, antequam extincto
Jacobo, hanc esset adeptus dignitatem.

Pag. 539. 6. *Βετραύωνα*] De Vetracione, seu Vetera-
nionis, uti appellatur ab Eutropio et aliquot aliis, multa ex
Scriptoribus commentati sunt Gotthofredus ad Philostorgii lib.
iii. cap. xxii. et Santamantius in Commentar. Histor.

Pag. 539. 7. *Ἐν Ναισῶ τῆς Ἰταλίας*] Cod. Vatic. *Ναῖσῶ*
τῆς Ἰταλίας. Sed leg. *τῆς Ἰλλυρίας*. Est enim *Naissus* urbs Il-
lyriae, quinque dierum itinere expedito homini ab Istro di-
stans, in Romanorum et Scytharum limite, ut est apud Pri-
scum in Legat. a quo *Ναῖσος* appellatur, ut et a Stephano
Byzantio, et in Cod. Theod. locis a Gotthofredo indicatis.
Quod quidem oppidum in Mediterranea Dacia statuit Hierocles
Grammaticus in Notitia Provinciae: ut et Itinerarium Burde-
galense, Constantini M. ortu, ut Anonymus Valesianus et alii
quidam volunt, nobilitatum, quodque oppidum postea is ma-
gnifice ornavit. *Ναῖσος* vero dicitur Procopio lib. iii. de Bello
V 488 Gotth. cap. xi. Zosimo lib. iii. et Theophani anno xlii. Theo-
dosii Jun. ex Cod. Peiresciano: perperam vero *Νασσάν* in edi-
to: *Naessus*, Julio Firmico lib. ii. Mathes. Marcellino Comiti,
Ammiano, Anonymo Valesiano, et aliis. *Νέσος*, Georgio Syn-
cello p. 382. Socrates vero lib. ii. cap. xxv. in Illyrico apud
Sirmium a militibus levatum Vetracionem scribit, ut et Auctor
Chronici: in Illyrico pariter Orosius. Alii autem, ut Victor,
Hieronymus, et Prosper, apud Mursam in Pannonia: apud
Naissum vero a Constantio regium insigne ei detractum Hier-
onymus, et ex eo Prosper: apud Sirmium Sozomenus lib. iv.
cap. iv. scribunt. Ex iis saltem liceat colligere hocce Chroni-
con ex variis Scriptoribus, sibi invicem non usquequaque
consequentibus, esse consarcinatum. Caeterum *Ναῖσσόν* ab Attila
eversum fuisse et solo aequatum, scribit idem Priscus in Got-
thicis, et ex eo Theophanes loco laudato.

Pag. 539. 11. *Ἐν τῷ Κάμπῳ Τριβουνάλιον ποιήσας*] Georgius Hamartolus in Chron. MS. *Ἐξελθὼν δὲ ἐν Τριβουνα-
λίῳ Κάμπῳ, καὶ σταῖς ἐν μέσῳ ἐφ' ὕψους, συμπαρόντος τοῦ στρα-
τοπέδου, etc.* ubi observanda haec loquendi formula. *Coge-
bantur porro milites in Campo, ac structo Tribunali, inde eos*

εἰλοquebatur Imperator. Herodianus in Commodo: Προελθὼν δὲ ὁ Κόμμοδος, τὰς τε βασιλείους θυσιάς ἐπιτέλει, καὶ βήματος αὐτῷ εἰς ὕψος ἀρθέντος ἐν μέσῳ τῷ στρατοπέδῳ, ἀνελθὼν ἐπ' αὐτῷ. ἔλεξε τοῖαδε. Et in Alexandro Severo: ἀθροίσας τοὺς ἐν Ρώμῃ στρατιώτας, συνελθεῖν τε πάντας κελεύσας εἰς τὸ σὺνηθες πεδῖον, ἐπὶ βήματος ἀνελθὼν, ἔλεξε τοῖαδε. Denique in Maximino: συγκαλέσας πάντα τὸν στρατὸν εἰς τὸ πρὸ τῆς πόλεως P 561 πεδῖον, προσελθὼν δὲ τῆς τρίτης ἡμέρας· ἀνελθὼν τε ἐπὶ τὸ βῆμα, etc. Lactantius de Mortib. Persecut. n. xix. *Erat locus extra civitatem ad millia fere tria, in cuius summo Maximianus ipse purpuram sumpserat. Infra: obstupescunt omnes in tribunali, etc. Renatus Frigeridus apud Gregorium Turon. lib. ii. Hist. cap. viii. Valentinianum iii. interemptum ait in Campo Martio, cum pro tribunali residens concionaretur ad populum. His adjungenda quae annotamus in Disceptat. de Hebdomo.*

Pag. 539. 17. *Ἐν πᾶσι δὲ*] An ex Ariano quodam Scriptore ista hausit Auctor Chronici, cum Constantius Fidei Catholicae hostis acerrimus, Arianam haeresim obstinatius tueretur, Catholicis omnibus infestissimus, tametsi simulata pietate supplicia vel poenas non adhiberet. Unde Hilarius: *Non dorsa caedit, sed ventrem palpat: non proscribit ad vitam, sed trudit in mortem: non trudit carcere ad libertatem, sed intra Palatium honorat ad servitutem, etc. Infra: Novo inauditoque ingenii triumpho de Diabolo vincis, et sine martyrio persequeris.*

Pag. 540. 1. *Δορυφορίας*] Sic reposuimus, cum editum esset *δαρυφορίας*.

Pag. 540. 2. *Προυσίαι*] Philostorg. *Προυσίαν τῆς Βιθυνίας*. Ita etiam Georgius Hamartolus; sed et alii. Prusam duplicem fuisse in Bithynia observat Sirmundus ad Sidonii lib. ii. Epist. ii. Alia est *Προύσα*, alia *Προυσίας*, quam in Honoriadis Provincia statuit Notitia Leonis Imp. rectius scripsit. *Προυσιάδα* in Themate Buccellariorum, olim Marysdevorum Provincia dicta, statuit Constantinus Porphyrogen. lib. ii. Themat.

Pag. 540. 7. *Σεργίου*] Hic annus varie consignatur. Fasti Idatiani, Prosperi et Victorii: *post Consulatum Sergii et Nigriniani* habent. Vossiani: *οἱ μετὰ Πρατείαν Σεργίου καὶ Νιγρινιανοῦ*. Savilliani: *τοῖς ἐομένοις*, ubi legendum forte *τοῖς δεομένοις*. Fragmentum Fastorum, et Paschalis centum annorum apud Bucherium, *post Sergio et Nigriniano*, Laterculus denique Praefectorum Urbi, *Magnentio et Gaisone*.

Pag. 540. 10. *Μετονομάσας*] Victor Schotti: *cujus nomen suo mutaverat*.

Ibid. Ἰδοὺς Μαρτίας] Ita Idatius, Prosper, et alii.

Pag. 540. 18. *Τὸ σημεῖον*] Extat Epistola S. Cyrilli Hierosol. Episcopi de hac Crucis visione ad Constantium Imp.

de qua quidem Cruce agunt passim Scriptores, ac in primis Philostorgius lib. iii. cap. xxvi. Sozomenus lib. iii. cap. iv. V 489 Auctor vitae S. Artemii, etc. At cum id accidisse die Festo Pentecostes dicatur, qui anno cccli. in xix. Maii incidit, qui fieri potest ut iii. Kal. Febr. eodem anno contigerit, quod vult Idatius, ita scribens: *Et apparuit in Oriente signum Salvatoris die iii. Kal. Februarias, Luna xxviii.*

Pag. 540. 18. Στέφανος ὡς ἡ Ἰρις] Sueton. in Augusto cap. xcv. *Repente liquido ac puro sereno circulus ad speciem caelestis Arcus orbem Solis ambiit.* Ubi consulendus Casaubonus.

Ibid. Καὶ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ] Sed id neque verum esse potest, cum Mursense praelium contigerit sub finem Autumni, ut est apud Julianum Orat. i vel certe iv. Kal. Octobr. eodem anno, ut idem Idatius scribit: *His Coss. bellum Magnentii fuit Mors die iv. Kal. Octobr.*

Pag. 541. 4. Τὸ ζ'.] Leg. ε'. Ita enim Fasti omnes: Constantio v. et Constantio Caesare. Paschalis laterculus centum annorum: Constantio v. et Constantio Juniore? Victorius, Senator, et Leges aliquot Cod. Theod. ut et hoc Chronicon, Constantio v. et Constante. At laterculus Praef. Urbi: Decentio et Paulo, ex parte scilicet Magnentii. Apud Holstenium, καὶ Κωνσταντίου ναίου τὸ κ'. scribitur. Fasti Vossiani, καὶ Κωνσταντίου ναίου τὸ α'. Rectius si scribatur νέου.

Pag. 541. 6. Τὸ η'.] Leg. τὸ ε'. Sic enim praeter Fastos, Socrates lib. ii. cap. xxii. ἐν Παναεῖα τοῦ Κωνσταντίου τὸ ἕκτον, καὶ Κωνσταντίου τοῦ Γάλλου τὸ δεύτερον. At pro Constantio Caesare, Constantem etiam legunt aliquot Leges Cod. Theod. Victorius et Senator, ut et in aliis ejusdem Galli Consulatus, adeo ut promiscue sic appellatum vero simile sit.

Pag. 541. 8. Τὸ θ'.] Leg. τὸ ζ'. quomodo Fasti omnes, ubi Cod. Theod. Victorius et Senator pro Constantio Caesare Constantem praeferunt, uti monuimus.

Pag. 541. 10. Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει] Perperam annus necis Magnentii his Coss. ascribitur, quae accidit Constantio vi. et Constantio Caesare Coss. ut est apud Socratem lib. ii. cap. xxvii. et Idatium in Fastis, qui diem consignavit iii. Id. Aug. contra quam Auctor Chronici qui iv. habet: *His Coss. Magnentius se interfecit in Galliis apud Lugdunum die iii. Id. Aug. At Decentius frater Magnentii laqueo se suspendit xv. Kal. Sept.* Ubi Scalliger: *Valde, inquit, turbant illi Scriptores, dum alius Mursam in Gallia ponit, (Socrates loco laudato) alius Magnentium puncto temporis in agrum Lugdunensem volasse scribit.* Atqui Auctor noster solum fugisse scribit, nec omnino abludit Orosius. Sed fidem non meretur Georgius Hamartolus, qui matrem etiam et fratrem prius occidisse scribit, tametsi Decentium Caesarem laqueo se suspendisse mox addat: quo turpi et ignominioso

mortis genere Maximianum Herculium Imp. vitam detestabilem finisse scribunt Eusebius lib. viii. extr. Lactantius lib. de Mortib. Persecut. n. xxx. et Victor in Epitome.

Ibid. *Ἐν Μούστῳ Σελεύκῳ*] Sic Cod. Vatican. Editio vero Scalig. *Ἐν Μούρῳ Σελεύκῳ*. Socrates, *Μιλτοσελεύκῳ*, ubi Codd. alii *Μορτοσελεύκῳ* rectius praeferunt. Est enim *mous Seleuci*, ut vertit Eriphanus Scholasticus, cujus loci meminit Itinerarium Hierosolymitanum. Georgius Hamartolus habet tantum *ἔν Σελεύκῳ*. Vide Sirmondum ad Sidonii Epist. vi. lib. v. P 562

Pag. 541. 13. *Ἰδῶν Ἀγούστου*] In hac voce, uti in Praefatione diximus, Holstenii Codex desinit, qui caetera deinceps esse Continuatoris monet.

Pag. 541. 14. *Λουλλιανού*] Fasti Idatiani, *Arbitione et Lolliano*: alii, *Arbetione*.

Ibid. *Ἐπαρχον*] Domitianum.

Pag. 541. 17. *Κυέστωρα*] Montium. De utriusque caede agunt Ammianus lib. xiv. Philostorgius lib. iii. cap. xviii. Socrates lib. ii. cap. xxvii. et alii.

Ibid. *Μετασταλεις*] Hieronymus in Chron. *solicitatus a Constantio*, quod idem valet.

Pag. 541. 18. *Ἐν Ἰσῳ τῇ νήσῳ*] Sic etiam editio Scaligeri. At Holstenius in Notis ad Stephanum legit *ἔν Ἰστρῳ τῇ νήσῳ*, aitque Auctorem Chronici id ex eorum sententia scripsisse, qui Istrum fluvium hoc loco prope Istriam alio ostio in Adriam effluere crediderunt. Scymnus Chius:

— — Ο Ἰστρὸς ποταμὸς

*Κατέρχεται ἀπὸ τῶν Ἐσπερίων τόπων,
Τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος,
Δυσὶ δὲ σχιζόμενος, κ' εἰς τὴν Ἀδρίαν ῥέει.*

Et Marcianus Heracleota, quem eundem cum Scymno volunt quidam ex eruditis:

*Ἐνετοί τε καὶ τῶν ἐντὸς εἰς τὸν Ἀδρίαν
Ἰστρῷ καθηκόντων.*

Ammianus lib. xiv. in *Istria prope oppidum Polam* occisum Gallum tradit. Socrates lib. ii. cap. xxiv. Sozomenus lib. iv. cap. vii. Eutropius et Idatius in *Insula Flanona*, quae urbs est maritima Istriae Ptolemaeo et Plinio lib. ii. sect. xxv. Quod vero Auctor Chronici *ἔν Ἰσῳ τῇ νήσῳ* sublatum ait, *Iusam* forte intellexerit Dalmatiae Insulam, de qua copiose egit Joannes Lucius lib. i. de Regno Dalmatiae et Croatiae pag. 10. ubi relegatus primo, deinde translatus Flanonam, ibi interfectus fuerit. *Ἰστρου* oppidi meminit Symeon Logotheta in Chron. MS. quod *ὑπὸ Μιλησίου* conditum ait. Georgius Hamartolus in Chron. MS. ubi de caede Galli: *τοῦτον μεταπεμψάμενος ὁ Κωνσταντῖος περὶ Θαλάμον αὐτὴν νῆσον ἀναιρεθῆναι ἐκέλευσεν.* Ubi forte leg. *περὶ Φλανῶνα τὴν νῆσον.*

Pag. 542. 1. *Πρὸ ἡ Εἰδῶν Οκτωβρίων*] Idatius, Ammianus lib. xv. Socrat. lib. ii. cap. xxxiv. et Zosimus lib. iii. scribunt Julianum factum Caesarem viii. Iduum Novembrium: ex quibus emendandus Auctor Chronici. Joëles Caesaris functum dignitate annos iv. et menses vi. ait, id est ab vi. Novembr. ad ann. cccclv. ad id tempus quo Imperator in Gallia proclamatus est circa mensem Aprilem aut Maium anno cccclvi.

Pag. 542. 5. *Ἰνδ. ιδ'.*] Hoc tum primum anno cccclvi. Indictionis vox occurrit in Codice Theodosiano Lege ii. de legatis, quae ita subscribitur: xviii. Kal. Febr. med. Indictione xv. Constantio A. viii. et Juliano Caesare Coss. Ubi tamen legendum videtur Indictione xviii. cum hoc anno cccclvi. Constantius viii. Cos. fuerit cum Juliano.

Ibid. *Τὸ ι'.*] Scrib. τὸ η'. Ita Fasti et Cod. Theod.

Pag. 542. 7. *Ἐπὶ τούτων*] Idatius hoc anno id refert ad Kal. Junii.

Pag. 542. 12. *Τὸ ια'.*] Leg. θ'. Sic Fasti, Cod. Theod. et Holsten.

Pag. 542. 14. *Ἐπὶ τούτων*] Id ipsum habet Idatius, qui haec ad diem v. Non. Martii, seu ad v. ejusdem mensis refert, contra quam Auctor Chronici, qui ad iii. Vide Constantinopolim Christ. lib. iv. sect. v. n. i.

Pag. 542. 20. *Ἐν Ρώμῃ*] Diem notat Idatius: *Et introiit Constantius Aug. Romae iv. Kal. Maias, et edidit xxxv.* Ubi leg. xx. seu vicennalia.

Pag. 543. 3. *Λατιανού*] Victorius, Titianus: Cerealium vero *Κερέλλιον* Fasti Savilliani: Vossiani *Καράλλιον* perperam vocant.

Pag. 543. 6. *Σεισμός*] Hunc terrae motum ad annum cccclviii, referunt Victor Schotti in Pio, Ammianus lib. xvii. Hieronymus in Chron. Socrates lib. ii. cap. xxxii et Idatius, qui diem notat viii. Septembr. de quo agunt praeterea Libanius in Monodia, Orosius lib. vii. cap. xxix. et alii. Vide Scaliger. ad Chron. Eusebii, et Gotthofredum in Chronol. Cod. Theod.

Pag. 543. 9. *Γρατιανός*] Aliter Idatius hoc anno quoad diem: *His Coss. natus est Gratianus filius Augusti, Valentimiani die xiv. Kal. Maias.*

Pag. 543. 10. *Ἀντὶ τοῦ ἔτους*] Totidem habentur in Fastis Idatii, qui in mense et die processus Chronico non consentit: *Et ipse anno primum processit Constantinopolim Praefectus Urbis nomine Honoratus, die iii. Id. Decembr.* Ita alibi semel ac iterum Constantinopolim pro Constantinopoli usurpat, vocem vero primum, *ἢ πρώτοις*, hic exponitur.

Pag. 543. 11. *Ρώμης*] Idatius, Praefectus Urbis, nude, scilicet Constantinopolitanae, ut est apud Socratem lib. ii.

cap. xli. et Sozomenum lib. iv. cap. xxiii. non Romae, ut Auctor Chronici. Hieronymus in Chron. *Honoratus ex Praefecto Praetorio Galliarum primus Constantinopolis Urbis Praefectus factus.* Vide omnino ad huncce Chronici locum Jacob. Gotthofredum V 491 ad leg. xvi. Cod. Theod. de Praetorib.

Pag. 543. 14. *Ἰνδ. γ'.*] Huic Indictioni congruit Lex x. P 563 Cod. Theod. de Cursu publ. quae data dicitur Kal. Decembr. Ind. iiii.

Ibid. Τὸ β'.] Scrib. τὸ ε'. Ita Fasti omnes, et Ammianus initio libri xx. *Consulatu Constantii decies terque Juliani, etc.*

Pag. 543. 19. *Εὐδόξιος*] Philostorg. lib. v. cap. i. Theodorit. lib. ii. cap. xxvi. xxvii. et alii.

Pag. 543. 21. *Παρουσία Ἐπισκόπων β'.*] In Concilio scilicet Constantinopolitano, cui adsuere qui hic recensentur Episcopi, sub quorum praesentia aedificata est magna Ecclesia.

Ibid. Μάρι, Ἀκακίου] Ita edidimus, cum perperam scriptum esset apud Scaligerum, etiam in Cod. Vaticano *Μαριακισίου*. Utriusque, Maris scilicet et Acacii in Concilio Constantinopolitano meminit Philostorgius lib. iv. cap. xii. et lib. v. cap. i. ut caeteros omittam, quos hic laudat Gotthofredus.

Pag. 544. 13. *Εὐκαλνία*] Vide nostram Constantinopolim Christ. lib. iii. n. ii.

Pag. 544. 18. *Ἀναθήματα*] Quae sunt totidem Constantii pietatis argumenta, quam caeteroquin commendant S. Cyrillus in Epistola ad Constantium de Cruce in coelo visa Hierosolymis, in qua *εὐσεβέστατον* vocat, (de qua consulendus Theophanes ad an. xix.) Gregorius Nazianzenus Orat. i. in Julianum Aug. ubi et ejus in Catholicos pro Arianis facta excusat, et in Orat. ii. S. Ambrosius, qui in Epist. ad Valentinianum, Constantium *Augustae memoriae* vocat, Epiphanius Haer. lxxv. n. xii. ubi de illius Arianismo agit, Theophanes an. xii. et Zonaras: contra quam Lucifer Calaritanus et S. Hilarius, a quibus illius impietas mire proscinditur. Hilarius de hac in sacras aedes munificentia: *Sacerdotes honorat, ne Episcopi sint, Ecclesiae tecta struit, ut fidem destruat.* Infra: *Auro Republicae Sanctum Dei honoras, vel detracta templis, vel publicata edictis, vel exacta poenis Deo ingeris.* Vide Gotthofred. ad Leg. iii. Cod. Theod. de Paganis.

Pag. 545. 7. *Ἀρχὴν τεταύρατος Ἰνδ.*] Immo v. ut observat Scaliger ad Chron. Eusebii pag. 256.

Pag. 545. 8. *Μόψου κρήνας*] Hieronymus in Epitaphio Nepotiani, in *Mopsi viculo* mortuum ait. Ammianus lib. xxi. *Petit per vias difficiles Mopsucrenas, Ciliciae ultimam huc pergentibus stationem, sub Tauri montis radicibus sitam.* Ubi ultimam stationem vocat, quam Auctor Chronici *printan*. Unam porro eandemque cum Mopsuestia hoc loco usurpari observat Scali-

ger. Vide praeterea Libanium in Orat. Funebri in Julianum, Philostorgium lib. vi. cap. v. Socratem lib. ii. cap. ult. Sozomen. lib. i. cap. v. Theodorit. lib. ii. cap. ult. Idat. in Fast. Theophan. an. xxiv. etc.

Pag. 545. 12. *Μηνὶ Δίῳ*] Ita Socrates, Idatius, Theophanes, Cedrenus, etc. Ammianus vero iii. Octobr.

Pag. 545. 13. *Ειρήνης τῶν Εκκλησιῶν*] De qua Lactantius in lib. de Mortib. Persecutor. n. i. *Restituta per orbem tranquillitate, profligata nuper Ecclesia resurgit, et majore gloria templum Dei, quod ab impiis fuerat eversum, misericordia Domini fabricatur.* Infra: *Jam quasi discusso transacti temporis nubilo, PAX jucunda et serena laetificat.* Cum igitur quinquagesimum Pacis Ecclesiarum hunc annum fuisse ait Auctor Chronici, qui est Antiochenorum cdx. Christi vulgaris ccclxi. satis innuit ab Indictione Constantiniana, anno Antiocheno ccclxi. Christi cccxiii. tum primum pacem Christianorum Ecclesiis datam, quomodo ad id temporis finem Persecutionis statuit Sulpitius Severus, qui scribebat anno cccc. Iccirco, inquit Scaliger lib. iii. Canonum Isagogic. veteres Codd. Canonis Eusebiani ad illum annum Constantini qui fuit primus Indictionis Constantinianae, haec apponunt: PAX NOSTRIS A CONSTANTINO REDDITA. Quae quidem Prosper in Chronico pariter adscripsit. Paulus Orosius lib. vii. cap. xxviii. *Constantinus pacem Ecclesiae post decem annos, quam a persecutoribus vexabatur, indulxit.* Vide Gregor. Turon. lib. i. Hist. cap. xxiv.

Pag. 545. 18. *Μαμερτίου*] Istius Consulatus meminit Ammianus lib. xxi.

Pag. 545. 19. *Ειρήνη τῶν Εκκλησιῶν.*] De qua superius egimus: tum enim, ut est apud Hieronymum et Prosperum in Chron. *Juliano ad Idolorum cultum converso, blanda persecutio fuit, illiciens magis quam impellens ad sacrificandum, in qua multi ex nostris voluntate propria corruebant.* Eutropius: *Religionis Christianae insectator, perinde tamen ut a cruore abstineret.* Quae sic expressit Joannes Antiochenus: *Εβέβλαπτο δὲ μόνον περὶ τὴν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ δόξαν ἐναντίως ἔχων, καὶ ἐνιστάμενος τοῖς τὰ Χριστιανῶν μετιοῦσι δόγματα, οὐ μὴν ὥστε ὄμῶν ἢ φονικόν τι ἐργάσασθαι πώποτε.*

Pag. 546. 2. *Διατάγματα.*] Philostorg. lib. vii. cap. i. *Τοῖς Ἑλλησι διὰ προγραμμάτων πᾶσαν ἄδειαν εἰσενεγκῶν,* etc.

Pag. 546. 6. *Γεώργιον Επίσκοπον*] Qui expulso S. Athanasio, ac deinde Gregorio in Episcopatum Alexandriae successerat, ut est apud Socratem lib. ii. cap. xiv. xxviii. xxix. et alios: de cujus caede agit idem Scriptor lib. iii. cap. ii. ut et Sozomenus lib. v. cap. vii. Philostorg. lib. vii. cap. ii. Hieronym. in Chron. Theophanes anno i. etc. Vide praeterea Epiphan. Haer. lxxvi. n. i.

Pag. 546. 12. *Τοῦ ἀγίου Ἰωάννου*] Philostorg. eod. lib. cap. iv. ubi Gotthofred.

Pag. 548. 14. *Πατροφίλου*] Ariani, ut est apud Nicephor. P 564 lib. x. cap. xiii. Illius semel ac iterum meminit Philostorgius, Theodorit. lib. i. cap. vii. Epiphanius Haer. xxx. et Nicetas in Thesouro Orth. Fid. lib. v. cap. vii.

Pag. 546. 18. *Ἐν δὲ Γάζῃ*] Ex Theodorito lib. iii. cap. vii.

Pag. 546. 21. *Κύριλλον*] Idem Theodorit. Nicephor. lib. x. cap. ix. Theophan. an. i.

Pag. 547. 6. *Ἐν δὲ Ἐμέσῃ*] Idem Theodorit. et Nicephor. *Ibid.* *Τοῦ Διονύσου*] Cogn. γύννιδος, ut est apud Theodorit. seu ἀνδρογύνου apud Nicephor. lib. x. cap. ix. Vide Henr. Valesium ad Theodorit.

Pag. 547. 10. *Εὐστάθιος*] Meminit Nicephorus lib. xiv. cap. lvii. alterius Eustathii Epiphaniensis Syri, qui Chronicon ab Aenea usque ad Anastasium Imp. conscripsit.

Pag. 547. 16. *Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιβάς*] Constantinopolim tum primum introivit Julianus iii. Id. Decemb. an. ccclxi. ut est apud Idatium. Vide Panegyri. Mamertini sect. vi. vii. viii. ix. Ammianum lib. xxi. Zosimum lib. iii. etc.

Pag. 547. 17. *Πολυτρόπως*] Paulus Orosius lib. vii. cap. xx. *Christianam Religionem arte potius quam potestate insectatus, ut negaretur fides Christi, et idolorum cultus susciperetur, honoribus magis provocare, quam tormentis cogere studuit.* Vide quae mox in eam sententiam notavimus.

Pag. 547. 18. *Εἰς σύγχυσιν*] Theodorit. lib. iii. cap. v. Theophan. an. i.

Pag. 547. 23. *Μελέτιος*] Hunc locum laudat Henr. Valesius ad lib. iii. Theodoriti cap. iv. ubi observat haec esse optimae notae, ut ex veteri quodam Scriptore descripta, qui Meletio haud quaquam favebat, eoque, ut conjicit, Ariano: ut ea quae de Leontio supra narravit. Caeterum de Meletio consulendi in primis idem Theodoritus lib. ii. cap. xxxi. lib. iii. cap. iv. Hieronymus in Chronico, et Epiphanius in Haer. lxxiii. n. xxix. et Haer. lxxviii. Theophanes an. i. vi. Theodosii, etc. ubi de ejusdem Meletii Schismate.

Pag. 548. 1. *Παλαιὰν ἤρπασαν Ἐκκλησίαν*] Quam τὴν *Ἀποστολικὴν* vocat Theodoritus lib. ii. cap. xxxi. sitam, ut ille subdit, *ἐν τῇ παλαιᾷ*, id est πόλει, cum Antiochia ex multis, non urbibus, sed regionibus constaret, illaque esset antiqua, in qua sita erat Episcopalis Ecclesia a S. Petro fundata, seu in qua is tum primum sederat, unde Apostolica dicebatur, ut in Gloss. med. Graecit. docemus in voce *Θρόνος*. Certe Athanasius in Synodica ad Antiochenos hanc Ecclesiam *παλαιὰν* pariter vocat. Vide Valesium ad Theodoritum.

Pag. 548. 5. Βιτάλιος] Sozomen. lib. vi. cap. xxv. Eriphan. et alii.

V 498 Pag. 548. 10. Πρόσφυ] Sic locum istum emendavimus, cum editio Raderi ita praeferret: Τάυτη τῇ αλρέσει καὶ Απολινάριος, ὡς Ανδολαϊκεύς τῆς Συρίας Γραμματικοῦ υἱὸς γεγόνως προέφη. Quae ita is vertit: Hac haeresi infectus fuit et Apollinarius, quemadmodum Andolaiensis Syrus Grammatici filius memoravit. Sic infra pag. 335. A. Πέρσαι ἐπολέμησαν Τζαθίω τῷ Λαζῶν Βασιλεῖ, ὡς προσφυνέντι Ρῶμαίσις. Porro nota sunt quae de hoc Apollinare, seu Apollinario, et ejus patre Grammatico narrant Scriptores.

Pag. 548. 11. Καὶ Σαλουστίου] De hoc Consulatu ita Ammianus lib. xxiii. Julianus vero jam ter Cos. ascito in Collegio Trabeae Sallustio, Praefecto per Gallias, quater ipse amplissimum inierat magistratum: et videbatur novum adjunctum esse Augusto privatam Sallustium, quod post Diocletianum et Aristobulum nullus memnerat gestum.

Pag. 548. 12. Ἐν στρατείαις ἐξεταζομένους] Sozomen. lib. v. cap. xvii.

Pag. 548. 15. Θεότεκνος] Vide Philostorgium lib. vii. cap. xiii.

Pag. 548. 20. Ἰρών] Qui Ἡρών dicitur eidem Philostorgio loco laudato, Nicephoro lib. x. cap. xxix. et Theophani anno iii.

Ibid. Θεβαῖος] Philostorg. Ἡρώνα τινα ἐκ Θεβῶν τῶν Αἰγυπτίων ὀρμώμενον, καὶ εἰς Ἐπισκόπους τέλεισάντα, etc. Ita Iron non fuit Thebarum Episcopus.

Pag. 549. 6. Τριβούνος] Ex Philostorgio lib. vii. cap. vi. Socrate lib. iv. cap. i. Sozomeneo lib. vi. cap. vi. Eutropius: qui tunc Domesticus militabat.

Pag. 549. 7. Κορνοῦτων] Perperam Κορνοῦτων colorem habet Theophanes. Inter numeros militares non semel occurrunt in utraque Notitia Imperii Κορνοῦτι Juniores, et Κορνοῦτι Seniores.

Pag. 549. 12. Αρτέμιος] Cujus meminit Julianus in Epist. x. Ejus vero Martyrium narrant Theodoritus lib. iiii. cap. xvii. Theophanes anno iiii. Cedrenus, et Auctor Martyrii ejusdem Artemii, qui latine editus a Surio, graece habetur in Bibliotheca Regia et Colbertea, ex quo excerptimus quae ad illius reliquiarum translationem spectant in Notis ad Zonaræ Annales pag. 37.

Pag. 549. 18. Αἰμιλιανός] Theodorit. lib. iiii. cap. vii. Hieron. in Chron. Theophan. an. iiii. Nicephor. lib. x. cap. ix.

Pag. 549. 19. Οὐίκαριου] Theodorit. τοῦ τῆς Θράκης ἀπάσης Αρχοντος.

Pag. 550. 1. Θαλάσσιος] Theophan. an. iiii.

Pag. 550. 6. Δομέτιος] Niosphor. lib. x. cap. ix.

Pag. 550. 8. Κυρειακῶν] Κυρειατῶν χώρας, quae non alia est, meminit Theodorit. lib. iv. cap. xxviii. ubi de S. Acoepena.

Pag. 550. 20. Τούτῳ τῷ ἔτει] Quae deinceps hic nar- P 565 rantur de Juliani caede excerpta sunt ex Joannis Malalae Antiocheni Chronico, ex quo hocce fragmentum publicavit Eduardus Byssus Anglus: cujus quidem Chronici editionis spem nobis fecerat in Notis ad Nicol. Uptonum pag. 75. Quod vero Malala narrat, id se hausisse profitetur ex Chronico Eutychiani Capadocis, qui tum miles et Vicarius Numeri militaris Primorum merebat in castris Juliani: ex quo fragmento variantes Lectiones hic subinde adscripsimus.

Pag. 551. 1. Τπάτου σχῆμα] Malala, ἐνδεσυμένον ζάβαν.

Pag. 551. 3. Ραδία] Ita hoc loco praefert Cod. Vatican. Infra vero Ρασσία, ubi utrobique Scaliger et Raderus Ραδία ediderunt. Sed ad Lectionem Codicis Vaticani propius accedit Malala: Ἐν πόλει λεγομένη Ἀσία, καὶ πρὸς αὐτὸν λόγγη· καὶ πτοηθεὶς ἐξουπνίσθη, κράξας, etc. Zonaras habet Φρυγία.

Pag. 551. 5. Καὶ εἰσῆλθον] Mal. εἰσελθόντος.

Pag. 551. 6. Μετὰ λαμπάδων Βασιλικῶν] Vide notata ad pag. 327. B.

Pag. 551. 7. Σφαγὴν] Malala, σφαγέντα κατὰ τῆς μασχάλης. Per illa ictus sanguine tenus, apud Festum Rufum. Vide Socrat. lib. iii. cap. xxi.

Pag. 551. 9. Καὶ εἶπεν] Malala: καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι Ἀσία λέγεται.

Pag. 551. 10. ὃ ἦλσε.] Ita etiam Zonaras. Vide Gotthofredum ad Philostorg. lib. vii. cap. xv.

Pag. 551. 11. Ωρα] Malala: ὄραν νοκτιρινὴν πέρασθη, ἔτους κατὰ Ἀντιόχειαν χρηματίζοντος υἱά.

Pag. 551. 14. Ἀξίαν] Addit Malala, ἔχοντος, καὶ ἀγνο- V 494 οῦντα ἤγαγον αὐτόν.

Pag. 551. 17. Συνέχοντες] Malala, συσχόντες.

Pag. 551. 18. Πρὸς ἑ. Καλανδῶν Ἰουλίαν.] Ita Ammianus lib. xv. Socrates lib. iii. cap. xviii. Eutropius lib. x. Idatius, et alii: perperam vero vi. Kal. Maias Farrago Alexandrina.

Pag. 551. 19. Διαφαῦσαι] Editum erat διασαφᾶσαι. Sed cum Interpres vertisset, priusquam dilucularet, ita ex Cod. Vaticano emendavimus: cum praeterea haec vox nihil sonet, et Malala scripserit, pro τοῦ διαφαῦσαι, seu potius διαφαῦσαι, vel certe διαφοσκύσαι, de qua postrema voce agit Casaubonus in Exercit. Baron. pag. 675.

Ibid. Ὁν εἰς] Malala: ἐπέ.

Pag. 551. 21. Ἐπῶν λς.] Malala: ὦν ἐνιαυτῶν λγ'. Natus porro legitur Julianus vi. Novembr. an. Chr. cccxxxi. ut est in

Sylvii Polemei Laterculo: mortuus vero xxvi. Junii anno ccclxiii. Proinde vixit annos xxx. menses vii. dies xx. Vide Scaligerum ad Euseb. et Familias Byzant..

Pag. 552. 1. *Εν τῇ αὐτῇ νυκτὶ*] Eadem paullo aliter ac fusius habentur in vita S. Basilii, Amphilochio falso adscripta pag. 181. edit. Combefisii.

Pag. 552. 5. *Ἅγιος Μερκούριος*] Vide Familias Byzant. in Juliano.

Pag. 552. 6. *Σιδηροῦν*] Malala addit, *ἀποστίλβοντα καὶ*, etc.

Pag. 552. 13. *Τὸν κληρὸν*] Malala addit, *αὐτοῦ*.

Pag. 552. 16. *Σιωπᾶν*] Malala, *σιγᾶν αὐτόν*.

Ibid. *Τοιοῦτον*] Subdit Malala, *ὁ δὲ σοφώτατος Εὐτρόπιος ὁ Χρονογράφος ἔν τισι, τοῦτον ὁμοφώνησεν ἐν τῇ συγγραφῇ*. Hactenus Joannis Malalae Fragmentum.

Pag. 552. 21. *Εἰ θέλεται*] Haec Joviani allocutio varie a Socrate et Sozomeno refertur, tametsi eadem apud utrumque sonet. Addit Albupharaijus: *Indicarunt igitur illi se jam Christianus esse, licet metu Apostatae Religionem suam dissimulassent. Pro-lata ergo e gasophylacio Cruce, eam ipsis vexillum statuit.*

Pag. 553. 4. *Λαβουαρσάκιος*] Sic Saporem vocat, cognomento Arsacem. Saporem etiam hoc loco vocat Chronicon Hebraeorum editum a Genebrardo.

Pag. 553. 6. *Πρεσβεύων*] Festus Rufus: *Tanta reverentia Romani nominis fuit, ut a Persis primus sermo de pace haberetur.*

Pag. 553. 7. *Σουρέναν*] *Post Regem apud Persas promeritae dignitatis*, inquit Ammianus libro xxiv.

Pag. 553. 15. *Αρινθαῖον*] Cui adjunctus fuit Sallustius Praefectus Praetorio Galliarum. Ita Ammianus lib. xxv. qui Arinthaei praeterea meminit lib. xxvi. et xxvii. Is postmodum Consul fuit an. Chr. cccι.χχιι.

Pag. 554. 6. *Οὐκ εἰσῆλθεν*] Ammianus: *Nisibi cupide visa, extra urbem statim castra posuit Princeps.* Ita etiam Zosimus: at Joannes Antiochenus biduo Nisibi commoratum scribit.

Pag. 554. 7. *Ο δὲ Ιούνιος*] Binesem vocat Ammianus.

Pag. 554. 8. *Εἰς ἓνα τῶν πύργων*] Ammianus: *Postridie Bineses unus ex Persis, quem inter alios excellere diximus, mandata Regis complere festinans, promissa flagitabat instanter: et Principe permittente Romano, civitatem ingressus, gentis suae signum ab arce extulit, submigrationem e patria civibus nuntians luctuosam.* Istius porro in adeunda civitatum ac oppidorum possessione in turribus vexilla erigendi, in adepti domini argumentum, moris, exemplum prostat apud Constantinum de Administ. Imp. cap. xlvi. ubi de Adranutzio Imperatori Constantinopolitano, ac Iberorum Principe tradito. Alia paullo sequioris aetatis suggerimus in Dissert. xxx. ad Joinvillam p. 355. 356.

Pag. 554. 11. Σιλβανὸς Κόμης] *Is causarum defensor* dicitur Ammiano, quo loco miserabilem ac luctuosam Nisibiensium ex urbe excessum describit. P 566

Pag. 554. 13. Ομωμοκέναι] Idem Scriptor: *Cumque nihil promoveretur, jurisjurandi religionem Principe destinatum praetendente, etc.* Infra: *Indignum Imperio facinus amictu perjurii fugiendi commisit.* Sed revera, ut ait Festus Rufus, *cupidior regni quam gloriae* iis conditionibus acquievit, licet Romanae potentiae minus consentaneis. Excusatur tamen utcumque ab Orosio lib. vii. cap. xxxi. Vide Procopium lib. i. Persic. cap. xvii. et Scaligerum ad Chron. Eusebii.

Pag. 554. 14. Δόξαν] Quid si legatur νόξαν· voce enim V 495 latina id expressit Jovianus. Vide Glossas Basilic. in hac voce.

Pag. 555. 2. Σπουδαίου] Malim, σπουδαίως.

Pag. 555. 5. Μήνας ε΄.] Leg. η΄.

Pag. 555. 7. Ιοβιανού Αύγούστου] Jovianus cum Varroniano filio Ancyrae Consul processerat, uti narrant Theophanes et Georgius Hamartolus in Chron. MS. Καὶ ἐλθὼν ἐν Αγκύρῃ τῆς Γαλατίας, Πάτος προῆλθεν σὺν τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ Οὐαριωνιανῷ Ἐπιφανέντα τοῦτον ἀναγορεύσας, id est *Nobilissimum*, seu Caesarem. Post excessum vero Joviani hi Coss. nominati: *Divo Juliano et Varroniano Coss.* in Leg. iv. Cod. Theod. de Jurisdict.

Pag. 555. 8. Δάστανα] Leg. Δαδάστανα; quomodo edidimus, tum ex Cod. Vatic. tum ex Ammiano, Joanne Antiocheno, Idatio, et aliis. Τὰ Δαδάστανα habet Philostorgius lib. viii. cap. viii.

Pag. 555. 9. Πρὸ ιβ. Καλ. Μαρτ.] Idatius, xi. Socrates, xiii. Eutropius, xiv. Kal. Mart. scribunt.

Pag. 555. 10. Ρωμαίων] Addit Holstenius λη΄.

Ibid. Σαλουστίου] Is et *Secundus* dictus, Consul cum Juliano iv. erat, cum ille interiit, et Praefectus Praetorio Galliarum, de quo copiose egit Gotthofredus in Prosopographia Cod. Theod. ut et Lacarius de Praefectis Praetorio Galliarum.

Pag. 555. 11. Καὶ παλαιῦ Πατρικίου] An *Expatricio* ita expressit Scriptor, an vero παλαιὸν adjecit, ut a Sallustio filio, qui perinde Praefectus Praetorio fuit, et de quo multa congerit idem Gotthofredus, distingueret? Certe Patricius rursus infra anno ccclix. indigitatur.

Pag. 555. 13. Σηλυμβρίαν] Ita emendavimus, cum perperam Ολυμβρίαν editio praeferret. Urbs caeterum nota, quae Σηλυμβρία et Σηλυβρία Scriptoribus promiscue dicitur: de cujus Conditore ita Symeon Logotheta in Chron. MS. Σηλυβρία τοῦ τῶν Θρακῶν Βασιλέως, ἣτις αὐτὴν ὠκισεν Holstenius: Σολυμβρίαν hic, et ἀπὸ Σολυβρίας infra legit, sed male. Describit Sponius in Miscell. Eruditaе Antiquit. Inscriptionem in ejusdem urbis muris repertam, quae docet urbem instauratam; Michaële,

Theodora, et Thecla Theophili Imp. liberis imperantibus: *ΑΝΑΝΕΩΘΗ ΟΥΤΩΣ ΠΟΛΙΣ ΤΑΥΤΗ ΕΠΙ ΜΙΧΑΗΛ ΘΕΟΔΩΡΑΚ ΚΑΙ ΘΕΚΛΗΣ ΟΥΣ ΕΔΙΚΑΙΩΣΕΝ ΚΣ ΒΑΣΙΛΕΥΤΕΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ.*

Pag. 555. 14. *Τριβούνον*] *Scutariorum*, ut est apud Orosium. Sed de hac Tribuni dignitate, qua prae caeteris donati dicuntur Constantius Chlorus, Constantius M. et Valentinianus, pluribus egerunt Gotthofredus ad Philostorg. lib. vii. cap. vii. Henricus Valesius ad Ammian. et alii.

Pag. 555. 19. *Εν Νικαία*] Ammian. lib. xxvi. Eunapius in Excerpt. de Legat. Philostorg. lib. viii. cap. viii. Zosimus lib. iii. Extr. eto.

Ibid. *Πρὸ ε΄.*] vi. Kal. Socrat.

Pag. 555. 20. *Οὐαλεντινιανός*] De initio Imperii Valentiniani consulendi Scaliger lib. v. et Patavius lib. xi. cap. xliii.

Pag. 555. 21. *Ἐτη ιδ΄.*] Leg. ια΄.

Pag. 556. 8. *Πρὸ δ΄ Καλ.*] Ita Idatius: at Ammianus lib. xxvi. v. Kal. April. diebus v. post inaugurationem Valentiniani. Socrates lib. iv. cap. i.

Pag. 556. 9. *Ἦν Ἀρειανός*] De Arianismo Valentis egit prae caeteris Epiphanius Haer. lxxix. ii. xiii.

Pag. 556. 14. *Οὐαλεντινιανού καὶ Οὐάλεντος*] Nescio cur Theophanes et Georgius Monachus dicant, Valentinianum statim atque Imperium adeptus est, Gratianum filium *κοινωνόν τῆς Βασιλείας καὶ Τρατον* fecisse, cum utrumque falsum sit.

Pag. 556. 20. *Ἀντάρτης*] Ita Scaliger. *Ἀνταρθεῖς*, Raderus.

Pag. 557. 1. *Ναπολίας*] Sic pariter Scaliger, cum in editione Raderiana prave editum esset *Σκολίας*. *Νακόλειον* scribit Theophanes, et Notitia Leonis Imp. Ad Nacoliam porro Phrygiae Salutaris oppidum, captum Procopium narrant Ammianus lib. xxiii. Socrates lib. iv. cap. v. Sozomenus lib. vi. cap. viii. Zosimus lib. iv. pag. 739. et alii.

Pag. 557. 2. *Πρὸ ιβ΄ Καλ.*] Idatius in Fastis caesum Procopium ait vi. Kal. Jul. iisdem Coss. Vide Gotthofred. ad Philostorg. lib. ix. cap. v.

V 496

Pag. 557. 8. *Ιοβιανού*] Ita Lex iii. Cod. Theod. de Indulg. Crim. Fasti et Lex xl. eod. Cod. de Jure Fisci, *Ιουίνα*. In Lege vero iii. de Ponderat. hic Consulatus sic consignatur, *P. C. Gratiani et Dagalaifi*.

Pag. 557. 4. *Χάλαζαν*] Saxeae istius grandinis praeter Idat. et alios meminit Albu-pharaijus in Dynast.

P 567

Pag. 557. 7. *Εν Γαλλίαις*] Ambiani, ut scribunt Hieronymus, Idatius, Senator et Jornandes: *urbe Galliarum inter alias eminenti*, uti ab Ammiano indigitatur.

Pag. 557. 9. *Πρὸ θ΄ Καλ.*] Ita etiam Socrates et Idatius.

Pag. 567. 11. Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγ.] Fasti Idatii, Later-
culus Paschalis Bucherii, et Cod. Theod. *Valentiniano Nob.* qui
anno cccxxi. Augustus pariter inscribitur: qui non alius est
a Valentiniano Valentis Imp. filio, uti exerte appellatur in
Fastis MSS. Idatii eodem anno; ex quo Sirmondus *Valentiniani
filium* prave ediderat, ut ab aliis observatum. Proinde is est
Valentinianus Nob. P. in cuius Consulatum orationem xi. re-
citavit Themistius, quod multis probavit vir eruditissimus
Joan. Harduinus. Iatius Valentis filii, quem Galatem dictum
alii scripsere, meminit Ephraemius in Encomio S. Basilii nuper
edito a Joanne Bapt. Cotelerio to. ii. Monument. Eccl. Gr.
Meminit etiam Theodosius Jun. Indictionis huius Consulatu
respondentis, quam et *undecimam Valentiacam* vocat, in Leg. ix.
et x. Cod. Theod. de Indulg. debit. quae in annum v. Valentis
inciderat, cum ab Imperatorum nominibus designarentur, licet
non inchoatas eorum temporibus.

Pag. 557. 13. Νικαλας] Chron. Hieronymi hoc anno;
Nicaea quae saepe corruebat, terrae motu cecidit, Ita etiam Αλφει-
pharajna. Instaurata postmodum a Valente: siquidem huc
spectent quae habet Themistius in Orat. xi. πόλεων δὲ ἐκείνη
ἢ ἐκ καινῆς τι πρόεισιν, ἢ ἐπάνεισιν, ἢ συναυξάνεται· διακει-
ται δὲ καὶ πᾶ τῆς φύσεως πάθη, καὶ τὰς κατασεισθείσας ἤδη ὄψει
ἐγγεγραμμένας. Vide Socrat. lib. iv. cap. xi. et Sozomen. lib. v.
cap. x. Atqui terrae motum hunc ad Indictionem x. referunt
Theophanes et Georgius Hamartolus.

Pag. 558. 2. Ροδωνόν] Vide Cedren. p. 310. et Symeon
Logoth. in Chron. MS.

Pag. 558. 7. Βερνίκης] Infra, et Cedren. *Βερνίκης*, ut
et Codd. MSS. Zonarae, uti monuimus in Notis p. 40.

Pag. 558. 10. Σαλούσειον] Illam, opinor, Sallustium,
qui Praefectus Praetorio Galliarum fuit an. cccix. quod vox
Πατρικιον videtur indicare, uti mox observavimus. Sed an
alius a Sallustio, qui eadem ipsa tempestate Praefectus Prae-
torio fuit, vel idem fuerit, non omnino exploratum. Vide
Gothofred. ad Cod. Theod.

Pag. 558. 18. Πρώτος] Sic reposuimus, cum πρωτ̄ esset
editum. Vide Gloss. med. Graecit. in Βάτον, et in Addit.

Pag. 558. 20. Σφενδόνα] Constantinopol. Christ. lib. ii.
sect. i. n. ix.

Pag. 559. 1. Απόρομος] Valentiniani severitatem nimiam
et parcitatem, quidam crudelitatem et avaritiam interpreta-
bantur, ait Hieronymus, et ex eo Jornandes, cum, ut ait Si-
donius lib. xv. Epist. ix. *corruptio non cruentans, et averitas quae
non sit tetra, sed tetrica esse debeat.*

Pag. 559. 4. Μαρίναν] Vide Familias Byzant.

Pag. 559. 11. Τὸ πέτερον] Scribendum τὸ τρίτον, ut in

Fastis omnibus: qui error inde forte ortus, quod anno superiori Valentinianum N. P. cum patruo confuderit Auctor Chronici. Atque ita emendandus pariter Consulatus Valentiniani iv. qui postremus illius fuit. Nam quod nummus ille aureus Valentiniani, quem ex Archeio Regio inter Valentiniani Senioris Nomismata in Familiis Byzantinis dedimus, cujus aversa pars Cos. xvii. praefert, non Senioris, sed est Valentiniani iii. qui cum Theodosio Jun. imperavit: cujus pars aversa ex Theodosii typario excepta est; quod non semel accidisse in Imperatorum monetis norunt qui huic disciplinae sua studia addixere.

Pag. 559. 19. Τὸ ε'.] Leg. τὸ δ. ut in Fastis omnibus.

Pag. 560. 1. Αἰκυτίου] Qui *Ἐκνύτιος* Socrati et Zosimo: *Equitius*, Hieronymo, Idatio ex Cod. MS. Victorio, et in Cod. Theod. nuncupatur.

V 497 Pag. 560. 2. Γρατιανοῦ τὸ δ.] Ita hic annus consignatur apud Prosperum: at aliter in vet. Inscript. κxviii. 8. in Cod. Theod. In Paschali centum annorum Bucherii, et in Fastis Idatii, *Post Cons. Gratiani A. iii. et Equitii.*

Pag. 560. 5. Οὐίνδαννίου] *Vindalonium Magnum* vocat hoc loco Idatius. Vide nostram Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxvii. n. viii.

Pag. 560. 7. Πρὸ ε' Καλ.] Idatius, x. Kal. Decembr. *Et levatus est Valentinianus Junior Aug. filius Aug. Valentiniani ab exercitu in Tribunali die x. Kal. Decembr. in civitate Arinco. Leg. Acinco, seu potius Acuminco, vel Aciminco, urbe Pannoniae primae, ut est in Notitia Imperii. Vide Sirmondum ad Sidon. in Panegyrico Majoriani v. 107.*

Pag. 560. 9. Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ Καίσαρος] Idatius, *Valentiniano Juniore Augusto. Laterculus Paschalis centum annor. Valentiniano Caesare Jun. Cod. Theod. Valente v. et Valentiniano AA.*

Pag. 560. 11. Τὸ ε'.] iv. Idatius, Victorius, et Cod. Theodos.

P 568 Pag. 560. 12. Τὸ ζ'.] vi. iidem Idat. Victorius et Cod. Theod. Ita etiam Hieronymus in Epist. praefixa translationi Chronici Eusebiani, hac formula, *Valente sexies, et Valentiniano iterum.* At in Laterculo Paschali hic Consulatus sic describitur, ut est apud Senatorem: *Post Consulatum Gratiani iii. et Merobaudis.* Quippe, ut est apud Hieronymum in Chronico, *quia superiore anno Sarmatae Pannonias vastaverant, iidem Consules permansere.* De Sarmatico autem bello consulendi Socrates lib. iv. cap. xxxi. Sozomenus lib. vi. cap. xxxvi. Theophanes, etc.

Pag. 560. 15. Νόσω] *Subita sanguinis eruptione, quod Apoplexia vocatur, inquit Hieron. Vide Ammian. et alios.*

Pag. 560. 16. Βεργιτινῶν] Rectius editio Scaligeri *Βεργιτινῶν* nam *Virgitio* castellum istud dicitur Idatio: *Bregetio,*

Amniano lib. xvii. et xxx. et Socrati lib. iv. cap. xxxi. Hieronymo vero et Senatori, *Brigitio*: Jornandi denique *Brigio*.

Pag. 560. 17. *Ανεκαλέσατο*] Quam ab urbe proscripserat conjux anno cccclxxix.

Pag. 561. 1. *Εν Σιρμίω*] Ita Socrates lib. v. cap. ii. Sozomen. lib. vii. cap. ii. Idatius, Sidonius, et alii: anno demum cccclxxix. ut est apud Idatium.

Pag. 561. 2. *Γυναικαδέλφου*] Necdum tamen Gratiani sororem Gallam Placidiam duxerat Theodosius, cum Imperator ab eo dictus est. Vide Famil. Byzant.

Pag. 561. 3. *Εν Κωνσταντινουπόλει*] Atqui Theodosium Constantinopolim tum primum ingressum anno cccclxxx. xviii. Kal. Decembr. tradit Socrates lib. v. cap. vi. et Idatius tum in Fastis, tum in Chronico, ubi ista scribit: *Theodosius Constantinopolim ingreditur in primo Consulatu suo, quem cum Gratiano agebat Augusto*. Paulus Orosius lib. vii. cap. xxxiv. de Theodosio: *Urbem Constantinopolitanam victor intravit, post deletas scilicet gentes Scythicas*.

Pag. 561. 4. *Πρὸ ἰδ' Καλ.*] Socrat. τῇ ἑξκαιδεκάτῃ Ιανουαρίου.

Pag. 561. 8. *Αρειανούς*] Sic reposuimus pro ἀριθμούς, uti praeferebat editio. Cur vero istius aevi Ariani ἐξοκιοῦνται appellati fuerint, docemus in nostra Constantinopoli Christ. lib. ii. sect. xvi. n. xxxviii. et in Gloss. med. Graecit. ubi hic locus ex miraculis SS. Anagyrorum n. 17. addendus: ἀνὴρ τις τῆς τῶν Εξοκιοιτικῶν πακομάχου αἰρέσεως, etc.

Pag. 561. 10. *Τὰ ἱερὰ μόνον ἔκλεισεν*] Paulus Orosius lib. vii. cap. xxviii. Tum deinde primus Constantinus justo ordine et pio vicem vertit edicto: siquidem statuit citra ullam hominum caedem Paganorum templa claudi. Extat Constitutio Constantii Imp. qua idipsum sanxit, in Leg. iii. Cod. Theod. de Paganis.

Pag. 561. 11. *Κατέλυσεν*] Iisdem verbis haec habet Prosper Pithoesanus anno viii. ejusdem Theodosii: *Apud Alexandriam templa destructa, in quibus Serapis antiquissimum et notissimum templum, quod quasi quaedam columna quasi ruentem sustinebat idololatricam*. Vide Socrat. lib. v. cap. xvi. xvii. Sozomen. lib. vii. cap. xv. xxii. xxix. Theophan. an. xiii. etc. Theodosii exemplum exinde secutus est Honorius filius. Sanctus Augustinus lib. xviii. de Civitate Dei cap. ult. *In civitate notissima et eminentissima Carthagine Africa Gaudentius et Jovius Comites Imperatoris Honorii xiv. Kal. April. anno cccxcix. falsorum Deorum* V 498 *templa everterunt, et simulacra fregerunt*. Idatius eod. anno: *His Coss. Manlio et Theodoro, templa gentilium demolita sunt, Joviano et Gaudentio Comitibus*. Et idem Prosper anno iv. Arcadii et Honorii: *Toto orbe Romano antiquae superstitionis fana, templa, delubra, si quae tum restabant integra, praecepto Magistratum de-*

stris iussit. Denique Mellitae in brevi *Temporum Expositione* MS. *Gentium quoque templa per totum orbem, iubente Theodosio, eodem tempore subvertuntur; nam adhuc intemerata manebant.* Edicto siquidem statuerat Constantinus citra ullam caedem hominum Paganorum templa claudi, ut ait Anonymus Valesianus,

Pag. 561. 12. Βαλενίου] Thomas Reinesius lib. i. Var. Lect. cap. xxv. hunc locum expendens, pro Βαλενίου, legendam Βαλον existimat. Holstenius vero in *Notis ad Stephanum*, id vocabuli pro Namine aliquo accipi subodoratur, et in eo latere nomen *Beli*, vel *Baal*, seu Solis putat: *Belens* forte *Apollinis*, cuius mentio occurrit in veteribus *Inscript.* pag. xxvi. et xxvii. ita ut legendam sit Βαλενίου. Nam urbem Heliopolitanam Soli sacram fuisse ipsa prodit nomenclatura. Sed et *El*, et *Bel*, et *Belathen*, Chaldaeos et Babylonios, quem *Baal* Phoenices et adjacentes populi vocarunt, dixisse, pluribus observat Seldenus in *Syntagm.* II. de *Dis Syris* cap. i. Certe apud Hesychium, Βεΐα, ἥλιος et ἀνὴρ exponitur. Damascius in *vita Isidori* pag. 1049. apud Photium, Phoenices et Syros Saturnum *El*, *Bel*, et *Bolathen*, seu forte *Belathen* appellasse scribit. Tradit praeterea Heliopolitas coluisse Γενναίων, erecta quadam Leonis forma in templo Jovis: sub cuius nomine Solem coluisse Assyrios docet Macrobius lib. i. *Saturnal.* cap. xxxiii. *Quem, inquit, Dia Heliopoliten cognominant, et maximis ceremoniis celebrant in civitate quae Heliopolis nuncupatur.* Templi Apollinis, qui idem atque Sol est, inquit Macrobius, in eadem civitate meminit rursus Damascius p. 1054. Sententiam denique Holstenii fulcit Herodianus lib. viii. quo loco ait Crispianum virum Consularem Oraculum *Ἐπιχαρίων Θεοῦ* consuluisse, ubi addit, Βεΐον δὲ καλοῦσι τοῦτον, εἴβουσι τε ὑπερφυσίς, *Ἀπόλλωνα εἶναι ἐθέλοντες.* Quinetiam omnes Deos *Baal* appellatos a Tyriis, Sidoniis et Ammonitis, sed cum attributo, observat Scaliger in *Notis ad Fragmenta Graecor. Scriptor.*

Pag. 561. 13. Τελιθον] De hac voce multis agimus in *Glossar. mediae Graecitatis.* [*Ducangii ad hunc locum annotationi addere placuit disputationem II. MM. (Jeremiae Marklandi, ut mutatur) in Observat. Miscell. Amstelod. vol. II. t. 1. p. 172—182.*

OBSERVATIONES IN QUOSDAM GRAECOS AUCTORES, DE TEMPLO HELIOPOLITANO IN SYRIA.

I. Anonymum Graecum *Chronicon*, quod variis sub titulis ¹⁾ inter eruditos notum est, loquens de templis Ethnicis,

1) Vocatur *Alexandrinum* ab Jesuita Radero, qui primus librum in lucem edidit, et *Chronicon Paschale* a Du Cangio, secundo Editore, et ab aliis *Constantinopolitanum*. Ultimum hoc nomen forte opti-

ab Imperatore Theodosio primo destructis, dicit Templum Heliopoleos, tam bene servatum esse, ac templum Damasci, et in *Christianam aedem* conversum.

Sed nomen Divinitatis, cui aedes haec consecrata erat, corruptum est, et praeterea unum ex epithetis, ei Templo datis, adhuc non bene intellectum est. Ut haec ambo illustremus, Lectori quasdam criticas et historicas observationes proponam.

Locus in Chronico ita se habet, Τὸ ἱερὸν Ἡλιοπόλεως, τὸ τοῦ ΒΑΑΝΙΟΥ, τὸ μέγα καὶ περιβόητον, καὶ τὸ ΤΡΙΑΙΘΟΝ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ Ἐκκλησίαν Χριστιανῶν.

Prima vox, de qua loqui debemus, ΒΑΑΝΙΟΥ, ab eruditissimo Th. Reinesio ¹⁾ in ΩΝΙΟΥ mutabatur, qui hoc templum illud credidit, quod Onias ²⁾ in Aegypto extruxerat.

Haec emendatio non solum violenta est, ut alius Eruditus Luc. Holstenius ³⁾ eam vocat, sed et contraria historicae veritati. Nam 1. Templum Oniae non erat in ipsa urbe Aegypti, quae Heliopolis vocabatur, licet in ejus dioecesi, sive *Nomo Heliopolite*, ut Josephus ⁴⁾ nobis variis in locis narrat. 2. Templum Oniae a *Vespasiano* brevi post excidium Hierosolymorum (et plus quam tribus saeculis ante Theodosium magnum) clausum erat, ut testatur dictus Josephus, qui aliquo modo testis oculatus ejus facti erat. *De Bell. Jud. L. vii. c. x. p. 435. Ed. Amst.*

Cum e contrario manifestum sit, *Chronicon* loqui de templo in ipsa urbe *Heliopoli*, et hanc urbem in Syria existisse, ita a Graecis, in illa regione post *Alexandrum Magnum* habitantibus, vocatam, sed *Baalbec* ab incolis usque ad hunc diem nominatam. Hic ergo non aliam Divinitatem quaerere debemus, nisi *BAAL Solem*, magnum et communem totius Orientis Deum, et peculiariter Assyriorum, Syrorum, Chaldaeorum,

---

num est, si consideramus, primo, in eo Aetram mundi eandem esse, qua utuntur *Constantinopoli*. Et secundo, MS. emptum esse ab aliquo ejus urbis aivo, per *Hier. Suritam* in *Sicilia*, ut ipse adnotavit in prima pagina unici exemplaris, jam in *Vaticanam Bibliothecam* delati No. 1941. *Messanae* emi a *Georgio Constantinop.* vi. Kal. Octobris M. D. LI. Cujus notae *Du Cangius* sincerum apographum non habuit, nec plurium locorum in ipso codice. Vide Praef. N. 38.

1) Var. Lect. L. I. c. 25.

2) Cujus nomen Graeci Auctores scribunt *Ωνίας* non *Ωνίας*.

3) Not. ad Steph. de Urbib. p. 129. nullam tamen dans rationem, cur eam improbet.

4) De B. I. Lib. VII. c. 10. Antiq. Lib. XII. c. 15. Lib. XIII. c. 3. Lib. X. cap. 20. Νόμος δ' οὗτος Ἡλιουπόλιτης καλεῖται.

Phoenicam etc. ¹⁾ Huc usque ergo *Holstenius* rem acu tetigit, cum diceret, *Ego hoc nomen (Βαλανίου) pro numine accipio, et in eo latere Beli aut Baal, Solis existimo.*

Sed si dimidium vocis *Βαλανίου* sumamus, quo alterum spectabit dimidium? *Holstenius* id intactum relinquit.

Quod ad me attinet, inde facerem *ΗΛΙΟΥ* aut *ΔΙΟΥ*, et legerem *ΒΑΛ ΗΛΙΟΥ* aut *ΒΑΛΛ ΔΙΟΥ*. ²⁾ Utrumque praesenti materiae convenit, et mutatio levis et naturalis est.

Si legamus *ΒΑΛ ΗΛΙΟΥ*, quam lectionem praefero, ultima vox erit Graecum adjunctum Epitheton, aut interpretatio primae vocis *Syriacae*, ut est in hoc loco *Malelae* ³⁾ *ἱερόν Σεράπιδος Ἡλίου, templum Serapidis Solis.* Quibus addi potest quod in quibusdam Marmoreis Inscriptionibus ⁴⁾ invenitur, licet alio ordine, *ΔΙΙ ΗΛΙΩ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΡΑΠΙΔΙ*; et quod in aliis ⁵⁾ pertinet ad *Mithram*, Persicum *Solis* nomen, *ΗΛΙΩ ΜΙΘΡΑ*.

Aut si quis malit legere *ΒΑΛΛ ΔΙΟΥ*, id aliquibus auctoritatibus defendi potest. Nam certum est sub Romanis Imperatoribus, postquam *Severus* *Coloniā* *Syriae Heliopolim* fecisset, ejus Templum nomen *Jovis* habuisse, magni Romanorum Dei, qui ei summos Deos aliarum regionum assimilabant, et qui ante *Aureliam* non videntur publicum cultum aut ad minimum Templum *Solis* habuisse. Hinc est quod in diversis numismatibus *Severi*, *Carucallae* et *Philippi*, patris et filii, posticam partem videamus pulcro templo ornatam, cum hac inscriptione *COL. HEL. I. O. M. H. Colonia Heliopolis, JOVI* ⁶⁾ *OPTIMO MAXIMO HELIOPOLITANO.* Et propterea *Macrobius* Lib. I. c. 23 probare volens *Jovem* et *Solem* eundem esse Deum, dicit *Syros*, et in primis *Heliopolitanos* Deum suum vocare *Jovem Heliopolitanum*, qui nullum aliud numen erat quam *Sol.* *Assyrii quoque Solem sub nomine Jovis, quem DIA HELIOPOLITEN cognominant, maximis ceremoniis celebrant in civitate, quae HELIOPOLIS nuncupatur. — Vehitur enim simulacrum DEI HELIOPOLITANI Ferculo, uti vehuntur, in Pompa Ludorum Circensium, Deorum simulacra.*

Idem prorsus nomen a quibusdam nuper in hunc locum iter facientibus in Latina inscriptione repertum est, in qua

1) Licet media vocalis non ubique esset eadem, quibusdam pronuntiantibus *Babal*, aliis *Bel* aut *Bol*.

2) Ita *Chronicon* id alibi scribit, et alii auctores.

3) *Hist. L. II. p. 46.*

4) *Gruter. p. xxii. n. 10. 11. p. 1010. n. 11. Reines. Inscript. p. 243.*

5) *Gruter. p. xxxiii. n. 9. Inscr. Rein. Cl. I. n. 292.*

6) Quocum convenit quoque *Aquila cum alis expansis*, frontispicio templi insculpta, ab omnibus itinerum scriptoribus descripta.

quidam Antonius dicitur JOVIS HELIOPOLITANI SACERDOS. Non hic multum temporis teram refutando Ducangii emendationem, qui legere vult *BEAENIOT*, quoniam aliquae inscriptiones habent Deum *Belenum*, qui quibusdam scriptoribus habetur Apollo, et per consequens *Sol*, et ut ille credit, *Βέλις* ab Herodiano ¹⁾ vocatur.

Sufficiet observasse hunc *Belenum* non *Orientis*, sed *Occidentis* esse Deum, *Gallis* et praecipue urbi *Aquileiae* proprium, in cujus vicinia multae tales Inscriptiones inveniebantur, huic *Belenò* aut *Belino* dedicatae. Et de hac urbe *Aquileia* sermo est, cum *Herodiani* contextus, uti eum nunc habemus, hunc Deum nominat *BEAIN*, quod *Salmasius* ²⁾ jure merito in *BEAINON* mutavit; et haec lectio merito probatur ab erudito Episcopo *Hadriensi*, *Philippo a Turre*, in longa et pulcra dissertatione de Deo *BELINO* aut *BELENO* ³⁾, quam si Lector consulat, manifestius ei apparebit, *Cangii* opinionem nullo fundamento niti, et non mereri ut eam sequatur *Abbas Renaudotius* ⁴⁾: liquebit quoque, in communi Gentilium Theologia et cultu, *Apollinem* Deum plane diversum esse a *Sole*.

II. Jam alterum verbum in Chronico aggrediar, scilicet *TPIAIΘON*, quod tantum explicatione, et non correctione *Reinesii* indiget, qui pro eo ponit *πολυθρύλλητον*, quae vox quam longissime a prima distat, et praeterea tantum mera est repetitio praecedentis verbi *περιβόητον*, cum utrumque *celebre*, *fama notum* significet. Ita hic eruditus Vir, non intelligens quomodo Templum dici posset *triplici lapide constructum*, maluit Graeco auctori insipidam tautologiam attribuere.

Neque *Holstenius* meliorem ideam Graecae vocis habuit, quamvis hanc secundam *Reinesii* emendationem eadem censura vexat ac primam. Suspicitur ita intelligi debere, ac si Templum *triplici genere lapidum* exstructum esset, simulque Auctori in laboris praemium *Alapam* infligit; *Τρίλιθος* autem scriptori huic *Idiotae*, uti eum vocat *Scaliger*, forte dicitur ex tribus lapidum generibus constans.

Cangius prae se ferens, nobis dare novam et proinde meliorem Latinam versionem *Chronici*, locum non intelligibilem reddidit, cum dicat Templum factum ex *Trilitho marmore*; *Templum ingens, et celeberrimum ex marmore Trilitho constructum*. Sine dubio lectores sibi obstrictos reddidisset, si notam addidisset ut nobis indicaret, quale genus marmoris hoc *Trilithon* esset, et unde veniret.

1) Hist. Lib. VIII. c. 3.

2) Not. ad Capitol.

3) In Libr. de Monumentis Vet. Antii p. 255 – 288.

4) Memoir. de l'Acad. des Belles Lettres T. III. Hol. Edit. pag. 175.

Chilmeadius haud felicius fuit in Latina *Malelae* versione, qui fere ad verbum eundem locum habet, quem in *Chronico* legimus, excepta voce *Balavios*, quam omisit, et verbum *λεγόμενον*, quod ante *ΤΡΛΑΙΘΟΝ* inseruit, nam etiam dicit de *Theodosio* ¹⁾, κατέλυσε δὲ καὶ τὸ Ἱερὸν Ἡλιουπόλεως τὸ μέγα καὶ περιβόητον τὸ λεγόμενον *ΤΡΛΑΙΘΟΝ*, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ Ἐκκλησίαν Χριστιανοῖς, etc. quod *Chilmeadius* ita Latine reddidit: quod vero *Heliopoli* erat, *Trilithum* vocatum, ingens illud et celebratissimum; Templum quoque *Damascenum*, aliaque plurima, in *Ecclesias* conversa, *Christianis* donavit.

Ut brevissime confutem omnes has miseras versiones et emendationes, sciat modo Lector, veram explicationem eruendam esse ope hodiernorum itinerum scriptorum, et in primis *Maunderlii*. Diligens hic et fide dignus Theologus magnificas ruinas Templi *Balbeciani*, sive *Heliopoleos*, describens, sequentia observatione digna verba habet ²⁾.

„Templum est quadratum oblongum 32. cubitos (yards) latum, et 64. longum; quorum 18. occupabantur per *Πρόναον*, sive Vestibulum, quod jam sub ruinis jacet, cum columnae, quae id sustinebant, ruptae sint. Corpus templi, quod nunc subsistit, magnifica porticu cingitur, et fulcitur columnis Corinthici ordinis, quarum Diameter ³⁾ est sex pedum et trium pollicum, altitudo earum est circiter 46 pedum, UNAQUAEQUE CONSISTIT TRIBUS LAPIDIBUS“ etc. Hic videmus veram rationem, cur Templum a regionis incolis vocatum sit *Trilithon* aut *trium lapidum*. Nam cum tam alte elevatum esset, ut triginta gradus requirerentur, antequam illud intrare possent, et foris illa magnifica Porticu cinctum esset, Spectatores cominus et eminus tantum has pulchras columnas, ex *tribus lapidibus* constantes, videbant. Et nihil praeter hunc columnarum ordinem sive *Porticum* hujus templi videmus in *Namismatibus*, quae nobis lateris tantum aspectum ostendunt.

Hinc ergo tantum, et non a compositione totius *Fabricae*, et omnibus partibus Templi, Graeci nomen *ΤΡΛΑΙΘΟΝ* de-

1) Hist. Lib. XIII. P. 11. 89.

2) Journey from Aleppo to Jerusalem, p. 186. 2. Edit. Anno 1721.

3) Perspicuum est Auctorem loqui de ambitu et non de Geometrico Diametro, qui, cum proportione ad ambitum sit circiter ut 1 ad 3, has columnas prodigiosae crassitiei faceret, scil. plus quam octodecim pedum, contra omnes regulas, et ipsam longitudinem hujus Templi, designatam ab Auctore, cum intercolumniis aut distantia earum inter se. Et tamen eadem hallucinatio animadvertitur in descriptione *La Roqui*, licet cum ostentatione propriis Architecturae verbis utatur; Toutes ces colonnes ensemble, dont la hauteur est de 52 pieds, et le diametre de six, etc. Voyage de Syrie T. I. p. 109. Hol. Edit.

sumpserunt, ut vocarunt *KIONA MONOAIΘON* flam celebrem columnam porphyream, Constantinopoli erectam, quoniam ex uno lapide constabat.

Verum est *La Roquium* dicere ¹⁾, maximam partem harum columnarum tantum e duobus lapidibus constructam esse. Sed, praeterquam quod id tantum de maxima parte affirmet, dicere licet, quod, quamvis per duas hebdomadas *Balbeci* manserit, et ejus antiquitates ad lubitum visitaverit, et ideo plures notitias quam *Maundrellius*, qui ne integrum quidem diem ibi impendit, narret; tamen *Maundrellii* testimonium in hoc casu magis admittendum esse, quoniam a duobus Graecis auctoribus, supra laudatis, confirmatur, nempe *Chronico* et *Malela*: nam ut *Maundrellii* narratio explicat, quomodo eorum verba intelligi debeant, sic illi ab altera parte veritatem numeri in ejus narratione ostendunt; quoniam certo certius est, hunc auctorem notitiam non habuisse eorum, quae de hac re scripserant, et plane eorum *TPLAIΘON* ignorasse.

Ne ideo *Maundrellii* diligentiam, exactitudinem et fidem *La Roqui* meritis praeferamus ²⁾; animadvertere licet, hujus auctoris errorem, dum ponit duos lapides loco trium, inde ortum habuisse, quod primum hanc observationem in schedulis suis per figuram numeri, et non verbis adnotaverit; sic post triginta et plures annos ³⁾ cum observationes suas recenseret et in lucem ederet, fallebatur in numero, et ponebat 2. loco 3.

Ergo secure adquiescere possumus *Maundrellii* narrationi, tam bene suffultae: et ex testimonio duorum Graecorum auctorum, cui accedit illius auctoritas, has duas conclusiones, ut duo demonstrata Corollaria, efficere, quae ea, quae supra contra *Reinesium* in medium attuli, confirmabunt.

Primo, Templum *Heliopoleos*, cujus mentio fit in Graeco *Chronico* et *Malela*, idem esse atque illud, quod *Maundrellius* et alii Itinerum suorum scriptores *Balbeci* viderint, et non templum *Oniae* in *Aegypto*.

Secundo, Cum *Balbecum* prope montem *Libanum*, aut potius *Antilibanum* situm sit, in parte *Syriae*, quae ante *Coele-Syria* vocabatur, *Heliopolis* duorum Graecorum auctorum est eadem urbs, quae *Balbecum*, et non *Heliopolis* *Aegypti*.

Circa hoc ultimum caput plures alios auctores adducere possem, qui demonstrant, vel saltem affirmant, *Heliopolin* et

1) Voyage de Syrie T. I. p. 119.

2) Licet multa exempla parvae diligentiae adducere possem etc.

3) *Balbeci* erat mense Novembr. An. 1689. et librum in lucem edebat An. 1722. dedicationem 20. Januarii ejus anni notans.

Balbecum esse duo diversa nomina ejusdem ubi in Syria. Sed hoc fortasse nimis taediosum esset, et hic inutile.

III. Ideo unicum tantum *Josephi* locum addam, in quo *Heliopolis* in illa parte montis locatur, quae in *Coele-Syria* est, et opposita alteri parti, *Damascus* respicienti, et sic exacte situi *Balbeci*, ut ab hodiernis auctoribus et itinerum scriptoribus describitur, responderet. Hoc eo libentius facio, quia indigemus *Emendatione ejus loci*. *Josephi*, qui invenitur in ejus narratione de Pompeji itinere per *Coele-Syriam Damascus* ¹⁾; ubi postquam dixerat, Pompejum arcem *Aramiae* diruisse, et *Lysiae* munimentum solo aequavisse, addit *Διελθὼν δὲ τὰς πόλεις τὴν τε Ἡλιόπολιν καὶ τὴν Χαλκίδα, καὶ τὸ διεῖργον ὄρος ὑπερβαλὼν τὴν κοίλην προσαγορευομένην Συρίαν, ἀπὸ τῆς ΠΕΛΛΗΣ, εἰς Δαμασκὸν ἦκεν.*

Omnia bene se habent, excepta voce *Pella, Πέλλης*. Nam haec urbs ab altera parte montis erat, inferius versus *Judaeam*, in via, quae *Damasco* ad *Jordanem* ducit, in regione vocata *Decapolitana*; et sic longe remota a via *Heliopoli* *Dama* cum ferente. Neque *Pompejus Pella* proficiscebatur, antequam *Damasco Hierosolyma* tenderet, ut *Josephus* in sequentibus narrat.

Et tamen vox *Pella* in omnibus *Josephi* Editionibus est, excepta antiqua *Latina* versione, cujus auctor praeterea Graecum textum perfecte non intellexit, et apud quem *Pompejus Coelo-Syriam* tum demum intrat, cum montem jam superasset ²⁾. *Hudsonii* versio aliquantulum melior est, et *Gelenii* longe superat. Cumque (inquit) *urbes Heliopolim et Chalcida pertransisset, et montem superasset Coele-Syriam, ut appellatur, determinantem, a Pella Damascus se contulit.*

Ex quibus apparet, *Hudsonium* bene animadvertere, quod secundum *Josephum Heliopolis* in una parte illius montis esset, et *Damascus* in altera, itemque quod mons *Coele-Syriam* separaret. Sed a qua re hic mons tunc separat *Coele-Syriam*? Hoc in *Josephi* contextu, uti nunc eum habemus, non dicitur,

1) *Antiq. L. XIV. c. 5. vel 3. N. 2. Amst. Edit.* quod caput sic incipit: *Μετ' οὗ πολὺ δὲ Πομπηίου εἰς Δαμασκὸν ἀφικομένου, καὶ κοίλην Συρίαν ἐπιόντος* etc. id est paulo post, Pompejo versus *Damascus* tendente, et *Coele-Syriam* visitante, *Legati* ad eum venerunt etc. Et tamen *Hudsonius*, versionem *Gelenii* sequens, id sic vertit: *Non autem multo post, cum Pompejus Damascus venisset, et Coelen-Syriam obiret*: ac si Pompejus *Damascus* jam intrasset, quamvis *Josephus* ejus adventum tunc demum narret, cum *Coele-Syriam* visitaverit, et montem superaverit. *Hudsonius* antea c. 2. n. 3. recte verterat *ἀφικόμενος εἰς Δαμασκὸν, Damascus profectus.*

2) *Cumque civitates Heliopolim et Chalcidem transisset, in medio positum montem ascendit, et ad inferiorem Syriam Damascusque pervenit.*

et tamen dici deberet, et requiritur per verbum *διειργον*, post quod praepositio *ἀπό* sequi deberet et cum hoc verbum in Graeco contextu sit, ut eum habemus, Editores nostri debuissent suspicionem habere, aliam vocem loco *ΠΕΛΛΗΣ* requiri.

Hoc, puto, manifestum est, et proinde mihi aequè perspicuum videtur verbum omissum esse *ἄλλης*, id est *alteram* sive supremam *Syriam*. Ideoque sic construo haec verba, *ὑπερβαλὼν ὄρος τὸ διειργον τὴν κοίλην Συρίαν ἀπὸ τῆς ἈΛΛΗΣ, εἰς Δαμασκὸν ἦκεν. Et Pompejus, montem superans, qui separat vel dividit Coele-Syriam ab alia Syria, venit Damascus.*

Nemo hic minimam difficultatem objiciet, considerans quid dixerim, et praeterea Josephum ipsum paulo post (n. 4.) uti hoc ipso verbo cum voce *Syria*; *ἔκ τε Δαμασκοῦ καὶ τῆς ἄλλης Συρίας* etc. quod Hudsonius non tam bene vertit, ac deberet, loco *a Damasco alteraque Syria* ponens *a Damasco reliquaue Syria*. Hic locus ostendit Josephum locantem *Damascum* in *altera Syria* sive *superiori*, primo loco intelligere debuisse, montem, quem superabat Pompejus, cum *Damascum* proficisceretur, dividere *inferiorem* sive *Coele-Syriam* ab *altera* sive *superiori Syria*.

Ut hoc confirmetur, quaeso Lectores observent, *Philonem*¹⁾ quoque eodem sensu uti voce *ἄλλην*, cum has duas *Syrias* distinguat, *Legst. ad Cai. p. m. 798. c. Συρίαν τὴν τε ἄλλην, καὶ τὴν κοίλην προσαγορευομένην, etc.*

Nisi summopere fallar, hoc sufficiet ad defendendam meam emendationem, et illustrandum Josephi locum. Sed praeterea omittere non debeo confirmationem magni momenti, quam in ultima Josephi Editione inveni. Nam cum inquirerem, num aliquis codex non haberet eandem lectionem, quam excogitaveram, licet eam ibi nullo loco indagarem, neque in hisce, quos ipse consulueram, videbam tamen in codice Gallici Regis scriptum esse *τῆς Τήλλης*, quae licet vera lectio non sit, tamen ostendit varietatem, et vocem *Πέλλης* hic non quadrare.

Cum longior in his observationibus fuerim, quam initio credideram, hic duas alias observationes non addam, quibus mens erat primo probare contra aliquos Antiquarios, *Heliopolin* factam Romanam Coloniam sub Severo, et non sub Julio Caesare aut Augusto, et secundo ostendere, *Balbecum* aut vocem appropinquantem antiquissimum ejus urbis fuisse nomen, quod

1) Confer cum istis *Strab. Lib. XIV. p. 462. de Solis Urbe Ciliciae secundae τῆς ἄλλης Κιλικίας ἀρχῆ, etc.*

adhuc a Syris retinebatur, non minus quam antiqua nomina plurium aliarum urbium, licet Graeci nomen mutassent.

JJ. MM.]

P 569 Pag. 561. 13. Καὶ ἐπολεσεν Ἐκκλησίαν Χριστιανῶν] Exempla alia templorum Paganorum in Christianorum Ecclesias conversorum prae caeteris habent idem Chronic. an. viii. Zenonis, Epiphanius, ubi de Hadriano, seu templo Hadriani Imp. Alexandriae in aedem sacram converso a Constantino Imp. de nomine Gregorii Meletiani appellato, Procopius lib. i. de Bello Pers. cap. xvii. Evagrius lib. i. cap. xvi. Theophanes anno xii. Justini, etc. ut paullo recentiores omittam. Sed de hoc more consulendas in primis Avitus Viennensis Epist. vi. et ad eam Sirmondus.

Pag. 561. 18. Τὸ ε'.] Fasti omnes v. In aliquot Legib. Cod. Theod. legitur hoc anno: P. C. Ausonii et Olybrii.

Pag. 562. 6. Τοῦ Δεκέμβριου] Sic infra in Zenone. Vide Constantinopolim Christ. lib. ii. sect. i. n. v.

Pag. 562. 8. Συαγρίου] Ita Victorius, et Fasti alii: at Fasti Vossiani, Marcellinus Comes et Prosper edit. Pontaci, loco Syagrii, Evagrium legunt. Vide Pagium in Dissert. Hypat. in Proleg. n. xxvii.

Pag. 562. 9. Τῷ τριακοσιοστῷ, etc.] Ex veterum scilicet Patrum sententia, qui Christum xxx. aetatis anno passum censebant, ut non semel apud hunc Scriptorem observare est. Vide Grandamic. parte iii. Chronol. Christ. p. 118.

V. 499 Pag. 562. 17. Ἀντωνίου] Ita editio Scaligeri, Fasti Vossiani, Paschasinus Episcopus Lilybitanus in Epist. ad S. Leonem, et Victorius. At Marcellinus Comes, Idatius, Prosper, Senator, Latercul. Paschalis, et Cod. Theod. Ἀντωνίου. Quaedam vero Leges ejusdem Codicis P. C. Syagrii et Eucherii habent. Syagrion vero notam iterati Consulatus addit Chronicon, eum absit in Fastis omnibus, et in Cod. Theod. quasi idem fuerit Syagrius iste cum proximo. Verum is qui cum Antonio Consulatum gessit, Afranius Syagrius vocabatur, ut Auctor est Sidonius lib. i. Epist. vii. ubi consulendus Sirmondus.

Pag. 562. 18. Μεροβαύδου] Fasti Vossiani, Idatius, Senator, et Cod. Theod. Merobauda. ii. et Saturnino. Latercul. Paschal. Saturnino et Syagrion.

Pag. 562. 19. Ἐπὶ τούτων, etc.] Socrat. lib. v. cap. x. Sozomen. lib. vii. cap. xii. Marcellin. Prosper, Idat. etc.

Pag. 562. 20. Ἐν τῷ τριβ. τοῦ ἑβδόμου] Marcellinus, vii. ab urbe milliaris. Vide Disceptat. nostram de Hebdomo n. viii.

[Pag. 563. 6. καλανδαῖς] Scr. καλάνδαις.]

Pag. 563. 8. Ρηγομήρου] Qui Ricomeres, Idatio: Richo-

meres, Ammiano, Marcellino, et aliis: *Recimer*, Prospero, Senatori, etc. *Richimer*, Gregorio Turon. dicitur. Vide Socrat. lib. v. cap. xii. /

Pag. 563. 10. *Ονώριος*] Ita Socrates loco proxime laudato, Marcellinus Comes, et Idatius.

Pag. 563. 12. *Βαίντονος*] Holsten. *Βαύδανος*.

Pag. 563. 13. *Πρώτην γυναῖκα*] Immo secundam: ad-
epto enim Imperio, et anno post extinctam Flaccillam prio-
rem uxorem, Gallam Placidiam Valentimiani filiam uxorem du-
xit Theodosius. Marcellinus Comes: *Galla Theodosii Regis al-
tera uxor his Coss. Constantinopolim venit.* Vide Familias Byzant.

Pag. 563. 18. *Οίκον Πακιδίας*] Constantinopolis Christ. lib. ii. sect. vi. n. i.

Pag. 563. 19. *Δευτέραν*] Leg. *Προτέραν*. Fuit enim, ut dixi, Flaccilla prima Theodosii uxor.

Pag. 564. 2. *Κτίζει Φλαπιλλιανόν*] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. v. n. iii.

Pag. 564. 3. *Καίσαρος*] Ita Marcellinus. Idatius, *Nobi-
lissimo*. Cod. Theod. NB. P. id est, *Nobilissimo Puero*, quae
idem sonant.

Pag. 564. 4. *Τὸ δ'*] Leg. *γ'*. ex Fastis: is enim est Con-
sulatus Valentimiani cum Eutropio, ut est in Idatianis, et in
Leg. viii. Cod. Theod. de Indulg. debit. qui in xiv. Indictio-
nem cadere dicitur. Quae quidem Indictio prima dicitur in
Lege iii. eodem tit. ab aliis xv. Ita Indictio quae in Honorii
vii. et Theodosii ii. Consulatum incidit in dicta Lege viii.
quarta: in Lege ix. et x. infra a Theodosio Juniore quinta: ab
aliis sexta appellatur. Quae quidem ita conciliare conatur Ja-
cob. Gotthofred. ad d. Leg. viii. ut *Italica Indictio* ab anno
cccxii. ducatur: *Karthaginiensis Africae Proconsularis* ab anno
cccxiv. *Africae Dioeceseos* denique ab anno cccxv. Quam
quidem Indictionum varietatem ab Imperio Valentimiani et Va-
lentis in Cod. Theod. obtinere idem observat. Vide Scalige-
rum lib. v. de Emendat. Temp. p. 504.

Pag. 564. 9. *Εστεψεν*] Errat Auctor Chronici, ut et Sy-
meon Logotheta in Chron. MS. cum aiunt Honorium Romae a
patre levatum Augustum hoc anno, quo scilicet Theodosium
Romam duntaxat venisse, et congiarium populo dedisse, nar-
rant Marcellinus Comes et Idatius. Quippe Theodosio iii. et
Abundantio Coss. Honorium in eodem loco, quo fratrem ejus
Arcadium, id est septimo ab Urbe milliario, Caesarem demum
dictum a Theodosio parente, scribit idem Marcellinus.

Pag. 564. 11. *Νεωτερίνου*] Ita etiam editio Scaligeri:
sed Fasti omnes *Neoterium* vocant.

Pag. 564. 13. *Τὴν κεραιήν*] Hoc loco Auctor tangit
Historiam primae Inventionis Capitis S. Joannis Baptistae sub

Theodosio M. quam etiam narrat Sozomenus lib. vii. cap. xxi. licet vix hanc agnoverit Graecanica Ecclesia, sed alteram quae Marciano imperante contigit, de qua agit idem Scriptor Chronici anno iii. ejusdem Augusti, et tertiam quae Comanis, unde
 P 570 in urbem Constantinopolitanam translatum aiunt, atque ex ea Ambianum Picardiae Metropolim, post captam a nostris Constantinopolim, ubi hodieque colitur ac conspicitur, carne et facie nigricanti, quemadmodum describitur a Theodulo, seu Thoma Magistro, in Homilia inedita in eundem S. Joannem
 V 500 Baptistam, uti prout indubie illud Constantinopoli viderat, hisce verbis ex Cod. Reg. excerptis: κόμη γὰρ αὐτῷ τραχεία καὶ δυσχερής, καὶ ἀνχμώδης, καὶ ῥύπου πλέα, ἐς μὲν πολὺ τεταμένη κατασυστάδην, ἀλλ' οὐ κατὰ τρίχας διειλημμένη, ὡς καὶ ῥαδίως ἐντεῦθεν ἀριθμῆσθαι δύνασθαι. Πρόσωπον ἅπαν μέλαν τοςαύταις ἐνιαυτῶν περιόδοις, ταῖς τε συνεχέσι τοῦ ἡλίου βολαῖς, ταῖς τε τῶν ἀέρων χαλεπαῖς ἐμβολαῖς, ὡσπερ καὶ ψυχθὲν, καὶ παντάπασι μεταποιηθὲν τῆς φυσικῆς ὑγρότητος, καταναλωθείσης αὐτῷ ὑπὸ τε τῶν εἰρημένων, καὶ τῆς ὑπερφυοῦς ἀτροφίας, ἐπειδὴ μηδὲν ἕτερον εὐχρόλα, ἀλλ' ἡ τροφῆς μεμασημένης χυλός. Verum primam istam sub Theodosio factam S. Praecursoris capitis Inventionem aliquatenus firmare videtur Severianus Gabalorum Episcopus, quem ab Joanne Chrysostomo, et Arcadio Imp. ad sermones habendos in Ecclesia Constantinopolitana saepe invitatum scribit Gennadius. Is enim in Homilia in S. Crucem ita loquitur: Ἐλθωμεν λοιπὸν ἐπὶ τὸν λατρὸν ἡμετέρων ψυχῶν τὸν καὶ θεῖον λόγον ἡμᾶς παιδεύοντα, καὶ τοῖς λειψάνοις τοῖς ἐαυτοῦ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τειχίζοντα. Ἰωάννην λέγω τὸν Πρόδρομον καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Χριστοῦ λούσαντα ἡμᾶς σήμερον τῷ λόγῳ τῆς μετανοίας. Quae quidem spectare videntur caput S. Joannis Baptistae sub eam tempestatem allatum, et in urbe Constantinopolitana cultum et asservatum: tametsi id ex verbis Severiani non posse omnino colligi fatendum sit. De hac porro triplici sacri Capitis Inventionem Tractatum olim edidimus.

Pag. 564. 17. *Ἐν τῷ λεγομένῳ Ἐβδόμῳ*] Rectius Sozomenus lib. vii. cap. iv. πρὸς τῷ Ἐβδόμῳ, ut Κάμπος τοῦ Τριβουναλλίου πρὸς τῷ Ἐβδόμῳ esse dicitur apud Nicephor. Call. lib. xviii. cap. xli. id est juxta Palatium Hebdomi, de quo agimus in Constantinopoli Christ. et in Discept. de Hebdomo Constantinopoli.

Pag. 565. 1. Θεοδοσίου τὸ γ'.] Ita Fasti et Canones Africani c. 33. Perperam Idatiani Fasti MSS. iterum praeferunt.

Ibid. Καὶ Ἀβουνδαντίου] De hoc Consulatu agit Sirmondus ad Sidon. in Panegyrico Anthemii, initio.

Pag. 565. 2. Πρόκλος] Proculus, filius Tatiani Praefecti Praetorio, qui Praefecturam urbi gessit anno cccxxcix. ut ex:

Leg. xxv. Cod. Theod. de Operib. Public. et Leg. ix. de Annonis civic. colligitur. Vide Zosimum lib. iv. p. 769.

Pag. 565. 3. *Εν Συκαῖς*] De Sycis copiose egimus in Constantinopoli Christ. lib. i. sect. xxii.

Pag. 565. 4. *Θεοδοσιακὸς φόρος*] Ibid. lib. i. sect. xxiv. n. ix.

Pag. 565. 9. *Διογένης*] Nemo non videt legendum *Εὐγένιος*. Vide Idatium anno cccxcii. Socratem lib. v. cap. xxiv. Claudianum in Consulatu Olybrii et Paulini, etc.

Pag. 565. 11. *Τούτῳ τῷ ἔτει*] Immo anno proxime sequenti: quippe Socrates lib. v. cap. xxvi. et alii recte mortem Theodosii ad Consulatum Olybrii referunt.

Pag. 565. 18. *Ἰνδ. η΄.*] Haec Indictio in Leg. iii. Cod. Theod. de Indulg. debit. nona dicitur: quam inde Italicam vocat Jacob. Gotthofred. uti supra observatum.

Pag. 565. 19. *Γάμους*] Cum Endoxia Bantonis Franci Proceris et Cos. filia. Vide Famil. Byzant.

Pag. 566. 1. *Τὸ σκῆνωμα*] Ita Marcellinus. Socrat. lib. vi. cap. i. *περὶ τὴν ὀγδόην τοῦ Νοεμβρίου μηνός.* Vide Theophan.

Pag. 566. 4. *Πουφῖνος*] Philostorg. lib. xi. cap. iii. Socrat. lib. vi. cap. i. Sozomen. lib. vii. cap. i. Marcellin. etc.

Pag. 566. 12. *Δημόσιον Ἀρκαδιανὰς*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxvii. n. ix.

Pag. 566. 13. *Οἶκον τὸν Μαρτίνης*] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. vii. n. ii.

Pag. 566. 16. *Εἰσὶν*] Descriptum legitur ex prima operum Oecumenii editione Martyrium S. Pauli Apostoli, quod Romae subiisse dicitur anno a Passione Christi xxxvi. iii. Kalend. Jul. xxix. Junii, lxxix. a Christi Nativitate. Tum additur, *Ἔστιν οὖν ὁ πᾶς χρόνος ὁ ἐξ οὗ ἐμαρτύρησε τριακόσια τριάκοντα ἔτη μέχρι τῆς παρουσίας ταύτης Ἰακωβίου, τετάρτης μὲν Ἀρκαδίου, τρίτης δὲ Ωνωρίου, τῶν δύο ἀδελφῶν Ἀυτοκρατόρων Ἀυγούστων, ἐννάτης Ἰνδικτιῶνος τῆς πεντακαιτηρίδος περιόδου, μηνός Ιουνίου εἰκοστῆς ἐννάτης ἡμέρας.* Quin hocce breve Pauli Martyrium Auctor Chronici respexerit, cum haec scripsit, nullus fere dubitaverit, tametsi in mensis die, qui revera non est xxviii. sed xxix. Junii, et in annorum summa quam cccxxxv. plenorum esse ait, cum hocce Martyrio non consentiat, ubi cccxxx. duntaxat esse dicitur, ex quo S. Paulus Martyrio vitam finivit, anno scilicet a Christi Natali lxxix. quo accidisse conveniunt Scriptores omnes: a quo quidem Natali ad hunc Consulatum vulgo putantur anni cccxcvi. Nam si lxxix. addantur cccxxx. erit annus cccxcix. Si vero cccxxxv. fiet annus cccciv. quae quidem minus invicem cohaerent cum ab anno lxxix. ad annum cccxcvi. fiant duntaxat anni cccxxv. Unde pro *τλς΄.* legendum *τκς΄.* recte ad oram Codicis sui adscripserat vir doctus. Observandum interim

in Martyrio S. Pauli Consulatum Areadii iv. et Honorii iii. in Indictionem ix. cadere, quam in Consulatum Olybrii et Probinii referre Codicem Theodosianum supra notavimus.

P 571 Pag. 567. 4. Θεοδώρου μόνου] Ita Cod. Theod. Fasti vero Idstiani *Manilium*: Senator *Mallium* vocant. Fasti Vossiani hoc anno Coss. habent *Eutropium et Theodorum*: Marcellinus Comes *Manilium et Eutropium*, ubi haec subdit: *Hic Eutropius annuum spadonum primus atque ultimus Cos. fuit.* Quo quidem eodem anno interfecto, ac ejus nomine e Fastis eraso, -ut scribit Joannes Antiochenus, solius Collegae nomen mansit; qui *Mallius Theodorus* vocabatur, ut est in Chronico Prosperi, *Mallio Theodoro V. C. Cos.* Unde duos Coss. alii perperam confecerunt. Codex Canon. Afric. c. lvi. P. C. Honorii Aug. iv. et *Eutychiani V. C.* hoc anno habet.

Pag. 567. 8. Στελίχωνος] Ita *Stelichenem* vocant Olympiodorus, Zosimus, Joannes Antiochenus, et Idatius, quem caeteri *Stilichonem*.

Pag. 567. 11. Νωνῶν] Sic haec vox semper scribitur in Laterculo Paschali Hippolyti, ubi vox προ, per Π cum P transverso designatur, ut in Christi monogrammate.

Pag. 567. 8. Εκκλησία τῶν Γότθων] De qua Theodorit. lib. v. cap. xxx. Eundem Scriptorem vide cap. xxxii. et xxxiii.

Ibid. Εν τῷ Δαιμομακελλίῳ] Constantinopol. Christ. lib. l. sect. xxiv. n. xv.

Pag. 567. 17. Φλαβίου] Sic Codex Canon. African. c. lxxv. Sed leg. ex Cod. Vatic. Φλαβίου. Ita Sozomenus lib. viii. cap. iv. Marcellinus Comes, Prosper, Victorius, Idatius, etc. quibus *Fravita*, vel *Fravitta* dicitur. Sic etiam Lex iii. Cod. Theod. de Equor. Collat. ubi Indictio xiv. notatur. more Africanas Dioeceseos, contra quam hic et apud Marcellinum lib. xiv. *Fravitus* nuncupatur a Socrate lib. vi. cap. vi. In aliquot vero aliis Legibus Cod. Theod. hic Consulatus ita consignatur: P. C. *Stilichonis et Aureliani*. In Codice vero Canonum African. c. lvi. P. C. *Stilichonis V. C.*

Pag. 567. 18. Γαϊνᾶ] Philostorg. lib. xi. cap. ult. Socrat. lib. vi. cap. vi. Sozomen. lib. viii. cap. iv. Marcellin. Theophan. an. viii. Cedren. p. 327. etc.

Pag. 567. 20. Εγσενήθη] Theodosius Junior: Socrat. loco laudato, et Marcellinus Comes.

Pag. 568. 6. Εἰς τὸ Εβδόμον] Marcellinus: *In loco quo pater patrisque eius Caesar levatus est.* Addit Prosper, vii. ab urbe milliaro. Vide Disceptat. de Hebdomo Constantinopolit.

Pag. 568. 9. Ρυμορίδου] Edit. Scalig. Ρομορίδου. Fasti Vossiani et Holstenius, Ρομιόρδου. Codex Canonum African. c. xc. Ρομορίδου. Fasti alii *Rumoridum* vocant.

Pag. 568. 11. Πρὸ δ' Ἰδῶν Φεβρ.] Marcellin. iii. Id. Febr.

Pag. 568. 13. Ονωρίου Αύγ.] Honorium vi. Coss. absque collega habent Canones Afric. can. κχι.

Pag. 568. 14. Εξεώθη] Marcellin. Comes, Socrat. lib. vi. cap. xvi. Sozomen. lib. viii. cap. κκiv. Zosim. lib. v. etc. Vide praeterea Petavium lib. xi. de Doctr. Temp. cap. κlvii. et Chronolog. Cod. Theod.

Pag. 568. 15. Ενάη ή μεγάλη Εκκλ.] Constantinópolis Christ. lib. iii. sect. iii.

Ibid. Σὺν τῷ Σενάτῳ] De qua aede agimus ibid. lib. ii. V 502 sect. ix. n. i.

Pag. 568. 16. Ευλοκερητων] De hac voce ibid. lib. ii. sect. i. n. xvi. et lib. iii. sect. iii.

Pag. 568. 17. Αρσάνιος] Ita reposuimus cum Scaligeri Edit. cum Raderus Ούρσάνιος edidisset. Vide Leg. ult. Cod. Theod. de His qui super Relig.

Pag. 568. 18. Πρὸ ε' Καλ.] Atqui, inquit Petavius loco laudato, Feria ii. non Dominica illo die fuit: proinde legendum censet, πρὸ ε' Καλ. Ιουλλίων, v. Καλ. Jul.

Pag. 569. 1. Χάλαζαν] De hac insolenti grandine agunt etiam Philostorgius lib. xi. cap. vii. Socrates lib. vi. cap. xix. et Sozomenus lib. viii. cap. κxvii. Vide Petavium loco laudato. Hic porro Scaligeri editionem sumus secuti.

Ibid. Καρύων] Philostorgius: καὶ δὴ καὶ χάλαζα μείζων ἢ πρὸ χειμάδα πολλαχοῦ γῆς πατερόετο ἄχρι καὶ ὄπτε τῶν λεγομένων λιτρῶν ἔκρουσα βάρος.

Pag. 569. 3. Παρασκευῇ] De die quo haec grando cecidit non consentiunt Scriptores. Socrates loco laudato id contigisse ait κxx. Septembris hoc anno, quartoque post die Eudoxiam e vita excessisse. Nec dissentit Sozomenus, scribens pariter quarto ab hac grandine obiisse eandem Augustam. Auctor vero Chronici scribit grandinem istam decidisse mense Hyperberetaeo, seu Octobri, mortuam vero Augustam eodem mense, pridie Nonas, seu vi. Octobris, feria v. Unde conficit Petavius, siquidem grando ista ceciderit mense Octobri, uti vult idem Scriptor: atque adeo ante mortem Eudoxiae, id accidisse feria vi. non potuisse, nisi per Παρασκευῆν intelligatur Sabbatum, id est Παρασκευῆ τῆς Κυριακῆς: isque dies primus fuerit mensis Octobris, quod vix quispiam existimaverit. Verum si grando ista Feria vi. ceciderit, dicendum cum Socrate et Sozomeno revera cecidisse ultimo Septembris die, quo fuit feria vi. in eoque errasse Auctorem Chronici, ut et forte in die obitus Eudoxiae, quam vi. Octobris decessisse ait: contra quam Socrates, qui quarto a grandine hunc contigisse tradit. Vide Grandamicum parte iii. Chronol. Christ. p. 120.

Pag. 569. 5. Πρὸ δ' εἰδῶν] Leg. γ', vel ἡμέρα γ'.

Pag. 569. 7. Στελίχωνος] Ad hunc secundum Stilichonis

Consulatum pertinet illius Diptychon Consulare, a nobis explicatum in Gloss. med. Gr. in v. *Κόμης τοῦ σταύλου*. De Anthemio autem Stilichonis collega consulendus Sirmondus in Notis ad Sidonium in Paneg. Anthemii v. 94.

P 572 Pag. 569. 10. *Πρανδιάρα*] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. vi. n. i. pag. 138.

Ibid. *Εμβολοι*] Quibus instaurandis mox incubuit Arcadius sub mensem Novembr. ut colligitur ex Leg. xlv. et seq. Cod. Theod. de Operib. Publ.

Pag. 569. 13. *Χαλκηδονησίας σκάλας*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xviii. n. iii.

Pag. 569. 15. *Ανθημιου*] Cujus passim mentio apud Chrysostomum, Synesium, Sidonium, Socratem, et alios.

Pag. 569. 16. *Αιμιλιανου*] Istius Aemiliani Praef. Urb. hoc anno mentio est in Leg. xlv. xlv. et xlv. Cod. Theod. de Oper. Publ.

Pag. 569. 19. *Ινδ. ε'*] Indictio iv. notatur in Leg. vii. Cod. Theod. de Indulg. debitor. more Karthaginensi, uti vult Gotthofredus.

Pag. 569. 21. *Κυϊνκνεναλία*] Marcellin. Comes. Quippe anno ccccii. Januarii x. a patre Imperator dictus est.

Pag. 570. 4. *Σεισμῶ*] Duo potissimum terrae motus contigere Constantinopoli, Arcadio imperante, anno scilicet cccxcvi. de quo Marcellinus Comes: *quo et coelum ardere visum est, adeo ut sit ille terrae motus, de quo Augustinus lib. de Excidio Urbis Romae cap. vi. in quo videbatur horrenda flamma pendere, nec odor sulfuris deerat. Et Paulus Orosius lib. iii. cap. iii. in quo desuper defusa coelitus flamma pendere visa est.* Alter est cujus hoc loco meminit Auctor Chronici. Nam terrae motus ille ingens, de quo Evagrius lib. i. cap. xvii. videtur pertinere ad annum xx. Theodosii Jun. cujus etiam meminere Theophanes, Cedrenus, et alii.

Pag. 570. 5. *Τὰς κεράμους τὰς χαλκὰς*] Constantinopol. Christ. lib. ii. p. 115.

V 503 Pag. 570. 6. *Καινούπολιν*] *Ibid.* lib. iv. sect. viii. n. v. *Ibid.* *Καπετωλλου*] *Ibid.* lib. ii. sect. ix. n. ii.

Pag. 570. 9. *Αναβάθρα*] *Ibid.* lib. ii. sect. i. n. ii.

Pag. 571. 5. *Πραιτώριον*] *Ibid.* lib. ii. sect. ix. n. vi.

Ibid. *Μοναξίλου*] Monaxii Praefecti Urbi sub ann. ccccviii. et cccci. non semel mentio occurrit in Cod. Theod. qui postea Praefectus Praetorio et Cos. fuit.

Pag. 571. 6. *Διὰ τὴν Ἰνδειαν*] Huc pertinet Lex i. Cod. Theod. de Frum. urbis Constantinopol.

Pag. 571. 8. *Τῶν Δομνίνου ἐμβόλων*] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. iii. n. vi.

Pag. 571. 9. Οὐαρανᾶς ὁ Τρατος] At is duntaxat postmodum Consul fuit, anno scilicet Chr. cdx.

Ibid. Συνέσιος] Delenda vox καὶ, tametsi ita praeferat Cod. Vatic. καὶ Συνέσιος. Synesius quippe Comes Sacrarum Largitionum fuit sub Theodosio Jun. ut ex Leg. x. Cod. Theod. de Curiosis colligitur.

Ονωροῦ τοῦ ἠ΄.] De hoc Consulatu egit Sirmondus in Notis ad Sidonii Epist. ix. lib. v. et ad Panegyri. Aviti, initio.

Pag. 571. 12. Δουκίου μόνου] Ita Marcellinus et Prosper. Fasti Vossiani: Δουκίου τοῦ λαμπροτάτου. Victorio et Senatori Lucianus dicitur. At Idatius et Leges Cod. Theod. ita hunc Consulatum consignant: P. C. Honorii viii. et Theodosii v. Lucio Cos.

Pag. 571. 13. Κωνσταντίου] Sic etiam Fasti Vossiani, Marcellinus, Victorius, Senator, et Cod. Theod. Idatius vero et Prosper. Constantio V. C. Holstenius Κωνσταντίου καὶ Κώσταντος legit, atque sic scriptum in Cod. MS. Themistii monet. Ita etiam in Fastis Vossianis. Constantium Consulem jam antea designatum Ravennae: Constantem vero Constantinopoli processisse scribit Olympiodorus.

Pag. 571. 14. Πουλχερία] Marcellin. Pulcheria Theodosii soror Augusta appellata est. Ita vocem ἐπιφανεστάτη, quae Nobilissimam sonat, reddit. Vide Gloss. med. Graecit. Vox porro Ἀγούστη abest a Scaligero.

Pag. 572. 3. Κυῖνκεννάλια] Totidem verbis habentur supra anno cdxvii. quo revera exacta Theodosii Jun. Quinquennialia: quae quidem verba perperam rursus in hunc annum sunt illata etiam in Vatic. Cod. Neque enim Δεκεννάλια emendandum, cum ea Decennialia non hoc anno, sed anno cdxii. ediderit Theodosius, ut scribit Marcellinus Comes.

Pag. 572. 5. Θερμουντίας] Ita Cod. Vatic. Sed leg. Θερμαντίας. Vide Famil. Byzant.

Pag. 572. 7. Παρασκευῆ] Quae vox, hic et infra in edit. Scalig. per παρη cum linea supra exprimitur.

Pag. 572. 9. Αταούλφον] Αδαούλφον Olympiodorus, qui et ejus caedem refert. Atamulfum vero vocat Chron. MS. Idatii, cui tum nupta erat Placidia Theodosii M. filia, et cui Caesareae cognomentum datur in vet. Inscript. apud Sponium in Miscell. Eruditaes Antiq. sect. v. pag. 159. Vide quae de hoc Atamulfo commentatur Catellus lib. iiii. Rerum Occitanar.

Pag. 572. 13. Τῷ αὐτῷ ἔτει] Constantinopol. Christ. lib. iiii. sect. iiii.

Pag. 572. 14. Πρὸς ε΄.] Leg. ε΄.

Pag. 572. 21. Ἐν βουρῆχαλίῳ] Id est in curru tracto a burichis, seu equis. Ita enim haec vox capienda, more scilicet Episcoporum Urbis Regiae, cum Patriarchae in publicis lita-

communibus, adit Judex sine adorationis ambitioso fastidio, ut ornamentum diei et loco et nostrae recordationi sui probet accessisse praesentiam.

V 505

Pag. 579. 19. Νίκη κατά Περσῶν] Marcellinus Comes.

Pag. 580. 6. Πολλοὶ σεισμοὶ] Marcellin. *terrae motus multis in locis fuit.*

Pag. 580. 13. Επήρθη] Socrat. lib. vii. cap. xxv. *ἐμηνύθη περὶ τὴν τρίτην καὶ εἰκάδα, Constantinopoli scilicet, cum Augustus Ravennae antea fuisset renuntiatus. Vide Notas Valesii ad hunc locum Socratis, et Gotthofredum in Chronol. Cod. Theod. hoc anno.*

Pag. 580. 16. Θεοδοσίου Ἀύγ. τὸ β΄.] De hoc Consulatu egit Sirmondus ad Sidonium in Panegyrico Aviti, initio.

P 574

Pag. 580. 18. Ἱερῶν] De quo idem Gotthofredus in Prosopographia Cod. Theod. De Thermis Theodosianis diximus in Constantinopoli Christ. lib. i. sect. xxvii. n. v.

Pag. 580. 19. Τὸ δημόσιον] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxvii. n. v.

Pag. 581. 7. Φλωρεντίου] Quaedam Leges Cod. Theod. habent hoc anno *P. C. Felicis et Tauri.*

Pag. 581. 10. Καὶ Βάσσου] Subscriptio Constitut. Theodosii et Valentiniani de iis qui ad Ecclesias confugiunt, in tertia Synodo: *Proposita Indictione xiiii. Pharmuti mensis xii. Dat. Kal. April. C. P. Antiocho V. C. et qui fuerit nuntiatus.*

Pag. 581. 11. Ἐν ἔτει να΄, etc.] In quo quidem annorum calculo, ut et infra anno cdlv. Christo xxx. duntaxat annos juxta veterum aliquot Patrum, atque adeo Africani sententiam, ut auctor est Hieronymus, adsignat: quo fit ut quae secundum illum calculum hic subinde inseruntur, ejusdem Africani esse existimare liceat, uti monuimus in Praefat. N. xxiii. Vide Grandamicum parte iii. Chronolog. Christ. p. 124.

Pag. 582. 5. Τὰ ὄρια] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. x.

Ibid. Ἀχιλεὺς] Ibid. lib. i. sect. xxviii. n. i.

Pag. 582. 7. Ἀρεοβλίνδου] Holsten. *Ἀρεοβλίνδα.*

Pag. 582. 12. Σιγισβάλδου] Rectius editio Scaligeri, et Fasti Vossiani, *Σιγισβούλδου*, qui Idatio et Victorio, et in Synodo Romana iii. cap. xvi. et xvii. *Segisvultus*: Prospero et Senatori, *Sigisvultus*: Marcellino denique *Sigisvuldus* dicitur. Hic porro Consulatus sic notatur in Cod. Theod. P. C. *Isidori et Senatoris.*

Pag. 582. 13. Ἐπὶ τούτων] Marcellin. Prosper. Id in annum cdxxxvi. rejicit Socrates lib. vi. cap. xliii. Isidoro et Senatore Coss.

Pag. 582. 15. Ἐπετέλεσεν τοὺς αὐτοῦ γάμους] Simili lo-

cutionis formula Marcellinus: *Valentinianus Caesar creatus, Theodosii Imp. Eudociam filiam sibi desponsavit.*

Pag. 583. 3. *Τὰ τεύχη*] Inde muri isti Theodosiani appellati, de quibus agimus in Constantinopol. Christ. lib. i. sect. x. et xii.

Pag. 583. 12. *Ἰωάννης*] Marcellin. *Joannes natione Vandalus, Magisterque militiae, Arnegiscli fraude in Thracia interemptus est.*

Pag. 583. 15. *Αττίλας καὶ Βλίδας*] De utroque Prosper anno CDXLIV. Marcellinus Comes anno CDXLIII. Jornandes cap. xxv. etc. Sic porro Attilae nomen effertur etiam apud Procopium, Evagrium, et alios, qui *Αττίλα* in nummo a nobis descripto in Famil. Byzantin. apud Priscum *Αττήλα* apud Prosperum *Athila* et *Athela* indigitatur.

Pag. 583. 16. *Πατέρων*] Leg. *Πατερόλου* ex Holstenio et Fastis. Vide Sirmondum ad Ennodii Diction. vii.

Pag. 584. 5. *Εν τούτῳ τῷ ἔτει*] Historiam hanc pariter narrat Cedrenus.

Pag. 584. 19. *Κατὰ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας*] Jurare per salutem Imperatoris olim soleimne, ut est apud Sozomenum lib. ix. cap. vii. Palladium in Vita Chrysostomi cap. xiv. Codin. in Origin. Constantinopol. p. 200. ut infinitos alios praeteream. Vide Notata ad Cinnamum pag. 483. et Gloss. med. Lat. in v. *Juramentum*, sub fin.

Pag. 584. 21. *Καὶ ἐκέλευσεν*] Cedren. *κελεύει τὸ μῆλον εἰσενεχθῆναι*, quomodo vox postrema hic legenda.

Pag. 585. 3. *Αποκτανθῆναι*] Caedem Paulini ad ann. CDXII. refert Marcellinus: *Paulinus Magister Officiorum in Caesarea Cappadociae, jubente Theodosio Principe interemptus est.* Perperam etiam scripsit Cedrenus hac ipsa nocte interfectum. Vide Codini Origin. Constantinopolit. p. 56.

Pag. 585. 7. *Καὶ ἀπιοῦσα*] Bis sacra loca adiit Eudocia, ut recte ait Evagrius lib. i. cap. xx. ac primo quidem sub ann. V 506 DXXXVII. ex quibus saltem redux erat anno sequenti. Marcellinus: *Eudocia uxor Theodosii Principis, ab Hierosolymis urbem Regiam remeavit, beatissimi Stephani primi Martyris reliquias, quae in Basilica S. Laurentii positae venerantur, secum deferens.* Quae quidem Protomartyris reliquiae revelatae fuerant anno XXI. Honorii, ut est apud Sozomen. lib. ix. cap. ult. in Chron. Idatii, et apud Theophan. an. XIX. Eo autem concesserat ex voto, si filiam suam nuptam vidisset, ut scribit Socrates lib. vii. cap. XLVIII. Adde Theophanem an. XXVII. Theod. Anno sequenti, Paulino interfecto, secundum eundem Marcellinum, facultate a Theodosio impetrata, rursum eo concessit, ibique reliquum vitae exegit, ut narrat idem Marcellinus sub an. CDXLIV. in quem Auctor Chronici, quae Eudociae ob pomum Phrygium contingere,

conficit: non quod ea tum acciderint, sed quod isto anno Eudocia, cum ex iis minus se conjugii gratam animadverteret, sacra loca rursus adeundi facultatem ab illo obtinisset, ubi extremum diem obiit anno v. Marciani, ut est apud Theophanem, Cedrenum, et Symeonem Logothetam, proinde anno Christi CDLIV. Indictione VII. At Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii cap. xxv. ait obiisse x. Octobr. Indict. xiv. quae in annum cadit CDLX. Ut porro complures Aedes sacras in Palaestina aedificarit, hisce verbis refert cap. xxxiv. *Ἡ δὲ μακαρία Εὐδοκία Ἐκκλησίας μὲν ὄτι πλείστας τῶ Χριστῶ ἀκοδόμησε, μοναστήρια δὲ καὶ πτωχεῖα καὶ γηροκομεῖα τοσαῦτα ἄπερ τῆς ἐμῆς οὐκ ἔστι δυνάμεως ἀριθμεῖν.* Meminit praeterea idem Scriptor in Vita S. Sabae, Eudociae in Locis sanctis commemorantis, et ut cum eodem Sancto Euthymio conversata fuerit, enarrat.

P 575

Pag. 585. 9. *Εἶπεν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ*] Deest vox ἐν. Vide Evagrium lib. i. cap. xx. et cap. xviii. ubi de hac aede.

Pag. 585. 13. *Στήλην Χαλκὴν*] Evagrius: *καὶ εἰκόνι ἐκ Χαλκοῦ τεχνικῶς ἠσκημένῃ παῖδες Ἀντιοχείων αὐτὴν τετιμήκασιν, ἢ καὶ μέχρις ἡμῶν σώζεται.*

Pag. 585. 16. *Εἰς Ἱεροσόλυμα*] Evagrius lib. i. cap. xxi. xxii.

Pag. 585. 20. *Καὶ πύσσα μνημα*] In aede S. Stephani, stadio ab Urbe, ab ipsa condita, ut est apud Evagrium cap. xxii. et Cedrenum pag. 337.

Pag. 586. 1. *Καὶ Νόμον*] Sic Cod. Vatic. non vero *Νόμου*, uti ediderat Raderus. Fasti etiam Vossiani, *Nomum*: Victorius, *Nomum*: Prosper, Senator, Marianus, Wigorn. *Nonium* vocant. Sed *Νόμιον* exerte appellat Priscus pag. 71. edit. Reg. quem Magistrum et Patricium fuisse ait. Idatius vero ex Cod. MS. ita hunc Consulatum consignat: *Valentiniano vi. et Actio ii.*

Pag. 586. 2. *Αεοντίου*] Scalig. *Αεοντίου*. Fasti Vossiani, *Αετλου*. Idatiani, *Actio iii.* ubi Symmachum omittit, quem alii habent.

Pag. 586. 3. *Αλοπίου*] *Callepium* vocant Marcellinus, Prosper, Idatius, Victorius et Senator. *Αλύπιον* etiam habent Fasti Vossiani.

Pag. 586. 4. *Μαρκιανόπολις*] *Mysiae urbs a serore Trajani Principis ita cognominata*, inquit Ammianus lib. xxvii. quam Scythae qui finitimi erant, ut ibidem et lib. xxxi. testatur, obtinebant, quamque ii Tiberio imperante rursus ceperant, et Auctor est Simocatta. Ab ea Scythicae regionis proximitate pars illa Thraciae *Θράκη Σκυθίας*, in qua extitit Dorostolus, dicitur in hoc Paschali pag. 297. Marcianopolis in Aemimonte statuatur in Notitia Leonis Imp. una cum Hadrianopoli.

Pag. 586. 5. *Αναργύσκος*] Marcellinus: *Arnegisclus Magi-*

ster militiae in Ripense Dacia juxta Utum annem, ab Attila Rege, viriliter pugnavit, pluribus hostium interemptis, occisus est. Priscus Rhetor: Τοῦτο μαθὼν ὁ Ορηνγίσκλος (leg. Αρν..) αὐτὸς γὰρ εἶχε τὴν πρὸς Θρακίῳ μέρει τοῦ ποταμοῦ φυλακὴν, etc.

Pag. 586. 6. Σεισμοὶ μεγάλοι] Marcellinus Comes.

Pag. 586. 9. Γέγονε γὰρ ἀπειλὴ μεγάλη] Ubi ἀπειλὴ idem valet quod φόβοι, in Chrysostomi Homilia inscripta, εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Βάσσου, quae dicta dicitur εἰς τοὺς φόβους, ubi in contextu, τῶν φόβων ἀνάμνησις, seu terrae motus annua commemoratio, non istius cujus hic mentio, siquidem multo post V 507 Arcadium accidit: sed alterius, de quo alibi egimus.

Pag. 586. 11. Τῆς Λιτανίας] Ejusmodi Litanias in hisce terroribus attigit ibidem Chrysostomus: Τρεῖς δὲ παννυχίδα ἐπετέλεσατε, καὶ τὴν πόλιν πᾶσαν τῇ βάσει τῶν ἁγίων ὑμῶν ποδῶν ἐξεκαθήρατε, τῷ περιπάτῳ τὴν ἀγορὰν ἀναμετρήσαντες, καὶ τὸν αἴρα ἅγιον ἐργασάμενοι, etc.

Pag. 586. 12. Τρικόγχῳ] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. iv. n. xl. lib. iv. sect. vii. n. i.

Pag. 586. 16. Ποστουμιανοῦ] Hanc vocem delet Holstenius, quam habent Fasti.

Pag. 586. 17. Ἀστερίου] Ita Victorius et Senator. Fasti Vossiani, Ἀστορίῳ, et Asturio, Prosper, Marcellinus, Idatius in Fast. et in Chronico an. xvii. xix. et xxvi. Theodosii Jun. (ubi Dux utriusque militiae dicitur) et Victor Tunnunensis. Vide Sirmondum ad Ennodium lib. i. Epist. xxiv. et ad Sidonium lib. viii. Epist. v.

Pag. 586. 18. Μαρίνα] Vide Famil. Byzant.

Pag. 587. 1. Ἀβίνου] Ita Victor Tunnunensis: at Cod. Vatic. Scaligeri edit. et Fasti Vossiani, Ἀβιηνοῦ, Ἀβιανο, Marcellinus: Ἀβιανο, Prosper, Idatius, Victorius et Senator habent. Vide Sirmondum ad Ennodii lib. i. Epist. v. et xii. et ad Sidonii lib. i. Epist. ix.

Pag. 587. 3. Δευτέρα Σύνοδος] Hanc in annum cdxliix. rejiciunt Marcellinus et Prosper, Victor vero Tunnunensis in annum cdxlviii.

Pag. 587. 16. Ἀλλάριχον] De quo passim Scriptores, et ex iis Catellus in Hist. Occitanica.

Ibid. Εἰς τὰς Γαλλίας] Cod. Vat. Εἰς τὰς Γαλλίους. Mox: προετρέψατο ἅμα αὐτῷ κατὰ Ἀττήλα. Raderio consentit Scaliger.

Pag. 588. 1. Τελευτᾷ καταφορᾷ αἵματος] Ita Jornandes de Rebus Getic. cap. xlix. Theophanes anno iv. Marciani, etc. At Marcellinus Comes noctu mulieris manu cultroque confectus scribit.

Pag. 588. 4. Πελσπος] Res etiam gestas Attilae praeter

Priscum alii sunt prosecuti, Jornandes in primis, Evagrius lib. i. cap. xvii. Marcellinus Comes, Prosper, Theophanes, etc.

Pag. 588. 6. Κύρος] De quo consulendus Henric. Vale-
sius ad Evagrium lib. i. cap. xix.

Pag. 588. 8. Εἰς τὴν καροῦχαν] Leg. προῆλθεν εἰς τὴν
καροῦχαν. Alia proinde fuit carruca Praefecti Urbi a carruca
Praefecti Praetorio, quae longe forte ornatu alteram excesserit,
tametsi in Notitia Imperii Occidentalis cap. iii. et iv. utraque
simili delineetur. Porro Praefecti Praetorio carrucae mentio fit
infra sub annum xvi. Zenonia, ut Praefecti Urbi sub ann. xiii.
Arcadii. Trahebantur carrucae iv. equis in fronte dispositis,
uti exhibentur in eadem Notitia. Theophanes describens adven-
tum Heraclii in urbem Constantinopolitanam, confecto bello Per-
sico: *Εφερον δὲ καὶ ὄχημα ὅπου ἐκαβαλίκευσαν οἱ πάλαι οἱ Βα-
σιλεῖς μετὰ τεσσάρων τρόχων ἀργυροδιαχρύσων, καὶ φάρια τέσ-
σαρα μεγάλα καὶ θαυμαστά καὶ ὀλόλευκα σύροντες τοὺς τροχοὺς,
ὅπως καθίσῃ ὁ Βασιλεὺς ἐπ' αὐτοῦ.* Adde Chrysostomum Homil.
iv. de Misericordia Dei.

P 576 Pag. 588. 11. Εσπερινὰ φῶτα] De hisce luminibus quae-
dam adnotavimus lib. i. Constantinop. Christ. sect. xxvii. N. ii.
pag. 90. Caeterum infra mox lege, ἐχόλωσεν.

Pag. 588. 16. Εἰς Σμύρνην] Ita etiam Theophanes.

Pag. 588. 21. Ητῆσαν αὐτὸν προσφωνῆσαι] S. Ambro-
sius lib. i. de Officiis Ministrorum, de se adhuc Catechumeno
in Episcopum electo: *Ego enim raptus de tribunalibus, atque admi-
nistrationis infulis ad Sacerdotium, docere vos coepi quod ipse non di-
dici. Itaque factum est ut prius docere inciperem, quam discere.*
Et paullo ante: *Cum jam effugere non possimus officium docendi,
quod nobis refugientibus imponit Sacerdotii necessitudo.*

Pag. 589. 5. Εως θανάτου αὐτοῦ] Testatur Suidas vitam
produxisse Cyrum usque ad tempora Leonis M.

Pag. 589. 7. Αὐδυναίῳ] Cod. Vatic. Αὐδυνέῳ. Sic inter-
dum variant Codd. MSS.

Ibid. Τρωαδησίῳ ἐμβόλων] Constantinopol. Christ. lib. ii.
sect. iii. n. iii.

V 508 Pag. 589. 8. Ἐπὶ χρόνον] Legendum videtur ἐκράτησαν
γὰρ ἐπὶ χρόνον, etc. ut anno CDXLVIII.

Pag. 589. 17. Τούτῳ τῷ ἔτει] Quaedam hoc loco habet
Scriptor Chronici de morte Theodosii Jun. ab aliis indicta, vel
certe minus explicata.

Pag. 589. 19. Λευκοῦ ποταμοῦ] Sic Cod. Vatic. sed le-
gendum Λύκου, ut supra anno xii. Domitiani, fluvioli scilicet
ita appellati, qui Urbem Constantinopolitanam praeterfluit, tam-
etsi ita habeat Theodorus Lector Eclog. i. init. ubi perperam
scribit Theodosium ad venationem egressum, εἰς Λεύκιον ποτα-
μὸν παραχθῆναι, et sequenti nocte mortuum: cum Scriptor

Chronici duntaxat dicat, per eum fluvium id Urbem delatum. Lyci autem istius fluvii mentio praeterea habetur apud Simeonem Logothetam in Chronico MS. in Domitiano, Cedrenum in Claudio, Codinum de Orig. Constantinopol. Chrysoloram in Comparat. veteris et novae Romae, etc.

Ibid. Λεκτικίω] Addit Cedrenus, ἦτοι φορεῖω.

Pag. 590. 1. Εἶπεν αὐτῇ] Ita Cedrenus et Nicephorus Callist. lib. xiii. cap. lviu.

Pag. 590. 3. Καὶ τῶν λοιπῶν συγκλητικῶν] Pulcheriam Senatus et omnium Ordinum consensu Imperium Marciano detulisse scribit Evagrius lib. ii. cap. i. nulla Theodosii facta mentione.

Ibid. Εφάνη μοι] Cedren. ἐδείχθη μοι ὅτι σε δεῖ γενέσθαι Βασιλέα μετ' ἐμέ. Quae porro illa fuerint Marciani Imperii signa passim recitant Scriptores, Procopius lib. i. Persic. cap. iv. Evagrius lib. ii. cap. i. Theophanes, Cedrenus, Logotheta, Zonaras, Manasses, Glycas, etc.

Pag. 590. 4. Καὶ μεθ' ἡμέρας] Δύο supplet Cedrenus.

Pag. 590. 6. Σπαθάριος] Chrysaphius Eunuchus, qui et Τζουμάς appellatus, ut est apud Theodorum Lectorem, vel Ζουμνάς, ut habet Cedren. et Βασιλέως ὑπερασπιστῆς dicitur Priscò in Legat. pag. 37. Vide Notas ad Zonarae Annal.

Pag. 590. 7. Πόρταν Μελαντιάδος] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xv. n. xv.

Pag. 590. 8. Ἀπὸ τοῦ Κερκεσίου] Legendum forte ἐξεργέτου, ut infra in Leone M. Nam a militibus praesertim Praetorianis fere semper, non vero a Factionibus Circensibus levabantur Imperatores, id est, in clypeum efferebantur. Vide Grandamicum parte iii. Chronolog. Christ. p. 125. ubi de Marciani creatione ex Chronico Paschali.

Pag. 590. 15. Καὶ Ἀδελφίου] Qui sub mensem Octobr. nondum notus erat Constantinopoli, ut colligitur ex Concil. Calchedonensi, quod initum dicitur sub viii. Id. Octobr. Consulatu Domini Marciani PP. Aug. et qui fuerit nuntiatus.

Pag. 590. 16. Τῶν ἀγίων μ'.] Quae hic narrantur de Inventione Reliquiarum SS. xi. Martyrum, et de aede a Caesario Cos. et Praefecto Praetorio ibi extracta, videntur contigisse Sebastiae, non vero Constantinopoli, tametsi aedes S. Thyrsi in ea urbe extiterit. Nam Troadensium murorum Constantinopoli nulla, quod sciam, extat memoria apud Scriptores, qui ita appellati fuerint Sebastiae ex marmore Troadensi aedificati, quemadmodum Porticus Troadensis Constantinopoli.

Pag. 590. 20. Καισάριος] Quis hic Caesarius Consul et Praefectus mihi non liquet, cum hacce tempestate nullus in Fastis hac nomenclatura Consul occurrat. Alium enim prorsus a

Caesario, qui Praefectus Praetorio sub Theodosio M. et Consul cum Attico anno cccxxi. evincit temporum ratio.

Pag. 591. 1. *Ετους υαβ.*] Vide Grandamicum parte III. Chronol. Christ. p. 127.

Ibid. Πουληγρία] De die et anno mortis Pulcheriae egimus in Familiis Byzantinis, ex Scriptoribus ibi laudatis, quos si consulisset Petavius lib. III. de Doctr. Temp. cap. XLII. non dixisset ita ambigue locutum Auctorem Chronici, ut nescias an nota illa temporis proxime adscripta ad Augustae mortem, an vero ad Inventionem Capitis Sacri Praecursoris referri debeat, cui omnino et unice convenire testatur Marcellinus Comes hoc anno, ubi hac Inventionem narrata, subdit, non indicato die, Pulcheriae obitum.

V 509 Pag. 591. 6. *Επι τῶν προκειμένων Πάτων*] Historiam secundae Inventionis Capitis S. Joannis Baptistae in Emesena civitate facta, ab Abbate Marcello scriptam, edidimus post Tractatum de Capite ejusdem Sancti Praecursoris, ex Cod. Regio; quae quidem laudatur a Nicephoro Urano in Vita S. Danielis Jun. Stylitae n. VII. cum versione Dionysii Exigui, a quo prima dicitur, quasi illam quae sub Theodosio M. contigit, non agnoverit, licet alii tres Inventiones admittant, atque ipse Theodorus Studita ea Oratione quam *εἰς τὴν τρίτην εὐρεσιν τῆς τιμῆς Κεφαλῆς τοῦ ἁγίου Προδρόμου* inscripsit, quamque edidimus post eundem Tractatum nostrum de his tribus Inventionibus, cum duabus aliis narrationibus de secunda.

P 577

Pag. 591. 9. *Τῇ μέσῃ ἑβδομάδι τῶν νηστειῶν*] Qui de Capitis S. Joannis Bapt. Emesae facta Inventionem scripsere, Marcellin. Comes, a quo ad XXIII. Februarii, Abbas Marcellus et Auctor Chronici Paschalis, a quibus ad XVIII. ejusdem mensis refertur, hanc media Jejuniorum, seu Quadragesimae hebdomade, hoc anno hisque Coss. contigisse volunt, quod a vero omnino alienum est. Anno quippe Christi Dionysiano cclxiii. quo, secundum Chronologos omnes, Vincemali et Opilionis Consulatus incidit, XVIII. vel XXIII. Februarii dies in hac septimana occurrere debuerint; quod fieri nequaquam potuit, cum eo anno Pascha XII. Aprilis extiterit, proindeque Dominica tertia et quarta Quadragesimae, quae Jejuniorum hebdomadem includunt, in VIII. et XV. Martii mensis inciderint, juxta observatam et receptam a Graecis magnam Quadragesimam. Sed an ista possint conciliari videamus, et an anni Epochā ab Abbate Marcello indicata cum XVIII. Februarii convenire queat, quo sacrum istud Caput e terrae sinu primum est erutum, et cum XXIII. quo in Monasterii Secretarium illatum est. Marcellus quidem et Chronici Paschalis Auctor hanc factam Inventionem aiunt anno Syromacedonum dclxiii. Indict. VI. imperantibus Valentiniano et Marciano, atque adeo Antiochenorum DI. anno, ut subdit idem

Scriptor Chronici. Cum porro Syromacedonum Epochæ vulgarem Christi Epocham cccxii. annis præcedat, illaque Kal. Octobris inest, sequitur annum dclxxiii. incidere in mensem Octobrem anni Christi vulgaris cdlx. mense vero Februario sequenti in annum Dionysianum cdlx. quo Pascha extitit xxiii. Martii, ac proinde media Jejuniarum septimana coepit feria i. die xviii. mensis Februarii, qui eo anno xxix. dies habuit ob bisextum, desinebatque in Dominicam sequentem, xxiv. ejusdem mensis. Quae quidem quadrant omnino cum Marcelli Narratione, scribentis, Uranium Episcopum Caput S. Joannis Baptistae ex loco tibi inventam fuerat, in Secretarium attulisse die Dominica xxiv. ejusdem Februarii mensis. Alia quippe fuit media Quadragesimae septimana apud Graecos, ab ea quam Latini *Medianam* vocant, cum apud Graecos illa sit quae Medianam Latinorum præcedit. Quadragesimam quippe ii. auspiciantur a Feria ii. Sexagesimae, ita ut revera vii. septimanis illa constet, quarum quarta Dominica mediam Quadragesimae conficit, quae ideo μέση τῶν νηστειῶν, et μεσονήστιμος appellatur. Nam apud eosdem Graecos, ut recte observat Allatius, quævis septimana nomen accipit a sequenti Dominica: quod etiam firmatur ex Calendario Aethiopico apud Scaligerum, in quo media Quadragesima ad diem xxvii. refertur, qui *Mons Olivæ*, ex Evangelio diei appellatur. Ex quibus omnino conficitur hanc Inventionem contigisse anno Christi Dionysiano cdlx. non vero sequenti, ut velle videntur Marcellinus Comes et Auctor Chronici Paschalis. Nec refert quod haec Inventio ad Indictionem vi. a Marcellino et Auctore Chronici referatur: id enim intelligendum de translatione ejusdem Capitis S. Joannis ex Secretario, ubi primum depositum fuerat, in Monasterium Spelaei appellatum, ac postea edificatum, quam factam fuisse xxvi. mensis Octobris, Indict. vi. anno (Syromacedonum) dclxxiii. recte scribit Auctor Narrationis istius Inventionis, a nobis olim editus. Quippe temporis plerique characteres quadrant in annum cdlx. Nam Indictio vi. mense Octobri hoc anno extitit, et annus Syromacedonum dclxxiii. hoc ipso mense initium sumpsit. Quadrat etiam (quicquid dicat Scaliger in Canonib. Isagogicis pag. 301.) annus Antiochenus vi. qui imbat a mense Maio. At in anno a S. Joannis Baptistae caede, quae contigit anno Christi xxxi. Augusti xxx. ad annum quo illius Caput inventum volunt, mense Februario anno dlxiii. putat Auctor Chronici annos cdxv. quibus si addantur xxxi. sunt anni cdlvi. manifesto errore. Proinde ut hic characterismus cum caeteris quadret, pro *vxs.* legendum *vxa.* prona emendatione, ut fiat annus cdlx. mense scilicet Octobri. Quod vero Marcellino Comiti et Auctori Chronici Paschalis hallucinationis occasionem præbuit, id fuit, quod inventionem Capitis S. Joannis Baptistae cum illius Translatione in Monasterium

Spelæi confuderint, cum Inventio facta rêvera fuerit anno CDLII. Februarii XVIII. in Secretario verò depositio XXIV. ejusdem mensis, interim dum Ecclesia in qua deponeretur, esset aedificata, quod demum anno proximo contigit sub mensem Octobrem.

Pag. 591. 10. *Αντιοχείων φά.*] Ad hunc locum consulendus praeter Scaligerum loco laudato, Petavius lib. x. de Doctr. Temp. cap. LKII. pag. 266.

Pag. 591. 11. *Αφ' οὗ ἀπετμήθη*] Emendat Anton. Allenus, ἐφ' οὗ, ἐπεὶ ἐτμήθη, quo postquam capite truncatus est.

Pag. 591. 14. *Βασιλεύοντος Ανθημιου*] Atqui hoc anno nondum imperabat Anthemius: sed anno proximo Consul duntaxat fuit.

Pag. 591. 15. *Οἶκος τοῦ ἀγίου Θωμᾶ*] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. v. n. XXXV.

Pag. 591. 17. *Ανθημιου*] Scaligeri editio, *Ανθήμου*, ut paulo ante.

P 578 Pag. 592. 1. *Μέσον τῶν δύο δαφνῶν*] In Campo Martio interemptum Valentinianum III. scribunt Victor Tunnunensis, Senator, etc. In Campo Martio, cum pro tribunali residens, concionaretur ad populum, Renatus Frigeridus apud Gregor. Turon. lib. II. Hist. cap. VIII. *Extra Urbem ludo gestationis intentum*, Idatius: In Palatio, Theophanes, Cedrenus, Symeon Logoth. et Zonaras. Duae vero istas lauros nemo ex iis attigit.

Ibid. *Βασιλεὺς Μάξιμος*] Vide Sirmond. ad Sidon. lib. II. Epist. XIII.

Pag. 592. 4. *Καὶ Ονωριαν*] Solus Auctor Chronici Honoriam vocat, quam alii *Eudociam*, vel *Eudoriam*: adeo ut binominem fuisse liceat existimare. Vide Famil. Byzant. p. 74.

Pag. 592. 6. *Ζινζίριχος*] Theophanes, Cedrenus, Zonaras, Glycas, Manasses, etc. *Γιζέριχον* vocant: *Γεζέριχον* Damascius in Vita Isidori.

Pag. 592. 9. *Οὐαρανᾶ*] Ita Marius Aventic. Scaligeri editio, *Οὐαράνου*. Fasti Vossiani, *Βαρανου*. Senator, Joanne et Varari: sed legendum *Varane*, ut apud Marcellinum et Victorem Tunn. tametsi ita praeferat ejusdem Senatoris Cod. Colbert. MS. praeclarae antiquitatis. Idatius vero hoc anno habet, *Avito Aug. Cos.* de cujus Consulatu consulendus Sirmondus ad Sidon. in Panegyrico ejusdem Aviti.

Pag. 592. 10. *Εφίλει τὸ Βένετον μέρος*] Ut Caracalla apud Xiphilinum, Justinianus apud Procopium lib. II. Pers. cap. XI. et Evagrium lib. IV. cap. XXXII. Focas apud Theophan. an. VII. et in Chronico Paschali an. I. Focas, et an. XII. Heraclii: quo etiam spectant quae habet idem Theophanes anno IV. Justini Jun. Caligula vero Prasinis, apud Dionem lib. LVII. et Xiphilinum: Nero apud Suetonium cap. XXII.

Verus apud Capitolinum, Commodus et Elagabalus apud eundem Xiphilinum favisse dicuntur: Chosroes apud eundem Procopium loco laudato, quod Justinianum Venetae factioni favere accepisset, ipse Prasinæ favit. Denique Justinus Junior, cujus haec vox in Circo tumultuantibus Factionibus, ad Venetos, δ V 511 *Ιουστινιανὸς ἐτελεύτησε*, et ad Prasinos, ὁμῖν Βασιλεὺς ζῆ, ut est in Chronico MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem. Sed de ejusmodi Factionum fautoribus copiose egit Caesar Bulingerus lib. de Circo cap. xlvi.

Pag. 592. 11. *Κωνσταντίνου*] De quo Priscus: *Κωνσταντίνος τρίτον μὲν τὴν Ἰπάρχων λαχὼν ἀρχὴν, πρὸς δὲ τῇ Ἰπατικῇ ἀξίᾳ, καὶ τῆς Πατρικίότητος λαχὼν ἀρχὴν.*

Pag. 592. 17. *Λέων*] Cogn. *Magnus*, et *Μακέλλης*, ob caesum Asparem: quomodo Julius Capitolinus Macrinum Imperatorem ait a servis suis, non *Macrinum* dictum, sed *Macellinum*, quod *macelli specie domus ejus cruentaretur sanguine verularum.*

Pag. 593. 1. *Λέοντος*, etc.] Ita Marcellinus, Senator, etc. Victor Tunnunensis Leonem Augustum Consulem solum habet: Idatius ex Cod. MS. perperam hos Coss. in sequentem annum rejicit.

Pag. 593. 2. *Ρεκιμέρου*] *Patricio et Ricimero*, seu *Recimere Coss.* apud Marcellin. Victorem Tunnunensem, Victorium, Senatorem, etc. Fasti Idatii MSS. *Rechemero, et qui de Oriente.* Is fuit Patricius Asparis filius.

Pag. 593. 4. *Αύγουσταῖον*] Constantinopol. Christ. lib. ιη. sect. κηη.

Pag. 593. 7. *Τὴν μεγάλην Κιστέρναν*] Ibid. lib. ι. sect. κηνη. η. ιχ.

Ibid. *Παλαιοῦ τεύχους*] Ibid. in Orig. Byzant. sect. viii.

Pag. 593. 9. *Απολλωνίου*] Sic Fasti. *Apollinarem* perperam vocat Marius Aventic.

Pag. 593. 10. *Σευεριανουῦ*] Idatius, *Severiano, et qui de Oriente*, qui fuit Dagalaifus. Istius Severiani meminit, ni fallor, Damascius in Vita Isidori apud Photium pag. 1071. *Severianus* dicitur Marcellino, Victori Tunn. Victorio, Senatori, etc.

Pag. 593. 11. *Καὶ Σερπεντίνου*] Cod. Vatic. et Scalig. *Σερπεντίου.* Sed legendum *Σευερινουῦ*, ex Vict. Tunn. quem Hilarus Papa, Idatius, Victorius et Senator *Severum* vocant. Marcellinus Comes *Leonem solum Cos.* hoc anno habet.

Pag. 593. 12. *Βιβιανουῦ*] Marius Aventic. Victorius et Senator, *Basilium et Vivianum*: Idatius, *Basilium et Gadaifum*: Marcellinus Comes, *Vivianum et Felicem*: denique Victor. Tun. *Leonem Aug. ii.* et *Vivianum* hoc anno legunt. Sed hic duos

Consulatus confadit Vioter. Vide Sirmundum ad Sidonii lib. 1. Epist. ix. et Pagium in Prolegom. ad Dissert. Hypat. n. xxxvii.

Pag. 593. 16. Ρουσιαίου] Ita Marcellinus et Marius Aventis. quem alii Rusticum vocant.

Pag. 594. 2. Τὸ μαρτύριον] Quod Μάνδραν peculiari nomenclatura appellarunt, uti observamus in Gloss. med. Graecit. in v. Μάνδρα.

Pag. 594. 4. Ολίβριος] De quo in Famil. Byzant. pag. 74.

Pag. 594. 7. Τὴν Εὐφημίαν] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. vii. n. xiii.

Pag. 594. 9. Αρεοβίνδου τοῦ μονομαχῆσαντος, etc.] Singulare istud Areobindi certamen sic describit Anonymus in Chronico MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, in Theodosio Juniore: *Ἐπέλευσε δὲ ὁ Βασιλεὺς Περσῶν κατὰ Ρωμαίων· ἀπέστειλε δὲ καὶ Βασιλεὺς Προκόπιον στρατηλάτην κατ' αὐτῶν. Ο δὲ Περσῶν Βασιλεὺς δηλοποιεῖ Προκόπιον, ὡς ὅτι ποιεῖ πάντα εἰρήνης μετὰ Ρωμαίων ἐπὶ πενήκοντα ἔτη, εἰάν ἡττήθη ὃν προβάλλομαι Πέρσῃν εἰς τὸ μονομαχεῖν· εἰ δὲ ἡττηθῆ κατ' αὐτοῦ ὁ ἀπ' ἑμῶν μέλλων μονομαχεῖν, αὐτὸν λαμβάνειν μέχρι πενήκοντα πενήκοντα, καὶ τὰ ἐπ' ἔτους δῶρα. Πάντα ταῦτα ἀποδεξάντων, ἐπῆλθεν ὁ Πέρσης. Ο δὲ στρατηλάτης ἀπέστειλε τὸν Αρεοβίνδον Κόμητα Φοιδεράτων· καὶ ἐπῆλθον Ἴνοπλοι καὶ Ἰφιπποι, τοῦ Αρεοβίνδου σῶκιστρον κατέχοντος, καὶ πρώτου τοῦ Πέρσου δρμήσαντος κατ' αὐτοῦ, καὶ πλαγιάσας ὁ Αρεοβίνδος, ἐσώκισεν αὐτὸν τῷ σωκίστρῳ, ὃ ἐπιφέρετο, καὶ κατενεγκῶν ἐκ τοῦ Ἰππου, ἔσφαξε· καὶ ἐποίησε πάντα εἰρήνης ὁ Βασιλεὺς Περσῶν. Ἐλθεῖν δὲ ἐν τῇ πόλει Αρεοβίνδος καὶ μεγάλως κατὰ τοῦ Βασιλέως ἀποδεχθεὶς, προήχθη Ἰπατος. Idipsum verbis aliis narrant Georgius Hamartolus, cujus locum attulimus in Glossar. med. Graecit. in v. Σῶκος, et Cedrenus p. 341. Huc porro respexit Theophanes an. xiv. Anastasii, ubi de Areobindo Degelairphi filio, qui Consul ordinarius fuit: Τούτου πρὸς πατρός ἐγένετο πάππος Αρεοβίνδος, ὁ κατὰ τὸν Θεοδοσίου χρόνον εὐδοκίμησας κατὰ Περσῶν. Loco autem Chronici MS. allato, Areobindus Comes Foederatorum indigitatur, id est Gotthorum: nam et ipse Gotthus erat, ut satis indicat idem Georg. Hamartolus. Vide utrumque Glossarium, ubi de hac dignitate.*

Pag. 594. 11. Αρμεναρίχου] Ita Candidus apud Photium, quem alii *Hermenericum*, vel *Hermenericum* vocant. Vide Epistolas Hilari Papae, et stemma Asperis in Famil. Byzant. pag. 79.

Pag. 594. 14. Ἐπὶ τῆς βαθείας] Scaliger omni nota mendii Βασιλείας ediderat. Est autem Βαθεία ima pars Circi, quae *vallis* nomine interdum donatur apud Ovid. Lucanum et Claudianum. Nam, ut est apud Dionem Chrysost. in Euboico, τὸ

Θάλασσαν ἴσως ὡσπερ φάραγξ κοῖλον, πλὴν οὐ μακρὸν ἐπατέρωθεν, ἀλλὰ στρογγύλον ἐξ ἡμίσεως.

Pag. 594. 15. *Ἐσκέλησεν*] Sic Cod. Vatic. Sed leg. *ἔσκέλισεν*, *supplantavit*, seu *arreptum per crura in fundam Circensis flexus dejecit*. Psalm. cxxix. *Ὅτι τινες διελογίσαντο ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου, qui cogitaverunt supplantare gressus meos: ubi Chrysostomus, ἔκρουσαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχολοῦντο διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου. Nec est quod πεδίον legendum censeat Raderus, pro παιδίον, quomodo etiam praefert Cod. Vatic. quae postrema vox famulum significat, ut apud Latinos, *Puer*.*

Ibid. *Ἐπὶ πρόσωπον*] Amphiloohus Orat. de Poenitentia p. 104. *ἀνωθεν κάτω ἐπιπέφαλα ἐκ τῶν οὐρανῶν κατακρημνίσας, etc.*

Pag. 594. 18. *Ὀίκων τοῦ Στουδίου*] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. iv. n. xv.

Pag. 595. 1. *Ἐκίησεν*] Meminit istius incendii Priscus Rhetor pag. 43. edit. Reg. et Evagrius lib. ii. cap. xiii. de ejus anno consentit Marcellinus Comes, quod a Theophane et Cedreno refertur sub ann. v. Leonis. Sancti autem Mamantis Festum agunt Graeci n. Septembris, contra quam Latini, qui xvii. Augusti. De eo porro incendio intelligendus etiam Candidus apud Photium, ubi narrat multam in eo restringendo ab Aspare navatam operam. Nam anno xii. quod aliud incendium accidit, extinctus erat Aspar.

Pag. 595. 4. *Μόνου*] Sic etiam Marcellinus, Victor. Tunt. Victorius, Senator, etc. *Tacianum*, vel *Tassianum*, Leoni adjungant Anonymus Cuspiniani, et Marius Aventic. Hujus Taciani meminit Priscus pag. 43. *ἐν τῇ τῶν Πατριῶν ἀξίᾳ καταλεγόμενου.*

Pag. 595. 5. *Ἰωάννου*] De quo Theophanes anno viii. Leonis.

Pag. 595. 6. *Ἰσκάσιος*] Scahiger *Ἰσκαάδιος* hic edidit. Infra tamen *Ἰσκάσιος* legit. Vide Theophanem an. xii. Cedren. an. x. Leonis, et Manassem.

Pag. 595. 7. *Κυεστώριος*] Quaestorem fuisse Antiochiae scripsit Cedrenus. Unde infra pro *κλήτωρ*, legendum *Κοισάστωρ* censebat Holstenius, quod forte idem sit *κλήτωρ* et *οἰκλήτωρ*. Certe Quaestores in Provinciis fuisse constat: sed cum Isocasius dicat una cum Praefecto Praetorio se jus dixisse, in dubium venire potest an Constantinopoli, an vero Antiochiae, cum Praefectus Praetorio etiam in sua Provincia vel districtu jus diceret.

Pag. 595. 14. *Ἰάκωβος*] Jacobi istius Archiatri meminit Marcellinus Comes ad annum cōλxxi. quem natione fuisse Achivum ait. Illius quippe pater Hesychius, Medicus, patria

Damascenus, cum Rhodum, indeque Drepanum in Argivorum regione venisset, uxore ibi ducta Jacobum peperit: qua relicta, per XIX. annos peregrinatus, illaque interea alteri nubente, Constantinopolim rediit: quo cognito, Jacobus ad eum accessit, ubi Medicinae studium auspicatus, sub Leone Imp. inclauit. Ita Suidas, qui alium statim Jacobum, qui ἀπὸ Δαμασκοῦ εἶλκε τὸ γένος, insignem pariter medicum memorat: cuius etiam meminit Damascius apud Photium pag. 1051. qui quidem non alius est a Jacobo qui Psychristus dictus est. [Qui quidem ψυχόχριστος semel ac iterum in eodem Suida edito appellatur, tametsi duo Codd. Reg. priorem lectionem praeferrant, ac tueantur. *Ex Addendis.*]

V 513 *Pag. 595. 20. Εξετασθῆναι παρὰ Συγκλήτου*] Id nempe fere semper obtinuit apud Romanos, ut Senatores et summae dignitates non nisi ab ipso Senatu, vel a Praefectis Praetorio aut Urbi in causis criminalibus audirentur. Narrat Spartianus Severum Imp. dum Commodus imperante Siciliam Proconsul regeret, quasi de Imperio vel Vates vel Chaldaeos consulisset, reum factum, apud Praefectos Praetorio, quibus audiendus datus fuerat, absolutum esse. Idem factus Imperator, fieri Senatusconsultum coegit, ne liceret Imperatori, inconsulto Senatu, occidere Senatorem, ut Auctor est idem Spartianus. Alexander Severus idcirco Senatores esse voluit Praefectos Praetorio, ne quis non Senator de Romano Senatore iudicaret. Ita Lampridius. Idem Spartianus scribit dixisse Hadrianum Imp. se nunquam Senatorem nisi ex Senatus Sententia puniturum. Ex Constitutione Constantini Magni, quae habetur in Leg. I. Cod. Theod. de Accusat. et in Leg. I. Cod. Justin. **P 580** Ubi Senator in criminalibus causis indistincte Legibus publicis subduntur Senatores, nulla iis indulta fori praescriptione. Ex Lege vero Valentiniani et Valentis, quae est IV. Cod. Theod. de Jurisd. Senator, si in eum ageretur, coram Praefecto Urbi duntaxat conveniri poterat, scilicet in civilibus causis. In criminalibus autem ita jus fuit ex Leg. XIII. quae est Gratiani et Valentiniani Impp. eodem Cod. de Accusat. ut si Senator in Provincia criminis reus accusaretur, Judex Provinciae de causa cognosceret, nihil tamen de capite decerneret, verum vel ad Principem referret, vel ad Praefectum Urbi, ex suburbanis Provinciis: de caeteris autem ad Praefectum Praetorio, ita tamen ut in iudicando quinque Senatores ei sociarentur: quod et statuit Honorius Imp. in Leg. ult. de Jurisd. ac observatum in Iudicio de Basilio et Praetextato apud Senatorem lib. IV. Variar. XXII. licet ex Lege Valentiniani Senioris, quae est II. eodem Cod. de Exhib. reis, de Senatoribus ordinarios Iudices ne cognovisse quidem posse videatur: denique Lege Zenonis ad Praefectum Praetorio, Cod. Justin. ubi Senatorem

summae dignitatis, in quibus Quaestoriam refert, a solo Principe, vel ab eo cui negotii audientiam vice sua sacris apicibus mandaverit, in causis criminalibus audiri poterant. Atque hinc patet cur Psychristus erga Imperatorem institerit, ut Isocasius coram Praefecto Praetorio audiretur.

Pag. 595. 20. Καὶ εἰς τὸν Ζεύξιππον προσενεχθεὶς [In textu restitue litteras inter imprimendum interceptas] Atqui Zeuxippus Balneum publicum fuit, proinde nec locus idoneus ubi reus audiretur. Sic sane apud Theophanem et Georgium Monachum legimus Constantium Augustum Hermogenem ob Paulum Sede Antiochena pulsum Constantinopolim εἰς τὸ κατὰ τὸν Ζεύξιππον λουτρὸν evocasse, quasi cum illo de re aliqua vellet colloqui. Ita Menam Praefectum Vigilum in ipso Hippodromo examinatum tradit Scriptor anno vii. Leonis.

Pag. 596. 3. Διελάλησεν] Vox Jurisc. Graecorum. Vide Gloss. med. Graecit. in Διαλαλιά.

Pag. 596. 7. Ἀλλὰ δίκη] Hanc vocem δίκη expungit Holstenius, tametsi habeatur in Cod. Vatic.

Pag. 596. 14. Θεῖον αὐτοῦ νόμον] Extat in Leg. Ubi, Cod. de Feriis. Vide Brissonium ad Leg. Dominico, de Spectaculis pag. mihi 27. Idipsum observant Theodorus Leotor Ecl. i. et Nicephorus lib. xv. cap. xx.

Pag. 596. 17. Τούτῳ τῷ ἔτει] Immo, si Marcellinum audimus, Asparis et filiorum caedes contigit Ind. ix. an. CDLXX.

Ibid. Τυραννίδα μελετήσας τις] Atqui Asparēm Leonis Imp. jussu in Palatio spadonum ensibus occisum scribunt Marcellinus; Candidus, Damascius in Vita Isidori, Procopius lib. i. Vandalic. cap. vi. Evagrius lib. ii. cap. xvi. Theophanes, Jordanes, et alii. Proinde ita emendanda censebam haec verba: Τούτῳ τῷ ἔτει τυραννίδα μελετήσαντα Ασπαρα τὸν Πατρικιον, καὶ πρῶτον τῆς Συγκλήτου, ἐφόνευσεν, nempe idem Leo. Caedem Asparis paullo aliter recitat Nicephorus lib. xv. cap. xxvii.

Pag. 597. 2. Οστρός] Qui Οστρις, Theophani.

Pag. 597. 4. Ἐκόπησαν] Forte ἐκοπήσαντο. Vocem κόπτειν non semel usurpat Scriptor, quomodo dicimus, tailler en pieces, delere, pag. 337. a. καὶ ἔκοψε πολλούς. Μοχ, καὶ V 514 γέγονε διακοπή. Vide Gloss. med. Graecit. in φονοκόπιον.

Pag. 597. 8. Νεκροῦ οὐδεὶς φίλος] Proverbium sat vulgare, cujus tamen non meminisse Pargomiographos sat mirandum.

Pag. 597. 13. Ἐφάνη ἐν οὐρανῷ] Id ad annum Leonis ix. refert Theophanes. Georgius Monachus in Chronico MS. ἐφ' οὗ (Λέοντος) σημεῖον ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ νεφέλη σαλπυγοειδῆς ἐπὶ ἡμέρας μ'.

Pag. 597. 16. Ἐβασίλευσεν Ανθήμιος] Marcellin. Senator,

Marius Aventic. Evagrius lib. II. cap. XVI. Theophan. an. VII. Leonis, Cedren. etc.

Ibid. Καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ρώμην] Is nempe natione Graecus fuit: unde Ennodio in Vita S. Epiphani Episcopi Ticinensis, et lib. I. Epist. VII. *Graeculus*, et *Graecus Imperator* dicitur. Sed et Constantinopolitanam fuisse testatur Sidonius in ejus Panegyrico:

— Tu tali civis ab urbe

Procopio genitore micus, etc.

Non mirum igitur si Constantinopolitanus et Constantiaopoli degens aedem S. Thomae in ea urbe aedificavit. Quanto vero apparatu ac cultu exciperentur ejusmodi in Provinciis laureatae Imperatorum imagines, docemur praesertim ex Chrysostomo et Severiano, locis allatis in Glossa med. Graecit. in v. *Λαυράτον*, et in Appendice.

Pag. 597. 20. *Μόνου*] Ita Marcellinus, Victorius, Senator, etc. Leonem IV. Cos. adjungit Victor Tunnunensis.

Pag. 598. 2. *Βορδαίδου*] Cod. Vat. *Βορδαίδου*.

Pag. 598. 8. *Δινζίριχος*] Ita praefert Cod. Vat. et Scalligeri editio, ubi *Γινζίριχος* ediderat Raderus. *Densicem* vocat Marcellinus, qui id refert ad annum seq. *Δεγγιζή* dicitur Prisco pag. 44. 45. ed. Reg. ubi hoc bellum describit: ex quo emendandas Scriptor Chronici.

Pag. 598. 4. *Τὸ ἀναγάζον*] Is Magister militum per Thracias Arnegisilo Magistro successerat. Illius praeterea meminit Suidas in v. *ὑποστάς*.

P 581 Pag. 598. 6. *Ἐυλόκιον*] Constantinopol. Christ. lib. I. sect. XV. n. I. et lib. II. sect. I. n. XVI.

Pag. 598. 9. *Ζήνωνες καὶ Μαρκιανού*] Ita in L. XXXI. et XXXV. Cod. de Episcop. et Cleric. ubi Franc. Pithoens monet legi in vet. MS. *Zenone et Marco*. Marcianus vero Consul, sed solus, habetur in subscriptione Legis XXXIII. ut idem Pithoens monet. Marcianum porro bis Consulatum gessisse sub Leone docent Faesti, anno scilicet illius XII. et XV. nisi *Marcus* alius fuerit a *Marciano*, quod vix putem: nam Lex XXXIV. et XXXV. subscribuntur pariter *Marco Cons.* ut XXXII. *Mar. Cons.*

Pag. 598. 10. *Ἐβρεξεν*] Id ad Indict. X. refert Marcellinus, subditque istius metuendi cineris memoriam quotannis a Byzantinis celebrari VIII. Id. Nov. quod rursus ait in Anastasio ad Consulatum Pauli et Musciani: tametsi apud Scriptorem Chronici cinerem istum contigisse XI. Novembr. legatur, quem ad hunc annum pariter revocat Cedrenus, contra quam Theophanes, qui ad annum XVII. Leonis. Illius etiam meminit Glycas.

Pag. 598. 12. *Καὶ λέγοντες, ὅτι, πῦρ*] Addidimus ἦν, ex Cod. Vatic. et Theophane. Theodorus Lector Ecl. I. *Ev*

δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ, ἣ κόνις κατήλθε μηνὶ Νοεμβρίῳ, πυρακτού-
των νεφῶν φανέντων τῶν ἐν οὐρανῷ πρότερον, ὡς πάντας τοὺς
δραῶντας λέγειν οὐρανόθεν κατενεχθῆναι. Theophanes: καὶ πάν-
τες ἔλεγον ὅτι πῦρ ἦν, καὶ ἰσβέσθη, καὶ γέγονε κόνις τῇ Θεοῦ
φιλονθρωπία, propius ad mentem Auctoris. Adde Cedrenum
an. κνπ. Leonis, et Chron. MS. Symeonis Logoth.

Pag. 598. 15. *Ἐμπρησμός μέγας*] Aliud videtur incen-
dium, quod descriptum diximus ab Evagrio lib. π. cap. κπ.
de quo praeterea Theodorus Lector Ecl. ι.

Pag. 598. 17. *Πέραν εἰς τὸν ἁγιον Μάμαντα*] Constanti-
nopolis Christ. lib. ιν. sect. κπ. π. ιιι. et sect. xv. π. κxv.
ubi de aede sacra et Palatio S. Mamantis.

Pag. 598. 20. *Γορδιανού*] *Jordane*, apud Mareallinum et
Senatorem, ubi Cod. MS. Colbert. *Jordannem* praefert. *Jordano*,
apud Victorium et Marium Aventio. Perperam *Joanne* apud
Victor. Tunnun.

Pag. 599. 1. *Καὶ Προβιανού*] Ita Marcellin. Victorius,
Senator. Perperam *Probio* Marius Aventic. qui Leonis Augu- V 515
sti v. Consulatum esse ait, quem caeteri iv. dicunt, nempe
cum iv. cum Anthemio gessisse scribat, qui solus Cos. fuisse
aliis dicitur.

Pag. 599. 8. *Μαρκιανού*] Sic rursus Marcellinus, Vi-
ctorius et Senator. Victor Tunnun. *Leone* vi. et *Probio* Cos.
Marius Aventic. *Festum* duntaxat Cos. memorat.

Pag. 599. 6. *Λέων νέος*] Quem avus Leo paullo ante
obitum Imperatorem dixerat, cum Zenonem generum, nisi plebs
repugnasset, sibi successorem deligere statuisset, ut scribit
Candidus.

Pag. 599. 7. *Λέοντος νέου μόνου*] Quo quidem abno
προελθὼν ὡς *Τικτος* ἐτελεύτησεν, inquit Theophanes.

Pag. 599. 8. *Οὗτος δ' Ἄλιων*] Haec paullo sunt intrica-
tiora. Theodorus Lector ait Zenonem a filio coronatum Impe-
ratorem in Circo, ἐν τῷ καθίσματι τοῦ Ἱπποδρομίου, Verina
et Ariadne impellentibus. Theophanes id mense Febr. actum
scribit. Propius vero ad mentem Scriptoris Chronici Albu-
pharaius in *Dynast.* ubi sic ait: *Cum puerulus esset (Leo) decepit*
ἑρῶντα mater ipsius, dicens ipsi: Cum accesserit Zeno pater tuus ad
ministerium exhibendum, oportet te ipsi honorem deferre, tecumque
una in solio collocare, diademate tuo capiti ipsius imposito. Faciente
igitur puero, prout ipsi dixerat mater ipsius, sedit una cum ipso in
solio Zeno. Paucis autem elapsis diebus puer morbo contracto mortuus
est, suspectos habentibus hominibus parentes ipsius, illos scilicet ipsi
mortem conciliasse, quo soli imperarent. Subdit Candidus, post
Leonis Magni excessum, Zenonem a filio Leone, *συναϊνέσαι τῆς*
βουλῆς dictum fuisse Imperatorem. Nec dissentit omnino Pro-
copius lib. ι. *Vandal.* cap. vii. qui ob teneram Leonis aeta-

tem *ξυμβασιλέα* Zenonem ascitum ait. Quae autem de suppositio Leone scribit Victor Tunnunensis, et ex eo Mellitus in Brevi Temporum MS. fidem non merentur. Certe ita *ξυμβασιλεύς* ascitus est Zeno, ut Leo primus semper in Edictis nominatus legatur, ut colligitur ex Inscriptione Legis xi. Cod. de Legib. et Constitut. data x. Kal. Maii, Leone Juniore A. Cons.

Pag. 599. 12. *Κοδιοσεύς*] *Κουκουσεύς* hic legit Holsten. *Ταρασικοδίσσα Ρουσουβλαδεώτου υἱός* dicitur Candido apud Photium Cod. LXXIX. *Ταρασικοδίσσεος*, Agathiae lib. iv. *Τρασακαλισσαῖος*, Theophani anno vii. ejusdem Zenonis: *Αρικμήσιος*, Evagrio lib. ii. cap. xv. Vide eundem Evagrium lib. iii. cap. viii. In Catalogo Imperatorum hic edito pag. 411. *Αξέφα* et *Αγόνατος*, in Catalogo vero edito a Leunclavio lib. ii. Juris Graecorum. *Αγόνατος* duntaxat cognominatus dicitur, quod *patellas in genucula non habuisse, sed mobiles fuisse perhiberetur, ut etiam cursu velocissimo ultra modum hominum haberetur*, ut ait Anonymus Valesianus.

Pag. 599. 15. *Νεστοριανός*] Nescio an istius Historici alii meminerint.

Pag. 599. 18. *Ζήνωνος Αύγούστου*, etc.] Haec verba delet Holstenius, ponitque *άνύπατα*.

Pag. 600. 2. *Αρμάτου*] Addit idem Holsten. *μόνου*, deletque vocem *Βασιλίσκου*, quia forte Basilisci post tyrannidem nomen e Fastis erasum.

Pag. 600. 3. *Βασιλίσκου καὶ Αρμάτου*] Haec pariter delet Holstenius, ponitque *άνύπατα*. Cui consentit Marcellinus, scribens hunc annum *sine Cos.* fuisse. Apud Victorium vero, Marium Aventic. et Senatorem hic annus ita consignatur: P. 582 C. *Basilisci* ii. et *Armati*. Victor denique Tunnun. ad hunc annum haecce adscribit: *Inter haec quae gesta sunt, quia nullus Cos. accessit, et Basiliscus tyrannus a Consulatu recessit, Armatus Cos. praesenti anno Cos. remansit.*

Pag. 600. 4. *Αιτηθείς πράγμα*] Glycas: *ὡς παρὰ γνώμην αὐτῆς βασιλεύσας*.

Pag. 600. 6. *Καὶ φοβηθείς*] Damascius in Vita Isidori *δειλὸν τῇ φύσει Zenonem* fuisse tradit. Contra, Anonymus Valesianus ait *Zenonem fuisse Isauriae nobilissimum, quiue dignus esset filiam Imperatoris accipere, exercitum in arma, ac in Republica omnino providentissimum.*

V 516 Pag. 600. 7. *Ωχει*] Cod. Vatic. *ὠκει*.

Ibid. *Ποιήσας πρόκεσσον*] Jornandes de Regnor. success. *Dum processibus Chalcedone degeret.* Vide utrumque Glossar.

Pag. 600. 9. *Ὡς ἦν ὁ Βασιλεύς*] Videtur legendum *ἀφ' ἧς*, ut est apud Procopium lib. i. Vandal. cap. vii. *εἰς Ἰσαυρίαν, ἀφ' ἧς δὴ ὄρματο, διαφυγόντος*, id est, *unde ortus fuerat*, ut scribit Victor Tunnunensis. Perperam vero fugisse Zeno-

nem εἰς Συρίαν scribit Theophanes, et ex eo Symeon Logotheta, pro εἰς Ἰσαυρίαν. Anonymus Valesianus: *Huic insidiabatur Basiliscus ipse primus Senator: quo cognito Zeno cum aliquantis divitiis petiit Isauriam.* Chron. MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, *ἔφρασε ἐν Ἰσαυρίᾳ εἰς τὸ φρούριον ὄχυρόν.* Hanc Zenonis fugam, ut et reditum respexit Ennodius in Panegyrico dicto Theodorico Regi: *pulsa est extemplo Principalis urbe reverentia, et in vacuam possessionem nullo ascitus sanguine tyrannus accessit, qui aula potitus, defnivit, postquam metu hostes suos debellaverat, nihil superesse quod gereret: cum animos tuos sine annorum suffragio impulit lux naturae, ne aut causa melior te coram posito subjaeceret, aut non beneficium necessitatis tempore redderes, quod pacis acceperas. In ipsis congressionis tuae foribus cessit invasor, cum profugo per te sceptrum redderentur, de salute dubitanti.* Ex quibus patet in ea expeditione Zenoni auxiliatum Theodoricum, quandoquidem restituti Zenonis laudem integram ei adscribit Ennodius; quod exerte firmat Anonymus Valesianus, ubi de Zenone: *Deinde misit ad Civitatem Novam, in qua erat Theodericus Rex Gothorum filius Walameris, et eum in solatium sibi adversus Basiliscum objectans militem post biennium veniens, obsidens civitatem Constantinopolim.* Infra: *Zeno itaque recompensans beneficiis Theodericum, quem fecit Patricium et Consulem, donans ei multa, etc.*

Pag. 600. 13. *Εὐθέως προσχειρίσατο*] Immo invita Verina Basiliscus jam antea τῆς βασιλείας ἐκτόπως ἔρωῶν, ut testatur Procopius lib. i. Vandalic. cap. vi. Imperator dictus et renuntiatus est a Senatu, cum illa generum suum Zenonem per fraudem in fugam egisset, quo Patricium Magistrum, quocum consueverat, ad Imperium proveheret: ita Candidus *In Campo acclamatum scribunt Theodorus Lector, Theophanes et Cedrenus.*

Pag. 600. 17. *Ἐστεψεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μάρκον εἰς Βασιλέα*] Atqui primo Caesarem, tum Imperatorem filium Marcum dixit Basiliscus, ut exerte scribit Candidus: quod etiam testantur Basilisci literae apud Evagrium lib. iii. cap. iv.

Pag. 600. 19. *Ἰλλου μόνου*] Marcellinus, Victorius et Senator: *Illo V. C. Cos. Victor Tunn. Post Cos. Armati V. C. Vet. Inscript. MLI. 6. P. C. iter. Armati V. C. Illum,* Jornandes: *Ἰλλοῦν, Damascius, Malchus et Theodorus Lector* vocant.

Pag. 601. 1. *Ἀρμάτον*] Qui ἴδιος ἀνέψιος Basilisci dicitur Theophani an. iii. Zenon. unde Basiliscus Caesar, ejusdem Armati filius, Verinae Augustae ἐξάδελφος eidem Theophani nuncupatur.

Pag. 601. 3. *Ὁρκώσας εἰς τὸ ἅγιον Βάπτισμα*] Haud ab simile omnino sacramentum exegerat Areobindus Magister militum missus in Africam ab Justiniano: cum enim a Gonthari,

qui tyrannidem arripuerat, Carthagine in quodam firmato ac munito templo obsideretur, missus est ad eum Reparatus Urbis Episcopus, qui juraret Gontharis nomine ipsum ab eo nulla molestia affectum iri, si se dederet, ipsi non obsequenti extrema minatus. Territus Areobindus spondit Praesuli se continuo venturum, εἰ τὸ θεῖον λουτρὸν λειτουργήσας ἤπερ εἰ-
 θισται, εἶτα πρὸς αὐτοῦ οἱ ἐπομοσάμενος ἀμφὶ τῆ σωτηρίᾳ τὰ
 πιστὰ δοίη· si ipse divino rite operatus lavacro, per id juraret ac
 fidem faceret promissae incolumitatis. Id Episcopus pollicitus, puerum sacro Baptismo, solennibus adhibitis precationibus, initiavit. Areobindus vero e manu Antistitis accepto codice, apprehensoque puero baptizato, per quem Praesul fidem illi dederat, Gontharim supplex adiit: a quo tamen data fides
 V 517 minime est servata, interfecto postridie Areobindo. Haec pluribus narrat Procopius lib. II. Vandalic. cap. xxvi. extremo. Nec apud Graecos duntaxat id per Baptismum sacramentum obtinuit, sed etiam apud Latinos: idem enim valet jurare sacramento Catholicae Fidei, sub testimonio Fidei Christianae, et sub adjuratione fidei qua Christiani sumus: quam formulam passim in veteribus chartis reperiri observavimus in Gloss. mediae Latin. in v. Juramentum. Tabularium Persiacense Ch. XII. apud Perardum in Burgundicis: et per illam professionem quam in Baptismo promiserunt, ut veritatem dixissent, etc. Charta Joannis Episcopi Cameracensis an. MCCXXIV. in Tabulario Montis S. Martini: Ad omnia superdicta servanda, fide et juramento corporaliter et solenniter praestitis, se et sua coram vobis quilibet pro singulis obligavit, et Christianitatem suam nobis et Episcopo Noviomensi in obstagium posuit, etc. Charta alia anni MCCXXI. ejusdem Episcopi,
 P 588 in eodem Tabulario: Sciendum quod praedicti Theodoricus et Sara uxor ejus Christianitatem suam vobis obligarunt, super jam dictis omnibus firmiter observandis. In eandem sententiam Joannes Sarisber. Epist. 275. Primo Deum, et, ut dici solet, Christianitatem suam obsequium dabit: id est, excommunicationi sese subdebat. Est enim Christianitas professio fidei quam in Baptismo damus, per quem Christiani sumus. Proinde jurare per Christianitatem suam, nihil aliud est quam jurare per suum Baptismum. Vide idem Gloss. in v. Christianitas. Idem porro narrat Theophanes quod Auctor Chronici.

Pag. 601. 8. Εως τῆς αὐτοῦ ζωῆς] Theophanes, εὐποσχέσει ἀδιαδόχου στρατηλατείας, uti emendat Henr. Valesius, cum prius legeretur διαδόχου, quomodo Chrysostomus recensens septem ἑορτὰς δεσποτικὰς, apud Georgium Hamartolum in Chronico MS. in Justiniano, ἐβδόμη, ἡ προσδοκωμένη τῆς καθολικῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν μετὰ Λουκᾶν ἀδιάδοχος ἡμέρα dicitur, id est post quam festivitatem nulla alia subsequitur. Διαδέχεται autem sumitur praesertim apud Graecos

inferiores, pro exauctorare, Magistratu privare, quomodo apud Capitolinum in Albino, *successorem mittere, vel dare*, ut apud Lampridium in Alexandro. Vide Gloss. med. Graecit. in διαδέχεσθαι.

Ibid. Καὶ προτραπείς Ἀρμάτος] Causam defectionis Armati paullo fusius narrat Candidus: ait enim Armatum cum Basilisci uxore adulteratum, ad summam pervenisse potentiam, cumque ei bellum quod adversus Zenonem gerebatur, creditum esset, certis pactis, Illi opera, a conditionibus defecisse. Vide Evagrium lib. iii. cap. xxiv.

Pag. 601. 13. Ἀπὸ τῶν λεγομένων Πυλῶν] De his Pylis Theophan. an. xii. Heraclii: ἀπάρας δὲ τῆς βασιλευούσης πόλεως, ἐξῆλθεν κατὰ τὰς λεγομένας Πύλας, πλοῦτ τὴν πορείαν ποιησάμενος. Harum Pylarum Bithynicarum meminit praeterea Constantinus Porphyrog. lib. i. Them. iv.

Pag. 601. 17. Καὶ εἰσῆλθεν] Vicesimo mense ex quo urbe excesserat. Victor Tunnan.

Pag. 601. 20. Εἰς τὸ μέγα φωτιστήριον] Sic infra appellatur Baptisterium Magnae Ecclesiae, seu ob amplissimam structurae speciem, seu quod alia Baptisteria in Ecclesiis Catholicis istius respectu μικρὰ dicerentur, prout in libro Miraculorum SS. Anargyrorum pag. 358. Baptisterium aedis SS. Cosmae et Damiani, seu uti efferunt Scriptores Byzantini, Cosmidii, indigitatur: Ἦν δὲ οὗτος ἐν τῷ μικρῷ τῷ ἐνταῦθα φωτιστηρίῳ τῷ πλησιάζοντι τῷ Διακονικῷ. De Baptisterio Ecclesiae Sophianae egimus in Constantinopoli Christ. lib. ii. sect. lxxx.

Pag. 601. 21. Παρασχῶν τὸ βῆλον] Quod παραπέτασμα vocat Simocatta lib. i. cap. xii. ubi de terrae motu ipso urbis Encaeniorum die: Τότε παραπέτασμα τὸ πρὸ τοῦ γυμνασίου τῶν ἵππικῶν ἀγωνισμάτων (ὃ δὴ σύνθημα τῆς Ἰλαρίας ἐτύγγανεν) περιαιρεῖται διὰ τὸν ἀδόκητον κίνδυνον.

Pag. 602. 2. Καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ] Zenonidem Candidus, Theodorus Lector et Marcellin. vocant: Zenodiam Theophanes, Symeon Logoth. et Cedrenus. Zenobiam Anastasius Bibliothec. p. 45. edit. Reg. Xenodiam vel Zenodiam prima V 518 Marcellini editio.

Pag. 602. 3. Εξέβαλον αὐτὸν] Armati fraudibus ex Ecclesia abstractum scribit Candidus.

Pag. 602. 4. Ὅτι οὐκ ἀποκεφαλίζονται] Anonymus Valensianus: Dato sacramento securum esse de sanguine. Vide Gloss. med. Lat. in sanguis.

Pag. 602. 5. Εἰς Αἴμνας] Relegatum Basilicum in oppidum quod Lemnis in Cappadocia dicitur, scribit Marcellinus, seu ut praefert prima editio, Lyminis. Jornandes de Regn. Success. in oppidum Slemni Provinciae Cappadociae. Victor Tun-

nun. in *Sasemis*. Theodorus Lector, ἐν Βουσαίοις. Theophanes denique et Symeon Logotheta, *Cucusum*, vel ut scribit Nicephorus Call. lib. xvi. cap. viii. *Acusum*. Ibi porro extinctum Scriptores omnes tradunt, παρανόμῳ κρίσει, inquit Malchus.

Pag. 602. 9. *Λιμοκτονηθεὶς*] De Basilisci mortis genere non consentiunt Historici. Procopius lib. i. Vandal. cap. vii. tradit Basiliscum cum liberis atque uxore in Cappadociam hyeme ablegatum, sine cibariis, sine vestibus, et sine ulla ope: hicque illos frigore et fame prementibus alterum ad alterum se applicasse, sicque animam efflasse. Nec omnino dissentit Jornandes, qui Basiliscum frigore consumptum: et Anonymus Valesianus, qui inclusum cum uxore et filiis intra cisternam siccam ibidem frigore defecisse scribunt: Nicephorus Acusi interfectum scribit: Joëles vero in castrum Cappadociae relegatum, ibique foribus oclusis ex vita excessisse.

Pag. 602. 13. *Βασιλείου μόνου*] Qui Junior dicitur Senatori, et Praetoriō Praefectus fuit, ad discrimen Caecinae Basilii, qui Cos. fuit cum Viviano.

Pag. 602. 15. *Πλακίτα*] Leg. *Πλακίτου*. Exstitit alius Placitus, quem Theodosii studiorum socium una cum Paulino fuisse scribit Joannes Antiochenus. Hunc vero Cos. *Placidum* vocant alii: *Placidium*, Senator.

Pag. 602. 16. *Τροκόνδου*] Marcellinus et Victorius, *Trocundo* et *Severino*. Senator Trocundum omittit, quem *Tricundium* perperam vocat Victor Tunn. ut *Προκουῦνδου* Theodorus Lector et Theophanes an. iii. et xiv. Zenonis, qui idem forte cum *Trobundo*, Illi fratre, de quo idem Theophanes anno xi. ejusdem Augusti.

Pag. 602. 17. *Φάυστου μόνου*] Hunc Consulatum delet Holstenius, et ἀνύπατα reponit. De hoc Consule egit Sirmondus ad Ennodii lib. i. Epist. iv. et ad Aviti Epist. xxxi.

P 584

Pag. 602. 19. *Θεοδορίχου*] Holsten. addit μόνου. Felix vero Papa iii. Epist. vi. et ix. Venantium solum agnoscit. Is est porro Theodoricus Rex Italiae, quem *Θεοδέριχον* vocant Malchus, Theodorus Lector, Evagrius et Theophanes: quemque, ut ait Jornandes cap. lvii. *genti suae Regem audiens ordinatum Imperator Zeno, gratum suscepit, eique evocatoria destinata, ad se in urbem venire praecepit, dignoque suscipiens honore, inter Proceres sui palatii collocavit, etc. Factusque est Consul Ordinarius, quod summum bonum, primumque in mundo decus edicitur.* Hunc Theodorici Consulatum attigit Ennodius in Panegyrico eidem dicto: *Ille annus habuit Consulem, qui Rempublicam non tam sollicitudine quam opinione tueretur: quo in segmentisposito, quae ab hostibus sumpta fuerant arma, tremuerunt. Ubi forte per hostes, Samaritas intelligit qui eo anno rebellaverunt.*

Pag. 602. 21. Καὶ συνεκάθισεν] Supplementimus haec verba ex edit. Scaligeri, quae deerant in Raderiana: *Εἰς τὸ θεωρεῖν, καὶ ἶδον τοὺς ἡνιόχους.* Quo loco Theophanes: *Βασιλισκὸν τὸν Ἀρματίου υἱὸν προβάλλεται ὁ Ζήνων Καίσαρα, καὶ κατὰ τὰς ὑποσχέσεις συνεκάθισεν ἑαυτῷ ἐν τῷ Σένσῳ, καὶ ἔτιμα τοὺς ἡνιόχους σὺν τῷ Βασιλεῖ.* Ubi vox *ἔτιμα* idem valet quod *certamina asperit et probavit*, ut loquitur Marcellinus an. 1. Justiniani, vel *sententiam de curribus tulit*, ut Sidonius lib. ix. Epist. ix. vel denique perinde ac Imperator, unaque cum illo agitatoribus praemia distribuit: de quo more Bullingerus lib. de Circo cap. lxxv. Porro apud Theophanem Σένσος, est *Sensus*, ac idem quod *Κάθισμα*, seu tribunal Circi, ut in Gloss. med. Graecit. monemus. Marcellinus Comes anno 1. Justiniani V 519 ait eundem Augustam priscum solium Circi ob aspicienda probandaque certamina, eminentius clariusque quam fuerat redintegrasse, bonis quidem agitatoribus praemium, ignavis autem severitatem invenientem. Quae quidem non modice illustrant verba Auctoris Chronici et Theophanis. Istius in Circo, throni Imperatorii meminit praeterea Christodorus lib. v. Anthol. Epigr. lxxvi.

Pag. 603. 3. Ο δὲ Βασιλεὺς Ζήνων] Huc pertinent verba Aureliani Imp. in Epist. ad Mallium Chilonem, de Heraclamone: *Occidi passus sum cuius quasi beneficio Thyranam recepi. Ego vero proditorem amare non potui, et libenter tuli quod eum milites occiderunt. Neque enim fidem mihi servare potuisset, qui patriae non pepercit.* Et ista Heraclii Imp. ad Crispum, seu Priscum Focae generum, a quo evocatus fuerat, illo in ordine redacto: *Ταλαίπωρε, γαμβρὸν οὐκ ἐπαίησας, καὶ πῶς ἂν φίλον ἀληθῆ ποιήσεις.* Ita Andragathum, cujus prodicione Amphipolim ceperat, ab Lysimacho fuisse interfectum scribit Polyaeus lib. iv. Strateg. pag. 320. tametsi Onosander cap. xxviii. traditoribus fidem esse servandam contendat. Vide Balduinum ad Leg. Majestat. sub init. ubi multa de proditorib.

Pag. 603. 12. Εἰς τὸ Κοζλίον] Addit Theophanes, *εἰς ἀνέροχτο εἰς τὸ Ἰπποδρόμιον* eo ipso scilicet loco quo interemptum Gratianum Imp. scribit Auctor Chronici.

Pag. 603. 13. Κατὰ τὸ Δέκιμον] Ita Cod. Vatic. Peryperam Δόκιμον Scaliger et Baderus ediderant. *Δέκιμον* vero legendum supra in Gratiano monuimus.

Pag. 603. 14. Φουενθῆσαι] Candidus, *ἔχρουρηθήη*, in frusta discerptus est.

Pag. 603. 15. Ἐπίσκοπον ἐχειροτόνησεν εἰς Κύζικον] Ita Constantinus Manasses. At Candidus, cui assentitur Theophanes, probabilius Marcum Lectoribus Blachernensis Ecclesiae primo allectum ait, siquidem tum junior adhuc erat, nec aetatem consecutus qua Episcopus fieret, sed postea hac digni-

fate donatum. Verba Candidi sunt: *καὶ ὁ παῖς ἀπὸ Καίσαρος εἰς τοὺς ἐν Βλαζέρναις ἀνεγνώστως ἐτέλειεν.* Theophanes vero addit: *ὃς μετὰ ταῦτα Κοζίκων ἐπισυνέπησεν ἀριστα.*

Pag. 603. 16. *Μητρόπολιν Ἑλλησπόντου*] Vide Notitiam Leonis Imp.

Pag. 603. 17. *Πορτοῦ πορφύραν βασιλικὴν*] Utebantur utriusque Caesares Imperatoris insignibus. Spartianus in Severo: *Caesarem deinde Bassianum filium suum Antoninum a Senatu appellari iussit, decretis Imperatoris insignibus.* In iis praecipuum fuit purpura, sed sine auro, ut intulit Commodus ad Albiuum, quem Caesarem appellari voluerat. Ammianus lib. v. de Juliano Caesare facti: *Μαχρὴν ἰνδύων αὐτὰ πορφύρα Julianum et Caesarem cum exercitus gaudio declaratum hīs alloquitur, etc.* Et infra: *Caesaremque admiratione digna suscipiebant Imperatori martialis fulgore flagrantem.* Unde Caesares cum Imperatoribus, quorum filii appellabantur, imperare dicebantur, ut ex Libanio in Pannegyrice ejusdem Juliani docemur, ubi Constantium Aug. et Julianum Caesarem *ὄνομα βασιλεῖς* vocat. Adde Pachymerum lib. vi. c. xxxviii. *Συντάγμα αὐτῆς βασιλικῆς ἀπὸ Ἀριάδνης, τῆς ἑστῆς ἐξ ἀδελφῶν,* scribit Theophan.

Pag. 603. 19. *Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις*] Ictus sub Zenone Samaritarum rebellionis meminit Procopius lib. v. de aedif. Just. cap. vii. et Albu-pharajus in Dynast.

Pag. 603. 21. *Ἰουδαίων*] Editio Scaligeri *Ἰουδαίων* non melius ac iterum praefert. *Μοχ. Οὐραδά* legitur. Idem Albu-pharajus: *Sub finem dierum ipsius (Zenonis) rebelles facti Samaritanæ Neapoli Regem sibi constituerunt, quos magnam multitudinem trucidavit.*

Pag. 604. 2. *Ἐπισκοπῆς*] Episcopi Caesareae, cui forte successerit Sergius, cujus meminit Novella Justiniani cxxx.

Pag. 604. 3. *Ἀρχὴ Παλαιστίνης*] Daces Palaestinae non semel occurrunt apud Scriptores, in Notitia Imperii Orient. cap. i. apud Cyrillum Scythopol. in Vita S. Sabae cap. iiii. Theophanem an. xxii. Anastasii, ii. Justiniani, etc.

P 585 Pag. 604. 4. *Ὡς Ἀποδοιώκτης*] Videtur legendus, καὶ
V 520 *Ἀποδοιώκτης*, vel ὡς κατ. De hoc Magistratu agitur in Gloss. med. Graecit.

Pag. 604. 5. *Ἀρκαδιανῶν*] Cod. Vatic. [De quo mea excerpta tacent: quae hac occasione mense sola me sequi, in medio relinquendum, ubi a Duce Angariae dissentiens, utris fides habenda sit.] et edit. Scaligeri, *Ἀρκαδιακῶν*. Hunc vero Numerum seu cohortem instituit Arcadius an. v. Theophanes: *Ἀρκαδιὸς δὲ ὁ Βασιλεὺς ἐποίησεν ἴδιον ἀρχὸν ἐν Καππαδοκίᾳ, ὃν ἐκάλεσεν Ἀρκαδικός.* Georgius Monachus in Chron. MS. qui Theophanem exscripsit, habet *Ἀρκαδικῶν*. Sed potius videtur lectio Hadriana: siquidem ita appellatur

in Notitia Imperii, ubi sub dispositione Magistri militum Praesentalis, et Magistri militum per Orientem, occurrunt *Felices Arcadiani Seniores et Juniores*, tametsi promiscue interdum ita haec vox proferatur. Nam in eadem Notitia habentur *Comites Arcadiaci, Comites Honoriaci*, etc.

Pag. 604. 6. *Ιουστιασᾶ*] Ita ediderat Raderus: at Cod. Vatic. et Scaligeri editio *Ούστιασᾶ*, quomodo edidimus, habent. Sed lin. seq. *Ιουστιασᾶς* legunt.

Pag. 604. 9. *Γαργαρίδην*] Legendum *εἰς Γαρίζην*. Procopius lib. iv. de Aedific. Justin. cap. vii. *Ἐστὶ δὲ τις πόλις ἐν Παλαιστίνῃ, Νεάπολις ὄνομα, ἐφ' ἧς δὴ ὄρος ὑψηλὸν ἀνέχει, Γαρίζην ὄνομα*. De quo quidem monte non semel mentio occurrit in Libris sacris, et de cujus etiam situ agunt S. Hieronymus et S. Epiphanius, a quibus juxta Hiericho, una cum monte Gebal statuitur, non vero ad Neapolim. Subdit porro idem Procopius, Zenone imperante, Samaritas irruisse in Christianos Festum Pentecostes celebrantes, multisque ex iis interfectis, Terebintho Urbis Episcopo sacra facienti manum abscidisse: Zenonem vero in fontes animadvertisse, exactis monte Garizin Samaritis, eoque Christianis addiote, ac in culmine Deiparae Ecclesia posita. Neque enim, uti scribit Auctor Chronici, Synagogam Samaritarum in Ecclesiam convertit Zeno, cum exerte paullo ante testetur Procopius, nullam sedem iis colligendis eo tum in monte extitisse, sed cum hanc possiderent, assidue ejus verticem solitos conscendere preceationis causa: *οὐχ ὅτι νεόν τινα ἐνταῦθα πρόδορήσαντο κτίματα, ἀλλὰ τὴν ἀκρόρειαν αὐτὴν σεβόμενοι ἐτεθήπτεον πάντων μάλιστα*. De hoc quidem Samaritarum cultu quaedam praeterea attigit Zonaras lib. vi. Annal. sect. v. ubi *ἀγιώτατον τοῦτο αὐτοῖς τῶν ἑσῶν* ab iis habitum tradit, ut qui in eo defossa a Moyse sacra vasa persuasum haberent. At licet nullam ea aetate extitisse templam, in quo Samaritae colligere potnerint, dicat Procopius, saltem constat montem Garizin ab iis maxime cultum, quod in eo Sacrificium obtulisse Abrahamum fama esset, ut est in Itinerario Burdegalensi. In illo vero constructum deinde templum a Senaballeta Satrapa quodam Chutaeo, seu Chutaeo, refert Josephus lib. xi. Antiq. Judaic. cap. vii. et lib. iii. cap. vi. atque ex eo Georgius Syncellus, et Zonaras lib. iv. Annal. sect. vii. et xv. a Persarum Rege quem Alexander interfecit, in Judaeam misso: qui cum generum Manassem Hierosolytnis Pontificem non posset constituere, accepta primum a Dario, deinde ab Alexandre Magno potestate, templum in monte Garizin extraxit, ipsumque Pontificem constituit, *ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ὑπὸ Σαμαρειτῶν προστυνομένην*. Quod quidem attigit etiam Eusebius in Chronico: *Manasses frater Jaddu Pontificis Judaeorum, templum in monte Garizin constituit*. Proclus Diadochus apud Photium videtur innuere ab ipso Abrahamo dictam in eo

monte aedem, ἐν ᾧ Διὶ Τριῖστον ἀγιώτατον ἱερόν, ᾧ καθιέρωτο Ἀβραμὸς ὁ τῶν πάλαι Ἑβραίων πρόγονος. Sed is indubie fallitur, cum id templo ab Antiocho Epiplane Aegypti Rege condito conveniat, qui, ut ait Euseb. lib. i. Chron. pervasa Judaea, in Samaria super verticem montis Garizin Jovis Peregrini templum aedificavit, ipsis Samaritis ut hoc faceret precantibus. Perstitit autem fanum istud Cuthaeorum circiter ducentos annos, donec Joannes cognomento Hircanus Regnum obtinuit. Is enim ascendens in Samariam evertit fanum a Cuthaeis aedificatum in monte Garizin, necavit haereticos qui offerebant holocausta et sacrificia extra aedem Domini, et constituerant decreta et leges, sive jura ex animi sui libidine, uti narrat Abraham Levita in Historica Cabala. Alii vero Samaritae, qui Sanaballeti partes sectati non fuerant, in eum montem deinceps concesserant, quo Deo preces funderent, patriae pietatis memores. Meminit porro aedis Deiparae in hoc monte aedificatae Sanutus lib. iii. parte xiv. cap. xviii.

Pag. 604. 12. Μη στρατεύεσθαι τὸν Σαμαρείτην] In alia Samaritarum rebellione, iis profligatis ac debellatis, Constitutionem edidit Justinianus, quae est Novella cxxix. qua Samaritarum Synagogae claudi jubentur, iique πάσης τῆς πολιτείας ἀπολαύεσθαι interdicuntur, id est tum civilis, tum militaris: cujus Constitutionis meminit etiam Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. lxxi. Vide Leg. xii. et xvii. Cod. de Haeretic. et Manich. et quae ad illas commentatur Franc. Pithoeus.

Pag. 604. 18. Δικολόγους] Quid δικολόγων voce intelligat Auctor Chronici, haud facile est assequi: si enim advocati seu patroni, quae vis est vocabuli, ii non judicant: si judices intelliguntur, quos Theodericus sub finem Edicti sui Cognitores et Jura dictantes vocat, numerus videtur obsistere, tametsi ii satis indicantur voce καθίσαντες: nam Judices sedent, ut est in L. iii. Cod. ubi Senator. advocati vero stant, ut est in L. vii. Cod. de postulando. Verum numerus non obstat quin Judices intelligi possint: nam ut loquitur Valentinianus in Novella de confirmandis iis etc. notum est post fatalem hostium ruinam, qua Italia laboravit, in quibusdam regionibus et causidicos et Judices defuisse, ac gnaros Juris et legum aut raro aut minime repertos, adeo ut (subdit idem Augustus) in diversis Provinciis advocati varias curias derelinquerent, dum certatim ad privilegia causidicis illustris Praetorianae Sedis atque Urbanae delata festinarent: et cum meliores natalibus suis effici vellent, non curarent urbes proprias spoliatas ministeriis et officiis debitis interire. Unde cum mos esset ut quaeque pars sibi advocatos plures advocaret, ut docet L. pen. Cod. de Postul. et ad summum tres, postmodum cautum est ut cuique parti duo sufficerent, alter pro Oratore, alter pro Jurisconsulto, ita ut δίκη ὑπερτίθεσθαι ideo non debuerit, quod minor repertus esset advocatorum numerus,

ne Provinciales tenues homines defensionis inopia ad requirenda auditoria sumptuosa venire cogentur, ut loquitur idem Valentinianus. Vide Cujac. lib. xiii. Obser. ii. Caeterum Theodorici justitiam, et in gubernanda Republica disciplinam et severitatem commendat prae caeteris Procopius lib. i. Gotth. cap. i. cujus haec sunt: Δικαιοσύνης τε ὑπερφυῶς ἐπεμελήσατο, καὶ τοὺς νόμους ἐν τῷ βεβαίῳ διεσώσατο· sed et Anonymus Valesianus.

Pag. 605. 3. *Ἀψασα κηρούς*] Cum cereis igitur accensis Theodoricum convenit Senatrix illa, quo ampliohem Regi honorem exhiberet. Ejusmodi autem cereis, vel etiam taedis accensis praelatis processisse Imperatores testatur in primis Herodianus pag. 26. 34. 44. 84. 145. et 153. edit. Henrici Steph. an. m̄d̄lxxxi. quos quidem cereos πυρός duntaxat nomine donat, quod recte Lipsius in Excursib. ad Tacitum ad cereos et taedas traduxit: quomodo Gallienum inter togatos Patres et Equestrem ordinem, albatos milites, et omni populo praeunte, servis etiam prope omnium, et mulieribus, cum cereis et facibus et lampadibus praecedentibus Capitolium petisse scribit Trebellius Pollio. Has λαμπάδας βασιλικὰς vocat Scriptor in Juliano, ubi de ejus nece. Hinc in Notitia Imperii summis Dignitatibus cereos inter earum insignia referri advertimus, quod cum iis in Provinciis procederent et exciperentur: de quo more egimus in utroque Glossario, ubi de Lampadariis et Dibambulo egimus. Petrus Siculus in Hist. Manichaeorum: Ἀσμένως παρὰ τῶν ἐν αὐτῇ (κώμη) κατοικούντων ἀπεδέχθη· πάντες γὰρ λαμπάδας ἀνάψαντες ἐν μεγάλῃ τιμῇ αὐτὸν ὑποδέχονται. Vide praeterea hoc Chronicon Paschale, sub annum Chr. cccxxx. cdxv. et annum vii. Focae, Theophanem ann. xviii. Heraclii, Passionem S. Savini Episcopi et Martyris n. v. etc. V 522 Atque inde origo cereorum in Ecclesiis Christianorum petenda.

Pag. 605. 9. *Καὶ ἐποίησε διάταξιν*, etc.] Hoc est priusquam Roma excederet, et Ravennam se conferret, ubi vitae reliquum exegit. Eas Leges promulgavit Edicti titulo, quae editae habentur in Cod. Legum antiquarum, et cum Senatoris seu Cassiodori Epistolis: nam aliae sunt Leges Theodoricianae, de quibus Savaro et Sirmondus ad lib. ii. Sidonii Epist. ii. Falsum ergo quod ait Procopius, nullas edidisse Leges Theodoricum.

Pag. 605. 10. *Ράβαιναν*] Sigonius de Imp. Occid. lib. vi. Rubeus lib. iii. Hist. Ravennat.

Ibid. *Πόλιν παραθαλάσσιον*] Zosimus lib. v. de Ravenna: *Ρήνη κληθεῖσα, διὰ τὸ πανταχόθεν ὕδατι περιόρρῃσθαι.* Contra Procopius lib. i. Gotthic. cap. i. *Ραβέννα γὰρ αὐτῇ ἐν πεδίῳ μὲν κεῖται ὑπὲρ, δυοῖν σταδίων διειργομένη μέτρῳ, τὸ μὴ ἐπιθαλάσσιος εἶναι.* Sed notus Ravennae situs hodiernus.

Pag. 605. 12. *Ἀτταλάριχος*] Ex Amalasuētha filia Theodorici nepos. Procop. eod. lib. cap. iv. Jornand. cap. lxx. etc.

Pag. 605. 14. *Δογγίνου καὶ Δακίου*] Marcellinus, Longino

solo Cos. Ita etiam Victor Tannun. Decio, Victorius: Dectō et Longino, Marius Aventic. et Senator.

Pag. 605. 15. Βοηθελου] Qui in Fastis Boëtius sine aspiratione scribitur. Ita porro hoc nomen effertur anno rv. Justinī. Tres autem Boëtii nomine Coss. occurrunt in Fastis: ac primus quidem hoc anno: alter anno dx. Boëtius scilicet ille Orator et Philosophus, cujus nomen cum aspiratione pariter scribitur in illius operibus editis, et lib. ii. Epigrammatum Veter. Pithoei:

Tu pater et patriae lumen Severine Boethi.

Tertius denique Cos. fuit cum Symmacho anno dxxii. ambo Boëtii Philosophi filii, ut observatum a Sirmundo ad Ennodii Epist. i. lib. viii. Βοηθου viri Consularis meminit Galenus lib. de Scriptis suis.

Pag. 605. 16. Σεισμοῦ] Is videtur terrae motus qui Constantinopoli contigit anno rv. Zenonis, de quo Theophan. et Cedren.

Pag. 605. 18. Ταύρου] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. κκiv. n. vii.

Pag. 605. 20. Σιφιδίου] Siphidius etiam appellatur in Epistola vii. Felicis Papae iii.

Pag. 606. 1. Εἰσεβίου] Addit Holsten. μόνου, et reliqua delet.

Pag. 606. 2. Φαύστου τὸ β.] Addit idem Holsten. μόνου. Fl. Faustum Junierem dictum observat Sirmondus ad Ennodii lib. i. Epist. iii. Vide subscriptionem Epistolae v. Gelasii Papae i. et notas Binii et Labbei.

Pag. 606. 3. Μαυριανόν] Cedrenus, Μαριανόν· Symeon Logotheta in Chronico MS. Μαυριανόν vocant.

P 587 Pag. 606. 10. Ἄνδρα σοφόν] Pelagii praeclaras animi dotes multis prosequuntur Cedrenus anno xvii. et Zonaras. Illius etiam meminit Malchus in Byzantiis pag. 86. Edit. Reg.

Pag. 606. 11. Ἐπιξαν ἀγγόνη] Marcellinus: Zeno Pelagii gulam in insula, quae Panormum dicitur, laqueo frangi praecipit. Theophanes anno xvii. ait Zenonem morbo comitiali correptum, Pelagii contra fas interfecti nomen assiduo repentem, extinctum fuisse.

Pag. 607. 1. Ολυβόλου μόνου] Hic Consulatus ita signatur in veteri charta Veneta, apud V. G. Joan. Mabillonium in Itinere Italico p. 201. P. C. Flavii Fausti Junioris V. C.

Pag. 607. 7. Τίου Ἀρειοβίνδου] Vide Stemma Asparis in Famil. Byzant.

Pag. 607. 8. Τῇ ε'. τῆς μεγάλης ἑβδομάδος.] xi. Aprilis: nam hoc anno Pascha incidit in xiv. ejusdem mensis.

Pag. 607. 9. Κατὰ Ἀντιόχειον ζλ. καὶ φ.] Ita hoc loco, ut et anno xi. Anastasii, et ix. Justinī Thracis, Antiochenorum χρηματισμαίς, seu annos, ordine in speciem retro-

grado, literis numeralibus describit Auctor Chronici, quomodo ii, Asiani et Syromacedones annos suos putare solebant. Neque enim id librariorum incuria factum, quod existimavit Baderus, cum non aliter exarati legantur in Nummis Regum Syriae haud ita pridem publicatis, et in Nummis Tripolitarum, V 528
 Aradiorum, Sidoniorum, Philadelphiensium, Amisenorum, Laodiceorum, atque ipsorum Antiochenorum, quos illustravit vir doctissimus Joan. Harduinus, in quibus minores numeri majoribus semper praeponuntur, quomodo hos describere solebant, cum ii integre exararentur. Verbi gratia, in Historia secundae Inventionis Capitis S. Joannis Bapt. a nobis olim edita: *ἑτους τρίτου ἑξακιστοῦ ἑπτακιστοῦ*, Syromacedonum scilicet. Neque aliter habentur apud Evagrium lib. iii. cap. xxix. lib. iv. cap. ix, et alibi non semel, Cyrillum Scythopolitanum in Vita S. Euthymii, et in Vita S. Sebae, locis descriptis in nostra Praefat. n. xix, et alijs. Nec id peculiare forte Asianis fuerit, cum apud Athenensem lib. vi. xi. et xii. Theopompi, Phylarchi, Agatharchidis et Posidonii libri praesente majorem minore numero laudentur: ut exempli gratia, lib. vi. *Κροσιλῆς ἐν τρίτῃ χρονικῶν καὶ δεκάτῃ πρὸς ἑκατόν*. Atque ut Graeci in numeris qui decimum usque ad vigesimum excedunt, semper minorem praeponunt, in iis exarandis cum literis numeralibus idem observabant, ut in Canone Paschali Hippolyti *τρεσσεκαίδεκάτη* per *ΔΙ*. exprimitur, ut observatum a Scaligero lib. vii. de Emendat. Temp. pag. 724. Neque aliter interdum Latini. Sueton. de Julio Caesare: *Periit v. et l. aetatis anno*. De Octavio: *Obiit lxx. et vi. aetatis anno, diebus v. et xxx. minus*. Sic alij: quandoque tamen Scriptores non semper haec Asianorum annos putandi ratione utebantur, ut patet tum ex Nummo Antiochi Regis Syriae apud V. G. Veilantium pag. 160. et aliquot locis hujus Chronici, et ex Joannis Malalae loco allato ab Hebr. Dodwello in Dissert. de Pontif. Roman. Successione cap. i. §. 1. Caeterum Petavius lib. x. de Doctr. Temp. cap. lxxii. pag. 266. Scriptorem biennio minus hic dicere observat, quoad Antiochenorum aeram, quod vel ex unico Evagrii loco patet lib. ii. cap. xii. ubi secundum annum Leonis sub mensem Septembrem in annum aerae Antiochenae *δϽϽ*. conjicit, qui in annum Christi vulgarem *cdlviii*. incidit, a quo ad mensem Aprilem anni *cdxci*. quo Anastasius dictus est Imperator, intersunt anni *xxxii*. initio ducto a mense Octobri, quo, ut is censet, exordium init aerae Antiochena. Alias porro initii ab Anastasio Imperii, ad Zenonis obitum ex Eustathio Syro historico Epochas profert idem Evagrius lib. iii. cap. xxix.

Pag. 607. 6. *Ex τῆς νέας Ηρείρου*] Ex urbe Epidaurno,

quae nunc Dyrrachium dicitur, inquit Evagrius lib. III. cap. XXIX.

Pag. 607. 14. Καλ Αβίνου] Haec delet Holsten. et legit μόνου. At Epistola VII. Gelasii I. Papae data dicitur Καλ Nov. Albino V. C. Cos.

Pag. 607. 15. Ίπ. Αστειρου, etc.] Is Asturius dicitur in Eburneo Codice Evangeliorum apud Leodicis, ut observatum a Sirmondo ad Ennodii lib. I. Epist. XXIX. Verum nescio cur haecce delet Holstenius, ponatque ἀνύπατα.

Pag. 607. 16. Βενάτωρος] Rectius editio Scaligeri, Βεάτωρος hoc enim anno Viator Cos. fuit. Perperam Victorem praeferre Epistolam XIII. Gelasii Papae I. alii adnotarunt.

Pag. 607. 18. Παύλου μόνου] Hic Consulatus in Actis Episcoporum Cenomanensium cap. II. in Turibio sic consignatur: P. C. Viatoris II. V. C.

Pag. 607. 20. Σκυθοπολίτου] Fasti omnes Scytham appellant, ut et Evagrius lib. III. cap. XXXV. et Theophanes anno II. et V. Anastasii, et I. Justiniani: quo loco Joannis Scythae filium Rufinum nominat, Joannis patrem, quem ἀπὸ Πράτων vocat, eum forte qui deinceps solus Consulatum gessit anno XI. Justiniani. Istius postremi Joannis Rufini filii meminit Procopius lib. II. Persic. cap. VII. nulla tum dignitate donati.

Pag. 608. 1. Ίππικου ἄγομένου] Istius incendii et seditionis meminit etiam Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. LIV.

V-524 Pag. 608. 3. Λιθοβόλους] Id crebrius accidisse in Circensibus istis tumultibus docent Scriptores, ut se invicem lapidibus impeterent: quemadmodum in illa seditione quae sub Ind. IX. eodem imperante Anastasio contigit, in qua, ut ait P 588 Marcellinus, plus quam tria millia civium saxis gladiisque ac compressionibus perierunt. Similem ad Ind. V. Paulo et Musciano Coss. refert, in qua jactis pluviae instar lapidibus, Celerem et Patricium Senatores ad se supplicandi vel satisfaciendi gratia missos repulerunt. Adde Theophanem anno XXXV. Justiniani, ac notata ad annum IX. Justini Senioris, et Bullingerum de Circo cap. XLVI.

Pag. 608. 5. Αρμα] Holstenius legit αὐτόν. Malim ἀρμάτων.

Pag. 608. 13. Χαλκῆ τοῦ Ίππικου] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. IV. n. II.

Pag. 608. 14. Ο δημόσιος ἔμβολος] Ibid. lib. II. sect. III. n. II.

Pag. 608. 15. Εξαίπιον] Ibid. lib. II. sect. XVI. n. XLVI.

Pag. 608. 15. Φόρου Κωνσταντινίου] Ibid. lib. i. sect. xxiv. n. i. ii. etc.

Pag. 608. 18. Πλάτωνος] Cujus meminit Marcellinus Comes sub Consulatum Pauli et Musciani, et Victor Tunnun. anno seq. Nam alius fuit Plato Eunuchus, qui temporibus Basilisci crematus fuit, de quo Suidas in Προκόπιος, et Codinus in Orig. Constantinopol.

Pag. 608. 19. Μετὰ τὸ περιγενέσθαι] Atqui Persicum bellum ad Indictiones duntaxat x. xi. et xii. revocat Marcellinus: Theophanes vero et Cedrenus ad ann. xiii. xiv. et xv. Anastasii. Proinde haec referenda ad annum ejusdem Augusti xvii. quomodo referunt iidem Theophanes et Cedrenus.

Ibid. Οτι ὁ Βασιλεὺς] Vox ὅτι praefixa huic periochae, satis indicat haec exscripta fuisse ex quadam collectione historica. Vide Gloss. med. Graecit. in ὅτι.

Pag. 608. 20. Τὸ Δῶρας χωρίον ὄντα] Cod. Vatic. τὸ Δωραχώριον. Edit. Scaligeri, τὸ Δωραχῶ ὄντα. Sed leg. τὸ χωρίον ὄν, ubi χωρίον idem valet quod vicus, oppidum, κώμη, uti Daras appellatur a Procopio lib. ii. de Aedif. Justin. cap. i. siquidem antea oppidum vel vicus erat, tametsi scribat Evagrius, ἐξ ἀγροῦ πόλιν factam. Idem Procopius lib. i. Persic. cap. x. de Anastasio: πόλιν ἐδείματο ἐν χωρίῳ Δάρας, ἰσχυράν τε ὑπερφυῶς, καὶ λόγου ἀξίας, αὐτοῦ Βασιλέως ἐπώνυμον. Dicta enim Αναστασιούπολις, ut est apud Cedrenum. Hinc Φρούριον Αναστασίου πόλεως Stephano seu Hermolao nuncupatur. Evagrius lib. iii. cap. xxvii. ubi haec refert, χωρίου pariter voce utitur: Δάρας χωρίον τῆς Μέσης τῶν ποταμῶν. Urbis situm et aedificia pluribus describit variis locis Procopius, ac praesertim lib. ii. de Aedific. Justin. cap. i. ii. et iii. Subdit porro Evagrius oppido nomen inditum, διότι Δαρεῖον αὐτόθι κατηγωνίσαστο παντάπασιν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν ὁ Φιλίππου. At cum Δῶρας semel ac iterum habeat hoc loco Auctor Chronici, videtur existimasse vico nomen inditum, non ab ipso Dario eo in loco deleto, sed ab hasta, quam δόρυ Graeci vocant, qua Darius ab Alexandro percussus est, tametsi Δάρας reponendo sensus maneat integer. Addunt Theophanes et Cedrenus oppido jus civitatis dedisse Anastasium, quod postea a Saracenis Ταυρὲς appellatum invenio in Cod. Reg. mcccix. fol. 99. v. et in Excerptis Geographicis Vulcanii.

Pag. 609. 3. Εκκλησίας] Ex quibus memoratur a Procopio d. cap. ii. Ecclesia S. Bartholomaeo Apostolo sacra, ejusdem urbis jam olim peculiari Patrono, ut est apud Theodorum Lectorem Ecl. ii. Palatii Darensis meminit idem Procopius lib. i. Persic. cap. ult.

Ibid. Καὶ ὄρια] Publica scilicet horrea et militaria, quae *Condita* Latini vocabant, in quibus ἐπέτειοι τροφαὶ ἀποτίθενται,

ut de horreis Durensibus et Nisibenis loquitur idem Procopius lib. II. Persic. cap. XIX. Vide *Conditæ* in Gloss. med. Latinit.

Pag. 609. 7. *Ἰωάννου τοῦ Κύρτου*] Holstenius legit *Ἰωάννου ἑλλου Κύρτου*. Is porro Joannes Gibbus dicitur in Fastis, quæ vis est vocis *Κυρτός*, quam male per *Curtus* extulerat Baderus: per *Cyrtus* vero *Georus* apud Theophanem an. II. et III. Anastasii, cui dicitur, ut et Procopio in Hist. Arcana cap. VI. et Evagriō lib. III. cap. XXXV. *Ἰωάννης τὸ ἀπὸ Κυρτός*. Lexicon MS. Reg. *κύφος, ὁ κυρτός*. Nisarchus in Antholog. lib. II. *Ὁρθῶσαι τὸν κυρτὸν ὑποσχόμενος Διόδωρον*, etc. Is videtur qui Praefectus Praetorio Illyriæ fuit, cujus Epitaphium legitur in Antholog. Epigr. Gr. lib. III. cap. I. II. III. Hic autem Consulatus in Epistola I. Symmachi Papæ ita consignatur: *P. C. Paulini Junioris V. C.*

Pag. 609. 11. *Πομπητεῦ*] Holstenius legit *Πομπηθενῶ*. Verum hic annus ita consignatur in Synodo Romana III. sub Symmacho, ex Cod. Justin. *Rufo Magno Faust. Cos.*

Pag. 609. 17. *Ἀρεοβίνδου*] Addit Holstenius *γένου*. Fasti Senatoris MSS. *Ariovianam* vocant. *Messalam* solum *Cos.* nominat Concilium Agathensæ. De Messala consulendus Sirmondus ad Ennodii lib. VII. Epist. III.

Pag. 610. 1. *Ἰουλιόνος*] Quæ hic narrantur de seditione Circensî, referri debent ad Consulatum Pauli et Mursiani, quo excitatam scribit Marcellinus Comes. Unde cum post Consulatum Anastasii Imp. III. desint in MS. Cod. decem Consulatus, hos inseruimus, omissis annis characteris minusculo descriptis, hæcque seditione ad annum quo illa contigit relata, de qua sic idem Marcellinus: *Ἰβique Anastasio Casare in Procepibus degente, Areobindum sibi Imperatorem fieri clamitant*. Fuit autem Juliana, cujus hic fit mentio, filia Olybrii, qui Romæ Imperator dictus est, ex Placidia Valentiniani III. Imp. filia, ut paullo supra habetur anno VI. Leonis. Unde ejusdem Augusti *ἐκγόνη* dicitur Cyrillo Scythopolitano in Vita S. Sabas cap. III. ubi ut et cap. XXXI. illius pietatem multis prædicat. Acris enim Calchedonensem Synodum adversus Anastasium tutatam auctor est Theophanes an. XXXI. ejusdem Imp. atque ex eo populus Constantinopolitanus, qui eidem Synodo favebat, illius nomen in Circo acclamavit, Areobindam, vel Areobindum ejus conjugem in Imperatorem sibi fieri loco Anastasii hæretici postulans: de quo quidem Areobindo et ejus familia nonnulla attigimus in Famil. Byzant. p. 74.

Pag. 610. 2. *Βασιλέα τῆ Ρωμανίᾳ*] Sic in seditione Victoriatum an. V. Justiniani, Factiones clamant, *Πρόβρον Βασιλέα τῆ Ρωμανίᾳ*. In eo porro tumultu non Areobindum, sed Vitalianum, (Patricii filium, Asparis nepotem) rectæ fidei ac Synodi Calchedonensis propugnatorem Imperatorem

acclamatum scribunt Theophanes an. **xxii.** et Georgius Hamartolus in Chron. MS.

Pag. 610. 3. *Καὶ λοιπὸν ὁ Βασιλεὺς Αναστάσιος*] Cod. Vatic. *καὶ λοιπὸν.* Audito scilicet istius in Circo popularis seditionis nuntio, Anastasius Imp. qui tum in processibus degebat, ut scribit Marcellinus Comes, confestim in Urbem venit, et absque diademate, ut habet Evagrius, Circum conscendit quo percepto, plebs universa eo statim advenit, ut hic narratur. Marcellinus: *Hoc cives idem Anastasius Caesar solitis perjuriis, simulatisque vocibus, se se facturum cuncta promittens, tertio die quam in forum advenerant, sine ullo rerum effectu, ad sua fecit habitacula repedare.*

Pag. 610. 6. *Ἀποῦ καὶ, etc.*] Delevimus vocem *καὶ*, ex Cod. Vatic.

Pag. 610. 7. *Μακρὸν τεῖχος*] **xl.** ab Urbe lapide, quo gemina junxit maris littora, ubi inter se bidui itinere fere distant, de quo passim Scriptores Byzantini, atque in primis Procopius lib. **iv.** de Aedif. Justin. cap. **ix.** lib. **vi.** Persic. cap. **iv.** lib. **iii.** Goth. cap. **xl.** Suidas in **v.** *Τεῖχος*, Gyllius lib. **i.** Descript. Constantinopol. cap. **xxi.** etc. Extitit praeterea murus alter longus in Cherroneso Thracica, cujus meminit idem Procopius eodem lib. **iv.** de Aedific. cap. **x.** utriusque vero Justinianus in Notitia subjecta Novellae **viii.** ubi ut et Nov. **xxvi.** Vicarias duos iis praefuisse indicat. Hoc autem anno ab Auctore Chronici notato, Murum Anastasianum, nam et ita appellatur a Theophane an. **xxxi.** Justiniani, constructum fuisse non ausim asserere, cum hisce locis codex Scriptoris mutilus sit, desintque **x.** anni, nec annus quoque fuit conditus a Scriptoribus exerte, ni faller, notetur.

Πρόβου] Quem Juniores vocat vetus Inscriptio apud Sirmondam in Notis ad Ennodii carmen **viii.**

Αναστασιου] Is est Anastasius, cujus extant diptycha duo V 526 Consularia, quae in sedibus sacris Cathedralibus Bituricensi et Leodiensi asservantur, in quibus ejus nomina ita describuntur: **F. ANASTASIUS PAULUS PROBUS SABINIANUS POMPEIUS ANASTASIUS VIR INL. COM. DOMEST. EQUIT. ET CONS. ORDIN.** Alius porro is videtur ab Annasio τοῦ Παμφίλου, qui Dux Palaestinae fuit, eodem Anastasio imperante, cujus meminit Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. **lvi.** quod vox Παμφίλου videtur suadere.

Pag. 610. 10. *Ἐπὶ τούτου τοῦ Πάτου*] Scalig. edit. *Ἐπὶ τούτων τῶν Πάτων.* Certe Magno Florentium collegam adfuit Facti. Similia porro de sompno Anastasii et Amantii narrat pariter Theophanes anno **xxvii.**

Pag. 610. 14. *Διὰ τὴν ἀπληροσίαν*] Anastasii avaritiam attigere Evagrius lib. **iii.** cap. **xlvi.** et Theophanes an. **xxiv.**

Pag. 610. 17. *Αμάντιον*] Amantium alium Magistrum militum sub an. xxix. Justiniani memorat Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis Stylit. n. clxxiii.

Pag. 610. 18. *Εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι Βασιλεῦ*] Haec omisit Theophanes. Caeterum formula sat frequens in sacris libris, ut Dan. vi. 7. 21. etc. quae occurrit etiam in Martyrio SS. Anargyrorum.

Pag. 611. 8. *Ἀνόωστήσας*] Anonymus Valesianus de Anastasio: *Non post multum temporis in lecto suo intra Urbem Constantinopolim morbo tentus extremum clausit diem.*

Pag. 611. 9. *Ἀστραπής*] De hocce tonitruo vel fulgure, quo exanimatum Anastasium tradunt Scriptores, atque in primis Cedrenus, Symeon Logotheta, Anonymus in Chron. MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, et alii, consulendus in primis Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. lx. Auctor Historiae summorum Pontificum, qui sub Justiniano vixit, in Hormisda: *Percussus divino ictu Anastasius interiit.*

Pag. 611. 12. *Βενδερίτης*] Scribendum *Βεδερίτης* pridem monuit Nicol. Alemannus ad Procopii Hist. Arcanam. Est autem Bederina urbs Illyriae, ut scribit Agathias lib. v. seu ut Justinianus in Nov. xi. secundae Pannoniae, de qua copiose egit idem Alemannus.

Ibid. *Θράξ*] Ita Evagrius et Basilius Cilix apud Photium. Illyrium dicunt Theodorus Lector, Procopius loco laudato, Theophanes, et Cedrenus, qui haec addit: *οἱ δὲ Θράξα λέγουσιν εἶναι.* Sed haec conciliantur ex eo quod Bederina in limitaneis Illyriae Thraciaeque agris sita dicatur ab eodem Procopio.

Pag. 611. 18. *Ιουλίῳ θ'.*] Nocte decimae diei mensis, quo extinctum Anastasium tradit Cyrillus.

Pag. 611. 14. *Κατὰ τοὺς Ἀντιοχείας*] Ita Cod. Vatic. Scalig. *κατ' αὐτοὺς Ἀντιοχεῖς τῆς Συρίας.* Possit etiam legi, *κατὰ τοὺς Ἀντιοχεῖς τῆς Συρίας.* De hoc autem aerae Antiochenae anno consulendus Petavius lib. x. de Doctr. Temp. cap. lxxii. pag. 266.

P 590

Pag. 611. 18. *Εὐθαρίχου*] Eutharicus Cillica Cos. in Occidente vocatur a Senatore, Amalasuenthae Gotthorum in Italia Reginae conjux, Athalarici Regis pater. Adde eundem Senator. lib. viii. Variar. i. Jornand. in Getic. cap. lxx. Epistolam Joannis Patr. Constantinopol. ad Papam Hormisdam, Anonymum Valesianum, etc. Perperam Eutherium hic habent Marius Aventic. et Victorius. Vide Epistolas Hormisdæ Papæ pag. 1487. 1495. et seqq. edit. Labbei, in quibus solus Eutharicus Cos. scribitur, ut pote in Occidente scriptis.

Pag. 611. 19. *Ἀνεῖλεν Ἀμάντιον*] Marcellinus: *Amantius et Andreas ferro trucidati sunt.*

Pag. 612. 1. Δομέστικόν] Κόμητα τοῦ Ἀμαντίου vocat Theophanes, id est assecclam, non dignitate Comitem: *Satellitē*, Marcellinus et Jornandes: Πιστόν οἱ τυγγάνοντα, Evagrius lib. iv. cap. ii. Theocritum vero in carcere saxis contusum ingentibus petiitum, salsoque in gurgite jacuisset, ac sepultura caruisse addit idem Marcellinus.

Pag. 612. 2. Ὁν ἠβούλετο] Cod. Vatic. ὃν ἐβούλετο. Videtur legendum ὅτι. Neque enim Andream Amantius, sed V 527 Theocritum Imperatorem renuntiandum decreverat.

Pag. 612. 4. Ὁ δὲ στρατός] Milites Praetoriani, seu *Excubitores*, ut est apud Evagrius. A Senatu electum scribit Marcellinus.

Pag. 612. 6. Ὡς τυράννους] Quia Justinus Augusti deprehensi essent proditores, inquit Marcellinus.

Pag. 612. 9. Ἀνεκαλέσατο] Cyrillus in Vita S. Sabae cap. lxi. οὕτως δὲ Ἀναστασίου τελευτήσαντος, Ιουστίνος ἀντίκα τὴν βασιλείαν παραλαβὼν, νόμοις ἐχρήσατο, τοῖς κελεύουσι τοὺς ὑπὸ Ἀναστασίου ἐξορισθέντας πάντας ἀνακληθῆναι.

Pag. 612. 12. Ἀπίωνα] Qui cum duplici π, *Απίων* dicitur Procopio et Theophani. Scribit Scaliger ad Eusebium pag. 254. hanc vocem apud Graecos semper scribi per simplex π, nomenque esse Aegyptium, ab Api: apud Latinos tamen semper efferi per duplex pp. Certe Apionis Regis, qui, ut scribit Eusebius lib. i. Libyam testamento Romanis reliquit, nomen ita scribitur: ut Apionis Posidonii filii: Historici non semel laudati a Georgio Syncello, qui idem forte cujus Historia Aegyptiaca laudatur, a Clemente Alexandr. lib. i. Stromat. et idem etiam quem non semel laudat Stephanus. Ita cum unico π scribuntur Apion in quem scripsit Josephus, Apion Medicus apud Galenum, ac is denique Apion cujus hic fit mentio, genere Aegyptius: ἀνὴρ ἐν Πατρικίοις ἐπιφανής, et χορηγὸς τῆς τοῦ στρατοπέδου δαπάνης, ut scribunt iidem Procopius lib. i. Persic. cap. viii. et Theophanes anno xiv. Anastasii, a quo in exilium postmodum missus, Niceae invitus Presbyter ordinatus est, ut refert idem Theoph. an. i. Justiniani. Sed an idem qui sub Justiniano Consul fuit, infra disquirimus.

Pag. 612. 13. Ἀπὸ στρατηλατῶν] Immo στρατηλάτην τῆς Ανατολῆς, Magistrum militum per Orientem, ut est apud Theophanem.

Ibid. Φιλόξενον ἀπὸ στρατηλατῶν] Fuerat quippe Magister militum per Thracias, ut praefert Inscriptio Diptychi Consularis ejusdem Philoxeni, cujus ectypon publicavit Sirmondus in Notis ad Sidonium: FL. THEODORUS FILOXENUS SOTERICUS FILOXENUS VIR ILL. COM. DOMEST. EX MA-

GISTRO M. PER THRACIA. ET CONSUL ORDINAR. quem Consulatum is gessit cum Probo anno vii. Justiniani.

Pag. 612. 15. Ασηρ] Ita Theophanes, Cedrenus et Symeon Logotheta in Chron. MS. Similem Cometam visum sub Justiniani an. xiii. narrat Procopius lib. ii. Persic. cap. iv.

Pag. 612. 20. Ρουστικίου] Rusticum Marcellinus et alii vocant, quomodo etiam legitur in Epist. Hormisdæ Papæ. *Vitalianum* vero hic delet Holstenius: et sane solus Rusticus interdum scribitur in Epistolis ejusdem Pontificis.

Pag. 613. 2. Συμμάχου καὶ Βοηθείου] De his Coss. agit Sirmendus ad Ennodii lib. viii. Epist. i.

Pag. 613. 3. Τζάθιος] Quæ hic sub annum xv. Justiniani narrantur de Tzathio; seu Tzatho, uti appellatur a Theophane, Cedreno, et Symeone Logoth. in annum sequentem iidem referunt.

Ibid. Ζαρνάξου] Ita hic et infra Cod. Vatic. et editio Scaligeri. Perperam Rader. *Ξαρνάξου*.

Ibid. Λαζών] Qui Colchi olim dicti, ut ait Agathias lib. ii. et iii.

Pag. 613. 11. Κανάδης] Qui infra *Κωάδης*, Procopio, Theophani, et aliis *Καβάδης*.

Pag. 613. 16. Ουίνου] Ομοῦ habet Theophanes editas: *Νουοῦ*, Cod. Vatic. *Ρώμου*, Symeon Logoth. in Chron. MS.

Pag. 613. 17. Ούελαριανήν] *Ούελαριαν*, Cod. Vatic. Theophanis. Exhinc Lazorum Reges per Legatos Byzantium missos, affinitatem cum aliquibus Senatoribus, de Imperatoris sententia, judgebant, atque hinc ducebant uxores, inquit Procopius lib. iv. Goth. cap. ix.

Pag. 613. 20. Κλαμύδιον] Scaliger, *Κλανίδιον*. Theophanes, *Κλανύδιον*. Notum autem quid proprie sit *κλανίς*. Quæ porro in hac narratione occurrunt voces Graecobarbaræ, apud hæc Scriptores, Theophanem, Cedrenum et Symeonem Logothetam, plenius explicantur in Gloss. med. Graecit. lausentique aliam excipere possunt ex Agathia lib. ii. pag. 90. edit. Reg. ubi Lazorum Principis *παράσημα*, seu insignia, ita describuntur: *Εἰς δὲ ταῦτα στέφανος χρυσοῦς λιθοκόλλητος, καὶ χιτώνιον ποδηρὸν ὑπόχρυσον, πέδιλά τε κοκκοβαφῆ, καὶ μίτρα ὁμοίως χρυσῶν τε καὶ λίθοις παποικιλμένη. Κλαμύδα δὲ ἀλουργῆ τοῖς Βασιλεῦσι τῶν Λαζῶν οὐ θέρμα ἀμπέχεσθαι, λευκὴν δὲ μόνον, οὐ μέντοι παντάπασι γε κοινὴν οὕτω καὶ εἶδη ἐμύνην. Ἀμφὶ γὰρ τὸ μεσαίτατον ἐκείνη χρυσῶν ὑφάσματι ἐκατέρωθεν κατακάλυπται. Βασιλικὸν δὲ τὸ ἐμπερόνημα τῆς κλαμύδος, λίθοις τε διακρίσσει, καὶ τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ διακρίσσει.* Quid autem vis *χρυσῶν* illud *ὑφάσμα* decimus in Gloss. med. Graecit. in v. *Τάβλα*.

Pag. 615. 6. Ζίλυβι] Editio Scaligeri, *Ζιλυβί*. Infra,

Ζαΐγβιρος, ubi eadem editio *Τζαΐγβιρος* praefert: Theophani et Logothetae *Ζαΐγδης* dicitur. Quae porro de hac Hunnorum ad Persas defectione anno iv. Justiniani hic narrantur, sub an. iii. recitant iidem Theophanes et Logoth.

Pag. 615. 19. *Ἀδελφῶν*] Sic nempe olim, ut et hodie, Reges sese invicem compellabant. Vide utrumque Glossarium.

Ibid. *Κυνῶν*] Sic reposuimus ex Theophane, cum prave in utraque editione scriptum esset *κοινῶν*. Holstenius scripserat, forte *Οὔνων*. Sed nihil mutandum: notum enim militare convicium, *Canis*. Terentius in *Eunuchis*: *cin* vero *Canis*? ubi Donatus observat hoc verbo impudentibus inimicis convitium fieri solere: *nam, ut subdit, militare dictum est in hostem canis*. Vincentius Bellovacensis lib. κκx. cap. lxxiv. de *Tartaris*: *Papam et omnes Christianos canes appellant*. Froissart. 2. vol. cap. xxii. *Et encore nous vaut mieux mourir, que vivre à honte et en seravage dessous ces chiens de mécreans*.

Pag. 616. 8. *Διὰ Βροίου πρεσβυτέρου*] Edit. Scalig. *διὰ Βροίου πρεσβυτέρου*. Raderus perperam ediderat, *διὰ Βροίου*.

Pag. 616. 9. *Μαξιμίμου*] Legendum *Μαξιμου*, ex Marcellino, Victore Tununensi, Mario Aventio, et aliis. Vide Epist. i. et ii. Joannis Papae i. et Sirmendum ad Ennodii lib. vii. Epist. xi.

Pag. 616. 11. *Ιουστινιανου*] Hic pariter leg. *Ιουστίνου*, ex iisdem: qui error etiam irrepit in Leg. xli. Cod. de *Episcop. et Cleric.* quas hanc subscriptionem praefert: *Justiniano A. ii. et Opiliano Cons.* Additio MS. Chronico Senatoris: *Opi-lio et Justinus Augg. VV. CC.* ubi delenda postrema litera in *Augg.* Hinc porro in caeteros Justiniani Consulatus error irrepit.

Pag. 616. 14. *Μαβορτίου Ρωμαίου*] Haec delet Holstenius, at cur, nescio.

Pag. 616. 16. *Συνεβασίλευσεν*] Ad hunc locum conferendus omnino Cyrillus Scythopolitanus de *Vita S. Sabae* cap. lxxviii.

Pag. 617. 2. *Μεγάλην ἐπόλησεν κατάστασιν*] Id est plebem ad modestiam compulit, ut loquitur Valerius Probus in *Coriolano*. Vide Gloss. med. Graecit. in *Κατάστασις*.

Pag. 617. 3. *Ἐξ τε*] Scalig. *ῶστα*.

Ibid. *Τοὺς ἀναξίας καὶ φόρους ποιδῦντας*] Quas hic de punitis caedium, in Circo maxime, auctoribus et lapidatoribus recitat Auctor Chronici, Justinianoque adscribit, ad annum vi. Justiniani restituitur, eidemque Justiniano tribuuntur a Marcellino, Theophani et Symeone Logotheta. Idem Marcellinus ad Consulatum Maximi: *Placrique lapidatorum, percussorum, urbisque depopulatorum, sua ob scelera deprehensi, ferro, igni, suspendioque expulsi sunt, gregem bonis civibus spectaculum exhi-*

bentes. Quod quidem Venetae praesertim Factioni adscribit idem Theophanes anno II. ejusdem Justinii, cum in Prasinis aliosque promiscue impune grassaretur, (quippe ut est in Epigr. cxv. lib. v. Anthol.

Οἱ Βενετοὶ Πρασίνοισιν ἐναντίοι ἀλὲν ἔόντες.)

missusque esset Magistratus qui ejusmodi grassationes coërcere auderet. Quae quidem, inquit ille, usque ad VI. Justiniani annum acta sunt. Et sane si hac in re fidem aliquam mereatur Procopius in Hist. Arcana cap. VII. et X. tantum abest ut in ejusmodi Factionum licentiam edicta emiserit Justinianus, ut hanc ipse et Theodora fovisse dicantur: quod et tradit V 529 Evagrius lib. IV. cap. XXXII. Quantis porro odiis utraque Factio se se invicem prosequeretur, et nulla praevia offensa inter se digladiaretur, nec ipsa etiam germanitatis habita ratione, ipsis feminis, καὶ περ οὐδὲ ἐς τὰ θέατρα τὸ παράπαν λούσαις, viris interdum se se adjungentibus, pluribus narrat idem Procopius loco jam laudato, et lib. I. Persic. cap. XXXV. Sed nemo melius expressit Circenses istos tumultus, et Factionum mutuas dissensiones, quam Amphiloehus; seu, ut alii volunt, Gregorius Nazianzenus, in Epistola Iambis scripta ad Seleucum, ex qua quaedam hic in specimen delibabimus:

*Καὶ μὴν τὸ πολλοῖς μᾶλλον ἡμερώτερον
 Δοκοῦν θέαμα πολιτικῶν θεαμάτων,
 Καὶ τοῦτο λοιμὸς ἔστι, καὶ ψυχῆς νόσος.
 Πόλεις διασπᾶ, δῆμον εἰς στάσιω φέρει,
 Μάχας διδάσκει, λολδορὸν δῆγει στόμα,
 Τέρνει πολιτῶν φίλτρα, συγκρούει γένη,
 Καταισχύνει γέροντας, ἐκμαίνει νεοὺς,
 Ἐχθρας ἀνάπτει φιλιτάτων, πατεῖ νόμους.*

Et infra:

*Οὐκοῦν ἐναργῶς, καὶ τὸ δόξαν ἡμερον,
 Εριστικὸν θέαμα τῶν ἑπποδρομῶν,
 Ψυχῶν ἄλιθρος ἔστι, σωματικῶν μάχη.
 Καὶ πρὸς γε τούτοις χρημάτων σαφῆς βλάβη;
 Πόσους μὲν οἴκους ἀθρόως κατέσπασε;
 Πόσους πρόσαιτεῖ πλουσίους ἠνάγκασε;*

P 592 Mitto reliqua, quae totidem Iambis Latinis expressit Joachimus Zehnerus, quos pariter omittimus. Adde Senatorem lib. I. Var. XXXVII. XXXIII. et vide notata ad annum VII. Anastasii.

Pag. 617. 12. Ομοῦ σοί.] σοῦ. legendum observat vir doctus.

Pag. 617. 17. Τὸ τρίτον μόνου] Holsten. τὸ β. In Epist. III. Felicis Papae IV. hic Consulatus ita consignatur: P. C. Mavortii V. C. Vide Sirmondum ad Ennodii lib. IX. Epist. XXXIII.

Pag. 617. 20. Τοσαῦτα ἐξέψυε χρήματα] Marcellinus hanc

Justiniani in Consulatu magnificentiam ad Indict. xiv. revocat, quo quidem anno cum Valerio Cos. fuit, Justino adhuc superstito.

Pag. 618. 1. Τῷ αὐτῷ ἔτει] Belli Lazici meminit Procopius lib. i. Persic. cap. vii. quo loco scribit Lazis milites suos adversus Persas tueri renuentibus, Irenaeum eo cum copiis a Justino missum, cum Iberes ab ipsis Persis bello petiti, eorumque impetus sustinere minus idonei, in Lazicam se se recepissent. Quod quidem sub exitum Imperii Justini refert, proinde post inaugurationem Tzathi Lazorum Regis, quam anno iv. seu v. factam diximus. Tzatho successit Gubases, quem Romanae feminae filium fuisse ait idem Procopius. lib. iv. Gotth. cap. ix. Tzathi scilicet et Valerianae, cujus supra Scriptor meminit. Hunc Agathias lib. ii. pag. 56. ut et Lazos omnes Justiniano *κατηκόους ὄντας καὶ εὐνοὺς, καὶ τὰ ἐς Θεὸν ὁμογνώμονας* fuisse ait: quo quidem caeso, *Τζάθης* illius junior frater Byzantium veniens, *τὴν τε πατρῶαν ἀρχὴν, καὶ τὰ ταύτης παράσημα πρὸς τοῦ Βασιλέως Ρωμαίων, ἧπερ ἐκ παλαιοῦ νενομισται*, accepit. Proinde Tzathus, cujus hic mentio fit, prior ille debet intelligi, quem in Regem Lazorum inauguravit Justinus, cui Gubases filius successit. Hoc autem bellum Lazicum in annum i. Justiniani pariter conjiciunt Theophanes, Cedrenus, et alii: illud vero describit Procopius lib. i. Persic. cap. xv.

Pag. 618. 5. Βηλίσάριος] Qua tempestate, id est anno i. Justiniani, is adolescens erat, et prima lanugine signatus, ut scribit Procopius lib. i. Persic. cap. xii. Jam vero hoc loco *Βηλίσάριον*, vel *Βιλίσάριον* fere semper effert Auctor Chronici, quomodo *Bilisarium* adscripti Novellis Justinianeis anni, tum Scrimgerianis, tum Juliani Antecessoris, quem *Βελισάριον* idem Procopius et alii appellant, atque ipse Justinianus in Nov. clv.

Ibid. Κήρυκον] Ita appellatur in Codd. MS. Theophania, apud Cedrenum, Logothetam, et alios. Perperam enim *Κύρικον* praefert editio ejusdem Theophania.

Pag. 618. 6. Εὐρηναῖον τὸν πενταδίας] Illum forte, quem a Justino paulo ante obitum in Lazicam, illius fines adversus Persas tuiturum, missum fuisse, ex Procopio diximus. Verum Belisario et Ceryco Petrum, non vero Irenaeum adjungunt Theophanes et Cedrenus: quibus revocatis, Petrus Notarius Imperatoris una cum Lazis Persas delevit. Postremi istius Petri fortunam, et in Lazica gesta, lib. ii. Gotth. cap. xv. locis vero aliis varias ejus expeditiones bellicas refert Procopius. Irenaei τοῦ Πενταδίας meminit rursus Auctor Chronici anno iii. Justiniani.

Pag. 618. 11. Τὸν ἀπὸ Νεταρίων τοῦ Βασιλέως] Fuit enim primitus hic Petrus Justini γραμματεὺς, ut ait Procopius.

Pag. 618. 15. Σύκας] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xii.

Pag. 618. 18. Καὶ τὴν γέφυραν] Ibid. lib. iv. sect. xiv.

Pag. 618. 22. Ἐν τοῖς Δαγισταίου] Ibid. lib. i. sect. xxvii. n. xiii.

Pag. 619. 1. Μεσίκωλον] Perperam μεσίκωλον editio Scallig. Vide Gloss. med. Graecit. in αὐλή.

Ibid. Βασιλικῆς] Constantinopolis Christiana lib. i. sect. xxviii. n. xi. lib. ii. sect. ix. n. xiv.

Pag. 619. 3. Ἀγωγοῦ] Ibid. lib. i. sect. xxv. n. ii.

Pag. 619. 7. Δεκίου] Qui Junior dicitur in Subscriptione Concilii Arausicani et Vasensis iii.

Pag. 619. 8. Κώδιξ] Duplex fuit editio Codicis Justiniani, prior Decio Cos. Indictione vii. vim habitura, ex xvi. Kal. Maii, non April. ut in Chron. scribitur. Ita enim in Constitutione Justiniani praefixa ipsi Codici: quo quidem Codice confecto et edito, prodire subinde aliae ejusdem Justiniani Constitutiones, seu decisiones, quae cum extra corpus ejusdem Codicis divagarentur, in eundem Codicem relatae sunt, Lampadio et Oreste Coss. quo anno Codex Justinianus rursus orbi promulgatus est, inquit Marcellinus, et ex eo Beda. Vide Paulum Warnesfridum lib. i. cap. xxv. Porro Codicem Justinianum vocat, non Justinianeum: sic enim varios Magistratus is instituit, cum simili adjuncto, quorum catalogum collegit Alemannus ad Procopii Historiam Arcanam.

Pag. 619. 11. Φιλανθρωπίαν] Ita rursus haec vox usurpatur a Scriptore pro θεομηνία, an. xvii. Leonis. Vide Gloss. med. Graecit.

Pag. 619. 13. Σαμαριτῶν] Samaritarum hanc rebellionem narrant praeterea Procopius lib. v. de Aedif. Justin. cap. vii. et in Historia Arcana cap. xi. Theophanes et Cedrenus an. ii. Justiniani. Paulus Diac. lib. xvii. praeterea Cyrillus Scythopolit. in vita S. Sabae cap. lxx. et lxxi. Vide Leg. xii. et xvii. Cod. de Haeret. et Manichaeis.

P 593 *Pag. 619. 15. Βασιλέα] Julianum σύνεθνον αὐτῶν, ut est apud eundem Cyrillum, et laudatos scriptores.*

Ibid. Εἰρηναῖος ὁ Πενταδίας] Cyrillus missos a Justiniano in Samaritas Theodosium et Joannem VV. CC. ait, et ab iis occisum Julianum. Pentadiae filium hic vertimus, incertum an bene.

Pag. 619. 18. Ἐπαμφοτερίζουσι] Ὀνομα Χριστιανῶν τοῦ σπῆτι παρόντος ἀνταλλάξάμενοι, τῷ προσχῆματι τούτῳ τὸν ἐκ τοῦ νέμου ἀποσεισάντες πίνδονον, ut ait Procopius in Hist. Arcana. Idipsum iis objicit Justinus Junior in Nov. v. de Samaritis:

Καταρρήκασε γὰρ εἰς τοσοῦτόν τινας αὐτῶν μονίας, ὥστε δὴ καὶ τοῦ σωτηριώδους τυχόντες Βαπτίσματος, πάλιν ἐπανήλθον ὄθεν ἐξῆλθον κακοῦ, ταῦτα Σαμαρείταις τιμῶντες καὶ λυπηταῖντες διηλέγχθησαν. Infra: σχηματιζομένους τὴν ὀρθὴν τῶν Χριστιανῶν προσδέχεσθαι πίστιν, ταῖς δὲ ἀληθείαις οὐχ οὕτω φρονοῦντας, ἢ πρῶτοντας ταῦτα συμβαίνοντα.

Pag. 619. 20. *Ἐπὶ χωνρόνητι δὲ ἀρχόντων*] Hic Praesidum et Ducum Palaestinae avaritiam perstringit, quos inter fuit imperante Justiniano Sumama, τῶν ἐν Παλαιστίνῃ στρατιωτῶν ἡγούμενος dictus Procopio lib. ii. Persic. esp. i. in quem extat ἑγκώμιον ἐκ τοῦ προχείρου, Choricii Rhetoris, hoc titulo in Cod. Reg. *Εἰς Σεῦμμον τὸν ἐνδοξότατον Στρατηλάτην*, ubi non modica laudatur, ita ut ab hac quae Ducibus Palaestinae hic adscribitur culpa prorsus vacaverit.

Pag. 620. 3. *Μηνὶ Ἰανουαρίῳ*] Famesam istam Constantinopolitanam seditionem per quinque continuos dies durasse, ac Idibus Januarii coepisse auctor est Marcellinus Comes, id est xiii. Januarii: qua quidem in re non omnino concinit cum Chronici Paschalis scriptore, neque ille cum Procopio, qui ad vi. diem productam ait, quo Hypatius et Pompeius in Circi Tribunali comprehensi, ad Justinianum perducti, ac postero die caesi sunt. Tradit quippe scriptor Chronici, illos interfectos ejusdem mensis xix. feria ii. ac xx. feria iii. quievisse civitatem. Perstitit igitur seditiosorum grassatio usque in xviii. mensis diem, qui in Dominicam incidit, captis Hypatio et Pompeio, iis postero die xx. interfectis. Ac siquidem per quinque dies continuos duraverit, illa coeperit xv. Januarii die, quod velle videtur Chronicon, in quo posterus dies initae seditionis mensis xvi. in feriam vi. ut xvii. in Sabbatum, et xviii. in Dominicam incidisse dicuntur: ac tandem sedatam xix. feria ii. captis eo die Hypatio et Pompeio. Si vero juxta Procopium per vi. dies illa perstiterit, iis usque ad eorundem captionem putatis, seditio coeperit xiv. mensis die, non xvi. quod vult Marcellinus. Hic porro certissimae habentur notae anni Christi dxxxii. Bissextilis, quo Caelus Solis fuit ix. Litera Dominicalis DC. Caeterum de hac seditione consulendi praesertim Procopius lib. i. Persic. cap. xxiv. et Theophanes.

Pag. 620. 4. *Τοῦ λεγομένου Νίκου*] Ab hac igitur voce cognominata est ista seditio, quod crebrius in istis tumultibus inclamata sit, uti in faustis acclamationibus fieri solebat. Cum porro ex civibus Constantinopolitanis Graece alii, alii Latine loquerentur, utraque lingua illa efferebatur. Nam qui Graeco, *Ἰουστινιανὸς Αὐγουστὸς νίκου*, qui Latine, *Justiniane Auguste tu vincas*, acclamabant, ita tamen ut interdum vocem νίκου Latinis vocibus adjungerent, ut in Nummo Theophili Imp. a nobis delineato in Familia Byzant. **ΘΕΟΦΙΛΕ ΑΥΓΟΥΣΤΑ ΤΥ ΝΙΚ**

KAS, ubi observare est haec partim Graecis, partim Latinis characteribus esse exarata. Ita apud scriptorem Chronici anno vi. Justiniani, in terrae motu plebs inclamasse dicitur, *Νίκα ἢ τύχη τῶν Χριστιανῶν* et *Αὔγουστε Ιουστινιανὲ τοῦ βίγκας*. Atque haec acclamationis species a Circensibus profluxit, quibus Factiones victoriam Factionariis suis agitatoribus adprecabantur, vel quod ut eam consequi conarentur, hisce stimulis illos incitarent: sed et interdum hanc consecutos innuebant. Hinc in aliquot nummis, quos *Contorniatos* vocant, ubi Euthymius quidam famosus pugil exhibetur, **EVTIMI NIKΑ** legitur: et in antiquo lapide quem ex Bullingero hic describemus, quia deest apud Gruterum [*Bullingero* voluisse Ducangium, nec deesse lapidem apud Gruterum, notat Hagenbachius *Inscript. Orelli* vol. I. p. 546.]:

A	M. AURELIO LIBERO	G
R	PATRI ET MAGISTRO	E
A	ET SOCIO DOMINO	N
M	ET AGITATORI FACTIONIS	T
A	PRASINAE.	I
N	AURELIUS CAECIL. PLANETA	NI
T	PROTOGENES OB III. PAL	C
I	MAS HOC DONUM VOVIT	A
NI	NATIONE AFR.	
CA		

P 594 Ubi Bullingerus non advertit has voces, *Aramanti nica*, et *Genti nica*, acclamationes esse factas *Aramantio* et *Gentio* agitatoribus: cujusmodi praeterea describuntur lib. v. *Anthol. Epigr. LXXIII.* in *Porphyrium aurigam*:

V 532 *Τέτραχα μὲν τοπάροιθε διάκριδον ἴαχε δῆμος,
Τὸν Καλχαντιάδην Πορφύριον ποθέων.*

nempe ut vinceret. Sed de ejusmodi vocibus et acclamationibus alia attigimus in *Dissert. de inferioris aevi Numismatibus* N. LXIV. et in *Glossar. med. Graecit.* in v. *Νίκα*, et in *Addit.*

Ibid. Ἀμαρτία] *Ἀνταρσία*, et *ἀταξία* apud Theophanem et in *Chronico MS.* ab Adamo ad Leonem Sapientem. Hic porro forte legendum *ἀνταρτία*, quomodo conjicit Holsten. quam quidem utriusque Factionis seditionem vel dissidium *Πρασινοβένετον* hic vocat Georgius Hamartolus in *Chronico MS.* *Καὶ ὁ δῆμος ἀντάρας τὸ λεγόμενον Πρασινοβάλνετον*, etc. Hac enim tempestate, licet iv. essent Factiones, duae tantum ut primariae fere notantur, quod iis aliae forte adjunctae essent, quae est sententia Bullingeri lib. de *Circo* cap. XLVIII.

Ibid. Ἀνελθόντα] Ab hisce verbis ac prima ista periodo exordium ducit gestorum in hac seditione narratio ex *Actis publicis* apud Theophanem, quam, antequam is ederetur, *Notis suis* ad *Procopii Anecdota* inseruerat Alemannus, addita Latina

versione. Theophanem exscripsere Symeon Logoth. et Georg. Monachus in Chronicis MSS.

Pag. 620. 6. Ἀκτα τοῦ Καλοποδίου] Petebant nempe Prasini, ut acta Calopodii rescinderentur, vel, uti vult Alemanus, in eum ex lege ageretur. Licebat enim ex Lege Constantini M. quae est iv. Cod. de Officio Rectoris Provinciae, ut *justissimos et vigilantissimos Judices publicis acclamationibus collaudare*, cujusmodi extat exemplum apud Capitolinum in Gordiano, ita e contrario *injustos et maleficos querelarum vocibus accusare*; sic tamen, ut si verae voces essent, nec ad libidinem per clientelas (seu ut loquitur Lampridius in Alexandro, an vere, non factionibus) effusae, ex relatione Praefectorum Praetorio et Comitum qui per Provincias constituti erant, Princeps diligenter inquireret. Vide infra anno xvi. Heraclii.

Pag. 620. 7. Τοῦ βίγκας] Perperam hanc vocem per tu vivas, extulit idem Alemannus. Vide Gloss. med. Graecit.

Pag. 621. 1. Τοῦ Μαγίστρου Ερμογένους] *Magistri Officiorum*, cujus non semel fit mentio apud Procopium, Theophanem, et in Novellis Justiniani: cujus etiam tum vices in urbe agebat Basilides. Vide Marcellin. Ind. xi.

Pag. 621. 5. Τοῦ Ἰωάννου τοῦ Καππάδοκος] Cujus avaritiam perstringit Procopius lib. i. Gotth. cap. xxiv. et de quo multa Alemannus ad Historiam Arcanam.

Ibid. Τοῦ Ρουφίνου τοῦ Κυέστωρος] Rufinus, Joannis Scythae Exconsule filius, ex Magistro militum et Patricius, Theophani anno ii. et iv. Justiniani dicitur. Is non semel occurrit apud Procopium: sed an tum Quaestoris dignitatem obtinuerit, dubium facit idem Scriptor, qui, ut plebi pareretur, loco Triboniani Quaestoris, eandem dignitatem datam Basilidi tradit, viro caeteroquin spectatissimae clementiae et nobilitatis. Patricium etiam eundem Rufinum vocat sub Ind. xi. Marcellinus. Quaestoris vero dignitate insignem Thomam anno iii. Justiniani memorat idem Theophanes.

Pag. 621. 9. Φωκᾶν τὸν Κρατερόν] Theophanes ann. ii. Φωκᾶν τὸν Πατρικιον τοῦ Κρατεροῦ, Patricium vero nude vocat Procopius absque Κρατεροῦ nomine, quo donatur nescio quis Sophista lib. iv. Epigram. Graecor. tit. xxiii. Craterum περὶ ψηφισμάτων laudat Stephanus de Urbib.

Pag. 621. 13. Τρύφωνα] Praefectorum Praetorio sub Justiniano seriem descripsit Alemannus, in quibus Tryphonem et Theodorum illius fratrem ex hoc duntaxat Chronico recenset.

Pag. 621. 18. Χαλκόστεγον] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. iv. n. ii.

Pag. 621. 19. Πορτικου τῶν Σχολαρίων] *Ibid. n. xxxii.*

Pag. 621. 20. Σίνατον] *Ibid. lib. ii. sect. ix. n. i.*

Pag. 621. 21. Ἀγουσταῖον] *Ibid. lib. iii. n. xxiii.*

Pag. 622. 1. Ἐκτετραέντου] Theophanes: καὶ τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν σὺν τοῖς ἀμφοτέροις κίσι, καὶ πᾶσα ἐκ τετραέντου πετηνέθη. In alterutro horum scriptorum, licet alter ab altero accoeperit, mendum latet, quod aegre sanari potest, cum haec vox ἔκτετραέντου nihil sonet. Melior tamen videtur lectio Auctoris Chron. quae sensum integrum proferret, si pro ἔκτετραέντου, legatur ἐκ τετραλίθου, ita ut columnae istae stupendae ex marmore fuerint, quod τετράλιθον vocabant, de quo agimus in Gloss. med. Graecit. in v. Τετράλιθος, et in Ad-dit. Nam vox κᾶσι in hoc Chronici loco satis docet vocem istam ad columnas referri: quam περιοχὴν male interpolavit Theophanes, dum etiam pro φοβεροῖς, reposuit ἀμφοτέροις.

Pag. 622. 3. Ἰουλιανῶν λιμένα] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xix. n. i.

Pag. 622. 4. Πρόβον Βασιλέα] Anastasii Augusti nepotem, de quo in Familiis Byzant. p. 87.

Pag. 622. 9. Καὶ μόνον] Vereor pariter ne et in hac voce mendum lateat. Scrinii vero et Scriniariorum Praefectorum Praetorio meminit Anonymus de Miraculis SS. Anargyrorum pag. 432. Καὶ ἐλθόντες σὺν αὐτῷ ἕως τοῦ σκοτεινοῦ ἑμβόλου μέχρι τοῦ μεγάλου Ἐπάρχου Πραιτωρίου, τῷ ἰδίῳ δακτύλῳ διακνύουσιν αὐτῷ οἱ ἅγιοι τὸ σκηλίον ἔνθα ὁ Σακρινιάριος ἐστρατεύετο. Adde pag. 436. ejusdem libri.

Ibid. Οἴκων Βασιλικῶν] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. v.

Pag. 622. 11. Βαλένσιον] Ibid. lib. i. sect. xxvii. n. ii.

Pag. 622. 12. Ἐνεῶν τοῦ Εὐβούλου] Ibid. lib. iv. sect. ix. n. ii.

Ibid. Ἐλεφάντης ναός] Ibid. lib. iv. sect. vii. n. xx.

Pag. 622. 13. Ἐπὶ Ἰλλου Ἰσαύρου τοῦ ἀντάρτου Ζήνωνος] Illi rebellionem pluribus refert Theophanes.

Ibid. Ἐνεῶν τοῦ Σαμπεῶν] Ibid. sect. ix. n. ix.

Pag. 622. 17. Ἀπὸ τοῦ Ἑβδομοῦ] Ex praesidiis scilicet militaribus Palatii Hebdomiani, de quo multis agimus in Constantinopoli Christ. et in Disceptatione de Hebdomo Notis nostris ad Zonarae Annales subjuncta: vel castelli Theodosiani in eodem Hebdomo, seu campo Hebdomi aedificato, cujus meminit Theophanes anno vii. Focae. Nam Hebdomum unice appellatum Campum ad urbem docuimus, qui ita dictus fuerit, quod ab urbe ad septimum usque milliare protenderetur, nullumque unquam extitisse suburbanum septimo ab urbe milliari, quod Hebdomi nomenclaturam habuerit: adeo ut quicquid intra septimum hoc milliare fuerit, id in Hebdomo situm esse ab Auctoribus dicatur, et in quavis sui parte, seu ad urbem, seu longius ab urbe, semper Hebdomum fuerit, quemadmodum utrumque Hexamilium, murus nempe sex millium longitudine, in quavis sui parte eandem semper obtinuerit ap-

pellationem. Sicut etiam in Praefecti Urbi Jurisdictione, quae juxta Ulpianum ad centesimum lapidem protendebatur, quicquid intra hosce erat, vel agebatur, limites, id in centesimo lapide esse vel actum dici potuit. Atque hoc quidem loquendi genere nos Galli etiamnum utimur; nam quicquid intra leucam ab urbe est, intra quam illius Jurisdictionis fines coarctantur, *Banni leuca*, vel *leuca nuda*, uti in veteribus chartis interdum occurrit, appellatur, statim etiam in ipso ab urbe egressu, licet leuca ipsa non finiat, nisi in sui extremo. Quod vero *leuca*, et *Banni leuca* plerisque, id apud Pictavienses, Egolesmenses, Andegavenses et Cenomanenses *Quinta* vocatur, scilicet *leuca*; interdum etiam *Quintum milliare*: quemadmodum apud Bituricenses, *Septena* dicitur, quod illis *Quinta*, quia ad septimum milliare civitatis districtus protrahitur. Quicquid igitur intra leucam, vel Quintam, vel Quintum milliare, vel denique Septenam situm est, id in leuca, in Quinta, vel Quinta milliari, et in Septena esse jure merito, sermone vulgari dicitur. Id multa probavimus in Glossario mediae Latinitatis. Sed et Hebdomum urbi Constantinopolitanae vice *Banleucae* nostrae fuerit, adeo ut qui intra vii. illud milliare sedes fixerint, eodem immunitatis jure quo urbis cives fruerentur: unde Campus ille Hebdomum Constantinopoleos appellatur a Scriptore Chronici, quod revera urbis quosd privilegia pars censita fuerit, iis donata a Constantino: quomodo idem Augustus instaurata Drepano, eaque Helenopoli de matris nomine appellata, hanc vectigalium immunitate donavit ἕως φανεράς περιοχῆς τῆς πόλεως. De Rhegio vero et Athyra hic memoratis egimus pariter ad Alexiadem Annaeam, et ad Villharduinum, ut de Calabria, ad Bryennium, loco scilicet ita nuncupato in finibus citimis Asiae. Nemo enim erit, cui Calabriam Italicam hic intelligi minime posse non statim subleat.

Pag. 622. 21. Καὶ πολλοὶ ἔσπασαν δημῶτας] Legendum videtur δημῶτας, id est, in *Factiones sagittas* mittebant: Galli dicerent, *ils tiraient*. Vide Gloss. med. Lat. in *trahere*. Sic paullo infra κρακταίζων simili notione Auctor usurpat.

Pag. 622. 22. Οκτάγωνον] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. ix. n. iv.

Pag. 623. 1. Βασιλικὴ γονναρίων] Ibid. lib. ii. sect. ix. n. xiv.

Pag. 623. 2. Εμβολος τῆς Ρηγίας] Ibid. lib. ii. sect. iii. n. i.

Pag. 623. 4. Πέραξ τοῦ ἀγίου Θεοδώρου] Ibid. lib. iv. sect. vi. n. ci. cii.

Pag. 623. 5. Τοῦ Φουφλου] Et hic latet mendum, ubi forte legendum φουφλου, ut Scevothylacium Ecclesiae ita mu-

nitum fuerit ad servanda illius cimelia, ut arcis speciem retulerit, atque ita forte appellaverint Constantinopolitani.

Pag. 623. 6. *Αργυροκρατίων*] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. III. n. VII.

Ibid. *Καὶ ὁ οἶκος Συμμάχου ἀπὸ Τηάτων*] Quatuor hoc nomine Consules ordinarios in Oriente praesertim agnoscunt Fasti, ex eadem gente omnes, cujus stemma contexit Sirmondus in Not. ad Ennodii lib. VII. Epist. XXV. Sed ex iis quis hic intelligatur incertum, nisi vox *Exconsule*, postremo Symmacho, qui cum Boëtio Consul in Oriente fuit, id adscribendum videatur suadere.

Pag. 623. 7. *Ἡ ἀγία Ακυλίνα*] Constantinopol. Christ. lib. IV. sect. VII. n. VII.

Pag. 623. 8. *Εμβολος τοῦ φόρου*] *Ibid.* lib. II. sect. III. n. II.

Pag. 623. 10. *Ἐπὶ τὴν Μαγναύραν*] Ubi extitit Consistorium Justiniani, uti pluribus probavimus in Constantinopoli Christiana, et in Disceptatione de Hebdomo: quam sententiam nostram astruit praesertim Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. LXXIII. quo loco ait Justinianum cum Triboniano Quaestore consilia sua in Magnaura exegisse: *Τοῦ τοιούτου Θεοφυλάκτου ἡμῶν Βασιλέως ἐν τούτοις ἀσχολουμένου μετὰ Τριβουνιανοῦ τοῦ Κλέστωρος ἐπὶ τὴν καλουμένην Μαγναύραν.*

Pag. 623. 12. *Ἀπονύχιον*] Leg. *ἀπονύχιος*, atque ita edidimus.

Pag. 623. 13. *Ἐν τῷ ἰδίῳ καθίσματι*] In tribunali seu Solio Circi, quod ipse Justinianus anno I. ob aspicienda probandaque certamina eminentius clariusque quam fuerat, una cum utraque Senatorum ex more spectantium porticu, redintegraverat, ut est apud Marcellinum Comitem. Solium vero istud Imperatorium inspicere est in Diptychis Consularibus, de quo praeter Bulingerum consulendus Sirmondus ad Sidonii carmen XXIII.

Pag. 623. 14. *Βαστάζων τὸ Εὐαγγέλιον*] Vide Dissertat. nostram de Numismat. Impp. Constantinopolit. n. XXII.

Pag. 623. 15. *Ἐχώσθη*] Sic reposuimus, cum editum esset *ἐγνώσθη*, cum nota mendii.

Pag. 624. 1. *Γάδαρε*] Ita pariter emendavimus, pro *γαύδαρι*, quae vox *asinum* sonat apud Graecos aevi inferioris, uti docemus in Gloss. med. Graecit. in *Αείδαρος*. Scribit Ordericus Vitalis lib. VIII. pag. 681. quendam Militem cognominatum *Caput asini*, pro *magnitudine capitis et congerie capillorum*. Apud Theophanem an. II. Leonis Isauri, nescio quis, et alius apud Nicephorum Constantinopol. in Brev. pag. 168. I. edit. *Ονομάγουλοι* cognominati leguntur. Est autem *μάγουλον* Graecis recentioribus *maxilla, genae, vel bucca*. Sed an ejusmodi fuerit Justinia-

nus, ex illius corporis et vultus descriptione, quam proferunt Cedrenus et Symeon Logotheta, non percipimus. Procopius in Hist. Arcana cap. viii. de Justiniano: *Ἠλίθιός τε γὰρ ὑπερφυῶς ἦν, καὶ νοθεῖ ὄνῳ ἐμφορῆς μάλιστα, καὶ οἶος τῷ τὸν χαλινὸν ἔλκοντι ἐπεσθαι, συχνὰ οἱ σειομένων τῶν ὄτων.* Notum Asinos praeterea vocatos viros salaces et bene vasatos, de quibus Casaubonus ad Lampridium in Commodio: sed et istud Persii de Nerone: *Auriculas asini Mida Rex habet.* Ubi Scholiastes: *Tria genera sannarum: aut manu significare ciconiam, aut opposito temporibus pollice auriculas asininas, aut linguam sitientis canis.*

Pag. 624. 5. *Ἐπατίῳ*] *Τῷ ἀνεψιῷ τοῦ Βασιλέως Αναστασίου*, ut est apud Cyrillum Scythopolitanum in Vita S. Sabae cap. lvi. Is porro et Pompeius, cum caeteris Proceribus, ut quamprimum se domum referrent jussi fuerant a Justiniano, sive, inquit Procopius, ab illis vitae timeret suae, sive ipsos eo deduceret fatum. Id quinto seditionis die actum, postero vero Hypatium Imperatorem acclamatum scribit idem Procopius.

Pag. 624. 8. *Ἀνάγοντες αὐτὸν εἰς ὕψος*] Id est, *elevantes in clypeum*, ut solenne erat: ita Zonaras. Hinc vox *levare* passim usurpata apud Scriptores Latinos, ut *ἀναίρειν* apud Graecos, pro *inaugurare*. Vide utrumque Glossarium.

Pag. 624. 9. *Τοῦ κίονος*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxiv. n. vi.

Pag. 624. 10. *Παλατίου τῶν Πλακίλλιανῶν*] Ibid. lib. ii. sect. v. n. iv.

Ibid. *Σίγνα Βασιλικά*] Id est, *Βασιλικὰ παράσημα*, ut loquitur Agathias lib. iii. pag. 90. edit. Reg.

Pag. 624. 12. *Μανιάκιον*] Ita cum Radero reposuimus, pro *μανίκιον*, de qua voce diximus in Gloss. med. Graecit. Quod vero Scriptor ait torquem collo aptatum Hypatii a seditionis, in eo errasse deprehenditur, cum aliter prorsus rem narret Procopius: *Καὶ (οὐ γὰρ ἦν αὐτοῖς οὔτε διάδημα, οὔτε τι ἄλλο, ὧν δὴ Βασιλέα περιβάλλεσθαι νόμος) στρεπτόν τινα χρυσοῦν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ θέμενοι, Βασιλέα Ρωμαίων ἀνεῖπον.* Et Marcellinus Comes: *Dum de foro Hypatius sceleratorum comitum manibus torque redimitus aureo, etc.* Torques igitur non collo, sed capiti Hypatii impositus est. In hisce quippe tumultuariis Imperatorum acclamationibus, cum fere semper deesset diadema, praecipuum Augustae dignitatis insigne, arrepto a quovis torque, illoque in modum diadematis composito, novi Principis capiti is aptabatur, ut hoc loco satis indicat Procopius. Ita Juliano militari tumultu in Imperatorem electo, *Maurus nomine quidam abstractum sibi torquem, quo ut Draconarius utebatur, capiti Juliani imposuit confidenter*, ut ait Ammianus lib. xx. Quod quidem ipsum notaverunt ipse Julianus, Liba-

nus, Socrates, et Zonaras. Idem Ammianus de Firmo lib. xxix. *Et quibus unus torquem pro diademate capiti imposuit Firmi.* Denique Sidonius de Avito Imp. in ejusdem Panegyrica:

*Concurrunt Proceres, ac milite circumfuso,
Aggere composito statuunt, ac torque coronant,
Castrensi moestum.*

Pag. 624. 15. Ιουλιανὸν τὸν ἀπ' Ἐπαρχῶν Πραιτωρίων] Alius Julianus iste videtur a Juliano, qui eidem Justiniano fuit a Secretis, fratre Summi, de quo Procopius in Persicis.

Pag. 624. 21. Ἐφραίμιον] Qui mox *Εὐφραίμιος* dicitur: quo nomine donatur quidam Comes Orientis apud Theophanem anno ix. Justini Senioris, et alius, Patriarcha Antiochenus, apud Liberatum cap. xliii.

Pag. 624. 22. Ἀηλοῖ τῷ Βασιλεῖ] Procopius: *Τινὲς δὲ φασιν ἐξεπίτηδες αὐτὸν ἐνταῦθα ἤκειν, Βασιλεῖ εὐνοϊκῶς ἔχοντα.*

Pag. 625. 3. Θωμᾶς τις Ἀσηκρητίς] Is forte in quem P 597 extat Epigramma Agathiae lib. iv. Anthol. Gr. cap. i. hoc titulo: *Εἰς εἰκόνα ἀνατεθεῖσαν ἐν τοῖς Πλακίδου ὑπὸ τοῦ νέου Σκρινίου,* ex quo Imperatori percharum ac familiarem fuisse colligitur.

Pag. 625. 8. Καὶ ταῦτα ἀκούσας] Theophanes: *Φήμης δὲ γενομένης ὅτι ὁ Βασιλεὺς λαβὼν τὴν Αὐγούσταν, ἐξῆλθεν ἐν τῇ Θράκῃ, καὶ ἀνηγόρευσεν Βασιλέα Πάτιον τὸν Πατρικιον, καὶ καθεζόμενος ἐν τῷ Ἰππικῷ, εὐφημεῖτο ὑπὸ τῶν δῆμων, καὶ ἤκουσεν τὰς ὕβριστικὰς φωνὰς τὰς πρὸς Ἰουστινιανὸν τὸν Βασιλέα.*

Pag. 625. 12. Ἀπὸ Κωνσταντινῶν] Leg. videtur Κωνσταντινῶν, id est, ex urbis regione ubi erant Thermae Constantianae, de quibus egimus in Constantinopoli Christ. lib. i. sect. xxvi. n. v. et lib. iv. sect. vi. n. xov. At Theophanes hosce adolescentes Prasinus loricatedos venisse ait ἀπὸ Φλαβιανῶν, de quibus nihil in praesens succurrit.

Pag. 625. 13. Φοροῦντες ζάβας] Theophan. *λωρικάτοι.* V 536 Vide Gloss. med. Graecit. in Ζάβα.

Pag. 625. 17. Διὰ τοῦ λεγομένου κοχλίου] Procopius: *Μοῦνδος μὲν διὰ πύλης ἐξῆει, ἐνθεν δὴ ὁ κοχλίας ἀπὸ τῆς ἰδέας καθόλου κυκλοτεροῦς οὐσῆς ὠνόμασται.* Erat autem Mundus iste Magister militum per Illyricum, qui e bello Persico recens advenerat, ut scribit idem Procopius. De hac Cochlea agimus in Constantinopoli Christ. lib. ii. sect. i. n. v.

Pag. 625. 19. Θύραι χαλκαὶ τοῦ Παλατίου] Ibid. lib. ii. sect. iv. n. ii.

Pag. 626. 16. Σφενδόνης] Ibid. lib. ii. sect. iv. n. ii.

Ibid. Διὰ τοῦ Μονοπόρτου] *Μονοπάτου,* Theophanes. Vide eandem Constantinopolim lib. ii. sect. i. n. ix.

Pag. 626. 18. Τῆς Νεκρᾶς πόρτας] Procopius, *διὰ τῆς*

αἰθέδου, ἢ Νεκρὰ καλεῖται. De causa nominis consulendae Origines Constantinopolitanae Codini p. 62. edit. Reg.

Pag. 626. 22. Οἱ περὶ τὸν Βελισάριον] Ita etiam Theophanes: at Procopius ait arreptos Hypatium et Pompeium a Boraïde et Justo, Justiniani ex fratre nepotibus, et e Solio deturbatos, adductos ad Justinianum.

Pag. 627. 1. Καὶ συλλαβόμενοι] In Regio scilicet Circi Solio, uti scribit Procopius, non vero ante fores Palatii, ut Marcellinus.

Pag. 627. 4. Λέγοντες] Idem Procopius ait Pompeium plorantem increpatum ab Hypatio, cum diceret non decere illos ploratum, qui insontes perirent, sibi initio renitentibus vim a populo fuisse factam, nec se postea infestis in Augustum animis venisse in Circum. Quae quidem longe distant ab iis quae referuntur a Marcellino Comite, qui in hisce Hypatio, Pompeio et Probo Anastasii nepotibus iniquior videtur, scribente ab iis concitatam seditionem, dum Imperium singuli indigna ambitione exoptabant: tametsi potior videtur habenda fides horum temporum scriptori Procopio, cum et illi concinant Auctor Chronici et Theophanes.

Pag. 627. 12. Εσφάγησαν, etc.] Ita Theophanes: at Procopius: θνήσκουσι δὲ τοῦ δήμου πλέον ἢ τρισμύριοι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ.

Pag. 627. 17. Τπάτιος καὶ Πομπήϊος] Nocte, ut scribit Victor Tununensis, ubi de Hypatio: capitur, et nocte cum Pompeio occiditur, atque in rheana jactatur. Sic in Tiberim projecta Sabini fratris majoris Vespasiani, apud Plinium lib. lxx. Sejani et complicum corpora apud Tacitum lib. vi. Annal. legimus.

Pag. 627. 20. Μέσον τῶν βιοθανάτων] Quomodo apud Romanos percellionum corpora a carnifice in Gemonias unco trahi solere docent passim Scriptores. De Βιοθανάτων loco, vide Constantinop. Christ. lib. iv. sect. vii. n. xxvi. et utramque Glossar.

Pag. 627. 22. Ο Βασιλεὺς τῆς Λούππας] De hac voce nostras utcunque conjecturas damus in Glossar. med. Graecit.

Pag. 628. 3. Εἰς τὸ Μαρτύριον τῆς ἀγλας Μαύρας] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. xv. n. xxvii. Ejusmodi vero tyrannorum sepulcra humiliora fuisse docet Trebellius Pollio in xxx. Tyrannis in Victorino Juniore et Aureolo. Sic Eutropius lib. vii. Neronis exequias humiliter sepultas fuisse scribit. Adde Epitaphium Majoriani Imp. qui a Becimere Imperio ac vita spoliatus fuerat, apud Eusebium Epigr. cxxxv.

Pag. 628. 7. Φανεροὶ δὲ, etc.] Id est, in ipso crimine deprehensi. Sic manifestarius homicida apud Lactantium de Mortibus Persecutor. n. xx. id est, nocens. Horum autem numerum ad xxvii. petit Theophanes, quos inter memoratur a Joanne Carpa-

thi Episcopo in Narrationibus ineditis de Anachoretis Aegyptiis, quidam Eulogius, qui ex latrone Anachoreta factus, invento forte in spelunca thesauro, Constantinopolim venit, et a Justiniano Patricius et Praefectus Praetorio factus, orta deinde Victoriatorum seditione, Hypatii partes secutus, ac fuga elapsus, bonis omnibus publicatis, rursus in eremum reversus, acta poenitentia, sancte obiit. Vide Notas nostras ad Zonarae Annales.

Pag. 628. 16. *Ασιτιόληπτος*] Ita emendavimus, cum editum esset *ἀσιτιόληπτος*.

Pag. 629. 2. *Μαγκύπια*] Constantinopolis Christ. lib. II. sect. XI.

Ibid. *Ορια*] *Ibid.* sect. X.

V 587 Pag. 629. 5. *Εκ τοῦ Βενετοῦ μέρους*] Quorum Factioni caeteroquin favebat idem Justinianus, ut ex Procopio et Evagrius supra notavimus in Marciano: quod causae fuit cur in illos potissimum animadverteret.

Pag. 629. 8. *Τὸ β΄.*] Hunc annum, et qui proxime sequitur, ita consignant Marcellinus, Victor Tunn. et Marius Aventic. P. C. *Lampadii et Orestis Coss.* Victorius: *Lampadio II. et Oreste II.* Deinde anno proximo, *Lampadio III. et Oreste III.* Apud eruditum Mabillonium to. III. *Analector.* pag. 432. ex veteri MS. Vitonensi, Bonifacius II. Papa decessisse dicitur XVI. Kal. Novembr. iterum post Consulatum *Lampadii et Orestis VV. CC.* quomodo legendum censet Papebrochius V. C. in Propylaeo ad Acta Sanctorum Maii pag. 78. ubi de eodem Bonifacio et ejus Successore Joanne agit. Epitaphium Valentis Veronensis Episcopi: *Recessit sub VIII. Kal. Augustas, post Consulatum Lampadii et Orestis VV. CC. Indict. IX.*

P 589 Pag. 629. 9. *Μόνου*] Qui quidem Justiniani Consulatus tertius fuit, uti exerte dicitur in L. VII. Cod. de Veteri Jure enunciando, data VII. Kal. Januar. *Justiniano D. N. ter Consule, Indict. XII.* ut est in §. XXIII.

Pag. 629. 11. *Σεισμός*] Varii accidere terrae motus Constantinopoli, Justiniano imperante, quorum fere omnium meminerunt Scriptores, ac in primis Theophan. ann. XXI. XXVII. XXVIII. XXX. Cedrenus an. XIV. XVI. XXVII. XXVIII. XXXI. XXXII. De hocce qui anno VI. accidit, silent. Is porro cujus meminit Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. XC. haud multo post Concilium Hierosolymitanum actum anno XXVI. Justiniani, contigit: isque fortean est terrae motus, qui anno sequenti apud eodem Theophanem et Cedrenum extitisse narratur.

Pag. 629. 14. *Ο σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς*] De hoc additamento Trisagii multa diximus in Gloss. med. Graecit. in v. *Τρισάγιον.*

Pag. 629. 18. *Αρον, καῦσον*] Ita vox *αἶψα* usurpata in

ejusmodi tumultibus, Lucae cap. xxii. 18. et in Act. Apostol. cap. xxi. 36. cap. xxii. 2.

Pag. 629. 19. Καῦσον τὸν τόμον, etc.] Nempe ea tempestate Constantinopolitani, ut et Justinianus ipse, *συνοδίτας* erant, id est, Concilium Calchedonense impugnabant, ut est apud Evagrium lib. iv. cap. x. Victorem Tunnun, Leontium de Sectis, et alios.

Pag. 630. 1. ιβ'. Ινδικτ.] Quae hoc anno mense Septembri inibat.

Ibid. Προέθηκεν θεῖον αὐτοῦ γράμμα] Quod descriptum legitur in Leg. vi. Cod. de Summa Trinit. et apud Francisc. Pithoeum ad i. libr. Cod. cum Antonii Contii versione Lat. quam hic damus: aliam confecit Raderus. Vocem *προέθηκεν* per *proposuit* reddidimus, formula in hisce usitata ac recepta. Lex vii. Cod. de Veteri Jure enucleando §. xiv. *Προθήσει δὲ αὐτὴν (διάταξιν) ἐν τῇ μεγίστῃ καὶ Βασιλίδι ταύτῃ τῇ πόλει καὶ ὁ ταύτης ἐνδοξότατος Παρχος.* Affigebantur etiam Constitutionis Imperatoriae in parietibus, ut hodie etiam fieri solet: unde *προγράμματα* appellabantur. Lexicon MS. *πρόγραμμα, γνώρισμα, κήρυγμα, ἀπόδειξις φανερά.* Vulcatius Gallicanus in Avidio Cassio: *Et programma in parietibus fixit, ut si quis cinctus inveniretur apud Daphnen, discinctus rediret.* Lex iii. Cod. de Legib. et Constitut. *Nam satis est Edicti eas nuncupatione censeri, vel per omnes populos Judicum programmatibus divulgari, etc.* Novella Valentiniani de Confirmand. iis etc. *Illustris itaque et praecelsa Magnificentia tua hanc saluberrimam sanctionem programme suo ad universorum faciat notitiam pervenire.* Eadem formula finitur Edictum Licinii apud Lactantium lib. de Mortib. Persecut. n. xlviii. Ita etiam infra Justiniani Edictum de Fide ab Auctore Chronici indigitatur.

Pag. 630. 3. Καὶ ἀποπέμψας] Ad quos missa, et quando emissa haec Constitutio fuerit, docet tum Scriptor, tum Inscriptio quae Constantinopolitanis in Codice inscribitur, et haec Subscriptio quae hic omittitur: DAT. ID. MART. DN. JUSTIN. PP. A. III. COS. Deinde, τὸ αὐτὸ *Ἐφεσίους, τὸ αὐτὸ Καισαρεῦσιν, τὸ αὐτὸ Κυζικηνοῖς, τὸ αὐτὸ Ἀμιδηνοῖς, Τραπεζουντίους, Θεοπολίταις, Σεβαστηνοῖς, Ταρσεῦσιν, Ἀγκυραιοῖς.*

Pag. 630. 6. Θεσσαλονίκη, etc.] Urbem Illyrici statuit Scriptor: quippe Dalmatia sub Praefecto Praetorio Illyrici extitit, ex statuto Constantini, ut auctor est Zosimus.

Pag. 630. 11. Πολίταις ἡμετέροις] In Cod. Κωνσταντινοπολίταις, ubi haec Justiniani Constitutio aliter paullo describitur, ex quo variantes Lectiones hic apposuimus. In hanc porro nuper editae sunt quaedam Annotationes Fr. Pithoei viri doctissimi.

Pag. 633. 17. Ιουστινιανοῦ Ἀγ. τὸ ε'.] Nescio an ad hunc Consulatum referri debeat Subscriptio Novellae cxxvii. DN. JUST:

PP. AUG. CONS. et Novellae cLvi. DN. JUST. PP. AUG. V. C. CONS. Hic autem Justiniano collega adjungitur *Paulinus*, V 538 qui *Junior* dicitur in Epistolis Agapeti Papae I.

Pag. 633. 19. *Ανευρώθη*] Priore Codicis Justiniani editione publicata anno DXXIX. eique insertis aliquot tam Decisionibus, quas Graeci *Αύσεις* vocant, quam Constitutionibus, quae post Codicis confectionem latae divagabantur: ac rursus eodem Codice promulgato Indict. IX. P. C. Lampadii et Orestis anno DXXXI. tandem suis numeris, ut videbatur, absolutum, titulo *repetitae praelectionis*, seu *secundae editionis*, quam Auctor Chronici *ἔκδοσιν* vocat, (quemadmodum Africanus iteratam Chronici sui editionem *δευτέραν ἔκδοσιν* appellavit) ex die IV. Kal. Januarii, sui Consulatus IV. (uti in Chronico legendum monuimus) et Paulini V. C. frequentari sanxit idem Augustus, edita sua Constitutione, data XVI. Kal. Decembr. Constantinopoli, quae descripta legitur initio ejusdem Codicis Justiniani. Perperam vero in hae Chronici perioche *Ἰνδικτιῶνος γ'*. pro *β'*. irrepsit, licet ita praeferat editio Raderi.

Pag. 634. 3. *Βελισαρίου μόνου*] Hic Belisarii Consulatus sic non semel consignatur in Novellis Justiniani, sub quo pleraeque sunt ex iis editae, et ita subscriptae, BILIS. V. C. CONS. In prima, additur IND. XIII. In quarta, sic describitur: DAT. τῇ πρὸς ζ'. K. APRIL. IND. ιγ'. *Ἐπατελας* FABIOV P 599 BILIS. τοῦ λαμπροτάτου. Apud Julianum Antecess. Constitutio VI. sic clauditur: DATA KAL. APRIL. VII. CONSISTORIO CONSULAT. BELISARII. ubi per VII. Septimum miliare, seu Hebdomum intelligitur, ubi extitit Consistorium Justiniani, ut alibi indicamus. Idem hic Consulatus in Epistolis Agapeti Papae ita interdum consignatur: P. C. Paulini Junioris.

Pag. 634. 5. *Βελισαρίου μόνου τὸ β'*.] In Nov. XXXI. XXXIX. XL. XLVI. LII. hic annus ita exaratur: P. C. BILIS. V. C. CONS. et in Synodo Hierosolymitana cum Ind. XIV. In Fastis Italicis Pontaci, seu Pithoeanis, huic Consulatus et caeteris usque ad Consulatum Basilii, Paulinus cum numero Consulatum semper praeponitur, verbi gratia, *Paulino I. et Belisario I. Paulino II. et Belisario II.* et sic deinceps.

Pag. 634. 6. *Βελισαρίου μόνου τὸ γ'*.] Marcellinus: Iterum P. C. Belisarii.

Pag. 634. 7. *Ἰωάννου μόνου*] Cui *Valuriamm* collegam adjungit subscriptio Epistolae II. Vigili Papae. Is autem est Joannes Praefectus Praetorio per Orientem, uti etiam indigitatur in Fastis Vossianis, cui pleraeque ex Justiniani Novellis inscribuntur hoc titulo: *Ἰωάννη τῷ ἐνδοξοτάτῳ Ἐπαρχῷ τῶν Ανατολικῶν Πραιτωρίων, τὸ δεύτερον ἀπὸ πάντων Ὁρδινάριω καὶ Πατριῶ.* Illius vero Consulatus varie consignatur in ejusdem Justiniani Novellis, ex editione Scoringeri, si numeri,

qui nomini praemittuntur, attendantur, in quibus ita exaratur: ANNO XI. vel XII. vel XV. JOHANNE V. C. CONS. Ita enim promiscue praeferunt a LXIII. usque ad LXVI. Novella vero LXXIV. Scrimgeriana ita subscribitur: DAT. NON. JUN. CONST. IMP. DN. JUST. PP. AUG. ANN. XV. JOHANNE V. C. CONS. IND. τοῦ θ' μω κ' ρους. ubi annus Syromacedonum indigitatur DCCCXLIX. si notas numerales retrotrahas, ut in aera Antiochenorum appellanda seu putanda usum non semel Auctorem Chronici observavimus ad pag. 328. Cum enim aera Syromacedonica aeram Christianam CCCXII. annis praecedere dicatur, Joannis vero Consulatus in annum Christi DXXXVIII. incidat, recte annus DCCCLXIX. conficitur, quandoquidem is mense duntaxat Octobri exordium sumit. Deinde Nov. LVII. apud Scrimgerum, et LI. apud Julianum Antecessorem: IMP. DN. JUSTIN. AUG. POST BILIS. V. C. CONS. ANNO III. Novella denique XLI. sic clauditur: DAT. XV. K. SEPT. ANN. XI. POST BILIS. V. C. CONS. IND. I. quae quidem Indictio I. in Consulatum Joannis cadit. Sed quid sibi velint tot variantes adscripti Joannis Consulatus numeri fateor me non assequi. Ad hunc etiam annum referri posse videntur subscriptiones Constitutionum CXXIII. et CXXIV. ejusdem Juliani Antecess. P. C. BELISARII. ANNO III. IND. VIII. tametsi minime hic quadret Indictio VIII. quae I. fuit, nisi ex illis sit Indictionibus exoticis de quibus non semel egimus. Praeterea Novellae Scrimgerianae CXXX. et CXXVIII. quae eadem sunt, hanc subscriptionem praeferunt: BASILIO V. C. CONS.

V 589

Pag. 684. 8. *Ἀπίωνος*] Id nominis cum unico π, etiam scriptum supra observamus: neque aliter Julianus Antecessor, Victor Tunnunensis, et Victorius hoc anno. Marcellinus vero, Marius Aventic. et alii Appionem scribunt, quomodo hanc vocem efferunt Procopius et Theophanes. Sed an idem cum Appione, qui jam ab anno XIV. Anastasii, hoc est Christi DV. in aula dignitates obtinebat, vix est vero simile, cum praeterea tradat Auctor Chronici ab Anastasio exulem factum, a Justino Imp. revocatum, ac Praefecturae Praetorianae honore donatum, nulla Consulatus facta mentione. Deinde hic Strategii filius dicitur, ut ab alio qui sub Justino floruit distinguatur: illius forte Strategii Comitum Sacrarum Largitionum, Exconsule, et Patricii, cui inscribitur Novella Justiniani CV. Quem porro Apionem vel Appionem Fasti et Auctor Chronici, Arionem perpetuo vocant Justiniani Novellae Scrimgerianae LXXVIII. LXXIX. LXXXIII. XCIX. CI. et apud Julianum Antecess. Constit. LXXIII. et LXXV. illiusque Consulatus ita signatur: ARIONE V. C. CONS. hisce numeris varie praepositis, ANN. XII. vel XIII. vel XV. mihi pariter incognitis, ubi editio Fr. Pithoei habet APIONE.

Pag. 634. 10. *Ιουστίνου νέου*] Victor Tunnun. et subscriptio Epistolae v. Vigili Papae, JUSTINO V. C. COS. Marcellinus: JUSTINO JUNIORE COS. Is filius fuit Germani Patricii, Justinii Imp. consobrini, ut ait idem Marcellinus. Vide Familias nostras Byzant.

Pag. 634. 11. *Βασιλείου μόνου*] Hic Basilii Consulatus ita consignatur in Novellis Justiniani cVIII. cIX. cXXIII. cXXV. cXXVIII. cXXXVI. et cXXXVII. DN. JUST. PP. AUG. BASILIO. V. C. CONS. In Novella vero tum apud Scrimgerum, tum apud Julianum Antecess. cXI. cXIII. et in Edicto VII. Imp. DN. JUSTIN. PP. AUG. ANN. XV. BASILIO V. C. CONS. Concilium Aurelianense IV. actum dicitur *Basilio V. C. Cons. Indict. IV.* Is porro Basilus Junior vulgo dicitur, ad discrimen Basilii patris: uterque autem patria Edessenus fuit, ac splendore generis opibusque clarissimus, ut auctor est Procopius lib. II. Persic. cap. XXI. et lib. III. Gotthic. cap. XX.

Pag. 634. 12. *Μετὰ Πατρ. Βασιλείου μόνου*] Marcellinus et alii: P. C. Basilii anno II. Subscriptio Epistolae II. Vigili Papae: Iterum P. C. Basilii V. C. Constitutio cIX. apud Julianum Antecess. Datum VII. Kal. Aug. septimo Miliario (al. Septi-
P 600 miliario.) Imp. DN. Justiniano anno XVI. post Consulat. Fl. Basilii V. C. II. Incidit autem annus XVI. Justiniani in hunc Consulatum.

Pag. 634. 15. *Μετὰ Τη. Βασιλείου μόνου γ'.*] Extat hujusce anni nota insignis in veteri scheda, quam ex viri illust. Claudii Pelleterii Franciae Protologothetae Bibliotheca descriptam ad calcem libri II. Aratoris, hic damus, ut Sirmondi de Aratore observationi ad lib. IX. Epistolarum Sidonii adjungatur. Illa porro hisce verbis concipitur, adscriptis margini variis lectionibus ex alio Codice Pithoeano: Beato
1 Dompno 1 Domino 2 adjuvante, oblatu est hujusmodi Codex ab Aratore Sub-
2 Petro diacono sanctae Ecclesiae Romae, nomine sancto 3 et Apostolico viro
3 atque Pap. 4 Vigilo, et susceptus 5 die VIII. Id. April. in Presbyterio ante
4 Vigilio Confessionem 6 Domni Petri, cum ibidem plures Episcopi, Presbyteri,
5 ab eo Diaconi, et Clericorum pars maxima 7 pariter inesset. Quem cum
6 Beato-Diaconi, et Clericorum pars maxima 7 pariter inesset. Quem cum
7 inter- ibidem legi mox pro aliqua parte fecisset, 8 Burgentio viro venera-
8 Surgen- bili Primicerio scholae Notariorum in scrinio dedit 9 collocandum,
9 Ecclesiae Laicorum nobilium, sed et 11 populorum diversorum turba convenit,
10 abest et atque eodem Aratore 12 recitante distinctis diebus ambo libri IIII. vi-
11 e populo cibus sunt auditi, cum uno die medietas libri tantummodo legeretur
12 Subdia- propter repetitiones assiduas, quas cum favore multiplici postulabant.
cono rec. Eadem haec recitatio facta est his diebus: prima Id. April. secunda

**xv. Kal. Maii: tertia viii. Id. Maii: quarta ¹iii. Kal. ²Maii, 1 vero die
tertio ³P. C. ⁴Basilio V. C. Indictione ⁵viii.**

*Versibus egregiis decursum clarus Arator
Carmen Apostolicis cecinit insigne Coronis,
Historiamque prius praeponens ⁶Cautus ubique
Substituit typicae sensatim verba figurae.
Lingua canora bonum testatur jure ⁷Poëtam,
Mysticus ingenium sic indicat ordo profundum.*

Finit. Deo gratias. Amen.

2 Junias
3 anno
4 Basilii
5 vii. Ita
etiam Cod.
S. Vincentii
Remensis,
atque sic le-
gendum.

6 cautus
7 Prophe-
tam

Ex hoc porro adscripto duntaxat temporis characterismo re-
fellitur vir doctissimus, qui negat ullum extare exemplum in
quo vocibus *Post Consulatum*, annorum numerus praemittatur.
Sed et neque hoc unicum superest, cum alia peti possint ex
Epistolis Vigili et Pelagii i. PP. Marcellino Comite ad ii. an-
num Postconsulatus Basilii, et ex Sponio in Miscellan. eruditae
Antiq. p. 314. Quinetiam in Laterculo Consuluum edito ab
Arnaldo Pontaco, Consulatibus omnibus ejusdem Basilii numeri
praeponuntur hac formula: ii. P. C. Ter P. C. iii. P. C. etc.
Proinde haud omnino improbanda videri debuit V. C. conje-
ctura in explicatione Inscriptionis Basilicae Narbonensis, nisi
forte aliunde posset confutari.

*Pag. 634. 16. Μετὰ Τπ. Βασιλεῖου δ.] Epist. iii. Vigili
Papae: iv. P. C. Basilii V. C. Marcellinus Comes formula vul-
gari: P. C. Basilii anno iv. quomodo etiam apud Julianum An-
tecess. Constitutio cxi. ex edit. Fr. Pithoei clauditur: Dat. vii.
Id. Maias Constp. Imp. DN. Justin. Aug. xviii. post Cons. Basilii
anno iiii. Et Constitutio cxix. Dat. xi. Kal. April. DN. Just.
PP. A. anno xvii. post Basilii V. C. Cons. ann. iiii. Cassii Nar-
niensis Episcopi Epitaphium in Ecclesia majore supra januam
Cryptae S. Juliani: Rq. in pace prid. Kal. Jul. P. C. Basilii V.
C. ann. xvii.*

*Pag. 634. 17. Μόνου ε.] Julianus Antecessor in Consti-
tut. cxv. apud Fr. Pithoeum: Dat. Kal. Maii Constan. DN. Just.
PP. Aug. anno xx. post Cons. Basilii anno v. Indict. ix.*

*Pag. 635. 8. Μόνου ζ.] Mentio est istius Postconsula-
tus Basilii vii. ad calcem Regulae S. Aureliani Episcopi Arelat.
ubi pro anno v. legendum vii. ex Indict. xi. recte monent viri
eruditi. Ad hunc etiam videtur referendus obitus Valentiniani
Episcopi Curiensis apud Bucelinum in Chronologia Raetiae
pag. 116. qui depositus dicitur .... Id. Jan. PC. Basilii V.
C.... Ind. xi.*

*Pag. 635. 4. Μόνου η.] In Classensi Basilica ad Ra-
vennam extat vetus Inscriptio, quae docet S. Apollinaris cor-
pus per Maximianum Archiepiscopum in hanc aedem transla-
tum vii. Id. Maias Indict. xii. Octies P. C. Basilii, ut monent
viri eruditissimi Joannes Mabillonius et Michaël Germanus in*

Itinere Italico pag. 41. ubi observandum Postconsulatu numerum praeponi. De Maximiano vero Praesule, Ravennensi Archiepiscopo, silent Catalogus editus ab eisdem viris doctis, et Ughellus.

Pag. 635. 5. *Μόνου θ'.*] Apud Bedam de Ratione Tempor. cap. XLIX. ita signatur hic Postconsulatus: xv. Kal. Maias Indict. XIII. novies P. C. Basilii. ubi pariter numerus praeponitur.

Pag. 635. 8. *Τὸ ια' μόνου*] Variat hoc loco Auctor in recensendorum Postconsulatum formula, cum in aliis numerum praeponat. Hic porro ita signatur in damnatione Theodori Episcopi Caesareae: DN. Justiniani PP. Aug. anno xxv. P. C. Basilii V. C. nisi hic annus Imperii Justiniani intelligatur.

V 541
P 601 Pag. 635. 9. *Τούτω τῷ βίβλῳ*] Hancce integram *περιοχὴν* descripsisse Leunclavium ex hoc Chronico, eamque sequenti Edicto Justiniani praemisisse monuimus in Praefatione, indeque colligi posse idem vidisse Leunclavium ac legisse Chronicon.

Ibid. *Φιλοχρίστου*] Leunclavius Φλ. id est Flavio, quomodo indigitatur in Nov. iv. Idem error irrepsit in titulo sequentis Edicti, et in Synodo Constantinopolitana sub Mens, act. i. rectius vero *Φλαβίου* scribitur in aliis Actionibus.

Pag. 635. 10. *Ἡ ε' Σύνοδος*] Vide praeter Evagrium lib. iv. cap. xxxviii. Theophanem, etc. Cyrillum Scythopolitanum in Vita S. Sabae cap. lxxiv. lxxxv. et lxxxvi. et Joannem Garnerium in Dissert. de v. Synodo, subjecta Brevariario Liberati Diaconi, in qua pluribus disquirat, an revera damnatus sit in ea Synodo Origenes.

Pag. 635. 18. *Πρόγραμμα*] Hoc Edictum, Justiniani Fidei Confessionem continens, et refutationem trium Capitulorum, et haeresium sui temporis, ad annum dxli. Vigilii Papae vii. revocat Baronius, qui de eo multis agit, ex Facundo Hermianensi, Liberato Diacono, Isidoro de Scriptoribus Eccl. et aliis, ut et ex eo Binius post Epist. ix. ejusdem Vigilii. Edictum vero illud Justiniani pridem Latine ex veteri versione in Conciliis editionis Crabbei, Surii, et Veneta prodierat: cum primus Graeca ex hoc Chron. tum inedito publicavit Leunclavius in Jure Graecorum. praefixa Ant. Contii de ea observatione, et addita eadem veteri Latina interpretatione, qua ommissa, suam ipse Raderus Chronico a se edito inseruit, quam non omnino probasse virum doctissimum Franc. Pithoeam, ut quae naevis aliquot (quod semel ac iterum monet) haud careret, observare est in Pithoanis hactenus ineditis, et a V. C. affini Petro Pithoeo Senatore Parisiensi collectis sub annum mdcxvi. Ex Leunclaviana, deinde in Romana anni mdcviii. et ex ea in Coloniensi ac Parisiensi Conciliorum editione utraque lingua

descriptum est, nulla caeterum nota apposita, quae Codicem unde Graeca tum primum desumpta essent, Lectorem doceret. Nos vero illud hic editum non modo cum Leunclaviana editione, sed et cum Romana et Parisiensi contulimus, et ex iis perinde ac ex ipso Vaticano Cod. prout a viro doctissimo Claudio Stephanotio Benedictino exscriptus est, hiatum sat magnum, quem in Augustano Codice reperiri monuerat Raderus, supplevimus, veteremque Interpretem, quem pro Raderiana versione, utpote majoris auctoritatis adjunximus, cum Colberteo Codice non modicae vetustatis pariter comparatum, variis lectionibus subinde apposis. In eo, ut et apud Leunclav. et in Cod. Boheriano, quem laudat Labbeus, praefigitur hic titulus: *Edictum piissimi Imperatoris Justiniani, rectae Fidei confessionem continens, et refutationem haeresium quae adversantur Catholicae Ecclesiae.* Ubi Graeca duntaxat habent: *Ομολογία Πίστews Ιουστινιανου Αυτοκράτορος κατά τριων κεφαλαίων,* quae esse Editoris Romani videntur, cum apud Leunclavium, hicque aliter legantur.

Pag. 680. 1. *Επίσκοπον Τυάνων*] In Notitia Episcopatum Leonis Imp. *Επαρχίας Καππαδοκίας, ὁ Τυάνων, ἦτοι Χριστουπόλεως ιε.* statuitur: *Επαρχίας* vero *Καππαδοκίας δευτέρας ὁ Μωκισοῦ κζ.* Ita in aliis Notitiis apud Gosium pag. 343. et 348. Colonea et Nazianzus in secunda Cappadocia, pag. vero 356. Mopsuestia in secunda Cilicia, cujus Metropoli Anabartzus dicitur, ponuntur.

Pag. 680. 16. *Τὸ ιβ. μόνου*] Hunc Consulatam cum Ind. 1. praefert v. Synodus Constantinopolitana. Constitutum vero Vigilii Papae de tribus Capitulis sic clauditur: *Datum pridie Idus Maii, imperante DN. Justiniano PP. Aug. anno xxvii. (f. leg. xxvi.) P. C. Basilii V. C.* In Epitaphio S. Florentini Abbatis, is dicitur obiisse, *duodecies P. C. Basilii V. C. Junioris Ind. 1.*

Pag. 680. 20. *Τὸ ιε. μόνου*] Epistolae Pelagii Papae 1. clauduntur hac formula: *Data anno xv. vel xvi. P. C. Basilii V. C. Constitutio cxxv. apud Julianum ex MS. Pithoea— V 542* no: *Dat. Kal. Maii Imp. Just. PP. A. ann. xxvi. P. C. Basilii ann. xv.*

Pag. 685. 2. *Τὸ ιη. μόνου*] Subscriptio edicti xi. Justiniani: *Imp. Just. PP. Aug. anno xvii. Post Basil. V. C. Cons. anno xviii.* Subscriptio vero Nov. cxxi. *DN. Just. PP. Aug. ann. xxvii. Post Basilium V. C. Cons. ann. xviii.* Sed mendam esse in hisce numeris nemo non videt.

Pag. 685. 9. *Τὰ φλβ. ἐτη ἑορταστικοῦ Κύκλου*] Ex hoc loco conficit Bucherius pag. 182. Victorianam cxxii. annorum periodam ab Orientalibus quoque admissam fuisse, tametsi diveres illius terminos aptarent, ut per se patet. Hocque,

inquit, ante nos alii adverterant, illam non a Christi Crucifixione, ut putat Victorius, sed a Baptismo deduci, eoque verius atque prudentius, triennio tardius a vero Passionis anno et Indictione iv. id est ab anno vulgari Christi xxxi. Periodi Victorianae quarto advocaverant, uti pluribus characteribus docet idem Chronicon. Unde cum hoc anno Christi DLXII. Indict. x. primam expletam periodum scribat, annum illum evolutum intelligit, prorsus ut primum repetitae periodi annum cum DLXIII. componat: alioquin aut uno anno minus diceret, aut Passionem non ab Indictione iv. et anno Juliano LXXVI. quem tamen tot notis designavit, advocaret, sed ab eo qui proxime Passionem antevertit. Vide quae de hac Periodo annotamus in Praefatione n. xxxii.

Pag. 685. 17. Τοῦ ἀγίου Γρηγορίου] Ex Gregorio Nazianzeno Orat. II. de Pascha.

P 602 Pag. 686. 22. Ἐπὶ τὸ εἶ. κτος] Vir doctus hoc loco pro εἶ. reponit η̄. ex pag. 219. 221. et infra pro η̄. reponit θ̄. Mox pro ᾱ. reponit β̄. Haec expendat cui otium erit.

Pag. 687. 17. Τὸ κγ̄. μόνου] Notatur hic annus in Inscriptione Ravennensi apud Scaligerum lib. v. de Emendat. temp. pag. 386. *Imp. Domino Justiniano PP. Aug. anno tricentesimo octavo P. C. Basilii anno vicesimo tertio, Iduum Juliarum Ind. duodecima Raū.* Ubi Scaliger edidit, anno vicesimo tertio Iduum Juliarum. Sed vocem tertio adjungendam vicesimo indicat Indictio XII. ita ut ante vocem Iduum omissa forte sit alia, prid. nisi Cod. praetulerit, *Id. Jul.*

Pag. 687. 19. Ἰουστίνου νέου τὸ δεύτερον] Fasti Vossiani hoc anno Chr. DLXVI. habent: *Ἰουστίνου Ἀυγούστου μόνου* deinde anno DLXVIII. *Ἰουστίνου τοῦ Ἀυγ. τὸ β̄. μόνου* ita ut annus ἀνύπατος intercedat. Verum jure quaerunt viri eruditi quis ille sit Justinus Junior, qui hoc anno, Justiniano adhuc imperante, Consul vel primus vel secundum fuerit, cum pro certo sit, quandiu is vixit post Consulatum Basilii Junioris, nullos alios creatos Consules. Unde apud Continuatores Marcellini, et Marium Aventicensem, hic annus ita signatur: *P. C. Basilii xxv. Indict. xiv.* Iterati certe Consulatus nota spectare videretur Justinum Juniorem Germani filium, qui Cos. fuit anno DXI. quique Justino Juniore imperante demum interfectus fuit, cum Sophiae Augustae odium incurrisset. Deinde primus Consulatus Justini Junioris Imperatoris, in hoc Chronico et apud Marium Aventicensem, anno I. ejus Imperii, Indict. xv. primus videtur dici. Unde conjicere liceret, inquit Norisius, alium ab Augusto Justinum intelligi, nisi constaret Justinum Juniorem Imp. intermissam diu Consularem dignitatem a Justiniano tum primum rursus instaurasse, indeque

Corippo dici *reparatorem optimi nominis*, qui Cos. processit Kal. Januarii Imperator appellatus, ut ait Corippus. Proinde expungenda videretur haec Consularis nota, scribendamque, ut apud Continuatore[m] Marcellini, qui in hunc annum desinit, et Marium Aventicensem, *P. C. Basilii xxv. Ind. xiv.* Sed cum Justinianum decessisse mense Novembri ejusdem Indictionis, ac proinde *P. C. Basilii xxiv. anno Chr. dlxv.* tradant Theophanes, Symeon Logotheta, et aliquot alii, in eamque sententiam V 548 eant plerique ex eruditioribus: contra quam Auctor Chronici, Joannes Biclariensis, et Marius Aventicensis, qui in annum sequentem ejus obitum referunt; admodum vero est simile, Justinum Junio[re]m Augustum hic intelligi debere, non quod secundum Consul tam fuerit, (absurda enim prorsus hic descripta anni nota, cum vox *μετά*, Consulatum alium praecessisse indicet) sed quod primus illius Imperii fuerit, tametsi rectius appositum fuisset, *μετά Τη. Βασιλείου τὸ πρῶτον*, qui genuinus est istius anni characterismus, ut est apud Continuatore[m] Marcellini et Marium: nullus enim eo anno Cos. fuit, sed anno demum *dlxvii. Ind. xv. Kal. Jan.* Justinus Cos. processit, ut mox docemus: a quo quidem cum anni deinceps illius Consulatus, non autem Imperii, interdum putarentur, id plerisque fraudem fecit, cum eundem esse Imperii et Consulatus annum sibi in animum inducerent. Alius quippe fuit Imperii, alius Consulatus: nam annum 1. Imperii anno *dlxv.* mense Novembri iniit Justinus, ut docuimus in Familiis Byzant. idque patet ex subscriptione Novellae ejusdem Augusti, *Ut possit ex consensu dissolvi matrimonium, quae data dicitur xviii. Kal. Octobr. anno 1. Indict. xv.* anno scilicet *dlxvi.* nulla adhuc Consulatus facta mentione, quem postquam iniit, anno scilicet *dlxvii.* ut diximus, tum illius Consulatus numerari coepere. Ad hunc porro Justiniani annum *xxxix.* pertinet Inscriptio Pontis Salaris apud Gruter. *clxi. 1.*

Pag. 688. 3. α'.] De annis Imperii Justini egit Henr. Valesius ad Evagrium lib. v. cap. xxii. Nos etiam in Famil. Byzant. pag. 99.

Ibid. Ην δὲ ἰδέα] Vide Cedrenum anno 1. Justiniani.

Pag. 688. 4. Μετά Τη. Ιουστίνου νέου Αυγ. μόνου] Delenda videretur haec vox *μετά*, nisi post abrogatum a Justiniano Consulatum, eadem formula deinceps fere semper legatur obtinuisse. Hoc enim anno tum primum Consule[m] processisse docet Panvinius ex Fastis Maffeianis qui ita habent: *Anno secundo Justino Juniore Augusto primum solo Cos.* Sed et ipsemet Auctor Chronici id satis innuit, dum ab hoc anno sequentes Postconsulatus putat, cumque Justinus annos Imperii a primo suo Consulatu putare deinceps coeperit, quod testatur Corippus lib. iv. n. xi.

Hinc vester primus feliciter excipit annus.

Inde Auctor Chronici, omissa priore, Imperii Justiniani annos ab illius Consulatu auspiciatur, ut praeterea ex iis quae sub Indict. viii. scribit, patet. Marius vero Aventicensis primum ejus Consulatum in Indict. xv. perperam consignat: rectius autem Theophanes in annum secundum Imperii rejicit, quo is *Πράξιαν* sparsisse more caeterorum Consulum dicitur, quod pluribus etiam recitat supra laudatus Corippus. Ac licet in Justino primus Imperii annus revera idem fuerit cum Consulatu, siquidem primus Imperii annus tum demum in mensem Novembrem sequentis desiit, annus tamen Consulatus secundus Imperii censebatur, cum Consulatus usque ad Kal. Januarii sequentis putaretur. Solebant quippe novi Imperatores proximis post Imperii auspicia Kalendis Januarii Consulatum edere: unde post tempora Justiniani, sublatis Consulibus ordinariis, in publicis monumentis, ubi Augustorum Imperii simul et Consulatus notae junguntur, anno uno fere semper posterior est aera Consulatum, uti observatum a Sirmondo ad lib. 1. Sidonii, Epist. ix.

Pag. 688. 6. *Τὸ β'. μόνου*] Ad hunc annum referenda subscriptio Sacrae Justiniani Imp. pro privilegiis Concilii Vizaceni: *Dat. Kal. Maias Constantinopoli, Imperii Domini nostri Justiniani PP. Aug. ann. iii. Cons. ejusdem ii.*

Pag. 688. 10. *Τὸ δ'. μόνου*] Huc pariter spectat subscriptio Novellae ejusdem Justiniani de Filiis liberor. apud Julianum Antecess. *Dat. Kal. Mar. Imp. Dom. nostro Justiniano PP. Aug. anno v. Indict. iii. et P. C. ejusdem anno iv.* Sic enim leg. pro ix. proclivi lapsu, licet editio Fr. Pithoei *anno secundo* etiam praeferat.

V 544 Pag. 689. 1. *Τὸ ζ'. μόνου*] Hic annus ita indigitatur in subscriptione Novellae Justiniani de Samaritis, apud Scrimgerum: *Dat. xv. Kal. Jun. Const. Imp. DN. Just. PP. Aug. anno vii. Post Cons. ejusdem anno iii.* Ubi leg. facili emendatione, *Post Cons. ejusdem anno vii.* In Chron. MS. ab Adamo ad Michaelē Theophili filium, annus vii. Justiniani cum Indict. vi. conjungitur: locum dedimus in Praefat.

Pag. 689. 5. *ἡ' τῆς αὐτοῦ Βασιλείας*] Immo mense Septembri erat octavus Imperii annus, Postconsulatus autem septimus. Imperium enim auspiciatus est Justinus xiv. Novemb. ann. dlxv. Consulatum vero Kal. Jan. ann. dlxvii. *ἀντάξατ* iniit.

Ibid. Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ] Theophanes anno viii. Imperii Justiniani: *Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Οκτωβρίῳ ε'. ἡσθένησεν ὁ Βασίλευς, νεύσῃ νόσῳ παραφορᾶς βεβλημένος,* ut est apud Simocattam lib. iii. cap. xi. Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis Stylitae ii. cxcii. *οὐ πολὺ δὲ ἐν μέσῳ καὶ φήσῃ κατὰ πά-*

σης ἡπείρου καὶ θαλάσσης ἐχώρει διαφθάρθαι τὸν Βασίλεα τὰς φρένας, κατόπιν δὲ καὶ θάνατος εἶπετο. Meminit praeterea idem Scriptor, ut et hoc obiter adnotem, n. CLXXXIX. Justinii filiae, quam idem Symeon a daemone liberaverit. Recitat deinde idem Theophanes aliquot phraeneseos Justinii argumenta, neque tamen hoc coeptae invaletudinis anno Caesarem Tiberium renuntiatum ait, sed anno demum x. τῆς νόσου δ' αὐτῷ ἐπιτιθεμένης λιλαν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, γεννικῶς, inquit idem Simocatta. Proinde ita capienda sunt Chronici verba, ut in morbum soniticum, seu in phraenesin, vel amentiam, ut loquitur Paulus Warnefridus, tum primum incidit vii. die mensis Septembris, vel ut vult Theophanes, die vi. Octobris, ac postmodum Caesarem renuntiaverit Tiberium, qui hanc dignitatem eodem Justino superstate per annos iv. obtinuerit. Unde cum Justinus obierit v. die mensis Octobr. Indict. xii. anno DLXXVIII. sequitur Tiberium Caesarem fuisse renuntiatum Ind. viii. sub mensem Decembrem anno DLXXIV. Imperii Justinii ix. non vero x. prout putat Theophanes, cum imperare coeperit xiv. Novemb. anno DLXV. Ac siquidem Tiberius per iv. annos Caesar fuerit, ix. annus Justinii coeperit xiv. Novemb. Indict. ix. proinde Caesaream dignitatem obtinuit Tiberius mense Decembri, hac eadem Indictione, ut notat Simocatta. Scribit Joannes Biclariensis sub ann. viii. Justinii, *hujus Tiberii Caesaris die prima, in Regia urbe inguinalem plagam sedatam esse.* Sed cum huius istius nulla, quod sciam, mentio agatur apud Scriptores, multo minus sedatae postridie Caesareae dignitatis Tiberio collatae, quando ille Caesar dictus fuerit, ex hoc loco colligi non potest. Sed et neque pariter errat Auctor Chronici in annis Justinii, quos is semper initit a suo Consulatu, ut ex Corippo indicavimus, et ex Fastis omnibus liquet, non vero ab inito statim Imperio. Praeclaram illius paraenesin ad Tiberium de Imperio legitime administrando, post datam Caesaream dignitatem, Evagrius lib. v. cap. xiii. et Simocatta: Theophanes vero et Cedrenus, cum paullo ante obitum Imperatorem renunciavit, dictam scribunt.

Pag. 689. 7. Τιβέριον] Tum Comitem Excubitorum, ut est apud Theophanem et alios, seu ut habet Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, *Κόμητα τῶν Ἐξκουσάτορων,* ut iidem fuerint Excubitores et Excusati: de qua postrema voce quaedam attigimus in Notis ad Alexiadem Annaeam.

Ibid. Μετονομάσας αὐτὸν Κωνσταντῖνον] Inde Tiberii nomini Constantini nomen sibi adjunxit, ut ex Inscriptionibus et ex ipsius nummis apud Gregorium Turon. lib. vi. Hist. cap. ii. et iis quae delineari curavimus in Familia Byzant. abunde colligi potest. Cedrenus anno iv. tum primum in Actis publicis et in contractibus Tiberium, Constantinum appellari co-

piasse auctor est. At cur νέος Κωνσταντῖνος deinceps indig-
tatus sit, vero simile est id a populo profluxisse, ob praecla-
ras animi dotes, quasi alter extiterit Constantinus Magnus.

V 545 An porro vox νέος, per *Junior*, vel per *novus* efferri Latine
debeat, pluribus disquirimus in Gloss. med. Graecit. in v.
νέος. Addam duntaxat, per *Junior*, cum postponitur: per
novus, cum praeponitur, id vocabuli reddi ut plurimum videri
debere.

Pag. 689. 12. Τὸ α'.] Ad hunc annum DLXXVII. spectat
characterismus notatus in Epitaphio ejusdem Boëtii in Roma
subterranea lib. iv. cap. x. ubi depositus dicitur oct. Kal. No-
vemb. Indict. xi. Imp. DN. Justino PP. Aug. anno xii. et Tiberio
Caesare anno iii. Ex quo recte conjicit vir doctissimus annum
P 604 hic designari Christi vulgarem DLXXVII. quo mense Octobri
erat Indictio xi. annus vero xii. Imperii Justinii, non Post-
consulatus, Tiberii autem Caesareae dignitatis iii.

Pag. 689. 13. β'.] Inscriptio Christiana apud Sponium
in Miscellan. eruditae Antiquit. pag. 814. Obiit viii. Kal. De-
cembris, duodecies P. C. Justinii, Indictione xv. Consul tum pri-
mum processit Justinus, ut supra attigimus, Kal. Jan. an. Chr.
DLXXVII. Indict. xv. Igitur xii. ejus Postconsulatus cadit in
Indictionem xii. (quomodo hic emendandum) anno DLXXVII.
Sed cum hoc anno Justinus e vita excesserit v. Octobr. pro-
inde ante ix. Kal. Decembr. hic notatum diem, dicendum il-
lius obitus nuntium in Italiam nondum venisse, cum illud
Epitaphium scriptum est. Ad hunc annum etiam forte spe-
ctat nota xii. apposita in nummo Justinii a nobis descripto in
Famil. Byzant. nisi sit annus Imperii.

Pag. 689. 20. Μετὰ Τη. Τιβερῶλου, etc.] Hic observan-
das voces μετὰ et τὸ πρῶτον, quae nihil aliud denotant quam
annum i. Imperii, ut Justinii primum ἀνύπατον, formula, ut
dixi, tum recepta, licet nondum Consul processisset, sed an-
no demum proximo, Christi DLXXX. Neque enim a Chronici
Scriptore anno DLXIX. Consulatus Tiberii consignatur, quod
vult vir doctissimus.

Pag. 690. 2. Τη. Τιβερῶλου νέου Κωνσταντῖνου] Ita etiam
editio Scaligeri absque voce μετὰ. Consulatum igitur, juxta
hunc Scriptorem, tum primum hoc anno DLXXX. iniit Tibe-
rius, quod omnino indicant sequentibus Postconsulatibus ap-
positi numeri ii. iii. etc. ita tamen ut annos Postconsulatuum
distinguat ab annis μοναρχίας, ut Indict. xv. ubi iv. annus
dicitur Imperii, proindeque Marius Aventicensis ad Indict. xiii.
primum Consulatum Tiberii recte refert, tametsi erret in Ju-
stinii obitus anno, cum is e vita excesserit ineunte Indict. xii.
anno DLXXVII. Notandum porro Auctorem Chronici bis an-
num primum Tiberii notare, anno scilicet DLXXXIX. deinde an-

no DLXXX. Prior nempe annus primus fuit Imperii, alter Consulatus. At in edit. Scaligeri anni duntaxat Imperii singulis Tiberii annis praefiguntur: atque ita edidimus. Observandum praeterea in ipsius nummis a nobis delineatis habitu Consulari fere semper effingi, id est cum Loro et sceptro aquilifero, additis etiam annis Imperii, interdum etiam Caesareae dignitatis. Anni quippe III. et IV. in iis notati, annos Imperii: ut V. et VIII. annos Caesareae dignitatis spectant, quos cum annis Imperii connectebat: unde apud Paulum Warnefridum lib. III. de Gest. Longobard. cap. XV. dicitur Imperium rexisse septem annis, cum annis duntaxat IV. post obitum Iustini imperaverit. In iis enim omnibus PP. AUG. inscribitur, qui quidem adscripti numeri in solis duntaxat aereis habentur. Jam vero liceat hic expendere an intolerandus sit error Panvini, seu potius Auctoris Chronici et Marii Aventicensis, quod vult vir eruditus, qui Consulatum Tiberii in annum DLXXX. conjiciunt. Prostat Tiberii Pragmaticum a Fr. Pithoeo editum, a nobis pridem laudatum, cum hac subscriptione: *Dat. III. Id. Aug. CPL. Imp. Domini nostri Tiberii Constantini PP. Aug. anno octavo, et post Consulatum ejus tertio, et Nob. Fl. Tiberii Maur. Feliciss. Caesar. anno primo.* Hic igitur annus VIII. postremus fuit Imperii Tiberii, Christi DLXXXII. ac primus incoeptus Mauricii V 546 Caesaris. Tiberius enim mortuus est XIV. Augusti: Mauricius vero Caesar dictus est V. emissum denique Pragmaticum XI. die ejusdem mensis, proinde triduo aut quatruiduo ante obitum Tiberii. Deinde postremo hoc anno Tiberii, erat Proconsulatus ejusdem III. ita diserte hic consignatur. Si retrocedas, secundus inciderit in annum DLXXXI. Ind. XIV. consequenter igitur Consulatus ipse Tiberii in annum DLXXX. Indict. XIII. juxta sententiam Panvini et Auctoris Chronici. Nam quod in anno DLXXXIX. additur τὸ πρῶτον, intelligitur ἕτος primus enim fuit annus Imperii Tiberii: qui sequitur absque ullo numero notatus, primus est illius Consulatus: annus deinde DLXXXI. est secundus: annus denique DLXXXII. tertius, quo is excessit, quique in Pragmatico describitur. Altero igitur post initam Imperium anno tum primum Consul processit, exemplo Iustini decessoris, ut utriusque postmodum Focas. Ex quibus emendanda videtur Inscriptio Eugippiana apud eruditissimum Mabillonium et Labbeum (non ex duobus Codicibus, sed unico Sangermanensi eruta) quae sic edita est: *Sub die Idium Decembr. imperante DN. Tiberio Constantino Augusto anno VII. P. C. ejusdem Augusti anno III. Indictione quintadecima, obidentibus Longobardis Neapolitanam civitatem.* Legendum enim anno II. Alias quippe haec Inscriptio in annum DLXXXI. non caderet, cum tertius Tiberii Consulatus, seu Postconsulatus incoeperit Kal. Jan. anni DLXXXII. nisi cum anno Caesareae

diguitatis aut Imperii semper concurrerit illius Postconsulatus, quo casu idem semper extiterit annus DLXXXII.

Pag. 690. 8. *Καὶ τῆ πέμπτη*] Vide praeter Scriptores Byzantinos Paulum Warnefridum loco supra laudato.

Pag. 690. 18. *Πρώτος ἐπισητός*] Is annus Mauricii primus consignatur in Nummo ejus aereo, in quo Consulari habitu effingitur, in cujus postica, ANNO I. scribitur. Dicatur autem caruisse Consulibus, quod intelligendum de reliquo anno ab obitu Tiberii Constantini, cum proximo Consul processerit.

P 606

Pag. 691. 8. *Μετὰ Τπ. Μαυρικίου τὸ α΄.*] Hoc anno DLXXXIV. Indict. m. Mauricium tam primum Consulem processisse narrat praeterea Simocatta lib. i. cap. xii. *χειμῶνος ἄρχῃ*, sub hyemem. Theophanes vero et Cedrenus xxii. mensis Decembris actum Processum scribunt: ad quem quidem annum Mauricii Consulatum referunt Fasti Vossiani apud Henr. Dodwellum V. C. hisce verbis: *Μαυρικίου Σεβαστοῦ Ἀγούστου μόνου. Ind. β΄.* quae quidem Indictio reversa est n. si anni initium spectetur quo Consul processit. Neque tamen hic annus primus debuit censeri Consulatus Mauricii, qui annus esse solebat, sed qui proxime sequitur, et primus notatur in Chronico, nulla licet adjecta numerali nota, cum sequens annus dicatur esse secundus, ac proinde ab ea caeteri numerentur. Nec refert quod vox *μετὰ* hoc anno DLXXXIV. apponatur, licet superflua, cum id scribatur recepta hac tempestate fere semper formula: ut et anno DLXXXV. quo annum Consulatum is gessit, juxta Chronici Scriptorem, in quo *μετὰ* vox pariter expungi debuit, siquidem annus est quo gestum Consulatum videtur innuere, licet coeptum sub mensis Decembris exitum anni proxime elapsi. Enimvero ab hoc anno DLXXXIX. caeteros Mauricii Consulatus, seu Postconsulatus (nam promiscue appellantur in subscriptionibus) initium sumere patet ex Epitaphio descripto a Summontio et Ughello in Episcopis Neapolitanis: *Hic requiescit in pace Candida C. F. quae vixit P. M. ann. l. dies lxxx. Id. Sept. Imp. DN. Mauricio PP. Aug. ann. lxxx. P. C. ejusdem anno ii. Ind. iv.* Qui quidem characterismi omnes quadrant in annum DLXXXV. Annum enim V 547 iv. Imperii initit Mauricius mense Aug. eodem anno DLXXXV. Indictio vero iv. coepit Kal. ejusdem anni. Estat ejusdem anni Inscriptio apud Reinesium pag. 960. quae sic clauditur: *Imp. DN. Mauricio PP. Aug. anno lxxx. post Consulatum ejusdem anno ii. Indict. iv. Annus lxxx. Mauricii coepit mense Augusto anno DLXXXIV. quo Cos. processit sub mensem Decembrem, Indict. lxxx. proinde annus post Consulatum, qui Postconsulatus lxxx. hic dicitur, incidit in annum DLXXXV. quo ante mensem Augustum, quo Imperii annus iv. coepit, edita est haec In-*

scriptio. Neque alia ratione subscribitur Gregorii M. ad Augustinum Anglorum Episc. Epistola data die x. Kal. Aug. imperante DN. Mauricio Tiberio piissimo Aug. anno xiv. post Consulatum ejusdem anno xiii. Indict. xiv. Qui quidem characterismi quadrant in annum dxcvi. Ejusmodi formula subscribuntur ejusdem Gregorii Epistolae lx. lxiii. et lxxi. libri ix. quae datae leguntur mense Junio, imperante Mauricio Tiberio Aug. anno xix. post Consulatum ejusdem anno xviii. Ind. iv. Quae quidem omnia conveniunt anno dci. Ex quibus patet omnino putatos Consulatus seu Postconsulatus Mauricii ab anno dlxxxiv. Proinde haud aegre potest emendari Epistola xxii. ejusdem Gregorii hoc ipso lib. ix. quae quidem in uno Cod. MS. e Colberteis desideratur: in aliis vero et in editis illius Epigraphae prave concepta legitur, ut pridem observatum ab Henschemio in r. Exegesi praeliminari ad to. iii. Martii n. xxxi. Ita porro editiones omnes: *I. N. D. N. imperantibus Domino Mauricio et Tiberio Augustis, anno Incarnationis Dominicae dci. eodemque Domino undecies Consule, sub die iii. Non. Octobr.* Paulo melius Codex alius MS. Colberteus: *In nomine Domini et Salvatoris I. C. imperante Domino Mauricio Tiberio PP. Aug. anno decimo tertio, eodemque Domino Cons. ann. undecimo, sub die iii. Nonar. Octobr. Indict. iiii.* In altero, quarta: in alio, iiii. legitur. In Vaticano vero Cod. ita haec Inscriptio describitur, ut me monuit V. C. Stephanus Baluzius: *Imperante Domino Mauricio Augusto anno xiiii. ejusdem Domini nostri Consulatus anno xiii. sub iii. Kal. Octobr. Indict. iiii.* Sic variant Codices. At cum de Indictione constet, videtur sanari posse mendosa Inscriptio, si legatur: *Imp. DN. Mauricio Tiberio Aug. anno xviii. Consulatus anno xvii. sub iii. Kal. Octob. Indict. iiii.* Hac enim Indict. iv. mense Septembri erat annus Christi dc. Imperii Mauricii xviii. Postconsulatus vero, seu Consulatus xvii. quae quidem nota numeralis in editionibus perperam per undecies redditur, cum in MSS., ut est proximum vero, vii. decies scriptum esset, id est, septemdecim. Proinde hic Consulatus non est xvi. quod vult vir doctissimus, sed xvii. Jam vero quod primus Mauricii Consulatus dicatur annus integer dlxxxiv. licet sub illius exitum duntaxat processerit, ita ut Consulatus retroactus dicatur, istius anni elapso tempore illi adscripto: simili forte id praescriptum est decreto, quo sub Heraclio, ut mox observamus.

Pag. 691. 14. *Τούτῳ τῷ ἔτει*] Theodosium filium Caesarem antea dixerat Mauricius, anno scilicet Imperii v, ut scribit Joannes Biclariensis.

Pag. 691. 15. *Οὐ μὲν τοι ἐπάγη εἰς συμβόλαια*] Ita quippe Imperatores filios suos dignitatis consortes ac Βασιλέας renuntiabant, ut supremam auctoritatem sibi semper reservarent, solasque iis duntaxat Imperatoris daretur titulus, quo, si pa-

rentem mori contingeret, haberet populus quem Principem jam creatum agnosceret: unde postremis saltem saeculis, *Βασιλεῖς* nunc indigitabantur, cum parentes *Ἀυτοκράτορες* una et *Βασιλεῖς* inscriberentur. Ita apud Nicephorum Gregoram lib. iv. Hist. cap. xvi. Michaël Palaeologus Imp. filio Andronico Imperatori creato indulgit, ut subscribere liceret literis Cinnabarricis, caeterum sine mense et Indictione, hac duntaxat ratione: **P 606** *ΑΝΑΡΟΝΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΧΑΡΙΤΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΡΩ-*
ΜΑΙΩΝ, cum ipse sese praeterea *Ἀυτοκράτορα* inscriberet:
V 548 tametsi a Joanne Cantacuzeno Imp. Matthaenus filius Imperator factus, sese et *Βασιλέα* et *Ἀυτοκράτορα* dixerit, ut ex ejus subscriptione apud Gretzerum in Notis ad ejusdem Joannis Cantacuzeni Histor. pag. 983. docemur. Vide quas in hanc rem observamus in Gloss. med. Graecit. et in Addit. in v. *Ἀυτοκράτορ*. Quod vero ait Auctor Chronici Theodosii nomen in tabulis et contractibus nequaquam una cum Mauricii nomine adscriptum, nescio an omnino verum sit, cum contrarium videantur indicare, quod olim monuimus in Famil. Byzant. gesta Synodi Romanae apud Gregorium M. lib. iv. Epist. XLIV. quae acta dicitur *temporibus piissimor. ac serenissimorum Dominorum Mauricii Tiberii et Theodosii Augustorum, ejusd. Domini Mauricii Imperii anno tertio decimo, Indictione tertiadecima, quinto die mensis Julii*: hoc est anno Christi vulgari DCCM. Sed cum annus renuntiati Augusti Theodosii omittatur, solusque Imperii Mauricii consulto describatur, sic capienda Chronici verba licet augurari, ut et si Theodosii nomen una cum parentis nomine in contractibus describeretur, anni tamen illius inaugurationis omitterentur, cum gesti Imperii appositus annus praecipuum censeretur Imperatoriae dignitatis argumentum, quod in Gloss. med. Graecit. praesertim docuimus in v. *Μηνολογείν*.

Pag. 691. 19. Χοσρόης] Vide Simocattam lib. iv. cap. vii. et seqq. Evagrium lib. vi. cap. xvii. xviii. xix. et Alu- pharajum in Dynast. p. 96. De anno vero quo id contigit consulendus Henric. Valesius ad d. cap. xvii.

Pag. 692. 3. Αναστάσιος Πατρ. Αντιοχ.] Notandum, inquit idem Valesius, Patriarcham vocari Anastasium ante restitutionem, quod cum per vim throno exactus fuisset, sua dignitate privatus non censeretur. Vide Lud. Mainburgium lib. i. de Pontificatu S. Gregorii M. sub initium.

Pag. 692. 4. Μετά τελευτήν Γρηγορίου] Dominico Episcopo Antiocheno successerat Anastasius, cujus laudes multis prosequitur Evagrius lib. iv. cap. xl. quo sede sua per vim a Justino Imp. expulso, ad eandem evectus est Gregorius, ut narrat idem Evagrius lib. v. cap. v. et vi. quo demum extincto, post xxiii. annos rursus in sedem suam est restitutus

Anastasius, quemadmodum idem Scriptor refert lib. vi. cap. xxiv. Nicolaus Uranus in Vita S. Danielis Stylitae n. cxcii. Anastasium ex Palaestina ortum scribit.

Pag. 692. 10. *Ετη ιβ.*] Nicephorus in Chronogr. Zonaras in Foca, et Catalogus Patr. Constantinopol. Leunclavianus, annos xi. Cyriaco duntaxat adscribunt: atqui ab anno quo creatus est ad xxix. Octobr. dcvi. quo obiit, intersunt anni xii.

Pag. 693. 1. *Ο γάμος Θεοδοσίου*] De anno et mense quibus actae nuptiae Theodosii non consentiunt scriptores, uti alias monuimus. Quippe Simocatta lib. vii. cap. iv. anno ix. Mauricii peractas omnino innuit, dum, postquam dixit anno xix. Mauricii nihil inter Romanos et Barbaros gestum esse, anno vero xx. Petrum fratrem Europae Ducem creatum a Mauricio, haec scribit: *πρὸ τούτου τοῦ ἐνιαυτοῦ Θεοδόσιος ὁ τοῦ Βασιλέως υἱός, νυμφίος πομπεύεται, καὶ πρὸς ἔννομον γάμον δίδωσιν αὐτῷ πατὴρ Γερμανοῦ τὸ θυγάτριον.* Denique subdit paucis diebus a nuptiis, ipsa hyeme, Byzantios ob annonae gravitatem fame laborasse, dieque (a nuptiis) quadragesimo elapso, ipso Natalis Domini Festo, seditionem in Imperatorem a plebe excitatam. Cui quidem temporis characterismo concinere videtur Theophanes, scribens mense Novembri Indict. v. (anno Imperii xx.) Mauricium Germani Patricii filiae Theodosium filium copulasse, nuptiales coronas imponente Cyriaco Patriarcha. Ex quibus colligi potest peractas illas nuptias sub xv. Novembr. anno Christi vulgari dci. Et sane xv. hunc mensis diem indicare videtur Auctor Chronici: dum ait solennia ista nuptiarum peracta per vii. dies integros, a ix. usque ad xv. mensis diem, quo fortean tandem matrimonium exactum fuerit, caeteris diebus in pompae apparatus insumptis.

Pag. 693. 8. *Καὶ Πραξιὰς τοῦ αὐτοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν V 549 Δεσπότου τὸ δεύτερον*] Nescio cur hunc Mauricianum characterismum omiserit accuratissimus Hypaticae dignitatis Interpres: et quare tum demum a mense Julio ad mensem Januarii Consulem sese iterum, seu *secundum*, inscribi Edicto proposito decreverit Mauricius: neque enim haec verba ad Theodosium filium referenda censuerim. An igitur quod ea tempestate rursum ut Consul processerit, cum sese Consules tum indigitarent, quoties ut Consules in publicum pompa solemnibus, sparsisque in populum missilibus, ejusmodi processus agerent. Annis enim aliis revera Consules non inscribebantur, cum in tabulis publicis acti Consulatus duntaxat memoria servaretur et inscriberetur. Semel enim, nec pluries, Consules processisse Imperatores, ex quo a Justiniano abrogatus est Consulatus, prorsus legimus.

Pag. 693. 15. Φεύγων] Simocatta lib. viii. cap. ix. x. xi. xii. Vide Famil. Byzant.

Pag. 693. 18. Οἶκον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐν τῷ Ἐβδόμῳ] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. iv. n. vi. et Discept. de Hebd. Constantinopolit. n. xix. xx.

Pag. 693. 21. Τρωαδισίων ἐμβόλων] Ibid. lib. ii. sect. iii. n. iii.

Pag. 693. 22. Καὶ τῆς Μέσης] Ibid. lib. i. sect. xxiii.

Pag. 694. 2. Εἰς τὸν ἅγιον Αὐτόνομον] Qui locus, inquit Simocatta, ab urbe Constantinopolit. circiter cl. stadiis abest.

P 607 Pag. 694. 2. Πλησίον Πραινέτου] Urbs Bithyniae, ex adverso Nicomediae, de qua praesertim Socrates lib. vi. cap. xvi. Sozomenus lib. viii. cap. xviii. et Notitiae Episcopatum.

Pag. 694. 7. Διαδρόμους] Simocatta lib. viii. cap. xiii. *Εἰς τοὺς λεγομένους Διαδρόμους.*

Pag. 694. 8. Ἀκρίτα] Promontorium Bithyniae notum Geographis, de quo in primis egit Gyllius de Bosphoro Thracio.

Ibid. Κωνσταντῖνος ὁ Λαρδύς] Simocatta lib. viii. cap. ix.

Pag. 694. 11. Πλησίον τοῦ ἁγίου Κόνωνος] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. xv. n. viii.

Pag. 694. 19. Ἐκ τοῦ μεγάλου Χρονογράφου] Quis iste fuerit magnus Chronographus nescio an aliquis indicarit, mihi prorsus incognitum.

Pag. 694. 20. Μαυρίκιος] Similia iisdem fere verbis refert Theophanes anno xviii. Mauricii, sed ex vulgi sermone narrationem suam orsus ab hisce: φασὶ δέ τινες, ut Zonaras, ὡς λέγεται: et Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem. Eo etiam spectant quae scribit Simocatta lib. vii. cap. xiii.

Pag. 695. 16. Τῆς Θράκης] Theophan. ἐν τῇ Θράκῃ.

Pag. 695. 22. Ἀπέκτεινεν] Idem Chronicon MS. addit, *χιλιάδας δέκα ἐν τῷ κάμπῳ τοῦ Τριβουναλλίου τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἐβδόμου.*

Pag. 695. 1. Τῆ. Φωκᾶ Ἀγ. μόνου] An Focas hoc anno revera Consul processerit mox disquirimus.

Pag. 695. 3. Ἐν Μοναστηρίῳ] Scribit Simocatta lib. viii. cap. xv. et ex eo Theophanes, Constantinam nna cum tribus filiabus ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ κατάκλειστον primum factam: deinde cum anno iv. Focae Germani Patricii consilio in aedem S. Sophiae confugisset, inde abstracta in Monasterium trusa est, ut narrat idem Theophanes, et ex eo Cedrenus. Privata autem domus ista, τὰ Λίοντος appellatur apud Georgium Monachum in Chronico MS.

Ibid. Φιλιππικός] Theophan. an. iv.

Pag. 695. 6. Εκαύθη ἡ Μίση] Alterius incendiū, nisi idem fuerit, populari seditione in Focam a Prasinis mota, anno illius vii. meminit Nicephorus Constantinopol. in Breviario, et Theophanes.

Ibid. Από τῶν Λάσου] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. v. n. viii.

Pag. 695. 7. Ἐως τῆς Ἀρκας] Ibid. sect. ix. n. xi.

Pag. 695. 9. Τῶν Ἀντιόχου] Ibid. sect. xvi. n. v.

Pag. 695. 10. Τάξιν τοῦ Πραιτωρίου] Μεταξὺ emendat Holstenius.

Pag. 696. 2. Κροῦπις] Deest vox ἐσφάγη. Is vero ignis supplicio damnatus est, quod in ea seditione Veneti Focae V 550 faverent, Prasini vero adversarentur, ut est apud Nicephorum et Theophanem.

Pag. 696. 4. Μετὰ Γπ. Φωκᾶ Ἀύγ. In hunc annum Christi dciv. Consulatum Focae rejiciunt Fasti Vossiani, Panvinius et Pagius. Diem processus Focae notat Theophanes, et ex eo Georgius Monachus, Cedrenus et Symeon Logotheta ad annum ii. τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ ζ. Ἰνδ. ζ. προσῆλθεν (sic leg. pro προσῆλθεν) Φωκᾶς ἐν ταῖς ἑορταῖς, δίψας ὑπετελεῖν πολλήν, non observato scilicet veteri Consulatum more, quo Kal. Januar. ut plurimum procedere solebant, quod etiam observatum a Justino Juniore, ut testatur Corippus. Ut porro Mauricius sub hyemem, quemadmodum scribit Simocatta, seu xx. mensis Decembris, ut Theophanes et Cedrenus tradunt, ita Focas eodem mense Decembri, anno Imperii ii. Christi vulgari dciii. Consulatum tum primum iniiit: a quo quidem caeteri deinceps Consulatus seu Postconsulatus putantur in hoc Chronico, tametsi revera primus iste Consulatus actus anno demum dciv. dici debeat, licet incoeptus anno praecedenti sub mensem Decembrem. Imperium enim auspiciatus est xxiii. Novembris Ind. vi. quo est corona donatus. Verum, ut jam supra attigimus, annus quo processit Focas, licet sub ejus exitum, totus illius Consulatum adscriptus est. De die vero inii ac coepti Consulatus dubium non modo injiciant verba Theophanis, qui ἐν ταῖς ἑορταῖς id actum refert, sed et quod in omnibus aliis Scriptoris istius exemplaribus, uti monet Goarus, litera numeralis ζ'. Decembri mense addita desideratur, tametsi habeatur in Chronico MS. Symeonis Logothetae, qui Theophanem fere in eo excripsit. Et certe Cedrenus, non adjecto etiam mense, ἐν ταῖς ἑορταῖς pariter processisse Focam tradit, id est in Festis Natalitiis, quandoquidem id mense Decembri contigisse exerte ait Theophanes: alias enim ita praesertim indignantur festivitates Paschales.

Pag. 696. 7. Θεόδωρος ὁ Παρχος τῶν Πραιτωρίων] Qui Theophani anno iv. ὁ τῆς Ἀνατολῆς Παρχος dicitur.

Pag. 696. 8. *Ρωμανὸς Σχολαστικός*] Is forte Scholasticus Eunuchus, ἀνὴρ ἔνδοξος τοῦ Παλατίου, qui paullo ante Constantinam Augustam cum tribus filiabus, Germani Patricii consilio, in Magnam Ecclesiam adduxerat, ut pluribus narrat Theophanes anno iv.

Ibid. Θεοδόσιος] Theophan. τὸν τὴν Αβιουμᾶν περικείμενον ἀέλιαν, id est, Αἰθιοπία.

Pag. 696. 9. *Πατρικίος*] Romanus Patricius dictus eidem Theophani.

Ibid. Δομνιζόλου] Putabam legendum Δομεντιζιόλου, quo nomine donatur frater Focae Imp. a quo Magister eat appellatus. Illius filius fuit, ni fallor, alter Domentiolus, qui ἴδιος ἀνεψιὸς Focae dicitur Theophani anno ii. ejusdem Focae, et ejus Interpretibus, quem idem Focas Curopalatum dixit, et in Narsem qui rebellaverat cum copiis misit. Sed an idem sit cum Domnizolo Curatore Palatii Hormisdæ (de quo agimus in Constantinopoli Christ. lib. ii. sect. iv. n. 5.) vix ausim quidpiam asserere.

Pag. 696. 10. *Ἰωάννης καὶ Τζίτας*] *Τζίταν*, Theophanes: *Gisan* vero Historia Miscella et Anastasius vocant. *Τζίτζαν* alium στρατηγὸν τοῦ θείου Πραισέντου habet Justinianus in Nov. xxii.

Ibid. Σπαθάριος] Leg. forte Σπαθάριοι· ut uterque Johannes Σπαθαροκανδιδάτοι fuerint. Vide Gloss. med. Graecit.

Pag. 696. 11. *Αθανάσιος*] Alius forte ab Athanasio Comite Sacrarum Largitionum, qui cum in Focam conspirasset, capite caesus est anno vii. ejusdem Focae, ut narrat Theophanes.

Pag. 696. 12. *Ελπίδιος*] Idem Theophan. *Ελπίδιου* δὲ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας κόψας τῷ πυρὶ παρέδωκεν.

Pag. 697. 8. *Καὶ αὐτὸς γε Γερμανὸς*] Germanum ἐν τῇ πρώτῃ νήσῳ στόματι μαχαίρας occisum refert idem Theophanes.

Pag. 697. 5. *Τούτῳ τῷ ἡτι*] Ex his emendandus idem Theophanes anno iv. Focae, qui mortuo Cyriaco, Thomam Diaconum et Sacellarium creatum esse Patriarcham Constantinopolitanum hoc anno, mensis Octobr. xi. tradit.

V 551 *Pag.* 697. 14. *Ἐπάνω τῶν χειροτονιῶν*] Vide Gloss. med. Graecit. in Σακελλάριος.

Pag. 698. 8. *Δευτέραν*] Nam apud Graecos prima hebdomadis feria est Dominica, contra quam apud Latinos, quibus Dominica est septima.

Pag. 698. 9. *Ἐπὶ τῆς ἐνεστῶσης, etc.*] Legendum videtur, ιβ'. Ἰνδικτιῶνος ἡλιακῆς (subintelligitur περιόδου) γ'. σεληνιακῆς δὲ ιθ'. Nam hoc anno dcx. Cyclus Lunae erat xix.

Solis III. tametsi constet Auctorem vocem Indictionis pro Cyclo Solis vel Lunae interdum usurpare.

Pag. 698. 15. *Ἐν Ἰνδικτιῶνι σελήνης ιγ΄.*] Addendum *ι΄.* legendumque *σελήνης ις΄.* quomodo edidimus. Nam hoc anno Christi vulgari **cccxxvii.** Luna **xiv.** erat ipsis Kal. April.

Pag. 698. 18. *Ἐως τοῦ Πάσχα*] A Paschate anni Christi **cccxxvii.** quo e vivis excessit Constantinus M. ad Pascha anni **dcix.** quod incidit in diem **xxx.** Martii, intersunt *Ἰπᾶτοι,* seu potius *Ἰπᾶτελαι,* **ccclxxii.** quo quidem anno, quaque Indictione **xii.** currebat Cyclus Solaris **xii.** juxta Auctorem Chronici, prout supra ponitur. Ita enim recte praefert hoc loco Codex Vaticanus *ιβ΄.* pro *ιδ΄.* quomodo ediderat Raderus: quod mendum subodorati erant viri doctissimi Holstenius et Ant. Allenus. Hautinus vero pro *τῆς ιδ΄. ἡλιακῆς* reponendum censebat *σεληνιακῆς.*

Pag. 699. 1. *Τῶν ἀγίων μ΄.*] Constantinopol. Christ. lib. **iv.** sect. **v.** n. **lxxxv.**

Ibid. *Πλησίον τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου*] *Ibid.* lib. **ii.** sect. **xvi.** n. **lxxxviii.**

Pag. 699. 3. *Τούτῳ τῷ ἔτει*] De hac Africae et Alexandriae defectione, et interfecto Alexandrino Patriarcha, silent Theophanes, Cedrenus et Auctor Chronici Orientalis. Is est porro Patriarcha Theodorus, quem idem Theophanes annos **ii.** Pontificatum tenuisse innuit, cuique successorem tribuit Joannem statim sub annum Focae **vii.**

Ibid. *Καὶ σφάζεται ἀπὸ ἐναντίων*] An ab haereticis, quomodo ii *ἀντίπαλοι* dicuntur in Epitaphio Nicolai Patr. Alexandrini lib. **iii.** Anthol. cap. **i.**

Pag. 699. 4. *Πάνεται δὲ καὶ Ἰσαάκιος*] Cui annos **viii.** Pontificatus tribuunt Nicephorus Constantinopol. in Chronolog. et Theophanes: Zachariae vero Successori, *πρὸ τῆς αἰχμαλώσεως,* annos **xxii.**

Pag. 699. 7. *Αἰδέσα*] Edessa, quam *Αἰδέσσαν* supra appellavit, alii *Εδέσσαν.* Hanc paullo ante occuparat Narses Patricius, tum in Focam rebellis, ac deinde dimiserat, ut est apud Theophanem.

Pag. 699. 10. *Ἡμέρα ε΄.*] Quippe Paschatis dies hoc anno extitit **xix.** Aprilis. Proinde hic recte quadrant seriae, praeterquam in magno Sabbato, quod in edit. Raderiana ponitur **viii.** pro **xviii.** Aprilis, et **vi.** Octobr. die Lunae, qui fuit **v.** atque ita emendavimus: haec enim per se patent. Sic in numeris saepe peccant Antiquarii. Sed et pro *τῇ η΄. τοῦ Ἀρτεμισίου,* etc. leg. *Ἐανθικῶν,* cui respondet Aprilis.

Pag. 699. 15. *Καὶ Πρωγοσφόρος*] Alius, ni fallor, a Sergio, quem Diaconum duntaxat indigitant Scriptores.

Ibid. *Φρούξ λιμένος*] Haec sic distinguit Raderus: *Pto-*

*κλodoχτήρων Praefectus, custosque portus et trans urbem, Septem-
bri mense Ind. xiv. renuntiavit, etc. Nescio an bene.*

Pag. 699. 16. Καὶ κατὰ τὸ πέρασ] Haec verba sic ver-
sit Raderus, et *trans urbem*, ut referantur ad vocem *λιμένος*.
Sed cum *καὶ* subsequatur, videtur hoc loco *καὶ κατὰ τὸ πέρασ*
referri debere ad τοῦ Σεπτεμβρίου, id est sub exitum Septem-
bris, quo mense currebat Indictio xiv. ut hic habetur.

Pag. 699. 17. Ἀναστάσιος] Anastasium Patriarcham sub-
latum e vivis a militibus ait Scriptor Chronici. At Theopha-
nes hoc anno auctor est Hebraeos Antiochenos, excitata sedi-
tione, Anastasium Magnum Antiochiae Patriarcham, virilibus
ejus in os immissis, per medias urbis plateas raptatum, mul-
tosque ex civibus interfecisse ac igne consumpsisse. Videndus
praeterea Zonaras.

P 609 *Pag. 699. 20. Πλοῖα ἑκανὰ]* Theophanes ex Georgio Pl-
side: *πλοῖα κασελλωμένα ἔχοντα ἐν τοῖς καταρτίοις πιβώτια,*
V 552 *καὶ εἰκόνας τῆς Θεομήτορος.* Scriptor vero Chronici ab Adamo
ad Leonem Sapientem, et Georgius Monachus in Chron. MS.
imaginem Christi non manu factam secum habuisse Heraclium
narrant: *Ἐπιφερόμενος καὶ τὴν ἀχειροποίητον εἰκόνα τοῦ Κυρίου.*
Vide Theophanem p. 284.

Pag. 699. 21. Στρογγυλοὺν κασελλὴν] In Constantinopol.
Christ. lib. i. sect. xvi. n. n. de Castelle rotundo pluribus dis-
seruimus, illudque *Κυκλόβιον* et *Ἐκτανύργιον* appellatum fuisse
docuimus, a vii. turribus quibus etiamnum constat, unde Turcis
ἑπτὰ γουλάδες, quod idem sonat, dicitur. Ad singulas vero
istas turres extant hodieque Graecae Inscriptiones, ex quibus
harum vel conditores, vel certe instauratores qui fuerint docu-
mur. Has exscripsit Georgius Whelerus Anglicus, ex cujus Iti-
nerario Anglice scripto, hoc loco haec licet mendosae inseramus,
quandoquidem nobis haud innotuerant cum Constantinopolim
nostram edidimus. Ad i. igitur haec visitur: *ΠΥΡΓΟΣ ΘΕΟ-*
ΦΙΛΟΥ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ. Ad ii. *ΠΥΡΓΟΣ*
ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΑΙ ΜΙΧΑΗΛ ΠΙΣΤΩΝ ΕΝ ΚΩ ΑΥΤΟΚΡΑ-
ΤΟΡΩΝ. Ad iii. *ΠΑΣΙ ΡΩΜΑΙΟΙΣ ΜΕΓΑΣ ΔΕΣΠΟΤΗΣ*
ΕΓΕΙΡΕ ΡΩΜΑΝΟΣ ΝΕΟΝ ΠΛΑΜΜΕΥΤΟΝ ΤΟΝΔΕ
ΠΥΡΓΟΝ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ. Ad iv. *ΙΩ. ΕΝ ΚΩ ΑΥΤΟΚΡΑ-*
ΤΟΡΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ. Ad v. *ΠΥΡΓΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ*
ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΙΣΤΩΝ ΕΝ ΚΩ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟ-
ΡΩΝ * ΕΥΣΕΒΕΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΟΥ (leg. Εὐσεβίου Βασιλέων) ΡΩ-
ΜΑΙΩΝ. Ad vi. *ΑΝΕΚΑΙΝΙΘΗ ΒΠΙ ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ*
* *Ιωάννου* *ΦΙΛΟΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΡΩΜΑΙΩΝ ΤΙΟΥ * ΕΝΝΙ ΚΑΙ ΑΥ-*
ΤΟΚΡΑΤΟΡΟΥ ΡΩΜΑΙΩΝ ΤΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ ΕΝ ΕΡΒΙ
* *ΦΡΟΜΒ.* Aliam denique Inscriptionem ad turrim quae Saraio
seq. Palatio Turcico adiacet, hic etiam describam: *ΟΝ ΤΗΣ*
ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΘΡΑΥΣΜΟΣ ΜΑΚΡΩ ΧΡΟΝΩ ΚΑΤΑΩΝΙ

**ΒΟΛΛΩ ΚΑΙ ΣΦΟΔΡΩ ΡΗΓΝΥΜΕΝΗ ΕΚΠΕΘΕΙΝ ΚΑ-
ΤΗΝΑΓΚΑΓΕ ΠΤΡΓΙΟΝ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ ΒΑΚΛΑΕΙΟΣ ΗΓΕΙ-
ΡΕ ΕΥΓΕΒΗΣ ΑΝΑΣ**

Pag. 700. 4. Βόνωσος] Bonosus Comes Orientis et Colto Magister militum, quem Coponam vocat Cedrenus, adversus rebelles Hebraeos missi a Foca, illos aut interfecerunt, aut membris mutilarunt, aut denique ex urbe exegerunt. Theophan.

Pag. 700. 7. Τῶν Καισαρίου] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. XVI. n. XVII.

Pag. 700. 8. Εἰς τὸν Ιουλιανοῦ λιμένα] Ibid. lib. I. sect. XIX. n. I.

Pag. 700. 9. Τὰ λεγόμενα Μαύρον] Ibid. lib. II. sect. XVI. n. LXXIII.

Pag. 700. 14. Φάσιος] Ita Nicephorus in Brev. quem Φωρσινὸν vocat Glycas, Auctor Chronici MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, et Georgius Monachus, cujus uxori stuprum Focas intulerat.

Pag. 700. 15. Τῶν Πλαυδίας] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. VI. n. L.

Pag. 701. 9. Τοῦ Επαρχοῦ τῆς πόλεως] Constantis, ut est apud Theophanem anno VII. Focas, cui successit Leontius, de quo Auctor Chronici anno V. Heraclii, et Nicephorus in Brev.

Pag. 701. 15. Καὶ τῆς εἰκόνης Φωκά] Vide Theophanem et Georgium Monachum. Nicephorus Constantinopol. de Crispo: *Ἐπεὶ ἀπηχθάνετο Φωκά, ὡς δὴ παρυβρισμένος ὑπ' ἐκείνου τυγχάνων, τῆς οικείας εἰκόνης ἔνευεν, ἣν ποτε οἱ τῶν ἀντιθέτων χρωμάτων δημόται τῆ τοῦ Φωκά συμπυκνῶσαν εἰκότι, αὐτὸν μνήσθητο.*

Pag. 701. 18. Καὶ τὸ Βένετον βάνδον] Faverant nempe Veneti Focae, contra quam Prasini, qui eo anno quo Imperio et vita excidit, cum in Circensibus ludis multis contumeliis proscidissent Focam, ab eo graviter mulctati fuerant, aliis capite et suspendio, aliis in mare demersis, caeteris denique a publicis muneribus amotis.

Pag. 701. 19. Ηρακλείου] Holsten. addit μόνου.

Pag. 701. 20. Ἀπὸ ζ'. καὶ κύνῆς, etc.] Hoc loco quaerunt viri eruditissimi in I. Exegesi praehaberi ad tom. III. Martii n. XXIV. quomodo primis Heraclii annis factum sit, ut iussum ac praecceptum fuerit, ut ab die XII. Januarii, usque in anni finem, XV. Indictis et Consulatus Heraclii scriberetur: ac initium quidem Indictionum a Septembri ad aliud tempus translatum fuerit, non tamen earum Cycli Anno uno acceleratus, quia nempe II. Heraclii annus non fuit signatus Indictione I. quod Cycli V. numerus anticipate expletus postulas-

set: sed ita scriptum fuit: *Indict. xv. Heraclii* 11. *post Consulatum Heraclii Aug.* et sic consequenter anno 111. etc. Sed non plane video cur mutata ab Heraclio dicantur Indictionum initia: haec enim, ni fallor, recte cohaerent, si paullo attentius expendantur. Heraclius quippe in Imperatorem coronatus est vii. Octobris die, FERIA II. *Indict. xiv.* anno Christi vulgari DCX. a quo initium ducit primus Heraclii annus. Ab hoc ipso die quo Imperium auspicatus est Heraclius usque ad xiv. diem Januarii ejusdem Indictionis (xiv.) scriptum est in Actis publicis, *Imperante Heraclio, vel anno 1. Imperii Heraclii.* Et a xiv. ejusdem mensis (Januarii ejusdem Indictionis xiv.) scriptum est in reliquum tempus usque ad expletum Decembrem Indictionis xv. *Et Consulatu, etc.* Neque enim, ait Scriptor, quod volunt viri eruditissimi, et post illos V. C. in Dissertatione Hypatica p. 358. scriptum fuisse, xv. *Indictione, et Consulatu, etc.* cum Indictio illa xv. mensem Decembrem spectet. Sed an hic annus DCXI. revera fuerit primus annus Consulatus Heraclii, jure controversi potest, licet Fasti Vossiani ad hunc annum illum referant, cum apud Scriptorem Chronici Post-consulatus Heraclii ab anno DCXII. duntaxat prodeant, ut exerte indicatur ad annum III. ejusdem Heraclii, et omnino firmatur ex Inscriptione allata ad annum IX. adeo ut hoc anno DCXII. tum primum Consulem processisse existimandum sit, anno elapso a xiv. Januarii usque ad mensem Decembrem illius Consulatus adscripto, licet nondum Consul processisset. De annis porro Heraclii consulendus Petavius lib. XI. de Doctrina Temp. cap. XLIX.

Pag. 702. 11. *Επέχθη Επιφανεία*] De liberis Heraclii, et eorum die natali egimus in Familiis Byzantina.

Pag. 702. 12. *Εν προέσσω τῆς Ἱερειας*] Constantinopol. Christ. lib. IV. sect. XIII. n. II.

Pag. 702. 17. *Εἰς πρόπεσον Σοφιστῶν*] Ibid. sect. XII. n. I.

Pag. 702. 19. *Καὶ τῇ γ' τοῦ Ἀγούστου*] Theophanes, id.

Pag. 702. 20. *Ετελεύτησεν*] *Νόσω ἐπιληψίας ἀφθείσα*, inquit Nicephorus in Brev.

Pag. 702. 21. *Ἡ καὶ Φαβία*] *Flaviam* dictam ait Isidorus Pacensis in Chronico anno DCXLVI.

Pag. 703. 4. *Ἰνδικτιῶνος α'*] Qua quidem inente Indictione post diem III. Octobr. incoepit annus III. Heraclii, qui fuit, ut in Computo a Cl. Dodwello edito idem Augustus scribit, annus a mundo condito VI. MXX.

Pag. 703. 5. *Εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον*] Constantinopol. Christ. lib. IV. sect. VI. n. LXXIX.

Pag. 703. 10. *Γέγονε κληρικὸς Πρίσκος*] Hunc Nicepho-

rus Constantinopol. Theophanes, et aliquot alii *Priscus* etiam vocant, quem caeteri *Crispum*. Vide Famil. August. Byzant. in Foca, cujus ille filiam Domentiam uxorem duxerat. Cur autem *Crispus*, seu *Priscus*, Clericus factus sit, prae caeteris narrat idem Nicephorus, qui inde *πάππαν*, quod idem valet, ab Heraclio compellatum scribit: quam vocem per *parens* perperam reddidit eruditus Interpres. A Nicephoro quae de *Crispo* narrat exscripsit Zonaras, a quo etiam *Crispus* appellatur.

Pag. 703. 10. *Ο Κόμης τῶν Εξκουβιτόρων*] Ita alii: at Georgius Monachus in Chron. MS. ait Focam Domentziam filiam copulasse *Πρίσκῳ τῷ Πατρικίῳ Κόμητι τῶν Μαρίνης*. Ubi *Comes* idem valet ac *Curator*, quomodo indigitabantur qui isti Marinae aedi, in qua asservabantur Thesauri Imperatorii, praecerant: quos quidem Curatores *Λογιστὰς* vocat Lex III. Cod. de Modo multar. Vide Constantinopolim Christ. lib. II. sect. VII. n. II. *Priscum* autem seu *Crispum* Comitem Excubitorum dixerat Focas anno I. Imperii: generum vero V. ut est apud Theophanem. Post necem deinde Focae, *τῆς Καπ- V 554*
παδοκίας στρατηγὸν fecit Heraclius, ut est in eodem Chron. MS.

[Pag. 703. 11. *αὐτοῦ*] Corrige errorem typ. *αὐτοῦ*.]

Ibid. Νικήτας Πατρικίος] Consule Famil. Aug. Byzant. in Famil. Heraclii sub fin.

Pag. 703. 15. *Τῆς Βασιλικῆς*] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. IX. n. I.

Pag. 703. 17. *Τούτῳ τῷ ἔτει*] Scribit Theophanes Heraclium Constantinum coronatum Imperatorem a Sergio Patriarcha XXV. Decembris die, Indict. I. hoc est anno DCXII. vulgari. Nec abludit Nicephorus in Breviario, ubi Heraclium Constantinum (*διώνυμος γὰρ ἐτύγγανε*, inquit ille) statim post Baptismum a patre corona donatum, et Imperatorem proclamatum scribit, tametsi vox *αὐτίκα*, qua utitur, non obsit quin anno dein proximo coronatus intelligatur. Potior enim fides videtur danda Scriptori Chronici, ut qui Heraclio imperante vixerit.

Pag. 703. 18. *Ἡμέρα δευτέρα*] Hoc enim anno litera Dominicalis fuit G.

Pag. 704. 14. *Ἡλω καὶ Ἰερουσαλήμ*] Sarbara Duce. Id in annum V. Heraclii conjiciunt Theophanes et Cedrenus.

Pag. 704. 15. *Καὶ σφάζονται πολλαὶ χιλιάδες, etc.*] Edidit Combesius istius cladis Hierosolymitanæ Historiam ab incerto Auctore descriptam, in qua Persarum crudelitatem in cives multis exagitat.

Pag. 704. 20. *Καὶ Ζαχαρίας Πατρ.*] Ita etiam Theophanes et Cedrenus. Edidit pariter idem Combesius Zachariae tum

apud Persas captivi Epistolam ad Hierosolymitanos, qua in hac calamitate illos ad constantiam hortatur. At Nicephorus ait Modestum Hierosolymorum Ecclesiae tum praefuisse, cum Choroës Sarbare duce Orientem pervasit, et salutaria Crucis vivifica ligna e sacris locis abstulit. Sed de utroque Patr. consulendus vir eruditissimus Daniel Papebrochius in Serie Historica Patriarcharum Hierosol. n. LVI. et LVII. to. III. Maii, dum prope-ramus.

Pag. 705. 4. *Εν τῇ τρίτῃ ὥρῃ*] Nempe in Festo S. Crucis Exaltationis, aut certe intra Octavam Festi ejusdem, illa in Ecclesia exaltabatur, ac populo adoranda ostendebatur a Patriarcha: qua vero ratione quove ritu prae caeteris docet Andreas Cretensis Orat. II. in Exaltat. S. Crucis, loco allato in Append. ad Glossar. med. Graecit. in v. *Τρῳοις*. Nec scrupulum movere debet quod anno demum Heraclii xxiv. Hierosolymis sacra ligna in urbem ab eodem Augusto relata sint, cum iis a S. Helena primum inventis, horum partem ad Constantinum filium illa detulerit, uti narrant Theophanes anno XXI. ejusdem Constantini, et alii passim: ex quo Festum Exaltationis deinde profluxit. Natu vel ex hoc saltem loco ante ea relata ab Heraclio illud obtinuisse palam est.

Ibid. *Ἀποδεχθεις*] Cod. Vatic. *ἀποδεθεις*, atque sic emendavimus.

Pag. 705. 5. *Ὁ τίμιος σπόγγος*] De sacra Spongia legendi praeterea Willelmus Tyrius lib. xx. cap. xxv. Ducas Hist. cap. xli. pag. 172. Bondelmontius in Descript. Constantinopol. et tom. III. Hist. Franc. p. 343.

Pag. 705. 8. *Ἡμέρα*] Hoc anno litera Dominicalis erat F.

Ibid. *Ἡ τιμια λόγχη*] De sacra Lancea Constantinopoli asservata sat multa congressimus in Notis ad Alexiadem Annaeam p. 344. 370. et 402.

Pag. 705. 9. *Σάρβαρα*] *Σάλβαρα* legendam, ut infra sub ann. xvi. Heraclii: *Σάλβαρον* interdum vocat Theophanes, interdum *Σαρβαραζά*, ut xvii. Heraclii, ubi ζα, vel Σα, est nomen dignitatis, de qua egimus in utroque Glossario.

Pag. 705. 15. *Ἰνδ. γ'. ε'.*] In hunc annum v. Heraclii desinit brevis temporum Expositio Melliti MS. quem is ait fuisse annum a mundi exordio v. MDCCCXLVIII.

Pag. 705. 20. *Κατευθυνθήτω*] Vide Liturgiam Praesantificatorum apud Goarum in Eucholog. p. 191. et 204. Hinc conficit Allatius in Syntagmate de hac missa n. xx. in ejusmodi Liturgia nonnulla fuisse addita, detracta et immutata a recentioribus. Neque enim, ut idem subdit, post τὸ κατευθυνθήτω, sequuntur proxime haec verba Sacerdotis, κατὰ τὴν δωρεάν· sed et multa alia interjiciuntur. Secundo, quod psallitur a populo in eadem Liturgia, non est integrum, sed post τῆς δόξης positum

Ἀλληλοῦς, caetera desunt. Tertio, in eadem Liturgia Sacerdos assumit Sanctum, et in altare transfert, post decantata superiora illa verba a populo, et postquam Sacerdos dixit, *Sicut filius prodigus*. At in Chronico transferantur Sacra, cum populus praefatam eodem decantat.

Pag. 706. 4. *Ἀσροφορεῖται*] Ita Cod. Vatica. Perperam Raderus *δωροφορεῖται* ediderat.

Pag. 706. 6. *Ἐν ταῖς νηστεῖαις προηγιασμένων*] Quadragesimae diebus. (exceptis Sabbatis et Dominicis, quibus ieiunium solvunt Graeci, et Annuntiatione Deiparae, in quibus *τελεῖται προσφορὰ* conficitur) ex Can. Trullano 111. τὰ προηγιασμένα conficiuntur apud Graecos: caeteris vero diebus, etiam *ἐν ταῖς νηστεῖαις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἢ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου λειτουργία* τελείται, ut est in Typico S. Sabae. Quisnam igitur illi alii dies extiterint, in quibus haec Praesantificata facta scribit Auctor Chronici, nescio an aliquis indicaverit, nisi ad ea *προηγιασμένα* respexerit, quae ad aliquas status ceremonias servabantur, de quibus quaedam attigimus in Gloss. med. Graecit. in hac voce. Porro post *προηγιασμένων*, addit Holstenius *εἰσεγομένων*.

Pag. 706. 9. *Νόμισμα ἐξάγραμμον*] Vide, Gloss. med. Graecit. in *Γράμμα*.

Pag. 706. 12. *Σαῖν*] Ita Theophanes. *Σαῖτον* vocat Nicéphoras Constantinopolit. ubi colloquium Imperatoris et Saīti pluribus describit. Id porro in annum vi. Heraclii rejicit idem Theophanes.

Pag. 706. 18. *Μηκωνίου*] *Μήκωνα*, Insulam finitimam Dele memorat Tzetzes in Lycophronem: sed alius locus est *Μηκόνιον*, siquidem urbi, ut Calchedon, oppositus.

Pag. 706. 14. *Ἐξ αὐτοῦ*] *Ἐξ ἐαυτοῦ* legit Holstenius.

Pag. 706. 17. *Διεπέμφθησαν*] Idem Holsten. *δὴ ἐπέμφθησαν*.

Pag. 706. 18. *Ολέμπιος*] Qui *Πατριάρχης τῶν Πραιτωρίων*, Nicéphoro Constantinopol. Quemadmodum vero Heraclii Legati a Saīte, deinde a Chosroë pessime accepti sint, et in custodiam conjecti, silet Auctor Chronici: pluribus vero narrat idem Nicéphorus et Georgius Monachus in Chron. 118.

Pag. 706. 19. *Ἀναστάσιος*] Nicéphoro Constantinopol. ὁ τὴν οἰκονομίαν τοῦ μεγίστου ἑρῶς, ἢ *Σοφία ὁ Θεῖος Λόγος ἐκείνου*, τῶν πραγμάτων πεπιστευμένος. In Epistola vero Senatorum ad Chosroëm in Chronico descripta, *Θεοφιλέτατος Πρεσβύτερος καὶ Σύμβουλος* indigitatur.

Pag. 707. 14. *Πολιτείας ἐκίβουλος*] Holstenius legit, *πολιτείας γυρόμενος ἐκίβουλος*. Deinde pro *ἐκίβουλος*, legit *ἐκίβουλος*.

Pag. 708. 7. *Προτρέψαστες*] Quod in primis firmat Nö-

cephorus, scribens Heraclium ad Imperium capessendum Crispum cohortatum, cum non se illius usurpandi gratia veniisse diceret, sed ut a Foca tyranno eorum quae in Mauricium ac Mauricii liberos commiserat, facinorum poenas repeteret: Crispoque abnuente, tandem Imperatorem Heraclium a Senatu populoque proclamatum esse, et a Patriarcha coronatum.

Pag. 708. 15. *Αρχιβασιλέα*] Quippe Rex Persarum Rex Regum inscribatur, quod cum Provinciarum, vel etiam civitatum majorum Rectores *Βασιλεῖς* pariter dicerentur, qui iis omnibus imperabat Persarum Rex, ea de causa Regis Regum titulo vulgo donabatur, ut est apud Brissonium de Regno Persarum, et in Dissertat. nostra ad Joinvillam xxvii.

Pag. 709. 17. *Τοῦτο γάρ*] Holsten. *ταῦτα*.

Pag. 710. 10. *Διὰ τὸ νῦν*] Sic emendavimus ex Holstenio, cum prave esset editum, *διὰ τοίνυν*.

Pag. 710. 18. *Ἐισέρχεται ἐν δευτέρῳ*] Hoc anno litera Dominicalis erat DC.

Pag. 710. 16. *ια'. οὖσαν Ἰνδικτιῶνα*] Id est Cyclum Lunarem: nam cum passus est Christus, erat Cyclus xi. ut Auctor supra scripsit, licet revera esset tum x. Hautinus.

P 612 V 566 Pag. 711. 6. *Γράφεται τῆς Βασιλείας*] Nulla scilicet, ac deinceps, adscripta Consulatus nota numerali, quem hoc ipso anno, Januarii i. die, Indict. v. iniisse Novum Constantinum scribit Theophanes, et ex eo Cedrenus et Symeon Logotheta. At licet minus probabile videri possit Scriptorem, qui hac ipsa tempestate vixit, silere debuisse, siquidem verum fuerit, Constantinum Consulem hoc anno dictum: illud tamen ipsum adstruere videtur adscripta temporis nota Honorii Papae Epistolae ad Honorium Episcopum Dorovernensem, apud Bedam in Hist. Angl. lib. ii. cap. xviii. edit. Chiffletianae, quae hisce verbis concepta legitur: *Data die tertia Iduum Januariarum, imperantibus Dominis nostris piissimis Augustis, Heraclio anno vicesimo quarto, post Consulatum ejusdem vicesimo tertio, atque Constantino filio ipsius anno vicesimo tertio, et Consulatus ejus anno tertio: sed et Heraclio Felicissimo Caesare item filio ejus anno tertio, Indictione septima, id est, anno Dominicae Incarnationis sexcentesimo tricesimo quarto: quae quidem anni nota est ipsius Bedae. Ex hac igitur Epistola tum demum Consulem factum Constantinum, Heraclium vero seu Heracleonam, filium alterum, una et Caesarem dictum, anno patris Heraclii xxi. colligere licet. Anni quippe Imperii Constantini a xxi. Januarii putari incipiunt: ac proinde x. die ejusdem mensis nondum advenerat. De Caesarea vero Heracleonae dignitate, et quando illam consecutus fuerit, ut et Consularem, atque adeo Imperatoriam, non plane liquet ex iis quae a Nicephoro Constantinopol. traduntur, tametsi primo Caesarem, deinde Imperatorem, ac de-*

nique Consulem renuntiatum tradat, nullo tamen adscripto fere idoneo temporis characterismo.

Pag. 711. 11. *Τῶν πολιτικῶν ἄρτων*] De quibus copiose egimus in utroque Glossario, et in Constantinopoli Christ. lib. II. sect. XII. Interim ex hoc loco observare licet tempus et annum quo panes isti politici possessoribus seu civibus urbis Constantinopolitanae praeberi desierunt.

Pag. 711. 12. *Διὰ γραφῶν*] Ita etiam praefert editio Scaligeri: at Salmasius ad Vopiscum emendat, *διάγραφον*, ut intelligatur *capitatio* vel *tributum*. Ego vero legendum putem *διὰ διαγράφων*, ex Anastasio in S. Vitaliano PP. et talem *afflictionem* posuit in populo per *diagrapha* seu *capita*, atque *nauticationes* per annos plurimos, etc. vel potius *διὰ διαγραφῶν* quippe *διαγραφῆ* ejusmodi capitatio apud Justinianum, Procopium et alios dicitur, quorum locos dedimus in utroque Glossar. in *Diagrapha*, in *Descriptor*, et in *Διαγραφῆ*. Sed et idem Salmasius pro *νομίσματα γ'* legendam *τρία νομμία* contendit, quia, inquit, *νόμισμα* est solidus aureus. Ita sane, atque is exactus non pro singulis panibus, sed pro jure fruendi panibus civilibus in singulos panes: ita ut qui plures perciperet, totidem ternos aureos pro singulis exsolveret, non vero tribus aureis singulos panes compararet. Hic porro *διὰ διαγραφῶν* edidimus.

Pag. 711. 14. *Ἀνηρέθη*] Leg. *ἀνηρέθη*, ut olim monuimus. Cod. Vatic. *ἀνηρετίθη* legit.

Pag. 711. 19. *τῷ Ολυμπιάς*] Quae deinceps narrantur ab anno VII. Heraclii, usque ad annum XV. praeterquam quod duorum annorum characterismi omittuntur, praepostero ordine describi constat. Quod enim de Chagani consiliis refertur, recte anno Heraclii IX. adscribunt Theophanes et Cedrenus. Proinde idipsum adjungendum statim post haec verba, *Κωνσταντίνου ἔτος ζ'* usque ad vocem *ἀντιστατουῦντος*. Exhinc tres consequentes anni Heraclii X. XI. et XII. debuerunt describi, praemissa CCCL. Olympiade. Tum profectio Heraclii in Persidem, quae anno ipsius Augusti XII. contigit, ut recte etiam observant Theophanes et Cedrenus, qui Heraclium tradunt, peracta IV. Aprilis solennitate Paschali, postridie feria II. sub vesperam egressum esse in Persas expeditionem suscepturum: quo quidem anno Pascha revera IV. Aprilis contigit. Nec dissentit omnino Scriptor Chronici, scribens XXV. Martii urbe egressum Heraclium, ac juxta Nicomediam Paschali exacta festivitate iter arripuisse, et contra Persas perrexisse. Huic demum narrationi subjungendus annus XIII. Heraclii, cum iis quae de Sergio Patriarcha referuntur, usque ad vocem *Ἀλλήλουϊα*. Tum ponenda Olympias CCCL. cum anno XIV. Heraclii, et ejus characterismis, quomodo haec omnia restituenda

duximus. Hic porro rerum gestarum seriem turbatam esse argumento est, quod in edit. Raderiana Indictio ix. dicitur Postconsulatus Heraclii xii. qui ix. fuit, et quod τὸν τῷ Ιεα, vel ἐνιαυτῷ, sub eodem anno bis repetatur, contra morem Scriptoris. [Expressit ordinem hic propositum Ducangias in editione.]

P 612 Pag. 712. 17. *Χαράνου τῶν Αβάρων*] Seu Hunnorum Regis: sic enim Hannes dictos scribit Georg. Monachus in Chron. MS. Scribit Nicephorus Callist. lib. xiv. cap. lvi. Gotthos ac Wandalos et Gepidas, omnes unius linguae, Honorio et Arcadio imperantibus, Danobium transgressos in finibus Romani Orientalis Imperii consedisse, ac Gepidas quidem, qui in duos populos divisi erant, Longobardos et Avaros, oram eam quae Singidonem et inter Sirmium jacet, incoluisse.

Pag. 713. 6. *Τῆς Χρυσῆς Πόρτας*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xv. n. xvi.

Pag. 713. 9. *Εἰς τοὺς δύλους Κοσμῶν, etc.*] Ibid. lib. iv. sect. xv. n. x. ubi docemus hanc aedem SS. Anargyrorum sitam fuisse in Blachernis, quod et hic infra notatur, id est in Blachernarum regione, proinde vicinam fuisse sedi Deiparae Blachernensi, quod exerte dicitur in libro Miraculorum SS. Anargyrorum in hac scilicet aede patratorum, cap. xviii. ut et Clericos, non vero Monachos, in ea Sacra fecisse. Ac certe Ecclesiam fuisse Catholicam, id est quod nostri dicunt Parochiam, vel inde conjicere licet, quod in ea aede extiterit Baptistariam, quod Discomico proximum fuisse ibidem dicitur pag. 358. Sed et illam conditam ab Imperatore, quem non nominat, testatur Nicetas Philosophus in ea Oratione quam de Sanctis istis Anargyris inscripsit p. 132. Theodosio forte Juniore, siquidem non desunt qui Paulino ejus studiosum socio hanc adscribant.

Pag. 713. 10. *Προμύρον*] Ibid. lib. iv. sect. xv. n. xxxi.

Pag. 713. 17. *Καὶ ἐπὶ κβ. καὶ αὐτῆς*] Haec pertinet subscriptio a Panvino relata: *Data Kal. Maii Constantinopoli, imperantibus Augg. Fl. Heraclio anno ix. et post Consulatum ejusdem anno viii. et Heraclio Constantino Juniore filio anno vii. Indict. vii. ubi delenda videtur haec postrema Indictio.*

P 613 Pag. 714. 7. *Μεγίστου*] Holsten. *Μαγίστου.*

Pag. 714. 14. *Μετὰ τὸ ἐκ τῶν, etc.*] Sic Cod. Vatic. Legendum videtur, *μετὰ τὸ ἐκ τῶν παρατραπέλων* (καὶ delet Holstenius) *διάδοσιν* et forte addendum *γίνεσθαι*, id est, post datam fidelibus ex oppositis mensis Communionem.

Pag. 714. 16. *Ἀέσθηαι*] Sic reposuimus ex Cod. Vatic. pro *Ἀέσθαι*. *Τροπῆρον* pro *τροπῆριον* habet idem Cod. Vatic.

Pag. 715. 12. *Καὶ ναυβαχίας Ιαάννου, etc.*] An is Prae-

fectus annonae fuit? nam illius curae urbis commestus et annona publica incumberebat. Verum cur in M. Ecclesia semel ac iterum ob sportulas militares, tum a scholis, tum a plebe tumultuatum potius quam in Circensibus, ut in gravitate annonae ac fame ingruente fieri solitum fuisse docent Tacitus lib. v. Annal. Zosimus lib. v. Ammianus lib. xix. Eunapius in Aedesio, et Sidonius lib. i. Epist. x. non plane constat. Vide Notata ad ann. v. Justiniani.

Pag. 715. 20. Κόμης τοῦ ὄψαριου] Verti Comes piscium, nescio an bene: ὄψαριον enim est piscis, quod pluribus in Glossario mediae Graecitatis docemus, ita ut Leontius ille praefectus fuerit, non piscaturae, sed rei piscariae, seu piscium in urbe venditioni: Galli dicerent, *le Comte du poisson*, numero singulari. Plurimam autem fuisse Constantinopoli piscium copiam observavimus pariter in Originibus Byzantinis sect. iii. et in Notis ad Alexiadem p. 167. quo praeterea spectant ista Dionis Chrysost. in priore Tarsica: *Ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς ἂν εἴποι διὰ τὸν ἰχθὺν εὐδαίμονας Βυζαντίους, εἰ μὴ καὶ τοὺς Λάρους.* Sed tamen nemo dixerit propter pisces beatos esse Byzantios, nisi pariter et Latinos. Et in Orat. xxv. *Φέρε δὴ, τίνας ἄλλους τῶν καθ' ἡμᾶς εὐδαίμονας ἀκούομεν; Βυζαντίους, χάραν τε ἀρίστην νεμομένους, καὶ θάλατταν εὐκαρποτάτην· τῆς δὲ γῆς ἡμελήκασι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς θαλάττης· ἢ μὲν γὰρ διὰ μακροῦ φέ- V 558 ρει τὸν καρπὸν αὐτοῖς, καὶ δεῖ λαβεῖν ἐργασαμένους· ἢ δὲ αὐτόθεν, μηδὲν ποιήσασιν.* Age quis, quosnam alios nostro tempore audivimus esse felices? Byzantios? Illi et optimam incolunt regionem, et mare fructuosissimum. Terram autem neglexerunt propter maris virtutem: illa enim longo intervallo illis fructum affert, et eum quidem laboribus partum, mare autem affert ex se statim absque labore.

Pag. 716. 17. Ο γὰρ ἐπικατάρατος Σάλβαρος] Qui interdum Σάλβαρος. Bellum hoc Avaricum ad muros urbis Constantinopolitanae libro unico, ac versibus Hexametris complexus est Georg. Pisides, cujus libri, ut et trium de bello Persico Heraclii editionem apparaverat Claud. Maltretus, uti is monet in Praefatione ad Procopium.

Pag. 717. 9. Θεοδοσιακοῦ τείχους] Constantinopol. Christ. hb. i. sect. x.

Pag. 717. 10. Μελαντιάδος] Ibid. sect. xv. n. xv.

Pag. 718. 1. Οἴκου τῶν ἁγίων Μακκαβαίων] Ibid. lib. iv. sect. iv. n. xx.

Pag. 718. 2. Ἐν Συκαῖς] Ibid. hb. i. sect. xxii.

Pag. 718. 10. Βόνῳ τῷ ἔνδοξ. Πατρικίῳ] Quippe Heraclius in Persas moturus, Sergio Patriarcha, Senatoribus et populo convocatis, filiisque eorum fidei commissis, Bonum Patricium rerum administrationi praefecerat. Ita Nicephorus et Theophanes anno xi. et ex eo Symeon Logotheta, a quibus

Βόνωσος appellatur: quo nomine alium quendam sub Foca praepotentem refert Auctor Chronici anno illius vii.

Pag. 718. 15. *Λοιπὸν δὲ μὴ μεμαθηκέναι*] Ubi vocem *μὴ* ex Cod. Vaticano supplevimus.

Pag. 718. 20. *Αρμαστατιῶνος*] Cod. Vatic. *Αρμαστατίονος*. [Pag. 718. 23. *ἐπικατόρατον* peccatum tyrothetae pro *ἐπικατάρατον*.]

Pag. 719. 1. *Πλησιάσαι*] Leg. *μὴ πλησιάσαι*.

Pag. 719. 9. *Πολυανδρῶλου πόρτας*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xv. n. x.

Pag. 719. 10. *Πόρτας τοῦ Πέμπτου*] Ibid. n. xi.

Pag. 719. 21. *Εκαλάμωσε*] Sic etiam Cod. Vatic. Sed videtur legend. *ἐκάμωσε*, id est, *confecit*. Vide Gloss. med. Graecit. in *Καμώννειν*.

Pag. 720. 1. *Πόρτας τοῦ ἁγίου Ρωμανοῦ*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xv. n. ix.

Pag. 720. 10. *Ὁ δὲ αὐτὸς ἐκκλεέστατος*] Supplevimus *αὐτὸς* ex Cod. Vatic. ubi leg. *εὐκλεέστατος*.

Pag. 720. 18. *Τὴν γέφυραν τοῦ ἁγίου Καλλινίκου*] Ibid. lib. iv. sect. xiv.

Pag. 721. 2. *Τοῦ ἁγίου Κόνωνος*] Ibid. sect. xv. n. viii.

P 614 Ibid. *Εἰς Πηγὰς*] Ibid. sect. xii. n. ii.

Pag. 721. 19. *Ἐνι*] Holsten. *ἐστί*. Sed posterioribus Graecis *ἐνι* idem valet quod *ἐστί*.

Pag. 722. 17. *Διὰ Χαλαῶν*] Ita mox infra: locus porro olim dictus *Χηλαί*, a similitudine forcipum, sive brachiorum quibus portuum moles scalaeque similes esse solent. Quam autem celebres essent hae Chelae, quarum prae caeteris meminit Dionysius Byzantius in Anaplo Bospori, declarant piscatores, qui ex tot orae Bosporicae nominibus vix paucula quaedam relinquentes, medium sinus fluxum Estiaco et Hermaeo Promontoriis clausum, etiamnum appellant Chelas, etc. Haec ex Gyllio lib. ii. de Bosporo Thracio cap. xi. ubi ille plura. *Χηλῆς, ἀμφιθαλασσιδίου φρουρίου*, in eadem ora Bosporica meminit Pachymeres lib. ix. cap. xv. lib. xiii. cap. xxiv.

Pag. 722. 19. *Ὀρφανοτροφείου*] Constantinopolia Christ. lib. iv. sect. ix. n. xix.

Pag. 723. 17. *Ἀντιπέραν*] Ibid. sect. x. n. ii.

Pag. 723. 20. *Σκαφοκάραβοι*] Sic edidimus, cum Raderiana editio cum nota mendii *(καν)οκάραβοι* praeferret: vel expungenda vox *καν*, quod vult Holstenius, et leg. *οἱ κάραβοι*.

Pag. 724. 12. *Εμβολὸν παρεκεῖ τοῦ ἁγίου Νικολάου*] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. vi. n. lxviii.

Pag. 725. 7. *Ἀπῆρον καὶ*] Sic reposuimus pro *ἐπῆρον (καὶ) ἀνεχώρησαν*.

Pag. 725. 10. *Εγὼ θεωρῶ γυναῖκα*] Symeon Logotheta et Cedrenus: εἶδον οἱ Βάρβαροι πρῶτας οὔσης, καὶ τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, ἀπὸ τῆς πόρτης τῶν Βλαχερνῶν ἐξελθοῦσαν γυναῖκα περιφανῆ μετὰ τῶν εὐνούχων τινῶν, etc.

Pag. 726. 1. *Αγίαν σορὸν*] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. ii. n. vi.

Pag. 726. 7. *Ο ἀδελφός*] Fratres duos habuit Heraclius, V 559 Theodorum Curopalatam, et Gregorium: uter horum hic intelligatur incertum. Certe Theodorum in Persidem comitatum Heraclium scribit Theophanes.

Pag. 726. 14. *Τὸ τεῖχος πέριξ*, etc.] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xi.

Pag. 726. 18. *Τοῦ ἀγίου Ἰωάννου*, etc.] Ibid. lib. iv. sect. iv. n. xv.

Pag. 727. 10. *Ἐπ' ἄμβωνος*] Ibid. lib. iii. n. lxxv.

Pag. 729. 4. *Πικροτάτῳ θανάτῳ*] *Cibo omni subtracto, ac auri et argenti lapillorumque vi maxima, quam hactenus collegerat, coram proposita, iis vocibus insultantibus Proceribus: Fruere iis aedium, quorum insana cupidine flagrasti, quaeque amasti tantopere ac collegisti. Tandem fame enectus, ab iis interfectus est. Ita Nicephorus. Rem etiam pluribus narrant Theophanes p. 271. et Symeon Logotheta.*

Pag. 729. 17. *Ἀπὸ τῆς ιζ' τοῦ Οκτωβρίου μηνός*] Idipsum ex hac Heraclii forte Epistola pluribus narrat Theophanes sub ann. xvii. Heraclii: et ex eo Georgius Monachus.

Pag. 730. 6. *Σιαρσούρων*] Theophani ann. xvii. pag. 270. *Ζιάρζουρος* dicitur.

Ibid. *Μικροῦ Ζάβα*] Georg. Monachus MS. *καὶ περάσας ὁ Βασιλεὺς τὸν μέγαν ποταμὸν Ζάβαν*, etc. Infra: *ἐκράτησεν τὰς δ' γεφύρας τοῦ μικροῦ Ζάβα*. Quippe extitere duo in Perside fluvii hac nomenclatura, quorum alter *μέγας Ζάβαν*, alter *μικρὸς Ζάβαν* appellabatur. Utriusque meminit Theophanes, et ex eo Symeon Logotheta anno xvii. Heraclii. Vide praeterea Cedrenum p. 417. et Ortelium in *Zabatus*.

Pag. 730. 12. *Κανζάκων*] *Γαύζακον* Georg. Monachus in Chronico MS. *Γάζακον* vero vocat Theoph. et ex eo Cedrenus V 560 anno xii. et xvii. *πόλιν ἐν τῇ Ανατολῇ Γαζάκην*, Symeon Logoth.

Pag. 730. 18. *Εἰς τὸ Αρμᾶν*] Idem videtur quod infra *Ναρβᾶν* dicitur: fluvius forte *Αρβᾶς* appellatus a Theophane an. xvii. pag. 270. qui *Ναρβᾶς* dicitur Symeoni Logoth. in Chron. MS.

Pag. 731. 8. *Γουνδάνασπα*] Qui *Γουνδαβούνας* et *Γουνδαβουζᾶς* dicitur Theophani anno xvii. pag. 270. ubi similia refert, Cedreno vero *Γουνουφούνδος* pag. 419.

Pag. 731. 11. *Επιποιῆσαι*] Eadem voce haud minus trita utitur rursus infra.

Pag. 733. 17. *Κυριακῆς οὔσης*] Tertia enim Aprilis incidit in Dominicam hoc anno Chr. DCXXVIII. quo Pascha incidit in XXVII. Martii.

Pag. 734. 13. *Ἡμᾶς δὲ τῇ η΄.*] Ita reposuimus cum Holstenio, pro κ'. nam ipsemet Heraclius ad VII. Aprilis in castris ad Canzacos perstitisse duntaxat paullo ante scribit.

Pag. 735. 1. *Ἰσον ὑπομνηστικοῦ*] Istius Sirois commentarii, seu Epistolae, meminit Nicephorus Constantinopol. qua, inquit ille, Heraclium hortabatur ut ambo invicem Imperia conjungerent, et concessa a Deo pace fruerentur, ea lege ut uterque suis se finibus contineret. Meminit pariter Theophanes ann. XVIII. Hac porro ὑπομνηστικοῦ voce pro Epistola utitur etiam Chosroës Persarum Rex apud Simocattam lib. IV. cap. VIII. Sidon. lib. VIII. Ep. XI.

Dilectae nimis et peculiari

Phœbus commentarium Thaliae.

Pag. 735. 8. *Καλοποδίνως*] Vox nihili, tametsi ita etiam Cod. Vatican praeferat: legendum enim videtur, καὶ ἀνοδίνως, quam vocem cum voce ἀπόνως jungit Plutarchus in Cicero, absque ulla difficultate.

Pag. 735. 10. *Δισσοῦν*] In MS. Vaticano haec vox vix legi potest.

FINIS NOTARUM AD CHRONICON PASCHALE.

SYLLABUS AUCTORUM

QUI LAUDANTUR

IN CHRONICO PASCHALI

A FRICANUS. 104. b. 164. a. 165. d.	Eupolemus. 91. b. 164. b.
Apollinatis Hierapoleos Episcopus. 6. c.	Euripides. 38. c. 43. a.
Apollonius Historicus. 113. c.	Eusebius Pamphili. 247. a. 255. c.
Artabanus. 64. b.	S. Gregorius Nazianzenus. 228. b. 353. d. 374. a. b.
S. Athanasius. 4. a. 221. c. 396. c.	S. Gregorius Nyssenus. 355. a. b.
S. Augustinus. 371. d.	Herodotus. 47. b.
S. Basilius. 203. d. 228. a. 355. a.	Hesychius. 371. c.
Berosus. 23. a.	Hippolytus Martyr Episcopus Portus. 6. a.
Brutius. 38. c. 250. c.	Homerus. 37. c.
Callimachi Aetesia. * 111. d.	S. Ignatius Martyr. 212. d.
Charax. 112. a.	S. Joannes Chrysostomus. 233. c. * <i>Leg. Actia</i>
Clemens Alexandrinus. 7. a. 137. a. 145. a. 219. c. 224. c. 232. d. 251. d.	Josephus Historic. 23. b. 94. a. 102. c. 207. b. 209. c. 217. b. 224. c. 228. a. 230. b. 233. a. 247. a. 248. a. 249. a.
Clementina. 23. d. 28. b. d.	S. Irenaeus. 250. c. 251. d. 257. d.
S. Cyrillus. 48. a. 241. 242. 243. 350. 369.	S. Justinus Martyr. 258. c.
Diodorus. 44. c.	Leontius Antiochiae Episcopus. 270. b.
Dionysius Areopagita. 219. c.	Licinius Historicus. 114. d.
Ecclesiastes. 3.	Magnus Chronographus. 379. c.
Enoch liber. 21. a.	Melito Sardium Episcopus. 259. a. c.
Epiphanius Cypri Episcopus. 23. b. 25. d. 26. a. b. 30. b. 255. b. 263. c. 266. b.	Menethon. 46. d.

Mercurius Trismegistus.	47. b. c.	Semeronius Persa.	38. d.
Musanus.	260. d.	Silvius Historicus.	113. c.
Nestorianus	Chronographus.	Socrates Histor.	371. b.
	324. c.	Sosibius.	192. a.
Palaephatus.	44. b. 46. b.	Sozomenus.	371. b.
S. Paulus Apostolus.	20. a. b.	Suetonius Tranquillus.	117. c.
	<i>c. et alibi non semel.</i>	Synodus Nicaena.	8. b. c.
Pausanias.	40. d.	Tatianus.	91. c. 232. d. 261. c. d.
Petrus Alexandriae Episcopus.	1.	Tertullianus.	229. d.
Philo Judaeus. [3. ed. Bonn.]		Testamentum vetus et novum.	
	228. a. 230. d. 249. a.	<i>passim.</i>	
Phlegon.	219. c. 222. c.	Theophilus.	41. a.
Polyaenus Historicus.	144. c.	Virgilius.	113. c.
Priscus Thrax.	318. b.		

I N D E X

A D C H R O N I C O N P A S C H A L E .

A

A aron nascitur. 63. b. primus Pontifex. 76. c. ejus sepulcrum. 157. d	Adoc. 91. c
Abacuc. 119. d. 130. d. 142. b. 150. c	Adonis. 130. d. 37. a
Abdera. 35. b	Adramelech Aethiops. 108. a. 116. c
Abdiu Propheta. 96. b. 149. a	Adriace. 27. c
Abdonai Propheta. 97. c. 99. b	Aealon judex. 81. d
Abel. - 20. b. c	Aedessa. 267. b
Abesmaül. 161. b	Aegyptii, ex quo orti. 28. b. c
Abenner. 84. c	32. b
Abiathar Pontifex. 85. a. 91. b	Aegyptus filius Beli. 42. c
Abilina. 208. d	Aela Rex Israël. 98. d
Abimelech Pontifex. 80. b. 84. a. 95. a	Aelia. 35. a
Abiud Rex. 79. a. 94. b	S. Aemiliani Martyrium. 297. a
Abraham. 49. 50. 51. 52	Aemilianus Praefectus Urbi. 308. b
Absalom. 85. b	Aeolia. 30. a
Absirtus. 111. c	Aeschylus Athenis regnat. 104. b
Abyrtum, urbs. 269. a	Aeschylus Poëta. 169. d
Achaz Rex. 109. a. b. c. 114. d	Aesculapius. 79. d
115. a. b	Aethiopes Libyci. 28. c. Aethiopia
Acarmania. 27. d	varia. 29. d. 30. d
Achab Rex. 97. b. c. d	Aëtius Praef. urbi. 310. c. 317. d
Achias. 91. c	Aetolia. 27. d
Achias Silonites. 91. a. c. d. 93. c. d	Afri, ex quo orti. 26. d
Achaia. 27. d	Africa unde dicta. 169. a
Achilleus, Balneum Constantinopoli. 314. d. 315. a	Africae defectio sub Foca. 382. a
Achitob Pontifex. 97. a	Africanus historicus. 267. d. ejus
Acrisius. 38. c	mors. 268. a
Acrita, urbs. 389. a	Agar. 52. b
Acropolis Constantinopolit. 265. c	Agareni, unde dicti. 52. b
Acyncum, urbs. 303. a	Agenor. 42. b. c
Adam, 19. 20. Deus appellatus. 23. c	Aggaeus Propheta. 130. d. 142. c
Hunc damnatum aiebat Marcion	151. c
haereticus. 260. d	Agrippea, urbs. 193. d
Adiani. 83. a	Agrippa Rex Judaeae. 229. c. 230. b
	246. c
	Ain. 107. c

- Ainon.** 107
Ala, munimentum urbicum. 897. d
Alamossyni. 84. a
Alasseni. 80. d
Alba. 109. d
Albani. 27. b
Albania. 27. d. 30. d
Alcimus Pontifex. 179. b. c
Alcippe elephantem parit. 248. d
Alexander Magnus. 177. c. 207. d
Hieremiae ossa Alexandriam transfert. 156. d. **urbes varias sui nominis aedificat.** 170. d. 171. a
Alexander Rex Syriae. 180. c. d. 181. a
Alexander M. Strategiam Byzantii condit. 265. d
Alexander Severus Imp. 268. a. c
Alexander Episcopus Hierosolymitanus. 270. d
**Alexander Episcopus Constantino-
poleos.** 285. c
**Alexander Praefectus Praetorio sub
Heradio.** 391. c
Alexandri Balneum Constantinopoli. 337. c
Alexandria Aegypti condita. 198. b. 207. d
Alexandria Magna. 341. c. **deficit a
Foca.** 382. a
Alexandriae variae. 170. d. 171. a
Allarichi caedes. 318. a
Alorus Rex Chaldaeorum. 23. a
Amanthus Praepositus. 880. d. **ejus
interitus.** 881. c
Amastra. 85. d
Amathusii. 29. c
Amazones. 27. b
Amazonis. 27. d
Ambo. 319. c
Ambam. 62. c. 63. b. c. 64. d
Ambri Rex. 96. d. *Vide* **Zambri.**
Amessias Sacerdos. 106. c
Amessias Rex Judaeae. 101. a. 103. a. d
Amida, urbs. 300. a
Amisus. 85. d
Amisus. 88. b
Ammenophim lapis. 144. b
Ammoniacae. 85. a
Amon Rex. 118. d
Amos Propheta. 115. b. 97. c. 102. d. 103. d. 147. d
Amphipolis. 85. c
Amplias. 218. c
Anabathmi. 254. a
Ananelus Pontifex. 190. b
Ananias Propheta. 94. b. 95. b
Ananias Pseudopropheta. 120. d. 130. c
**Anargiscus Magister militum inter-
fectus.** 817. a
Anastasia filia Valentis Imp. 301. a
Anastasia filia Mauritii Imp. 378. d. 380. d
Anastasiae Balneae. 301. b
Anastasius Patr. Antiochenus. 337. d. 382. c
Anastasius Imp. 328. d. **ejus so-
mnum.** 330. d. **mors.** 331. a
Anastasius Presbyter et Syncellus. 386. c. 387. d
Anathema, quid? 867. a
Ancus Marcius Rex Romanorum. 120. c
Ancyre. 35. c
Sanctus Andreas Apostolus. 212. d
**Sancti Andrae Aedes Constantino-
poli.** 306. c
Andromeda. 39. c. 40. d
Andronicus. 177. d
Andubarius. 86. a
Angeli Dei, qui? 22. b. c. d. 23. a
Angeli, locus Alexandriae. 252. b
Angelicus Hymnus. 22. c
Angelus dictus Malachias Propheta. 142. c. 152. c
Anianus Domesticus. 390. c
Annas Pontifex. 207. b. 228. d
Anni initium a. xxi. Martii. 75. c. 211. c. d. 216. a. 219. d. 220. c. 222. d. 225. c. 229. a. 288. d
Anni Aegyptiorum. 45. d
Anni captivitatis Judaeorum. 143. c. d
**Anni Syromacedonum et Apamien-
sium.** 171. d. 320. a
Anni Ascalonitarum. 182. c
Anni Seleuciensium. 182. c
Anni Philadelphiensium. 185. b
Anni Gazensium. 185. c
Anni Diocletiani. 274. d. **eorum ini-
tium,** 274. d. 288. d
Anni Comagenorum. 248. b
Anni Samosatensium. 248. b
Anni Antiochenorum. 187. a. b. 294. d. 320. a. 328. d. 331. b. 334. b
Anni Petraeorum et Bostranorum. 253. a
Annibalianus Rex dictus. 286. b
Annuntiatio Deiparae. 193. b
Sanctus Anthimus Martyr. 277. c

- Anthemus Praefectus Praetorio.** 303. b
Anthemius Imp. 320. a. 323. c. d
Antiochi urbs. 254. c
Antipater Vindex Antiochiae. 339. d
Antiochenorum anni. 187. a. b
Antiochia a Seleuco Nicanore condita, 41. d. **Antiochenorum anni.**
Vide anni.
Antiochia Magna. 341. c. et *alii.*
Antiochus, tractus Constantinopoli. 339. d
Antiochus Rex Syriae. 177. b
Antipater Ascalenites. 189. a. 190. d
Antipatris. 193. d
Antonius Triumvir. 187. c. 189. c
 190. a
Antoninus Heliogabalus Imp. 267. c
Antoninus Caracallus Imp. 267. a. b
Aod. 78. d
Apamia. 85. b. c
Apamiensium anni. 171. d
Apelles e Christi Discipulis. 213. c
Apellis Apologia pro Christianis. 255. c
Aper Praefectus Praetorio. 274
Aphraum Saturni filius. 86. d
Apion Patricius. 331. d
Apecatistica. 10. b
Apollinaris haereticus. 237. c. 296. c
Apollinis fanum Constantinopoli. 265. c
Apollo, e Christi Discipulis. 214. a
Apollonias. 85. d
Apollonius Syriae Praetor. 177. d
 178. a
Apollonius Tyaneus, ejus Telesmata. 250. b. *mora.* 254. c
Apostolium. 320. b
Apostolorum corpora humata. 246. b
SS. Apostolorum Aedis dedicatio. 302. d
SS. Apostolorum Aedes Constantinopoli. 381. a. 384. b
Appia, Christi discipula. 226. c
Apsarus. 84. b
Aquaeductus Hadriani Constantinopoli. 335. c
Aquila e Christi Discipulis. 213. d
Aquila socer Hadriani Imp. astronomus, Christianismum ejurat. 255. b
Aquileia. 85. d. 110. c
Aquileia, urbs. 269. a
S. Aquilinae Aedes Constantinopoli. 338. a
Aquitani, ex quo orti. 26. d
Arabes, unde orti. 30. c. 31. a. *interiores.* 81. b. *antiqui.* c. **Felices.** d. **Petraei.** 85. b. **Mesopotamitae.** 35. b
Aramossyni. 81. b
Arbela. 35. b
Arca, urbs. 35. d
Arca. 847. b
Arca legis ubi recondita. 157. b
Arcadia, filia Arcadii Imp. 306. b. c
nascitur. 307. a
Arcadiacum Forum. 313. b
Arcadianae, Balneum Constantinopoli. 306. c
Arcadianorum cohors. 327. a
Arcadius Imp. 304. c. 306. a. *ejus nuptiae.* *ibid.* *status.* 313. b
Arcadius Praefectus Praetorio sub Zenone. 328. b. c
Archaeus e Christi Discipulis. 214. b
Sancti Archangeli Aedes. 389. d
Archelais, urbs. 267. c
Archelaus Rex Judaeorum. 191. b
 206. a. 220. d
Archimedes. 171. a. 175. d
Archieunuchus, 302. a
Ardaburius Comes Orientis, 321. b
interficitur. 323. a
Arcobindus, 321. d. **Julianae maritus.** *Vide Juliana.*
Arcobindus Patricius. 330. b
Aretas Rex Petraeorum. 219. b
Argentariorum Porticus, Constantinopoli. 337. d
Argentus nummus Romae signatus. 173. d
Argivi in Syria. 42. b
Argos. 35. c
Ariadne uxor Zenonis Imp. 324. c
nubit Anastasio Imp. 328. d
Ariani exagitati a Leone M. Imp. 323. c
Arianus, praedium. 370. d
Aristarchus Philosophus. 180. a
Aristarchus, e Christi Discipulis. 214. b
Aristides exul. 161. c
Aristobulus Judaeus Philosophus. 178. c
Aristobulus Pontifex. 184. a. d. 188. d
 190. b. 208. c
Aristobulus e Christi Discipulis. 213. d
Aristogiton. 145. d

- Aristonis apologia pro Christianis.** 255. c
Aristophanes. 169. d
Arius haereticus in Concilio Nicaeno damnatus. 237. 282. c
Armatus Magister militum interficitur. 324. c. d. 325. c. d
Armenia Persica. 299. b
Armenii, unde orti. 31. b. 32. a. b
 194. b
Armodius. 145. d
Arphaxad. 46. a
Arrach Deus. 116. b
Arriani, populi. 31. a. c
Arsacia. 35. b
Arsacius Episcopus Constantinopolios post Chrysostomum. 307. d
Arsacius Magister militum. 308. b
Arsenoitis. 31. b
Arsiochus Persarum Rex. 170. b
Artabanus Rex Persarum. 162. c
Artabanus civis Antiochenus panes civiles instituit. 202. d. 203. a
Artaxerxes Longimanus Persarum Rex. 162. c
Artaxerxes Ochus Rex Persarum. 168. c. 170. a
Artemas, e Christi Discipulis. 214. c
Artemius Dux Aegypti. 297. b
Asa Rex. 94. b. 95. a. c
Asaph Propheta. 85. a
Ascalon, urbs. 295. c
Ascalonitarum anni. 182. a
Asclepius a Domitiano interfectus. 250. d
Asia major. 35. c
Asinus, dictus Justinianus. 338. b
Asoa. 28. b
Asoed. 91. c
Asopus. 35. c
Asor. 107. c
Aspar Patricius. 319. b. 321. a. b. c
 interficitur. 323. a
Asses lignei, coriacei. 117. c
Assyrii. 30. d. **Assyrii secundi.** 31. b
Astacia, Nicomedia dicta. 174. a
Astarte. 92. a
Astyages Rex Medorum. 141. d
 142. b
Astynome. 37. a
Asyncritus, e Christi Discipulis. 213. d
Ataulfus caesus ab Honorio. 309. b
Athalaricus Theodorico Regi Italiae succedit. 327. d
Athanasius Alexandriae Episcopus. 285. d
Athanasius Comes largitionum. 380. c
Athanasius Patricius. 393. a. b
 394. b
Athenae expugnatae a Xerxe. 166. b
Athenais, uxor Theodosii Jun. Imp. ejus historia. 311
Athenienses utuntur xxiv. elementis. 167. a
Attalus tyrannus caesus. 310. a
Athyra, urbs. 337. c
Attica. 27. d
Atticus Patr. Constantinopolit. 309. c
Attila Hunnorum Rex. 315. c. 317. d
 ejus mors. 318. a
Avares. 393. 394. 395. 396
Augustamnica. 266. c
Augustaeum Constantinopol. 284. c
 321. 337. a
Augustus. Vide Octavius.
Augustus dictus mensis Sextilis. 191. c
Aurelianus Imp. moenia Romae instaurat. 273. a. b. moritur. 265. c
Aurelianus Praefectus Praetorio. 309. d
Sancti Autonomi tractus, Constantinopoli. 379. a
Autrigoni. 33. d
Axiamaranan Persa. 399. d
Axius fluvius. 34. d
Azael Rex Syriae. 98. a. 99. c. d
 101. b. 102. a
Azarias Propheta. 95. b
Azarias Pontifex. 96. c. 120. d
Azymorum dies. 211. c. d. 227. d
- B**
- S. Babylae Martyrium.** 270. b. c
 274. b
Babylonia. 35. b
Bacchylides. 162. b
Bactra. 28. b
Baladad. 91. d
Balanii Templum Heliopoli. 303. d
Balbinus Imperator. 269. a
Balneum publicum Alexandriae. 266. c
Balneum Zeuxippi Constantinopoli. 284. d
Balneum Dagistei, Constantinopoli. 336. c. d. Alexandri. 337. c
Balthazar Rex Chaldaeorum. 138. b. c
 139. 140
Bansa Rex Israel. 94. c
Baptizandorum vestes candidae. 276. a

- Cari.** 28. c
Caria. 30. a. 175. a. d
Cariantbedon. 193. b
Cariatius insula. 80. a
Carinus Imp. 274. a. b
Carnuntum urbs. 279. b
Carosa filia Valentis Imp. 301. a
Carosianae balneae. 301. b. 303. a
Carrae, urbs. 267. b
Carruca Praefecti urbi. 318. b. Praefecti Praetorio. 328. c
Carthago. 85. a
Carthaginem ingreditur Gensericus. 315. b
Carus Imp. 274. a. meritar. 279. a
Caspia. 82. a
Cassandria. 85. c
Castellum Rotundum Constantinopoli. 382. c
Castimonia apud Persas inducta. 45
 46
Cathari haeretici. 271. c
Caucasus. 34. b. 37. d
Cayphas Pontifex. 208. d
Cea. 33. a
Cecropius Episcopus Nicomediae, terrae motu obrutus. 298. c
Cedrusii. 31. a
Celtoi. 26. d. 32. c
Celtiones. 32. c
Celtiberi. 27. c
Celtis. 27. d
Cendocolpita. 32. d
Cepheus. 39. b. 40. d
Cephas, e Christi Discipulis. 213. c
Cepheus. 41. a
Cephius fluv. 34. c
Cercina Insula. 30. a. 33. c
Cerdo haereticus. 256. a. 273. c
Cerei accensi, honoris indicium. 327. c
Cericus Magister Militum. 335. a
Cerinthus haereticus. 252. c
Ceroë, genius Byzantii. 265. a
Cetaei qui et Romani. 32. b. 33. c
Chaganus Avarum. 379. d. 389. c. d
 392. b
Chalca, urbs. 399. c
Chalce, Constantinopoli. 329. c
Chalce Hippodromi. 383. b
Chalcedonensis Synodus. 319. b
Chaldaeorum Reges. 23. a
Chaldaei. 30. c. 31. c
Chalyces. 27. b
Chananaeae. 32. b
Chelae. 395. c. 396. a
Chelone, locus Constantinopoli. 250. b
Chenebron. 68. c. 64. a
Chenex. 107. c
Cherronesus. 85. c
Chetura. 64. b
Cherubini Templi Hierosolymitani Antiochiam translati. 247. b
Chilon e septem Sapientibus. 143. a
Chiron. 37. a
Chlamys candida Imperatorum. 333. c
Chlamydes Senatorum. 117. b
Chore. 86. a
Chosroes Persarum Rex ad Romanos confugit. 377. c. ejus interitus. 399. a
Christi genealogia. 245. nativitas. 189. d. 191. a. 199. b. 202. d
 209. d. 226. d. Circumcisio. 203. a
 Epiphania. 209. b. Baptismus. 210. a. b. 224. b. 255. a. Praedicatio. 223. d. 224. a. b. d. Pascha. 210. d. 216. a. b. c. d
 225. d. Passio. 222. a. 224. c
 Assumptio. 225. v. Discipuli. 208
 214
Christiani M. Antonino victoriam a Deo impetrant. 261
Christiani unde dicti. 361. c
Christianorum persecutio. Vide Persecutio.
Chrysopolla. 386. b
Chus Aegyptius. 36. a
Chusarathem Rex Aegypti. 78. a. b
Chuta. 103. b
Chutel. *ibid.*
Cicero ab exilio revocatur. 185. c
 illius mors. 190. a
Cilicia secunda. 371. a
Cilix. 42. d
Cinis instar pluviae. 324. a
Circenses lud. 285. a
Circenses factiones. 319. b. *Vide Factio.*
Circi Constantinopol. portae combustae. 303. a. ascensus. 303. c
 incensus. 329. c
Circumcisio Abrahami. 53. a. b
Circus Romanus. 110. c. d
Circus Constantinopolit. 284. a. b
Vide Hippodromus.
Cisterna a Foca extracta. 382. a
Cisterna Pulcheriae Constantinopoli. 312. c. Magna. 321. a. 335. c
Cithaeron. 34. c
Claudius Imp. 273. a. 231. a

- Clavi aurei et purpurei chlamydam.** 117. b. c
Clazomenae. 33. b
Clemens e Christi Discipulis. 214. b
Romae Episcopus. 250. a. moritur. 252. a
Cleopas e Christi Discipulis. 213. c
Cleopatra filia Mauricii Imp. 878. d
880. d
Cleopatra Regina Aegypti. 186. a
191. d
Climata vii. orbis. 35. a. b. c. d
Cnethi. 38. c
Cnidus. 30. a
Cochlea. 284. d
Cochlea Palatii Constantinopol. 326. d
Codex Justinianus. 335. c. renovatus. 343. d
Codra, aedis species. 254. a
Coelum rotundum. 237. b
Coena Domini, quando acta. 225. d
Colchia. 27. d
Coli. 27. c
Colossus Rhodius. 175. d. 255. a
263. d. Neronis. 248. c
Colonea, urbs. 371. c
Columna Porphyretica Constantino-
poli. 284. b. 309. d. 310. a
Columna et statua Constantini M.
338. c
Columna a Foca extracta. 382. a
384. c
Columnae Herculia. 29. d
Comagenorum anni. 248. b
Comana. 85. d
Cometa sub Heraclio. 891. b
Cometae alii. 815. c. 823. c. 881. d
Comagena. 31. d
Comentiolus. 379. b
Commerciarius glasti. 394. c
Commodus Imp. 257. c. 259. b. 264. a
Concilium Constantinopolit. sub Me-
na. 344. d. Ephesinum. 314. c. al-
terum Ephesinum. 317. c. Calche-
donense. 319. d
Congiarium. 117. c
Consi. 27. c
Sancti Cononis Aedes, Constantino-
poli. 379. b. 394. c
Constans filius Constantini M. 278
e. d. Caesar. 281. c. 282. c. 286. a
287. c
Constantia filia Constantini M. 291. c
Constantiae Constantini M. filiae
corpus Constantinopolim allatum.
304. c
Constantianae, Constantinopol. 389. a
Constantina filia Tiberii Imp. Mau-
ricii conjux. 376. d. in Monaste-
rium traditur. 380. a. occiditur.
378. d
Constantinopolis condita a Constan-
tino M. 284. a. b. c. 285. a. Flo-
rens dicta. *ibid.* Roma secunda
appellata. *ibid.* ejus Kneacenia et
Natalis, *ibid.*
Constantinus M. Helenae filius, 278
imperat. 278. d. Byzantium in-
staurat. 278. c. fit Christianus.
ibid. Vicennalia celebrat. 282. d
Drepanum instaurat. 283. d. Da-
nubium trajicit. 284. a. Constan-
tinopolim condit. a. b. ejus sta-
tua radiata. 284. b. aurata alte-
ra. 285. d. ejus Tricennalia. 286. a
Persis bellum parat, baptizatur,
moritur. 286. c. ejus funus. 287. a
Constantinus filius Constantini M.
287. b
Novus Constantinus dictus Tiberius
Thrax Imp. 376. b. d
Constantinus Lardis. 379. b
Constantiolus. 336. d. 339. b
Constantinus Chlorus fit Caesar.
275. b. deinde Imp. 277. d. mo-
ritur. 278. a
Constantius frater Constantini M.
277. d
Constantius filius Constantini M.
281. c. 286. c. 287. b. c
Consulatum dare. 277. d
Consulum Romanorum initium. 164. d
Cordilia. 31. d
Cornelia Vestalis ob stuprum de-
fossa. 249. c
Cornelius baptizatur. 229. c
Cornelius Papa Romae. 272. a
Cornutorum legio. 297. a
Corura insula. 28. a
Corzeni. 27. b
SS. Cosmae et Damiani Aedes Con-
stantinopoli. 389. d. 397. b
Cossae. 31. c
Cotyaenum, urbs. 275. c
Crassi mora. 186. c
Craterus Patricius. 336. d. 340. c
Crescens e Christi Discipulis. 214. c
Martyr. 252. b
Cretes. 29. b
Crispus fit Caesar. 281. c. interfi-
citur. 282. d
Crocodylus. 146. c

- Croesus Rex.** 148. b
Sanctae Crucis festi Institutio. 286. a
Crux in coelo visa a Constantino.
M. 280. b. rursus sub Constantio Hierosolymis. 294. b
Crux Dominica capta a Persis. 385. b
Ctesias. 168. c
Curos. 33. a
Cycli varii Ecclesiastici. 9. 10. 11
288. d
Cyclus annorum DXXXII. 374. a. d
375. a
Cyla. 35. c
Cyrestica. 297. c
Cyniras. 37. a
Cyphera insula. 28. a
Sancti Cypriani Martyrium. 272. b
Cypris mater Herodis. 189. a. 191. a
Cyrene. 32. d. 35. a
Cyrillus Diaconus Heliopolitanus.
295. c
Cyrtiani. 27. b
Cyrus Rex Persarum. 142. c. 143
b. d
Cyrus Praefectus Praetorio exactoratur. 318. b. c. Smyrnae fit
Episcopus, et concionatur. *ibid.*
c. d. lumina vespertina et nocturna invenit. 318. a
Cyrus Patr. Constantinopolit. 379
a. d. moritur. 381. a
Cyzici Templum condit Hadrianus.
254. c
Cyzicus quando condita. 80. b
- D**
- Dadan.** 64. b
Dadastana, urbs. 300. b
A Daemonariis quidam dictus. 383. b
Dagisthei balneum. 335. c
Dalmatius frater Constantini M.
277. d. 278. d. 286. a. **Censor**
ibid.
Damascus. 35. b
Danaus, filius Beli. 42. c
Danaus. 38. c
Daniel Propheta. 122. a. b. 124. c
125. 126. 127. 139. 140. 141. 142
159. b. 160. **Danielis Visiones.**
155. c
Danubii pons. 284. a
Daphne. 262. d
Darius filius Assueri, Rex Medorum.
141. d. 142. a
Darius filius Hystaspis, Rex Persarum.
144. c. d
- Darius Arsaces Rex Persarum.** 170. b
Darius Rex Medorum. 140. d. 141. d
ubi occisus. 329. d
Darius Nothus Rex Persarum. 165. b
Dastagargosa Persa. 399. b
David Rex Judaeorum. 84. d. **ejus**
sepulcrum. 155. c
Dauni. 27. b
Deborra. 79. c
Decimum, Constantinopoli. 326. d
Decius Imp. 270. a. **Christianos persequitur.** 270. b. **cur inter leones et aspides depictus,** 271. a. **in Francos bellum movet.** *ibid.* **occiditur.** *ibid.*
Dedicationes Ecclesiarum. 281. d
Dedicatio Eccles. Sanctae Crucis. 286. a. M. **Ecclesiae Constantinopoli.** 309. c
Deifer dictus Sanctus Ignatius. 221. d
223. b
Delmatia. 27. d. 29. c. 32. b. 35. c
Demas, e Christi Discipulis. 214
b. d
Demetrius Sidetes Rex Syriae. 181
a. c
Democritus Philosophus. 146. c. **illius mors.** 169. a
Demosthenes. 169. c. d
Dennageni. 27. b
Derris. 27. d
Dexiphanes Cnidius Phari Alexandriae architectus, 192. d
Diabateria. 227. c
Diadromi. 379. a
Didius Julianus Imp. 264. c
Diapsalma. 86. b
Dies pro annis, apud Aegyptios. 45. d
Dies Dominicus feriatas. 322. d
Dii Patrii. 108. c
Diluvium. 21. d. 22
Dinzirichus Attalae filius caesus. 323. d
Diocletianus Imp. Consul procedit. 274. d. **ejus anni.** *ibid.* **Maximum consortem Imperii facit.** 275. a
Nicomediae versatur. *ibid.* **Christianos persequitur.** *Vide Persecutio.* **Romae imperat.** 278. a
Imperium abdicat. *ibid.*
Diogenes Cynicus. 168. d
Diogenes haereticus. 296. c
Diogenianus Magister militum. 331. d
Dionysius Alexandriae Episcopus. 271. c

- Dioscorus Alexandriae Episcopus damnatur.** 319. d
Discipulorum Christi Catalogus. 212. d. 213. 214. 224
Dodecapyron. 254. a
S. Dometii Martyrium. 297. c
Dominica, primus dies hebdomadis. 17. d
Dominicus dies feriari statutus. 322. d
Domitianus Imperator vetat ne viri Eunuchi fiant. 249. b. ne vineae in urbibus colantur. 250. a. templum absque ligno condit. 249. c interficitur. 251. a
Domnica, uxor Valentis Imp. 301. a
Domnizolus. 380. c
Domnus Antiochiae Episcopus damnatus in Synodo Ephesina. 317. c
Domus Regiae. 337. c. **Placidiae, Constantinopoli.** 305. a. 383. a
Doras, urbs; unde dicta. 329. d
Dorostolum, urbs. 297. b
Dorotheus Martyr. 277. d
Dracon, fluvius. 412. b
Drepanum Helenopolis appellata. 283. d
Drusus Magister militum. 171. b
- E**
- Ebionaeorum haeresis.** 252. b
Ecclesia Sanctae Crucis Hierosolymis dedicata. 236. a
Ecclesia Magna combusta. 307. d dedicata. 309. c
Ecclesia Sanctorum Apostolorum Constantinopoli. 287. b
Ecclesiae reaedificatae sub Constantino M. 281. d
Ecclesiae M. Constantianae Constantinopoli dedicatio. 293. c. 294. b. c
Ecclesiae Sanctorum Apostolorum Encaenia. 302. d
Ecclesiae M. dedicatio sub Justiniano. 375. d
Eclipsis solis. 146. b. 162. d. 190. d. 221. c. 310. c
Ectae. 30. c
Edessa. 35. c
Edessa a Persis capta. 381. a
Edicta contra Christianos proposita. 276. d. pro Christianis. 281. d
Edictum Justiniani de Fide. 341. c. d
Edictum aliud 345. c. *et seqq.*
Edicta in Ecclesiis promulgata. 348. c
- Edon.** 57. b
Eglom. 78. c. d
Elamitae. 30. c
Eleazarus Pontifex. 76. c. d. 77. c. 171. c. 188. a. 216. c
Elementa iv. Romae culta. 110. d
Elephantem parit femina. 248. b
Elephanti vino et thure inebriati. 176. a
Elephantorum certamen in Circensibus. 185. d
Eliacim Pontifex. 115. d
Elias Thesbites. 97. c. 99. d. 161
Eliae mors. 97. a. *elogium.* 146. b
Elias Magister militum. 400. a
Eliazibus Pontifex. 162. d. 188. a
Eliezer Pseudopropheta. 98. b
Elissaeus Propheta. 97. a. 98. c. 99. b. d. 100. c. 101. a. 103. a. 161. b
Elizabelem Propheta. 120. a. d
Elizabeth mater Sancti Joannis Baptistae. 196. a. c. 198. c. d
Elpidius illustris. 380. c
Emesa, urbs. 295. d
Emesae caput Sancti Joannis Baptistae inventum. 320. a
Emmaus, dicta Nicopolis. 267. d
Empedocles. 163. b
Encaenia M. Ecclesiae Constantinopolit. sub Justiniano. 375. d
Encratitarum haeresis. 260. c
Enoch. 21. a. *ejus Prophetia.* *ibid.*
Enos. 20. d
Enyalius. 42. c. *certaminum equestrium inventor.* 111. d
Epänetus, e Christi Discipulis. 213. d
Ephraemius candidatus. 338. d. 339. a. 340. d
Epaphras, e Christi Discipulis. 214. d
Epaphroditus, e Christi Discipulis. 214. b
Epidamnus. 35. c
Epiphania Christi. 209. b
Epiphania, Heraclii Imperatoris filia nascitur. 384. a. 390. b
Epiphania Syriae urbs. 295. d
Epirus nova. 328. d
Epistolae Canonicae quando scriptae. 233. c
Eratosthenes. 175. d
Erechtionius. 111. d
Eridanus fluv. 34. d
Erimanthus. 34. c
Ermitzias Avarum Dux. 396. b

- Errei.** 27. c
Erythrae. 88. b
Erythria. 108. d. 109. a
Esaias. 105. a. 109. b. 114. d. 116. b
 illius mora. 117. d. 154. elegium.
 154. c
Esdras Pontifex. 162. a
Esdras grammaticus. 163. a
Esdrae Liber. 162. d
Essedon Judex. 81. d
Etham. 86. a
Etimen. 91. d
Evaci. 82. a
Evangelium in Circe fert Justinianus. 388. a
Evangelium Sancti Joannis Ephesi servatum. 5. b. **Evangelium Hierosolymis Matthaeus scribit.** 233. c
Evangeliorum concordantiam scribit Tatianus. 261. b
Euboea. 83. a
Eubulus e Christi Discipulis. 214. c
Eucnus fluv. 34. d
Eudocia filia Valentiniani Jun. Imp. 315. a. 320. b.
Eudocia uxor Heraclii Imp. 384. a
 b. coronatur. 384. b
Eudocia filia Theodosii jun. Imp. 312. d. nupta Valentiniano jun. Imp. 315. a
Eudocia uxor Theodosii jun. Imp. 312. Augusta dicta. c. d. ejus divortium. 316. b. Antiochiam venit, ibique in Senatu perorat. 316. c. d
 Hinc Hierusalem venit, ibi moritur, et sepelitur. *ibid.* *Vide Athenais.*
Eudoxia uxor Arcadii. 306. d. ejus mora. 307. a
Eudoxia Nobilissima Augusta. 307. a
Eudoxius Episcopus Constantinopolit. 294. a. b. 296. a
Eudoxus Astrologus. 167. a
Eudoxus Philosophus. 169. b
Eugenii Tyranni mora. 305. d
Eugenius serpentem comedit innocius. 289. d
Evilach Marodach Rex Chaldaeorum. 138. a
Eulalius Barbatus. 340. a
Eunice, Christi Discipula. 224. a
Eunuchi fieri vetantur viri ab Imp. Domitiano. 219. b
Euphrates. 84. c
Sanctae Euphemiae aedes Sacra. 321. c
Euripides. 162. a. ejus mora. 166. d
Eurotas. 84. c
Europa filia Agenoris. 42. d. 43. a
Eusebia uxor Constantii Imp. 298. c
Eusebius Episcopus Constantinopolitanus. 2 ....
Eustathius Emesenus Episcopus. 296. a
Eustathius Tabularius. 401. d
Eutyches. 237. c
Eutyches haereticus. 319. d
Euzoius Episcopus Antiochenus Constantium baptizat. 294. b
Ezali. 85. e
Ezechias Pseudopropheta. 98. b
Ezechias Rex. 115. a. b. c. 116. a
 b. c
Ezechiel. 96. d
Ezechiel Propheta. 121. d. 130. c. d
 157. d
Exoclonitae dicti Ariani. 303. d
 323. c. 327. d

F

Factiones Circenses, et earum colores III. dissidia. 112. d
Fasti Consulares. 165. a. 381. d
Faunus Rex Italiae. 38. c. 44. d
 ferri inventor. *ibid.*
Faustulus. 114. c
Ferentius Praefectus urbi. 321. c
Ferri inventio. 44. d. 45. c
Festum Apparitionis Sanctae Crucis. 286. a
Flaccilla uxor Theodosii M. 305. a
Flaccilianum Palatium. 305. a. 338. a
Flavianus Romae Episcopus, Martyr. 270. b
Flavius Episcopus Antiochenus. 270
 d. 271. a
Flavianus Episcopus Constantinopolitanus abdicatus. 317. c
Florianus Imp. 273. c
Focas Imperator acclamatur. 378. c. d
 Mauricium, uxorem, et liberos interfecit, ipseque vicissim interficitur. 383. a. ejus imago exusta. c
Follis, monetae species. 521. G
Fontes, sic dicta aedes Deiparae ad urbem Constantinopolit. 394. c
Fortuna, Callinica. 42. b. Persia. 39. d. Ceroë. 265. a. Fortunae urbis Constantinopolit. statua. 284. c. 285. b
Fortunatus e Christi Discipulis. 214. a
Forum Boarium Romae. 109. d

Forum Theodosiacum Constantino-
poli. 305. d. 308. c. 310. b. Ar-
cadiacum. 313. b. Constantini.
284. b. 329. c. 333. c. 341. d
380. b
Fretum ad Constantinopolim. 324. a
391. d

G

Gad Propheta. 84. d. 85. a
Gaddi. 107. c
Gadira, Gades. 29. d
Gaina Gotthus caesus. 307. d
Galus, seu Calus, e Christi Disci-
pulis. 214. a
Galaad. 107. c
Galata, filius Valentis Imp. 301. a
Galate. 80. a
Galatae. 82. a
Galatia. 85. d
Galba Imperator. 245. d. 246. a
Galerius Maximinus. 277. d. 278. a
b. 279. a. 280. a. moritur. 281. c
Galitaea. 107. a
Galla Placidia Theodosii M. filia.
304. d
Galla uxor Theodosii M. 304. d
Galli, unde orti. 27. b. c
Galli Romam capiunt. 167. c
Gallus Imp. 271. b
Gallus frater Juliani Imp. Caesar
dictus a Constantio. 278. c. d
292. a. b. d. occiditur. 293. a
Garamantes. 27. a. 32. b. c
Garizin, mons. 327. b
Garpheni. 30. d. 31. c
Gaulus Insula. 30. a
Gaza urbs. 254. a. 295. c
Gazed. 91. d
Gedeon. 80. b. c
S. Gelasii Martyrium. 275. d. 276. a
Gentilitas. 49. b
Gensericus Vandalorum Rex. 315. b
Romam ingreditur. 320. b
Geon fluv. 29. d. 30. b
S. Georgius. 274. b
Gepidae. 270. a
Gerba insula. 33. c
Gergesaei. 32. a
Germanorum nationes. 33. d
Germanus Patricius. 380. c. d
Gesius frater Eudociae Augustae.
311. c. 313. a
Getuli. 26. d
Gigantes. 22. d. 26. b
Golgota. 161. a

Gordianus Senior Imp. 269. c
Gorgonis caput. 39. b
Gortyna, a quo condita. 48. b
Gothologomor. 50. b
Gotholia Rex Juda. 99. a. b
Gothoniel. 78. b
Gotthi caesi sub Arcadio Imp. 307. a
Graeci. 82. b
Graecismus, haeresis species. 23. d
24. a. 48. b. 49. b
Graecosarmatae. 33. d
Grando insolita. 301. c. 307. d
Gratianus Imp. 301. c. 303. c. in-
terficitur. 304. a
S. Gregorius Nazianzenus. 370. c. d
Gregorius Patr. Antioch. 377. d
Gratianus Imp. nascitur. 293. d
Guanariorum Basilica. 337. d
Gurdanaspa Persa. 398. d. 400. b
Gymnosophistae. 30. d

H

Hadrianopolis. 35. c
Hadrianus Imp. 253. d. Hierosolyma
expugnat, et Iudaeos distrahit.
253. d. 254. a. in Aegyptum per-
git, et urbem Antinoi condit.
254. b. Nicaeae, Nicomediae et
Cyzici varia aedificia extruit. 254
Pater patriae appellatur. 254. d
moritur. 255. d
Haelimaci. 31. c
Haereseon matres. 23. d
Haereses variae circa Christum.
204. c
Haeretici etiam post mortem ex-
communicati. 367. 368. 369. 370
Halys fluv. 34. c
Hamaxobii. 33. d
Hannibalianus frater Constantini M.
277. d
Hasta, cometes. 323. a
Hebdomades Danielis 164. a. 165. d
188. d. 189. b. 192. c
Hebdomum Constantinopolit. 304. c
305. c. 307. b. 308. c. 319. b
337. c. 376. d. 378. d. 382. c
Hebraeorum servitus. 62. c
Hebrus fluv. 34. d
Hedui, unde orti. 33. d
Hegesippi scripta. 26. a. 262. c
Helcias Sacerdos. 120. b
Helena mater Constantini M. 278. a
Helena uxor Juliani Imp. 293. a
Helenopolis. 233. a
Helia urbs. 169. a

- Helias.** 21. b
Heli Hebraeorum Judex. 81. a
Heli Pontifex Judaeorum. 83. c. d
Helicon. 34. c
Heliogabalus. *Vide Antoninus.*
Heliopolis. 85. b. 63. c
Heliopolis Libanensis. 275. d
Hellatici Historici aetas. 146. a
Hellas. 35. c
Hellenes, seu Graeci, unde. 48. d
Hellespontii provincia. 326. d
Heraclea. 35. d
Heraclea Europae Metropolis. 285. c
Heraclitus philosophus, pater Eudociae Augustae. 310. c
Heraclius Imp. dictus. 382. c. d
ejus Consulatus. 383. d. **profectio in Persas.** 390. b. **epistola ad Pop. Constantinopolit.** 398. b
Heraclius Novus Constantinus nascitur. 384. d. **Imperator dictus.** *ibid.* et 390. d
Hercules filius Jovis. 38. b
Hercules Tyrius. 43. c
Herculis Columnae. 29. d
Herculis arma Romam allata. 109. d
Hermas e Christi Discipulis. 213. d
Hermei. 31. c
Hermes e Christi Discipulis. 213. d
Hermii. 35. a
Hermoëli. 33. d
Hermogenes Magister. 336. d
Hermopolis a Mose condita. 63. d
 64. a
Hermus fluv. 84. d
Herodes alienigena Sebasten condit. 181. d. **Regnat.** 189. a. 191. b
varia aedificia excitat. 193. b. d
templum Hierosolymitanum aedificat. 193. c. **conjuges Salomes sororis interficit.** 202. d. **pueros trucidat.** 205. d. **moritur.** 206. a
 217. b
Herodes frater Archelai Tetrarcha. 206. a. **Rex Judaeorum,** 206. c
 217. b. 218. d. 230. b
Herodias. 217. b
Herodoti Historici aetas. 163. b
 163. a
Hexhippium, Constantinopoli. 329. c
Hierapolis. 35. b
Hieremias Propheta. 119. d. 120. b
 d. 121. d. 123. b. d. 124. b. c
 128. c. d. 135. a
Hierus Praef. urbi et Cog. 814. a
Hieroboam. 92. c. d. 205. d
Hierusalem quando condita. 84. d
obsessa. 109. b. **capta a Tito.** 246. d. 247. a. b. **ab Hadriano.** 253. a. **quo varia in urbe aedificia extracta.** 254. a. **Aelia appellata.** 254. b
Hierusalem a Persis capta. 385. a. d
Hippici. 27. c
Hippias tyrannus. 145. d
Hippodromus. 110. d. 111
Hircani. 31. a. d
Hircanus, cogn. Jonathas, Judaeorum Pontifex. 181. d. 185. a. b
 191. a
Hispani, ex quo orti. 32. b. c. 33. d
Hispania magna. 27. d
Hispanogallia. 27. d
Historia Judith. 144. b
Hoessi portus. 34. b
Homeri aetas. 84. c
Honoratus Praefectus urbi Romae, Constantinopoli procedit. 293. a
Honorata filia Valentiniani Imp. 320. b
Honorichus filius Genserici. 320. c
Honorius Imp. 306. a. **nascitur.** 304. d
Horrea urbis Doras. 330. b
Horrea Constantinopolitana. 314. d
Hosee Rex Judaeorum. 107. c. d
 108. a
Hunni Illyricum vastant. 315. c
Hypatius Patricius Imp. appellatus. 338. c. **ejus interitus.** 339. a. b
Hypepa. 35. c
Hyperbasia. 227. d
- I
- Jabis.** 78. b
Jacob. 58. 59
Jacobi filii Josephi reliquiae Constantinopolim translatae. 309. c
S. Jacobus Zebedei Apostolus. 212. d
S. Jacobus Episcopus Hierosol. 203. c. 226. b. 246. b. 248. a
Jael. 79. c
Jair Judex. 81. a
Jannaeus Alexander Pontifex. 184. b
 188. d
Jason. 41. c
Jason e Christi Discipulis. 213. a
Ibas damnatus in Synodo Ephesina. 317. c
Ichthyophagi. 28. c
Iconium, urbs, unde dicta. 35. d
 39. d
Idithum. 86. a
Idololatria quando coepit. 48. b

- Idumaei, unde dicti. 32. a. 57. b
 Jebus, urbs. 84. d
 Jebusaei. 29. b
 Jechonias Rex. 121. b. c. 122. a
 123. a. 127. d. 129. b. 130. a
 136. b
 Jehu Propheta. 95. c. 96. b. 99. b
 Jehu Rex Israël. 98. a. c
 Jejunia quando solvenda. 17. a. b
 Jejuniorum media septimana. 320. a
 Jejunium Manichaeorum. 17. b
 Jephthe Judex. 81. c. d
 Jerad. 21. a
 Jesdem, urbs. 399. c
 Jesus filius Josedec. 142. d
 Jesus Pontifex. 178. b. 188. a
 Jesus e Christi Discipulis. 213. b
 Jezabel. 97. b. 98. c
 S. Ignatius Martyr. 252. d
 Ignis a Persis cultus. 40. c
 Ilium a quo conditum. 79. d
 Illus Isaurus antarta, seu rebellis.
 337. c
 Imperator Luppae. 340. c
 Inachus. 41. b. c. d
 Incendium Constantinopoli sub Theo-
 dosio jun. 314. c. sub Leone. 322
 a. 324. b
 Indi primi et secundi. 31. b. c. 32. a
 Indictionum initium. 187. a. c. In-
 dictio Constantiniana. 280. b
 374. b
 Indus qui, et Physon fluvius. 34. c
 84. b
 Inscriptio statuæ Constantini M.
 Romae. 280. d. 281. a
 Interpretes LXX. 173. a. 188. b
 Jo Lucifera. 41. b
 Joachaz Rex. 103. a. 104. a. 121
 a. b
 Joacim Pontifex. 161. d. 188. c
 Joacim Rex. 121. b. c
 Joas Rex Israël. 100. a. d. 102. d
 103. d. 104. d. 161. c
 Joannan Pontifex. 96
 Joannes Crucis. 380. b
 S. Joannes Evangelista Evangelium
 Ephesi scribit. 246. d. ubi illud
 servatur. 5. b. ejus exilium. 246. d
 Apocalypsis. 250. c. reditus Ephe-
 sum. 251. b. mors. 252. a
 S. Joannes Chrysost. in exilium mis-
 sus. 307. c
 Joannes Cappadox. 336. d
 Joannes Magister Scriniorum. 380. c
 Joannes Sismus. 391. c. d
 Joannis Vandali caedes. 815. c
 S. Joannis Baptistae nativitas. 201. d
 elogium. 201. b. 207. b. mors.
 217. b
 S. Joannis Baptistae reliquiae exu-
 stae, 295. c
 S. Joannis Baptistae Caput Con-
 stantinopolim allatum sub Theo-
 dosio M. 305. b. Emesae inven-
 tum sub Theodosio Jun. 320. a
 S. Joannis Baptistae aedes sacra in
 Hebdomo. 878. d
 S. Joannis Chrysostomi exilium.
 724. a
 Jocabeth. 63. c
 Jodaë Pontifex. 100. d. 101. c. 165
 c. 188. c
 Joiadam seu Joatham Rex. 105. a
 c. d. 121. a
 Jonadab. 97. b. 99. b
 Jonan, a quo Iones. 49. a
 Jonas. 102. a. b. d. 105. a. 149. a
 Jonathas Maccabaeus Pontifex. 181
 c. d. 182. d. 188. c
 Jopolis. 41. b. 42. a
 Joram Rex filius Josaphat. 90. c
 97. a. b
 Joram Rex Samariae. 96. d
 Jordanis. 84. c
 Jordanis conversus retrorsum in ba-
 ptismo Christi. 225. a
 Josadech uxor Jodaë Pontificis. 99. c
 Josaphat Rex. 96. a
 Joses filius S. Josephi. 203. c
 Joseph filius Jacob. 61. 62. c. ejus
 sepulcrum. 158. b
 Josephus historicus Neronis mortem
 praedicit. 240. d
 Josias Rex. 63. a. 118. d. 119. a
 121. a
 Josue. 77. d
 Jothor. 64. b
 Jovianus Imp. 299. a. moritur. 300. b
 Iphiti Olympiades. 104. c
 Irenaeus Pentadias Magister mili-
 tum. 335. a. 336. d
 S. Irenaeus Lugdunensis Episcopus.
 262. d
 S. Irenaeus aedes Constantinopoli.
 337. c
 Iris Crucis in coelo signum ambiens.
 292. b
 Iron Thebis Aegyptiis ortus Epi-
 scopus. 296. c
 Isaac. 53. 54. 55. 57
 Isaacus Patriarcha Hierosol. 382. a

- Isachar.** 60. a
Isauricum bellum. 187. e
Ismaël. 53. b
Isminus fluvius 34. c
Isocarius Quaestor. 822. b. c. d
Isocrates Rhetor. 169. b
Israël. 57. b
Israëlitae. 57. b
Ister fluv. 34. d
Isus insula. 293. a
Itabeni. 28. c
Ithobalus Rex Tyrriorum. 97. b
Iturea. 208. d
Juda. 60. a
Judaismus. 23. d. 49. d. 65. a
Judaei, unde dicti. 92. c. horum
 captivitas. 136. c. d. 143. d. 144. d
 • **Judaei socii populi Romani.** 179. c
 a Pompeio subacti. 185. a. in eos
 bellum movet Julius Caesar. 187. d
 eorum haeresis circa resurrectio-
 nem mortuorum. 237. e **Judaeo-**
rum regnum deletum a Vespasia-
no. 246. c. **Judaei Cyrenium Prae-**
sidem interficiunt. *ibid.* eorum du-
 ces deficiunt. 247. d. **Judaeos e**
stirpe Davidis vexat Domitianus.
 250. c
Judas Maccabaeus. 179. b. 180. a
 181. c. 188. c
Judas filius Josephi. 203. c
Judith historia. 144. b
Julia Augusti filia relegatur. 194. c
Juliana Patricia, Arcobindi uxor.
 321. c. 330. c
Julianus Caesar dictus. 293. a. fit
 Imp. et Christianam religionem
 ejurat. 295. vexat Ecclesias. 296
 a. b. moritur. 298. a. b
Juliani Imp. mors. 298. a. b
Julius Caesar Graecis bellum infert.
 185. d. Gallos subigit. 186. a. pri-
 mus Imperator. 186. b. Romam
 capit. *ibid.* d. Tyrannus. d. ora-
 tor. 187. b. annum emendat. d. in
 Judaeos et Scipionem bellum mo-
 vet. d. interficitur. 189. e
Julius Africanus Historicus. 267. d
Juliopolis. 85. c
Juno jugalis. 86
Jupiter qui et Pegasus multos procreat
liberos. 44. d
Justina noverca Gratiani Imp.
 304. a
Justinianopolis, dictum Syces sub-
urbanum. 335. c
- Justinianus factus Imp.** 334. b. Se-
 ditiones urbis sedat. *ibid.* Syces
 instaurat. 335. b. Samaritanos tu-
 multuantes domat. *ibid.* d. sedi-
 tionem sedat 336. b. ejus Edicta
 de fide. 341. d. Codicem renovat.
 343. d. 345. a. magnam Eccle-
 siam dedicat. 375. b. moritur. *ibid.*
 corporis habitus. c
Justinianus filius Mauricii Imp.
 378. d
S. Justini apologia pro Christianis.
 258. c
Justinus Jun. Imp. 375. a. aegrotat,
 et Tiberium Caesarem renuntiat.
 376. a. moritur. b
Justinus Thrax. Imp. 331. b. mori-
 tar. 334. c
Justinus filius Mauricii Imp. 378. d
Justus Episcopus Hierosolym. 253. b
Justusa Dux Samaritarum caesus.
 327. a
Juvenalia Senatrix Romana. 327
 b. c
- L
- Labdon Judex Hebraeorum.** 82. a
Labuarsacius Rex Persarum. 299. b
Lacera. 37. a
Lacones. 33. a
Lamech. 21. c
Lamet. 38. a
Lampades Imperatoriae. 299. b
Lampadusa insula. 30. a
Lampon dictus Saturnus. 46. d
Lampsacus. 85. c
Laodicensium anni. 187. e
Lapides projecti in Circensibus.
 329. b
Larissa. 85. c
Latini, ex quo orti. 27. d
Latronum princeps a S. Joanne
Evangelista ad Christum conver-
sus. 251. d
Latrunculator, dignitas. 327. d
Lancea sacra Constantinopolim al-
lata. 335. e
Laureatae imagines. 323. c
Lausi Palatium. 330. a
Leges a Mose Judaeis traditae.
 64. a. Lex qua patres filiis inte-
 state decedentibus succedunt.
 262. b
Legestani. 27. b
Legio Cornutorum. 297. a
Lemnus. 33. b

- Leo M. Imp. dictus.** 320. d. Eudexiam et filias redimit. *ibid.* b. moritur. 324. c
Leo Junior Imp. 324. c
Leo Syrus. 383. a
Leones et leaenas ex Oriente adducit Decius Imp. 271. a
Leontius Comes Piscium. 391. c
Leontius Curator Palatii Antiochi. 380. b. 383. a
Leontius Antiochiae Episcopus. 289 b. c
Leontius Praefectus Urbi. 386. b 392. b
Lepidus Triumvir. 189. c. 190. a
Leptis. 29. d
Lesbus. 28. a
Levi. 59. a. 62. d
Libanus. 34. b
Libri Sacri traducti. 173. a. b
Licinius Imp. 278. b. c. 279. b 282. b
Ligures. 29. c
Limnae, Castrum. 325. a. b
Linus e Christi Discipulis. 213. c
Litaniae ob terrae motus. 317. b 318. d. 324. a
Literas Judaeis dat Moses, a quibus Phoenices et Graeci acceperunt. 64. b
Locris. 27. d
Locus medius inter coelum et inferos. 239. a. b. c
Lois, e Christi Discipulis. 224. c
Longus murus. 389. c. 392. b
Lot. 50. b. 51. c
S. Lucas, Evangelista. 224. a
Sanctorum Lucae et Andreae reliquiae Constantinopolim allatae. 293. b
Luciani Presbyteri Martyrium. 277. c 279. d. 283. d
Lucianus, quando vixit. 240. d
Lucius, unus e Christi Discipulis. 214. a
Lucius Aurelius Commodus Imp. 257. c. 259. b.
Luctus feminarum apud Hebraeos ob filiam Jephthae. 81. c
Ludi Antiochiae instituti. 192. a
Ludi gladiatorii sublati. 251. b
Lugduni. 38. d. 35. d
Lugdunum urbs Galliae. 217. c
Lugdunum. 292. d
Lumina vespertina et nocturna invenit Cyrus P. P. 318. b
Lunae statua Antiochiae a Vespasiano erecta. 247
Lupae dictae rusticae mulieres. 114. a
Lusitani. 27. d. 33. d
Lybia, unde dicta. 111. d
Lybia filia Inachi. 41. c. 42. b
Lybies. 29. a. d: primi et secundi. 32. a
Lycia. 30. a
Lycii. 29. b
Lycus fluvius Constantinopolim influens. 250. b. 319. a
Lychnuchi in templis Paganorum. 251. a
Lychnites. 27. d
Lydi. 29. a
Lydia. 30. a. d
Lygdonia. 30. a
Lysanias Tetrarcha. 206. a. 208. d
Lystra. 35. c
- M**
- Macarius Episcopus Hierosol.** 286. a
Maccabaeorum Libri, quando scripti. 175. c. d. quid continent. 180. a
Sanctorum Maccabaeorum aedes Constantinopoli. 392. d
Macedones. 32. b. 35. c
Macedonia. 27. d
Macedonius Patr. Constantinopolitanus damnatus. 304. b
Macedonius Episcopus Constantinopolitanus deponitur. 294. a
Maci. 29. d
Maiores. 32. c
Macuaci. 26. d. 32. c
Madium minor. 34. b
Madianitae. 34. a
Madinaei. 30. d. 31. a
Maecander. 34. d
Maecotae, Maecotis. 27. c. d
Magdo. 91. b
Magi. 32. a
Magister Militum Praesentalis. 326 c. d
Magnaurea, Constantinopoli. 333. a
Magnentius Imp. 278. d. 280. b 289. b. 291. c. 292. b. d
Malachias Propheta. 130. c. 152. c
Malaleel. 20. b
S. Mamantis aedes Sacra. 324. a
Manahim Rex. 106. d. 107. a
Manasses Rex. 116. d. 118. b. c
Manasses Pontifex. 174. b
Manes haereticus. 251. b

- Manichaei die Dominico jejunant.** 17. b
Manichaei carnes rejiciunt. 237. c
Mapparius. 383. b
Marathon. 38. a
Marcianus fit Imp. 319. b. c. **Venetae factioni favet.** 320. c. **ejus mors.** d
Marcianopolis recepta. 317. a
Marcio Ponticus haereticus. 256. b
 257. b. 260. c. 263. c
Marcionitae haeretici. 237. c. 256. a
Marcomali. 33. d
S. Marcus. 224. a. **Alexandriae Episcopus.** 230. d. 252. b
Marcus Antoninus Verus Imp. 257. c
ejus Epistola pro Christianis. 259. a
Marcus Caesar Basilisci Imperat. filius. 325. c. d. 326. c
Mardochoaei aetas. 162. d
Mare Adriaticum. 27. d. **Erythraeum** 30. c
Mare acneum. 115. a
Maria Prophetissa. 63. c
S. Mariae Virginis nativitas. 192. c
Mariamme, locus juxta Heliopolim. 276. b
Marina uxor Valentiniani M. 302. c
 321. a
Marina, filia Arcadii Imp. 306. b
domum aedificat. c. nascitur. 307. c
moritur. 317. c
Marodach. 116. c
Mariandeni. 27. b. 29. b
Marmarides. 28. c
Marmaris. 29. d
Mars. 37. d. 38. a
Martis templum Romae. 110. c
Martina uxor Heraclii. 390. b
Martyres plures sub Domitiano. 250. c
Mathusala. 21. c. d
Mattanias Rex. 129. c. d. 130. d
 135. b. c
S. Matthaeus Apostolus. 213. b
 253. b
Mauri, ex quo orti. 26. d. 33. c
Maurianus Comes. 328. a
Mauricius Imp. coronatur. 376. b
capitur a Foca, et interficitur. 379. a
Mauritania. 35. a
Maxentius Imp. 278. b. c. 279. b
Maximianus Jovius Caesar. 275. b
Maximinus Caesar. 278. b. 279. a
Maximianus Herculius Imperator. 275. a. 277. d. **in Galliis regnat.** 278. a. **moritur.** 279. b. 281. a
Maximianus Imp. 268. d
Maximus Imp. 267. a. 320. d
Mazones. 30. c
Mazices. 27. a. 32. c
Medi. 27. b. c. 32. a. d. 35. b
Media, unde dicta. 40. b
Medusa. 39. b
Megista Insula. 30. a
Melantias, urbs. 392. c
Melchisedec. 49. d. 50. 51
Meletius Episcop. Antiochenus. 296. b
Melita Insula. 50. a
Melitene. 35. d
Melito Sardinum Episcopus. 258. c
 259. a. c. d
Memnon, lapis vocalis. 144. c
Memphis. 35. a
S. Menae Martyrium. 275. c
Menandri mors. 172. b
Menas Praefectus vigilum. 321. d
Menelaus Pontifex. 179. a
Menephot, seu crocodilus. 156. d
Meninx Insula. 30. a. 33. c
Menses lunares Hebraeorum 16
Aegyptiorum inventum. 16. c
Menses September et October nomen mutant sub Domitiano. 249. c
Menses Asianorum. 270. d
Menses Cappadocum. 371. a
Mensis novorum. 1. a. 2. 16
Mensis primus Hebraeorum. 16. b
Mercurius Pici filius. 41. d. **dictus Faunus.** 45. a
Mercurius Trismegistus. 47. b
S. Mercurius Julianum Imp. interficit 299. c. d
Merdius Rex. 144. c
Meroë 35. a
Meronium, urbs. 386. b
Meropes dicti homines. 49. a
Meros. 41. a
Merrhi. 63. c. 64. a
Messalia. 27. d
Messana. 35. b
Mestrem Rex Aegypti. 45. b
Metrophanes Episcopus Constanti-nopoleos. 280. b
Michaeas Propheta, 96. b. 104. c
 105. a. 109. b. 115. b. 116. d
 147. b
Midaba. 35. b
Minos. 43. a
Missa, seu dimissio. 338. b

Mitylena.	83. b. 85. c	Naxus.	83. a
Mezaca.	85. d	Neapolis.	85. d
Mogunciacum, urbs Galliae.	268. d	Nebdeni.	83. c
Monaxius Praefectus Urbi.	308. c	Nechao Nechepso.	121. a
Monoportum, Constantinopoli.	339. d	Nectenabus Rex Aegypti.	170. a
Montanus haereticus.	263. a	Neemias Hierosolyma instaurat.	163 c. d
Mopsucrenae.	294. d	Neimrod.	36. c
Mortalitas Constantinopoli sub Justiniano.	335. d	Nemesis.	<i>ibid.</i>
Mortui nullus amicus.	328. b	Neocaesarea.	35. d
Moses Episcopus Antaradi.	309. c	Neorium, Constantinopoli.	314. d
Mossinaeti.	27. c	Nepotianus Imp.	289. b
Mosulani.	33. d	Neptunus.	48. a. b. 49. d
Moses. 63. 64. 65. etc. ejus elogium. 76. d. 7. Sepulcrum. 157. d		Nereus, e Christi Discipulis.	214. a
Cosmographus dictus.	238. b	Nerea.	83. a
Moses dictus Psomtompacti ab Aegyptiis.	76. b	Nero. Imp. 233. d. illius mors.	<i>ibid.</i>
Mulvius pons, Romae.	280. b	Nerva Imp.	251. b
Mundus an ab aeterno.	237. a	Nestorius damnatus in Synodo Ephesina.	314. c
Mundus Patricius.	339. b. d	Nicaea	85. c
Murus Theodosiacus Constantinopoli. 392. c. Blachernarum. 396. c 397. c		Nicaeae varia aedificia condit Imp. Hadrianus. 254. c. Synodus Nicaeae habita. 282. b. terrae motu subversa.	301. d
Muri Constantinopolit. 265. a. maritimi. 315. b. antiqui.	321. a	Nicanor, e Christi Discipulis.	224. b
Mursa, urbs.	292. c	Nicetas Patricius, Comes Excubitorum.	384. c
Murus Anastasiacus.	330. c	Nicetas Patricius sacram spongiam Constantinopolim mittit.	385. b. c
Musaeum Antiochenum.	316. d	S. Nicolai aedes Constantinopoli.	397. b
Musonius Philosophus.	240. d	Nicolaitae Haeretici.	252. c
Mustus Seleucus.	292. d	Nicolaus e Christi Discipulis.	224. b
Muza.	35. a	Nicomedes Rex Bithyniae.	174. a
Mygdonia provincia.	300. a	Nicomedia.	85. c
Myra, urbs.	183. b	Nicomedia a Nicomede Astacus dicta. 174. a. terrae motibus pene eversa. 246. c. 255. a. varia in ea aedificia extracta ab Hadriano Imp. 254. c. Bithyniae Metropolis. 284. a. terrae motu subversa.	293. c
Mysi.	29. b. 30. a	Nicopolls.	85. d
Mysia inferior.	85. d	Nicopolis, Emmaus dicta.	267. d
		Nigrae, urbs.	85. a
		S. Nili Martyrium.	280. a
		Nilus, qui e Geon.	84. c
		Ninive a quo condita.	87. c
		Ninus, urbs.	85. b
		Ninus.	36. c. 37. c
		Nisibis obsidetur a Persarum Rege. 287. b. 290. b. d. Persis traditur a Joviano Imp. 299. d. 300. a	
		Nisyrus.	30. a
		Noë.	21. c. d. 24. a. b
		Nomades.	271. a

N

Nabothae.	32. c
Nabuchodonosor Rex. 122. a. b. 183 a. b. 125. 126. 132. 134. 159. c d. 160. a. b	
Nabuzardan.	135.
Nachor.	48. a. b. 49. d
Nacolia.	301. c
Nadab Rex Israel.	94. a. b
Nahum Propheta. 103. d. 104. c 105. c. 115. b. 119. d. 130. a. c	
Naissus, urbs.	291. c
Narbonenses.	33. d
Narcissus, e Christi Discipulis.	213. d
Narses.	339. d
Nasamones.	38. c
Nassamones.	29. d
Nathan.	91. c. 85. a
Nausthi.	32. b

- Nersei.** 32. b
Novatus haereticus. 271. c. d
Numa Pompilius Rex Romanorum. 117. a. Capitolium condit. 117. c
 congiarium largitur. *ibid.* moritur 118. c
Numerianus Imp. 274. a. c
Nummi cusi ab Heraclio Imp. 386. b
Nundinae Hadrianae. 254. a
Nuptias damnant Valentianiani. 260. d
Nymphas, e Christi Discipulis. 214. c
Nysus mons. 34. c
- O**
- Oasis magna.** 35. a
Ochosias Rex Juda. 98. d. 99. c
Octagonum, Constantinopoli. 337. b
Octavius Augustus Imp. 189. d. Aegyptios vincit. 190. a. b. *ibid.* tituli et nomina. *ibid.* b
Oded Propheta. 104. c. 105. a
Odellam Propheta. 120. d
Oenomachus Circensium reparator. 110 d, 111.
Olde Propheta. 120. a
Olybrius Imp. 321. c, d
Olybrius minor. 321. d
Olympas, e Christi Discipulis. 214. a
Olympiadum initium. 104. b. c
Olympius Praefectus Praetorie, sub Heraclio. 386. b. 387. d
Onesimus, e Christi Discipulis. 213. b
Onesiphorus, e Christi Discipulis. 214. c
Onia, urbs. 179. b
Onias Pontifex. 170. a. 172. d. 173 a. 178. a. 179. a. b. d. 188. c
Oppidaceum. 35. a
Oreb. 80. a
Oriens fluvius. 40. c
Orion. 36. a. 37. d
Orus Rex Aegypti. 46. c
Osee Propheta. 103. b. 104. c. 105 a. d. 109. b. c. 113. b. 116. c 147. b
Osiris Rex Aegypti. 46. c
Ostrus Comes Gothus. 323. b
Otha Imp. 246. a
Ozi. 80. d
Ozias Rex. 103. a. b. c. d. 104. d 105. a
Oziel Propheta. 96. a. b. 99. b
- P**
- Pacones.** 29. c. 31. c. 32. b
Palatium, unde dictum. 109. d
Palatium Magnum Constantinopoli. 284. a
Palatium Antiochi. 380. c. Hormisdac. c. Archangeli. 383. a
Palatium Flaccilianarum. 338. c
Placillianarum. 338. c, Lausi 380
Palladium. 109. d. 284. b
Palmyra urbs. 91. d
Pamphyl. 29. a
Pamphylia. 30. a. 33. a
Panaretus, Liber Sapientiae. 175. c
Panes civiles Antiochiae instituti. 263. a
Panes civiles abrogati ab Heraclio. 389. a. b
Panes militares. 391. b. c
Panis Castrensis Alexandrinis praebitus. 276. d. civilis Constantinopolitanis. 285. d. panis penuria Constantinopoli. 321. d
Panium, urbs. 193. b
Pannonii. 29. c. 32. b
Paonia, seu Pannonia. 262. c
Pantheum Alexandriae. 266. c
Paphlagones. 82. b
Papias Martyr. 258. b
Papyrius Cursor, Dictator. 171. b
Paralipomenon Liber. 154. b
Paratonion. 35. a
Parmenides Philosophus. 163. b
Parmenion, e Christi Discipulis. 224. b.
Parnassus. 34. c
Parthenius mons. *ibid.*
Parthenope. 40. a
Parthi. 31. c
Pascha Judaeorum typicum. 2. a
Pascha verum Christus. 5. c. d
Pascha xiv. Lunae. 2. a. 211. d ante et post aequinoctium. 3. a eodem die celebrari praecipuum in Nicaena Synodo. 8. c. d. a Salomone celebratum. 108. b. ab Ezechia. 115. c. 120. b. in Aegypto quando celebratum. 75. c. d 76. a. Paschata a Christo celebrata. 21. d. 212. c. d. 218. b 229. b. 230. c. 225. c. d. Pascha primum Festum Judaeorum. 216 b. 226. d. quando celebratum. 226. a. Pascha, transitus. 226. b
Pascha, Passio et Resurrectio Christi. 226. c. 228. a. 229. a
Pascha Christianorum, Festum Festerum. 228. b

Paschales tabulae affixae in Ecclesiis.	9. d	Phaser.	226. b
Paschaliū.	371. a	Phedalia.	264. d
Patricius, filius Asparis, interfectus.	823. a	Phinippus Archon Atheniensis.	137. a
Patricius illustris.	880. c	Pherecidas historicus.	163. b
Patrebas, e Christi Discipulis.	213. d	Pherecidas.	144. a
Patrophili Episcopi Scythopolitani reliquiae.	295. c	Phidalia.	265. c
Patzates Rex.	144. c	Philaretus Cubicularius.	384. b
Paulinus Theodosii jun. familiaris	311. b. 313. b. interfectur. 316. c	Phlegon, e Christi Discipulis.	213. d
S. Paulus Apostolus.	231. c. d. 232	Philemon, e Christi Discipulis.	214. d
ejus elogium.	234. d. 235	Philistaei.	82. b
Paulus filius Mauricii Imp.	378. d	Philippicus Comes Excubitorum.	380. a
Pax Ecclesiis reddita.	295. a	Philippopolis.	85. b
Pelagius Patricius.	328. b	Philippus, e Christi Discipulis.	224. b
S. Pelei Martyrium.	280. a	Philippus Apostolus.	229. c
Peloponnesus.	27. d	Philippus Junior Imp. 269. a. Gordianum interfect. 270. Christianus, ibid. moritur.	ibid. a
Pentateuchon.	154. b	Philippus Junior Imp.	374. d
Pentecoste.	223. b. d	Philo Judaeus.	230. a
Perinthus.	83. b	Philologus, e Christi Discipulis.	213. d
Perinthus, seu Heraclea.	274. c	Philoxenus Consul.	331. d
Persae.	81. c. d	Phison fluv.	34. b
Persabina, urbs.	193. d	Phoea.	83. b
Persae victi a Constantio.	275. d	Phoebe, Christi Discipula.	224. c
Persarum regnum deletum.	170. c	Phoenices.	80. d. 81. d
Perseus. 38. c. d. 39. b. c. 40. 41. a		Phua Rex Assyriorum.	106. d
Persicae arbores.	40. a	Phryges.	29. a
Persis, nomen fortunae.	89. d	Phrygia.	80. a. 82. b
Persis, Christi Discipula.	224. c	Phrygia salutaris.	275. c
Persecutio Christianorum sub Domitiano. 250. c. sub Trajano. 252. a sub Antonino. 257. d. 258. b. sub Severo. 266. a. c. sub Decio. 270 b. c. sub Diocletiano. 275. 276 277		Pleus, qui et Jupiter. 36. c. 37. b 38. b. ejus sepulcrum.	44. c
Pertinax Imp.	264. b	Pilatus fit procurator Judaeae.	208. d
Petraeorum anni.	253. a	Pindarus.	161. d
Petrus Alexandriae Episcopus.	1	S. Pionius Martyr.	270. a
Petri Alexandriae Episcopi Martyrium.	276. c	Pistrina Palatii Constantinopol.	341. a
S. Petrus primus Antiochiae et Romae Episcopus.	224. b. 230. c	Placidia filia Valentiniani junioris.	315. b. 320. b. Olybrii uxor. 320. c
Petrus Magister militum sub Justiniano.	335. b	Placidiae domus.	305. a
Petrus filius Mauricii Imp.	378. d	Placilianarum Palatium.	338. c
Petrus Curopalata Mauricii Imp. frater.	379. a	Plagae x. Aegyptiorum.	71. d
Phaeacias Rex.	107. a. b		72. a
Phaeacus, Persa.	401. c. d	Plato Praefectus urbi.	167. d. 169. d
Phaeaura uxor Saturni.	36. d		329. c
Phaeton dictus Sol.	46. d	Plautianus Cos. interfectur.	266. b
Pharao Nachor. 48. a. Nechao. 121 a. d		Plutarchus Philosophus.	240. d
Pharus Insula.	173. a. 191. d	Poenitentiam abrogat Novatus.	271 d. 272. a
		Pogonias, cometa.	382. a
		S. Polycarpus, et ejus Martyrium.	257. a. d. 258. a
		Pompeiopolis.	35. c

- Pompeius Hierosolyma expugnat.** 184. d. Imperator appellatur, Theatrum Romae aedificat. 185. d gener Julii Caesaris. 186. d
Pompeius Hypatii frater occisus. 339. b
Pomum Phrygium insolitae magnitudinis. 316. a. divortii causa inter Theodosium Jun. et Eudociam Augustam. *ibid.* b
Pons ad Constantinopolim extructus a Justiniano. 335. c
Pons S. Callinici. 394. b
Pontifices Hebraeorum, et eorum catalogus. 188. 207. c
Pontius, unde Pilatus dictus. 220. d illius mors. 229. d. 230. c
Porta S. Aemiliani Constantinopoli. 265. a
Porta Decimi, Constantinopoli. 304. a
Porta aurea Constantinopoli. 379. a 389. d. Polyandrii. 393. c. 394. a Quinti. *ibid.*
Portae aereae, Constantinopoli. 339 d. Porta mortua. *ibid.*
Porticus templi Hierosolymitani. 205. c
Porticus variae Constantinopoli. 284 c. 308. a. 337. a. d. 338. a. 379. a 329. c. Domnini. 308. d. Troadenses. 318. d. Nova. 324. a
Portus Juliani. 382. d
Pothinus Lugdunensis Episcopus. 261. d
Praedicationis Evangelii festum. 223. d
Praenetum, urbs 379. a
Praesantificata dona. 385. d. 386. a
Praetorium Praefecti urbis. 337. b 380. a
Prandiara, Constantinopoli. 307. a
Prasina factio. 112. b
Prasini a muneribus publicis interdicti a Marciano. 320. c
Prieme. 33. b
Prisca, Christi Discipula. 224. c
Priscilla et Maximilla, haereticae. 263. b
Priscus Comes Excubitorum in clericum attonsus. 384. b
S Probi aedes sacra, Caesareae. 327. a
Probi aedes, Constantinopoli. 337. b
Probus Imp. 273. c. interficitur. 274. a
Probus dictus Imperator. 337. b
Praeceres Romani quando dicti. 165. d
Prochorus, e Christi Discipulis. 224. b
Proclus Asiae Proconsul. 270. c
Proclus Ex - Praefecto capite plectitur. 303. c
Proclus somniorum conjector. 331. a
Procopius tyrannus. 301. b
Prometheus. 78. b
Promoti suburbanum. 389. d
Prophetiae magni iv. 153. b
Prophetiae quomodo scriptae. 153. b 154. a
Protei Insula. 173. a. 191. d
Prusias, urbs. 292. a
Psalmi a quo compositi. 85. c. 86 87. 153. c.
Psammeticus. 121. a
Pseudoprophetae. 96. b. c
Psonomfacti dictus Moses. 76. b
Psychristus Archiater. 322. c
Ptolemais. 35. a
Ptolemaeus Rex Aegypti. 157. b
Ptolemaei alii Reges Aegypti. Ptolemaeus Alexander, 182. d 183. b. Dionysus. 183. d. 185. c 186. a. Epiphanes. 176. d. Evergetes. 174. b. 176. b. 180. c. Lagi filius. 171. a. Philadelphus. 172. d. Philopator. 176. a. Philometor. 178. c. Physcon. 182. a Pothinus. 183. b. Soter. 172. d
Publius Imp. 269. a
Pudens, e Christi Discipulis. 204. c
Pulcheria Arcadii Imp. F. 306. b nascitur. 306. d. Augusta renuntiatur. 309. a. 310. 311. Marciano nubit. 319. c
Pulpita Circi. 339. b
Purpurae inventio. 43. d
Pusaesus Consul. 322. c
Puteus juramenti. 55. d
Pylae. 324. d
Pyramus, mons. 34. d
Pyrodes, dictus Mars. 47. a
Pythagoras Philosophus. 143. b
- Q**
- Sanctorum Quadrageinta Martyrum aedes Constantinopoli.** 319. c
Quadri. 33. d
Quadriporticus Constantinopoli. 265. c
Quartus, e Christi Discipulis. 214
Quercus Mambre. 52. c
Quinquennalia Theodosii Jun. 303. b 309. b
Quintilis mensis Julius dictus. 187. c

R	S
Raasson Rex Assyriorum. 107. c	Sabaci. 143. c
109. a	Sabbatum, quivis dies foriatus. 211. b
Ravenna. 85. d	secundo-primum. 211. c. d
Ravennam concedit Theodoricus Rex	Sabec. 55. b
Italiae, et ibi moritur. 327. d	Sabinarum raptus. 113. b. c
Regia Constantinopoli. 284. c	Sadoc. 91. c
337. d	Saduc Pontifex. 99. b
Regiones urbis Constantinopol. VIII.	Saei. 33. c
incensae. 322. a	Saen Persarum Dux. 387. c
Regnandi ars inventa. 36. b	Sagarius fluv. 84. d
Regni Juda exitus. 136. c	Salatiaei. 30. d. 31. c
Regni Judaeorum successio deleta.	Salem. 50. d
184. b. c	Salina. 185. a
Regnorum libri. 154. a	Salli. 34. b
Remus et Romulus nascuntur. 305. c	Sallustius nascitur. 183. b. moritur.
in silvis projecti, et a lupa edu-	189. c
cati. 113. d. Remi statua aurea.	Sallustius Praefectus Praetorio. 302
110. a. b	a. b. 304. c. d
Repromissionis anni. 51. 52. etc.	Salmanazar Rex Assyriorum. 107. d
Resurrectio mortuorum ex libero-	108. a
rum successione. 237. c	Salona. 85. d
Rharna, Persa. 401. a	Samaeas. 91. c. 92. d. 93. c. d
Rhagan. 48. b	119. a
Rhaguel. 64. b	Samaria, urbs. 181. d. 193. b
Rhasia, regio. 298. d	Samaritae in speciem Christiani.
Rhea. 36. c	336. a. b
Rheae simulacrum Roman addu-	Samaritarum et Judaeorum de Sa-
ctum. 176. c	cris dissidium. 180. c
Rhegium, urbs. 337. c	Samaritarum rebellio. 327. a. sub
Rhenus fluv. 34. d	Justiniano. 335. d. 336. a
Rhinocoruri. 28. a. 29. d. 30. b	Samosata. 35. b
Rhodani Praepositi Palatii interitus.	Samosatensium anni. 248. b
301. d. 302. a. b. c	Samothrace. 35. b
Rhodanus fluv. 34. d	Sampson Judex. 82. b. c. d. 83. a
Rhodus. 83. b. terrae metu labefa-	Samuel Propheta. 83. 84. a. b
ctata. 175. c. Rhodi Colossus.	Samuelis Prophetae reliquiae Con-
Vide Colossus.	stantinopolim translatae. 308. a. b
Rius fluv. 34. c	Samus. 83. b
Roma. 35. c	Sapor Persarum Rex Nisibem ob-
Roma condita. 109. d. 110. b	sidet. 285. b. 290. a. b. c
Romani ex quo orti. 27. a. b	Saraceni. 32. a. 52. d
Romani unde dicti. 109. d	Saraeas Pontifex. 131. a
Romanus Scholasticus. 380. a	Sarapion Episcopus Antiochenus.
Romulus fratrem interficit. 110. a	263. b
illius mors. 117. a	Sarazar. 116. b
Ruben. 59. a	Sarbaras, Persarum Dux. 385. c
Rufini Praepositi Palatii interitus.	Constantinopolim obsidet. 392. a
306. b	b. c
Rufini Praefecti Praetorio interitus.	Sardanapalus. 37. a. 40. a
ibid.	Sardania. 30. b. Sardinia. 33. c
Rufinus Quaestor sub Justiniano.	Sardis. 35. c
336. d	Sarinaei. 33. c
Rufus, e Christi Discipulis. 213. d	Sarmatae. 27. c. 29. c. 30. d. 32. b
Russata factio. 112. c	83. d
Ruth liber. 154. b	Sarra. 52. d. 53. 54. 57. a

- Satala.** 85. d
Saturus. 36. b. 87. b
Sauromatae. 27. b
Saul Rex. 84. b
**Scala Chalcedonensis, Constantino-
 poli.** 308. b. 309. c
Scamander fluv. 84. d
Scamma Circi. 285. b
Scovophylacium. 337. d
Schola Palatina vi. et vii. 269. b. d
Scholarii. 269. b. d
Scipio Africanus. 169. a
Sclavi. 395. d. 396. d
Scythismus. 23. c. 49. a
Scythae. 31. a. 82. b. 84. b
Scythae Aegyptii. 47. a. b
Scythopolis. 85. a
Sebaste, urbs. 181. d. 193. b
Sedecias Pseudopropheta. 96. b
Sedecias Rex. 129. c. d. 180. b
 186. d
Seditio sub Justiniano Nica dicta.
 a. p. 336. ad p. 340.
Seleuciensium anni. 182. b
**Seleucus Nicator Antiochiae condi-
 tor.** 41. d
Seleucus Callinicus Rex. 175. a. 178
 a. b
Selmaus, urbs. 253. c
Sellum Pontifex. 119. b. d. 151. a. b
Selum Rex. 107. b
Selymbria. 304. d
Semegar. 78. a
Semeronius. 37. b
Semiramis Regina. 86. e
Senatus aedes Constantinopoli. 284. e
 307. d. 337. a
Sennacherim Rex Assyriorum. 115. d
 116
Sephora. 64. e
**Sepulcrum Dominicum incensum a
 Persis.** 385. b
**Seraphini templi Hierosolymitani An-
 tiochiam translati.** 247. d
Serapion Episcopus Antiochiae.
 263. b
**Sergius Patriarcha Constantinopoli-
 tanus.** 382. b. Heraclium coronat.
 383. b. 390. c. 391. c
Serpens cultus ut Deus. 23. e
Seruch. 48. b
Sesostris Rex. 47. a. 48. a
Sestus. 85. e
Seth. 21. a. id est fundamentum.
 77. c. Seth ad altare, proverb.
 94. a
Severianum Byzantii. 265. b
Severi Imp. mora. 267. a
**Severus fit Imp. a Galerio Maxi-
 miano.** 278. b. 279. a
**Severus haereticus, a quo Severia-
 ni dicti.** 261. b
Siarsura urbs. 400. e
Sibyllarum nomina. 108. c. d
Sicani. 88. d
Sicilia vastata a Gensericis. 315. b
Sidonii. 27. b
**Signum Christi supra Capitolium
 Constantinopoli.** 308. e
Silas, e Christi Discipulis. 224. e
Silentarius, dignitas. 328. c. d
Siloam, id est, missus. 155. c. font.
 115. c. 118. a
Silpius mons. 40. b. 41. d
**Silvani Emeseni Episcopi Marty-
 rium.** 279. d
Silvani Gazae Episcopi Martyrium.
 280. a
Silvanus, e Christi Discipulis. 224. c
**Silvanus Comes et Decurio Nisibe-
 nus.** 300. a
Silvia a Marte compressa. 118. d
Simeon filius Jacob. 59. a
Simois, fluv. 84. d
Simon Cananita. 252. b
Simon Magus. 256. c
Simon Pontifex. 173. c. 172. b
 182. b. 188. b. 219. c
Simon Temple praepositus. 177. d
Simon filius S. Josephi. 203. c
**Simon, vel Simeon Hierosolymita-
 nus Episcopus** 246. b
Simon Cleopa. 252. c
Simonides. 143. a
Sinetus Castrensis. 384. b
Sinope. 85. e
Smyrna. 95. e
Sipylus mons. 40. b. 41. d
Sirach, scriptor libri Sapientiae.
 175. c
Siroes Persarum Rex. 398. d. 399
 400. ejus Epistola ad Heraclium
 Imp. 402. a. b
Sirmium. 289. b. 303. c
Sisara. 79. c
Smyrna terrae metu concussa. 262. e
Smyrna, urbs. 270. d
Socrates nascitur. 162. b. meritum.
 188. c
Sogdianus Rex Persarum. 166. b
Soine. 85. a
Sol, Rex Aegypti. 46. d

- Solis Statua, Constantinopoli.** 265. b
Solomon. 91. 92. ejus liber de remediis. 115. b. Libri alii. 154. b
Sophiana. 884. c
Sophocles. 162. a. ejus mors. 166. d
Sophonias Propheta. 119. b. d. 151 a. b
Sor, seu Tyrus, urbs. 186. b
Sosibius Antiochenus. 192. a
Sospater, e Christi Discipulis. 214. a
Sosthenes, e Christi Discipulis. 218. b
Sperchius flav. 34. d
Spongia sacra Constantinopolim allata. 385. b
Sphoracii tractus. 387. d
Statua Constantini M. Romae, et ejus Inscriptio. 280. c. d
Statua pectoralis Arcadii et Pulcheriae. 309. b
Statua Arcadii, Constantinopoli. 318 d. Theodosii M. 305. b. Theodosii Jun. 309. d
Status hominis duplex. 234. c. 235. b 236. 237. 238. 239. 240
Stephanus, e Christi Discipulis. 214. a
S. Stephani mors et elogium. 226. b 231. a. b
S. Stephani aedes Constantinopoli. 384. b
Stilbon, dictus Mercurius. 47. a
Strategium, Constantinopoli. 265. d
Studii aedes, Constantinopoli. 321. a
Studii aedes S. Joannis Bapt. 397. d
Supplicia damnatorum, quae. 239 c. d
Surena Persarum Regis Senator. 299. b. c
Susa. 85. b
Susacim Rex Aegypti. 92. a. 98. d
Susiana. 85. b
Sycae, Regio Constantinopoli. 305. d
Sycae, instauratae a Justiniano. 335. b. 392. d
S. Symeonis Stylitae mors, et reliquiae. 321. a
Symmachi Consulis aedes. 337. d
Symmachus sacrae Scripturae Interpreter. 266. a. b
Synagoga Samaritarum. 327. b
Synesius Comes Largitionum. 308. d
Synodus Nicaena coacta a Constantino M. 8. b
Synodus Nicaena. 282. b. c. Constantinopolitana 304. b. Ephesina. 314. b. c. altera Ephesina. 317. b Calchedonensis. 319. d
Synodus Constantinopolitana sub Justiniano. 344. d
Syri. 82. a
Syria Judaeae. 85. a
Syromacedonum anni. 171. d
Syrus, a quo Syria dicta. 42. d 43. c
- T**
- Tabarini.** 27. c
Talanti. 84. a
Taramantes. 27. a
Tarquinius Priscus Rex Romanorum. 129. d
Tarsus, unde dicta. 39. d. 40. a
Tarsus urbs. 294. d
Tatiani haeretici scripta. 260. c 261. b
Taehista. 85. a
Tamium. 85. d
Taurianna. 27. d. 30. a
Taurii. 27. b
Taurus Rex Cretae. 42. d. 43. a
Tautanaei. 29. d
Templa Paganorum destructa. 282. d
Templum Hierosolymitarum. 91. a ejus instauratio. 145. b. c
Templum absque ligno. 249. c
Templum, Nestorio quid? 364. c
Tenedus. 85. d
Teos. 88. c
Terebinthus, urbs. 254. a
Teridon. 85. b
Terrae motus sub Constantio. 298. c sub Theodosio Jun. 310. b. 313. d 317. a. 318. d. sub Zenone. 327. d sub Justiniano. 341. c
Tetrasympum. 254. a
Tetrapylum aeneum Constantinopoli. 318. d
Tetrarchae cresti ab Archelao Rege Judaeorum, ejus fratres, Herodes Antipas, Lysanias, et Philippus. 206
Thalassius, vir nequam. 297. c
Thales Milesius. 115. c
Thales Philosophus. 143. c
Thamnor. 91. d
Thamiz, idem cum Adonide. 130. d
Tharac. 48. b. 51. b
Thasus. 83. b
Theatrum Pompeii Romae. 185. c. d Marcelli. 193. a. Daphnes. 247. c
Thebae. 27. a
Thebais. 29. d
Themistoclis mors. 162. c

- Theocritus** sub Justino Imp. 381. c
Theoctista filia Mauricii. 379. d
 380. d
Theodora uxor Justiniani Imp. 334. b
Theodora Maximiani Herculi privi-
 gna. 277. d
Theodora, soror Constantini M.
 278. d
Theodoretus damnatus in Synodo
 Ephesina. 317. c
Theodoretus damnatus. 376. etc.
Theodoricus Rex Italiae, ejus ju-
 stitia. 327. c. Ravannam conce-
 dit. d
S. Theodori aedes, Constantinopoli.
 337. d
Theodorus Mopsuestenus. 360. 361
 370. 371
Theodorus Praefectus urbi sub Mau-
 ricio. 380. c
Theodorus Patricius. 394. c
Theodorus Syncellus. *ibid.*
Theodorus Commerciarius. 394. c
Theodosianae, balneum Constanti-
 nopoli. 314. a
Theodosius M. Imp. 303. b. Aria-
 nos pellit, et Paganorum delubra
 diruit. *ibid.* d. Romam venit. 305. b
 Caput S. Joan. Bapt. reperit. *ibid.*
 ejus statuae dedicatio. 305. d. mo-
 ritur. 306. a. ejus corpus Con-
 stantinopolim affertur. 306. b
Theodosius Jun. Imp. 306. b. na-
 scitur. 307. b. levatur Augustus.
ibid. b. ejus statua aurea. 309. d
 Constantinopolim ingreditur. 300. a
 ejus nuptiae. 312. d. Constantino-
 polim ex Asia redit. 315. d. mo-
 ritur. 319. a. b
Theodosius filius Mauricii Imp. co-
 ronatur. 377. c. ejus nuptiae. 378
 occiditur. 379. b
Theodosius Subadjuva. Magistri.
 380. c
Theodotio. 263. c
Theodotus haereticus. 263. b
Theodotus Drungarius. 400. a
Theognis Poëta. 143
Theophanes vir nefarius. 382. d
Theopolis dicta Antiochia. 340. c
Theotechnus Presbyter Antiochenus.
 296. d
Thermae Commodianae dedicatae.
 204. a
Thermae Constantinianae, Constan-
 tinopoli. 289. a
Thermantiae Honorii Imp. uxoris
 obitus. 309. 6
Thesbis, urbs. 161. a
Thessalonica, Illyrici urbs. 341. c
Thilath Phalsar Rex Assyriorum.
 109. c
Thiramus Rex Tyri. 91. c
Thola. 80. d
S. Thomae aedes sacra, Constanti-
 nopoli. 320. b. 323. d
Thomas a Secretis sub Imp. Justi-
 niano. 338. d. 340. d
Thomas Patr. Constantinopol. 381
 a moritur. 382. d
Thracia Scythica. 297. b
Thracas. 27. c
Thraucun, locus. 289. c
Thuberis fluv. 34. d
Thulis Rex Aegypti. 46. c
Thurras. 37. d
Thusceno. 27. d
S. Thyrsi aedes, Constantinopoli.
 319. c
Tiberii Imp. in Britannos et Arme-
 nios expeditio. 194. b. 206. ejus
 mors. 230. a
Tiberis fluv. 34. d
Tiberius Constantinus Imp. 376. a. b
 ejus mors. c
Tigsitani. 33. c
S. Timothei reliquiae. 293. b
Timotheus, e Christi Discipulis.
 214. a
Timotheus Caesareae Episcopus.
 327. a
Tirannil. 32. b
Titus, e Christi Discipulis. 224. a
Titus Judaeos domat. 246. c. fit Im-
 perator. 249. a. moritur. *ibid.*
Tomiris regina. 144. a
Torques aureus Imperatorum. 338. c
 340. d
Trabs, cometes. 323. c
Trachonitis, provincia. 238. d
Trajanus Imp. Christianos persecui-
 tur. 250. a. tributa remittit. 253
 a moritur. *ibid.*
Tribunal Circi. 284. a. 285. b. c
Tributorum remissio a Trajano fa-
 cta. 253. a
Tribunal Hebdomi. 304. c. 307. c
 329. b. 330. c
Tricameratum, aedis publicae spe-
 cies. 254. a
Trilithum. 303. d
Triconchum, Constantinopoli. 317. b

Trinitatem agnoscit Trismegistus.		Vascones.	<i>ibid.</i>
47. c		Vectigalia a Dario inventa.	145. c
Triptolemus.	42. a	Velici.	33. d
Trisagium.	384. a	Veltiones.	27. a
Triumviri.	189. c. 190. a	Venationis inventor Nemrod.	86. b
Troadensis Porticus.	318. b. Murus.	Veneta factio.	112. b. c. huic favet
319. d		Marcianus Imp.	320. c
Troas.	30. a. 35. c	Venetia.	112. c
Troglodytae.	32. d	Venetus color.	112. c
Trophimus, e Christi Discipulis.		Venus pro moechia.	46. b
214. c.		Vergilio, Castellum.	303. b
Tryphon dictus Ptolemaeus Evergetes Rex Aegypti.	174. d	Verina, uxor Leonis M.	325. a. b. d
Tryphon Praefectus Praetorio sub Justiniano.	337. a	Vespasianus Neroni succedit.	166
Tryphosa Christi Discipula.	224. c	eligitur Imp.	246. b. Judaeorum
Tuba, cometes.	323. c	regnum delet. <i>ibid.</i> c. Romam venit. <i>ibid.</i> ejus statuæ in Daphne.	247. c. Davidis genus delet.
Tullus Hostilius Rex Romanorum.		248. b	248. d
118. c. illius mors.	120. c	Vestales defossae ob stuprum.	173. d
Turres castellatae.	394. a. 396. d	249. c	
Turris Stratonis.	193. d	Vestis alba Hypatii Patricii.	276. a
Tyana urbs.	370. d	baptizandorum.	388. c
Tychicus e Christi Discipulis.	214. c	Vetranio Imp.	289. d. 290. a. 291. c
Tyrannio Tyri Episcopus, Martyr.	279. d	292. a	
Tyrennii.	27. b	Vexillum erectum in turribus in signum domini.	299. d
Tyrinii.	33. d	Vexillum Venetum combustum.	383. b
Tyrus a quo condita.	42. d. 80. b	Vicomagistri Hierosolymis instituti ab Hadriano.	254. b
Tzangae.	332. c	Vicennalia Constantini M.	282. d
Tzathius Lazorum Rex.	332. b	Constantii.	293. c
335. a		Vineas in urbibus plantari vetat Domitianus.	250. a
Tzithas Spatharius.	380. c	Victoriae de Persis nuntius.	313. c
		Vigiliae nocturnae Romae.	267. d
V		Virgilius nascitur.	184. c
Vafres Rex Aegypti.	91. b. 137. a	Virgo puerpera culta ab Aegyptiis.	157. a
Valens Imp.	301. a	Vitalis haereticus, a quo Vitaliani dicti haeretici.	296. c
Valentia.	109. d	Vitellius Imp.	246. a
Valentinianus Jun. Imp.	302. b. levatur Imp.	Volagesus Nisibenus Episcopus.	291. b
302. a	302. a	Vocales, qui dicti.	86. a. b
Valentinianus M. fit Imp.	300. c. d	Urbanus, e Christi Discipulis.	213. c
ejus justitia et severitas.	301. d	Urias Pontifex.	105. a. 109. a
302. a b. moritur.	303. b	115. a	
Valentinianus III. Augustus dictus.		Urias Propheta.	122. a
314. a. Constantinopolim venit.		Ursus Praefectus Urbi.	309. c. 310. b
315. a. Endoxiam in uxorem accipit. <i>ibid.</i> ejus mors.	320. b	Vulcanus.	45. b. c
Valentinus haereticus.	260. d		
Valeria filia Diocletiani.	277	X	
Valeriana uxor Tzathii Lazorum Regis.	332. c. d	Xenodochium Sampsonis, Constantinopoli.	337. c
Valerianus Imp.	271. c. ejus mors.	Xenophanes Philosophus.	143. b
272. d		Xenophon.	167. b
Valerianus frater Eudociae Aug.			
311. c 313. a			
Varanes Consul.	307. d		
Varduli.	33. d		

Xerolophus, Constantinopoli. 313. c	Zacynthus. 28. a
Xerxes Rex Persarum. 161. c. Athenas expugnat. 166. b	Zambri Rex. 107. d
Xylocercetas. 307. d	Zames. 87. d
Xylocircus, Constantinopoli. 323. d	Zara. 400. b
	Zarath Aethiopa. 95. b
Z	Zeb. 80. a
Zaba Magnum et Parvum. 392. c	Zeno Magister militum. 324. c. fit Imperator. c. d. in Isauriam fugit. 325. a. Constantinopolim redit, et Palatium occupat. <i>ibid.</i> c. d. moritur. 328. c. d
Zabulon. 60. a	Zenobii Presbyteri Martyrium. 294. a
Zacharias Rex Judaeorum. 107. b	Zeuxippus, Constantinopoli. 265. b. 284. d. 285. a. b. 322. c. d
Zacharias Propheta. 130. d. 142. a. 151. b	Zilgbi Hunnorum Rex. 333. b. c. d
Zacharias filius Jodaë. 101. a. 161. c	Zoroastres. 87. d
Zachariae patris S. Joannis Bapt. reliquias Constantinopolim translatae. 309. c	Zorobabel. 142. d. 145. a. b. c. 146
Zacharias Patr. Hierosol. 382. a. captivus a Persis abducitur. 385. b	

I N D E X

AD PRAEFATIONEM ET NOTAS.

P. PRAEFATIONEM DENOTAT.

A

Achimlech, an Pontifex fuerit. 502. b
Ἀδιάδοχος. 583. a
Aera apud Graecos triplex. P. xvii. b. c. qua aera Cyrilus Scythopolitanus usus sit. P. xviii. a. b. qua Hippolytus. P. xviii. b. 21. a. qua auctor Chronici et Epiphanius. P. xx. c
Africanus scriptor. 537. b. 544. a
Ἀρόρατος, cur dictus Zeno. 581. d
Alcippe elephantum enixa. 531. d
Andreas Darmarius. P. ii. d
Anni Antiocheni et Syromacedonum literis numeralibus quomodo descripti. 587. b
Annus Passionis Christi juxta veteres Patres. P. xix. a
Anthemius Imp. natione Graecus. 580. d
Antiochenorum aera. 517. c. 518. b
Ἀρανής vox, quid sonet. 529. a. b. 583. a
Apion, cur cum unico p. scribatur. 509. b
Apion Cos. sub Justiniano. 599. d
Aratoris librorum recitatio publica. 600. a
Arca, urbs. 497
Arcadiae cohortes. 585. a
Areobindi monomachia. 578. d. 579. a
Ascalonitarum aera. 516. b
Asinus dictus Justinianus. 596. b

Asparis caedes. 580. c
Atavulfus. 572. d
Attila. 574. c. ejus mors. 575. d
Ausonius Fastos scripsit. P. xxxvi. b
Ausonius explicatus. P. xxxii. d
Ἀυτοκρατορες, an filii Imperatorum dicti. 605. d. 606. a

B

S. Babylae Martyrium. 550. b
Babylonia, urbs et provincia. 497. b
Balanus Deus. 568. d
Baptisterium majus Constantinopoli dictum Sophianum. 583. a
Basilii sub Justiniano Consulatus. 599. d. 600. c. d
Basilisci Imp. mortis genus. 583. d
Bederina urbs Illyrici. 589. d
Belisarii Consulatus. 598. d
Belisarii nomen varie scriptum. 592. b
Bissexti notati in Fastis. P. 34. a
Boëthius et Boëtius, promiscue. Boëthiorum stemma. 586. d
Bostra, urbs. 584. b. **Bostrenorum** aera. *ibid.*
Bucolia Aegyptiaca. 533. d
Byzantii Episcoporum series. 525. a. b

C

Caesarum purpura. 584. d
Calchedon. 497. b
Callinicon, urbs. 514. a
Campus tribunalis. 560. d
Canis, convitium militare. 591. b

- Capitis S. Joan. Baptistae inventiones.** 569. d. 570. a. 576. d. 577 a. b
Carruca Praefectorum Praetorio et urbi. 575. d
Castellum rotundum Constantinopoli. 609. a
Censoris dignitas. 557. c
Cerdo cur Manichaeus dictus. 549. d
Cerei et taedae praelatae Imperatoribus et summis dignitatibus in processibus. 586. b. inde cereorum in Ecclesiis usus origo. *ibid.*
Chelae. 614. l
Cherubinatorum staturae. 530. d
Chronici Paschalis auctores duo. P. viii. b. c
Chronicon editum a Canisio et Labbeo Hippolyto asseritur. P. xiv. xv
Chronicon Georgii Ambianensis Episcopi. P. iv. d. v. vi
Chronicon Paschale male Alexandrinum dictum. P. iv. b. ix. b. Constantinopolitanum aliis dicitur. *ibid.* ix. a. cur Paschale dictum. P. ix. d. x
Circi ac Circensium inventores. 503. a
Cleopae genealogia. 533. d
Codex Justinianus quando publicatus. 592. d
Codex Vaticanus Chronici Paschalis. P. xxxviii. a
Codicis Justiniani secunda editio. 598. d
Colossus Neronis. 531. c
Comagenorum aera. 531. b
Comes opsarii. 613. d
Commonitorium, pro Epistola. 614. d
Consistorium Justiniani. 595. d
Constans, quando Caesar dictus. 556. b. c. 558. b
Constantii Imp. simulata pietas. 561. a 568. b
Constantinus M. an nothus. 553. c an crucem in caelo viderit. 554. d
Consularia. P. xxxvi. d
Consulatum dare. 553. c
Consulatus Justini Imp. 602. b. c. d 603. a. Mauricii Imp. 605. a. b 606. d. Focae. 607. d. Heraclii. 609. 610. 612. a
Consulatus per quadriennia digesti. P. xxxiii. b. 34. d
SS. Cosmae et Damiani aedes Catholica seu plebalis Constantinopoli. 612. d
Convivia ad sepulcra. 503. c
Craterus. 594. d
Crispus factus Pappas seu Clericus. 610. b
Crocodili. 507. c. 508. a
S. Crucis Exaltationis institutio. 610. d. 611. a
Cyclus dxxxii. annorum seu annus magnus quando inventus. P. 26. d 27. illius varia initia. *ibid.* 27. d 28. a. a Latinis usurpatus. *ibid.* c 601. d
- D**
- Daphne, Antiochiae.** 530. d
Daras oppidum, a quo conditum. 588. b
Diagrapha. 612. c
Dii Gentilium Reges olim fuerunt. P. xiii. a
Diocletiani Imperii initium. 551. a
Dionysus dictus Antiochus Epiphanes Rex Syriae. 516. c
Dorothei martyres varii. 504. d
Dorotheus fictitius scriptor. 504. c. d
Duces Palaestinae. 584. d
- E**
- Edessenorum aera.** 513. b
Edicta data, accepta, proposita. 552. d. 553. a. 555. b. 598. c
Edicti Justiniani de Fide vetus versio. 601. b
Epiphanius liber de Prophetis, fictitius. 505. a
Eudocia sacra loca bis adiit. 574. d
Exocionitae Arriani. 568. b
- F**
- Factionum fautores.** 578. b
Fana Gentilium in excelsis locis aedificata. 542. d. in aedes Christianorum versa. 569. a
Fasti Chronici Paschalis unde exscripti. P. xxxiii. d
Fasti Consulares Paschalibus additi. P. xxxi. a. b. per lustra digesti. P. xxxii. a
Fasti Graeci ab H. Doduello editi. P. xxxvii. a
Fasti Idatiani. P. xxxv. a. b
Fasti Siculi cur dictum Chronicon Paschale. P. l. ii
Fastorum conditores varii. P. xxxvi. b
Focae Imp. Consulatus. 607. c
Fortunae urbium. 498. b

Francorum primae sedes. 547. d
548. a. b
Fulgure exanimatus Anastasius Imp.
589. d

G

Garizin mons. 585. b
Gazensium aera. 517. a
S. Georgii Martyrium. 550. a
Gizerichus. 578. a. 580. d
Gordianorum Seniorum et Juniorum
scholae. 545. d. 546. a
Graeca nomina accepta a Judaeis.
515. a
Grando insolentis magnitudinis. 571.
c. d

H

Hebdomum Constantinopolitanum, di-
ctus Campus ad urbem, seu septi-
mum milliare. 595. b
Heliopolis ad Libanum. 552. a
Heraclius Imp. computum Ecclesia-
sticum scripsit. P. 25 b
Herodes an Proselytus et Hierodu-
lus fuerit. 519. a. c
Heron Confessor, quis. P. xv. d
16
Hippolyti Portuensis Chronicon. P.
xxi. Paschale, et canon Pascha-
lis. P. xx. b. d. xi. xiii. b. ejus
scripta varia. P. xii. b. quando
is Martyrium subierit. *ibid.*
xiv. c
Hippolytus Presbyter in Sardiniam
deportatus. P. xvii. a

I

Jacobus Archiater cogn. Psychristus,
seu Psychochristus, uti appella-
tur a Suida. 579. d
Imperatores semestres, annui. 529. d
Indictiones variae. 569. c
Indictionum duo initia. 517. d. a quo
et quando eae inventae. 518. a. b
537. a. 555. c
Inscriptiones ad Turres urbis Con-
stantinopolitanae. 609. b
Inscriptio reperta sub Manuele Pa-
laeologo quae etiam a Phranze.
l. i. c. 88. describitur. 499. d
Inventio reliquiarum SS. xl. Mar-
tyrum. 576. c
Joannes Gibbus Cos. 588. c
Joannes Scytha, seu Scythopolita
Cos. 587. d

Joannis Philoponi opus de Paschate.
P. xxiv. d
Joannis Praefecti praetorio Consu-
latus. 599. a. b
Issa insula. 562. b
Jovis Epitaphium. 499. a
Judices publice laudare et accusare
licebat. 594. b
Judices sedent, Advocati stant. 585. d
Juliana Areobindi uxor. 588. d
Juramentum in sanctum Baptismum.
582. d
Justini Imp. Consulatus. 602. 603
phrenesis. 603. b

K

Kατάσκηρα, quid. 504. a

L

Laodicensis, Julienses dicti. 518. d
eorum aera. *ibid.*
Lazorum Regum vestes ac insignia.
590. d. 591. a. 592. b
Levare, vox. 596. c
Lex de filiis intestato morientibus.
540. a
Libri excudi debent cum suis nae-
vis. P. xxxvi. a
Litaniae in terrae motibus. 575. a
Lumina vespertina. 576. a
Lustra Juliana. P. xxxi. d
Lychni in Gentilium Fanis. 583. a
Lycus fluvius. 576. b
Lysanias filius Herodis. 523. c

M

Magnaaura, ubi extitit Consistorium
Justiniani. 595. d
Magnentii necis annus. 561. d
S. Mamantis Festum. 579. d
Mauricii Imp. Consulatus. 605. a. b
606. a. d
S. Maximus, an auctor Chronici
Paschalis haberi debeat. P. xxiii
d. xxiv
Media jejuniorum septimana. 577. a. b
Menses Asianorum. 547. c
Menses Macedonici. P. xli. c. d
Metrodori varii. P. xxvi. a
Milites, validi et statura decori le-
gi soliti. 545. d
Mons Seleuci. 561. d
Mundi regionum inter Noe filios di-
visio varie apud scriptores refer-
tur. 490. d
Murus longus Anastasiacus. 589. b

N

- Nacolia, urbs. 566. d
 Naisus, urbs Illyriae. 560. d
 Nero, Antichristus. 529. b
 Nica, unde dicta seditio sub Justiniano. 593. d
 Niocomedia a Diocletiano instaurata. 551. d
 Ninus, urbs. 497. d
 Nisibis, urbs. 497. a

O

- Octavianus Aug. unde ex Octavius formatus. 520. b. c
 Olympiades Alexandrinae. P. vi. c
 Olympiades, quando putari desierint. P. xxxiii. c. Olympiades descriptae in Chronico. *ibid.* xxxiv. b
 Iphiteae. *ibid.* c
 Olympiades, seu lustra Juliana. P. xxxiii. a
 Olympiadum nomine donata lustra Juliana. P. xxxii. c
 Olympici ludi, quando aboliti. P. xxxii. c
 Ομάς, annorum collectio dicta. 489. a
 Orontes fluv. Draco et Oriens dictus. 498. d

P

- Panes civiles extincti. 612. d
 Panis Castrensis. 552. c
 Panodorus Aegyptius. P. xvii. b. c
 ejus aera. *ibid.*
 Παράλειπόμενοι. 501. b
 Parembela, Absarus. 496. b
 Paschale Metrodori. P. xxvi. a
 Paschales Tabulae apud Graecos et Latinos. P. xxviii. d. xxix. a. cereis Paschalibus appensae. P. xxix a. b. c. d. xxx. a. b
 Paschalla a Photio laudata. P. xxv. e
 Paschalia recentiorum Graecorum. P. xxx. c. d
 Paschalia ab ipso mundi exordio coepta. P. xx. b
 Paschalla Anniani, Panodori, S. Maximi et Bedae. P. xxiii. b
 Paschalla. P. ix. d. horum conscribendorum methodus duplex. *ibid.* x. b
 De Paschate ortae controversiae sub Heraclio. P. xxv. a
 S. Pauli Martyrium. 570. d
 Pax Ecclesiarum. 568. c. d

- Persecutio Christ. sub Diocletiano. 552. c. 553. b
 Petrus Alexandrinus Episcopus, Martyr. P. v. c
 Pharus Alexandriae. 519. d. 520. a
 Philippi Imp. Christianismus. 546. d
 Physco cur Ptolemaeus II. Evergetes dictus. 516. a
 Pilati mors. 528. b
 Pons Danubii. 557. a
 Portus, urbs cujus Hippolytus Episcopus fuisse dicitur, quae? P. xvi. d
 Praefatio Auctoris de Paschate praefixa Chronico Paschali. P. xxxviii. c
 Praefationum usus et utilitas. P. i
 Praesanctificationum liturgia. 611. b
 Πρασινοβέντρον, utriusque factionis seditio. 594. a
 Primae et secundae Provinciae quae dictae. 494. d
 Procerum nomen quando inductum apud Romanos. 511. a. b. c
 Proditoribus an fides servanda. 584. b
 Programmata. 598. c. 601. a. b
 Prusias, urbs. 561. b
 Pylae Thraciae. 583. b

R

- Raderi Latina versio. P. xxxix. b
 Religionis Christianae antiquitas, quemodo a SS. Patribus probata. P. xi. d. xii. a
 Rex Persarum Rex Regum appellatus. 611. d

S

- Sacerdotes templorum feminae. 498. b
 Samaritae falsi Christiani. 598. a
 Samaritarum rebelliones. 585. c
 592. d
 Samuel, an Pontifex fuerit. 501. b
 Seditio Victoriatorum sub Justiniano quot diebus duravit. 598. b
 Seditiones in Circusibus coepta. 587. d. 591. c
 Selymbria. 566. c
 Senatores non nisi a Praefectis Praetorio vel Urbi audiri poterant. 579. d. 580. a
 Sendor an dictus Philippus Imperator. 545. b. d. 546. a
 Sepulcra humilia tyrannorum. 597. d
 Serapis cultus in Portuensi et Ostiensi tractu. P. xvi. d
 Syene, urbs. 496. d. 497. a

Symmachi quatuor Coss. 595. d
 Synagogae Judaeorum Antiochiae.
 531. a

T

Tabulae Paschales. P. vii. c
 Tarsus urbs, unde dicta. 498. c
 Terrae motus varii Constantinopoli.
 572. b. 573. a
 Terrae motus varii sub Justiniano.
 698. a
 Terrores, seu terraemotus. 573. a. b
 Theatrum Marcelli Romae. 520. d
 Theoderici Regis Italiae Consula-
 tus. 584. a
 Theodosii filii Mauricii Imp. nu-
 ptiae. 606. c
 Theodosius M. templa Gentilium
 evertit. 568. c
 Thracia Scythica. 575. b
 Tiberii Thracis Imp. Caesarea di-
 gnitas. 603. b. Consulatus. *ibid.*
 604
 Torque quovis redimiti recens creati
 Augusti. 596. d

Tribunal Circi. 596. a
 Turris Stratonis. 521. b
 Tu vincas, acclamatio in Circensi-
 bus. 593. d
 Tyana, urbs. 601. c

V

Valentinianus III. ubi occisus. 578. a
 Valentinianus qui et Galata Valen-
 tis Imp. filius. 567. a
 Venetae factioni favent alii, alii
 Prasiniae. 578. b
 Vespasianus statim post Neronem
 imperavit. 530. a
 Vexilla in turribus erecta in signum
 dominii. 565. d
 Voces mixobarbarae Chronici. P. xl
 c. d

Z

Zaba fluv. 614. c
 Zachariae tres. 510. b
 Zacharias Patr. Hierosol. 610. d
 Zeno Imp. dictus a Leone juniore.
 581. c. ejus fuga. 582. b

I N D E X

VERBORUM MIXOBARBARORUM CHRONICI PASCHALIS,

QUAE ENUCLEANTUR IN GLOSSARIO MEDIAE ET INFIMAE
GRAECITATIS NUPER EDITO.

<i>Αγειν ἰππικόν.</i>	309. b. 310. a. 329. b	<i>Απληκεύειν.</i>	298. c. 318. a
<i>Αγοράζειν.</i>	320. b. 321. c	<i>Απληκτον.</i>	399. b. d. 401. b. c
<i>Αγριανός.</i>	112. d	<i>Αποζωννύειν.</i>	322. b
<i>Αδελφόπαις.</i>	312. a	<i>Αποκουροπαλατών.</i>	332. c
<i>Αδελφός.</i>	333. c. 402. b	<i>Απόκρισις.</i>	317. d. 338. d. 386. b
<i>Αδίστρατος.</i>	400. a		398. a
<i>Αἴρεσις.</i>	296. c. etc.	<i>Απονοταρίων.</i>	335. b
<i>Ακοή.</i>	326. a	<i>Απονύχιος</i>	338. a
<i>Ακτα.</i>	336. b	<i>Αποστολαῖον.</i>	320. b
<i>Αληθειδιν.</i>	332. c	<i>Αποστρατηλατών.</i>	331. d
<i>Αλογον.</i>	295. b. 392. c. 401. b	<i>Αποσώζειν.</i>	387. d
<i>Αμαρτία.</i>	336. b	<i>Αργολάοι.</i>	157. a
<i>Αμβων.</i>	319. c. 391. c. 398. a	<i>Αριθμός.</i>	269. b. 297. a
<i>Αμφίδυρον.</i>	294. c	<i>Αρκα.</i>	380. a
<i>Αμφοδάρχης.</i>	254. a	<i>Αρμα.</i>	329. b
<i>Ανάβαθμοι.</i>	254. a	<i>Αρμαστατίων.</i>	393. b
<i>Αναβάθρα.</i>	308. c	<i>Αρβενοθήλα.</i>	271. a
<i>Ανάσκαφος.</i>	399. b	<i>Αρτοι πολιτικοί.</i>	379. a. b
<i>Αναστάσιμος.</i>	381. c	<i>Αρχιεννοῦχος.</i>	302. a
<i>Αναφαλός.</i>	375. c	<i>Αρχων.</i>	302. a. 322. b
<i>Αναφορά.</i>	386. c	<i>Ασηκρήεις.</i>	338. d. 399. d
<i>Ανήρ.</i>	202. d. etc.	<i>Ασπρός.</i>	312. b. 332. c. 338. c
<i>Αννώνα.</i>	292. a	<i>Ασπροφοραῖν.</i>	383. c
<i>Αντάρτης.</i>	337. c	<i>Ασσαριον.</i>	117. c
<i>Αντιγραφεύς.</i>	380. c	<i>Ασφαλίζειν.</i>	338. c. 339. b
<i>Αντιπερῶν.</i>	395. c. d. 396. b. 397. b	<i>Αταξία.</i>	294. d. 321. a. 329. d
<i>Ανω.</i>	23. b	<i>Αγγούστα.</i>	312. d. 313. d. etc.
<i>Αξιοματικός.</i>	318. a. 327. a	<i>Αγγουστός.</i>	passim.
<i>Απαντηθῆναι.</i>	400. b	<i>Αῶθεντεῖσθαι.</i>	335. d. 344. a
<i>Απλωμα.</i>	294. c	<i>Αφιερωθῆναι.</i>	309. a. d. 313. b

<i>Βάϊον.</i>	302. b	<i>Δομέστικος.</i>	298. b. 331. c. 360. c
<i>Βάλλιν.</i>	339. c	<i>Δούξ.</i>	297. b. 327. a
<i>Βάνδον.</i>	383. c	<i>Δρουγγάριος.</i>	400. a
<i>Βαρβαρικόν.</i>	267. a	<i>Δωδεκάπυλον.</i>	54. a
<i>Βασίλειαι.</i>	154. a	<i>Δῶρον.</i>	385. d
<i>Βασίλειον.</i>	32. d. 46. d. 99. c. 170. a		
	333. a	<i>Εγνατία.</i>	286. a. 294. b
<i>Βέλον.</i>	312. c	<i>Εγκαινίζειν.</i>	303. a. 314. a. 315. d
<i>Βενετός.</i>	112. b. 320. c	<i>Εγκρατηταί.</i>	260. b
<i>Βερίδος.</i>	325. a	<i>Είδοι. passim.</i>	
<i>Βήλον.</i>	325. d	<i>Είκοσιτηρίς.</i>	282. c. 283. c
<i>Βίγκας.</i>	336. b. 339. c. 341. c	<i>Είρηναρχης.</i>	257. d
<i>Βικεννάλια.</i>	282. c	<i>Είς.</i>	322. a. 323. a
<i>Βίνδιξ.</i>	339. d	<i>Εκδοσις.</i>	344. a
<i>Βιοθάνατοι.</i>	340. c	<i>Εκκλησία. passim.</i>	
<i>Βίσεξτος.</i>	388. c	<i>Εκτετραέντου.</i>	337. b
<i>Βοκάλιος.</i>	86. a. b	<i>Εκφωνεῖν.</i>	322. d
<i>Βούρδων.</i>	113. c. d	<i>Ελληνες.</i>	295. b. 322. b
<i>Βουρβιχάλιον.</i>	309. c	<i>Εμβολος. passim.</i>	
<i>Βουττίον.</i>	275. d. 276. a	<i>Ενέγειν.</i>	327. c
<i>Βραχιάλιον.</i>	393. d	<i>Ενθρονίζειν.</i>	294. a. b
<i>Βρουμάλια.</i>	114. a. b. d	<i>Εξάγραμμος.</i>	386. a
<i>Βρουτιδες.</i>	113. a	<i>Εξαρχος.</i>	386. b. 387. c
		<i>Εξέρκιστος.</i>	306. b. 320. d
<i>Γάδαρος.</i>	338. b	<i>Εξκουβίτωρ.</i>	328. b. 329. b. 331. b
<i>Γενεαλογία.</i>	23. c		339. c. 382. d
<i>Γενέθλια.</i>	236. 2	<i>Εξουοσεύειν.</i>	316. a
<i>Γέννημα.</i>	392. c	<i>Εξπιδίτον.</i>	314. d. 335. b
<i>Γουναριοι.</i>	337. d	<i>Εξτήλιος.</i>	191. c
<i>Γράμμα.</i>	386. a	<i>Εξωκιονίτης.</i>	303. d. 327. d
<i>Γυμνάσιον.</i>	266. c. 303. a	<i>Οί Εξωθεν.</i>	23. b. 221. c
		<i>Επαίρειν.</i>	303. a. c. 319. b. 320. b
<i>Δαιμονάριος.</i>	383. b	<i>Επάνω.</i>	329. b. 337. d
<i>Δέσποινα.</i>	303. b. 311. a. etc.	<i>Επάνω τῶν χειροτονιῶν.</i>	381. a
<i>Δέχεσθαι.</i>	332. b. 336. a	<i>Επαρχος Πραιτωρίων. passim.</i>	
<i>Δημιουργία.</i>	395. c	<i>Επινέμῃσις.</i>	334. c. 335. a. d. 374. a
<i>Δῆμοι.</i>	329. b. 336. b		381. b. 383. d. 388. c. 395. c
<i>Δημόσιον.</i>	254. c. 289. a. 306. c	<i>Επινύκια.</i>	310. a
	314. d. 315. d. 329. d. 335. c	<i>Επιποιῆσαι.</i>	400. d. 401. b
<i>Δημῶται.</i>	337. d. 340. b. 389. b	<i>Επίταγμα.</i>	282. c
<i>Δηριγεύειν.</i>	285. b	<i>Επιφανέστατος.</i>	275. b. 306. d. 307
<i>Διαγραφαί.</i>	389. a		a. b. c. 309. a. 324. c. 329. b
<i>Διαδέχεσθαι.</i>	186. c. d. 318. c. 325. c	<i>Εργαστηριακοί.</i>	389. b
	335. b. 336. d. 337. a. 377. d	<i>Ευαγγελισμός.</i>	391. b
<i>Διάδοσις.</i>	390. d	<i>Εύφημειν.</i>	322. d. 384. d
<i>Διακοπή.</i>	323. a. 337. a	<i>Εγχειν.</i>	395. a. 397. b. 401. d
<i>Διασώζειν.</i>	399. d. 400. a	<i>Εωθινά.</i>	298. d
<i>Διασώστης.</i>	400. a		
<i>Διάψαλμα.</i>	86. b	<i>Ζάβα.</i>	339. b
<i>Δικασταί.</i>	43. d	<i>Ζαβάτος.</i>	393. d
<i>Διοικητής.</i>	380. b		
<i>Διδόναι.</i>	326. a. 383. a	<i>Ἡδικτον.</i>	345. c. 378. c
<i>Δικτάτωρ.</i>	169. a. 186. c. d		
<i>Δισκάριον.</i>	390. d	<i>Θανατικόν.</i>	385. d
<i>Δοκίς.</i>	325. c	<i>Θέατρον.</i>	312. d

530 INDEX VERBORUM MIXOBARBARORUM

Θεόκτοτος.	386. b	Ληραφία.	383. c
Θεοφάνια.	316. a	Ληρός.	285. b. 327. c
Θεωρεῖν. 310. a. 326. a. c. d. 327. a		Κιβώριον.	389. d
		Κιστέρνα. 312. c. 321. a. 335. c	
		382. a	
Ιλλούστριος.	380. c	Κληρικός.	384. b. 390. d
Ἰμπεράτωρ.	192. b	Κλήρος.	298. d. etc.
Ἰνδικτίων. <i>passim</i> .		Κογγιάριον.	117. c
Ἰνδικτίων Ἡλιακὴ Σεληνιακὴ. 381. a		Κόδρα.	254. a
382. a. 385. c. d. 388. c		Κοιμηθῆναι.	296. a
Ἰνδικτος.	187. c	Κοινωνικόν.	390. d
Ἰουνίωρ.	269. c. 374. d	Κοκκηρός.	286. b
Ἰπικιόν.	284. a. etc.	Κόμβενδον.	323. a
		Κόμης.	322. a. 327. a
Καβαλλάριος. 382. c. 393. b. 397. a		Κόμης Δομεστίκων. 298. b. 310. d	
Καθαρός.	271. c	Κόμης ἐξκουβιτόρων. 331. b. 380. a	
Καθιροῦσθαι.	302. d	384. b	
Κάθισμα. 329. b. c. 331. c. 388. a. c		Κόμης Λαργιτιώνων. 308. d. 380. c	
339. b. d. etc.		Κόμης ὄψαριον.	391. c
Καθόν. 83. b. 188. a. b. c. 189. a		Κομμεριάριος. 394. c. 397. b	
191. a. 263. b		Κοντάριν.	383. a
Καλανδαί. <i>passim</i> .		Κορκόδειλος.	156. d
Καλεῖν.	114. a	Κορυφαῖος.	392. b
Καλοποδίνως.	402. b	Κουβικουλάριος. 231. a. 264. c. 298	
Καμίειν.	394. d	a. 312. b. 330. d. 331. c. 336. b. c	
Καμπάγιον.	285. b	339. c. 382. b	
Κάρκος. 110. c. 319. a. 384. a		Κουβούκλιον.	38. d. 312. c
Καμπτός. 112. a. 285. b. 321. d		Κουράτωρ. 379. b. 380. b. c. 383. a	
Καμώνειν.	394. a	Κουρακαλάτης.	332. c. 379. a
Κάνδηλα.	251. a. 295. c	Κοχλίας.	304. a. 313. b
Κανδιδάτος. 269. b. d. 337. a. 338. d		Κοχλίον.	326. d. 339. b
340. a. 380. c		Κραββαταρία.	380. c
Κανονάρχης.	235. a	Κράζειν. 316. c. 318. d. 323. b. 336. c	
Κανόν.	294. c	339. c. 391. b	
Καπταλίον. 167. c. 117. c. 308		Κράτος.	764. b
Κάραβος. 380. c. 382. d. 383. a		Κτήτωρ. 262. d. 322. 6. 389. a. 400. d	
394. b. 395. c. d		Κυέστωρ.	321. b. c. 336. d
Καρούχα. 308. d. 318. b		Κυῖνκουσνάλια.	308. b. 309. b
Καστέλλιον. 303. b. 382. c. 401. a		Κυνῆγιν.	265. c
Καετρήσιος. 276. d. 384. b		Κυριακὴ.	329. c. 322. d
Κάστρον.	326. a	Κυριακόν.	283. a
Κατακράζειν.	391. b. c	Κώδιξ.	330. d. 335. d. 343. d
Καταλίκτιον.	395. c. d		
Καταρτία.	394. a	Λαβράτον.	325. c
Κατασκευασθῆναι.	150. 2	Λαιμομακέλλιον.	307. a
Κατάστασις.	334. b	Λαμπρόν.	397. a
Κατάστημα.	118. c	Λαός.	379. d
Κατηγίξειν.	322. d	Λείφανον. 293. b. 295. b. c. 340	
Κέλσεις. 398. c. 399. b. c. 401. c		b. c. 376. d. 381. a. 384. b. 397. d	
Κελλαρινά.	294. a	Λεκτίκιον.	319. a
Κένσωρ.	286. b	Λεκτοχαράκτηρος.	312. b
Κεντυρίων.	258. a	Λήξις. 371. c. 377. a. 380. b	
Κεράτιον.	379. c	Ληστοδιώκτης.	327. a
Κερκέσιον.	110. a. 319. b	Λίβαλλος.	310. c
Κεφαλίς.	123. d. 129. c	Λιθοβόλοι.	329. b. 339. c
Κηδέειν.	382. b. 384. d	Λιμναρίον.	324. a

<i>Διμερόν.</i>	43. a.	271. a	<i>Οἶκος.</i>	319. c.	320. b.	321. c.	322. d
<i>Διτανεύων.</i>		324. a		325. d.	327. b.	340. c.	378. d.
<i>Διτανία.</i>		319. a		397. c			
<i>Διπή.</i>		384. a	<i>Οἰνάριον.</i>				396. b
<i>Δογοθέτης.</i>	379. b.	394. c	<i>Οἰνολίβανον.</i>				176. a
<i>Δόγος.</i>	313. a.	326. a	<i>Ονομα.</i>				391. c
<i>Δούπα.</i>		340. b	<i>Οξυλάβη.</i>				45. c
<i>Δυχναφία.</i>		309. b	<i>Οπισθάγγωνα.</i>				322. c
			<i>Ορδινάριοι.</i>				338. a
<i>Μαγγανικά.</i>	290. a.	333. d.	<i>Ορίον.</i>		314. d.	329. d	
<i>Μάγγανον.</i>		290. c	<i>Ορος.</i>				327. c
<i>Μάγιστρος.</i>	171. d.	318. a.	<i>Ορφανοτροφείον.</i>				395. d
	398. a.	397. d	<i>Οτι.</i>		332. d.	ρασιπ.	
<i>Μαγκίσιον.</i>		341. a	<i>Ουϊνάριος.</i>				297. b
<i>Μάθημα.</i>		358. c	<i>Οχλος,</i>				318. d
<i>Μακαρίτης.</i>	295. d.	297. b	<i>Οφάρδον.</i>				391. c
<i>Μανδάτον.</i>		113. b					
<i>Μανιάκης.</i>		140. c	<i>Παιδίον.</i>				321. d
<i>Μανιάκιον.</i>		338. c	<i>Πακτυῖσαι.</i>				397
<i>Μαντεῖον.</i>		44. b	<i>Πάκτον.</i>	334. a.	394. b.	396. a	
<i>Μακπάρης.</i>		383. b	<i>Παλάτιον.</i>	113. c.	117. b.	etc.	
<i>Μάρτιος.</i>		264. c	<i>Παλληκάριος.</i>				392. c. d
<i>Μαρτυρεῖν.</i>	250. d.	252. a.	<i>Πάλλιον.</i>				44. b
	258. b.	266. a. c.	<i>Πανήγορις.</i>				254. a
	272. b.	297. c.	<i>Πάπας.</i>		277. c.	382. a	
	319. c		<i>Παπυλίων.</i>		268. d.	298. a. b	
<i>Μαρτύριον.</i>	270. b. d.	321. c.	<i>Παραγαυδιν.</i>				332. c
<i>Μεγαλειότης.</i>		387. a	<i>Παρακωνωτής.</i>				337. c
<i>Μέρος.</i>	112. b. c. d.	318. b.	<i>Παραλιπόμεναι.</i>				154. b
	329. b.	336. c.	<i>Παραμένειν.</i>		39. b.	112. b	
	339. c.	380. b.	<i>Παράνυμφος:</i>				313. b
	384. d		<i>Παρασυναγιν.</i>				273. c
	389. c		<i>Παράταξις.</i>		286. a.	293. c	
<i>Μίσση.</i>	320. d.	330. a.	<i>Παρατραπέζιον.</i>				390. d
<i>Μισίανλον.</i>		333. a	<i>Παραφρασεύειν.</i>				274. b
<i>Μισοκωντημοστή.</i>		335. c	<i>Παροικία.</i>				279. d
<i>Μεταλαβείν.</i>		391. b	<i>Πασχαλλιας ἑορτή.</i>				377. c
<i>Μηχανή.</i>		390. d	<i>Πασχάλιον.</i>	171. d.	274. d.	381. d	
<i>Μημοθεν.</i>		290. a	<i>Πάτραρχος.</i>				116. b
<i>Μικρός.</i>		155. d	<i>Πατριάρχος.</i>	ρασιπ.			
<i>Μίλιον.</i>		155. c	<i>Πελευκίζειν.</i>				172. b
<i>Μίσσα.</i>		401. a	<i>Πέλαρα.</i>				112. b
<i>Μονάστρια.</i>		338. b	<i>Πενσίλιον.</i>				310. c
<i>Μονή.</i>		385. b	<i>Πεντημοστή.</i>		381. b.	286. d	
<i>Μόνον.</i>		294. c	<i>Περιοδεύειν.</i>				281. a
<i>Μονόξυλον.</i>	394. b. c.	396. a. c. d	<i>Πετραρία.</i>				394. a
<i>Μονόπορον.</i>		339. d	<i>Πιάνειν.</i>	46. a.	216. a.	220. a.	281. c
<i>Μουσειον.</i>		316. d	<i>Πλουρμία.</i>				332. c
<i>Μῶλος.</i>		330. d	<i>Ποιείν.</i>	246. d.	295. c.	390. b.	399
				a. c.	401. c		
<i>Νησαῖαι.</i>		386. a	<i>Πολιτεύεσθαι.</i>		300. a.	320. c	
<i>Νίκα.</i>	336. b.	341. c	<i>Πολιτικοὶ ἄφροι.</i>				389. a. b
<i>Νοτάριος.</i>	335. b.	384. c	<i>Πομπεύειν.</i>	46. b.	307. b.	325. d	
<i>Νούμερος.</i>		297. a		380. c			
<i>Νυκτέπαρχος.</i>		321. d	<i>Πόρτα.</i>	265. a.	318. b.	389. d.	393. c
<i>Νάναι.</i>		ρασιπ.		397. d.	394. a.	396. b	
<i>Ξυλοκαρφίται.</i>		307. d					
<i>Ξυλόμικτος.</i>		323. d					

532. INDEX VERBORUM MIXOBARBARORUM

Πόρτικος.	337. a	Σενάτος.	307. d. 337. a.
Ποτήριον.	390. d	Σενίωρ.	269. b. c
Πούλιπτον.	339. b	Σημείον.	289. c
Πραίδα.	247. b. c	Σίγγον.	338. c
Πραιδένειν.	323. b. 339. d	Σιγνόχριστον.	308. c
Πραιπόσιτος.	330. d. 331. c	Σιλεντιάριος.	327. b. d
Πραισεντεύειν.	112. c	Σιτομέτριον.	287. a. 294. c
Πραίσεντον.	112. c. 325. c	Σιτωνικόν.	316. d
Πραιτώριον.	337. b. etc.	Σκάλα.	308. b. 309. c
Πρεσβεία.	258. b. 392. a. 396. c	Σκαφοκάραβος.	394. b. c. 396. a
Πρεσβύτερος.	295. c	Σκενοφυλάκιον.	382. a. 385. d. 390. d
Πρίμος.	110. c	Σκενοφύλαξ.	382. a
Πρόγραμμα.	345. a	Σκήνωμα.	286. d. 304. c. 306. b
Προίχεσθαι.	274. d. 383. d	321. a. 322. a. 382. d. 383. a. b	399. d
Προηγιασμένα.	385. d. 386. a	Σκούλα.	396. b. 399. d
Πρόκεσος.	284. a. 325. a. 376. d	Σκρίνιον.	337. c
382. c. 384. a. b		Σορός.	397. b. d
Πρέκουρσον.	392. c	Σουβαδιούβα.	380. c
Προμαχών.	394. a	Σούδα.	396. d
Πρόδοδος.	687. a	Σουδάτον.	396. d
Προσομιλείν.	318. c	Σκαθάριος.	231. a. 298. a. 318. b
Προσφώνησις.	330. c	336. c. 339. c. 340. b. 380. c	391. c
Πρόσωπον.	401. d	Σκαθίον.	112. b
Προτίθεσθαι.	343. d	Σκᾶσθαι.	337. d
Προτίκτωρ.	337. a	Σταυροφάνεια.	286. a
Πρωθύπνιον.	308. c	Στηθάριον.	111. b. 260. 7. 309. a
Πρώτος συγκλήτου.	323. a	332. c	
Πτερόν.	397. c	Στήλη.	110. b. c. 285. b. 338. c
Πτωματίζειν.	400. c	Στιχάριον.	332. c. 366. 31
Πτωχοτρόφος.	382. c	Στίχος.	390. d
Πυργοκάσπελλος.	393. a. 396. d	Στρατήγιον.	265. d
		Στρατηλάτης.	298. b. 317. a. 325. c
		337. a. 379. b	
Ρεγίων.	208. d. 322. a	Στρατηλασία.	325. c
Ρεφερενδάριος.	297. d	Στρατοπέδον.	287. a
Ρηγία.	284. c	Στυλίτης.	321. b
Ρήξ.	44. b. 286. b. 327. b. c. d	Συγγίλιον.	395. d
333. b		Σύνκελλος.	337. d. 394. d
Ρικίδιον.	390. d	Συγκλητική.	327. b
Ρόγα.	386. a	Συγκλητικός.	186. d. etc.
Ρογύειν.	331. c. 339. c	Σύναξις.	292. a. 321. a. 392. b
Ρουσαίος.	44. b. 112. b. 117. a	Συνάγεσθαι.	323. c
332. d		Συνδοιάζειν.	26. b
Ρωμαίος.	229. d	Συντελεστής.	107. d. 282. c
Ρωμανία.	330. b. 337. b.	Συντόμια.	263. a
		Σφενδών.	302. a. b. 339. d
Σάγιον.	394. d	Σχήμα.	246. b. 310. c
Σαγίττα.	318. a. 334. c	Σχολάριος.	269. b. d. 337. a. 339. d
Σακελλάριος.	381. a. 388. a	Σχολαστικός.	380. c. 382. c
Σάκρα.	303. d. 334. b	Σχολή.	269. b. d. 391. c
Σάλπιγξ.	323. c		
Σαμαριτζειν.	336. a	Τάβλη.	9. d
Σάνδαλις.	395. c	Ταβλίον.	117. a. b
Σαράβαρα.	182. c. 184. d	Ταβουλάριος.	401. d
Σγασάρος.	Vide Γάδαρος.		
Σιλλάριος.	400. a		
Σεμνεφορίν.	397. a		

Τάγμα.	299. a	Φανερός.	339. c. 340. d
Ταγή.	138. b. 254. a	Φαντασία.	293. c
Τακτικός.	140. d	Φαμίλια.	394. b
Ταξεώτης.	383. b	Φέγγος.	226. a
Ταύλιν.	332. c	Φίβλα.	44. b
Ταλειωθήναι.	258. a. 259. c. 261. c	Φιλανθρωπία.	824. a. 835. d
276. a. 277. b. c. 306. b		Φιλικά.	114. c
Τελέσματα.	250. b	Φόλις.	821. b. 891. d
Τελτή.	39. b	Φορεσία.	43. d. 44. a. 117. b
Τετράνυμφον.	254. a	Φόρος.	109. d. 284. b. 305. d. 318. b
Τετραπλατεία.	254. c	329. c. 338. a. 380. b	
Τετράπυλον.	318. d. 882. a	Φραγέλλιον.	389. c
Τζάγγια.	332. d	Φρούξ λιμένος.	382. c
Τόγα.	310. c	Φυλακή.	294. c
Τεποτηρητής, Παιών τον τόπον.		Φωνή.	321. b
336. c. d		Φωσάτον.	396. a. 400. d
Τρακταίειν.	339. c	Φωστήρες.	388. d
Τρύπεζα άγία.	339. d. 390. d. 685	Φῶτα άγία.	206. c
25		Φωτίζειν.	332. d. 332. c
Τριακοντατηρίς.	286. a	Φωτιστήριον.	325. d
Τριβουνάλιον.	291. c. 304. c. 307. c		
Τριβούνος.	297. a. 318. b	Χαγάνος.	398. etc.
Τρίκογχος.	317. b	Χαρτουλάριος.	384. b
Τρικάμαρον.	254. a	Χρηματίζειν.	187. a. c. 220. d. 285. a
Τρίλιθος.	303. d	328. d. 331. b	
Τριουμβιατορία.	186. c. 191. d	Χρηματισμός.	328. d
Τριουμβιατόρω.	186. c	Χρήσις.	89. c. 90. a. b. 148. a. b
Τρισάγιον.	384. a	149. a. 150. c. 152. a. c. 155. a	
Τριστάτης.	107. b	156. b. 284. b.	
Τροπάριον.	390. d	Χριστιανίζειν.	237. b
Τρωαδήσιος.	318. d. 339. d	Χριστιανισμός.	336. a. 344. d
Τυρκανίζειν.	148. a	Χρόνος.	232. a. b. c. 318. b. 381
		c. d	
Τδρεύεσθαι.	335. c	Χωρικός.	39. a. 113. d. 114. a
Τψωσις.	385. b	Χωρίον.	323. b. 370. d. 371. a
Τπατάριον.	381. d		
Τπατείας διδόναι.	277. d		
Τπομνηστικόν.	399. d. 401. a. c	Ψυχή.	247. a. 379. d
402. a		Ψάμιον.	390. c. d

A P P E N D I X.

Recepi in hanc Appendicem primum Clintoni de fastis Chronici consularibus usque ad annum XVI. Tiberii disputationem (Fast. Hellen. vol. II. p. IV—IX.), quam inter *Selecta ad illustrationem Chronici Paschalis* retulissem, si quo tempore illa imprimebantur liber huc perlatus fuisset; tum annotationes ab Ducangio ad margines Chronici positas, quae fere locorum S. Scripturae comparatione constant; denique animadversiones Raderi cum supplemento mearum.

The Alexandrine Chronicle has a list of consuls differing in many respects from other lists.

The first consuls are placed in this Chronicle ¹⁾ at Ol. 85. 1. πέντε Ὀλυμπιάς. ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου ἤρξαντο οἱ Ῥωμαῖοι ὑπάτοι χρηματίζειν καὶ διοικεῖν τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἐπὶ ἔτη τῆδ', τοῦτ' ἐστὶν ἕως δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ ῥηγ' Ὀλυμπιάδος, ὑπατείας Δελίδου καὶ Πλάγκου, ἤγουν καὶ ἐπὶ τὸ α' ἔτος Γαίου Ἰουλίου καὶ ἔκτον Κλεοπάτρας. ὀνομασίαι τῶν ἐν Ῥώμῃ ὑπάτων. λα' [31st Artaxerxes Longimanus]. ὑπατεία Βρούτου καὶ Κολλατίνου. which is placed in Ol. 85. 1. This author fixes the first Olympiad nearly at its true date, B. C. 776, and the foundation of Rome at Ol. 7. 4. five years below the date of Varro ²⁾: so that in the date assigned to the first consuls there is a metachronism of about 65 years.

---

1) Apud Scalig. p. 248. [ed. Bonn. p. 308. 8.]

2) He places the first Olympiad in the 51st of Uzziab: p. 238. [ed. Bonn. p. 193. 15.] καὶ ἔπει — ἡ πρώτη Ὀλυμπιάς ἤχθη παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ἧτις ἐστὶ τετραετηρίς. — τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα ὁ Ἀφρικανὸς κατὰ Ἰωαθάμ Ἑβραίων τοῦ Ἰούδα βασιλέα συνάγει. καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν κατὰ τὸν αὐτὸν παρίστησι. γράφει δὲ ὁ Ἀφρικανὸς ὡς πρὸς λέξιν: „Αἰσχύλος ὁ Ἀγαμήστορος ἤρξεν Ἀθηναίων διὰ βίου ἔτη κγ'. ἐφ' οὗ Ἰωαθάμ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.“ καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν ἐπὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος τὸν Ἰωαθάμ βασιλέα Ἰούδα συνείληψε. According to this computation, Ol. 1. 3. = 1st Jotham; and the 16th of Jotham is in A. M. 4749; μετὰ

The consuls *Laevinus* and *Coruncanius*, who entered upon their consulship in the spring of B. C. 280, are placed by this Chronicle in Ol. 124. 4. which nearly agrees with their true position ¹). But, in the following period, by the omission of four pairs of consuls ²), the consuls are thrown back above their actual date in the following manner.

Ol. 124. 4. [125. 1.] *Laevinus* and *Coruncanius*.

* B. C. 270. *Genucius* and *Cornelius* omitted.

127. 2. [127. 4.] *Gallus* and *Pictor*.

129. 3. [130. 1.] *Scipio* and *Dulcius*.

* B. C. 237. *Caudinus* and *Flaccus* om. ³)

Οξίαν ἐβασίλευσεν — Ἰωαθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ις'. ὁμοῦ δ' ἔφησε. Therefore the 1st Jotham and Ol. 1. 8. would fall in A. M. 4734. and the 51st Uzziah and Ol. 1. 1. in A. M. 4732. The nativity of Christ is placed p. 263. [ed. Bonn. p. 194. 2.] ἐπὶ τῶν ὑπάτων *Αιτωύλου καὶ Πίσωνος* ἔτους ιφζ' γενέστωσ κόσμου. But 5507 — 4732 = 775. The dates therefore are consistent. His date for the foundation of Rome is given p. 239. [ed. Bonn. p. 204. 2.] τῷ τετάρτῳ ἔτει ἐβδόμῃς ὀλυμπιάδος — Ῥώμος καὶ Ῥήμος κτίσουσι τὴν Ῥώμην. The date of Varro coincides with Ol. 6. 3., and of the Marbles with Ol. 6. 4. From another notice of this author, p. 280. [ed. Bonn. p. 529. 11.] B. C. 751. results as his era for the foundation of Rome: Olymp. 277. 8. ἔτους τὰ τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, καὶ κα' τῆς ἐαυτοῦ βασιλείας Κωνσταντίνου — πόλιν πόλιν

κτίσας Κωνστ. κέκληκε πρὸ πέντε ἰδῶν Μαίων — τῇ ια' Ἀρ- πόλις

τεμησίου μηνός. — εἰσὶν ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως οὗ Κ.

ἀνεκάνισθη ἔτη ρπ'. Constantinople was dedicated May 11. A. D. 330. U. C. Varr. 1083. But 1080 — 329 = B. C. 751. Africanus, according to Syncellus, placed the first Olympiad at the first year of Ahaz. It might therefore have commenced in the last year of Jotham. If the author of the Chronicle intended to express that Africanus placed it in the beginning of Jotham's reign, he probably gave an erroneous representation. [It appears from the Armenian copy of Eusebius p. 319. that the author of the Chronicle transcribed this passage [τῇ πρώτῃ ὀλυμπιάς κ. τ. λ.] from Eusebius himself: who therefore gave this erroneous representation of the Chronology of Africanus. ὁ ἡμέτερος κανὼν accordingly means the canon of Eusebius. See Scaliger prolegom. p. 6. 7. *Addit.* p. 567.]

- 1) Their consulship in reality perhaps coincided with Ol. †††: †. the end of the former year and the beginning of the latter.
- 2) In reality, five years omitted: but, as one year is interpolated, this leaves an actual deficiency of four consulships.
- 3) The three years,

*Γράκχου καὶ Φάλκωνος,
Καυδίνου καὶ Φλάκου
Καυδίνου καὶ Οὐάρον*

became

*Γράκχου καὶ Φλάκου,
Κλαυδίου καὶ Οὐάρον.*

- Ol. 185. 3. [186. 2.] *Torquatus* and *Bulbus*.
 * B. C. 174. *Albinus* and *Scaevola* om. ¹⁾
 158. 3. [159. 3.] *Metellus* and *Maximus*.
 * B. C. 141. *Servilius* and *Pompeius* om.
 158. 4. [160. 1.] *Scipio* (*Caepio*) and *Laetius*.
 after *Vatia* and *Pulcher* B. C. 79. he interpolates
Κλαυδίου καὶ Σεργιλίου.
 174. 3. [175. 3.] *Lepidus* and *Catalus*.
 * B. C. 75. *Octavius* and *Cotta* om. ²⁾
 175. 2. [176. 3.] *Lucullus* and (*Aurelius*).
 182. 1. [183. 2.] *Calenus* and *Vatinius*.
 183. 1. [184. 2.] *Pansa* and *Hirtius*.
 184. 1. [185. 2.] *Censorinus* and *Sabinus*, omitted by
 the transcriber.
 184. 3. [185. 4.] *Agrippa* and *Gallus*; 1st of *Augustus*.

The consulships by these omissions are gradually carried back till they are placed in the fifth year before their true date. Sometimes the facts recorded in the Chronicle remain fixed to their Olympic year, while the consuls have fallen back; and thus the transactions are disjoined from the consuls to which they belong, to the great confusion of history. The reign and death of *Caesar* are thus described ³⁾:

- ρηγ' ὀλυμπιάς.
 ε'. [5th Cleopatra] ὕπ. Πάνσα καὶ Ἰουτίου.
 Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ πρῶτος Ῥωμαίων ἡρέθη μονάρχης.
 τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἐδιοικῆθη ὑπὸ Βρούτου καὶ
 Κολλατίνου καὶ τῶν μετ' αὐτοὺς ὑπάτων ἐπὶ ἔτη τῆγ', ἦγουν
 τοῦ παρόντος πέμπτου ἔτους Κλεοπάτρας, καὶ ἐπὶ τὸ πρῶ-
 τον ἔτος Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ τῶν προκειμένων
 ὑπάτων.
 ρηδ' ὀλυμπιάς.
 ς'. [9th Cleopatra] 4th year of *Caesar*. [the consuls are
 wanting.]
 ζ'. [10th Cleop.] ὕπ. Πούλχρου καὶ Φλάκου, 5th year of *Caesar*,
 Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ ἐν Ῥώμῃ ἐσφάγη.

1) Perhaps *Albinus* καὶ *Scaevola* were omitted because *Scaevola* preceded [B. C. 175.], and *Albinus* followed [B. C. 173.]

2) On account of *Cotta* following [B. C. 74.] and *Octavius* preceding [B. C. 76.],

Ὀκταβίου καὶ Κουρίωνος,
Ὀκταβίου καὶ Κούττου,
Λουκούλλου καὶ Κούττου,

became

Ὀκταβίου καὶ Κουρίωνος,
Λουκούλλου καὶ Μικούττου.

3) P. 260. [ed. Bonn. p. 353. 14.]

A *metachronism* of five years in these events, as compared with the consulships to which they are referred.

With the exception of these omissions, (producing these consequences,) the list of consuls in the Chronicle, from B. C. 280. to the reign of *Augustus*, corresponds with the list obtained from the other testimonies; with only such variations as might arise, for the most part, from a transcriber in expressing Roman names in Greek characters.

From the consulship of *Agrippa* and *Gallus*, the list of consuls in the Chronicle varies so much from the true list, that a view of both is necessary to be given. The following columns exhibit the true list of consuls and the list of the Alexandrine Chronicle. That list begins, as we have seen, five years too high: which produces a *metachronism* of five years in assigning the first year of *Augustus* ¹).

---

1) The Chronicle ascribes to *Caesar* five years, and to *Augustus* 56; computing the reign of *Augustus* from the death of *Caesar*. The two reigns therefore are $5 + 56 = 61$ years. But these 61 years, being made to begin at the consulship of *Hirtius* and *Pansa* B. C. 48, instead of *Caesar* and *Isauricus* B. C. 48, are compared throughout with the wrong consuls.

		CHRON. ALEX.	
Ol.	B.C.	Ol.	Aug.
185. 4.	37.	184. 3.	1. <i>Agrippa and Gallus.</i>
186. 1.	36.	4.	2. <i>Poplicola and Nerva.</i>
2.	35.	1.	3. <i>Cornificius and Pompeius.</i>
3.	34.	2.	4. <i>Antonius and Libo.</i>
4.	33.	3.	5. <i>Octavianus Augustus and Cicero.</i>
187. 1.	32.	4.	6. <i>Octav. Aug. II. and Corvilius.</i>
2.	31.	1.	7. <i>Octav. Aug. III. and Crassus.</i>
3.	30.	2.	8. * <i>Octav. Aug. IV. and Crassus II.</i>
4.	29.	3.	9. <i>Ahenobarbus and Sosnius.</i>
188. 1.	28.	4.	10. <i>Octav. Aug. V. and Apuleius.</i>
2.	27.	1.	11. <i>Octav. Aug. VI. and Agrippa.</i>
3.	26.	2.	12. <i>Octav. Aug. VII. and Agrippa II.</i>
4.	25.	3.	13. <i>Octav. Aug. VIII. and Taurus.</i>
189. 1.	24.	4.	14. <i>Octav. Aug. IX. and Silanus.</i>
2.	23.	1.	15. <i>Octav. Aug. X. and Flaccus.</i>
3.	22.	2.	16. <i>Octav. Aug. XI. and Piso.</i>
4.	21.	3.	17. <i>Octav. Aug. XII. and Arruntius.</i>
190. 1.	20.	4.	* 1) <i>Kéλιος and Tiberius.</i>
2.	19.	1.	<i>Lollius and Lepidus.</i>
3.	18.	2.	<i>Apuleius and Nerva.</i>
4.	17.	3.	<i>Suturnilus and Lucretius.</i>

1) Κέλιος Chron. Pasch.

		CHRON. ALEX.	
Ol.	B. C.	Ol.	Aug.
191. 1.	16.	189. 4.	22.
2.	15.	190. 1.	23.
3.	14.	2.	24.
4.	13.	3.	25.
192. 1.	12.	4.	26.
2.	11.	191. 1.	27.
3.	10.	2.	28.
4.	9.	3.	29.
193. 1.	8.	4.	30.
2.	7.	192. 1.	31.
3.	6.	2.	32.
4.	5.	3.	33.
194. 1.	4.	4.	34.
2.	3.	193. 1.	35.
3.	2.	2.	36.
4.	1.	3.	37.
A.D. 1.		4.	38.
2.		194. 1.	39.
3.		2.	40.
4.		3.	41.

Ahenobarbus and *Scipio*.

Libo and *Piso*.

Crassus and *Lentulus*.

Nero and *Varus*.

Messalla and *Quirinus*.

Tubero and *Maximus*.

Antonius and *Africanus*.

Drusus and *Crispinus*.

Censorinus and *Gallus*.

Nero II. and *Piso* II.

Veter and *Balbus*.

Augustus XII. and *Sulla*.

Sabinus II. and *Rufus*.

1) *Lentulus* and *Messalinus*.

Augustus XIII. and *Sylvanus*.

Lentulus and *Piso*.

Caesar and *Paulus*.

Vinicius and *Varus*.

Lamia and *Servilius*.

2) *Catus* and *Saturninus*.

Lentulus and *Lentulus*.

* *Lentulus* II. and *Cornelius*.

Φορβύχιος (*Furnius*) and *Silanus*.

Domitius and *Ahenobarbus*.

Libo and *Piso*.

Crassus and *Lentulus*.

Nero and *Varus*.

Messalla and *Quirinus*.

* *Rubellius* and *Saturninus*.

Marinus and *Tubero*.

Africanus and *Marinus* II.

Drusus and *Crispinus*.

Censorinus and *Gallus*.

Nero II. and 3) *Scipio* II.

Balbus and *Veter*.

Octavianus XIII. and *Sulla*.

Sabinus and *Rufinus* (*Rufus*).

Octav. Aug. XIV. and *Sylvanus*.

Lentulus and *Piso*.

P. Caesar and *Paulus*.

1) Omitted in the Chronicle.

2) Ibid.

3) *Πισάρος* Chron. Pasch.

Ol.	A. D.	Ol.	Aug.	CHRON. ALEX.
196. 1.	5.	194. 4.	42.	<i>Vincius and Varus.</i>
2.	6.	195. 1.	43.	<i>Lamia and Servilius.</i>
3.	7.	2.	44.	<i>Magnus and Valerius.</i>
4.	8.	3.	45.	<i>Lepidus and Plancus.</i>
197. 1.	9.	4.	46.	<i>Tiberius Caesar and Capito.</i>
2.	10.	196. 1.	47.	<i>Creticus and Nerva.</i>
3.	11.	2.	48.	<i>Camillus and Quintilianus.</i>
4.	12.	3.	49.	<i>Camerinus and Sabinus.</i>
198. 1.	13.	4.	50.	<i>Dolabella and Silanus.</i>
2.	14.	197. 1.	51.	<i>Lepidus and Taurus.</i>
3.	15.	2.	52.	* <i>Tiberius Caesar II. and Scipio.</i>
4.	16.	3.	53.	1) <i>Flaccus and Silanus.</i>
199. 1.	17.	4.	54.	<i>Sextus and Sextus.</i>
2.	18.	198. 1.	55.	* <i>Pompeius and Apuleius.</i>
3.	19.	2.	56.	<i>Brutus (Drusus) and Flaccus II.</i>
4.	20.	3.	Tib. 1.	<i>Taurus and Libo.</i>
200. 1.	21.	4.	2.	<i>Crassus (Flaccus) and Rufus.</i>
2.	22.	199. 1.	3.	2) <i>Tiberius IV. and Rufus (Drusus) II.</i>
3.	23.	2.	4.	<i>Messala and Gratus.</i>
4.	24.	3.	5.	<i>Tiberius Caesar IV. and Drusus.</i>

1) ΦΑΛΚΟΤ ΚΑΙ ΣΙΑΝΟΤ; perhaps a corruption for ΠΑΛΓΚΟΤ ΚΑΙ ΣΙΑΙΟΤ.

2) Tiber. IV.] sic Scal. Tiber. III. Chron. Pasch.

Ol.	A. D.	Ol.	Tib.	CHRON. ALEX.
201. 1.	25.	199. 4.	6.	1) . . . . .
2.	26.	200. 1.	7.	<i>Agrippa and Galba.</i>
3.	27.	2.	8.	<i>Pollio and Veter.</i>
4.	28.	3.	9.	<i>Cethegus and Varus (Varro).</i>
202. 1.	29.	4.	10.	<i>Agrippa II. and Lentulus.</i>
2.	30.	201. 1.	11.	<i>Getulicus and Sabinus.</i>
		2.	12.	<i>Crassus and Piso.</i>
		3.	13.	<i>Silanus and Nerva.</i>
		4.	14.	<i>Geminus and Geminus.</i>
		202. 1.	15.	* <i>Rufus and Rubellinus.</i>
		2.	16.	<i>Vinicius and Longinus.</i>

1) Perhaps *Silanus* and *Norbanus* were here omitted by the transcriber. In Chron. Pasch. p. 206. D. they are omitted at Ol. 199. 2. The editor observes p. 523. *Hic opponi debuit nota defectus, non vero, ut in ed. Scalig., post annum Tib. IV. et Drusi.*

The deficiency of five years in the preceding period is here compensated by the interpolation of five consulships ¹). Four years are restored to the reign of *Augustus* by four interpolations; and the *metachronism*, which was five years in the first year of his reign, in the 56th is reduced to one. *Taurus* and *Libo*, the second consuls of *Tiberius*, are in the Chronicle the first. Another interpolated year brings back the 16th of *Tiberius* to its true place; and *Vinicius* and *Longinus*, his 16th consuls, are also the 16th in the Chronicle. When these interpolations are struck out, the two lists will nearly correspond, except in a very few instances, where the Chronicle has transposed the consuls. In the strange error of dividing the two *Sexti* and the two *Gemini* each into two years, the author concurs with *Epiphanius*, who has done the same thing ²).

---

1) In reality seven pairs of consuls are interpolated, which are marked thus *; but, as two are omitted, the overplus is thus reduced to five years.

2) *Epiphanius* in part agrees with the list of the Chronicle in the thirty pairs of consuls from B. C. 2. U. C. 752. to A. D. 28. U. C. 781. Although he is more free from error than the Chronicle. Having given those thirty consulships down to *Silanus* and *Nero* inclusive, *Epiphanius* proceeds thus: p. 446. B. ὑπατεία τῶν δύο Γαμησῶν, εἶτα ἄλλη ὑπατεία Ῥούφου καὶ Ῥουβελλίανου. Then followed μετὰ τὴν ὑπατείαν Ῥούφου καὶ Ῥουβελλίανου ἡ Οὐινικίου καλουμένη καὶ Λογγίνου Κασίου. p. 448. B. τὰς δύο ὑπατείας τῶν τε δύο Γαμησῶν καὶ τὴν Ῥούφου καὶ Ῥουβελλίανου.

<i>Pag.</i>	<i>ed.</i>	<i>Bonn.</i>	10. 18.	Falsa sunt ista.
	<i>Pag.</i>		10. 22.	Falso. Vid. Petav. lib. XII. de Doctrin. temp. cap. 19.
	<i>Pag.</i>		18. 5.	ἐν φ.
	<i>Pag.</i>		17. 15.	S. Epiphan. haer. 69. n. 11. haer. 80. n. 9.
	<i>Pag.</i>		26. 1.	Vide S. Maximi comput. part. 1. cap. 30. et Isaac. Argyr. cap. 2.
	<i>Pag.</i>		26. 13.	ξ] Haec videntur mendosa.
	<i>Pag.</i>		31. 6.	Ita Theophilus apud Bedam de natura rerum cap. 61.
	<i>Pag.</i>		34. 2.	Coloss. 2. 14.
	<i>Pag.</i>		41. 2.	Gen. 6.
	<i>Pag.</i>		41. 13.	Jos. 19.
	<i>Pag.</i>		92. 2.	Psal. 109.
	<i>Pag.</i>		92. 4.	Hebr. 7.
	<i>Pag.</i>		98. 5.	Gen. 21. 1.
	<i>Pag.</i>		104. 13.	Gen. 27. 29.
	<i>Pag.</i>		107. 1.	Gen. 27. 15.
	<i>Pag.</i>		109. 7.	Gen. 29. 38.
	<i>Pag.</i>		109. 9.	Gen. 30. 18.
	<i>Pag.</i>		109. 11.	Gen. 30. 20.
	<i>Pag.</i>		110. 2.	Gen. 33. 18.
	<i>Pag.</i>		110. 8.	Gen. 49. 8.
	<i>Pag.</i>		110. 17.	Gen. 37. etc.
	<i>Pag.</i>		114. 29.	Exod. 1.
	<i>Pag.</i>		115. 1.	Gen. 6. 16.
	<i>Pag.</i>		115. 11.	Exod. 6. 20.
	<i>Pag.</i>		115. 14.	Exod. 2. 10.
	<i>Pag.</i>		116. 9.	Exod. 15.
	<i>Pag.</i>		118. 1.	Exod. 15. 12.
	<i>Pag.</i>		118. 13.	Exod. 24. 9.
	<i>Pag.</i>		127. 5.	Exod. 6. 1.
	<i>Pag.</i>		141. 6.	Gen. 41. 45.
	<i>Pag.</i>		141. 9.	Dent. 18. 18.
	<i>Pag.</i>		141. 15.	Exod. 29.
	<i>Pag.</i>		141. 19.	Num. 20.

<i>Pag. ed. Bonn.</i>	143.	2.	Act. 3. 22. Recogn. Clem. lib. 1. c. 36.
	<i>Pag.</i>	143.	18. Josue 1.
	<i>Pag.</i>	143.	20. Num. 20.
	<i>Pag.</i>	144.	2. Josue 4. 19.
	<i>Pag.</i>	144.	6. Jos. 10.
	<i>Pag.</i>	144.	10. Jos. 2. 11.
	<i>Pag.</i>	144.	14. Jud. 3.
	<i>Pag.</i>	145.	11. Jud. 3.
	<i>Pag.</i>	145.	15. Jud. 3.
	<i>Pag.</i>	146.	6. Jud. 4.
	<i>Pag.</i>	146.	19. Jud. 4.
	<i>Pag.</i>	148.	3. Jud. 7. 8.
	<i>Pag.</i>	148.	9. Jud. 6. 7. 8.
	<i>Pag.</i>	149.	3. Jud. 8.
	<i>Pag.</i>	149.	8. Jud. 9.
	<i>Pag.</i>	149.	12. Jud. 9.
	<i>Pag.</i>	149.	15. Jud. 10.
	<i>Pag.</i>	150.	1. Jud. 10.
	<i>Pag.</i>	150.	5. Jud. 10.
	<i>Pag.</i>	150.	10. Jud. 10.
	<i>Pag.</i>	150.	16. Jud. 10.
	<i>Pag.</i>	151.	2. Jud. 10.
	<i>Pag.</i>	151.	15. Jud. 12.
	<i>Pag.</i>	151.	15. Jud. 12.
	<i>Pag.</i>	151.	19. Jud. 12.
	<i>Pag.</i>	152.	5. Jud. 13.
	<i>Pag.</i>	152.	21. Jud. 13. 14. 15. 16.
	<i>Pag.</i>	154.	8. 1. Reg. 2.
	<i>Pag.</i>	155.	3. Sam. 2.
	<i>Pag.</i>	155.	6. 1. Reg. 7.
	<i>Pag.</i>	155.	14. 1. Reg. 12. 5.
	<i>Pag.</i>	155.	17. 1. Reg. 8. 9. 10.
	<i>Pag.</i>	156.	10. 1. Reg. 22.
	<i>Pag.</i>	156.	12. 1. Reg. 16.
	<i>Pag.</i>	156.	14. 2. Reg. 1.
	<i>Pag.</i>	156.	20. 1. Paralip. 11. 5.
	<i>Pag.</i>	157.	6. 1. Reg. 2.
	<i>Pag.</i>	157.	10. 2. Reg. 2. 1. Paralip. 13. 9.
	<i>Pag.</i>	157.	14. 1. Reg. 22.
	<i>Pag.</i>	157.	16. 3. Reg. 1.
	<i>Pag.</i>	158.	1. 2. Reg. 18.
	<i>Pag.</i>	158.	6. Deuter. 21. 23.
	<i>Pag.</i>	160.	15. 1. Paralip. 15.
	<i>Pag.</i>	165.	12. Psal. 109. 4.
	<i>Pag.</i>	169.	6. 3. Reg. 1. 27.
	<i>Pag.</i>	169.	9. 3. Reg. 9. 17. 2. Paralip. 8. 3. 4. etc.

<i>Pag. ed.</i>	<i>Bonn.</i>	169.	15.	3.	Reg.	11.	7.	
	<i>Pag.</i>	170.	3.	2.	Reg.	11.		
	<i>Pag.</i>	170.	7.	3.	Reg.	11.	4.	
	<i>Pag.</i>	170.	16.	3.	Reg.	12.		
	<i>Pag.</i>	171.	6.	3.	Reg.	11.	3.	
	<i>Pag.</i>	171.	13.	3.	Reg.	22.	28.	
	<i>Pag.</i>	172.	20.	3.	Reg.	14.	10.	
	<i>Pag.</i>	173.	12.	3.	Reg.	7.	3.	Reg. 14.
	<i>Pag.</i>	173.	19.	3.	Reg.	13.	11.	15. 16.
	<i>Pag.</i>	174.	6.	3.	Reg.	15.	25.	
	<i>Pag.</i>	174.	9.	3.	Reg.	15.	28.	
	<i>Pag.</i>	174.	14.	3.	Reg.	15.	9.	
	<i>Pag.</i>	175.	8.	3.	Reg.	16.	7.	
	<i>Pag.</i>	175.	17.	3.	Reg.	15.	9.	
	<i>Pag.</i>	176.	2.	Joel.	2.	28.		
	<i>Pag.</i>	176.	10.	2.	Par.	14.		
	<i>Pag.</i>	177.	1.	2.	Par.	16.		
	<i>Pag.</i>	177.	11.	3.	Reg.	15.	33.	
	<i>Pag.</i>	177.	14.	3.	Reg.	16.		
	<i>Pag.</i>	177.	20.	3.	Reg.	22.	41.	
	<i>Pag.</i>	178.	11.	2.	Par.	19.	11.	
	<i>Pag.</i>	178.	20.	2.	Par.	26.	1.	
	<i>Pag.</i>	179.	16.	2.	Par.	21.	10.	
	<i>Pag.</i>	180.	2.	2.	Par.	25.	5.	
	<i>Pag.</i>	180.	7.	2.	Par.	22.		
	<i>Pag.</i>	180.	11.	3.	Reg.	16.	31.	
	<i>Pag.</i>	180.	14.	3.	Reg.	17.	18.	
	<i>Pag.</i>	182.	2.	3.	Reg.	18.	31.	22. 32.
	<i>Pag.</i>	182.	9.	3.	Reg.	20.	42.	
	<i>Pag.</i>	182.	11.	2.	Par.	22.	1.	
	<i>Pag.</i>	182.	15.	4.	Reg.	9.	10.	
	<i>Pag.</i>	182.	18.	4.	Reg.	1.		
	<i>Pag.</i>	182.	21.	4.	Reg.	1.		
	<i>Pag.</i>	183.	12.	4.	Reg.	11.		
	<i>Pag.</i>	183.	19.	2.	Par.	24.	7.	
	<i>Pag.</i>	184.	3.	4.	Reg.	8.	15.	
	<i>Pag.</i>	184.	7.	4.	Reg.	11.	2.	
	<i>Pag.</i>	184.	10.	4.	Reg.	1.	19.	
	<i>Pag.</i>	184.	13.	4.	Reg.	6.	25.	
	<i>Pag.</i>	184.	21.	4.	Reg.	2.		
	<i>Pag.</i>	185.	21.	4.	Reg.	4.	3.	
	<i>Pag.</i>	186.	11.	4.	Reg.	11.	2.	
	<i>Pag.</i>	186.	14.	2.	Par.	24.	16.	
	<i>Pag.</i>	186.	17.	4.	Reg.	12.	2.	
	<i>Pag.</i>	187.	13.	2.	Par.	24.	21.	
	<i>Pag.</i>	187.	16.	4.	Reg.	12.		

<i>Pag. ed.</i>	<i>Bonn.</i>	188.	6.	4.	Reg.	8.	
	<i>Pag.</i>	188.	12.	4.	Reg.	10.	28.
	<i>Pag.</i>	188.	16.	4.	Reg.	12.	
	<i>Pag.</i>	188.	18.	4.	Reg.	14.	
	<i>Pag.</i>	188.	21.	2.	Par.	25.	
	<i>Pag.</i>	189.	4.	4.	Reg.	13.	24.
	<i>Pag.</i>	190.	8.	4.	Reg.	14.	
	<i>Pag.</i>	190.	17.	4.	Reg.	14.	
	<i>Pag.</i>	190.	19.	2.	Par.	25.	26. 1.
	<i>Pag.</i>	191.	2.	2.	Par.	26.	
	<i>Pag.</i>	191.	5.	4.	Reg.	13.	20.
	<i>Pag.</i>	191.	9.	4.	Reg.	13.	21.
	<i>Pag.</i>	191.	11.	4.	Reg.	14.	2. Par. 23.
	<i>Pag.</i>	191.	20.	2.	Par.	26.	6.
	<i>Pag.</i>	192.	4.	2.	Par.	26.	20.
	<i>Pag.</i>	193.	5.	4.	Reg.	13.	
	<i>Pag.</i>	193.	8.	4.	Reg.	14.	
	<i>Pag.</i>	194.	14.	2.	Par.	27.	
	<i>Pag.</i>	194.	17.		Esaiæ	6.	
	<i>Pag.</i>	196.	4.	4.	Reg.	15.	32.
	<i>Pag.</i>	196.	9.	2.	Par.	27.	
	<i>Pag.</i>	196.	13.	4.	Reg.	14.	23.
	<i>Pag.</i>	198.	9.	4.	Reg.	15.	10.
	<i>Pag.</i>	198.	12.	4.	Reg.	c. 15.	
	<i>Pag.</i>	198.	15.	4.	Reg.	c. 15.	
	<i>Pag.</i>	198.	20.	4.	Reg.	15.	25.
	<i>Pag.</i>	199.	5.	4.	Reg.	15.	25.
	<i>Pag.</i>	199.	11.	4.	Reg.	15.	20.
	<i>Pag.</i>	199.	18.	4.	Reg.	15.	30.
	<i>Pag.</i>	200.	1.	4.	Reg.	18.	
	<i>Pag.</i>	200.	10.	4.	Reg.	17.	18.
	<i>Pag.</i>	202.	11.	4.	Reg.	16.	1.
	<i>Pag.</i>	202.	14.	4.	Reg.	16.	6.
	<i>Pag.</i>	203.	7.	4.	Reg.	16.	7.
	<i>Pag.</i>	203.	9.	2.	Par.	28.	6.
	<i>Pag.</i>	203.	17.	2.	Par.	28.	17.
	<i>Pag.</i>	204.	1.	2.	Par.	29.	30. 31.
	<i>Pag.</i>	213.	7.		Esaiæ	c. 6.	
	<i>Pag.</i>	213.	9.	4.	Reg.	16.	
	<i>Pag.</i>	213.	14.	4.	Reg.	16.	17.
	<i>Pag.</i>	214.	2.	4.	Reg.	18.	4.
	<i>Pag.</i>	214.	10.	2.	Par.	32.	5.
	<i>Pag.</i>	215.	6.		Esai.	22.	
	<i>Pag.</i>	215.	10.	2.	Par.	22.	
	<i>Pag.</i>	215.	17.	4.	Reg.	19.	9. Es. 37. 9.
	<i>Pag.</i>	216.	6.	4.	Reg.	19.	37. Es. 37. 38.

<i>Pag. ed.</i>	<i>Börn.</i>	216.	11.	4. Reg.	20.
	<i>Pag.</i>	219.	18.	2. Par.	33. 11.
	<i>Pag.</i>	220.	8.	2. Par.	33. 13.
	<i>Pag.</i>	221.	8.	4. Reg.	21.
	<i>Pag.</i>	221.	15.	3. Reg.	13. 2.
	<i>Pag.</i>	221.	18.	3. Reg.	21. 26.
	<i>Pag.</i>	221.	19.	3. Reg.	22. 1. 3. Reg. 23.
	<i>Pag.</i>	222.	8.	Soph.	3. 9.
	<i>Pag.</i>	222.	14.	Soph.	3. 15.
	<i>Pag.</i>	223.	10.	Hier.	1. 1.
	<i>Pag.</i>	224.	1.	2. Par.	34. 22.
	<i>Pag.</i>	224.	8.	4. Reg.	23. 23.
	<i>Pag.</i>	224.	11.	2. Par.	24. 14.
	<i>Pag.</i>	224.	14.	4. Reg.	23.
	<i>Pag.</i>	225.	9.	4. Reg.	23. 29.
	<i>Pag.</i>	225.	12.	2. Par.	25. 10.
	<i>Pag.</i>	225.	16.	Hier.	46. 1.
	<i>Pag.</i>	225.	17.	4. Reg.	23. 3.
	<i>Pag.</i>	226.	1.	4. Reg.	23.
	<i>Pag.</i>	226.	14.	Hier.	26. 9. 10. 11.
	<i>Pag.</i>	227.	5.	Hier.	26. 5.
	<i>Pag.</i>	227.	12.	Hier.	26.
	<i>Pag.</i>	227.	15.	Dan.	1.
	<i>Pag.</i>	231.	5.	Hierstm.	30.
	<i>Pag.</i>	231.	22.	Vers.	32.
	<i>Pag.</i>	238.	11.	4. Reg.	24. 15.
	<i>Pag.</i>	240.	9.	Dan.	1.
	<i>Pag.</i>	240.	15.	4. Reg.	24. 10.
	<i>Pag.</i>	241.	1.	4. Reg.	24. 6.
	<i>Pag.</i>	241.	7.	4. Reg.	24. 10.
	<i>Pag.</i>	241.	20.	Hier.	24.
	<i>Pag.</i>	242.	10.	Hier.	21. 1. 5.
	<i>Pag.</i>	243.	8.	4. Reg.	24. 23.
	<i>Pag.</i>	243.	12.	Ezech.	1.
	<i>Pag.</i>	243.	21.	Ezech.	8. 14.
	<i>Pag.</i>	244.	20.	Dan.	3.
	<i>Pag.</i>	252.	19.	4. Reg.	25. 6.
	<i>Pag.</i>	253.	15.	Hier.	53.
	<i>Pag.</i>	257.	9.	4. Reg.	25. 27.
	<i>Pag.</i>	257.	15.	4. Reg.	25. 27.
	<i>Pag.</i>	258.	15.	Dan.	5.
	<i>Pag.</i>	262.	19.	Dan.	6.
	<i>Pag.</i>	263.	15.	Dan.	7. 1.
	<i>Pag.</i>	263.	19.	Dan.	7. 13.
	<i>Pag.</i>	264.	6.	Dan.	8.
	<i>Pag.</i>	265.	6.	Dan.	14. 22.

<i>Pag.</i>	<i>ed.</i>	<i>Bonn.</i>	266.	2.	2. Par. 86. 22.	Esd. 1. 7.
		<i>Pag.</i>	266.	15.	Dan. 10. 4.	
		<i>Pag.</i>	277.	15.	Matth. 2.	
		<i>Pag.</i>	284.	19.	Matth. 26.	
		<i>Pag.</i>	286.	1.	Marc. 1.	
		<i>Pag.</i>	289.	12.	Is. 11.	
		<i>Pag.</i>	289.	16.	Act. 8.	
		<i>Pag.</i>	289.	19.	Is. 11.	
		<i>Pag.</i>	290.	12.	Luc. 4.	
		<i>Pag.</i>	293.	1.	8. 12.	
		<i>Pag.</i>	296.	10.	Gen. 50. 13.	
		<i>Pag.</i>	298.	4.	Dan. 9.	
		<i>Pag.</i>	298.	8.	Dan. 2.	
		<i>Pag.</i>	299.	6.	Dan. 4.	
		<i>Pag.</i>	306.	9.	2. Esdr. 3.	
		<i>Pag.</i>	336.	1.	2. Macc. 3.	
		<i>Pag.</i>	339.	3.	1. Macc. 6.	
		<i>Pag.</i>	339.	14.	1. Macc. 8.	
		<i>Pag.</i>	339.	20.	1. Macc. 7. 8.	
		<i>Pag.</i>	340.	4.	2. Macc. 3.	
		<i>Pag.</i>	341.	20.	1. Macc. 11.	
		<i>Pag.</i>	381.	22.	Exod. 13. Num. 18. Levit. 12.	
		<i>Pag.</i>	394.	9.	Matth. 3.	
		<i>Pag.</i>	397.	4.	Deut. 6. 10.	
		<i>Pag.</i>	413.	4.	Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23.	
		<i>Pag.</i>	420.	23.	Cap. 4. 14.	
		<i>Pag.</i>	421.	11.	Ad Rom. 16.	
		<i>Pag.</i>	421.	21.	Matth. 3.	
		<i>Pag.</i>	428.	12.	Vide Nicetam in hunc locum.	
		<i>Pag.</i>	430.	6.	Act. 8. 27.	
		<i>Pag.</i>	430.	10.	Act. 10.	
		<i>Pag.</i>	434.	7.	Ad Gal. 1. 7.	
		<i>Pag.</i>	438.	6.	Gen. 22. 8.	
		<i>Pag.</i>	450.	11.	Gen. 4. 15.	
		<i>Pag.</i>	462.	14.	2. Reg. 6. 22.	
		<i>Pag.</i>	636.	6.	Perperam apud Leuncl. <i>ιδότες</i> .	
		<i>Pag.</i>	637.	7.	* <i>τῷ αὐτῷ</i>] * <i>τῷ τ' αὐτῷ</i> .	
		<i>Ibid.</i>			* <i>κινήσεως</i>] * <i>ἰσ. δυνάμεως</i> Labb.	
		<i>Pag.</i>	637.	10.	* <i>σύγχυσιν</i>] * <i>ἰσ. ὁμολογῶντες</i> .	
		<i>Pag.</i>	637.	12.	* <i>ἀλλοτριῶντες</i>] * <i>ἰσ. τὰς ιδιότητας</i> .	
		<i>Pag.</i>	638.	5.	<i>λόγον</i>] * <i>τὸν θεόν</i> .	
		<i>Pag.</i>	638.	6.	* <i>τοῦ</i>] * <i>θεόν</i> .	
		<i>Pag.</i>	639.	7.	* <i>ἀμερὲς</i>] * <i>ἰσ. ἀνά μέρος</i> . Leuncl. <i>ἄμερος</i> .	
		<i>Pag.</i>	648.	13.	* <i>πατρὶ</i>] Leuncl. <i>πνεύματι</i> . Interpr. <i>leg. πατρί</i> .	

- Pag. ed. Bonn.* 651. 20. Levit. 14.
Pag. 652. 11. Proverb. 9.
Pag. 655. 9. Hoc loco magnus est hiatus in Cod. Aug. quem ex MS. Vatic. Leunclavio et Conciliis supplevimus.
Pag. 657. 3. * εἰσάγοντες] * Sic cod. Vat. Alii εἰσάγουσι.
Pag. 658. 15. παρά] al. περί, ut in Concil.
Pag. 658. 17. Act. 5.
Pag. 659. 8. παράκρισιν] al. κατάκρισιν.
Pag. 660. 9. * λόγον] Leuncl. et Concil. τὸν θεὸν Λόγον Χριστόν, etc.
Pag. 660. 13. * τοῦ θεοῦ λόγου] Ita Leuncl. in Conc. vero τοῦ Θεοῦ Λόγου τῷ ἀνθρώπῳ. Rader. τῷ Θεῷ Λόγῳ τοῦ ἀνθρώπου.
Pag. 662. 5. * Ἐφ' Ἰσης] * Leuncl. ἐπίσης. Concil. ἐπίσης.
Pag. 665. 3. Haec absunt a Leuncl. et Concil.
Pag. 667. 19. * ἀναφέρεσθαι] Leuncl. ἀναφαίνεσθαι.
Pag. 670. 15. * τούτοις] * αὐτοῖς.
Pag. 670. 16. * Δεῖ δὲ] * εἰ καὶ.
Pag. 671. 22. Gen. 9.
Pag. 673. 5. Sap. 14.
Pag. 676. 8. Act. 1.
Pag. 676. 19. Joan. 11. et 14.
Pag. 676. 21. Galat. 1.
Pag. 677. 16. * παύσονται] * Ita Leuncl. Labb. παύειν edidit.
Pag. 678. 12. * εἶτα] * Leuncl. εἶναι. Labb. ἀποδείξας εἶναι. Sed εἶτα legit vetus Interpres.
Pag. 680. 7. * καὶ μηνῶν] * Leuncl. καὶ μῆν ὡς pro μηνῶν. Labb. καὶ μηνὸς τῆ.
Pag. 680. 9. * Κωλονίας] Ita Interpr. Labb. Κολωνίας.
Pag. 680. 10. * μνημονεῦσαι] * Labb. μνημονεύουσαι.
Pag. 680. 15. * Κιλικίας] * Leuncl. Κηλικίας.
Pag. 686. 2. Dan. 10.
Pag. 686. 4. Num. 2.
Pag. 686. 5. Apocal. 1.
Pag. 686. 15. Luc. 2.
-

ANIMADVERSIONES

A D

CHRONICUM ALEXANDRINUM.

QUIS AUCTOR, CUIUSMODI SCRIPTUM.

Est qui laudatissimi hujus Chronici scriptorem putavit Georgium Pisidem Constantinopolitanae hierarchiae diaconum et chartophylacem, aevo Heraclii florentem, cujus res gestas, et Persica, oratione libera composuit, ut est apud Suidam; ratus ea verba, quibus opera illius enumerat, ad hoc Chronicon referenda. *ἑξαήμερον δι' ἰάμβων εἰς ἦν τρισχίλια. εἰς Ἡράκλειον τὸν βασιλέα, καὶ εἰς τὸν κατὰ Περσῶν πόλεμον.* quasi Pisides coeptos ab O. C. usque ad Heraclium et Persicum bellum Heraclii annales prosecutus sit, ita enim τὸ [εἰς] interpretandum existimat, ut valeat non [de] Heraclio, sed usque ad Heraclium. Interpunctionem enim ante εἰς omnino tollit. Mihi, quo minus idem sentiam, tria obstant. Primum quod Suidas vere affirmet hexaëmeron iambo scriptum fuisse; habemus enim adhuc in manibus illius operis versus mille octingentos octoginta, quasi prooemium quoddam totius argumenti, ut ex MS. 8 cod. A, Bibliothecae apparet, quod in haec verba legitur. *Γεωργίου διακόνου τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τοῦ Πισίδου προοίμιον τῆς ἑξαήμερου διὰ ἰαμβῶν στίχων.* Opera ergo illud ἕμμετρον est, et versu conscriptum, nec amplius sex dierum spacium continet, unde et *κοσμουργία*, ἢ *ἑξαήμερον* inscribitur. Deinde apud Suidam post vocem *τρειςχίλια* sequitur interpunctio, ut ostendat, sequentem de Heraclio historiam diversam a *κοσμουργία*, eamque *λογάδην* ait scriptam fuisse. Postremo refert auctor Chronici alterius MS. (ex bibliotheca Collegii Annaei) ex Piside et Cyrillo decerpti, apud Georgium Pisidem Adami filias primas, alteram Azuram, alteram Asuam nominari, cum in hoc Chronico nulla fiat mentio nec Asuae, nec Azurae.

Hoc ergo Chronicon Pisidae esse non potest. Haec mihi videbantur, cui tamen prior sententia magis arriserit per me, quod volet, sentiet. Non ibo interim negatum, si vera est epigrapha illius Annaei Chronici MS. fuisse elaboratum a Piside Chronicon, sed soluta, non pedibus illigata oratione; ex Suida tamen id evinci non posse, qui illius nullam omnino facit mentionem.

Onuphrius Panvinius et castigator temporum anonymi nomine librum afficiunt, nisi quod hic Casaubonianum nonnunquam appellat in thesauro Eusebiano. Fasti Consulares inde deprompti, vulgo SICULI, aut TABULAE SICULAE dicuntur, quod liber primum in Siciliae perantiqua bibliotheca reperi-
tus sit.

Mihi vero similis videtur non unum chronici hujus auctorem extitisse, quod primum ex inscriptione; deinde praefatiuncula, postremo ex Caesarum Syllabo conjicio. Panvinius inscriptionem legit, quae promittit anno a conditu rerum continuationem, usque ad primum Heraclii. Noster codex, ex quo Casaubonus sua decerpit, et Scaligero transmisit, continet omnes mundi annos usque ad xx. Heraclii. Videntur ergo ab alio adjecta, quae post primum Heraclii annum sequuntur.

Deinde Imperatorum Romanorum nomenclatura, quae Romanum Monachum ultimam nominat (quem anno Christi MXLV. Nisi mali imperasse scribunt) ostendit exerte vel totum Imperatorum Petri Alexandrini catalogum ab alio insertum, vel auctum; cum post Heraclium triginta et amplius hic annumerentur Imperatores. Chronicon appellare.

Praefatiuncula vero inscriptum habet nomen Petri Alexandriae, Episcopi reor, ita enim millies in scriptoribus Graecis, his auctor praesertim Conciliis, nominantur: unde Chronicum potius hujus chron * ALEXANDRINUM, quam SICULUM appellandum censeo, cum propter Petri Alexandriae, sive Episcopi, sive Lectoris, sive alterius temporum nomen praeferat, et de agno typico ex paschalibus, ex Mase esse potuit theseos rationibus frequenter disputet. quod Alexandrini Epi. In chronologia Juris Graeco-Romani lego Petrum

Tres porro tantum Alexandriae hoc nomine pontificatum gessere, ut ex Nicephori Chronico, quod ad dccc. annum Alexandri perpetuatur, discis. Nisi posteriores addas, quorum catalogum non vidi. Petrus sanctissimus martyr sub paganis adhuc Imperatoribus. Petrus qui a Valente proscriptus est, et Petrus Mongus haereticus **. Enimvero hoc Chronicon prorsus numero justum et Catholicum est, unumque tantum vel alterum errorem habet, de quo suo loco monebimus. Atque haec de auctore, qui vel is est Petrus praefationi inscriptus, vel plures. Possit etiam in Maximum Monachum, qui Heraclio imperante Chronici.

10 vixit, suspicio cadere, ubi de Melchisedece agit anno lxxiv. Abrahami se dicit auctor Salem vicum vidisse.

Laudatum est hoc Chronicon ab nostri saeculi scriptoribus, Carolo Sigonio primum in Comment. ad Fastos et triumphos Romanorum. Nos, inquit, Dionysium secuti sumus, quem Fasti quidam consulares Graece scripti, atque ex Sicilia (ut audio) advecti, et alii etiam Latini, quos citat Cuspinianus, sequuntur: in quibus consules deinceps collocantur, cognominibus eorum tantum allatis hoc modo Βρούτου καὶ Κολλατίνου. Panvinio deinde, qui in generali praefatione Commentariorum ad Fastos ita scribit: *Novissimus omnium ex antiquis, qui Fastos consulares, quod sciam, scripserit, est alius sine nomine auctor, qui in universali Chronico a se Graece conscripto Consulium quoque nomina adjecit ab exactis regibus ad primum Heraclii Imperatoris an-*

* Codex Augustanus non est antiqua littera scriptus. *Is liber * vetustissimis literis exaratus inventus est in Sicilia, in antiqua bibliotheca a Hieronymo Surita, operaque Antonii Augustini Rotae auditoris factum est, ut ejus libri pars nobis transmitteretur, quas consules continebat. Cujus auxilio multum sublevatus sum in his fastis concinnandis.*

Idem lib. 2. praefat. *Nam Orosio, Cassiodoro, et Fastis illis Graecis nuper Romam ex Sicilia viri eruditissimi Antonii Augustini opera adductis, et quidem depravatissimis tantum usus sum in ordinandis consulibus.*

Et lib. 3. praefat. *Nam usque ad Heraclii Augusti tempora Fasti Graeci Antonii Augustini et Hieronymi Suritae opera ex Sicilia in urbem advecti pertinent.*

11 *Quanti idem fecerit Sylburgius testatur ipse, qui hunc ipsum codicem, quem ex bibliotheca Augustana habemus, triginta sex aureis solaribus a se emptum, testatus est, illumque D. Hoeschelio, Hoeschelius Reipub. obtulit.*

Descripserit inde magnam partem Casaubonus, quam Scaliger in suum temporum (an errorum?) thesaurum contulit, Graeceque nuper primus edidit, itaque inscripsit: *Επιτομή χρόνων ἀπὸ Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου ἀνθρώπου ἕως κ' ἔτους τῆς βασιλείας Ηρακλείου.*

Compendium temporum auctoris innominati nunquam antea editum. Ab Adamo primo homine ad annum XX. imperii Heraclii cum consulibus opus utilissimum, quamquam scriptoris idiotae ex Bibliotheca V. C. Isaaci Casauboni.

* Miror apellari ἀνώ-
νομον, cum
praefati-
onem, cum
Petri Ale-
xandrini,
in Alexan-
driae.
Caeterum huic operi Eusebiano propter cognationem materiae, attulimus primum Chronicon ** ἀνώνομον, hominis quidem idiotae cen-
tonem, sed ex bonis aliquando pannis, consutum, praesertim ex Eu-
sebii et Africani analectis instructum. Fastos Siculos primus omnium,
aut inter primos vocavit pater historiae Onofrius Panvinius amicus
noster, quia primum in Sicilia inventi in aliorum manus pervenerunt.

Nos * Casaubonianum vocavimus, quia ille a Graeculo quodam¹² Magna et acceptum, et manu sua descriptum nobis communicavit. Quidquid¹³ gravis causa; ut si igitur boni ex ea farragine hauriri poterit, illi acceptum feret, cum¹⁴ ego vocem tenuis fructus non sit, qui ex hoc chronico colligi potest. Errores Raderia- Orthographicos, qui in illo extant, mutare nolimus, quod nos mo- num quod nemus, ne quis errata typographica putet. Unusquisque pro captu aut¹⁵ mea manu¹⁶ judicio suo ea emendare poterit. Et ex praefatione. Quaedam¹⁷ descripse- rim, trans- etiam a chronologo innominato, quos Fastos Siculos vocant, habemus.¹⁸ tulerim, edi-

Intelligis ex his quid chronologi et temporum castigatores 12 do hoc Chronico sentiant. Quod Scaliger centonem ex Euse- derim, ob bio potissimum, et Eusebio antiquiore Africano factum dicat,¹⁹ servationes id affirmat nostram sententiam a Pluribus illud auctoribus con- addiderim. Numquam cinnatum, quando ex posteriore saeculo plura sunt adjecta. tamen erit

QUAE EX HOC CHRONICO

jam extent.

Raderia- num, multo minus Casaubonia- num.

Nudos factos Consulares primus Graece et Latine vulgavit Panvinius. Jos. Scaliger in thesauro Eusebiano, chronologica usque ad xviii. annum Mauricii Imperatoris excerptis passim et insertis historiis primus Graece tantum edidit, quae pars trientem libri totius continet. Cur sequentes paginas omiserit vel ille, vel Casaubonus, divinare non possum, nisi quod de sacris imaginibus ibi multa mentio, quam opinor iconomachi refugere.

Nos totum opus ab Orbe condito coeptum, et usque ad xix. annum Heraclii deductum, Graece accepimus ex MS. bibl. Augustanae, nostraque manu exscriptum versumque juris publici fecimus. desunt duo duntaxat anni ad inscriptionis promissum, qui, uti testatur antiquarius Andreas Darmarius vetustate aboliti fuere.

Adjecimus Animadversiones et castigationes, cum enim, ut Panvinius et Scaliger experti sunt, codices mendis faede fuisse depravatos animadvertissemus plurimum nobis in iis curandis et sanandis fuit laborandum; ubi tamen nulla certa vestigia medicinae adhiberi potuerunt, immedicabile vulnus asterisco * † notavimus, ne ignoraret lector, et fidem nostram exploratam haberet. Quod si quis emendationem notarum suspectam habuerit, autographum MS. in biblioth. Reipub. Augustanae 13 servari sciat, ad quod appellatio fieri poterit.

I. c10.c10.cclxii. anno mundi cataclysmus fuit.]

Cum disciplina chronographica una sit omnium maxime impedita et prope inextricabilis, non tricabor cum scriptoribus; nostri chronographi duntaxat sententiam exponam, et quos habeat sententiae suae auctores, sectatores, laudatores exponam, quos item refragatores.

De varie-
tate senten-
tiarum cir-
ca hunc lo-
cum vide
Jacobum
Capellam
p. 1. et seq.

Primum constat hunc numerum ex septuaginta sacrarum litterarum metaphraasis acceptum. qui pluribus patribus familiaris, seu generis humani conditoribus, centum annos plus tribuunt, quos Hebraei, praeter Lamechi annos, ubi sex tantum annis distant, et Noëthi, in cujus quingentesimo et 600. omnino conveniunt. qua de re copiose disputat D. Augustinus, D. Hieronymus, et qui postea relicta septuaginta patrum sententia Hebraeam et Latinam vulgarem cum Hieronymo et Augustino sunt secuti.

Ergo noster Chronographus secutus est septuaginta interpretes veteris editionis Graecae MS. quam Africanus legit et probavit, uti et Epiphanius, et Nicophorus Patriarcha, Anastasius bibliothecarius, Chronicon ex Pisida et Cyrillo, Honorius Augustodunensis, pro quorum decretis acerrime propugnat Antonius Contius legum et temporum peritissimus observator et scriptor, qui planissimis verbis docet, totam Ecclesiam Graecam et Latinam primitus secutam esse septuaginta seniores usque ad tempora DD. Hieronymi et Augustini, hodieque in quibusdam sequi. Graecam vero nunquam ab his 14 defecisse, quorum interpretationem hodierna Ecclesia minime damnat, sed pro Canonica agnoscit recipitque.

II. PRIMA DECAS PATRUM FAMILIAS.

Adamus cxxx. genuit Sethum.	Heb. cxxx.
Sethus natus annos ccv. genuit Enos.	Heb. cv.
Enos cxc. genuit Cainam.	Heb. xc.
Caina clxx. genuit Malaleelem.	Heb. lxx.
Malaleel clxv. genuit Jaredum.	Heb. lxxv.
Jaredus clxii. genuit Enoch.	Heb. clxii.
Enochus clxv. genuit Mathusalam.	Heb. lxxv.
Mathusala clxxxvii. genuit Lamechum.	Heb. clxxxvii.
Lamechus clxxxix. genuit Noë.	Heb. clxxxii.
Noë d. genuit Sem, Cham, et Iapheth.	Heb. d.
Noë dc. ingressus arcam.	Heb. dc. Diluvium.

Sequuntur ergo hanc scripturam quos supra nominavi, et accedunt his etiam recentiores. Pererius colligit tantum 2242. quia Mathusalae xx. annos ex auctoritate DD. Hieronymi et Augustini detrahit, qui apud Septuaginta jam corruptos eum numerum notarant. Cum Africanus utroque major legerit apud eosdem clxxxvii. quem Graeci patres praesertim Hieronymi et Augustini (qui 167. legerant, et ad Hebraeum Codicem emendandum putarant) censura moti sunt secuti. Aldina tamen editio retinuit priscam et incorruptam lectionem. clxxxvii. Nicophorus, nostrum Chronicum Alexandrinum, Anastasius MS. latine scriptus, Contius, et alii eandem confirmant.

III. *Hic prophetavit.*]

Liber Enochii Ecclesiae censura notatus, auctoritatem amisit, et inter scripta apocrypha relatus, non plane quidem est rejectus, nec plenum tamen veritatis testimonium meretur, 15 quod sit a Judaeis et haereticis depravatus, uti et Moysis apocalypses, Heliae et Hieremiae ἀποκρύφα, et his pares, de quibus consule D. Augustinum de civitate DEI, D. Hierony-1.15. c. 23. mum ad epistolam D. Pauli ad Ephesios. Non panitus autem proscripta haec esse, et damnata, constat ex testimoniis Apostolorum, qui inde quaedam in sua scripta et epistolas transtulerunt, velut hic locus Judae ex Enocho petitus est, et S. Paulus in epistola prima ad Corinthios ex apocryphis Heliae prophetae transtulit illud: *quae nec oculis vidit, nec auris audivit, etc.* In epistola rursus ad Galatas ex Apocalypsi Moysis: *Neque circumcisio est aliquid, nec praecutium, sed nova creatura, etc.* Et ad Ephes, ex Hieremiae Apocryphis: *Surge qui dormis et exurge a mortuis et illuminabit te Christus.* pulcherrimus locus est apud Syncellum ab castigatore temporum adductus, quem transferam et transcribam. Ταῦτα μὲν (inquit) ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου Ἐνώχ περὶ τῶν ἐργηγόρων, εἰ καὶ μὴ τελείως χρητὸς προσέχειν ἀποκρύφοις, μάλιστα τοὺς ἀπλουστέρους, διὰ τὸ περιττὰ τινα καὶ ἀτριβῆ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως ἔχειν, καὶ διὰ τὸ νενοθεῦσθαι αὐτὰ ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ αἰρετικῶν. Πλὴν καὶ ὁ μακάριος Παῦλος, σπανίως ἐχρήσατο τισὶν ἐξ ἀποκρύφων χρήσεσιν, ὡς ὅταν φησὶ ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτῃ ἐπιστολῇ. Ταῦ ὁ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, καὶ οὐκ ἤκουσεν, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, καὶ τὰ ἐξῆς Ἡλία ἀποκρύφου. Καὶ πάλιν ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐκ τῆς Μωυσέως ἀποκαλύψεως· οὔτε περιτομὴ τί ἐστίν, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους ἐκ τῶν Ἱερεμίου λεγομένων ἀποκρύφων, ἔχειται, ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐπιφανῆσει σοὶ ὁ χριστός· ταῦτα δὲ ἡμῖν εἴρηται οὐ πρὸς ἄδειαν τῶν βουλομένων ἀδιαφόρως ἐντυγχάνειν, μὴ γένοιτο. πολλοὶ γὰρ ἐβλάβησαν ἐν πάσιν αὐτοῖς πιστεύοντες. ὅθεν καὶ ἡ ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, καὶ ὁ χορὸς τῶν θεοφόρων ἡμῶν πατέρων ἐκάλυσεν ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡσπερ τῇ θείᾳ λοιπῇ γραφῇ. 16 Καὶ ἡμεῖς τὰς προγραφείσας χρήσεις ὑπὲρ τοῦ δεῖξαι μόνον τὴν τῶν ἐργηγόρων παράβασιν, καὶ τὴν τῶν γιγάντων ἀσέβειαν, παρὰ ἧς καὶ ὁ θεῖος Μωσῆς μέμνηται, καὶ ὅτι δι' αὐτοὺς ὁ κοσμικὸς γένους κατακλυσμὸς παρεθέμεθα.

Quae ita verto: Haec quidem e primo Enochii libro de Egregoris seu vigilibus. Etai non omni ex parte apocryphis fides habenda sit, praesertim a rudioribus, partim quod quaedam contineant futilia et aliena a communi Ecclesiae more seu traditione, partim quod a Judaeis et Haereticis sint depravata. Enimvero et Divus Paulus nonnunquam usus est testimoniis ex Apocryphis quibusdam, veluti cum in prima ad Corinthios di-

cit: *Quae oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis descendit, et quae ex Divi Heliae apocryphis sequuntur. Idem rursus ad Galatas ex Apocalypsi Moysis: Neque circumcisio est aliquid, nec praeputium, sed nova creatura. Et ad Ephesios ex Hieremiae apocryphis quae appellantur. Surge qui dormis et exurge a mortuis, et illuminabit te Christus.* Proinde haec a nobis dicta sunt, non ad eorum temeritatem confirmandam, qui haec sine discrimine et iudicio volunt legere, absit hoc, multi enim dum omnia vera quae iis continentur, crediderunt, magnum inde detrimentum acceperunt. Unde et sancta Dei Ecclesia, et universus patrum senatus haec, perinde atque reliquam sacram scripturam, vulgo legi vetuit, a simplicibus nempe et indoctis. Nos ergo testimonia supra scripta tantum ad hoc adhibuimus, ut ostenderemus Egregorum seu ducum scelera, et gigantum impietatem, de qua et Divinus Moyses meminit, cum propter illam mundum aquis inundatum fuisse scribit. Haec
 17 ex Syncello. Egregorii porro ducenti memorantur, quorum duces seu decuriones numerantur xx. quos in thesauro Eusebiano ex primo Enochii libro nominat castigator temporum Semixas, Atarcuph, etc. ubi multa de Egregoris, quamvis a Judaeis et haereticis depravata.

IV. *Videntes angeli Dei filias hominum.*] prorsus orthodoxe noster Chronographus disputat, et refellit eos, qui angelos caelestes spiritus, quos proprie angelos appellamus interpretantur, quod impium sentire cum universa Ecclesia affirmat, quae homines pios ex Setho natos angelos et filios Dei vocat. Notat Suidas ex veteri scriptore filios Dei, seu angelos illos, esse filios Sethi, Enochii, et Enosi, verba sunt haec: *Οἱ τοῦ Σήθ καὶ Ἐνώχ καὶ Ἐνώσ παῖδες υἱοὶ θεοῦ νοείσθωσαν, οἵτινες ἀλόντες ἀπολασίᾳ πρὸς τὰς θυγατέρας Καὶν εἰσῆλθον, ἐξ ὧν οἱ ἐκ τῆς καταλλήλου μαιγαμίας γίνονται γίγαντες διὰ μὲν δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι, διὰ δὲ τὸν ἄδικον καὶ βέβηλον, πονηροὶ καὶ κάκιστοι.* Sethi, Enochii, Enosi liberi intelligantur filii DEI dicti, qui capti amore filiarum Caini incestas cum illis nuptias copularunt; ex quibus nati sunt Gigantes, propter patres quidem justos, fortes et procerissimi, propter Cainum vero iniquum et sanguine fratris inquinatum, improbi pessimique.

Quod scripturam attinet apud septuaginta legebatur olim *ἄγγελοι θεοῦ*, quae hodie in Carafiana non extat, sed ita scriptum fuisse testatur D. Augustinus, Cyrillus et alii. Aquila vertit filios Deorum, i. e. angelorum vel sanctorum. Symmachus filii principum *υἱοὶ τῶν δυναστευόντων.* auctor nostri chronici utramque lectionem agnoscit, sed eandem utriusque explicationem. Damnat vero qui caelestes spiritus docent amore
 18 faeminarum captos. Fuere enim qui dicerent sanctos angelos de caelo puellarum amore saucios descendisse; eosque ex na-

turalibus et suis, non simulatis corporibus compositos esse; Fuere alii, qui daemones interpretarentur lapsos, sed corpore item suo vestitos. Alii daemones assumpta corporum forma ex aëre fictorum vocatos Dei filios existimant, faeminasque iniisse, quod utrum fieri et homo inde procreari possit, disputat fuse N. Serarius quaest. 4. c. 6. ad Tobiam. Angelos ex mente et corpore concretos existimabat Philo de gigantib./ qui genios appellat aëreo corpore indutos. - cum hoc facit Joseph. l. 1. Antiquit. Justinus Martyr, Clemens Alexandrinus l. 3. Strom. Tertullianus de cultu muliebri. Lactantius l. 2. c. 15. Hinc existimant extitisse fabulas poëtarum, qui metamorphoses et connubia, et adulteria Deorum cum hominibus confinxerunt, ut tradit Euseb. praep. Evang. c. 4. l. 1. Julianus teste Cyrillo. Sed de hac quaestione hic per transeennam sat dictum. Lege doctissimos Pererii commentarios ad Gen. c. 6. de dilu-
vii causis.

Cur autem Sethus appellatus fuerit Deus, causas reperio tres, primam hausit e fragmento chronici ex palatina bibliotheca ab Hoeschelio accepti, Sethum quadragesimo anno aetatis, hoc est, cclxx. Adami, subito raptum ab angelo, et quadraginta dieb. (ut Moses) non visum, quo tempore divinitus didicit, filios suos, Egregoros dictos, quos et filios Dei nominabant, peccaturos, et orbem universum aquis inundatum iri, ac (praeter paucos) periturum, venturum etiam salutis auctorem Christum, atque haec omnia parentib. Adamo Evaeque quae ab Angelo accepisset, exposuisse; in illo ergo cum Angelo congressu caelesti circumfusum splendore quem per reliquam vitam retinuerit, uti et Moyses quadraginta annis totis 19 faciem velavit. Hanc ergo primam ferunt causam, cur Sethus fuerit dictus Deus, quam ego in medio relinquo, veritus ne ex Sethianorum, qui haeretici fuere, libris sint decerpta, qui raptum ferebant Sethum, quamquam alia absurda, quae hic non tanguntur, attexuerint. lege Epiphani. haeresi 39. et 40. contra Sethianos et Archonticos. Alteram adfert Suidas in voce Σήθ, ubi ostendit Sethum Dei nomine dignatum, propter summam pietatem et justitiam et sanctitatem. Tertiam addit ob rerum caelestium siderumque cognitionem et scientiam.

Enimvero nomen Dei non referunt ad Sethum, sed ad ipsum Deum, quod boni et justii alias quoque in sacris litteris filii Dei nominentur. Ego dixi Dii estis et filii excelsi omnes. pari ratione Angeli vocantur filii Dei, ut est apud Jobum. et apud Joannem i. aliis multis locis.

V. *Apud Chaldaeos primus illorum dux Alorus*] Berosus primus edidit Chaldaeorum principum nomina, qui ante diluvium imperarunt, quamvis aliter sentiente Syncello.

Fuit Beresius, Tatiano teste Alexandro Macedonum rege imperante Babylone natus sacerdos Beli, sub Antiocho III. post Seleucum. scripsit de rebus Chaldaeorum et regibus libros tres. Secuti sunt hunc Abydenus, Apollodorus, Alexander Polyistor, Josephus, quorum fragmenta in thesauro Eusebiano leguntur. De Beroso vero et suppositio extat singularis disputatio, quam tamen non omnes sequuntur. falsum praeter alios Goropius tradit.

* Eusebium VI. Alorus] * Ex Apollodoro decem primi duces nume-
adi ἐν πρώ- rantur.

τῶ χρόνι-
κῶν λόγῳ
ex Abydeno.

1. Alorus.
2. Alasparus vel Alaparus vel Alparus mendose credo.
3. Amilon.
4. Amenon.
5. Metalarus.
6. Daorus.
7. Aëdorachus.
8. Amphis.
9. Otiortes.
10. Xixuthrus.

Hos auctor Chronici nostri putat fuisse gigantes illos, de quibus divinae litterae meminere, sed ante diluvium claros tunc apud omnes.

VII. *Quod multa malitia esset hominum super terram.*] Oc-
cultas Enochii, referunt gigantes praeter alia veneficia scelera et
flagitia humanas carnes degustasse, et anthropophagos fuisse.
μὲτὰ δὲ ταῦτα ἤρξαντο οἱ γίγαντες κατεσθίειν τὰς σάρκας τῶν
ἀνθρώπων. plura enumerat S. Methodius Martyr, quem non
nemo frustra refutat propter ἀλογιστίαν chronologiae. Ani-
madvertendum, in temporum ratione nullam esse errorem apud
Methodium, sed apud enarratorem ejus Comestorem (et qui
illum sequuntur) qui pessime intellecta Methodii ratiocinatione
tot Chiliades finxit, quot Methodius nunquam cogitavit. Re-
citabo ipsa verba Methodii, et subjungam falsa Comestoris

** Ex anti-
quo inter-
prete.

glossemata. ** Sciendum namque est, inquit Methodius, ex-
sunt Adam et Evam de paradiso virgines fuisse. Anno au-
tem tricesimo expulsionis eorum de paradiso genuerunt primo-
genitum et sororem ejus Deboram. Anno autem tricesimo cen-
tesimo vitae Adae occidit Cain fratrem suum Abel, et fecerunt
planctum super eum. Adam quoque et Eva annis centum.
Ducentesimo autem tricesimo anno primi millenarii quod est
primum saeculum, natus est Seth vir gigas in similitudinem
Adae.

21 . Quingentesimo vero anno in eadem prima chiliade, filii
Cain abutebantur uxoribus fratrum suorum in fornicationibus
nimis. Sexcentesimo autem anno ipsius millenarii, viri magno

stupro amoris et fornicationis, et istorum mulieres collapsae sunt vel diffusae, et in vesaniam versae sunt, etc. Octingentesimo vero anno vitae Adae dilatatum est super terram fornicationis inquinamentum a filiis fratricidae Cain. Mortuus est autem Adam anno nongentesimo et tricesimo vitae suae in primo millenario. Et tunc distinctae sunt generationes ab invicem, ut puta generatio Seth a cognatione Cain. Et abstulit Seth suam cognationem sursum in quendam montem, qui erat proximus paradiso. Porro Cain et hujus cognatio in campo habitabant, in quo et nefandum fratris homicidium perpetravit.

Animadvertis lector juste a Methodio expensa annorum tempora, septuaginta patrum numerum secuto. Sed Petrus ille Comestor sus deque vertit omnia, cum illa Methodii verba exposuit: quingentesimo anno primae chiliadis id est, inquit Petrus, post primam chiliadem, quod a mente et verbis Methodii tantum abest, quantum a Gadibus Ganges, aut caelum a terra. Methodius enim primam chiliadem appellat annos ab Adamo coeptos, et in millesimo finitos. Illa ergo verba, (quingentesimo anno primae chiliadis) sunt referenda ad quingentesimum annum vitae Adami, non ad millesimum quingentesimum post Adamum. Sequitur enim Adamum in primo millenario, non post primum millenarium esse mortuum, mortuus est enim anno 930. defuerunt adhuc ad primam chiliadem plenam septuaginta anni. Subjungit postea Methodius.

Quadragesimo autem anno temporibus Iareth pertransit 22 primum millenarium seu prima generatio. Rectissime; nam Malaleel anno mundi 960. genuit Iaredum, Iaredi ergo quadragesimo aetatis anno pertransiit prima chiliadis annorum.

Sequitur in Methodio.

Anno autem quadringentesimo Iareth (ita legendum ordo ipse et graecum exemplar docent; non, tricesimo quadringentesimo, uti librarii, non Methodii manifestus error) secundi millenarii surrexerunt viri malae artis inventores iniqui, et omni nequitia pleni ex filiis Cain ut Jobeth Tholucel filii Lamech, qui fuit caecus, qui et Cain interfecit; in quos dominatus diabolus, convertit eos postea in omnem artem magicam, et omnem speciem Musicam componendi.

Anno autem quingentesimo secundi millenarii adhuc etiam exarsuerunt in nefandam fornicationem omnes homines in castris Cain, etc. septingentesimo autem ab anno temporis, Iareth scilicet vitae suae, in secunda chiliade composuit malignus et infestus diabolus bellum fornicationis adungere filiis Seth, ut concupiscerent filias Cain, et profusi apparuerunt gigantes super terram de Seth, qui in peccati foveam lapsi atrocissimi fuerunt. Et iratus Dominus Deus in expletionem secundi millenarii factum est diluvium aquarum, etc.

Legisti secunda chiliade expleta factum esse diluvium, ^{MMCLXII.} hoc est, bis millesimo, ducentesimo * quadragesimo secundo, ut apud septuaginta hodie legitur, et olim legebatur, et chronographi praestantissimi scribunt. quamquam Hebraei et hodie Latini legant MDCLVI. Methodius ergo minus potius quam plus ²³ pro Graecae Ecclesiae consuetudine et ratione ponit, cum in expleta secunda chiliade, hoc est, bis millesimo accidisse diluvium scribit. Interpres Methodii rudis et barbarus fuit; numeri mendosissime editi, fortasse etiam ab interprete non intellecti. Auctor Methodius vir ingentis ingenii, doctrinae, sanctitatis, qui, teste Suida, Olympi filius, Pataris in Lycia natus, Tyri fuit Episcopus, et Decio ac Valeriano in Christianos saevientibus, pro Christo Chalcide occubuit. Laudatur a D. Hieronymo, Photio, Suida. In hunc Methodii libellum capita quinque conscripsit jam olim Wolfgangus Aitinger Augustae Vindel. clericus, ut ipse in fine libri suum nomen adscripsit. Sed de causis diluvii omnes tam Graeci quam Latini fuse, ut hic operae non sit verbum addere. An porro libellus hic sit Methodii germanus partus, non disputo, tantum de iniqua Comestoris interpretatione questus sum, qua alios etiam in errorem induxit.

VIII. *A diluvio usque ad molitionem turris censentur anni DCLIX.]* Nicephorus duos addit. post diluvium, inquit, anno secundo Semus filius Noë natus annos centum genuit Arphaxad. Sed Nicephorus non constat sibi, cum supra dixerit Semum anno quingentesimo Noëthi natum esse, et sexcentesimo factum diluvium, quo anno Semus egit centesimum. non ergo genuit anno centesimo Arphaxadam, sed centesimo secundo. qui annus est DCLXI. Enimvero ex Contii translatione Codex Graecus Nicephori juste habet centum annos. *Μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Σὴμ υἱὸς Νῶε γενόμενος ὁ ἑτῶν γεννᾷ τὸν Ἀρφαξάδ.* Eod. modo MS. Athanasii codex ipsum centesimum Semi annum ²⁴ ponit. ut mirer hoc loco Contium addere duos annos. Cum ex Gen. cap. xi. Moyses affirmet quidem a Semo, anno secundo post diluvium genitum Arphaxadam, sed Semum non ait egisse tum cii. sed centesimum tantum, quamquam anno DC. Noë fuisse diluvium narrent sacrae litterae, quo anno jam Semus erat centum annorum, ergo biennio post cii. An Moses neglectis duobus annis rotundum numerum est secutus?

Illud hoc loci alba notandum gemma, Lucam in Christi genealogia recensenda, cum septuaginta septem patres familiae numerat, seculum esse LXX. seniorum scripturam, quando Arphaxadi filium scripsit Cainam, qui nec in Hebraeis postea codicibus, nec vulgatis editionibus Latinis repertus est, quam controversiam cum divinarum litterarum interpretes tractant, mirum quantum inter se dissentiant; singulorum fere opinatio-

nes noster Pererius ad 6. cap. Geneseos ponit, et diligenter exponit, tandemque concludit, ineluctabilem videri difficultatem. Toletus Cardinalis ad Lucam iisdem sententiis enumeratis et expeditis ita decernit. *Christinarem, potius dicendum esse in Hebraeo deesse illam generationem, quae revera legebatur; et a septuaginta converso est in Graecum; non est credibile, septuaginta non solum numerum Cainam, sed etiam annos vitae ejus, si non legissent in Hebraeo. Legerunt ergo, et exemplaria illa ita habebant, nec novum est illos alia atque alia etiam tunc legisse, quae nunc non habentur vitio scriptorum, quod etiam in vulgato dicendum est; credere enim debemus Evangelistae id affirmanti, minusque periculum est dicere, exemplaria Hebraica ea in parte non haberi perfecta, quam asserere in Evangelio errorem seu mendacium vel minimum reperiri.* Eandem sententiam amplexus Salmeron in quatuor 25 Evangelistis, qui ex Abulensi et Alberto Magno copiose super ea re disputat. Contius hic τοὺς ἑβραϊκούς triumphat, et nimis acerbe in codices Hebraeos invectur. Sane ex hoc loco et Evangelista Luca auctoritas septuaginta patrum mirifice confirmatur, quam non immerito utraque Orientis et Occidentis, Graeca et Latina Ecclesia, et hoc et aliis quibusdam in locis prae Hebraica, secuta est, ita tamen, ut universae plus semper tribuerit tribuatque Hebraicae velut fonti, quam Graecae inde derivatae. Hoc miror, ab non nemine affirmari generationem illius Cainae, de quo hic quaeritur in Carafiana editione non legi, cum bis legatur et decimo et undecimo cap. Geneseos, recitabo ipsa verba Graeca. Decimo cap. οὗτος υἱὸς Χαμ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. καὶ τῷ Σὴμ ἐγεννήθη καὶ αὐτῷ πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν ἕβερ, ἀδελφῷ Ἰάφεθ τοῦ μελλεος. υἱοὶ Σὴμ, Ελαμ, καὶ Ασσοῦρ, καὶ Αρφαξὰδ, καὶ Λουδ, καὶ Αραμ, καὶ Καϊνᾶν. καὶ υἱοὶ Αραμ, Οὗξ, καὶ Οὐλ, καὶ Γατάρ, καὶ Μεσοχ, καὶ Αρφαξὰδ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν, καὶ Καϊνᾶν ἐγέννησε τὸν Σαλα. Σαλα δὲ ἐγέννησε τὸν Εβερ. Ἐτ undecimo. καὶ ἔζησε Σὴμ, μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Αρφαξὰδ, ἑτη πεντακόσια. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. καὶ ἔζησεν Αρφαξὰδ ἑκατὸν τριακονταπέντε ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν. Non est ergo, quod narrat ille, cum dicit: *Antiqui et emendati codices septuaginta interpretum (qualis est, qui Romae nuper auctoritate et cura Illustris. Cardinalis Carafae prodit) non habent generationem Cainam. Praeterea quod ex Epiphanio ex haeresi 56. contra Melchisedecianos adfert, non videtur firmum, cum idem Epiphanius in Anchyrate disertissime ponat ejus nomen his verbis: Σὴμ δὲ πληροκαθηθεὶς γεννᾷ τὸν Αρφαξὰδ, ὡς εἶπομεν. Αρφαξὰδ γεννᾷ τὸν Κινᾶ (Καινᾶ lege) Κινᾶ τὸν Σάλα, Σάλα τὸν Εβερ, καὶ γίνεται ἡ πυργο- 26 ποιία.* Saepe praerogativa donatus gignit Arphaxadum, Ar-

phaxadus Cinam (Sive Cainam) Caina gignit Salam, Sala Heber, sub quo turris molitio coepta. Eodem modo in Panario: *Σὴμ τοίνυν γεννᾷ τὸν Αρφαξάδ, Αρφαξάδ τὸν Κηνᾷ, Κηνᾷ τὸν Σαλαῖ, Σαλαῖ τὸν Ἐβερ*, etc. Quod autem in 55. haeresi omiserit *Καίνα*, fecisse videtur ob Samaritae, contra quos ibi disputat ex eorum volumine, qui Hebraicis utebantur exemplaribus, in quibus *Καίνα* deest. Lege Graecum Eusebii Chronicon, in quo verba ex Samaritarum exemplari ponuntur.

IX. Qui ergo fuerint, et quas orbis partes divisi habitarent.] Quae sequitur orbis terrae partitio ex Epiphanio, Eusebio, Josepho, Africano, et aliis est deprompta. Unde et anonymi duo latini seu barbarolatini chronographi suas terrae divisiones descripserunt, quorum alter secundo tomo Antiquae lectionis Henrici Canisii continetur cum hac inscriptione: *Collectio historica chronographica ex Anonymo qui sub Alexandro Severo Imperatore vixit, Collectore Gallo quodam Caroli magni temporibus.* Alter in thesauro Eusebiano cum hoc titulo: *Excerpta utilissima ex priore libro Chronologico Eusebii et Africano, et aliis latine conversa ab homine barbaro, etc.* Prorsus gemina sunt, quae hic in nostro Chronographo et illis duobus leges, quantum quidem ad has primorum hominum migrationes et colonias pertinet. Omitto hic qui in Genesin commentarios scripsere. nec exoticos Pausanias, Ptolemaeos, Strabones, Phrynichos, Stephenos, Plinius, Solinos, Melas, et alios recenseo, qui terras suis definire libris, populos, colonias deduxere, quae disciplina Geometrarum et Geographorum est.

27 **X. De Astronomia.]** Sequitur mythicum saeculum seu fabulosum apud exoticos scriptores, in quo si Latini cum Graecis, et Graeci inter se non conveniant, mirum videri non debet, quia fabulosum. Sacra historia singillatim per familias patrum Hebraeorum continuatur.

XI. E Semi stirpe.] E Chami sanguine Chusum natum divinae litterae tradunt, corrigo ergo nostrum Chronicum. Cedrenus hoc loco eadem cum nostro de Saturno, Pico, Fauno, Mercurio, Venere, Belo, Zoroastre, Marte, Perseo et aliis narrat, multoque plura addit: nisi quod in Zoroastre noster auctor sibi non constet quod eundem modo Chami, modo Semi progeniem affirmet. faciunt eorundem alii Graeci mentionem. Unde porro simulacra, copiose Epiphanius tractat.

XIII. Thara LXX. genuit Abrahamum.] a M. C. 3334.

* Jacobum Capellum consule.

* Variant mirum in modum Chronographi latini et Graeci in annis ab Adamo usque ad Abrahamum.

D. Hieronymi vulgata ex Hebraeo editio ponit annos 1948. Judaei propter complendum Jubilaeum quadragesimum nonum, et quinquagesimum inchoandum apponunt duos dies. In quo multis modis vehementer Contius fallitur. Primum si 1950.

per 50. divides, non colliges nisi triginta novem jubilaes, cum Contius ponat quadraginta novem. Deinde Eusebius non ponit quadraginta novem, ut Contius affirmat, sed duos annos addit ad 1948. ut fiant 1950. qui ex falsa putatione numerat quadraginta Jubilaes, cum tantum sint triginta novem.

Praeterea periodus Jubilaei constat septies septenis annis, qui efficiunt 49. non 50. si divides 1950. per 49. colliges jubilaes $39\frac{1}{2}$.

Itaque si vera ratione putes annos Jubilaes, hoc est, per 28 septies septem, sive per quinquaginta annos nunquam prodibit quadragesimus Jubilaes. Erravit ergo Contius totis decem Jubilaes. Eusebius uno, si quinquaginta solidos annos Jubilaes complectitur. si proprie, nihilominus decennio.

Editio Hebraica (inserta tamen ex Mariani Scoti sententia Cainana familia) hoc est, 130. annis, numerat ab Adamo ad Abrahamum annos MCLXXVIII.

Apud septuaginta, ut hodie leguntur, MMMCCXIV. Ex Origenis emendatione.

XII. *Unica lux erat intelligens.*] Librarii vitio locus hic penitus est depravatus, quem tamen exprimere voluimus, ut in Cod. MS. hodie legitur. Sed hic juvat Aesculapium adhibere, et affecta scripturae loca ex aliis scriptoribus, Cedreno, inquam, Suida, et maxime ex D. Cyrillo, unde hoc ex Trismegisto testimonium transcriptum est, persanare. Audiamus Cyrillum, sed Latinum, nam Graeci codicis instrumentum defuit. *Una sola erat lux mentalis ante lucem mentalem, et est semper mens mentis fulgida, et nihil aliud erat, quam hujus unitas semper in seipsa existens: semper sua mente, et luce, et spiritu omnia continet, (et post alia dicit) Extra illum non Deus, non angelus, non daemon, non substantia aliqua alia. Omnino enim est Dominus et pater, et Deus, et fons, et vita, et veritas, et lux, et mens, et spiritus, et omnia in ipso, et sub ipso sunt. (Et supra) Verbum enim ejus procedens perfectum existens et secundum, et opifex, in facundam naturam cadens, et facunda aqua facundam aquam fecit. Ex hoc Cyrilli loco facile erit mendosum librarii calamum emaculare. Nam unam vocem illam πρόφωτος separo, et in duas distinguo πρό φωτός, uti et apud Suidam legitur. Sequitur: et est semper (apud Suidam legitur ἦν pro ἐστὶ) Et erat mens mentis fulgida, tollatur ergo (καὶ) interjectum inter νοῦς et νοός, uti et hic apud Cyrillum non reperitur, nec apud Suidam. Ergo emendate scribes hoc modo: Καὶ ἦν αἰὲν νοῦς νοός φωτεινός. Quae sequuntur penitus corrupta sunt, sed retinent vestigia, per quae ad veram scripturam perveniamus. Καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ τούτου ἐν ᾧ τῆς, lege, καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦν, ἢ τούτου ἐνότης αἰὲν ἐν ἑαυτῷ ᾧν. Et nihil aliud erat (nempe νοῦς) quam hujus unitas semper in seipso exi-*

πᾶσι. Corrige τὴν αὐτὴν ἢ τὸ ἀποκρίθαι τοῦ νοῦ, ὡς ἂν
 οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴν. Ἐπεὶ πάντων γὰρ κύριος ἔστιν ἡ
 Cyrilli πάντως ὁμολογία. sed neque omnimode πάντων
 retinetur, οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴν.

Præcatio Trismegisti a Cyrillo, Orpheo, non Trismegisto
 adscribitur.

*Caelum adjuro te DEI magni sapientis opus
 Vocem adjuro te patris, quam locutus est primum
 Quando mundum universum suis firmavit consiliis.*

Haec proloquutum Cyrillus ait Orpheum ad Massæum, ubi
 execratus idololatram, quam prius contra mentem in celebra-
 dis Diis secutus fuerat, meliorem de Deo sensum concepit.
 Alii haec ead. ut Suidas et Cedrenus cum nostro Trismegisto
 transcribunt. hos Orphei versus inter ejus opera ab Henrico
 Stephano edita, non reperto, sed Argonautica, Hymnos Deo-
 rum, et de lapidibus preciosis tantum. Laudantur et alia ex
 testamento illius a Clemente Alexandrino et Justino Martyre.
 Suidas totum hunc locum paulo aliter ponit, ut hic legis.

Ἦν φῶς νοερὸν πρὸ φωτὸς νοεροῦ, καὶ ἦν αἰεὶ τοῦς νοῦς
 φωτεινός, καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ τοῦτου ἐνόησι. καὶ πνεῦμα
 80 πάντα περιέχειν, ἐκτός τούτου, οὐ θεός, οὐκ ἄγγελος, οὐκ οὐ-
 σία τις ἄλλη. πάντων γὰρ κύριος, καὶ πατήρ, καὶ θεός καὶ
 πάντα ὑπ' αὐτὸν, καὶ ἐν αὐτῷ ἔστιν. ὁ γὰρ λόγος αὐτοῦ πεν-
 τέλειος ὢν καὶ γόνιμος ἕδατι ἔγκυσεν τὸ ὕδωρ ἐποίησε. καὶ
 ταῦτα εἰρηκῶς ἠθέξατο λέγων ὀρακίζω σε οὐρανὸν θεοῦ μεγάλου
 σοφὸν ἔργον ὀρακίζω σε φωνὴν πατρὸς ἦν ἐφθέγγετο πρώτην,
 ἦν καὶ τὸν πάντα κόσμον ἐστηρέξατο. ὀρακίζω σε κατὰ τοῦ μονο-
 γενεοῦς λόγου καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ περιέχοντος πάντα, ἡσως ἔσο.
 Variat et Cedrenus nonnihil. Ἦν φῶς νοερὸν πρὸ φωτὸς νοε-
 ροῦ, καὶ ἦν αἰεὶ νοῦς νοῦ αἰτίων, καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ ἢ
 τοῦτου ἐνόησι, αἰεὶ ἐν ἑαυτῷ ὢν, αἰεὶ τῷ ἑαυτῷ νοῖ, καὶ φωτὶ
 καὶ πνεύματι πάντα περιέχει. Ἐὶ μοκί καὶ πάντα ὑπ' αὐτοῦ,
 καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔστιν, etc. Ἐὶ: ὀρακίζω σε οὐρανοῦ μεγάλου ἔρ-
 γάνα. etc.

Verbum.

Nulla porro ex Orpheo: * Vocem adjuro te patris quam lo-
 cutus est primum, quando mundum universum suis firmavit consiliis,
 D. Cyrillus his verbis exponit: Vocem autem patris quam locutus
 est primum, unigenitum ejus verbum dicit, quod semper cum patre
 existit. Non enim erat tempus quando absque sermone proprio intel-
 ligeretur existens DEUS et pater: in ipso autem et omnium condito-
 rem esse Deum demonstravit.

XIV. De Melchisedec.] Cedrenus et Glycas Sida rege Ae-
 gypti filio natum affirmat, ubi et ejus Etymon adfert. Epi-
 phanius lib. 2. t. 2. ger. 67. Melchisedecem ex stirpe Sidonis
 et Chananæis oriundum scribit. Samaritæ putant hunc esse
 ipsum Semum, Noëthi filium, alii Eraciam patrem, Asderoth

ante Asterium matrem Melchisedecis aiunt. Epiphanius haereticos 66. Hierocitae Spiritum S. crediderunt, quos refellit Epiph. Origenes et Didymus Angelum fuisse putarunt, alii filium DEI. De hoc fuso et multis paginis Peterius c. 14. ad Gen. tom. 3. p. 718. et seq. Villalpandus t. 8. p. 1. c. 1. p. 52. et seq. ostendit cum Samaritis Melchisedecem fuisse ipsum Sem filium Noë, sed Ignatium quoque modo refutat. Vide et Dionysium Areopagitam. De Salem vero urbe erudite idem Villalpandus 31 t. 8. p. 1. c. 7. et seq. Melchisedecem caelibem et incorruptum decessisse tradit S. Ignatius et Ignatium secuti.

XV. XXVI. *Primum enim ceperunt Josephum.*] Adverte lector numeros, qui decem Josephi tentationibus respondent in principio veteris esse, post enumeratos casus Josephi simul ponendos, non eo ordine, quo in autographo, quod in ipso contextu mutare nolimus, positi sunt. neque enim verum est iis annis accidisse singulos, quibus adscribitur numerus. Sacrae quippe litterae contra veniunt Gen. 37. ubi Josephus uno eodemque die ad necem a fratribus destinatus in cisternam missus et venditus legitur, cum hic tres anni his tribus malis tribuantur. Eadem ratione cap. 39. alia falsa deprehenduntur. Proinde sic numeri collocandi sunt post illa verba: sequuntur decem Josephi afflictiones.

Anno Levi XXVI. XXVII. XXIX. XXIX. XXX. XXXI. XXXII.

1. Primum enim invidentes ceperunt illum fratres ejus.
2. Deinde accusarunt.
3. Decreverunt illum occidere.
4. Miserunt illum in cisternam.
5. Venditur Ismaëlitis.
6. Ab Ismaëlitis venditus est in Aegypto Butiphari.
7. Dein coepit Domina illius pudicitiae insidiari et nudari coram illo, et sollicitare illum.
8. Cum solam deprendisset, clausis omnibus januis nuda invasit illum, et vim adhibuit.
9. Deserta ab illo Domina, reum peregit apud herum.
10. Datus est in custodiam.

ca. *annis promissionis.*]

XXXIX. hoc anno Levi. CXXII. Jacobi, Josephus natus annos XXXI.

XVI. *Assistit Pharaoni.*] Imo hoc accidit anno sequenti. 32 Nam Gen. 41. dicte narratur pincernam Pharaonis post duos primum annos memorem fuisse Josephi interpretis sui. Sed de hujusmodi anachronismis in praefatione ad Lectorem monui.

XVII. *Peculi initiationes.*] Usitatas in Perside et Aegypto jam inde a Pici seu Jovis temporibus, per scypham, pelves,

aquam, et hoc genus alia divinationes exercendi, cum Brutius historicus, tum sacras litteras in historia S. Josephi docet, scyphus quem furati estis, ipse est, in quo bibit Dominus meus, et in quo augurari solet. Scyphorum et pelvium ferme ead. ratio augurandi fuisse videtur ei de qua Plinius lib. 30. Refert de pelvi magica Nicephorus prodigium ingens his verbis: *Minime vero abs re fuerit, si celeberrimae Martyris istius prodigio admirandae Glyceriae et ipsius Martyris miraculum conjunxero. Vir quidam cui Paulino nomen erat, obscuro loco natus, in bonis tamen disciplinis admodum educatus, manifesto in impostorum et maleficorum barathrum demersus esse deprehensus est. Incantatori huic et mago argentea fuit pelvis, in qua detestandum cruorem excipiens, per eum execrandus ipse cum apostatis virtutibus colloquebatur. Vasculum id necessitate flagitante argentariis vendidit. Qui precio numerato lancem eam receperunt, venalemque et ipsi pro foribus cuius praetereunti emendi liberam facultatem facientes proposuerunt. Accidit autem ut Perinthius antistes Byzantii esset, et pelvim eam, ita ut venundabatur compararet. Itaque cum vasculo empto se in sedem suam recepit, et ob reverentiam unguenti Martyris Glyceriae, sublato priore vase aeneo, argenteum istud reposuit, cultui divinitus manantis unguenti id maxime convenire arbitratus. Atque ille quidem hoc sic*

33 *fecit. Rivus autem unguenti constitit. Martyr enim ipsa piaculum detestata, gratiam et domum id cohibuit. Haudquaquam enim fas esse, tacens enim dicebat, ut mundum immundo contingeretur. Hoc post quam diebus plurimis fieri cognovit episcopus, oppido quam graviter tulit, variasque curas in animo ipse suo, si ipsius culpa Ecclesia commoditate tanta orbari deberet, volutavit. Proinde ad lacrimas et preces conversus, Deo supplicavit, ut rem tam gravem auferret, et facti ejus causam latentem ostenderet. Deus vero rite abominationem eam amolens, et inscitiam misericordia legitime prosequens, antistiti in somnis lancis piaculum manifestat. Ille statim argenteam phialam subducit, et priorem illam aeream; perinde atque puram et quasi virginem atque immaculatam ministram cultui religioso restituit. Et ecce tibi, derepente unguentum rursus scaturit, et miraculorum latex denuo exundat. Piaculum autem execrandum manifesto in apertum producit, et non aliter quam in publicis columnis incisum proponitur, urbiq. gloria sua redditur. Haec res ubi ad Imperatoris aures, per primariae sedis Episcopum (Joannes is Jejunus erat) relata est, princeps ab eodem Episcopo ad reos capitali supplicio persequendos excitatus est. (nam is resipiscencia atque poenitentia crimen corrigere voluit) iudicium igitur maximum cogitur, et maleficorum multitudo ingens producit. Qui in gravem carcerem conjecti, ad supplicia, debitas persoluturi poenas, traditi sunt. Inter quos Paulinus in palum summa parte hiantem actus, turpiter vitam finiit: quum prius caedis filii sui spectator fuisset. Siquidem et hunc abunde impiae imposturae et ma-*

lesicii portentis imbuunt. Atque hac ita gestam, Joannes quoque apud Cedrenum patriarcha Lecanomantis fuit, ut Cedrenus in Theophilo scriptum reliquit, et Nicetas de Andronico Engastrimythos consuluit, qui ex pelvi vaticinabantur. Legatur Delrius Magic. Disq. lib. 4. c. 2. q. 6. sect. 4. et superiore de cyatho.

De Pico porro et fabuloso saeculo fabularumque origine 34 et Deorum cultu omnes fere chronographi et mythologi.

XVIII. *Quando decima primi mensis inciderit.] Tria docet hic chronographus ex Matheseos disciplina, primum qua via luna decima primi mensis investiganda sit, deinde decima quarta, postremo ipsa feria, qua primum pascha celebratum est. Fundamenti loco tanquam fixum et confessum ponit, more Graecorum, a conditu mundi usque ad primum pascha fluxisse annos 3838. hanc annorum epocham dividit per enneadecaeteridem, sive novendecim annorum conversionem, quam alumni Mathematicorum cyclum lunae novemdecennalem nuncupant, quod post novendecim annos ad primum redeant, sicut in periodo solis post 28. et indictionis epinemesi post 15. Jubet porro novendecim duci in 200. quod in tribus millibus et octingentis enneadecaeteris exhauriat millesimum et centesimum numerum epochae. relinquuntur 38. Triginta octo non dividit per dyadem, sed monadem, ut remaneant 19. alioqui totus numerus 38. exhauriretur, et cum illo simul aureus numerus, qui nunquam tollendus est. Si ergo 19. ducantur in monadem, existant 19. totidemque relinquuntur. Aureus ergo numerus illius anni 3838. est 19. Huic aureo numero 19. respondet, ex chronologi definitione, epacta *, seu trigesima (in Romano tamen antiquo, ponitur epacta 29.) cui si addas 31. dies Martii, colligentur dies 61. abice ex 61. quoties continetur triginta, remanebit 1. ergo is est 31. Martii. h. e. ultimus Martii, qui mihi designat neomeniam post Vernum aequinoctium. Crescat jam luna per primos novem dies Aprilis cum ultimo Martii, habebis nono Aprilis decimam lunam primi mensis, et quod inde sequitur. 13. Aprilis 14. lunam mensis, 35 qua primum pascha fuit celebratum. eodem enim modo 14. luna sicut 10. quaeritur, nisi quod pro 9. Aprilis ponam 13. Maximus monachus brevissime rem docet. ut novam lunam vel ejus aetatem pernoscas, adde epactae dies 11. a Cal. Martii. summam divide per 29. et $\frac{1}{2}$. (noster chronologus per 30. partitur) Annorum ergo 3838. epacta est * sive 30. Dies a Calendis Martii usque ad 9. Aprilis 40. summa 70. si 70. divides per $29\frac{1}{2}$, relinquuntur 11. Cadet ergo ex Maximi sententia in 9. Aprilis luna 11. sed si dividamus 70. per 50. uti*

chronologus noster, restant tantum 10. Tredecim autem priores vocat τὰς πρὸ τῶν φαστήρων, dies anteluminaria, sive dies qui post aequinoctium plenilunium praecedant, sequentes septem προσεληνοὺς antelunares, quod proxime lunam plenam praecedant. Atque haec de neomenia, et luna 10. atque 14. Nunc feriam primi paschae hoc modo quaerit. Epochae annorum additur quadrans, hoc est, anni bissexti, cum quarto quoque anno intercaletur unus dies post 24. Febr. His adduntur dies anni currentis, denique alii quidam numeri summae adduntur vel detrahuntur propter feriarum radicem. Ergo noster auctor feriam primi paschae celebrati hoc modo indagat. Epochae 3838. addit quadrantem ex annis bissextis 959. Ab aequinoctio vero quod fuit 21. Martii, usque ad 18. Aprilis, hoc est 14. lunam, dies fluxere 24. quibus adde tres antelunares praecedentes; collige summam ex omnibus 4824. partire per 7. relinquetur 1. haec est feria prima, sive dies dominicus. Primum ergo pascha ex nostri scriptoris ratiocinatione die Dominico, quae feria prima est, celebratum ostenditur.

36 Ita infra docet S. Joannem Baptistam anno Mundi 5507. Junii 24. die lunae natum esse. Epactae uni addit, dies Aprilis 30. Maii 31. Junii 24. unde colliguntur 86. quae divisa per 7. producent 12—2. 12. multiplicata per 7. generant 84. remanent duo, quae feriam secundam indicant.

Pari modo probat 25. Martii Deum a Virgine conceptum. Epactae 15. adde 13. et alias 7. et 5. nascentur 40. abjice triginta, remanebunt 10. decima ergo luna incidit in 25. Martii, quo jussus est agnus parari. Ergo 15. fuit neomenia. 25. decima luna. 29. pascha. Eadem ratione disputat de natali die Christi, de Baptismo et in caelum ascensu.

XIX. *Prometheus.*] Eusebius Pamphilus lib. post. chronicorum Prometheum, Epimetheum et Atlantem, Argum, Jo, ponit 431. anno regni Assyriorum, sub quintum annum Moysis nati, quamquam idem docet ab aliis aetate Cecropis, a nonnullis LX. aut XC. annis ante Cecropem vixisse, noster multo posterius et rectius, ad Triopam quoque alii referunt.

XX. *Nomenclatura Consulium.*]

Ordinem, varietatem et auctorum diversas opiniones in Romanis fastis multi prodiderunt. Tu praeter antiquos Fastos Capitolinos ac Dionysium Halicarnensem. Victorem, Marcellinum, Cassiodorum, consule Sigonium, Caspianum, Panvinium, Contium, Baronium, de Scaligero nihil dico, cum emendationes ejus temporum ab Ecclesia sint scriptae.

XXI. *Helias Thesbites.*] Hae sanctissimorum vatum vitae reperiuntur in Dorothei Synopsi, et copiosius a Perionio descriptae. Epiphanium, quem noster auctor laudat, desideravi.

Has ego Animadversiones ad finem usque pertexuissem, 37 nisi majorum auctoritas opera mea aliis in negotiis usa esset, utereturque hodie. Hic est status et conditio Sociorum, ut et inchoare, et inchoata relinquere pro usu et necessitudine rerum cogamur, ostendamusque ex omni genere studiorum, nobis id maxime studendum, ut obsequi studeamus.

- Vol. I. p. 133. 12. Non esse debet novi versus initium.
- P. 139. 8. Casu factum est ut reliquerim vitiosum καὶ αὐται, quod correxi, ubi locus Levitici revertitur, p. 397. 18.
- P. 140. 13. βλ'] Scr. β' λ' in textu et annotatione.
- P. 193. 13. κανών] Scr. κανών,
- P. 271. 15. in annot. scr. V. p. 395
- P. 322. 1. Κάσον] Coniecturae κατ' Ἴσον favet κράτιστον in catalogo MS. Alexandriarum apud Berkelium ad Stephani Βουκεφάλια p. 237. b. Quod idem legerat scriptor Exc. Scal.
- P. 360. annot. 4. P] Scr. P sola.
- P. 371. 8. Scribe σκηνοπηγίων.
- P. 382. 22. in margine excidit B.
- P. 401. 1. in annot. scr. 13. et ponenda post 10.
- P. 553. 6. πρεσβύων] Recipiendum ex Malala πρεσβυτήν.
- P. 628. et 633. aerarum notas altius posuit typotheta quam oportuit.
- P. 655. 11. Recte dictum est in locis Chronici et Eustathii ὅδε τις. Aristoteles Categor. 5. πᾶσα δὲ οὐσία δοκεῖ τόδε τι σημαίνειν. 7. εἶον τόδε τι εἰ οἶδε ἀφωρισμένως ὅτι ἐστὶ διπλάσιον. et mox ὡσαύτως δὲ καὶ τόδε τι εἰ οἶδεν ὅτι κάλλιόν ἐστι.
- P. 660. 13. in annot. pro P scribendum R.
- P. 680. 10. Adde annot.: μνημονεῦσαι PV.
- P. 738. Delenda quae ad p. 57. 58. adduntur: quod folium typis repeti fecimus. — Ad p. 267. 10. Αἰλιανῶ Πρενέστον MS. Paris. apud Perizon. Praef. ad Aelian. p. XVII.

8366
640

SEP 1 12000

**ACME
BOOKBINDING CO., INC.**

DEC 28 1985

**100 CAMBRIDGE STREET
CHARLESTOWN, MASS.**

3 2044 029 831 245

H

